

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

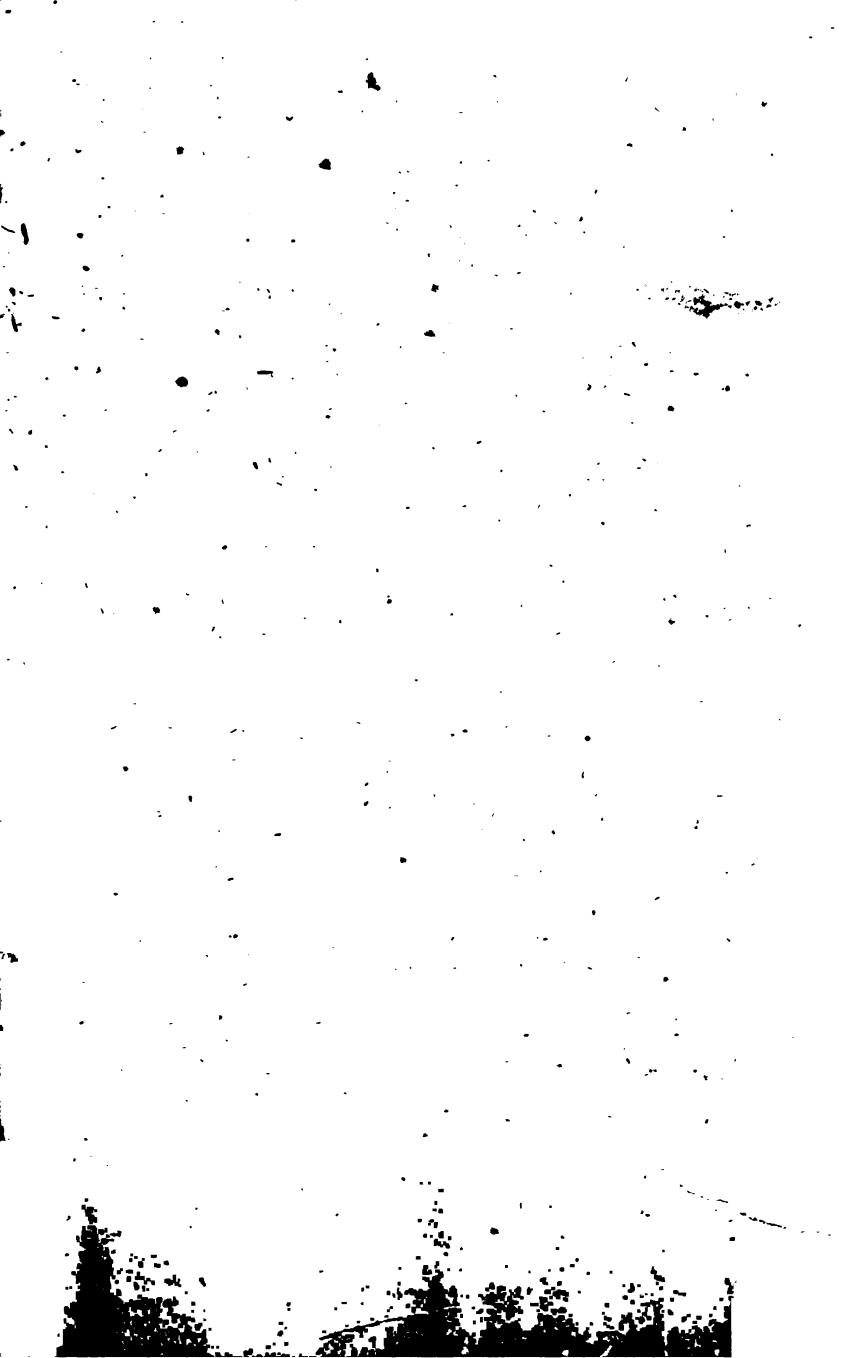
**HARVARD COLLEGE
LIBRARY**

**THE ESSEX INSTITUTE
TEXT-BOOK COLLECTION**

**GIFT OF
GEORGE ARTHUR PLIMPTON
OF NEW YORK**

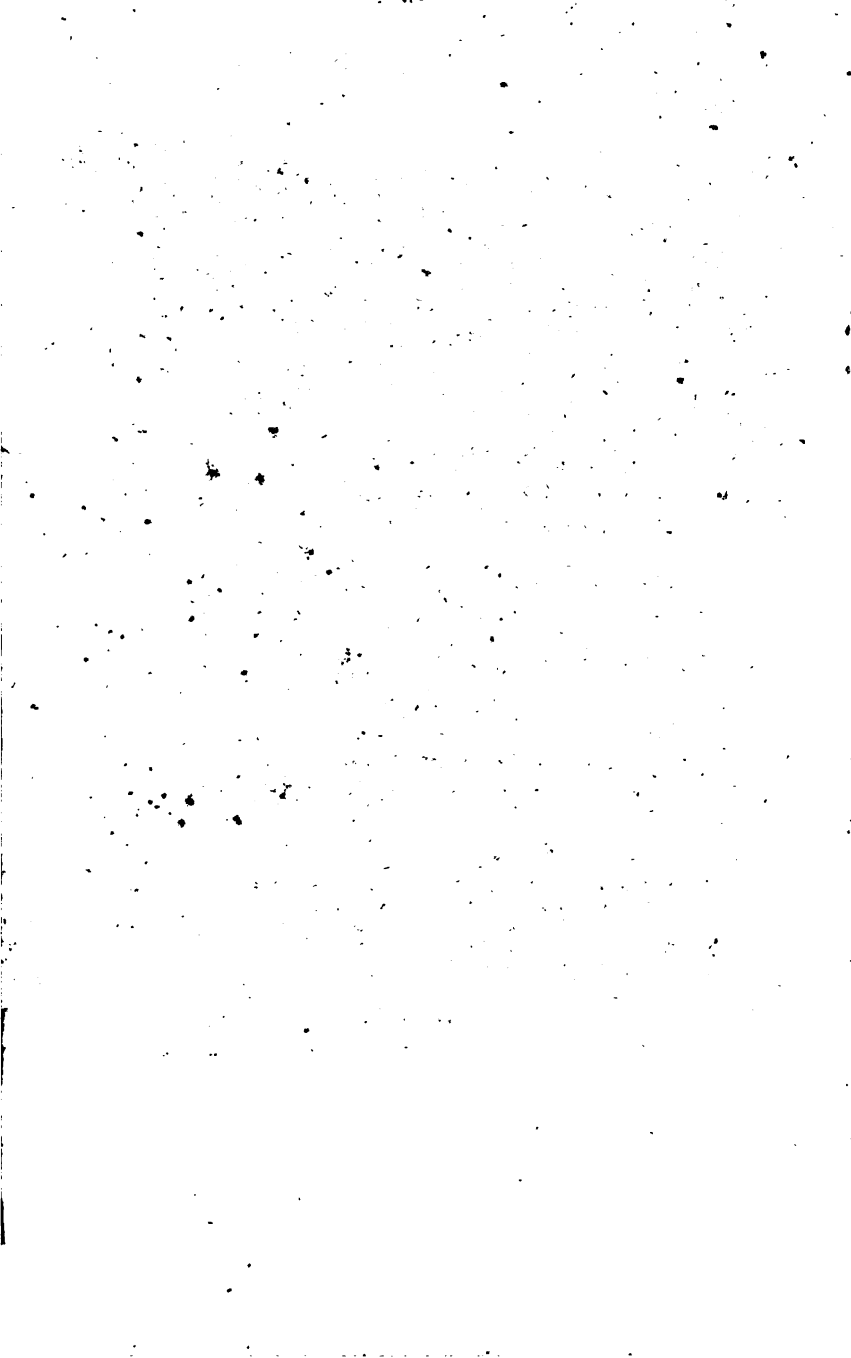
JANUARY 25, 1924

Eduet 1118.84.473

3 2044 102 772 415

STEREOTYPE EDITION.

THE
GREEK READER,

BY

FREDERIC JACOBS,

PROFESSOR OF THE GYMNASIUM AT GOTHA, AND EDITOR OF THE
ANTHOLOGIA.

The Fourth American from the Ninth German Edition,

ADAPTED TO

THE GRAMMARS OF BUTTMANN AND FISK;

WITH

NEW SELECTIONS FROM THE TEXT OF JACOBS, AND HIS ANNOTA-
TIONS MORE AT LARGE THAN IN THE FORMER AMERICAN
EDITIONS, TOGETHER WITH MANY ADDITIONAL
NOTES, ORIGINAL AND SELECTED,
BY THE EDITORS.

BOSTON:
PUBLISHED BY HILLIARD, GRAY & CO.

1834.

Edue T, 1118.34.473

HARVARD COLLEGE LIBRARY
GIFT OF
GEORGE ARTHUR PLIMPTON
JANUARY 25, 1924

Entered according to the act of Congress, in the year 1832,
by Hilliard, Gray, & Co.,
in the Clerk's office of the District Court of the District of
Massachusetts.

CAMBRIDGE:

E. W. METCALF AND COMPANY,
Printers to the University.

PREFACE TO THIS EDITION.

The well established character of Jacobs's Greek Reader and the general use of the American selections from it in all our schools, render it unnecessary to say any thing farther than to apprise the reader of what has been done in the present edition.

It is proper to state in the first place, that although this edition is comprised in a smaller volume than the preceding American ones, yet it contains the whole of the former text, with considerable additional matter. The publishers have been enabled to make these additions by adopting a smaller type, and by dispensing with the imperfect Lexicon, which has accompanied the other editions. This Lexicon has been laid aside in conformity with the opinions of experienced instructors, and other persons, conversant with the study of the learned languages. Such partial lexicons, before we had general ones in English, were highly useful; but they are now superseded by the latter, and, in the opinion of the best judges, have a tendency to give the learner too limited and incomplete a view of a language, and thus in some measure to retard his acquisition of it.

The additions to the Text consist of prose and poetry; the first including several specimens of Epistolary composition, of which none were given in the former American editions, though some were contained in Jacobs's original work.

To the poetical part, which before only contained a few short extracts from the Iliad, and was disproportionate to the

prose, have been added some of the most beautiful and entirely unexceptionable odes of Anacreon, and extracts from Bion and Moschus.

The Notes which were published in the first American edition, consisted of only a selection from those of Jacobs; but it being found, upon examining his edition, that a considerable number of valuable ones had been omitted for want of room, it has been deemed advisable to supply that deficiency from his work; so that the pupil will now have all the valuable notes of that learned editor. Numerous other notes, both selected and original, have been added, for the purpose of elucidating some points, and the better adapting it to the course of study in our schools. All the notes have been placed at the end of the work, as is done in the *Collectanea Majora*, the *Collectanea Minora*, and other approved elementary books.

A separate Historical and Geographical Dictionary, explaining all the *proper names* in the work, is also added to the present volume.

The proof sheets of the whole work have been corrected with great care; and it is confidently believed, that the present will be found to be the most correct American edition hitherto published. We may add, that notwithstanding the increased expense and labor bestowed upon it, this edition will be afforded at a much cheaper rate than any preceding one.

THE EDITORS.

Boston, August 31, 1832.

EXTRACT FROM THE PREFACE TO THE FIRST EDITION.

THE work, from which the following has been prepared, has superseded all others of the kind in Germany, and has been published in several editions in that country, under the title of “*Elementarbuch der Griechischen Sprache für Anfänger und Geübtere*,” in four volumes. The first of these four volumes embraces the selections which are contained in the present work up to the 177th page. The second volume contains extracts from Plutarch’s Lives, of which a greater part are also transferred to the present volume. The remainder of the second volume of the *Elementarbuch* is filled with extracts from Xenophon, Herodotus, and Thucydides, which are omitted here, both that the work might not be swelled beyond its proper size, and because several of the extracts from those authors appear scarcely adapted to the degree of proficiency expected at our schools. From the third volume of the *Elementarbuch*, which bears in the original the name of *Socrates*, and contains extracts from Plato and other Greek philosophers, nothing has been taken for the same reasons. From the fourth volume, which is devoted to poetical extracts, and contains specimens of the gnomic, epic, pastoral, and lyric poetry of the Greeks, some of the selections from Homer have been adopted into this work.

It was one of the objects of the Editor to prepare a work for our schools, better adapted to them, than those now in use. It has been objected with justice to the *Collectanea Græca Minora*, that it contains too little; and that while, even in its easiest parts, it is not adapted to the purposes of a *first* book,

it makes a transition too rapid from the fables of *Æsop* to the obscure text of *Tyrtæus*. The *Greek Reader*, in the collection of Sentences in the first part, arranged according to the rules of Grammar, is designed to enable the learner to begin immediately to exercise himself, in putting to practice the principles and rules which he has learned in the grammar. To direct his attention, the word in which the rule is exemplified in each sentence, is distinguished in the printing. — These sentences, forming the First Course, are succeeded by a few Fables and a choice of the best Anecdotes and Apophthegms contained in the Greek writers; which will not present undue difficulties to the learner well acquainted with the grammatical exercises that precede them. — The extracts in the department of Natural History are from easy authors, and designed, in continuing the progress of the learner in the language, to afford him also matter of amusement and instruction. It must be left to the instructor to point out in what cases the limited knowledge or credulity of the ancient writers betrayed them into errors, that form a strong contrast with their general correctness. — The Mythology of the Greeks is so interwoven with their literature, their social character, and their history, that an early and intimate acquaintance with it is necessary, in order to acquire a thorough knowledge of that people. With this view the sections connected with mythology were compiled. The exquisite ridicule with which *Lucian* exposes the absurdities of the popular belief, makes his Dialogues a proper sequel to the mythological extracts which precede them. — The Geographical sections, notwithstanding the imperfections of the ancient geography, are still replete with instruction. If viewed with the aid of a map, they will leave a store of valuable knowledge in the learner's mind, independent of the progress he will have been making in the language. — The extracts from *Plutarch*, with which the prose of the volume

concludes, form a brief introduction to Grecian history, and will make the learner acquainted with some of its most distinguished names and events. — Poetical specimens are given from Homer, whose poems, at once the source and the most illustrious monument of the poetical language of Greece, cannot be too early or long studied. — The table of References, which follows, will furnish the means of consulting the passages quoted, as they stand in their context, in the original authors.

A chief object of the editor, in preparing this work, has been to furnish an elementary book to our schools, in which the Greek may be learned through the medium of English. No learner at school or elsewhere can be as well acquainted with the Latin as with his mother tongue. The practice of learning Greek through the medium of Latin, has descended to us from a time when the Latin was a common language among scholars, when lectures at the universities were exclusively given in that tongue, and commentaries on authors and lexicons were published in no other. For schools, however, there is no one circumstance to recommend the continuance of this practice, not even that of becoming more familiar with the Latin. The Latin of grammars, commentaries, and lexicons, is not that which the learner ought to acquire; and while the Latin language should be studied in the pure sources of the ancient writers, the learner of Greek ought not to be embarrassed by having his attention diverted to any thing else; nor ought his perceptions to be rendered difficult or indistinct by the foreign medium through which they are made, and with which he must of course be less familiar than with his native language. In Germany and France, editions of Latin and Greek authors for the use of schools are furnished with notes in the vernacular tongue; and the best lexicons of the Greek, in those countries, are also respectively in French and German. In this country, the opinion of scholars

appears to be decided in the same result, and the Greek and English lexicon on the basis of Schrevelius, already in press, is expected with anxiety by the friends of Greek studies and of an improved system of conducting them in this country.* The quantity of matter contained in this work will be perceived to be considerably greater than that contained in the *Collectanea Græca Minora*. The editor has been led to give it this extent from the opinion that, in the improving condition of our colleges and schools, more Greek might be advantageously studied in the latter. It was also his wish to meet the desires of several respected instructors, who wished for a substitute for a portion at least of the Greek Testament. The language of the Greek Testament differs so much from that of the heathen writers, that it does not form the best introduction to their study. The familiarity of most learners with the English of the Bible renders the *thorough* study of the original impossible. It may be also doubted whether the trivial use of the sacred volume as a school book, and the practice of repeating the most sublime and affecting parts of the records of our religion, as an exercise in grammar and language, be favorable to the feelings with which those records ought to be taken in hand. The inexperienced learner must often fall into mistranslations, which, to say the least, are painful to the ear.

Cambridge, Nov. 1823.

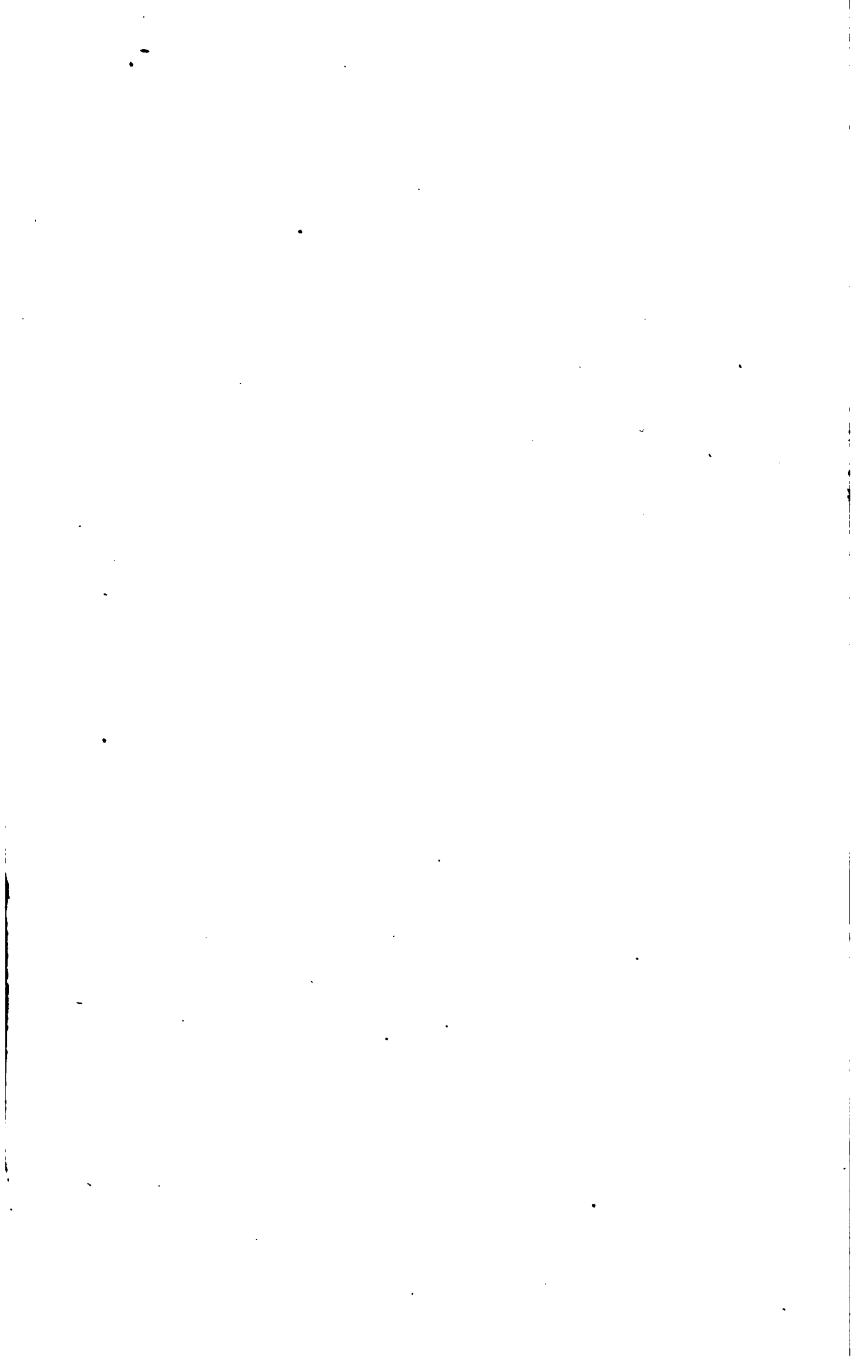
* This Lexicon has been since published in this country, and reprinted in Great Britain.

FIRST COURSE.

GRAMMATICAL EXERCISES

GRAMMATICAL EXERCISES.

I.

FIRST DECLENSION.

1. Ἡ μέθη μικρὰ μανία ἐστίν. — Πολλὰκις βρα-
χεῖα ἡ δονὴ μακρὰν τίκτει λύπην. — Φίλει τὴν παι-
δεῖαν, σωφροσύνην, φρόνησιν, ἀλήθειαν, οἰ-
κονομίαν, τέχνην, εὐσέβειαν. — Βίων ἔλεγε
τὴν φιλαργυρίαν εἶναι μητρόπολιν πάσης κακί- 5
ας. — Οὐ πενία λύπην ἐργάζεται, ἀλλ' ἐπιθυμία.
— Ὡς συμπόσιον χωρὶς ὁμιλίας, οὕτως πλοῦτος χωρὶς
ἀρετῆς οὐδὲν ἡδονῆς ἔχει.

2. Αἱ κτήσεις τῆς ἀρετῆς μόναι βέβαιαί
εἰσιν. — Ἡ παιδεία ἐν μὲν ταῖς εὐτυχίαις κόσμος 10
ἐστίν, ἐν δὲ ταῖς ἀτυχίαις καταφυγή. — Πασῶν
τῶν ἀρετῶν ἡγεμών ἐστὶν ἡ εὐσέβεια. — Προσέκει
τοῖς ἀθληταῖς τὸ σῶμα ἀεὶ γυμνάζειν. — Κλεινότερον
ἦν ἐν Ὀλυμπίᾳ Διὸς ἄγαλμα, Φειδίου ἔργον. —
Μετὰ τὸν Αἰνείου θάνατον, Ἀσκάνιος τὴν βασιλεί- 15
αν παρέλαβεν. — Ὁ Αἰνὸς παῖς ἦν Ἑρμοῦ καὶ μούσης
Οὐρανίας. — Ἡ Ἰωνικὴ φιλοσοφία ἤρξατο ἀπὸ Θα-
λοῦ, ἡ Ἰταλικὴ ἀπὸ Πυθαγόρου.

3. Νουμᾶς Πίστως καὶ Τίρμονος ἱερὸν ἰδρύσατο.
 — Ἡ νέα Καρχηδὼν κτίσμα ἐστὶν Ἀσδρούδα, τοῦ
 δεξαμένου Βάρκαν, τὸν Ἀννίδα πατέρα. — Τὸ
 τάλαντον τὸ Βαβυλώνιον δύο καὶ ἐβδομήκοντα μνᾶς
 5 Ἀττικὰς δύναται. — Ἐπὶ κορυφῇ τῆς ἄκρας
 Σουνίου ναὸς ἐστὶν Ἀθηναῖς Σουνιάδος.

II.

SECOND DECLENSION.

1. Ὁ θυμὸς ἀλόγιστος. — Ὁ πλοῦτος θνη-
 τὸς, ἡ δόξα ἀθάνατος. — Ὁ λόγος τῆς ψυχῆς
 εἰδωλόν ἐστιν. — Δειλὸν ὁ πλοῦτος καὶ φιλοψυχον
 10 κακόν. — Ὁ Πήγασος ἵππος ἦν πτηνός. —
 Ἡ Αἴγυπτος δῶρόν ἐστι τοῦ Νείλου. — Μὴ
 κατόκει μακρὰν ὁδὸν πορεύεσθαι πρὸς τοὺς διδάσκειν
 τι χρήσιμον ἐπαγγελλομένους. — Οἱ Ἡρακλεῖους ἔκγονοι
 κατήλθον εἰς τὴν Πελοπόννησον.

15 2. Οἱ Αἰγύπτιοι τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην
 θεοὺς εἶναι λέγουσιν. — Ὁ Ἄρης μισεῖ τοὺς κα-
 κούς. — Οἱ Πυγμαῖοι τοῖς γεράνοις πολε-
 μοῦσιν.

3. Ἀύκω καὶ ἵππῳ συννόμῳ ἐστόν· λέαινα δὲ
 20 καὶ λέων οὐ τὴν αὐτὴν ἴασιν. — Ἡ ὀργὴ καὶ ἡ ἀσυνεσία,
 δύο μεγίστῳ κάκῳ, πολλοὺς ἀπώλεσαν. — Ὁ Ζεῦξ
 ἐποίησεν Ἴπποκένταυρον, ἀνατρέφουσιν παιδίῳ Ἴπ-
 ποκενταύρῳ διδύμῳ, κομιδῇ νηπίῳ.

4. Οἱ τὰ ἄκρα τοῦ Ἄθω ἐνοικοῦντες μακροβιό-
 25 τατοι εἶναι λέγονται. — Πολλάκις ἀνθρώπων ὄργῇ

νόον ἐξεκάλυψε κρυπτόμενον. — Κάτοπτρον εἶδους χαλ-
κός ἐστι, οἶνος δὲ νοῦ. — Ἄνδρὸς οἶνος ἔδειξε
νόον.

5. Ἐν Ἑρμῇ τῆς Σικελίας, Ἀφροδίτης νεώς ἐστὶν
ἄγιος, ἐν ᾧ πολὺ πλῆθος περιστερῶν τρέφεται. — 5
Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ κατεσκεύασεν Ὀμήρων
νεών. — Αἰροῦνται οἱ λαγὼ ὑπὸ ἀλωπέκων, τοτὲ μὲν
δροῶν, τοτὲ δὲ τέχνη. — Ἐν τῇ Σάμῳ, τῇ Ἡρᾷ πλεί-
στους ταῶς ἔτρεφον, καὶ ἐπὶ τοῦ νομίσματος τῶν
Σαμίων ταῶς ἦν. 10

III.

THIRD DECLENSION.

1. Ἡ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἐστίν. — Ὁ δαιλὸς
τῆς πατρίδος προδότης ἐστίν. — Ἀδωνις ἔτι παῖς
ᾧ, Ἀρτέμιδος χόλῳ ἐν θήραις ὑπὸ συὸς ἐπλήγη.
Πρόκνη ἐγένετο Ἀηδῶν, Φιλομήλα χειλιδῶν, Τηρεὺς
ἐγένετο ἔποψ. — Ὁ ἐλέφας τὸν δράκοντα ὀρέω- 15
δεῖ. — Γλαῦκος, ἔτι νήπιος ὑπάρχων, μῦν διώκων, εἰς
μέλιτος πίθον πεσὼν ἀπέθανεν.

2. Διεσπάσαντο τὸν Πενθεα αἱ Μαινάδες, καὶ
αἱ Θοῤῃται τὸν Ὀρφέα, καὶ τὸν Ἀκταίονα αἱ
κύνες. — Οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες θεῶν εἰκόνες εἰσὶν. 20
— Τὴν Ἰταλίαν ᾤκησαν πρῶτοι Αὔσονες αὐτόχθο-
νες. — Ἀπαντες οἱ λέοντες εἰσὶν ἄλκιμοι.

3. Σταγόνες ὕδατος πέτρας κοιλαίνουσιν. — Ὁ
ὄρνυς ἡδύφωνος καὶ μαχητικός. — Οἱ Φοίνικες τῷ
Ἡρακλεῖ ὄρνυγας ἔθυσον. — Οἱ πέρδικες ἐν τῇ 25

Ἀττικῇ εὐφωνοί, οἱ δὲ ἐν Βοιωτίᾳ ἰσχνόφωνοι ἦσαν. — Ἡ παροιμία λέγει, παλὶμπαιδας τοὺς γέροντας γίγνεσθαι. — Παλαιὸς μῦθος λέγει, τοὺς Μυρμιδόνας ἐκ μυρμήκων ἄνδρας γεγονέναι.

- 6 4. Οἱ Νομάδες τῶν Διδύων οὐ ταῖς ἡμέραις, ἀλλὰ ταῖς νυξὶν ἀριθμοῦσιν. — Περίανδρος ἐρωτηθεὶς, τί μέγιστον ἐν ἐλαχίστῳ, εἶπε, Φρένες ἀγαθαὶ ἐν σώματι ἀνθρώπου. — Γνώμη κρείσσω ἐστὶν ἢ φώμη χειρῶν. — Εὐωδία καὶ μῦρον γυψὶν αἶτλια θανάτου.
- 10 — Γυναιξὶ κόσμον ἢ σιγὴ φέρει. — Χαλεπὸν ἐστι λέγειν πρὸς γαστέρα, ὥτα οὐκ ἔχουσιν.

5. Ἡφαιστος τῷ πόδε χαλὸς ἦν. — Ἡ Μήδεια γράφεται τῷ παῖδι δεινὸν ὑποβλέπουσα· ἔχει δὲ ἔλφος ἐν χειρὶ, τῷ δὲ ἀθλίῳ καθήστον γαλῶντε, μηδὲν
- 15 τῶν μελλόντων εἰδότε, καὶ ταῦτα ὀρῶντε τὸ ἔλφος ἐν ταῖν χειροῖν τῆς μητρός.

IV.

CONTRACTED DECLENSION.

1. Ἡ φρόνησις μέγιστόν ἐστιν ἀγαθόν. — Ἡ φύσις ἄνευ μαθήσεως τυφλόν, ἡ δὲ μάθησις ἄνευ φύσεως ἐλλιπής. — Πόλεως ψυχὴ οἱ νόμοι. —
- 20 Οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρείσσω ἢ νόμοι πόλει. — Ἀρίστιππος ἔφη πρὸς τὸν ἀδελφόν· Μέμνησο, ὅτι τῆς μὲν διαστάσεως σὺ ἤρξω, τῆς δὲ διαλύσεως ἐγώ.

2. Ἡ ὑδραυλὶς Κτησιβίου ἐστὶν εὖρημα Ἀλεξανδρέως, κουρέως τὴν τέχνην. — Ὀμοноούντων ἀδελφῶν συμβδίωσις παντὸς τείχους ἰσχυροτέρα. —
- 25

Ἦθους βάσανός· ἐστὶν ἀνθρώποις χρόνος. — Πέλλαν, τὸν Ποσειδῶνος καὶ Τυροῦς υἱόν, ἵππος ἔθρεψεν. — Ἀπόλλων, ὁ Διὸς καὶ Λητοῦς παῖς, ὅτε τὸν Πύθωνα κατετόξευσεν, ἦλθεν εἰς Δελφοὺς καὶ παρέλαβε τὸ μαντεῖον τῆς Ἰῆς. — Αἰδοῦς παρὰ πᾶσιν ἄξιος ἔσθ, ἐὰν δὲ πρῶτον ἄρξης σαντὸν αἰδεῖσθαι.

3. Οἱ ὄφεις τὸν ἰὸν ἐν τοῖς ὀδοῦσιν ἔχουσιν. — Ὁ Παρνασσὸς μέγα καὶ σύσκιον ὄρος ἐστίν. — Ἐν Βοιωτίᾳ δύο εἰσὶν ἐπίσημα ὄρη, τὸ μὲν Ἑλικὸν καλούμενον, ἕτερον δὲ Κιθαιρών. — Ὁ Νεῖλος ἔχει παντοῖα 10 γένη ἰχθύων. — Κέρδη πονηρὰ ζημίαν αἰεὶ φέρει. — Αἰμὸς μέγιστον ἄλλος ἀνθρώποις ἔφν. — Ξίφος τιτρώσκει σῶμα, τὸν δὲ νοῦν λόγος. — Δημήτριος ὁ Πολιορκητῆς βίᾳ ἤρκε τὰς πόλεις, κατασεύων τὰ τείχη, Τιμόθεος δὲ πείθων. — Ἐγένετο κατὰ τοὺς Τιβερίου χρόνους ἀνὴρ 15 τις Ἀπίκιος, ἀφ' οὗ πλακούντων γένη πολλὰ Ἀπίκια ὀνομάζεται. — Τίμα τοὺς γόνεις. — Αἰακὸς τὰς κλεῖς τοῦ ἄδου φυλάττει. — Οἱ πολύποδες ἔλλοχῶσι τοὺς ἰχθύς. — Ἀνάχαρις τὴν ἄμπελον εἶπε τρεῖς φέρειν βότρυς· τὸν πρῶτον, ἡδονῆς· τὸν δεύτερον, μέ- 20 θης· τὸν τρίτον, ἀηδίας.

V.

EXAMPLES IN ALL THE DECLENSIONS.

1. Πόνος εὐκλείας πατὴρ. — Εὐκλείαν ἔλαβον οὐκ ἄνευ πολλῶν πόνων. — Ψυχῆς νοσοῦσης ἐστὶ φάρμακον λόγος. — Χαλεπὸν τὸ γῆρας ἐστὶ ἀνθρώποις βάρος. — Ὀκεανοῦ καὶ Τηθύος 25 παῖς ἦν Ἴναχος, ἀφ' οὗ ποταμὸς ἐν Ἀργεὶ Ἴναχος καλεῖται. — Οὕτε τὸν ἄρρώστον ἀφαιεῖ

ἡ χρυσῇ κλίνῃ, οὔτε τὸν ἀνόητον ἡ ἐπίσημος
εὐτυχία.

2. Οἱ τέτιγες σιπύνται τῆς δρόσου. — Δόξα
καὶ πλοῦτος ἄνευ συνέσιος οὐκ ἀσφαλὲς κτήμα-
5 τα. — Ἀγαθοκλέους ἐκλειποτός, πάντα ἐν Σι-
κελίᾳ μεστὰ ἦν στάσεως καὶ ἀναρχίας.

Ἐκ νεφέλης φέρεται χιόνος μένος ἡδὲ χαλὰ-
ζης.

Βροντῇ δ' ἐκ λυμπρᾶς ἀστεροπῆς φέρεται,
10 Ἐξ ἀνέμων δὲ θάλασσα ταράσσεται.

— Ἡ τῶν βροτῶν φύσις καὶ νόσων ἦτιων, καὶ
γήρως, καὶ ἡ μοῖρα ἀπαράλητος.

3. Ἀργος ὁ πανόπτης ὀφθαλμοὺς εἶχε ἐν παντὶ
τῷ σώματι. — Κλεάνθης ἔφη, τοὺς ἀπαιδεύτους
15 μόνῃ τῇ μορφῇ τῶν θηρίων διαφέρειν. — Ἀνά-
χαρσις ὀνειδίζομενος, ὅτι Σκύθης ἐστίν, εἶπε, Τῷ γένει,
ἀλλ' οὐ τῷ τρόπῳ. — Ἐξῆν καὶ τῷ Ἀχιλλεῖ ζῆν καὶ
βασилεύειν τῶν Μυρμιδόνων, καὶ τῷ Νέστορι ἐν
Πύλῳ ἐν εἰρήνῃ ἄρχειν, καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ οἶκοι
20 μένειν, ἢ παρὰ Καλυψοῖ ἐν ἄντρον καταρρύττω
καὶ κατασκήψω, ἀγῆρω ὄντι καὶ ἀθανάτῳ· ἀλλ'
οὐχ εἴλετο ἀθάνατος εἶναι, ἀργὸς ὢν, καὶ μηδὲν χρώμενος
τῇ ἀρετῇ. — Αἰὲ τοὺς νέους κοσμιότητι χρη-
σθαι ἐν πορείᾳ καὶ σχήματι καὶ περιβολῇ. —
25 Ἡρακλῆς τῇ χολῇ τῆς Λεργαίας ὕδρας τοὺς
δοῖστοὺς ἔδαψεν. — Ἀκρίσιος τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα
Λανάνην μετὰ τοῦ παιδὸς Περσέως ἐν λάρνακι
εἰς θάλασσαν ἐξόρυσεν· ἡ δὲ λάρναξ προσηνέχθη
Σερίφῳ τῇ νήσῳ.

4. Ποθεῖ ἄνθρωπος νύκτα μεθ' ἥλιον, καὶ λιμὸν μετὰ κόρον, καὶ δίψαν μετὰ μέθην· καὶ ἀφέλῃς αὐτοῦ τὴν μεταβολήν, λύπην τὴν ἡδονὴν ποιεῖς. — Ἡρακλῆς ἔλαβε παρὰ Ἑρμοῦ μὲν ξίφος, παρ' Ἀπόλλωνος δὲ τόξα, παρὰ Ἥφαιστου δὲ θώρακα 5 χρυσοῦν, παρὰ δὲ Ἀθηνᾶς πέπλον. — ὦ Ζεῦ, καὶ Ἀθηνᾶ, καὶ Ἀπόλλων, δότε μοι ἀρετὴν ψυχῆς, καὶ ἡσυχίαν βίου, καὶ ζωὴν ἁμεμπτον, καὶ εὐέλπιν θάνατον.

5. Ξέρξου ἐν Ἑλλάδι πολεμοῦντος, ἡ αὐτοῦ μήτηρ 10 ἐδόκει ἐν ὀνείροις ἰδεῖν δύο γυναῖκες, μεγέθει πολὺ ἐκπρεπεστάτα, κάλλει ἁμώμω, καὶ κασιγνήτα τοῦ αὐτοῦ γένους, Ἀσίαν καὶ Ἑλλάδα. — Φίλιππος γενόμενος κριτὴς δυεῖν πονηροῖν, ἐκέλευσε τὸν μὲν φεύγειν ἐκ Μακεδονίας, τὸν δὲ ἕτερον διώκειν. 15

6. Κολάζονται ἐν ᾧδου πάντες οἱ κακοὶ, βασιλεῖς, δοῦλοι, σατράπαι, πένητες, πλούσιοι, πτωχοί. — Αἱ Φόρκου θυγατέρες γραῖαι ἦσαν ἐκ γενετῆς, ἓνα τε ὀφθαλμὸν καὶ ἓνα ὀδόντα εἶχον, τρεῖς οὖσαι, καὶ ταῦτα παρὰ μέρος ἀλλήλαις ὥπασαν. 20 — Κλεάνθης εἰς ὅστρακα καὶ βοῶν ὠμοπλάτας ἔγραφεν ἅπερ ἤκουε παρὰ τοῦ Ζήνωνος ἀπορίᾳ κερμάτων, ὥστε ὠνίσασθαι χάριτα.

7. Θεὸς ἐκάστω ὅπλόν τι ἔνειμε, λείουσιν ἀλκὴν καὶ ταχυτῆτα, ταύροις κέρατα, μελίσ- 25 σαις κέντρα, ἀνδρὶ λόγον καὶ σοφίαν. — Χείρων ὁ Κένταυρος τὸν Ἀχιλλεῖα, παῖδα ἔτι ῥντα, ἔτρεφε σπλάγχνοις λεόντων καὶ σῶν ἀγρίων, καὶ ἄρκτων μυελοῖς, καὶ καρτερόν ἔθηκε καὶ ποδώκη. — Ζήνων ἔφη, δεῖν τὰς πόλεις κοσμεῖν οὐκ 30 ἀναθήμασιν, ἀλλὰ ταῖς τῶν οἰκούντων ἀρε-

ταῖς. — Ἡ Λεσβιαία ὕδρα εἶχεν ὑπερμύγεθες σῶμα,
κεφαλὰς δὲ ἐννέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θνητὰς, τὴν δὲ μίσην
ἀθάνατον.

VI.

ADJECTIVE.

1. Ἐγγὺς Ἰταλίας κεῖται ἡ Σικελία, νῆσος εὐδαί-
5 μων καὶ πολυάνθρωπος. — Βραχὺς ὁ βίος,
ἡ δὲ τέχνη μακρά. — Βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κα-
κῆς. Κέρδος αἰσχροῦ, βαρὺ κειμήλιον. — Τὸ μέλλον
ἀσαφές. — Κακῆς ἀπ' ἀρχῆς γίγνεται τέλος κα-
κόν. — Τὸν πλούσιον ἀμαθὴ Διογένης πρόδατον εἶπε
10 χρυσόμαλλον.

2. Τυραννὶς χρήμα μὲν σφαλερόν, πολλοὶ δὲ
αὐτῆς ἐρασταὶ εἰσιν. — Τυφλὸν ὁ πλοῦτος. — Πιστὸν
ἡ γῆ, ἄπιστον ἡ θάλασσα. — Καλὸν ἡσυχία. —
Καλὸν ἡ ἀλήθεια καὶ μόνιμον.

15 Τὰ μέγαλα δῶρα τῆς τύχης ἔχει φόβον,
Καὶ τὸ πᾶν λαμπρόν οὐκ ἀκίνδυνον κυρεῖ,
Οὐδ' ἀσφαλὲς πᾶν ὕψος ἐν θνητῷ γίνοι.

3. Κρεῖττόν ἐστι μετ' ὀλίγων ἀγαθῶν πρὸς
ἅπαντας τοὺς κακοὺς, ἢ μετὰ πολλῶν κακῶν πρὸς
20 ὀλίγους ἀγαθοὺς μάχεσθαι. — Οὐδὲν ὀργῆς ἀδι-
κώτερον. — Πόλεμος ἔνδοξος εἰρήνης αἰσχροῦς
αἰρετώτερος. — Βίων ἔφη, δεῖν τὸν ἀγαθὸν ἀρ-
χοντα, πανόμενον τῆς ἀρχῆς, μὴ πλουσιώτερον, ἀλλ'
ἐνδοξότερον γεγονέναι. — Οὐδὲν κτῆμα σοφίας τι-
25 μιωτέρον ἐστίν. — Σοφία πλούτου κτῆμα τιμιώ-
τερον. — Παρὰ Ταρτησίοις νεωτέρῳ πρεσβυτέρου

καταμαρτυρεῖν οὐκ ἔξεστιν. — Δόξα ἂσθ' ἐν ἡς ἄγκυρα, πλοῦτος ἔτι ἂσθ' ἐνεστεῖρα. — Ἀρετῆς οὐδὲν χρήμα σεμνότερον, οὐδὲ βεβαιότερόν ἐστιν.

4. Πολλὰ τῶν ζώων ἄναιμά ἐστι, καθόλου δὲ, ὅσα πλείους πόδας ἔχει τετάρων. — Χαλεπὸν τὸ ποιῆν, 5 τὸ δὲ κελεῦσαι ῥᾶδιον. — Οὐδὲν γλύκιον τῆς πατρὶδος. — Οὐκ ἐστὶν οὐδὲν μητρὸς ἡδίων τέκνους. — Κρείσσων οἰκτιρμοῦ φθάνος. — Χρὴ σιγῆν, ἣ κρείσσονα σιγῆς λέγειν. — Διὰ τοῦτο δύο ὧτα ἔχομεν, στόμα δὲ ἓν, ἵνα πλείω μὲν ἀκούωμεν, ἥτιτονα δὲ 10 λέγωμεν. — Τὸ κενὸν ἐν τῷ βίῳ πλεῖόν ἐστι τοῦ συμφέροντος. — Ἄρχε σαυτοῦ μηδὲν ἥτιτον ἢ τῶν ἄλλων. — Στείγε μὲν τὰ παρόντα, ζήτει δὲ τὰ βελτίω. — Οἱ τῶν τελειῶν μετέχοντες περὶ τῆς τοῦ βίου τελειότης ἡδίους τὰς ἐλπίδας ἔχουσιν. 15

5. Ὁ μέλας οὐτός ἐστι θρησκευτάτος, ὁ δὲ λευκός, λεπτότατος. — Ἡ Βακτριανὴ χώρα εὐδαιμονεσιτάτη ἐστὶ καὶ εὐφορωτάτη. — Πρεσβύτατον τῶν ὄντων, θεός· ἀγέννητος γὰρ· κάλλισταν, κόσμος· πόλημα γὰρ θεοῦ· μέγιστον, τόπος· 20 πάντα γὰρ χωρεῖ· τάχιστον, νοῦς· διὰ παντός γὰρ τρέχει· ἰσχυρότατον, ἀνάγκη· κρατεῖ γὰρ πάντων· σοφώτατον, χρόνος· ἀνευρίσκει γὰρ πάντα. — Ὁ κροκόδειλος ἐξ ἐλαχίστου γίγνεται μέγιστος· τὸ μὲν γὰρ ὦν οὗ μεῖζόν ἐστι χηνεῖον, 25 αὐτὸς δὲ γίνεταί καὶ ἐπὶ καὶ δεκάπηνυς. — Ὁ τῶν πλείστων βίος μελλησμοῦ παραπύλλνται.

Κάλλιστον τὸ δικαιοτάτον· ῥᾶστόν δ' ὕγαινευ,

Ἡδίστον δὲ τυχεῖν ὧν τις ἕκαστος ἐρᾷ.

30

— Ὁ θάνατος κοινὸς καὶ τοῖς χειρίστοις καὶ τοῖς

βελτίστοις· οὔτε τοὺς πονηροὺς ὑπεροφῇ, οὔτε τοὺς ἀγαθοὺς θαυμάζει.

6. Ἡ γῆ σφαιροειδής ἐστι καὶ ἐν μέσῳ κεῖται.
— Οἱ πλούσιοι πολλάκις ὕφ' ἡδονῆς διηνεκοῦς μὴ
5 συνίενται τῆς εὐτυχίας. — Ἐπαμινώνδας πατὴρ ἦν ἀφανοῦς. — Πάντα ἐκ τῆς ἐπιμελείας, καὶ τῆς διαρκοῦς φροντίδος, καὶ τῆς σπουδῆς τῆς ἀνελλιποῦς κρείττονα γίνεσθαι δύναται. — Ὅμηρος τοῖς ἥρωσιν ἀπλῆν καὶ πᾶσιν ὅμοιαν δίαίταν ἀποδίδωκε. — Διονύσιος ὁ τύραννος
10 τὸ Ἀπόλλωνος ἄγαλμα περιεσύλησε, χρυσοῦς βοστρύχους ἔχον, καὶ τὴν παρακειμένην αὐτῷ χρυσοῦν τράπεζαν ἀφεῖλεν. — Σωκράτης ἰδὼν μειράκιον πλούσιον καὶ ἀπαίδευτον, ἰδοὺ, ἔφη, χρυσοῦν ἀνδράποδον.

7. Τὰ ὄρη πόρρωθεν ἀεροειδῆ φαίνεται καὶ λεῖα,
15 ἐγγύθεν δὲ τραχέα. — Οὐ κρείττον, πενιχρὸν μὲν, ἀσφαλῆ δὲ καὶ ἀδεᾶ βίον ἀσπάσασθαι, ἢ πλούσιον καὶ ἐπικίνδυνον; — Ἐλευθέρου ἀνδρός ἐστίν, αἰετὰ ληθῆ λέγειν. — Νικοκρέων ὁ Κύπριος τετρακέρων ἔλαφον εἶχεν. — Ἐν τινι ναυ. Λιὸς τετράκρω καὶ τετρακέρω
20 πρόβατα ἦν. — Ἀριστοτέλης ἔφη, τῆς παιδείας τὰς μὲν ῥέζας εἶναι πικρὰς, γλυκεῖς δὲ τοὺς καρπούς. — Τρεῖς εἰσι δικασταὶ καθ' ἑαυτοῦ, οἱ τοὺς εὐσεβεῖς καὶ πονηροὺς διακρίνουσιν. — Δεινὸν ἐστὶ τοὺς χείρους τῶν βελτιόων ἄρχειν.

- 25 8. Ἀνάχαρσις κρείττον ἔλεγεν, ἔνα φίλον ἔχειν πολλοῦ ἄξιον, ἢ πολλοὺς μηδενὸς ἀξίους. — Ἡ μυῖα, ἐξάπους οὖσα, τοῖς μὲν τέσσαρσι βαδίζει μόνοις, τοῖς δὲ προσθίοις δυοὶ ὡς χερσὶ χρηταί. — Πύρρος ἐν Ἰταλίᾳ ἐπολέμησεν ἔτη δύο καὶ μῆνας τέσσαρας. — Φιλῆμων ὁ
30 κωμικὸς ἔγραψε δράματα ἐπτὰ καὶ ἐννενήκοντα, βιώσας ἔτη ἐννέα καὶ ἐννενήκοντα. — Ἄνων, ὁ

πραιοῦτέρος, ἐκ τῆς Λιδύης ἐπέρασσε μεγάλην δύναμιν εἰς Σικελίαν, πεζῶν μυριάδας πέντε, ἵππεῖς δὲ ἑξακίς-χιλίου, ἐλέφαντας δὲ ἑξήκοντα. — Τὸν Σῆρας ἱστοροῦσι μέχρι τριακοσίων ζῆν ἑτῶν, καὶ τοὺς Χαλδαίους ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη βιοῦν λόγος.

6

9. Ἀργανθώνιος, ὁ Ταρτησσίων βασιλεὺς, πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη βιώσαι λέγεται. — Κτησίβιος συγγραφεὺς ἑκατὸν εἰκοσιτεσσάρων ἐτῶν ἐν περιπάτῳ ἐτελεύτησεν. — Ὁ Πλάτων ἐτελεύτησε τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ὀγδόης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, βιὸς ἔτος 10 ἐν πρὸς τοῖς ὀγδοήκοντα. — Σιλουῖον ἐν ὁς δέοντα τριάκοντα ἔτη βασιλεύσαντος, Αἰνείας, υἱὸς αὐτοῦ, ἐνὶ πλείῳ τριάκοντα ἐτῶν τὴν δυναστείαν εἶχεν. — Οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῖς Ἀθηναίοις βοηθήσαντες ἐν τρισὶν ἡμέραις καὶ τοσαύταις νυξὶ διακόσια καὶ χίλια σάδια 15 διῆλθον.

VII.

PRONOUN.

1. Δημήτριός τις εἶπε τῷ Νέρωνι· Σὺ μὲν ἀπειλεῖς ἐμοὶ τὸν θάνατον, σοὶ δὲ ἡ φύσις. — Διδύμων ἀδελφῶν εἰς ἐτελεύτησε· σχολαστικὸς οὖν ἀπαντήσας τῷ ζῶντι, ἡρώτα· Σὺ ἀπέθανες ἢ ὁ ἀδελφός σου; — Τί τοῦτ' 20 ἐστίν, ὦ γύναι, ὅτι ἐμὲ ἀπολιποῦσα ἄστυδε θαμίζεις; οὐκ ἔστι τοῦτο σωφρονεῖν, οὐχ οὕτω δέ σε ὁ πατήρ σου ἐμοὶ εἰς γάμον παρέδωκεν.

2. Σχολαστικὸς ἀπορῶν, τὰ βιβλία αὐτοῦ ἐπὶ πρᾶσσε, καὶ γράφων πρὸς τὸν πατέρα ἔλεγε· Σύγχαίρε ἡ μὲν, 25 πάτερ· ἤδη γὰρ ἡμᾶς τὰ βιβλία τρέφει. — Ἐν Λατίμῳ

τῆς Καρίας ἀκόρπιαι εἶναι λέγονται, οἳ τοὺς μὲν πολλὰς σφίσι παίονσιν εἰς θάνατον, τοὺς δὲ ξένους ἡσυχῇ.— Κορῶναι ἀλλήλαις εἰσι πιστόταται καὶ πάνυ σφῶδρα ἀγαπῶσι σφᾶς.

- 5 3. Ἀνάχαρσις ὁ Σκύθης ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος, τί ἐστὶ πολέμιον ἀνθρώποις; Αὐτοὶ, ἔφη, ἑαυτοῖς.— Ὁ Ζεὺς τὴν Ἀθηᾶν ἔφυσεν ἐκ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς.— Οὐδείς ἐλεύθερος ἑαυτοῦ μὴ κρατῶν.— Νόμος οὗτος Περσικὸς, ὅταν εἰς ἀγροὺς ἐλαύνῃ ὁ βασιλεὺς, πάντες
10 Πέρσαι, κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἕκαστος, δῶρα αὐτῷ προσκομίζουσιν.— Σχολαστικὸς οἰκίαν πωλῶν, λίθον ἀπ' αὐτῆς εἰς δεῖγμα περιέφερεν.— Κριτὴς ὢν, αἰετὰ τὰ περὶ τῶν αὐτῶν γίγνωσκε, οὐδὲν πρὸς χάριν ποιῶν.— Ψυχῆς ἐπιμελοῦ τῆς σεαυτοῦ.— Βούλου ἀρέσκειν
15 πᾶσι, μὴ σεαυτῷ μόνον.— Πάντων μάλιστα σεαυτὸν αἰσχύνου.

VIII.

REGULAR VERB IN ω.

1. Active.

1. Οἱ πονηροὶ εἰς τὸ κέρδος μόνον ἀποβλέπουσιν.
— Ὅστις μὴ κολάζει τὰ πάθη, αὐτὸς ὑπ' αὐτῶν κολάζεται.— Πᾶσα δύναμις καὶ πᾶς πλοῦτος ὑπείκει
20 τῇ ἀρετῇ.— Ὅταν τινὰ θέλωσιν οἱ θεοὶ σάξασθαι, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀνασπῶσι βαράθρων.— Οὐδὲν τῆς εὐμορφίας ὄφελος, ὅταν τις μὴ φρένας ἔχῃ.— Εὖ θνήσκεις, ὅταν σοὶ τὸ χρεὼν ἔλθῃ.— Τήρης, ὁ βασιλεὺς, ἔλεγεν, ὅποτε σχολάζοι καὶ μὴ στρατεύοιτο, τῶν ἱπποκόμων
25 οἶσθαι μηδὲν διαφέρειν.— Ἀγησίλαος ἐρωτηθεὶς, πῶς

ἄν τις μάλιστα παρ' ἀνθρώποις εὐδοκίμοιη, Εἰ λέγοι,
εἶπε, τὰ ἄριστα, πράττοι δὲ τὰ κάλλιστα. — Ἄγεις
ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν τις ἐλεύθερος διαμένοι, Θανατοῦ
καταφρονῶν, ἔφη.

2. Θάπτουσιν οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς νεκροὺς ταρι- 5
χεύοντες, Ῥωμαῖοι δὲ καλοντες. — Ἄνθρωποι
τὸν θάνατον φεύγοντες, διώκουσιν. — Φίλιππος
τοὺς Ἀθηναίους εἶκαζε τοῖς Ἑρμαῖς, στόμα μόνον ἔχου-
σιν.

3. Διονύσιος ὁ Σικελὸς περὶ τὴν ἱατρικὴν ἐσπού- 10
δασε, καὶ αὐτὸς ἰᾶτο, καὶ ἔτεμνε, καὶ ἔκαιε, καὶ
τὰ λοιπά. — Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης ἐστασιαζέτην
ἔτι παῖδες ὄντε. — Θησεὺς τὴν Ἀριάδην ἐν Νάξῳ κατέ-
λιπε καὶ ἐξέπλευσε· Διώνυσος δὲ αὐτὴν ἀπήγα-
γεν. — Ἡ γλῶσσα πολλοὺς εἰς ὄλεθρον ἤγαγεν. — 15
Ἐπ' ῥώτευσεν ἡ Λακεδαιμῶν τῆς Ἑλλάδος εὐνομίᾳ καὶ
δόξῃ, χρόνον ἐτῶν πεντακοσίων, τοῖς Λυκούργου χρωμένῃ
νόμοις.

4. Ὁ Διογένης ἔλεγεν, ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι κύνες τοὺς
ἐχθρὰς δάκνουσιν, ἐγὼ δὲ τοὺς φίλους, ἵνα σώσω. — 20
Μηδενὶ συμφορὰν ὀνειδίσῃς, κοινὴ γὰρ ἡ τύχη, καὶ τὸ
μέλλον ἀόρατον. — Κἂν μόνος ᾖς, φαῦλον μῆτε λέξῃς, μῆτε
ἐργάσῃ μηδέν. — Αἰδοῦς παρὰ πᾶσιν ἄξιος ἔση, εἰν
πρῶτον ἄρξῃς σπαντὸν αἰδεῖσθαι.

5. Ἀδύνατον ἄνευ τῆς τῶν οὐρανίων θεωρίας γεσ- 25
γραφήσαι. — Χαλεπὸν τὸ ποιεῖν, τὸ δὲ κελεῦσαι
ῥᾶδιον. — Διογένης λύχνον μεθ' ἡμέραν ᾤψας, Ἄνθρω-
πον, φησὶ, ζητῶ. — Οἱ Λάκωνες τὴν τῆς παλαιᾶς διαίτης
σκληρότητα καταλύσαντες, ἐξώκειλαν εἰς τρυφήν.
— Ὁ Θησεὺς μετὰ τὴν Αἰγέως τελευτὴν συνοικίσας 30

ταῖς. — Ἡ Λερναία ὕδρα εἶχεν ὑπερμέγεθες σῶμα, κεφαλὰς δὲ ἐννέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θνητὰς, τὴν δὲ μέσσην ἀθάνατον.

VI.

ADJECTIVE.

1. Ἐγγὺς Ἰταλίας κεῖται ἡ Σικελία, νῆσος εὐδαί-
 5 μων καὶ πολυάνθρωπος. — Βραχὺς ὁ βίος,
 ἡ δὲ τέχνη μακρά. — Βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κα-
 κῆς. Κέρδος αἰσχροῦν, βαρὺ κειμήλιον. — Τὸ μέλλον
 ἀσαφές. — Κακῆς ἀπ' ἀρχῆς γίγνεται τέλος κα-
 κόν. — Τὸν πλούσιον ἀμαθὴ Διογένης πρόδατον εἶπε
 10 χρυσόμαλλον.

2. Τυραννὶς χρῆμα μὲν σφαλερόν, πολλοὶ δὲ
 αὐτῆς ἐρασταὶ εἰσιν. — Τυφλὸν ὁ πλοῦτος. — Πιστὸν
 ἡ γῆ, ἄπιστον ἡ θάλασσα. — Καλὸν ἡσυχία. —
 Καλὸν ἡ ἀλήθεια καὶ μόνιμον.

15 Τὰ μέγαλα δῶρα τῆς τύχης ἔχει φόβον,
 Καὶ τὸ πάνυ λαμπρὸν οὐκ ἀκίνδυνον κυρεῖ,
 Οὐδ' ἀσφαλεῖς πᾶν ἔψος ἐν θνητῷ γένει.

3. Κρεῖττόν ἐστι μετ' ὀλίγων ἀγαθῶν πρὸς
 ἅπαντας τοὺς κακοὺς, ἢ μετὰ πολλῶν κακῶν πρὸς
 20 ὀλίγους ἀγαθοὺς μάχεσθαι. — Οὐδὲν ὀργῆς ἀδι-
 κώτερον. — Πόλεμος ἔνδοξος εἰρήνης αἰσχροῦς
 αἰρετώτερος. — Βίων ἔφη, δεῖν τὸν ἀγαθὸν ἄρ-
 χοντα, πανόμενον τῆς ἀρχῆς, μὴ πλουσιώτερον, ἀλλ'
 ἐνδοξότερον γεγονέναι. — Οὐδὲν κτῆμα σοφίας τι-
 25 μιώτερόν ἐστιν. — Σοφία πλούτου κτῆμα τιμιώ-
 τερον. — Παρὰ Ταρτησίοις νεωτέρῳ πρεσβυτέρου

καταμαρτυρεῖν οὐκ ἔστιν. — Δόξα ἀσθενῆς ἄγκυρα, πλοῦτος ἔτι ἀσθενεστέρα. — Ἀρετῆς οὐδὲν χρημὸν σεμνότερον, οὐδὲ βεβαιότερόν ἐστιν.

4. Πολλὰ τῶν ζώων ἄναιμά ἐστι, καθόλου δὲ, ὅσα πλείους πόδας ἔχει τεττάρων. — Χαλεπὸν τὸ ποιεῖν, 5 τὸ δὲ κελεῦσαι ῥᾶδιον. — Οὐδὲν γλύκιον τῆς πατρίδος. — Οὐκ ἐστὶν οὐδὲν μητρός ἡδίων τέκνοις. — Κρείσσων οἰκτιρμοῦ φθόνος. — Χρῆ σιγῆν, ἢ κρείσσονα σιγῆς λέγειν. — Διὰ τοῦτο δύο ὧτα ἔχομεν, στόμα δὲ ἓν, ἵνα πλείω μὲν ἀκούωμεν, ἥτιτονα δὲ 10 λέγωμεν. — Τὸ κενὸν ἐν τῷ βίῳ πλεῖόν ἐστι τοῦ συμφέροντος. — Ἀρχε σαυτοῦ μηδὲν ἥτιτον ἢ τῶν ἄλλων. — Στέργε μὲν τὰ παρόντα, ζῆτει δὲ τὰ βελτίω. — Οἱ τῶν τελειῶν μετῆχοντες περὶ τῆς τοῦ βίου τελευτῆς ἡδίους τὰς ἐλπίδας ἔχουσιν. 15

5. Ὁ μέλας οἶνός ἐστι θρεπτικώτατος, ὁ δὲ λευκός, λεπτότατος. — Ἡ Βακτριανὴ χώρα εὐδαιμονεστάτη ἐστὶ καὶ εὐφορωτάτη. — Πρεσβύτατον τῶν ὄντων, θεός· ἀγένητος γὰρ· κάλλιστον, κόσμος· ποίημα γὰρ θεοῦ· μέγιστον, τόπος· 20 πάντα γὰρ χωρεῖ· τάχιστον, νοῦς· διὰ παντός γὰρ τρέχει· ἰσχυρότατον, ἀνάγκη· κρατεῖ γὰρ πάντων· σοφώτατον, χρόνος· ἀνευρίσκει γὰρ πάντα. — Ὁ κροκόδειλος ἐξ ἐλαχίστου γίγνεται μέγιστος· τὸ μὲν γὰρ ὦν εὐ μεῖζόν ἐστι χηνεῖον, 25 αὐτὸς δὲ γίνεται καὶ ἐπὶ καὶ δεκάπηγυς. — Ὁ τῶν πλείστων βίος μελλησμῷ παραπόλλυται.

Κάλλιστον τὸ δικαίετατον· ῥᾶστόν θ' ὕγιαίνειν,

Ἡδίστον δὲ τυχεῖν ὧν τις ἕκαστος ἐρᾷ.

30

— Ὁ θάνατος κοινὸς καὶ τοῖς χειρίστοις καὶ τοῖς

βελτίστοις· οὔτε τοὺς πονηροὺς ὑπερορᾷ, οὔτε τοὺς ἀγαθοὺς θαυμάζει.

6. Ἡ γῆ σφαιροειδῆς ἐστὶ καὶ ἐν μέσῳ κεῖται.
— Οἱ πλούσιοι πολλάκις ὑφ' ἡδονῆς διηνεκοῦς μὴ
5 συνίστανται τῆς εὐτυχίας. — Ἐπαμινώνδας πατὴρ ἦν ἀφα-
νοῦς. — Πάντα ἐκ τῆς ἐπιμελείας, καὶ τῆς διαρκοῦς
φροντίδος, καὶ τῆς σπουδῆς τῆς ἀνελλιποῦς κρείττονα
γίγνεσθαι δύναται. — Ὅμηρος τοῖς ἥρωσιν ἀπλῆν καὶ
πῶσιν ὅμοιαν δίαίταν ἀποδέδωκε. — Διονύσιος ὁ τύραννος
10 τὸ Ἀπόλλωνος ἄγαλμα περιεσύλησε, χρυσοῦς βοστρύχους
ἔχον, καὶ τὴν παρακειμένην αὐτῷ χρυσῇν τράπεζαν
ἀφῆλεν. — Σωκράτης ἰδὼν μειράκιον πλούσιον καὶ ἀπαι-
δευτον, Ἰδοῦ, ἔφη, χρυσοῦν ἀνδράποδον.

7. Τὰ ὄρη πόρρωθεν ἀεροειδῆ φαίνεται καὶ λεῖα,
15 ἐγγύθεν δὲ τραχέα. — Οὐ κρείττον, πενιχρόν μὲν,
ἀσφαλῆ δὲ καὶ ἀδεᾶ βίον ἀσπάσασθαι, ἢ πλούσιον
καὶ ἐπικίνδυνον; — Ἐλευθέρου ἀνδρός ἐστιν, αἰεὶ τ' ἀληθῆ
λέγειν. — Νικοκρίων ὁ Κύπριος τετράκερων ἔλαφον
εἶχεν. — Ἐν τινὶ ναῶ Διὸς τετράκερων καὶ τετράκερων
20 πρόβατα ἦν. — Ἀριστοτέλης ἔφη, τῆς παιδείας τὰς μὲν
ῥίξας εἶναι πικράς, γλυκεῖς δὲ τοὺς καρπούς. — Τρεῖς
εἰσι δικασταὶ καθ' ἑαυτοὺς, οἱ τοὺς εὐσεβεῖς καὶ πονηροὺς
διακρίνουσιν. — Δεινόν ἐστὶ τοὺς χείρους τῶν βελτιό-
νων ἄρχειν.

25 8. Ἀνάχαρσις κρείττον ἔλεγεν, ἔνα φίλον ἔχειν πολλοῦ
ἄξιον, ἢ πολλοὺς μηδενὸς ἀξίους. — Ἡ μῦα, ἐξ ἀποῦς
οὔσα, τοῖς μὲν τέσσαρσι βαδίζει μόνοις, τοῖς δὲ προ-
σθίοις δυσι ὡς χερσὶ χρῆται. — Πύρρος ἐν Ἰταλίᾳ ἐπο-
λέμησεν ἔτη δύο καὶ μῆνας τέσσαρας. — Φιλῆμων ὁ
30 κωμικὸς ἔγραψε δράματα ἐπτά καὶ ἐννενήκοντα,
βιώσας ἔτη ἐννέα καὶ ἐννενήκοντα. — Ἄνων, ὁ

πρᾶτον, ἐκ τῆς Διδύης ἐπέρασε μεγάλην δύναμιν εἰς Σικελίαν, πεζῶν μυριάδας πέντε, ἵππεις δὲ ἑξακίς χίλιους, ἐλέφαντας δὲ ἑξήκοντα. — Τοὺς Σήρας ἰστοροῦσι μέχρι τριακοσίων ἑτῶν, καὶ τοὺς Χαλδαίους ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη βιοῦν λόγος.

5

9. Ἀργανθώνιος, ὁ Ταρτησίων βασιλεὺς, πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη βιώσαι λέγεται. — Κτησίβιος συγγραφεὺς ἑκατὸν εἰκοσιτεσσαράων ἐτῶν ἐν περιπάτῳ ἐτελεύτησεν. — Ὁ Πλάτων ἐτελεύτησε τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ὀγδόης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, βιούς ἔτος 10 ἐν πρὸς τοῖς ὀγδοήκοντα. — Σιλουῖου ἐνὸς δέοντα τριάκοντα ἔτη βασιλεύσαντος, Αἰνείας, υἱὸς αὐτοῦ, ἐνὶ πλείῳ τριάκοντα ἐτῶν τὴν δυναστείαν εἶχεν. — Οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῖς Ἀθηναίοις βοηθήσαντες ἐν τρισὶν ἡμέραις καὶ τοσαύταις νυξὶ διακόσια καὶ χίλια σάδια 15 διῆλθον.

VII.

PRONOUN.

1. Δημήτριός τις εἶπε τῷ Νέρωνι· Σὺ μὲν ἀπειλεῖς ἐμοὶ τὸν θάνατον, σοὶ δὲ ἡ φύσις. — Διδύμων ἀδελφῶν εἷς ἐτελεύτησε· σχολαστικὸς οὖν ἀπαντήσας τῷ ζῶντι, ἠρώτα· Σὺ ἀπέθανες ἢ ὁ ἀδελφός σου; — Τί τοῦτ' ἐστίν, ὦ γύναι, ὅτι ἐμὲ ἀπολιποῦσα ἄστудε θαμίξεις; οὐκ ἔστι τοῦτο σωφρονεῖν, οὐχ οὕτω δέ σε ὁ πατήρ σου ἐμοὶ εἰς γάμον παρέδωκεν.

2. Σχολαστικὸς ἀπορῶν, τὰ βιβλία αὐτοῦ ἐπέπρακε, καὶ γράφων πρὸς τὸν πατέρα ἔλεγε· Σύγχαίρῃς ἡμῖν, 25 πάτερ· ἤδη γὰρ ἡμᾶς τὰ βιβλία τρέφει. — Ἐν Λάτμῳ

τῆς Καρίας ἀκόρπει εἶναι λέγονται, οἱ τοὺς μὲν πολλὰς σφίσι παίουσιν εἰς θάνατον, τοὺς δὲ ξίνοὺς ἥσυχῃ.— Κορῶναι ἀλλήλαις εἰσι πιστόταται καὶ πάνυ σφῶδρα ἀγαπῶσι σφᾶς.

- 6 3. Ἀνάχαρσις ὁ Σκύθης ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος, τί ἐστὶ πολέμιον ἀνθρώποις; Αὐτοῖ, ἔφη, ἑαυτοῖς.—Ὁ Ζεὺς τὴν Ἀθηναίαν ἔφυσεν ἐκ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς.— Οὐδείς ἐλεύθερος ἑαυτοῦ μὴ κρατῶν.—Νόμος οὗτος Περσικὸς, ὅταν εἰς ἀγροὺς ἐλαύνῃ ὁ βασιλεὺς, πάντες Πέρσαι, κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἕκαστος, δῶρα αὐτῷ 10 προσκομίζουσιν.—Σχολαστικὸς οἰκίαν πωλῶν, λίθον ἀπ' αὐτῆς εἰς δεῖγμα περιέφερν.—Κρετὴς ὢν, αἰεὶ ταῦτά περὶ τῶν αὐτῶν γίγνωσκε, οὐδὲν πρὸς χάριν ποιῶν.—Ψυχῆς ἐπιμελοῦ τῆς σεαυτοῦ.—Βούλον ἀρέσκειν 15 πᾶσι, μὴ σεαυτῷ μόνον.—Πάντων μάλιστα σεαυτὸν αἰσχύνον.

VIII.

REGULAR VERB IN α.

1. Active.

1. Οἱ πονηροὶ εἰς τὸ κέρδος μόνον ἀποβλέπουσιν.—Ὅστις μὴ κολάζει τὰ πάθη, αὐτὸς ὑπ' αὐτῶν κολάζεται.—Πᾶσα δύναμις καὶ πᾶς πλοῦτος ὑπείκει 20 τῇ ἀρετῇ.—Ὅταν τινὰ θέλωσιν οἱ θεοὶ σῶζεσθαι, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀνασπῶσι βαράθρων.—Οὐδὲν τῆς εὐμορφίας ὀφελος, ὅταν τις μὴ φρένας ἔχῃ.—Εὖ θνήσκεις, ὅταν σοὶ τὸ χρεῶν ἔλθῃ,—Τήρης, ὁ βασιλεὺς, ἔλεγεν, ὅποτε σχολάζοι καὶ μὴ στρατεύοιτο, τῶν ἱπποκόμων 25 οἶεσθαι μηδὲν διαφέρειν.—Ἀγησίλαος ἐρωτηθεὶς, πῶς

ἂν τις μάλιστα παρ' ἀνθρώποις εὐδοκίμοιη, Εἰ λέγοι, εἶπε, τὰ ἄριστα, πράττοι δὲ τὰ κάλλιστα. — Ἄγεις ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν τις ἐλεύθερος διαμένοι, Θανατοῦ καταφρονῶν, ἔφη.

2. Θάπτουσιν οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς νεκροὺς ταρι- 5
χεύοντες, Ῥωμαῖοι δὲ καίοντες. — Ἄνθρωποι
τὸν θάνατον φεύγοντες, διώκουσιν. — Φίλιππος
τοὺς Ἀθηναίους εἰκάζε τοῖς Ἑρμαῖς, στόμα μόνον ἔχου-
σιν.

3. Διονύσιος ὁ Σικελὸς περὶ τὴν ἱατρικὴν ἐσπού- 10
δάσε, καὶ αὐτὸς ἰᾶτο, καὶ ἔτεμνε, καὶ ἔκαιε, καὶ
τὰ λοιπά. — Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης ἐστασιαζέτην
ἔτι παῖδες ὄντε. — Θησεὺς τὴν Ἀριάδην ἐν Νάξῳ κατέ-
λιπε καὶ ἐξέπλευσε· Διόνυσος δὲ αὐτὴν ἀπήγα-
γεν. — Ἡ γλῶσσα πολλοὺς εἰς ὀλεθρον ἤγαγεν. — 15
Ἐπ' ὥρτευσεν ἡ Λακεδαιμόν τῆς Ἑλλάδος εὐνομίᾳ καὶ
δόξῃ, χρόνον ἐτῶν πεντακοσίων, τοῖς Λυκούργου χρωμένῃ
νόμοις.

4. Ὁ Διογένης εἶλεγεν, ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι κύνες τοὺς
ἐχθροὺς δάκνουσιν, ἐγὼ δὲ τοὺς φίλους, ἵνα σώσω. — 20
Μηδενὶ συμφορὰν ὀνειδίσῃς, κοινὴ γὰρ ἡ τύχη, καὶ τὸ
μέλλον ἀόρατον. — Κἂν μόνος ᾗς, φαῦλον μῆτε λέξῃς, μῆτε
ἐργάσῃ μηδέν. — Αἰδοῦς παρὰ πᾶσιν ἄξιος ἔσῃ, εἰς
πρῶτον ἄρξῃς σπαντὸν αἰδεῖσθαι.

5. Ἀδύνατον ἀνεὺ τῆς τῶν οὐρανίων θεωρίας γεω- 25
γραφῆσαι. — Χαλεπὸν τὸ ποιεῖν, τὸ δὲ κελεῦσαι
ῥᾶδιον. — Διογένης λύχνον μεθ' ἡμέραν ἄψας, Ἄνθρω-
πον, φησὶ, ζητῶ. — Οἱ Λάκωνες τὴν τῆς παλαιᾶς διαίτης
σκληρότητα καταλύσαντες, ἐξώκειλαν εἰς τρυφήν.
— Ὁ Θησεὺς μετὰ τὴν Αἰγέως τελευτὴν συνοικίσας 30

τοὺς τὴν Ἀττικὴν κατοικοῦντας εἰς ἓν ἄστυ, ἓνα δῆμον ἀπέφηγεν.

6. Τὸ καλῶς ἀποθανεῖν ἰδίον τοῖς ἀγαθοῖς ἢ φύσις ἀπένευμεν. — Οὐπόποτε ἐγὼ κατὰ τὴν Ἀττικὴν ὑπέ-
 5 μεινα τοσοῦτον χειμῶνα. — Ἐξ οὗ φιλοσοφεῖν ἐπενόη-
 σας, σεμνὸς τις ἐγένου καὶ τὰς ὀφρῦς ὑπὲρ τοὺς
 κροτάφους ἐπήρας. — Ἄρτι μοι τὴν ἄλω διακαθή-
 ραντι ὁ δεσπότης ἐπέση καὶ ἐπήνει τὴν φιλεργίαν.
 — Κάδμος ἀποκτείνει δράκοντα, τῆς Ἀρείας κρήνης
 10 φύλακα, καὶ τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ σπείρει· τούτων δὲ
 σπαρέντων, ἀνέτειλαν ἐκ γῆς ἄνδρες ἔνοπλοι. —
 Ἀφροσύνης ἐστὶ τὸ κρῖναι κακῶς τὰ πράγματα. — Οὔτε
 πῦρ ἱματίῳ περιστεῖλαι δυνατόν, οὔτε αἰσχρὸν ἀμάρτη-
 μα χρόνῳ.

15 7. Σχολαστικὸς μαθὼν ὅτι ὁ κόραξ ὑπὲρ τὰ δια-
 κόσια ἔτη ζῇ, ἀγοράσας κόρακα εἰς ἀπόπειραν ἔτρεφεν.
 — Φιλεῖ τῷ κάμνοντι συγκάμνειν θεός. — Οὐκ ἂν
 δύναιο μὴ καμὼν εὐδαιμονεῖν. — Ὁ Ἡρακλῆς τὸ ῥόπαλον,
 ὃ ἐφόρει, αὐτὸς ἔτεμεν ἐκ Νεμέας. — Δημοσθένους
 20 ἐπόντος πρὸς τὸν Φωκίωνα, Ἀποκτενοῦσί σε Ἀθηναῖοι,
 εἰάν μανῶσι, Ναί, εἶπεν, ἐμὲ μὲν, εἰάν μανῶσι, σέ δὲ, εἰάν
 σωφρονῶσιν.

8. Πλάτων λαιδορούμενος ὑπὸ τινος, Λέγε, ἔφη, κα-
 κῶς, ἐπεὶ καλῶς οὐ μεμέθηκας. — Ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς
 25 ἀνὴρ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ὑποτέταχε τῷ διοικούντι
 τὰ ὅλα, καθάπερ οἱ ἀγαθοὶ πολῖται τῷ νόμῳ τῆς πόλεως.
 — Τὸν εὐτυχοῦντα χρὴ σοφὸν πεφυκέναι. — Σχολαστι-
 κὸς κατ' ὄναρ δοκῶν ἥλον πεπατηκέναι, τὸν πόδα
 ἦν παρ περιεδήσατο· ἕτερος δὲ μαθὼν τὴν αἰτίαν, ἔφη· Διὰ
 30 τί γὰρ ἀνυπόδητος καθεύδεις; — Βλῶν ὁ σοφιστὴς ἰδὼν
 φθονερὸν σφόδρα κεκυφότα, εἶπεν· Ἡ τούτῳ μέγα

κακὸν συμβέβηκεν, ἢ ἄλλω μέγα ἀγαθόν. — Οἱ πρὸς τὴν δόξαν κελήνότες σπανίως ἐνδοξοὶ γίνονται. — Εἰρήκασιν τινες, τὸν ἥλιον λίθον εἶναι καὶ μύδρον διάπτυρον. — Λαΐδαλος, ἀρχιτέκτων ὢν, ἐν Κρήτῃ κατεσκεύασε Λαδύρινθον, πεφευγὼς ἐξ Ἀθηνῶν ἐπὶ φόνῳ. 5

9. Ἀταλάντῃ ἐπεφύκει ὠκίστη τοὺς πόδας. — Ἐπέπνεον οἱ ἄνεμοι, καὶ ἐπεφρίκει ὁ πόντος, καὶ ὁ ἀφρὸς τοῦ ὕδατος ἐξηνθήκει. — Δημοσθένης πρὸς κλέπτῃν εἰπόντα, Οὐκ ἦδεῖν ὅτι σὸν ἐστίν, "Οὐ δέ, ἔφη, σὸν οὐκ ἔστιν ἦδεῖς. — Τῆς τῶν παμδῶν τελευτῆς 10 προσαγγελθείσης Ἀναξαγόρα, εἶπεν. "Ἢδεῖν αὐτοὺς θνητοὺς γεννήσας. — Ὁ χρήσιμ' εἰδὼς, οὐχ ὁ πόλλ' εἰδὼς σοφός.

2. *Middle.*

1. Θεόκριτος ἐρωτηθεὶς, διὰ τί οὐ συγγράφει, "Οτι, εἶπεν, ὥς μὲν βούλομαι, οὐ δύναμαι, ὥς δέ 15 δύναμαι, οὐ βούλομαι. — Πάντων μάλιστα σαιτὸν αἰσχύνομαι. — Οὐκ ἄμισθον τὸ εὖ ποιεῖν, κἂν μὴ παραχρησάμενος τῆς εὐεργεσίας ἢ ἀντιδόσεως φαίνηται. — Οὐ τὸ πένεσθαι αἰσχρὸν, ἀλλὰ τὸ διὰ αἰσχρὰν αἰτίαν πένεσθαι, ὄνειδος. — Τὸν ὀργιζόμενον 20 νόμιζε τοῦ μαινομένου χρόνον διαφέρειν. — Ἀντιγονος ὑποχωρῶν ποτε τοῖς πολεμίοις ἐπερχομένοις, οὐκ, ἔφη, φεύγειν, ἀλλὰ διώκειν τὸ συμφέρον ὀπίσω κείμενον. — Οἱ πάλαι Ἀθηναῖοι ἀλουργῇ ἡμπερίχορ'το ἱμάτια, ποικίλους δὲ ἐνέδυνον χιτῶνας. — Ἐρω- 25 τήσαντός τινός τὸν Ἀνταλκίδαν, πῶς ἂν τις μάλιστα ἀρῆσκοι τοῖς ἀνθρώποις; Εἰ ἥδιστα μὲν, ἔφη, αὐτοῖς διαλέγοιτο, ὠφελιμώτατα δὲ πρὸς φέροιτο.

2. Γεγόναμεν ἅπαξ· δις δ' οὐκ ἔστι γενέ-
σθαι. — Ἐοικεν ὁ βίος θεάτρῳ. — Αἱ καμηλοπαρ-
δάλεις κατὰ τὴν ῥάχιν κύρτωμα παρεμφερές ἔχουσι κα-
μήλῳ, τῷ δὲ χρώματι καὶ τῇ τριχώσει παρδάλεσιν ἐοίκα-
5 σι. — Δεδολέκασιν αἱ μέλισσαι οὐ τοσοῦτον τὸ
κρύος, ὅσον τὸν ὄμβρον. — Οὐκ ἀκήκοας, ὥς οἱ τέττι-
γες, ὄντες ἄνθρωποι τὸ παλαιόν, εἰς ὄρνιθας μετέβαλον; —
Ἐλπίς ἐγρηγορότος ἐνύπνιον. — Πινδαρος εἶπε, τὰς
ἐλπίδας εἶναι ἐγρηγορότων ἐνύπνια.

10 3. Δημόναξ ἐρωτηθεὶς, πότε ἤρξατο φιλοσοφεῖν,
ἦ "Οτε, ἔφη, καταγινώσκειν ἑαυτοῦ ἡρξάμην. — Ἀρ-
στιππος ἔφη πρὸς τὸν ἀδελφόν, Μέμνησο, ὅτι τῆς μὲν
διαστάσεως σὺ ἤρξω, τῆς δὲ διαλύσεως ἐγώ. — Φι-
λόξενος, ὁ γαστρίμαργος, ἐπιμεμφόμενος τὴν
15 φύσιν, ἡὔξατο γεράνου τὴν φάρυγγα ἔχειν. — Κῦρος ὁ
μέγας Πυθάρχῳ τῷ Κυζικηνῷ, φίλῳ ὄντι, ἐχαρίσατο
ἐπὶ πόλεις.

4. Λόγισαι πρὸ ἔργου. — Διογένης πρὸς τὸν
ἐνείσαντα αὐτῷ δοκόν, εἶτα εἰπόντα, Φύλαξαι, πλήξας
20 αὐτὸν τῇ βακτηρίᾳ, εἶπε, Φύλαξαι. — Τοιοῦτος γί-
γνου περὶ τοὺς γονεῖς, οἷους ἂν εὔξαιο περὶ σεαυτὸν
γενέσθαι τοὺς σεαυτοῦ παῖδας. — Λέγεται Ἰὼ ἡ
Ἰνάχου εἰς βοῦν μεταμορφωθείσα, τὸν Βόσπορον νή-
ξασθαι καὶ δοῦναι τῷ πορθμῷ τὸ ὄνομα. — Σχολά-
25 στικός κολυμβᾶν βουλόμενος, παρὰ μικρὸν ἐπνίγη·
ᾧ μοσεν οὖν μὴ ἄψασθαι ὕδατος, ἐὰν μὴ πρῶτον μάθῃ
κολυμβᾶν.

5. Γραῦν τινὰ φασὶ μόσχον μικρὸν ἀράμενην, καὶ
τοῦτο καθ' ἡμέραν ποιοῦσαν, λαθεῖν βοῦν φέρουσαν. —
30 Μίλων, ὁ ἐκ Κρότωνος ἀθλητῆς, ταῦρον ἀράμενος
ἔφερε διὰ τοῦ σταδίου μέσου. — Λεύκουλλος ὁ Ῥωμαῖον

στρατηγός, ὃ τὸν Μιθριδάτην καὶ Τιγράνην καταγωνισάμενος, πρῶτος διεκόμισεν εἰς Ἰταλίαν τὸν κέρασον.

6. Ἐπειδὴ θεοὶ σωτῆρες κυμάτων καὶ κινδύνου ἐμὲ ἐξέλλοντο, ἐπ' ἐργασίαν τρέψομαι, καὶ βαδιοῦμαι ἐν τῷ ἄγρῳ διατρίβων. — Λεωνίδης ἀκούσας τὸν ἥλιον ἐπισκιάζεσθαι τοῖς Περσῶν τοξεύμασι, Χάριεν, ἔφη, ὅτι καὶ ὑπὸ σκιᾷ μαχούμεθα. — Θεόκριτος ἐρωτηθεὶς ὑπὸ ἀδολέσχου, ὅπου αὐτὸν αὔριον ὄψοιτο; ἔφη, "Ὅπου ἐγὼ σὲ οὐκ ὄψομαι.

10

3. *Passive.*

1. Ἐπὶ τῆς κολακείας, ὡς ἐπὶ μνήματος, αὐτὸ μόνον τὸ ὄνομα τῆς φιλίας ἐπιγέγραπται. — Ἐπὶ τοῦ πλήθους τῶν παρόντων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διατετάραγμαί τὴν γνώμην, καὶ ὑπότρομός εἰμι, καὶ ἡ γλῶττίά μοι πεπεδημένη ἔοικε, καὶ ἐπιλέλησμαι τὸ προοίμιον τῶν λόγων, ὃ παρεσκευασάμην.

Εἰ τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν λελείμμεθα,

Ἡ δ' εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει.

2. Οὐδεμὶα ἔτι τῶν πόλεων ἀκέραιός ἐστιν, ἥτις οὐχ ὁμόρους ἔχει τοὺς κακῶς ποιήσοντας, ὡς τετμησθαι μὲν τὰς χώρας, πεπορθῆσθαι δὲ τὰς πόλεις, ἀναστάτους δὲ γεγενῆσθαι τοὺς οἴκους τοὺς ἰδίους, ἀνεστράφθαι δὲ τὰς πολιτείας, καὶ καταλελυσθαι τοὺς νόμους. — Ἀνθρωπος ὢν, μέμνησο τῆς κοινῆς τύχης. — Μέμνησο ὅτι θνητὸς εἶς. — Εὐριπίδης ἐν Μακεδονίᾳ τέθαπται.

3. Ὁ Σαρδανάπαλλος ἐκεῖνος, ὁ τὸ σῶμα ἐντετριμ-
 μένος, καὶ τὴν χαίτην διαπεπλεγμένος, καὶ
 ἐν πορφύρῃσι κατωρωγυμένος, καὶ ἐν βασιλείοις
 κατακεκλισμένος, οὐδὲν ἄλλο ἐδίωκεν ἢ εὐδαι-
 5 μονίαν καὶ ἡδονήν. — Οἱ Πυθαγορικοὶ ἔλεγον, ἐνδε-
 δέσθαι τῷ σώματι τὰς ἀνθρώπων ψυχὰς τιμωρίας
 χάριν. — Τυφὼν, Ἰῆς υἱὸς καὶ Ταρτάρου, μεμιγμέ-
 νον εἶχε φύσιν ἀνδρὸς καὶ θηρίου.

4. Τοῦ μὲν ἀνθρώπου ἡ καρδία τῷ μαζῷ τῷ λαιῷ
 10 πρὸς ἥρτηται, τοῖς δὲ ἄλλοις ζώοις ἐν μέσῳ τῷ στή-
 θει πρὸς πέλονται. — Ῥωμαίων αἱ πολλαὶ γυ-
 ναῖκες τὰ αὐτὰ ὑποδήματα φορεῖν τοῖς ἀνδράσιν εἰθι-
 σμέναι εἰσίν. — Σοφοκλῆς μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι
 ναυμαχίαν, ἔτι παῖς ὢν, περὶ τρόπαιον γυμνὸς ἀλη-
 15 λίμμενος ἐχόρευσεν. † Διογένης ἰδὼν ποτε γυναικας
 ἀπ' ἑλαίας ἀπηγχονισμένας, Εἶθε γάρ, ἔφη,
 πάντα τὰ δένδρα τοιοῦτον καρπὸν ἤνεγκεν. — Οἱ περὶ
 τὸν Θεμιστοκλέα Ἕλληνες διεσπαρμένοις τοῖς
 Πέρσαις συνεπλέκοντο. — Τὸ εἶμαρμένον διαφυ-
 20 γεῖν ἀδύνατον. — Ζήνων δοῦλον ἐμαστίγου ἐπὶ κλοπῇ
 τοῦ δὲ εἰπόντος· Εἵμαρτό μοι κλέψαι· Καὶ δαρή-
 ναι, Ζήνων ἔφη. — Ἐν τοῖς Δράκοντος νόμοις μίᾳ ἀπα-
 σιν ὥριστο τοῖς ἁμαρτάνουσι ζημία, θάνατος.
 — Οἱ Πυγαντες ἡκόντιζον εἰς οὐρανὸν πέτρας καὶ δρυῖς
 25 ἡμμένας.

5. Πυθαγόρας πρῶτον ἑαυτὸν φιλόσοφον ὠνόμασεν·
 οἱ δὲ παλαιότεροι σοφοὶ ὠνομάσθησαν. — Πυθα-
 γόρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν ὦφθη
 ἐν Μεταπόντιω καὶ ἐν Κρότωνι. — Οἱ εὐεργέται τῶν ἀν-
 30θρώπων ἀθανάτων τιμῶν ἡξιώθησαν. — Ἦν Ἀθη-
 ναίοις ποτὲ πάτριον, ἡγεῖσθαι τῆς Ἑλλάδος, καὶ τοῖς
 τυράννοις ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας ἀνταγωνίζεσθαι. Οὗτος

ὁ νόμος ἤρξατο μὲν ἀπὸ Μιλτιάδου, ἤκμασε δὲ ἐπὶ Θεμιστοκλέους, κατέβη δὲ εἰς Κίμωνα, ἐφυλάχθη δὲ ὑπὸ Περικλέους, καὶ ἐθαυμάσθη ὑπὸ Ἀλκιβιάδου. — Πτολεμαῖος, ὁ Μακεδονίας βασιλεὺς, ὑπὸ Γαλατῶν ἐσφάγη, καὶ πᾶσα ἡ Μακεδονικὴ δύναμις κατε- 5
κόπη καὶ διεφθάρη. — Δοῦρις ὁ Σάμιός φησι, Πολυσπέρχοντα, τὸν Μακεδόνων στρατηγόν, εἰ μεθυσθεῖν, καίτοι πρεσβύτερον ὄντα, ἐν δειπνῷ ὀρχεῖσθαι. — Λι τιθῆναι ἐμπνέουσι τοῖς παιδίοις, ὥς μὴ βα-
σκανθῶσιν. 10

6. Νέος ὢν ὁ Πλάτων οὕτως ἦν αἰδήμων καὶ κόσμιος, ὥστε μηδέποτε ὀφθῆναι γελῶν ὑπεράγαν. — Λόγος τις ἐστὶ, Ῥοδίους ὑσθῆναι χρυσῷ, χρυσῇ ἐπ' αὐτοὺς τοῦ Διὸς νεφέλῃν ῥήξαντος. — Ἡρόδοτος λέγει, ἐπὶ Ἄττος διὰ λιμὸν εὐρεθῆναι τὰς παιδιας. — Ἀρι- 15
άδην οἱ μὲν φασὶν ἀπάγξασθαι ἀπολειφθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Θησεῖος, οἱ δὲ εἰς Νάξον κομισθεῖσαν Διονύσῃ γαμηθῆναι. — Ἡρακλῆς ἐν Θήβαις τραφεῖς καὶ παιδευθεὶς καὶ μάλιστα ἐν τοῖς γυμνασίοις δια-
πονηθεὶς περιδότης ἐγένετο. — Ἀπόλλων καταδι- 20
κασθεὶς ἐπὶ τῷ τῶν Κυκλώπων θανάτῳ καὶ ἔξο-
στρακισθεὶς διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατε-
πέμφθη ἐς γῆν, καὶ ἐθήτευσεν ἐν Θειταλίᾳ παρ' Ἀδμήτῃ καὶ ἐν Φρυγίᾳ παρὰ Λαομέδοντι. — Πόνον μεταλλαχθέντος οἱ πόνοι γλυκεῖς. 25

7. Ὁ μέλλεις πράττειν, μὴ πρόλεγε· ἀποτυχὼν γὰρ γέλασθήσῃ. — Βασιλεὺς ὢν, σκόπει, ὅπως οἱ βέλτιστοι μὲν τὰς τιμὰς ἔξουσιν, οἱ δὲ ἄλλοι μηδὲν ἀδικηθήσονται. — Αἰδοῦσαντὸν, καὶ ἄλλον οὐκ αἰσχυνθήσῃ. — Ἀπαντα δόκει ποιεῖν ὥς μηδένα 30
λήσων· καὶ γὰρ εἰς παραντίκα κρύψῃς, ὕστερον ὀφθήσῃ.

8. Ἦλκας ὁ Θειοδάμαντος παῖς, ἐν Μυσίᾳ ἀποστα-
λεις ὑδρεύσασθαι, διὰ κάλλος ὑπὸ Νυμφῶν ἡρπά-
γη. — Σοφοκλῆς ὁ τραγωδοποιός, ῥᾶγα σταφυλῆς
καταπιὼν ἀπεπνίγη. — Ἥφαιστος ἐρῶλεφ ὑπὸ
5 τοῦ Διὸς ἐξ οὐρανοῦ, ὅθεν χολὸς ἐγένετο. — Σχολα-
στικός ἱατρῷ συναντήσας, ἐκρύβη· πυθομένου δέ
τινος τὴν αἰτίαν, ἔφη· Καιρὸν ἔχω μὴ ἀσθενήσας, καὶ
αἰσχύνομαι εἰς ὅψιν ἐλθεῖν τοῦ ἱατροῦ. — Λέγεται, τὸν
Κινέαν, ἐπεὶ τὴν τῶν Ῥωμαίων ἀρετὴν κατενόησε, τῷ
10 Πύρρῳ εἰπεῖν, ὡς ἡ σύγκλητος αὐτῷ βασιλείων πολλῶν
συνέδριον φανείη. — Συγκρινομένων τῶν τριῶν ἡπει-
ρων πρὸς ἀλλήλας, μέγιστη μὲν φανείη ἂν ἡ Ἀσία, εἰτα
ἡ Αἰδύη, τελευταῖα δὲ ἡ Εὐρώπη.

IX.

CONTRACT VERBS.

1. Active.

1. Ὁ φθονέων ἑαυτὸν ὡς ἐχθρὸν λυπέει. —
15 Ἀγαθοῖσιν ὁμίλει. — Θάψος σὺν λόγῳ ἄνεις, τὸ δὲ
μετὰ ἀλογίης ὄν ἀποστύγει. — Πολλοὶ δοκέον-
τες ἑαυτοὺς φιλέειν, οὐκ ἀληθῶς φιλεοῦσιν. —
Μηδενὶ φθόνει. — Νόει, καὶ τότε πράττει.

2. Ἡ Φωκίωνος γυνὴ ἐρωτηθεῖσα, διὰ τί μόνη τῶν
20 ἄλλων οὐ φορεῖ χρυσοῦν κόσμον, ἔφη, Ὅτι αὐτάρκης
κόσμος μοι ἐστὶν ἡ τοῦ ἀνδρὸς ἀρετή. — Ὁ οἶνος

τὸν ταπεινὸν μέγα φρονεῖν ποιεῖ,

τὸν τὰς ὀφρὺς αἶροντα συμπεῖθει γελᾶν,

τὸν δ' ἀσθινητὸν ὀλμᾶν τι, τὸν δειλὸν θρασεῖν.

- 25 Ἡ συνήθεια κόρον γεννᾷ· οἰκοῦντας γῆν ζῆ-

τοῦ μιν θάλασσαν, καὶ πλείοντες πάλιν περισκο-
ποῦμεν τὸν ἀγρόν. — Οἱ πλεονεκτοῦντες πο-
λεμοῦσιν ἀεὶ, τὸ ἐπιβουλεύειν καὶ φθονεῖν ἔμφυτον
ἔχοντες. — Καυσιανοὶ τοὺς μὲν γεννωμένους θρηνοῦσι,
τοὺς δὲ τελευτήσαντας μακαρίζουσιν.

5

Οἶνον γὰρ εὖροις ἄν τι πρακτικώτερον ;

Ὅρᾱς ; ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε

Πλουτοῦσι, διαπρατίττουσι, νικῶσιν δίκας,

Εὐδαιμονοῦσιν, ὡφελοῦσι τοὺς φίλους.

3. Δισχύλος, ὥς λέγουσι, τὰς τραγωδίας μεθύων 10
ἐποιεῖ. — Ὅρφεὺς ἄδων ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα.
— Οἱ Σαρδῶοι τοὺς ἤδη γεγηρακότας τῶν πατέρων
δοπάλους ἀνῆρουν. — Οἱ ἄνθρωποι τὸ παλαιὸν ἐν
ἄντροις ὄκουν. — Τὴν Σικελίαν τὸ παλαιὸν ταμεῖον
τῆς Ῥώμης ἐκάλουν οἱ Ῥωμαῖοι.

15

4. Ὁ μὴδὲν ἀδικῶν οὐδενὸς δεῖται νόμου. — Κυ-
βερνήτου νοσοῦντος, ὅλον συμπάσχει τὸ σκάφος. —
Σχολαστικὸς ναυαγεῖν μέλλον πινακίδας ἤτει,
ἵνα διαθήκας γράφῃ· τοὺς δὲ οἰκέτας ὁρῶν ἀλγοῦν-
τας διὰ τοῦ κινδύνου, ἔφη· Μὴ λυπεῖσθε, 20
ἐλευθερῶ γὰρ ὑμᾶς. — Οὐ μόνος ὁ Πλούτος τυφλὸς,
ἀλλὰ καὶ ἡ ὁδὸ γοῦσα αὐτὸν Τύχη. — Τὴν Ἀχιλλέως
ἀσπίδα Ὀμηρος ἐποίησε φέρουσαν ὅλον τὸν οὐρανόν, καὶ
γεωργοῦντας, καὶ γαμοῦντας, καὶ δικαζομένους,
καὶ πολεμοῦντας.

25

5. Ὁ Βάκχος καὶ Αἰγναῖος καλεῖται ἀπὸ τοῦ πατήσαι
τὰς σταφυλὰς ἐν ληνῷ. — Ὁ Θαλῆς λέγεται πρῶτος ἀστρο-
λογῆσαι. — Ἐν Μακεδονίᾳ οὐκ ἔθος ἦν κατακλίνεσθαι
τινα ἐν δειπνῷ, εἰ μὴ τις ἔξω λίνων ἦν ἄγριον κεντή-
σειν. — Ἐπίκουρος ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν τις πλου- 30

τησειεν; Οὐ τοῖς οὔσι προστιθεῖς, ἔφη, τῆς δὲ χρείας
τὰ πολλὰ περιτέμνων. — Σχολαστικὸς ἱατρῶ συναντήσας,
Συγχώρησόν μοι, εἶπε, καὶ μὴ μοι μέμψη, ὅτι οὐκ
ἐνόσησα. — Μηδέποτε φρονήσης ἐπὶ σεαυτῷ μέγα,
15 ἀλλὰ μηδὲ καταφρονήσης σεαυτοῦ. — Πλάτων τὴν
φιλοσοφίαν θανάτου μελέτην ἐκάλεσεν.

6. Ὡ παῖ, σιώπα· πολλὰ ἔχει σιγὴ καλὰ. — Μὴ
κακοῖς ὁμιλεῖ· θεοὺς τίμα· τὰ σπουδαῖα μελέτα·
μὴ ψεύδου. — Γελᾷ ὁ μῶρος κἄν τι μὴ γελοῖον ᾗ. —
10 Ὁ Σαλμωνεὺς ἀντιβροντᾷ ἐτόλμα τῷ Διὶ. —
Καλὸν τὸ γηρᾶν, καὶ τὸ μὴ γηρᾶν καλόν. — Νικί-
ας οὕτως ἦν φιλόπονος, ὥστε πολλάκις ἐρωτᾷ τοὺς
οἰκέτας, εἰ ἡρίστηκεν. — Ἀναξαγόρας πρὸς τὸν
δυσφοροῦντα, ὅτι ἐπὶ ξένης τελευτᾷ, Παντα-
15 χόθεν, ἔφη, ὁμοία ἐστὶν ἢ εἰς αἶθου κατάδασαις.

7. Οἱ πολὺποδες ἐλλοχῶσι τοὺς ἰχθῦς τὸν τρόπον
τοῦτον· ὑπὸ ταῖς πέτραις κάθηνται, καὶ ἑαυτοὺς εἰς τὴν
ἐκείνων μεταμορφοῦσι χροῖαν, καὶ πέτραι εἶναι
δοκοῦσιν. Οἱ τοίνυν ἰχθῦς προσνέουσιν, οἱ δὲ πολὺ-
20 ποδες αὐτοὺς ἀφυλάκτους ὄντας περιβάλλουσι ταῖς ἑαυτῶν
πλεκιάναις. — Ἰππείων Ποσειδῶνα τιμῶσιν Ἕλληνες
καὶ θύουσιν αὐτῷ ἐπὶ Ἰσθμῷ. — Οἱ Κόλχοι τοὺς νεκροὺς
ἐν βύρσαις θάπτουσι, καὶ ἐκ τῶν δένδρων ἐξαρωτῶσιν. —
Ἀναξαγόραν τὸν Κλαζομένιον φασὶ μὴ γελῶντά ποτε
25 ὀφθῆναι, μήτε μειδιῶντα. — Διογένης ἰδὼν ποτε
μειράκιον ἐρυθριῶν, Θάρρει, ἔφη, τοιοῦτόν ἐστι τῆς
ἀρετῆς τὸ χρῶμα. — Οἱ ἄνθρωποι οὐδὲ τὸν ἀέρα τοῖς
ὄρνευσιν εἶω ν ἐλεύθερον.

8. Μάτρις ὁ Ἀθηναῖος, ὃν ἐβίω χρόνον, οὐδὲν ἐσιτεῖτο
30 ἢ μυρρίνης ὀλίγον, οἶνου δὲ καὶ τῶν ἄλλων πάντων ἀπει-
χετο, πλὴν ὕδατος. — Ὀδυσσεὺς τὸν Κύκλωπα μεθύσαντα

ἐξετύφλωσεν. — Ὁμηρος τὸν οἶνον ἀπογυιοῦν λέγει. — Βέβαιον οὐδέν ἐστιν ἐν θνητῶν βίῳ· βιοῖ γὰρ οὐδεὶς ὃν προαιρεῖται τρόπον.

2. *Middle.*

Μᾶλλον εὐλαβοῦ φόγον ἢ κίνδυνον. — Παρὰ Ἀντιόχῳ τῷ Μεγάλῳ προσαγορευθέντι, ἐν τῷ δειπνῶ, πρὸς 5 ὅπλα ὠρχοῦντο οὐ μόνον οἱ βασιλέως φίλοι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς. — Οἱ Ταραντῖνοι ἐδουλεύοντο ποιεῖσθαι Πύργον ἡγεμόνα, καὶ καλεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον. — Ἐμπεδοκλῆς τὴν βασιλείαν αὐτῷ διδομένην παρητήσατο, τὴν λιτότητα δηλονότι πλέον ἀγαπήσας. — 10 Φίλους μὴ ταχὺ κτῶ. — Λάμπις, ὁ ναύκληρος, ἐρωτηθεὶς, πῶς ἐκτῆσατο τὸν πλοῦτον; Οὐ χαλεπῶς, ἴφη, τὸν μέγαν, τὸν δὲ βραχὺν ἐπιπόνως. — Οὕτω περὶ ζῆν, ὥς καὶ ὀλίγον καὶ πολὺν χρόνον βιωσόμενος. — Ἡδέως μὲν ἔχε πρὸς ἅπαντας, χρῶ δὲ τοῖς βελτίστοις. — 15 Εἰ σὺ ἐθέσῃς ἅπερ ἐγὼ, εὖ οἶδα ὅτι οὐκ ἂν ἐπ' αὐτῶ γελῶν. — Πάντων ἐστὶν ἡδιστον καὶ λυσιτελέστατον, πιστοὺς ἅμα καὶ χρησίμους φίλους κτᾶσθαι ταῖς εὐεργεσίαις.

3. *Passive.*

Οἱ μὴ κολάζοντες τοὺς κακοὺς βούλονται ἀδι- 20 κτεῖσθαι τοὺς ἀγαθοὺς. — Οἱ καλῶς ἀγωνισάμενοι τῶν Λακεδαιμονίων καὶ ἀποθανόντες θαλλοῖς ἀνεδοῦντο. — Κλεάνθης διεβοήθη ἐπὶ φιλοπονίᾳ· πένης γὰρ ὢν, νύκτωρ μὲν ἐν τοῖς κήποις ἦντλει, μεθ' ἡμέραν δὲ ἐν τοῖς λόγοις ἐγυμνάζετο. — Κόλαζε τὰ πάθη, ἵνα μὴ 25 ἴπ' αὐτῶν τιμωρῇ. — Ἰππόλυτος ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος

ἔτι μᾶλλον καὶ ἐν λόγοις ἦν. — "Ὅταν αἱ μέλισσαι σκιρτή-
 σωσιν ἢ πλανηθῶσιν, οἱ σμηνοργοὶ κροτοῦσι κρότον
 τινὰ ἐμμελῆ, οὗ ἀκούουσιν αἱ μέλισσαι ὑποστρέφουσιν. —
 Ἀγάθων ἔφη, τὸν ἄρχοντα τριῶν δεῖν μεμνησθαι·
 5 πρῶτον μὲν, ὅτι ἀνθρώπων ἄρχει· δεύτερον, ὅτι κατὰ
 νόμους ἄρχει· τρίτον, ὅτι οὐκ αἰεὶ ἄρχει. — Παρ' Ἑβδοῖς
 ὁ τεχνίτου πηρώσας χεῖρα ἢ ὀφθαλμὸν, θανάτῳ ζημι-
 οῦται. — Φινεὺς ὁ μάντις τὰς ὄψεις πεπηρωμένος
 ἦν· πηρωθῆναι δέ φασιν αὐτὸν ὑπὸ θεῶν, ὅτι
 10 προὔλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. — Πλάτων πρὸς
 τινα τῶν παιδῶν, Μεμαστίγωσο ἄν, ἔφη, εἰ μὴ ὥργι-
 ζόμεν.

X.

VERBS IN μι.

1. Active.

1. Ζεὺς πάντα τίθεισιν, ὅση θάλλει. — Τί τὸν νεκρὸν
 ὁ κωκυτὸς ὀνίνησι; — Λέοντα νεσοῦντα οὐδὲν ἄλλο
 15 ὀνίνησι φάρμακον, εἰ μὴ βρωθεὶς πίθηκος. — Χίλων
 ἐρωτηθεὶς, τί χαλεπώτατον; Τὸ γιγνώσκειν ἑαυτὸν, ἔφη·
 πολλὰ γὰρ ὑπὸ φιλαυτίας ἑκαστον ἑαυτῷ προστιθέναι
 μάτην. — Σόλων τοῖς ἐν Πρυτανείῳ αἰτουμένοις μάζαν
 παρέχειν κελεύει, ἄρτον δὲ ταῖς ἑορταῖς προσπαφα-
 20 τίθειναι.

2. Τοῦτον τὸν νόμον ὁ θεὸς τέθεικεν· Εἴ τι ἀγα-
 θὸν θέλεις, παρὰ σεαυτοῦ λάβε. — Οἱ παλαιοὶ τοῖς ἀπο-
 θανούσιν ὀβολὸν εἰς τὸ στόμα κατέθηκαν. — Ῥάδιον
 εἰ ἀγαθοῦ θεῖναι κακὸν, ἢ ἐκ κακοῦ ἐσθλόν. — Ἀθηνᾶ
 25 ἐν μέσῃ τῇ ἀσπίδι τὴν τῆς Γοργόνης κεφαλὴν ἀνέθη-

κεν. — Νόμος ἐστὶ Θηβαϊκός, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνδρὶ
Θηβαίῳ ἐκθεῖναι παιδίον. — Φασὶ τοὺς Φοίνικας οὐκ
ἐξ ἀρχῆς εὐρεῖν τὰ γράμματα, ἀλλὰ τοὺς τύπους μετα-
θεῖναι μόνον. — Ἀντίγονος, ὁ βασιλεὺς, Διόνυσον πάντα
ἐμμεῖτο, κισσὸν περιτιθεὶς τῇ κεφαλῇ ἀντὶ διαθήμα-
τος, καὶ θύρσον ἀντὶ σκήπτρου φέρων. — Λυκοῦργον, τὸν
θέντα Λακεδαιμονίοις νόμους, μάλιστα θανμάζω καὶ
σοφώτατον εἶναι ἡγοῦμαι.

3. Εἰ ἀηδὼν ἤμην, ἐποιοῦν ἂν τὰ τῆς ἀηδόνος· εἰ
κύκνος, τὰ τοῦ κύκνου· νῦν δὲ λογικός εἰμι, ὑμνεῖν 10
με δεῖ τὸν θεόν· τοῦτό μου τὸ ἔργον ἐστίν. — Οὐκ
ἀγαθὸν πολυκοιρανίη, εἰς κοίρανος ἔστω, εἰς βασι-
λεὺς. — Ἐὰν ᾗς φιλομαθῆς, ἔσῃ πολυμαθής. — Οἱ Λου-
σιτανοὶ παιᾶνας ἄδουσιν, ὅταν ἐν μάχῃ ἐπίωσι τοῖς
ἀντιτεταγμένοις. — Εὐκόλον ἔφασκεν ὁ Βίων τὴν εἰς ἄδου 15
ὁδόν· καταμύοντας γὰρ αὐτὴν εἶναι. — Μαρίου μὲν τὸν
πατέρα οὐκ ἔσμεν, αὐτὸν δὲ θανμάζομεν διὰ τὰ ἔργα.

4. Ὁ Τάνταλος ἐν τῇ λίμνῃ αὐτὸς ἔστηκεν. — Τρι-
πολέμῳ μὲν ἱερὰ καὶ βωμοὺς ἀνέστησαν, ὅτι τὰς
ἡμέρας τροφὰς ἡμῖν ἔδωκεν· τῷ δὲ τὴν ἀλήθειαν εὐρόντι 20
τίς ὑμῶν βωμὸν ἰδρύσατο; — Ἀριστῶντι Διογένηι ἐν
ἀγορᾷ οἱ περιεστῶτες συνεχῆς ἔλεγον· Κύον, κύον· ὃ
δὲ, ῤεῖς, εἶπεν, ἐστὶ κύνες, οἳ μὲ ἀριστῶντα περιεστή-
κατε. — Οὐδὲ τὸν αἶρα οἱ ἄνθρωποι τοῖς ὄρνεσις εἶδον
ελεύθερον, παγίδας καὶ νεφέλας ἰστάντες. — Τὸν Κρό- 25
νον λέγουσι τοὺς καθ' ἑαυτὸν ἀνθρώπους ἐξ ἀγρίας διαίτης
εἰς βίον ἡμερον μεταστῆσαι.

5. Οὐδὲν τῶν μὴ καλῶν δίδωσι θεός· ἀλλ' ἐστὶ
ταῦτα δωρεὰ τύχης ἀλόγου. — Ἀπλὴν Ὅμηρος θεοῖς
δίαται ἀποδίδωσιν. — Δίδου παρόψοιαν τοῖς εὖ 30
φρονούσιν. — Τένθης τις δακτυλήθρας ἔχων ἦσθις τὸ

ὄψον, ἔν' ἕς θερμοτάτον ἀναδιδοίῃ τῇ γλώττῃ. —
 Ἡ φύσις τὰ δάκρυα ἔδωκεν ἡμῖν παραμυθίαν ἐν
 ταῖς τύχαις. — Προμηθεύς, Ἰαπέτου υἱός, τὸ πῦρ τοῖς
 ἀνθρώποις ἔδωκεν. — Οἱ Φοίνικες τοῖς Ἑλλήσι τὰ
 5 γράμματα παρὰ δέδωκασιν. — Φασὶν Εὐριπίδην
 Σωκράτῃ, ἀποδόντα τι Ἡρακλείτου σύγγραμμα, ἔρυσθαι,
 τί δοκεῖ; τὸν δὲ φάναι, Ἄ μὲν συνῆκα, γενναῖα, οἶμαι
 δὲ καὶ ἅ μὴ συνῆκα.

6. Ὁ οἶνος μέτριος μὲν ληφθεὶς ῥώννυσι, πλείων δὲ
 10 παρήσιν. — Ἡ πλαστική δεικνύσι τὰ εἶδη τῶν θε-
 ῶν, τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐνίοτε καὶ τῶν θηρῶν. — Ἀπλοῦς δ
 μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυν. — Οὐδὲν θαλάσσης ἀπιστότε-
 ρον· πλοῦτον γὰρ διδοῦσα, αὐτὸν πάλιν ἀφαιρεῖται,
 καὶ μετ' αὐτοῦ ἀφαιρεῖται τὰς ψυχάς· καὶ τις ἀνα-
 15 χθεὶς μετὰ πολλῶν χρημάτων, ἡ συγκατέδυν τοῖς χρή-
 μασιν ἢ ἀπεσώθη γυμνός. — Ἡ σαλαμάνδρα, ὥς φασι,
 διὰ τοῦ πυρὸς βαδίζουσα κατασβέγγνυσι τὸ πῦρ.

2. Middle.

1. Ὅτε εἶλε τὴν Θηβαίων πόλιν Ἀλέξανδρος, ἀπέ-
 δοτο τοὺς ἐλευθέρους πάντας. — Ἡρακλεῖ ἡ ἀρετὴ τὴν
 20 προσηγορίαν ἔθετο· Ἡρακλῆς γὰρ προσηγορεύθη, ὅτι
 δὲ Ἡραν κλῖος ἔσχεν. — Ὁ νόμος λέγει· Ὁ μὴ κα-
 τέθου, μὴ λάμβανε. — Ξενοφῶντι θύοντι ἦκε τις ἐκ
 Μαντινείας ἄγγελος, λέγων, τὸν υἱὸν αὐτοῦ, τὸν Γρύλ-
 λον, τεθνάναι· κακῆϊνος ἀπέθετο μὲν τὸν στέφανον,
 25 διετέλει δὲ θύων· ἐπεὶ δὲ ὁ ἄγγελος προσέθηκε καὶ
 ἐκεῖνο, ὅτι νικῶν τέθνηκε, πάλιν ὁ Ξενοφῶν ἐπέθετο
 τὸν στέφανον. — Ἡρακλῆς χειρωσάμενος τὸν λέοντα, τὴν
 μὲν δορὰν ἡμφιέσατο, τῷ χάσματι δὲ ἐχρήσατο κόρυ-
 θι. — Οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Πειραῖα ἐμπόριον ἐν μίσῳ τῆς

Ἑλλάδος κατεστήσαντο. — Κακὸν οὐδὲν φύεται ἐν ἀνδρὶ, θεμέλια θείμηνφ τοῦ βίου σωφροσύνην καὶ ἐγκράτειαν.

2. Ἀρετὴ, καὶ θάνη τις, οὐκ ἀπόλλυται. — Ἐν Τήρῳ κρήνη ἐστίν, ἥς τῷ ὕδατι οἶνος οὐ μίγνυται. — 5
 Ὅσον ἐν πολέμῳ αἰδήρος δύναται, τοσοῦτον ἐν πολιτείαις ἰσχύει λόγος. — Οὐκ ἂν δύναιο μὴ καμὼν εὐδαιμονεῖν. — Οἱ Ἀθηναῖοι ἐφηφίσαντο, Λίγυνητῶν ἐκαστῷ τὸν μέγαν ἀποκόψαι τῆς χειρὸς δάκτυλον τῆς δεξιᾶς, ἵνα δόρυ μὲν βαστάζειν μὴ δύνωνται, κώπην δὲ 10 ἐλαύνειν δύνωνται. — Μέγα κακὸν τὸ μὴ δύνασθαι φέρειν κακόν. — Σχολαστικὸς οἰκίαν πριάμενος, τῆς θυρίδος προκύψας, ἡρώτα τοὺς παριόντας, εἰ πρέπει αὐτῷ ἡ οἰκία. — Τὰ Τέμπη χωρὸς ἐστὶ κείμενος μεταξὺ τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῆς Ὀσσης. 15

3. Passive.

1. Ἐωράκαμεν ἀνθρώπους οἱ καὶ κινῶν θανάτῳ καὶ ἔκταν αἰσχροῶς ὑπὸ λύπης διετέθησαν. — Δάφνιν τὸν βούκολον λέγουσι τεχθέντα ἐκτεθῆναι ἐν δάφνῃ, ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα ἔλαβεν. — Οἱ ἐστιῶντες τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου τῶν φίλων, τὸ μέλλον παραπεσέσθαι τῶν τραγημάτων περιχρύσουν. — Τοῦ Καρανίου ἐν Μακεδονίᾳ γάμους ἐστιῶντος, τοῖς συγκεκλημένους εὐθίως ἐδόθησαν φιάλαι ἀργυραῖ, ἐκαστῷ μία, δωρεά. — Ἡρακλῆς τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον διώξας μετὰ κρῶντῆς εἰς χιόνα πολλήν, παρειμένον ἐνεβρόχισεν.

2. Πλάτων πρὸς Ἀρίστιππον εἶπε· Σοὶ μόνῳ δέδοται καὶ χλαμύδα εὐ φορεῖν καὶ ῥάκος. — Πυθαγόρας ἔλεγε, δύο ταῦτα ἐκ τῶν θεῶν τοῖς ἀνθρώποις δέδοσθαι 25

8. Ἦλκας ὁ Θειοδάμαντος παῖς, ἐν Μυσίᾳ ἀποστα-
λὲς ὑδρεύσασθαι, διὰ κάλλος ὑπὸ Νυμφῶν ἤρπα-
γῃ. — Σοφοκλῆς ὁ τραγωδοποιὸς, ῥᾶγα σταφυλῆς
καταπιὼν ἀπεπνίγη. — Ἡφαιστος ἐρῶς ὑπὸ
5 τοῦ Διὸς ἐξ οὐρανοῦ, ὅθεν χολὸς ἐγένετο. — Σχολα-
στικός ἱατρῷ συναντήσας, ἐκρύβη· πυθομένου δέ
τινος τὴν αἰτίαν, ἔφη· Καιρὸν ἔχω μὴ ἀσθενήσας, καὶ
αἰσχύνομαι εἰς ὅψιν ἐλθεῖν τοῦ ἱατροῦ. — Λέγεται, τὸν
Κινεῖαν, ἐπεὶ τὴν τῶν Ῥωμαίων ἀρετὴν κατενόησε, τῷ
10 Πύρρῳ εἰπεῖν, ὡς ἡ σύγκλητος αὐτῷ βασιλέων πολλῶν
συνέδριον φανείη. — Συγκρινομένων τῶν τριῶν ἡπει-
ρων πρὸς ἀλλήλας, μεγίστη μὲν φανείη ἂν ἡ Ἀσία, εἴτα
ἡ Λιβύη, τελευταῖα δὲ ἡ Εὐρώπη.

IX.

CONTRACT VERBS.

1. Active.

1. Ὁ φθονέων ἑαυτὸν ὡς ἐχθρὸν λυπέσει. —
15 Ἀγαθοῖσιν ὁμίλει. — Θάσος σὺν λόγῳ αἵνεσε, τὸ δὲ
μετὰ ἀλογίης ὃν ἀποστύγει. — Πολλοὶ δοκέον-
τες ἑαυτοὺς φιλέειν, οὐκ ἀληθῶς φιλοῦσιν. —
Μηδενὶ φθόνησι. — Νόει, καὶ τότε πράττει.

2. Ἡ Φωκίωνος γυνὴ ἐρωτηθεῖσα, διὰ τί μόνη τῶν
20 ἄλλων οὐ φορεῖ χρυσοῦν κόσμον, ἔφη, "Οτι αὐτάρκης
κόσμος μοι ἐστιν ἡ τοῦ ἀνδρὸς ἀρετή. — Ὁ οἶνος

τὸν ταπεινὸν μέγα φρονεῖν ποιεῖ,

τὸν τὰς ὀφρῦς αἶροντα συμπεῖθει γελαῖν,

τὸν δ' ἀσθηνῇ τολμᾷν τι, τὸν δειλὸν θρασσεῖν.

- 25 Ἡ συνήθεια κόρον γεννᾷ· οἰκοῦντας γῆν ζῇ-

τοῦμεν θάλασσαν, καὶ πλείοντες πάλιν περισκο-
ποῦμεν τὸν ἄγρον. — Οἱ πλεονεκτοῦντες πο-
λεμοῦσιν ἀεὶ, τὸ ἐπιβουλεύειν καὶ φθονεῖν ἔμφυτον
ἔχοντες. — Κανσικανοὶ τοὺς μὲν γνωμένους θρηνοῦσι,
τοὺς δὲ τελευτήσαντας μακαρίζουσιν.

5

Οἶνον γὰρ εὐροῖς ἄν τι πρακτικώτερον ;

Ὅρᾳς ; ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε

Πλουτοῦσι, διαπραττοῦσι, νικῶσιν δίκας,

Εὐδαιμονοῦσιν, ὠφελοῦσι τοὺς φίλους.

3. Δισχύλος, ὡς λέγουσι, τὰς τραγωδίας μεθύων 10
ἐποιεῖ. — Ὅρφεὺς ἄδων ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα.
— Οἱ Σαρδῶοι τοὺς ἤδη γεγηρακότας τῶν πατέρων
βοπάλοις ἀνῆρουν. — Οἱ ἄνθρωποι τὸ παλαιὸν ἐν
ἄντροις ὄκουν. — Τὴν Σικελίαν τὸ παλαιὸν ταμεῖον
τῆς Ῥώμης ἐκάλουν οἱ Ῥωμαῖοι.

15

4. Ὁ μηδὲν ἀδικῶν οὐδενὸς δεῖται νόμου. — Κυ-
βερνήτου νοσοῦντος, ὅλον συμπάσχει τὸ σκάφος. —
Σχολαστικὸς ναυαγεῖν μέλλον πινακίδας ἤτει,
ἵνα διαθήκας γράφῃ· τοὺς δὲ οἰκέτας ὁρῶν ἀλγοῦν-
τας διὰ τοῦ κινδύνου, ἔφη· Μὴ λυπεῖσθε, 20
ἐλευθερῶ γὰρ ὑμᾶς. — Οὐ μόνος ὁ Πλούτος τυφλός,
ἀλλὰ καὶ ἡ ὁδηγοῦσα αὐτὸν Τύχη. — Τὴν Ἀχιλλέως
ἀσπίδα Ὅμηρος ἐποίησε φέρουσαν ὅλον τὸν οὐρανόν, καὶ
γεωργοῦντας, καὶ γαμοῦντας, καὶ δικαζομένους,
καὶ πολεμοῦντας.

25

5. Ὁ Βάχχος καὶ Αἰνῆος καλεῖται ἀπὸ τοῦ πατήσαι
τὰς σταφυλὰς ἐν ληνῷ. — Ὁ Θαλῆς λέγεται πρῶτος ἀστρο-
λογῆσαι. — Ἐν Μακεδονίᾳ οὐκ ἔθος ἦν κατακλινεσθαι
τινα ἐν δειπνῷ, εἰ μὴ τις ἔξω λίνων ἦν ἄγριον κεντή-
σειν. — Ἐπίκουρος ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν τις πλου- 30

τησειεν; Οὐ τοῖς οὔσι προστιθεῖς, ἔφη, τῆς δὲ χρείας τὰ πολλὰ περιτέμνων. — Σχολαστικὸς ἱατρῷ συναντήσας, Συγχώρησόν μοι, εἶπε, καὶ μὴ μοι μέμψη, ὅτι οὐκ ἐνόησα. — Μηδέποτε φρονήσης ἐπὶ σεαυτῷ μέγα, 5 ἀλλὰ μηδὲ καταφρονήσης σεαυτοῦ. — Πλάτων τὴν φιλοσοφίαν θανάτου μελέτην ἐκάλεσεν.

6. Ὡ παῖ, σιῶπα· πολλὸν ἔχει σιγὴ καλὰ. — Μὴ κακοῖς ὁμίλει· θεοὺς τίμα· τὰ σπουδαῖα μελέτα· μὴ ψεύδου. — Γελᾷ ὁ μῶρος κἄν τι μὴ γελοῖον ᾖ. —
 10 Ὁ Σαλμωνεὺς ἀντιβροντᾷ ἐτόλμα τῷ Διὶ. — Καλὸν τὸ γηρᾶν, καὶ τὸ μὴ γηρᾶν καλόν. — Νικί-
 ας οὕτως ἦν φιλόπονος, ὥστε πολλάκις ἐρωτᾷ τοὺς οἰκέτας, εἰ ἡρίστηκεν. — Ἀναξαγόρας πρὸς τὸν
 15 χόθην, ἔφη, ὁμοία ἐστὶν ἢ εἰς ἄδου κατάδασις.

7. Οἱ πολύποδες ἐλλοχῶσι τοὺς ἰχθῦς τὸν τρόπον τοῦτον· ὑπὸ ταῖς πέτραις κάθηνται, καὶ ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἐκείνων μεταμορφοῦσι χροιάν, καὶ πέτραι εἶναι δοκοῦσιν. Οἱ τοίνυν ἰχθῦς προσγέουσιν, οἱ δὲ πολύ-
 20 ποδες αὐτοὺς ἀφνιάκτους ὄντας περιβάλλουσι ταῖς ἑαυτῶν πλεκτίαναις. — Ἰππειον Ποσειδῶνα τιμῶσιν Ἕλληνες καὶ θύουσιν αὐτῷ ἐπὶ Ἰσθμῷ. — Οἱ Κόλχοι τοὺς νεκροὺς ἐν βύρσαις θάπτουσι, καὶ ἐκ τῶν δένδρων ἐξαργῶσιν. —
 25 Ἀναξαγόραν τὸν Κλαζομενίον φασὶ μὴ γελῶντά ποτε ὀφθῆναι, μήτε μειδιῶντα. — Διογένης ἰδὼν ποτε μαιράκιον ἐρυθριῶν, Θάρρει, ἔφη, τοιοῦτόν ἐστι τῆς ἀρετῆς τὸ χρῶμα. — Οἱ ἄνθρωποι οὐδὲ τὸν αἶρα τοῖς ὀργισιν εἴων ἐλεύθερον.

8. Μάτρις ὁ Ἀθηναῖος, ὃν ἐβίω χρόνον, αὐδὲν ἐσιτεῖτο
 30 ἢ μυρρίνης ὀλίγον, οἶνου δὲ καὶ τῶν ἄλλων πάντων ἀπέχετο, πλὴν ὕδατος. — Ὀδυσσεὺς τὸν Κύκλωπα μεθύσαντα

ἐξετύφλωσεν. — Ὅμηρος τὸν οἶνον ἀπογυιοῦν λέγει. — Βέβαιον οὐδέν ἐστιν ἐν θνητῶν βίῳ· βιοῖ γὰρ οὐδεὶς ὃν προαιρεῖται τρόπον.

2. Middle.

Μᾶλλον εὐλαβοῦ ψόγον ἢ κίνδυνον. — Παρὰ Ἀντιόχῳ τῷ Μεγάλῳ προσαγορευθέντι, ἐν τῷ δειπνῶ, πρὸς ὅπλα ὠρχοῦντο οὐ μόνον οἱ βασιλέως φίλοι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς. — Οἱ Ταραντῖνοι ἐδουλεύοντο ποιεῖσθαι Πύρρον ἡγεμόνα, καὶ καλεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον. — Ἐμπεδοκλῆς τὴν βασιλείαν αὐτῷ διδομένην παρητήσατο, τὴν λιτότητα δηλονότι πλέον ἀγαπήσας. — Φίλους μὴ ταχὺ κτῶ. — Λάμπις, ὁ ναύκληρος, ἐρωτηθεὶς, πῶς ἐκτίησατο τὸν πλοῦτον; Οὐ χαλεπῶς, ἔφη, τὸν μέγαν, τὸν δὲ βραχὺν ἐπιπόνως. — Οὕτω περὶ ζῆτι, ὥς καὶ ὀλίγον καὶ πολὺν χρόνον βιωσόμενος. — Ἡδῶς μὲν ἔχε πρὸς ἅπαντας, χρῶ δὲ τοῖς βελτίστοις. — Εἰ σὺ ἐθέσσω ἅπερ ἐγὼ, εὖ οἶδα ὅτι οὐκ ἂν ἐπ' αὐτῷ γελῶν. — Πάντων ἐστὶν ἡδιστον καὶ λυσιτελέστατον, πιστοὺς ἅμα καὶ χρησίμους φίλους κτᾶσθαι ταῖς εὐεργεσίαις.

3. Passive.

Οἱ μὴ κολάζοντες τοὺς κακοὺς βούλονται ἀδικεῖσθαι τοὺς ἀγαθοὺς. — Οἱ καλῶς ἀγωνισάμενοι τῶν Λακεδαιμονίων καὶ ἀποθανόντες θαλλοῖς ἀνεδοῦντο. — Κλεάνθης διεβοήθη ἐπὶ φιλοπονίᾳ· πένης γὰρ ὢν, νύκτωρ μὲν ἐν τοῖς κήποις ἦντλει, μεθ' ἡμέραν δὲ ἐν τοῖς λόγοις ἐγυμνάζετο. — Κόλαζε τὰ πάθη, ἵνα μὴ ὑπ' αὐτῶν τιμωρῇ. — Ἰππόλυτος ὑπὸ τῆς Ἀρτεμίδος

ἔτι μᾶτο καὶ ἐν λόγοις ἦν. — Ὅταν αἱ μέλισσαι σκιρτή-
 σωσιν ἢ πλανηθῶσιν, οἱ σμηνοργοὶ κροτοῦσι κρότον
 τινὰ ἐμμελῆ, οὗ ἀκούουσιν αἱ μέλισσαι ὑποστρέφουσιν. —
 Ἀγάθων ἔφη, τὸν ἄρχοντα τριῶν δεῖν μεμνησθαι·
 5 πρῶτον μὲν, ὅτι ἀνθρώπων ἄρχει· δεύτερον, ὅτι κατὰ
 νόμους ἄρχει· τρίτον, ὅτι οὐκ ἀεὶ ἄρχει. — Παρ' Ἑβδοῖς
 ὁ τεχνίτου πηρώσας χεῖρα ἢ ὀφθαλμὸν, θανάτῳ ζήμι-
 οὔται. — Φινεὺς ὁ μάντις τὰς ὄψεις πεπηρωμένος
 ἦν· πηρωθῆναι δέ φασιν αὐτὸν ὑπὸ θεῶν, ὅτι
 10 προὔλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. — Πλάτων πρὸς
 τινα τῶν παιδῶν, Μεμασίγωσο ἄν, ἔφη, εἰ μὴ ὥργι-
 ζόμεν.

X.

VERBS IN μι.

1. Active.

1. Ζεὺς πάντα τίθεισιν, ὅση θάλλει. — Τί τὸν νεκρὸν
 ὁ κωκυτὸς ὀνίνησι; — Λέοντα νεσοῦντα οὐδὲν ἄλλο
 15 ὀνίνησι φάρμακον, εἰ μὴ βρωθεὶς πίθηκος. — Χίλων
 ἐρωτηθεὶς, τί χαλεπώτερον; Τὸ γιγνώσκειν ἑαυτὸν, ἔφη·
 πολλὰ γὰρ ὑπὸ φιλαυτίας ἕκαστον ἑαυτῷ προσιθέναι
 μάτην. — Σόλων τοῖς ἐν Πρυτανείῳ σιτουμένοις μάζαν
 παρέχειν κελεύει, ἄρτον δὲ ταῖς δορταῖς πρὸς παρα-
 20 τίθεται.

2. Τοῦτον τὸν νόμον ὁ θεὸς τέθεικεν· Εἴ τι ἀγα-
 θὸν θέλεις, παρὰ σεαυτοῦ λάβε. — Οἱ παλαιοὶ τοῖς ἀπο-
 θανούσιν ὀβολὸν εἰς τὸ στόμα κατέθηκαν. — Ῥάδιον
 εἰ ἀγαθοῦ θεῖναι κακὸν, ἢ ἐκ κακοῦ ἐσθλόν. — Ἀθηνᾶ
 25 ἐν μέσῃ τῇ ἀσπίδι τὴν τῆς Γοργόνης κεφαλὴν ἀνέθη-

κεν. — Νόμος ἐστὶ Θηβαϊκός, ὅτι οὐκ ἔξεστιν ἀνδρὶ
 Θηβαίῳ ἐκθεῖναι παιδίον. — Φασὶ τοὺς Φοίνικας οὐκ
 ἐξ ἀρχῆς εὐρεῖν τὰ γράμματα, ἀλλὰ τοὺς τύπους μετα-
 θεῖναι μόνον. — Ἀντίγονος, ὁ βασιλεὺς, Διόνυσον πάντα
 ἐμιμῆτο, κισσὸν περιτιθεὶς τῇ κεφαλῇ ἀντὶ διαδήμα-
 τος, καὶ θύρσον ἀντὶ σκήπτρου φέρων. — Λυκοῦργον, τὸν
 θεῖντα Λακεδαιμονίοις νόμους, μάλιστα θανμάζω καὶ
 σοφώτατον εἶναι ἡγοῦμαι.

3. Εἰ ἀηδὼν ἤμην, ἐποίουν ἂν τὰ τῆς ἀηδόνος· εἰ
 κύκνος, τὰ τοῦ κύκνου· νῦν δὲ λογικός εἰμι, ὑμνεῖν 10
 με δεῖ τὸν θεόν· τοῦτό μου τὸ ἔργον ἐστίν. — Οὐκ
 ἀγαθὸν πολυκοιρανίη, εἰς κοίρανος ἔστω, εἰς βασι-
 λεύς. — Ἐὰν ᾗ φιλομαθής, ἔσῃ πολυμαθής. — Οἱ Λου-
 σιτανοὶ παιᾶνας ἄδουσιν, ὅταν ἐν μάχῃ ἐπίωσι τοῖς
 ἀντιτεταγμένοις. — Εὐκόλον ἔφασκεν ὁ Βίων τὴν εἰς ἄδου 15
 ὁδόν· καταμύοντας γὰρ αὐτὴν εἶναι. — Μαρίου μὲν τὸν
 πατέρα οὐκ ἔσμεν, αὐτὸν δὲ θανμάζομεν διὰ τὰ ἔργα.

4. Ὁ Τάνταλος ἐν τῇ λίμνῃ αὐτὸς ἔστηκεν. — Τρι-
 πτολέμῳ μὲν ἱερὰ καὶ βωμοὺς ἀνέστησαν, ὅτι τὰς
 ἡμέρας τροφὰς ἡμῖν ἔδωκεν· τῷ δὲ τὴν ἀλήθειαν εὐρόντι 20
 τίς ὅμων βωμὸν ἰδρύσατο; — Ἀριστῶντι Διογέει ἐν
 ἀγορᾷ οἱ περιεστῶτες συνεχῆς ἔλεγον· Κύον, κύον· ὃ
 δὲ, ῤεῖς, εἶπεν, ἐστὶ κύνες, οἷ μὲ ἀριστῶντα περιεστή-
 κατε. — Οὐδὲ τὸν αἶρα οἱ ἄνθρωποι τοῖς ὄρνεσι εἶων
 ἐλεύθερον, παγίδας καὶ νεφέλας ἰστάντες. — Τὸν Κρό- 25
 νον λέγουσι τοὺς καθ' ἑαυτὸν ἀνθρώπους ἐξ ἀγρίας διαίτης
 εἰς βίον ἡμερον μεταστῆσαι.

5. Οὐδὲν τῶν μὴ καλῶν δίδωσι θεός· ἀλλ' ἐστὶ
 ταῦτα δωρεὰ τύχης ἀλόγου. — Ἀπλὴν Ὀμηρος θεοῖς
 δάιταν ἀποδίδωσιν. — Δίδου παρόρησιν τοῖς εὖ 30
 φρονοῦσιν. — Τένθης τις δακτυλήθρας ἔχων ἥσθις τὸ

ὄψον, ἔν' ὥς θερμότατον ἀναδιδοίῃ τῇ γλώττῃ. —
 Ἡ φύσις τὰ δάκρυα ἔδωκεν ἡμῖν παραμυθίαν ἐν
 ταῖς τύχαις. — Προμηθεὺς, Ἰαπέτου υἱός, τὸ πῦρ τοῖς
 ἀνθρώποις ἔδωκεν. — Οἱ Φοίνικες τοῖς Ἑλλήσι τὰ
 6 γράμματα παρὰ δέδωκασιν. — Φασὶν Εὐριπίδην
 Σωκράτη, ἀποδόντα τι Ἡρακλείτου σύγγραμμα, ἔρυσθαι,
 τί δοκεῖ; τὸν δὲ φάναι, Ἄ μὲν συνῆκα, γενναῖα, οἶμαι
 δὲ καὶ ἅ μὴ συνῆκα.

6. Ὁ οἶνος μέτριος μὲν ληφθεὶς ὑώννυσι, πλείων δὲ
 10 παρήσιν. — Ἡ πλαστική δεικνύσι τὰ εἶδη τῶν θε-
 ῶν, τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐνίοτε καὶ τῶν θηρῶν. — Ἀπλοῦς δ
 μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυν. — Οὐδὲν θαλάσσης ἀπιστότε-
 ρον· πλοῦτον γὰρ διδοῦσα, αὐτὸν πάλιν ἀφαιρεῖται,
 καὶ μετ' αὐτοῦ ἀφαιρεῖται τὰς ψυχάς· καὶ τις ἀνα-
 15 χθεὶς μετὰ πολλῶν χρημάτων, ἡ συγκατέδυν τοῖς χρή-
 μασιν ἢ ἀπεισώθη γυμνός. — Ἡ σαλαμάνδρα, ὡς φασί,
 διὰ τοῦ πυρὸς βαδίζουσα κατασβέρνυσι τὸ πῦρ.

2. Middle.

1. Ὅτε εἶλε τὴν Θηβαίων πόλιν Ἀλέξανδρος, ἀπέ-
 δοτο τοὺς ἐλευθέρους πάντας. — Ἡρακλεῖ ἡ ἀρετὴ τὴν
 20 προσηγορίαν ἔθετο· Ἡρακλῆς γὰρ προσηγορεύθη, ὅτι
 δι' Ἡραν κλῖος ἔσχεν. — Ὁ νόμος λέγει· Ὅ μὴ κα-
 τέθου, μὴ λάμβανε. — Ξενοφῶντι θύοντι ἦκε τις ἐκ
 Μαντινείας ἄγγελος, λίγων, τὸν υἱὸν αὐτοῦ, τὸν Γρύλ-
 λον, τεθνάναι· κακῆϊνος ἀπέθετο μὲν τὸν στέφανον,
 25 διετέλει δὲ θύων· ἐπεὶ δὲ ὁ ἄγγελος προσέθηκε καὶ
 ἐκεῖνο, ὅτι νικῶν τέθνηκε, πάλιν ὁ Ξενοφὼν ἐπέθετο
 τὸν στέφανον. — Ἡρακλῆς χειρωσάμενος τὸν λέοντα, τὴν
 μὲν δορὰν ἡμφίεσατο, τῷ χάσματι δὲ ἐχρήσατο κόρυ-
 θι. — Οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Πειραῖα ἐμπόριον ἐν μίση τῆς

Ἑλλάδος κατεστήσαντο. — Κακὸν οὐδὲν φύεται ἐν ἀνδρὶ, θεμέλια θεμένῳ τοῦ βίου σωφροσύνην καὶ ἐγκράτειαν.

2. Ἀρετὴ, κἄν θάνηις, οὐκ ἀπόλλυται. — Ἐν Τήνῳ κρήνη ἐστίν, ἧς τῷ ὕδατι οἶνος οὐ μίγνυται. — 5
 Ὅσον ἐν πολέμῳ σιδηρὸς δύναται, τοσοῦτον ἐν πολιτείαις ἰσχύει λόγος. — Οὐκ ἂν δύναίῃο μὴ καμὼν εὐδαιμονεῖν. — Οἱ Ἀθηναῖοι ἐφηφίσαντο, Αἰγινήτων ἐκαστῷ τὸν μέγαν ἀποκόψαι τῆς χειρὸς δάκτυλον τῆς δεξιᾶς, ἵνα δόξῃ μὲν βασιτάζειν μὴ δύνωνται, κώπην δὲ 10
 ἐλαύνειν δύνωνται. — Μίγα κακὸν τὸ μὴ δύνασθαι φέρειν κακόν. — Σχολαστικὸς οἰκίαν πριάμενος, τῆς θυρίδος προκύψας, ἠρώτα τοὺς παριόντας, εἰ πρέπει αὐτῷ ἡ οἰκία. — Τὰ Τέμπη χωρὸς ἐστὶ κείμενος μεταξὺ τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῆς Ὀσσης. 15

3. Passive.

1. Ἐωράκαμεν ἀνθρώπους οἱ καὶ κυνῶν θανάτῳ καὶ ἵππων αἰσχυρῶς ὑπὸ λύπης διετέθησαν. — Δύφριν τὸν βούκολον λέγουσι τεχθέντα ἐκτεθῆναι ἐν δάφνῃ, ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα ἔλαβεν. — Οἱ ἐστιῶντες τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου τῶν φίλων, τὸ μέλλον παρατεθή- 20
 σεσθαι τῶν τραγημάτων περιεχρύσουν. — Τοῦ Καράνου ἐν Μακεδονίᾳ γάμους ἐστιῶντος, τοῖς συγκεκλημένοις εὐθίως ἐδόθησαν φιάλαι ἀργυρεῖ, ἐκαστῷ μία, δωρεά. — Ἡρακλῆς τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον διώσας μετὰ κραυγῆς εἰς χιόνα πολλήν, παρεμείνον ἐνεδρόχισεν.

2. Πλάτων πρὸς Ἀρίστιππον εἶπε· Σοὶ μόνῳ δέδο- 25
 ται καὶ χλαμύδα εὖ φορεῖν καὶ ῥάκος. — Πυθαγόρας ἔλεγε, δύο ταῦτα ἐκ τῶν θεῶν τοῖς ἀνθρώποις δέδοσθαι

κάλλιστα, τό τε ἀληθεύειν καὶ τὸ εὐεργετεῖν. — Ταῖς Μουσαῖς λῖγουσι παρὰ Διὸς τὴν γραμμάτων εὕρεσιν *δοθῆναι*. — Ὁ οἶνος εἰς τὴν ἱατρικὴν χρησιμώτατος· πολλάκις γὰρ τοῖς ποτοῖς φαρμάκοις *κεράννυται*. — Νεὸς ἐν
 5 ῥώμῃ *δείκνυται*, οὐ πρόσω τῆς ἀγορᾶς, ἐν ᾗ αἱ εἰκόνες τῶν Τρωϊκῶν θεῶν κεῖνται.

XI.

SOME IRREGULAR VERBS.

1. Κρεῖττον εἰς κόρακας ἢ εἰς κόλακας *ἐμπεσεῖν*· οἱ μὲν γὰρ νεκροὺς, οἱ δὲ ζῶντας *ἐσθίουσιν*. — Ἀπέκειρεν ἡμῶν ἡ χάλαζα βαρέως *ἐμπεσοῦσα* τὰ λήϊα, καὶ
 10 λιμοῦ φάρμακον οὐδέν. — Εἰπόντος τινὸς τῶν στρατιωτῶν πρὸς Πελοπίδαν, Ἐμπεπτώκαμεν εἰς τοὺς πολέμους, Τὲ μᾶλλον, εἶπεν, ἢ εἰς ἡμᾶς ἐκεῖνοι; — Νῦνος Σεμίραμιν *ἔγημε*, τὴν ἐπιφανεστάτην ἀπασῶν τῶν γυναικῶν, ὣν *παρεῖλήφαμεν*. — Ὁ Κάτων φησὶν,
 15 αὐτὸς πλείονας *ἐληφέναι* πόλεις, ὢν διήγαγεν ἡμερῶν ἐν Ἰβηρίᾳ. — Πολὺς ὁ χειμῶν· πάντα ἡ χιὼν *κατεῖληφε*, καὶ λευκανθίζουσιν οὐχ οἱ λόφοι μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ κοῦλα τῆς γῆς. — Ὡ δαῖμον, ὅς με *εἴληχας*, ὥς πονηρὸς εἶ, καὶ λυπεῖς, ἀεὶ τῇ *πενίᾳ* συνδέων.

20 2. Λίς τοῦτο τινες ἀνοίας *ἐληλύθασιν*, ὥςθ' ὑπεῖληφασιν, τὴν μὲν ἀδικίαν ἐπονείδιστον μὲν εἶναι, κερδαλέαν δέ, τὴν δὲ δικαιοσύνην, εὐδόκιμον μὲν, ἀλυσιτελῆ δέ. — Ἐὰν τὰ *παρεληλυθότα* μνημονεύης, ἀμείνων καὶ περὶ τῶν μελλόντων βουλευσῇ. — Μαρσύας
 25 *ἐύρων* αὐλοὺς, οὓς ἔρριπεν Ἀθηνᾶ, ἥλθεν εἰς ἔριν περὶ μουσικῆς Ἀπόλλωνι. — Σχολαστικὸς βουλόμενος περάσαι ποταμὸν, *ἀνῆλθεν* εἰς τὸ πλοῖον ἔφιππος· *πυθόμενον*

δέ τινος τὴν αἰτίαν, ἔφη, σπουδάζειν. — Γαλατῶν στρατιὰ Μακεδονίαν καὶ Θεσσαλίαν ἐπέδραμε, καὶ πολλὰ λεηλατοῦντες εἰς τὴν Ἀσίαν διέδρσαν.

3. Μακαριώτατον ἐν ἀνθρώποις εὐτυχοῦντα ἀποθανεῖν. — Ὁ Ἑλλήσποντος ἐκλήθη ἀπὸ τῆς Ἑλλης ἐν αὐτῷ θανούσης. — Περικλῆς τοὺς ἐν Σάμῳ τεθνηκότας ἐγκωμιάζων ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀθανάτους ἔλεγε γεγονέναι, καθάπερ τοὺς θεούς. — Τεθνάναι πολὺ κρεῖττον ἢ δι' ἀκρασίαν τὴν ψυχὴν ἀμαυρῶσαι. — Ἱφρακλῆς τυχὼν ἀθανασίας καὶ διαλλαγεὶς Ἴφρα, τὴν ἐκείνης θυγατέρα Ἴβην ἔγημεν. — Τὸ κάλλος ἢ χρόνος ἀνήλωσεν, ἢ νόσος ἐμάρανεν· ἢ δὲ τῆς ἀρετῆς κτήσις συγγηράσκει. — Τίς οὐκ οἶδεν, οἷα ἔπαθεν ὁ Προμηθεὺς, διότι καθ' ὑπερβολὴν φιλάνθρωπος ἦν; — Δίκαια δρώσας συμμάχου τεύξῃ Θεοῦ.

13

4. Πολλὰ λυπηρὰ ὁ βίος ἐν ἑαυτῷ φέρει. — Ἀνὴρ σοφὸς τὰς ἐν βίῳ συμφορὰς ῥᾶν οἶσει τῶν ἄλλων. — Μέγιστον μὲν καὶ Θεοῦ μόνον τὸ ἀναμάρτητον· γενναίων δὲ, μετὰ τὸ ἀμάρτημα ὡς τύχιστα ἀνενεγκεῖν. — Θάμυρις κάλλι διενεγκὼν καὶ κιθαροψοδία, περὶ μουσικῆς ἤρισε Μούσῃς. — Ὅτε οἱ Γαλάται κατέδραμον τὴν Ἰωνίαν καὶ τὰς πόλεις ἐπόρθουν, ἐν Μιλήτῳ Θεσμοφορίων ὄντων, καὶ συνηθροισμένων γυναικῶν ἐν τῷ ἱερῷ, ὃ βραχὺ τῆς πόλεως ἀπέχει, μέρος τι τῶν βαρβάρων διηλθεν εἰς τὴν Μιλησίαν, καὶ ἐξάπιναιώς ἐπιδραμόν εἶλε τὰς γυναῖκας. — Ἡ Σίργξ, Οἰδίποδος τὸ αὐτῆς αἵνιγμα εὐρόντος, ἐκ σκοπέλου ἑαυτὴν ῥίψατα ἀνεῖλεν. — Ἀδμήτου μέλλοντος θανεῖν, Ἀλκηστis εἶλετο ὑπὲρ αὐτοῦ θάνατον. — Λέγεται ὅτι ὁ Λερναῖος ὄφις πεντήκοντα κεφαλὰς εἶχε, σῶμα δὲ ἐν· καὶ ὅποτε Ἱφρακλῆς ἀφέλοιτο κεφαλὴν μίαν, δύο ἀνιφύοντο.

5. Γλαῦκος, ὁ Σισύφου υἱός, ὑφ' ἵππων κατεβρώ-
 θη. — Φασὺν Ἀκταίωνα μὲν ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν κα-
 ταβρώθη· πολλοὶ δὲ ὑπὸ κολάκων καὶ παρασίτων
 καταβιδρώσκονται. — Κύκνος ὑπ' Ἀχιλλέως πλη-
 5 γεῖς λίθῳ οὐκ ἐτρώθη· ὅθεν ἄτρωτος γεγονέναι
 λέγεται. — Μίνως, ὁ Κρήτης βασιλεὺς, Δαίδαλον καὶ
 Ἴκαρον καθεῖρξε· Δαίδαλος δὲ ποιήσας πτέρυγας προς-
 θετὰς ἐξέπτυη μετὰ τοῦ Ἰκάρου. Ὁ δὲ Ἴκαρος
 τελευτᾷ ἐν τῷ πελάγει· ὅθεν ἀπ' ἐκείνου Ἰκάριον πέλαγος
 10 ἐκλήθη. — Φοῖβος μαθὼν ὅτι ὁ πατήρ αὐτὸν μέλλει
 θύειν, λαβὼν τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ καὶ ἀναβάς σὺν αὐτῇ
 ἐπὶ κριὸν, διὰ τῆς θαλάσσης ἀφίκετο εἰς τὸν Εὐξείνιον
 πόντον.

6. Μηδέποτε μηδὲν αἰσχρὸν ποιήσας ἔλπιζε λήσειν.
 15 καὶ γὰρ ἂν τοὺς ἄλλους λάθῃς, σαυτῷ γε συνειδήσεις.
 — Πυρρὸς ἐπεὶ συμβαλὼν τοῖς Ῥωμαίοις δις ἐνίκησε,
 πολλοὺς τῶν φίλων καὶ ἡγεμόνων ἀπολέσας, Ἄν' ἔτι
 μίαν, ἔφη, μάχην Ῥωμαίους νικήσωμεν, ἀπολώλα-
 μεν. — Θεμιστοκλῆς τῆς Ἑλλάδος ἐκπεσὼν, πλοῦ-
 20 σιος γινόμενος, πρὸς τοὺς παῖδας εἶπεν· ὦ παῖδες,
 ἀπωλόμεθα ἂν, εἰ μὴ ἀπολώλειμεν.

7. Οὐδεὶς ἀνθρώπων ἡξιώθη τοῖς θεοῖς ὁμιλεῖν, πλὴν
 ὅσοι μετεσχήκασι κάλλους. Πέλοψ γὰρ τούτου
 χάριν ἀμβροσίας μετέσχε, καὶ Γανυμήδης, καὶ ἄλλοι
 25 ἄνθρωποι. — Ὁ Θησεὺς τὴν Ἑλένην ἤρπασε, Πειρίθουν παρα-
 λαβὼν κοινωνοῦντα, καὶ μέγιστην ἔσχεν αὐτῷ χάριν τῆς
 συμμαχίας ταύτης. Ἢ γὰρ Ἑλένη πλείστον μέρος μετέ-
 σχηκε κάλλους. — Δαναὸς ἐξ Αἰγύπτου φυγὼν Ἄργος
 κατέσχευε.

XII.

MISCELLANEOUS EXAMPLES OF THE VERBS.

1. Οἱ Πέρσαι θύουσι πυρὶ, καὶ ἐπιφοροῦν-
 τες αὐτῷ τὴν πυρὸς τροφήν, λέγουσι· Πῦρ, δέσποτα,
 ἔσθιε. — Οἱ Αἰγύπτιοι θηρία τιμῶσι, καὶ οἱ αὐτῶν
 θεοὶ ἀποθνήσκουσι, καὶ πενθοῦνται, καὶ
 δείκνυνται τάφοι θεῶν. — Τοῖς μὲν διὰ τοῦ ἡλίου 5
 πορευομένοις ἔπεται κατ' ἀνάγκην σκιά· τοῖς δὲ διὰ
 τῆς δόξης βαδίζουσιν ἀκολουθεῖ φθόνος. —
 Τὸ ἐσθιεῖν πολλὰ τοὺς μὲν λογισμοὺς ἐξαιρεῖ, καὶ
 τὰς ψυχὰς ποιεῖται βραδυτέρας, ὀργῆς δὲ καὶ
 σκληρότητος ἐμπίπλησιν. — Ὁ Ἀθάμας, δυναστεύων 10
 Βοιωτίας, ἐκ Νεφέλης τεκνοῖ μὲν παῖδα Φρίξον, Θυγα-
 τέρα δὲ Ἑλλην· αὐτοῖς δὲ Ἰνώ γαμεῖ, ἐξ ἧς αὐτῷ Λεοάρχος
 καὶ Μελικέρτης ἐγένοντο.

2. Ἀριστοφάνης λέγει περὶ τοῦ Περικλείους, ὅτι
 ἤστραπτεν, ἐδρόντα, ξυνεκύκα τὴν Ἑλλά- 15
 δα. — Ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ εἰς ἀνὴρ, ὁ
 Περικλῆς, ἐξώρθου τὴν πόλιν, καὶ ἀνίστη, καὶ
 ἀντετάττετο καὶ τῷ λοιμῷ καὶ τῷ πολέμῳ.

3. Ἀλέξανδρος ὅτε ἐνίκησε Δαρεῖον ἀπέστει-
 λε τοῖς Ἑλλήσι θεὸν αὐτὸν ψηφίσασθαι. — Ἥρα δύο 20
 δράκοντας ἀπέστειλεν, ἀναλώσοντας Ἡρακλέα, ἔτι
 βρέφος ὄντα. Ὁ δὲ παῖς οὐ καταπλαγεὶς ἑκατέρῃ τῶν
 χειρῶν τὸν αὐχένα σφίγξας, ἀπέπνιξε τοὺς δρά-
 κοντας. — Κόνων τῇ περὶ Κνίδον ναυμαχίᾳ νικήσας
 Λακεδαιμονίους, ἐκατόμβην θύσας, πάντας Ἀθηναίους 25
 εἰστίλασε. — Τίς λοιμὸς ἢ σεισμὸς τοσαύτας πόλεις
 ἐκένωσεν ἢ τοσαῦτα γένη ἀνθρώπων ἠφάνισεν

ἣ κατέδυσεν, ὅσα ἡ τῶν βασιλέων φιλοτιμία; — Ἀθηναῖα Κάδμω βασιλείαν κατεσκεύασε. Ζεὺς δὲ ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα Ἀρμονίαν, καὶ πάντες θεοὶ, καταλιπόντες τὸν οὐρανόν, ἐν τῇ Καδμείᾳ τὸν γάμον
 5 εὐχόμενοι ἀνύμνησαν. — Ὁ Διὸς τῷ στρατοπέδῳ ἔπλευσεν μὲν διὰ τῆς ἡπείρου, ἐπέξενε δὲ διὰ τῆς θαλάσσης, τὸν μὲν Ἑλλήσποντον ζεύξας, τὸν δὲ Ἀῶν διορύξας.

4. Ὁ Ζεὺς τοῖς θεοῖς ἀπειλήσας, Ἦν ἐθελήσω, ἔφη,
 10 ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σειρὰν καθήσω, ὑμεῖς δ', ἦν ἀποκρεμασθέντες βιάζεσθε με, μάτην πονήσετε. οὐ γὰρ δὴ καθέλκυσετε· εἰ δ' ἐγὼ ἐθελήσαιμαι, οὐ μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τὴν γῆν ἅμα καὶ τὴν θάλασσαν συναρτήσας μετεωρίω. — Πυθαγόρας ὁ Σάμιος πρῶτος
 15 ἐν τοῖς Ἑλλήσιν ἐτόλμησεν εἰπεῖν, ὅτι τὸ μὲν σῶμα τεθνῆξεται, ἡ δὲ ψυχὴ ἀναπτάσα οἰχήσεται ἀθάνατος καὶ ἀγήρως. — Ἐμπεδοκλῆς τὴν τῶν Ἀκραγαντίνων τρυφὴν ἰδὼν, ἔλεγεν· Ἀκραγαντῖνοι τρυφῶσι μὲν ὥς αὖριον ἀποθανούμενοι, οἰκίας δὲ κατα-
 20 σκευάζονται ὥς πάντα τὸν χρόνον βιωσόμενοι. — Ἡρακλῆς τὴν Ἡσιόνην ἰδὼν κῆτει ἐκκειμένην, ὑπέσχετο σώσειν αὐτήν, εἰ τὰς ἵππους τοῦ Λαομέδοντος λήψεται.

5. Τῷ Ἀλωεύς παῖδε, ἀτασθάλῳ ὄντι, δίκας ἐτί-
 25 σάτην, ἢ κλίμακα ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ἐποιήσασθην. — Πολλὰ ἦσαν ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις θεῶν ἀγάλματα, ὧν τὰ μὲν δι' ἔκπληξιν ἐσεβάσθη, τὰ δὲ διὰ τὸ κύλλος ἐπηνέσθη. — Μηδέποτε ἐπὶ μηδεὶος εἶπης, ὅτι ἀπώλεσα αὐτό, ἀλλ' ὅτι ἀπέδωκα.
 30 τὸ παιδίον ἀπέθανεν, ἀπεδόθη· τὸ χωρίον ἀφῆρέθη, οὐκουν καὶ τοῦτο ἀπεδόθη. — Ἀχταίων τραφεὶς παρὰ Χείρωνι, κυνηγὸς ἐδιδάχθη, καὶ ὕστε-

ρον κατεδρώθη ἐν τῷ Κιθαιρῶνι ὑπὸ τῶν ἰδίων
κυνῶν.

6. Τὰ χρήματα τοῖς πλουσίοις ἡ τύχη οὐ δεδώρη-
ται, ἀλλὰ δεδάνεικεν. — Ἀλεξάνδρου ἡ σκηνὴ
πολυτελὴς ἦν· χρυσοὶ γὰρ κίονες διειλήφεσαν 5
αὐτήν, καὶ τὸν ὄροφον διάχρυσος ἦν, καὶ ἐκπεπό-
νητο ποικίλμασι πολυτελέσι. Καὶ πρῶτοι μὲν Πέρσαι
πεντακόσιοι περὶ αὐτήν εἰστήκεσαν, πορφυρεῶς
καὶ μηλίνας ἡσθημένοι στολὰς· ἐπ' αὐτοῖς δὲ
τοξόται χίλιοι, φλόγινα ἐνδεδυκότες καὶ ὑσγινόδαφῃ. 10

7. Γνωθὶ σαυτὸν· μὴ πολλὰ λάλει· τὸν τετε-
λευτηκότα μακάριζε· τοὺς πρεσβυτέρους σέβου·
ἡ γλῶσσά σου μὴ προτρεχέτω τοῦ νοῦ· θυμοῦ
κράτει· ἀδικούμενος διαλλάσσου, ὕβριζόμενος
δὲ τιμωροῦ. — Φίλων παρόντων καὶ ἀπόντων μέ- 15
μνησο.

Ἀγάπα τὸν πλησίον· νόμῳ πεῖθου· θεοὺς σέ-
βου· γονεῖς αἰδοῦ· ἄρχε σεαυτοῦ· πρόνοιαν τί-
μα· κακίας ἀπέχου· χρόνου φείδου· ὄρα τὸ
μέλλον· σοφοῖς χροῦ. — Λαβὼν ἀπόδος· τὸ συμ- 20
φέρον θηρῶ· ἐπὶ φώμης μὴ κανχῶ· κακοῖσι μὴ
προσομίλει ἀνδράσιν, ἀλλ' αἰετῶν ἀγαθῶν ἔχου·
θεοὺς δεῖδιθι· ἐπιλοκον μὴ ἐπόμνυθι.

Μίνως. Ὁ μὲν ληστὴς οὗτος ἐς τὸν Πυριφλεγέ-
θοντα ἐμβεβλήσθω· ὁ δ' ἱερόσυλος ὑπὸ τῆς Χι- 25
μαίρας διασπασθήτω· ὁ δὲ τύραννος ὑπὸ τῶν
γυνῶν κειρέσθω τὸ ἥπαρ· ὑμεῖς δὲ οἱ ἀγαθοὶ ἄπιτε
ἐς τὸ Ἠλύσιον πεδῖον, καὶ τὰς μακάρων νήσους κα-
τοικεῖτε, ἀνθ' ὧν δίκαια ἐποιεῖτε κατὰ τὸν βίον.

8. Σωκράτης ἔλεγε, τοὺς μὲν ἄλλους ἀνθρώπους ζῆν, 30
ἵνα ἐσθλοῖεν, αὐτὸν δὲ ἐσθλεῖν ἵνα ζήῃ. — Ὁ αὐτὸς

34 XII. Miscellaneous Examples of the Verbs

- ἡξίου τοὺς νέους συνεχῶς κατοπτρίζεσθαι, ἵν', εἰ μὲν καλοὶ εἶεν, ἄξιοι γίγνοιεντο· εἰ δὲ αἰσχροὶ, παιδεῖα τὴν δυσειδεῖαν ἐπικαλύπτοιεν. — Σόλων ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν μὴ γίγνοιτο ἀδίκημα ἐν τῇ πόλει, 5 εἶπεν, Εἰ ὁμοίως ἀγανακτοῖεν οἱ μὴ ἀδικούμενοι τοῖς ἀδικουμένοις. — Πυθαγόρας ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν οἰνόφλυξ τοῦ μεθύειν παύσαιτο, Εἰ συνεχῶς, ἔφη, θρωροίη τὰ ὑπ' αὐτοῦ πρασσόμενα. — Ἀνάχαρσις ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν τις μὴ μεθύσκειτο, Εἰ, ἔφη, ὁ ῥῶγῃ τοὺς 10 μεθύοντας οἷα ποιοῦσι. — Θεόπομπος πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα, πῶς ἂν τις ἀσφαλῶς τηροίη τὴν βασιλείαν, Εἰ τοῖς μὲν φίλοις, ἔφη, μεταδιδόλη παρόψιας δικαίας, τοὺς δὲ ἀρχομένους κατὰ δύναμιν μὴ περιόψῃ ἀδικουμένους.
- 15 Εὐαγόρας τοσοῦτον ταῖς τοῦ σώματος καὶ ταῖς τῆς ψυχῆς ἀρεταῖς διήνεγκεν, ὥστε, ὅποτε μὲν αὐτὸν ὁ ῥῶγῃ οἱ τότε βασιλεύοντες, ἐκπλήττεσθαι καὶ φοβεῖσθαι περὶ τῆς ἀρχῆς· ὅποτε δὲ εἰς τοὺς τρόπους ἀποβλέψαιεν, οὕτω σφόδρα πιστεύειν, ὥστε καὶ εἰ τις ἄλλος τολμήῃ 20 περὶ αὐτοὺς· ἐξαμαρτάνειν, νομίζειν Εὐαγόραν αὐτοῖς ἔσεσθαι βοηθόν. — Οἱ ποιηταὶ τοιοῦτους λόγους περὶ τῶν θεῶν εἰρήκασιν, οὓς οὐδεὶς ἂν περὶ τῶν ἐχθρῶν τολμήσειε λέγειν.
- Εὐκλείδης ὁ Σωκρατικὸς, ἀκούσας τοῦ ἀδελφοῦ Λέγοντος· Ἀπολοίμην, εἰ μή σε τιμωρησάιμην, 25 Ἐγὼ δὲ, εἶπεν, εἰ μή σε φιλεῖν ἡμᾶς πείσαιμι. — Εἰ τις τὸν τῆς εὐκλείας ἔρωτα ἐκβάλοι ἐκ τοῦ βίου, τί ἂν ἔτι ἀγαθὸν ἡμῖν γένοιτο, ἢ τίς ἂν τι λαμπρὸν ἐργάσασθαι ἐπιθυμήσειεν; — Τῷ αὐτῷ φουσήματι 30 τὸ μὲν πῦρ ἀνακαύσειας ἂν καὶ μῆλον ποιήσειας ἐν βραχεῖ, καὶ τὸ τοῦ λύχνου φῶς ἀποσβέσειας. — Μάλιστα ἂν εὐδοκίμοις, εἰ φαίνοιο ταῦτα μὴ πράττων, ἃ τοῖς ἄλλοις ἂν πράττουσιν ἐπιτιμώης. — Εἰ ἅπαντες μιμησάμεθα τὴν Λακε-

δαιμονίων ἀργίαν καὶ πλεονεξίαν, εὐθύς ἂν ἀπολοί-
μῃθα· εἰ δὲ τοῖς τῶν Αἰγυπτίων χρῆσθαι νομίμοις
βουλήθειμεν, εὐδαιμόνως ἂν τὸν βίον διατέ-
λοιμεν.

Θ. Σωκράτης λέγει τῶν ἄλλων ἀνθρώπων διαφέρειν, 5
καθόσον οἱ μὲν ζῶσιν, ἔν' ἐσθίωσιν, αὐτοὺς δὲ ἐσθίει,
ἵνα ζῇ. — Θεώρει ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ τὰς σαντοῦ πρά-
ξεις, ἵνα τὰς μὲν καλὰς ἐπικοσμήῃς, τὰς δ' αἰσχροὺς
καλύπτῃς. — Ὁ Πίττακος τῷ μεθύοντι, ἐὰν ἀμάρ-
την, διπλὴν ζημίαν ἔθηκεν, ἵνα μὴ μεθύοιεν οἱ 10
πολιταί. — Τὸν οἶνον ἦν πίνῃ τις μετρίως, τὸ σῶμα
ῶνησε, τὴν δὲ ψυχὴν οὐκ ἔβλαψεν· ἦν δὲ πίνῃ πρὸς
ὑπερβολὴν, καὶ ἤδη μεθύσκηται, αἰσχρὰ πάσχει, καὶ
γελοῖον θέαμα τοῖς ἄλλοις παρέχει. — Ἀπόλλων ἡγή-
σατο παρὰ τῶν Μοιρῶν, ἵνα, ὅταν Ἀδμητος μέλλῃ 15
τελευτᾶν, ἀπολυθείη τοῦ θανάτου, ἂν ἐκουσίως τις
ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκῃ ἐλητταί. — Πομπηίου καὶ Καί-
σαρος διασάντων, ὁ Κικέρων ἔφη· Γινώσκω ὃν φύγω,
μὴ γινώσκων πρὸς ὃν φύγω. — Οἱ δραπεταί, κἄν μὴ
διώκωνται, φοβοῦνται, οἱ δὲ ἄφρονες κἄν μὴ κακῶς 20
πράττωσι, ταράττονται.

Οἱ Κρῆτες τοὺς παῖδας μαρθάνειν τοὺς νόμους κε-
λεύουσι μετὰ τινος μελωδίας, ἵνα ἐκ τῆς μουσικῆς ψυ-
χαγωγῶνται, καὶ εὐκολώτερον αὐτοὺς τῇ μνή-
μῃ παραλαμβάνωσιν. — Διογένης ἰδὼν τοξότην 25
ἀφνῇ, παρὰ τὸν σκοπὸν ἐκάθισεν, εἰπὼν, Ἴνα μὴ
πληγῶ.

— Χωρὶς τῶν ἀναγκαίων κακῶν

αὐτοὶ παρ' αὐτῶν ἕτερα προσπορίζομεν·

λυπούμεθ', ἣν πτάρη τις· ἣν ἐῖπη κακῶς, 30

ὀργιζόμεθ'· ἣν ἔδῃ τις ἐνύπνιον, σφόδρα

φοβούμεθ'· ἣν γλαυξ ἀνακράγῃ, δεδοίκαμεν.

36 XII. Miscellaneous Examples of the Verbs.

10. Ἐδιδάχθη Ἡρακλῆς ἁρματηλατεῖν μὲν ὑπὸ Ἀμφικτύωνος· παλαίειν δὲ ὑπὸ τοῦ Αὐτολύκου· τοξεύειν δὲ ὑπὸ Εὐρύτου· ὀπλομαχεῖν δὲ ὑπὸ Κάσρορος· κιθάρωδεῖν δὲ ὑπὸ Αἰνίου· οὗτος δὲ ὑπὸ Ἡρακλείους τῇ κιθάρᾳ πληγείς ἀπέθανεν· ἐπιπλήξαντα γὰρ αὐτὸν ὀργισθεὶς ἀπέκτεινεν.

Πυθαγόρας λέγεται παρ' ἐγγυῶν τοῖς μαθηταῖς, τοὺς πρεσβυτέρους τιμᾶν, μὴ ὁμνύναι θεοὺς, ἀνομίᾳ πολεμεῖν, φυτὸν ἡμέρον μήτε φθείρειν
10 μήτε σίνεσθαι, μνήμην ἀσκεῖν, ἐν ὀργῇ μήτε τι λέγειν, μήτε πράσσειν. — Χείλων, εἷς τῶν ἐπτὰ σοφῶν, προσέτατε, γλωττης κρατεῖν, μὴ κακολογεῖν τοῖς πλησίον, γῆρας τιμᾶν, ζημίαν αἰρεῖσθαι μᾶλλον ἢ κέρδος αἰσχροῦ, ἀτυχοῦντι μὴ ἐπιγελεῖν,
15 νόμοις πεῖθεσθαι.

Κάδμον φασὶ τὸν Ἀγήνορος ἐκ Φοινίκης ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀποσταλῆναι πρὸς ζήτησιν τῆς Εὐρώπης, ἐντολὰς λαβόντα, ἢ τὴν παρθένον ἀγαγεῖν, ἢ μὴ ἀνακάμπτειν εἰς τὴν Φοινίκην. Μὴ δυνάμενον δὲ ἀνευρεῖν, ἀπογνώναι τὴν ἐς οἶκον ἀνακομιδὴν, καὶ κατὰ τινα χρησμὸν κτίσαι τὰς Θήβας. Ἐνταῦθα δὲ κατοικήσαντα γῆμαί μιν Ἀρμονίαν, γεννησάι δὲ ἐξ αὐτῆς Σεμέλην, καὶ Ἰνώ, καὶ Αὐτονόην, καὶ Ἀγούην.

25 11. Λέγεται Ἐμπεκοκλῆς εἰς τοὺς κρατῆρας τῆς Αἰτίας ἐνάλασθαι, καὶ ἀφανισθῆναι, βουλόμενος τὴν περὶ αὐτοῦ φήμην βεβαιῶσαι, ὅτι γέγονε θεός· ὕστερον δὲ γνωσθῆναι, ἀναξίπισθιότης αὐτοῦ μιᾶς τῶν κρηπίδων· χαλκᾶς γὰρ εἶθιστο ὑπο-
30 δεῖσθαι.

Τὸ μὲν ἐγκαλέσαι καὶ ἐπιτιμῆσαι ῥᾷδιον· τὸ δὲ, ὅπως τὰ παρόντα βελτιῶ γένηται, συμβουλεύσαι, τοῦτ' ἔμφορος συμβούλου ἔργον. — Θεὸν μὲν

νοῆσαι χαλεπὸν, φράσαι δὲ ἀδύνατον· τὸ γὰρ
ἀσώματον σώματι σημεῖναι ἀδύνατον.

Οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Ἐριχθόνιον ἐκ τῆς γῆς ἀναδ-
θῆναι φασί, καὶ τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ τῆς Ἀτ-
τικῆς ἀναφῆναι· οἱ Θηβαῖοι δὲ ἐξ ὄφως ὀδόντων δ
ἄνδρας ἀναβεβλαστήκεναι λέγουσιν. — Οἱ Νά-
ξιοι μυθολογοῦσι τὸν Διόνυσον παρ' αὐτοῖς τραφῆναι·
καὶ διὰ τοῦτο τὴν νῆσον αὐτῷ γεγενῆσθαι προσφιλε-
στάτην.

Λόγος ἐστὶ Δῆλον τὴν νῆσον, πρὶν μὲν ἀνθρώποις 10
φανῆναι τὸν Ἀπόλλωνα, τῷ πελάγει κρύπτεσθαι,
φανέντος δὲ τοῦ Θεοῦ ἀναδραμεῖν ἐκ τῶν βυθῶν
καὶ στήναι ἐν μέσοις τοῖς κύμασιν.

12. Ἀναξαγόρας λέγεται ἀσεβείας κριθῆναι, διότι
τὸν ἥλιον μύθρον ἔλεγε διάπυρον· ἀπολογησαμένου δὲ 15
ὑπὲρ αὐτοῦ Περικλέους, πέντε ταλάντοις ζήμιωθῆ-
ναι καὶ φυγαδευθῆναι. — Σχολαστικὸς νοσοῦν-
τα ἐπισκεπτόμενος, ἠρώτα περὶ τῆς ὑγείας· ὁ δὲ οὐκ
ἠδύνατο ἀποκριθῆναι· ὀργισθεὶς οὖν, Ἐπὶ ζῶ,
ἔφη, καὶ νοσήσεις, καὶ ἐλθόντι σοὶ μὴ ἀποκρι- 20
νέεσθαι. — Λέγεται, τὴν Χίμαιραν τραφῆναι μὲν
ὑπὸ Ἀμισωδάρου, γεννηθῆναι δὲ ἐκ Τυφῶνος καὶ
Ἐχίδνης.

Ξέρξης ὡς ἐπύθετο τὸν Ἑλλήσποντον ἐξεῦχθαι,
καὶ τὸν Ἄθω διεσκάφθαι, προῆγεν ἐκ τῶν Σάρ- 25
δεων. — Ὁ Πλάτων τοῖς μεθύνουσι συνβούλευε κατοπτρί-
ζεσθαι· ἀποστήσεσθαι γὰρ τῆς τοιαύτης ἀσχημο-
σύνης.

Καὶ ζῶν ὁ φαῦλος καὶ θανὼν κολάζεται. — Οἱ
δελφῖνες ἀνασκιρτῶντες χειμῶνα ἐπιόντα μη- 30
νύουσιν. — Οἱ περὶ τὴν Σαλαμίνα διατρέβοντες
Ἀθηναῖοι, θεωροῦντες τὴν Ἀττικὴν πυρπολοῦ-

μένην, καὶ τὸ τίμενος τῆς Ἀθηναῖς ἀκούοντες
κατεσκάφθαι, δεινῶς ἠθύμουν.

Δαίδαλος πρῶτος ἀγαλμάτων τὰ σκέλη διαβεβηκότα,
καὶ τὰς χεῖρας διατεταμένους ποίων, ζῶντα
6 ἀγάλματα κατασκευάζεσθαι ἐλέγετο. Οἱ γὰρ πρὸ αὐτοῦ
τεχνῆται κατασκεύαζον τὰ ἀγάλματα τοῖς μὲν ὄμμασι
μεμυκότα, τὰς δὲ χεῖρας ἔχοντα καθευμένους,
καὶ ταῖς πλευραῖς κεκολλημένους.

10 13. Βασκάνου τινὸς ἐσκυθρωπακότος, ὁ Βίων,
Ἦ τούτῳ, ἔφη, κακὸν γέγονεν ἢ ἄλλῳ ἀγαθόν. — Ὁ αὐτὸς
πρὸς τὸν τὰ χωρία κατεδηδοκότα, Τὸν μὲν Ἀμφιά-
ραον, ἔφη, ἡ γῆ κατέπιε, σὺ δὲ τὴν γῆν. — Τὸν Μίνω
βεβασιλευκότα νομιμώτατα, καὶ μάλιστα δικαιοσύνης
15 πεφροντικότα, δικαστὴν καθ' ἑδου ἀποδεδεῖχθαι
λέγουσι. — Τὰ παῖδια, ἄχρι γένηται τετταράκοντα ἡμερῶν,
ἐγρηγορότα μὲν οὐ γελᾷ, οὐδὲ δακρύει, ὑπνῶντα δὲ
ἀμφοτέρω.

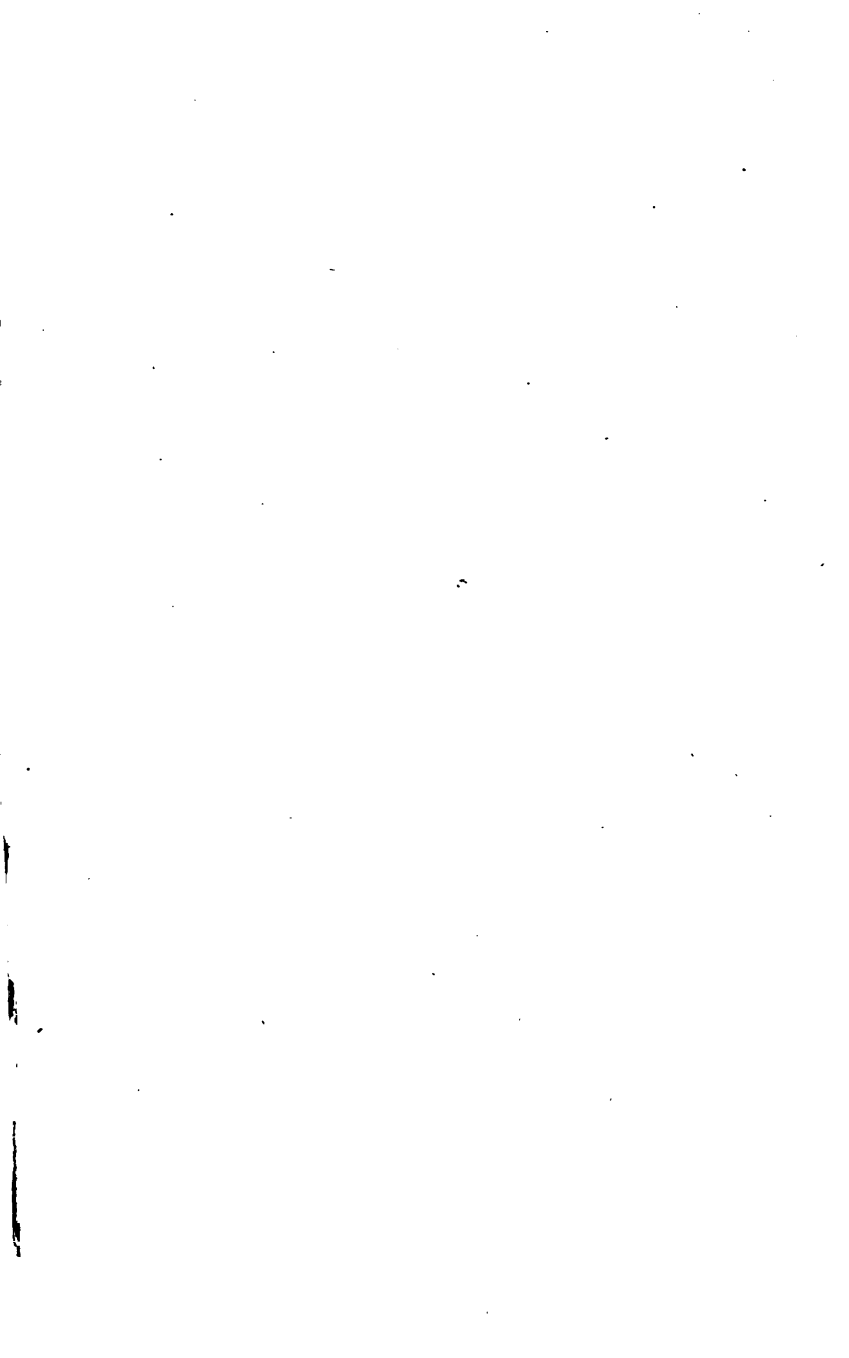
14. Λάμαχος ἐπιτίμα τινὶ τῶν λοχαγῶν ἁμαρτιά-
20 νοντι· τοῦ δὲ φήσαντος, μηκέτι τοῦτο ποιήσεις,
Οὐκ ἔστιν, εἶπεν, ἐν πολέμῳ δις ἁμαρτάνειν. — Δημοσθένης
λοιδορουμένου τινὸς αὐτῷ, Οὐ συγκαταβαίνω, εἶπεν,
εἰς ἀγῶνα, ἐν ᾧ ὁ ἡττώμενος τοῦ νικῶντός ἐστι
κρείττων.

25 Εἴ τις οἶσται τερπνότερον εἶναι τὸν ἐν ἄστει βίον τοῦ
ἐν ἀγροῖς, ἐνθυμηθήτω πρὸς ἑαυτὸν, οἷον μὲν ἐστι βό-
τρυς ὄρεᾶν ἐξ ἀμπέλου κρεμαμένους, οἷον δὲ ἰδεῖν
λήϊα Ζεφύρων αὔραις κινούμενα, οἷον δὲ ἀκοῦσαι
βοῶν μυκωμένων καὶ προδάτων βληχωμένων,
30 οἷον δὲ θάλαμα δαμάλεις σκιρτῶσαι καὶ ἔλκονσαι
γάλα· ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ τὰ ἐν τοῖς θεάτροις δεικνύ-
μενα μηδὲν εἶναι πρὸς τὴν ἀπ' ἐκείνων ἡδονήν.

XII. Miscellaneous Examples of the Verbs. 39

Μυθολογοῦσι τὴν Διμήτηραν, μὴ δυνάμενην εὐ-
 ρεῖν τὴν θυγατέρα, λαμπάδας ἐκ τῶν κατὰ τὴν Αἴτνην
 κρατήρων ἀναψαμένην, ἐπελθεῖν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς
 οἰκουμένης, τῶν δ' ἀνθρώπων τοὺς μάλιστα ταύτην
 προςδεξαμένους εὐεργετῆσαι, τὸν τῶν πυρῶν καρπὸν δ
 ἀντιδοθήσασαμένην.

Τοῦ Κρόνου τὰ ἑαυτοῦ τέκνα κατεσθλοντος, ὁ Ζεὺς,
 κλαπεῖς ὑπὸ τῆς Πείρας, καὶ ἐς τὴν Κρήτην ἐκτε-
 θεῖς, ὑπ' αἰγὸς ἀνιτράφη. — Ὁ Ἰκαρος, ὁ τοῦ Δαι-
 δάλου υἱός, τακέντος αὐτῷ τοῦ κηροῦ, καὶ τῶν πτερῶν 10
 περιφύδεντων, εἰς τὸ πέλαγος ἐνέπιπτεν.

SECOND COURSE.

EXERCISES IN READING

FABLES AND ANECDOTES.

I. FABLES.

1. *The Wolf.*

Λύκος ἰδὼν ποιμένας ἐσθλόντας ἐν σκηνῇ πρόβατον, ἐγγὺς προσελθὼν, Ἥλκος, ἔφη, αἶψ' ἦν θόρυβος, εἰ ἐγὼ τοῦτο ἐποίουν!

2. *The Lioness.*

Λέαινα, ὄνειδιζομένη ὑπὸ ἀλώπεκος, ἐπὶ τὸ διὰ παντὸς ἕνα τίκτειν, Ἔνα, ἔφη, ἀλλὰ λέοντα.

5

3. *The Fly and the Ox.*

Κώνωψ ἐπὶ κέρατος βοῦς ἐκαθίσθη καὶ ἠϋλε· εἶπε δὲ πρὸς τὸν βούν· Εἰ βαρὺ σου τὸν τένοντα. ἀναχωρήσω. Ὁ δὲ ἔφη· Οὔτε ὅτε ἤλθες ἔγνων, οὔτε ἐὰν μόνης, μελήσει μοι.

4. *The Peasant and the Serpent.*

Γεωργὸς χειμῶνος ὥρα ὄφιν εὐρών ὑπὸ κρύους πεπη- 10 γότα, τοῦτον λαβὼν ὑπὸ κόλπον κατέθετο. Θερμανθεὶς δὲ ἐκεῖνος, καὶ ἀναλαβὼν τὴν ἰδίαν φύσιν, ἐπληξεν τὸν εὐεργέτην.

5. *The Fox and the Grapes.*

Πότρυας πεπείρους ἀλώπηξ κρεμαμένους ἰδοῦσα, τούτους ἐπιურᾶτο καταφαγεῖν. Πολλὰ δὲ καμουῖσα καὶ μὴ δυνή- 15

Θεῖσα ψαῦσαι, τὴν λύπην παραμυθουμένη, ἔλεγεν· Ὅμφα-
 κες ἔτι εἰσίν.

6. *The Kid and the Wolf.*

Ἐριφος ἐπὶ τινος δώματος ἱστῶς, ἐπειδὴ λύκον παριόντα
 εἶδεν, ἐλοιδορεῖ καὶ ἔσκωπτεν αὐτόν· Ὁ δὲ λύκος ἔφη· ὦ
 5 οὔτις, σὺ σὺ με λοιδορεῖς, ἀλλὰ ὁ τόπος.

7. *The Boy, bathing.*

Παῖς λουσάμενος ἐν ποταμῷ ἐκινδύνευε πνιγῆναι·
 καὶ ἰδὼν τινα παροδίτην, ἐπεφώνει, Βοήθησον. Ὁ δὲ
 ἐμέμφετο τῷ παιδὶ τὴν τολμηρίαν. Τὸ δὲ παιδίον
 εἶπεν· Ἀλλὰ νῦν μοι βοήθησον, ὥστερον δὲ σωθέντι
 10 μέμφων.

8. *The Dog and the Fox.*

Κύνων θηρευτικὸς λέοντα ἰδὼν, τοῦτον ἐδίωκεν· ὥς δὲ
 ἐπιστραφεὶς ἐκεῖνος ἐβρυχήσατο, ὁ κύων φοβηθεὶς εἰς
 τὰ ὀπίσω ἔφυγεν. Ἀλώπηξ δὲ θεασαμένη αὐτόν ἔφη·
 ὦ κακὴ κεφαλὴ, σὺ λέοντα ἐδίωκες, οὔτινος οὐδὲ τὸν
 15 βρυχηθμὸν ὑπήνεγκας;

9. *The Wolf and the Lamb.*

Λύκος ἄμνον ἐδίωκεν. Ὁ δὲ εἰς ναὸν κατέφυγε. Προς-
 καλουμένου δὲ τοῦ λύκου τὸν ἄμνον, καὶ λέγοντος, ὅτι
 θυσιάσει αὐτόν ὁ ἱερεὺς τῷ θεῷ, ἐκεῖνος ἔφη πρὸς αὐτόν·
 Ἀλλ' αἰρετώτερόν μοι ἐστὶ θεῷ θυσίαν εἶναι, ἢ ὑπὸ σοῦ
 20 διαφθαρῆναι.

10. *The Ass in the Lion's Skin.*

Ὄνος δορὰν λέοντος ἐπενδυθεὶς, λέων ἐνομίζετο πᾶσι,
 καὶ φυγὴ μὲν ἦν ἀνθρώπων, φυγὴ δὲ ποιμνίων. Ὡς δὲ
 ἄνεμος βιμióτερον πνεύσας ἐγύμνου αὐτόν τοῦ προκα-
 λύμματος, τότε πάντες ἐπιδραμόντες ξύλοις καὶ ροπάλοις
 25 αὐτὸν ἔπαιον.

11. *The Woman and the Hen.*

Γυνή τις χήρα ὄρνιν εἶχε, καθ' ἐκάστην ἡμέραν ὥδον αὐτῇ τίκτουσαν. Νομίσασα δὲ, ὡς, εἰ πλείους τῇ ὄρνιδι προῖθας παραβάλοι, δις τίθεται τῆς ἡμέρας, τοῦτο πεποίηκεν. Ἡ δὲ ὄρνις πιμελής γενομένη οὐδ' ἅπαξ τῆς ἡμέρας τεκεῖν ἠδύνατο.

5

12. *The Birds and the Peacock.*

Τῶν ὀρνίθων βουλομένων ποιῆσαι βασιλέα, ταῖς ἑαυτὸν ἤξειον διὰ τὸ κάλλος χειροτονεῖν. Αἰρουμένων δὲ τοῦτον τῶν ἄλλων, ὁ κολοῖος ὑπολαβὼν ἔφη· Ἄλλ' εἰ, σοῦ βασιλεύοντος, ὁ αἰτιὸς ἡμᾶς καταδιώκειν ἐπιχειρήσει, πῶς ἡμῖν ἐπαρμύσεις;

10

II. ANECDOTES OF PHILOSOPHERS.

Zeno.

1. Ζήνων δοῦλον ἐπὶ κλοπῇ ἐμαστίγουν. Τοῦ δὲ εἰπόντος, Εἵμαρτό μοι κλέψαι, Καὶ δαρῆναι, ἔφη. — 2. Πρὸς τὸ φλυαροῦν μειράκιόν, Διὰ τοῦτο, εἶπε, δύο ὧτα ἔχομεν, στόμα δὲ ἓν, ἵνα πλείω μὲν ἀκούωμεν, ἥτινα δὲ λέγωμεν. — 3. Νεανίσκου πολλὰ λαλοῦντος, Ζήνων 15 ἔφη, Τὰ ὧτά σου εἰς τὴν γλῶσσαν συνεῤῥύηκεν. — 4. Ζήνων Ἀντιγόνου πρέσβεις Ἀθήναζε πέμπαντος, κληθεὶς ὑπ' αὐτῶν σὺν ἄλλοις φιλοσόφοις ἐπὶ δεῖπνον, κακείνων παρὰ πότον σπευδόντων ἐπιδείκνυσθαι τὴν αὐτῶν πόλυμαθίαν, αὐτὸς εἰσιγα. Τῶν δὲ πρεσβίων ζητούντων, 20 τί ἀπαγγεῖλωσι περὶ αὐτοῦ πρὸς Ἀντιγονον; Τοῦτ' αὐτὸ, ἔφη, ὃ βλέπετε, φιλόσοφον εἶναι ἐν Ἀθήναις σιγῇ ἐπιστάμενον.

Aristotle.

5. Ἀριστοτέλης ὀνειδιζόμενός ποτε, ὅτι πονηρῶς ἀνθρώπων ἐλεημοσύνην ἔδωκεν, Οὐ τὸν τρόπον, ἔφη, ἀλλὰ τὸν ἄνθρωπον ἡλέησα. — 6. Τοὺς Ἀθηναίους ἔφασκεν εὐφραίνειν πυροὺς καὶ νόμους· ἀλλὰ πυροῖς μὲν χρῆσθαι, νόμοις δὲ μή. — 7. Πρὸς τὸν καυχώμενον, ὡς ἀπὸ μεγάλης πόλεως εἶη, Οὐ τοῦτο, ἔφη, δεῖ σκοπεῖν, ἀλλ' εἴ τις μεγάλης πατρίδος ἄξιός ἐστιν. — 8. Ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν προκόπτοιεν οἱ μαθηταί, ἔφη, Ἐὰν τοὺς προέχοντας διώκοντες, τοὺς ὑστεροῦντας μὴ ἀναμίνωσιν. — 9. Ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν τοῖς φίλοις προσφεροίμεθα, ἔφη, Ὡς ἂν εὐξαίμεθα αὐτοὺς ἡμῖν προσφέρεσθαι. — 10. Ἀριστοτέλης ἐνοχλούμενος ὑπὸ ἀδολέσχου, καὶ κοπτόμενος ἀτόποις τισὶ διηγήμασι, πολλάκις αὐτοῦ λέγοντος, Οὐ θαυμαστὸν ὃ τι λέγω; Οὐ τοῦτο, φησὶ, θαυμαστὸν, ἀλλ' εἴ τις πόδας ἔχων σὲ ὑπομένει.

Plato.

11. Πλάτων θρασυνόμενον ἰδὼν τινα πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, Οὐ παύσῃ, μεράκιον, εἶπε, τούτου καταφρονῶν, δι' ὃν μέγα φρονεῖν ἄξιοις; — 12. Πλάτων ὀργιζόμενός ποτε τῷ οἰκέτῃ, ἐπιστάντος Ξενοκράτους, Λαβὼν, ἔφη, τοῦτον, 20 μαστίγῳσον· ἐγὼ γὰρ ὀργίζομαι.

Socrates.

13. Πρὸς Ἀλκιβιάδην εἰπόντα, οὐκ ἀνεκτὴ ἡ Ξανθίππη λαιδοροῦσα, Οὐ καὶ σὺ, εἶπε, χηνῶν βοώντων ἀνέχῃ; — 14. Ἡ Ξανθίππη ἔφη, μυθίων μεταβολῶν τὴν πόλιν καὶ αὐτοὺς κατασχουσῶν, ἐν πάσαις ὅμοιον τὸ Σωκράτους 25 πρόσωπον θεάσασθαι, καὶ προϋόντος ἐκ τῆς οἰκίας, καὶ ἐπανιόντος.

Diogenes.

15. Διογένης πρὸς τὸν εἰπόντα, κακὸν εἶναι τὸ ζῆν, Οὐ τὸ ζῆν, εἶπεν, ἀλλὰ τὸ κακῶς ζῆν. — 16. Διογένης ὁ Σινωπεὺς, ὁ Κύων ἐπικαλούμενος, παντὶ τόπῳ ἐχρήτο εἰς πάντα, ἀριστῶν τε καὶ καθεύδων, καὶ διαλεγόμενος. Βακτηρίᾳ ἐπηρείσατο ἀσθενήσας· ἔπειτα μέντοι καὶ 5 διαπαντὸς ἐφόρει αὐτήν. Καὶ πήραν ἐκομίσαστο, ἔνθα αὐτῷ τὰ σιτία ἦν. Ἐπιστείλας δὲ τινι οἰκίδιον αὐτῷ προνοήσασθαι, καὶ βραδύνοντος, πύθον τινα ἔσχεν οἰκίαν. — 17. Διογένης ἡνίκα ἀπέλιπε τὴν πατρίδα, εἰς αὐτῶν τῶν οἰκετῶν ἠκολούθει, ὄνομα Μάνης· ὃς οὐ φέρων 10 τὴν μετ' αὐτοῦ διατριβὴν ἀπῆδρα. Προτρεπόντων δὲ τινων ζητεῖν αὐτὸν, ἔφη, Οὐκ αἰσχρόν ἐστι, Μάνην μὲν μὴ δεῖσθαι Διογένους, Διογένην δὲ Μάνους; — 18. Θεασάμενός ποτε παιδίον ταῖς χερσὶ πῖνον, ἐξέβριψε τῆς πίρας τὴν κοτύλην, εἰπὼν, Παιδίον με νενίκηκεν εὐτελείᾳ. 15 Ἐξέβαλε δὲ καὶ τὸ τρυβλίον, ὁμοίως παιδίον θεασάμενος, ἐπειδὴ κατέαξε τὸ σκεῦος, τῷ κοίλῳ ἄρτω τὴν φακὴν ὑποδεχόμενον. — 19. Λύχρον μεθ' ἡμέραν ἄψας, Ἄνθρωπον, ἔφη, ζητῶ. — 20. Ὅτε ἀλούς καὶ πωλούμενος ἡρωτήθη, τί οἶδε ποιεῖν, ἀπεκρίνατο, Ἀνδρῶν ἄρχειν· καὶ 20 πρὸς τὸν κήρυκα, Κήρυσσε, ἔφη, εἴ τις ἐθέλει δεσπότην αὐτῷ πρίασθαι. — 21. Ἐλεγε τῷ Ξενιάδῃ, τῷ πριαμένῳ αὐτὸν, δεῖν πείθεσθαι αὐτῷ, εἰ καὶ δοῦλος εἴη· καὶ γὰρ ἱατρὸς ἢ κυβερνήτης εἰ δοῦλος εἴη, πεισθῆναι δεῖν αὐτῷ. — 22. Μοχθηροῦ τίνος ἀνθρώπου ἐπιγράψαντος ἐπὶ 25 τὴν οἰκίαν· Μηδὲν εἰσὶτω κακόν· ὁ οὖν κύριος τῆς οἰκίας, ἔφη, ποῦ εἰσέλθοι ἄν; — 23. Ἐκ τοῦ βαλανείου ἐξιὼν, τῷ μὲν πυθομένῳ, εἰ πολλοὶ ἄνθρωποι λούνται, ἡρνήσατο· τῷ δὲ, εἰ πολὺς ὄχλος, ὡμολόγησεν. — 24. Πρὸς τοὺς ἐρπύσαντας ἐπὶ τὴν τράπεζαν μῦς, Ἴδού, φησὶ, 30 καὶ Διογένης παρασίτους τρέφει. — 25. Πρὸς τὸν πυθό-

- μενον, ποία ὥρα δὲ ἀριστῶν, Εἰ μὲν πλούσιος, ἔφη, ὅταν θείῃ, εἰ δὲ πένης, ὅταν ἔχη. — 26. Πλάτωνος ὀρισσαμένου, ἄνθρωπος ἐστὶ ζῶον δίπουν, ἄπτερον, καὶ εὐδοκιμοῦντος, τίλλας ἀλεκτρούνα εἰσήμεκεν εἰς τὴν σχολὴν αὐτοῦ, καὶ ἔφη, Οὗτός ἐστιν ὁ Πλάτωνος ἄνθρωπος. — 27. Διογένης ἄσωτον ἤτει μῶν· τοῦ δὲ εἰπόντος, Διὰ τί τοὺς μὲν ἄλλους τριώβολα, ἐμὲ δὲ μῶν αἰτεῖς; ἔφη, Παρὰ μὲν τῶν ἄλλων ἐλπίζω πάλιν λαβεῖν, παρὰ δὲ σοῦ οὐκέτι. — 28. Ἀττικοῦ τινος ἐγκαλοῦντος αὐτῷ, διότι Λακεδαιμονίους μᾶλλον ἐπαινῶν, παρ' ἐκείνοις οὐ διατρίβει· Οὐδὲ γὰρ ἱατρὸς, εἶπεν, ὑγείας ὧν ποιητικὸς, ἐν ταῖς ὑγιαίνουσι τὴν διατριβὴν ποιεῖται. — 29. Διογένης τὴν εἰς Ἀθήνας ἐκ Κορίνθου, καὶ πάλιν εἰς Κόρινθον ἐκ Θηβῶν μετάδασιν αὐτοῦ παρέβαλε ταῖς τοῦ βασιλείως, ἕαρος μὲν ἐν Σούσοις, καὶ χειμῶνος ἐν Βαβυλῶνι, θέρους δ' ἐν Μηδίᾳ διατριβαῖς.

Antisthenes.

30. Ἀντισθένης ποτὲ ἐπαινούμενος ὑπὸ πονηρῶν, Ἀγωνιῶ, ἔφη, μή τι κακὸν εἰργασμαι. — 31. Ἐρωτηθεὶς, τί αὐτῷ περιέγεγονεν ἐκ φιλοσοφίας, ἔφη, Τὸ δύνασθαι ἐαυτῷ ὁμιλεῖν. — 32. Ἐρωτηθεὶς, τί τῶν μαθημάτων ἀναγκαιότατον, ἔφη, Τὸ κακὰ ἀπομαθεῖν. — 33. Συνεβούλευεν Ἀθηναίοις, τοὺς ὄνους ἔππους ψηφίσασθαι. Ἄλογον δὲ ἡγουμένων, Ἀλλὰ μὴν καὶ στρατηγοὶ, φησὶ, γίγνονται παρ' ὑμῶν μηδὲν μαθόντες, μόνον δὲ χειροτονηθέντες. — 34. Δίρετώτερον εἶπεν εἶναι, εἰς κόρακας ἐμπεσεῖν ἢ εἰς κόλακας· τοὺς μὲν γὰρ ἀποθανόντος τὸ σῶμα, τοὺς δὲ ζῶντος τὴν ψυχὴν λυμαίνεσθαι.

Aristippus.

35. Ἀριστιππος, ἐρωτηθεὶς, τί αὐτῷ περιέγεγονεν ἐκ φιλοσοφίας, ἔφη, Τὸ δύνασθαι πᾶσι θαρρόντως ὁμιλεῖν. — 36. Ἐρωτηθεὶς ποτε, τί πλέον ἔχουσιν οἱ φιλόσοφοι,

ἔφη, Ἐὰν πάντες οἱ νόμοι ἀναιρεθῶσιν, ὁμοίως βιώσο-
 μεν. — 37. Ἐρωτηθεὶς ποτε, τίνι διαφέρει ὁ σοφὸς τοῦ
 μὴ σοφοῦ, ἔφη, Εἰς ἀγνώτια τόπον τοὺς δύο γυμνοὺς ἀπό-
 σεilon, καὶ εἶση. — 38. Ἐρωτηθεὶς, τίνι διαφέρουσιν οἱ
 πεπαιδευμένοι τῶν ἀπαιδευτῶν, ἔφη, Ὡς περ οἱ δεδασμασμέ- 5
 νοι ἵπποι τῶν ἀδαμάσιων. — 39. Ἐρωτηθεὶς, τίνα ἐστίν,
 ἃ δεῖ τοὺς παῖδας μαθάνειν, ἔφη, Οἷς ἄνδρες γενόμενοι
 χρήσονται. — 40. Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος, τί αὐτοῦ ὁ νῖος
 ἀμείνων ἐστὶ παιδευθεὶς, Καὶ εἰ μὴδὲν ἄλλο, εἶπεν, ἐν
 γούν τῷ θεάτρῳ οὐ καθεδήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ. — 10
 41. Συνίσταντός τινος αὐτῷ νῖδον, ἤτησε πεντακοσίας
 δραχμάς· τοῦ δὲ εἰπόντος, Τοσούτου δύναμαι ἀνδράποδον
 ὠνήσασθαι, Πρίῳ, ἔφη, καὶ ἔξεις δύο. — 42. Τοῦ θερά-
 ποντος ἐν ὁδῷ βαστάζοντος ἀργύριον, καὶ βαρυνομένου,
 Ἀπόχεε, ἔφη, τὸ πλέον, καὶ ὅσον δύνασαι βάσαι. — 15
 43. Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ Διονυσίου, διὰ τί οἱ μὲν φιλόσοφοι
 ἐπὶ τὰς τῶν πλουσίων θύρας ἔρχονται, οἱ δὲ πλούσιοι
 ἐπὶ τὰς τῶν φιλοσόφων οὐκέτι, ἔφη, Ὅτι οἱ μὲν ἴσασιν
 ὧν δέονται, οἱ δὲ οὐκ ἴσασι. — 44. Διογένης ποτὲ
 λάχανα πλύνων Ἀρίστιππον παριόντα ἔσκωψε καὶ ἔφη· 20
 Εἰ ταῦτα ἔμαθες προσφέρεισθαι, οὐκ ἂν τυράννων αὐλὰς
 ἐθεράπευες· ὁ δὲ, Καὶ σὺ, εἶπεν, εἴπερ ἦδεις ἀνθρώποις
 ὁμιλεῖν, οὐκ ἂν λάχανα ἐπλυνες. — 45. Εἰς Κόρινθον
 αὐτῷ πλεοντί ποτε, καὶ χειμαζομένῳ, συνέβη ταραχθῆναι·
 πρὸς οὖν τὸν εἰπόντα, Ἡμεῖς μὲν οἱ ἰδιῶται οὐ δεδοίκαμεν, 25
 ὑμεῖς δὲ οἱ φιλόσοφοι δειλιάτε· Οὐ γὰρ περὶ ὁμοίας, ἔφη,
 ψυχῆς ἀγωνιῶμεν ἕκαστοι.

Solon. Gorgias.

46. Σόλων ἀποβαλὼν νῖον ἔκλαυσεν. Εἰπόντος δὲ
 τινος πρὸς αὐτόν, ὡς οὐδὲν προὔργου ποιεῖ κλαίων, Δι'
 αὐτὸ γάρ τοι τοῦτο, ἔφη, κλαίω. — 47. Γοργίας ὁ 30
 Λεοντῖνος ἐρωτηθεὶς, πολεῖ διαίτη χρώμενος εἰς μακρὸν
 γῆρας ἤλθεν, Οὐδὲν οὐδέποτε, ἔφη, πρὸς ἡδονὴν οὔτε

φαγών, οὔτε δριάσας. — 48. Γοργίας ἤδη γηραιὸς ὑπάρχων, ἐρωτηθεὶς, εἰ ἡδέως ἀποθνήσκει, Μάλιστα, εἶπεν· ὥσπερ γὰρ ἐξ σαπροῦ καὶ ῥέοντος οἰκιδίου ἀσμένως ἀπαλλάττομαι. — 49. Ὁ αὐτὸς ἐπὶ τέρματι ὦν
 5 τοῦ βίου, ὑπ' ἀσθενείας καταληφθεὶς, κατ' ὀλίγον εἰς ὕπνον ὑπολισθαίνων ἔκειτο. Εἰ δέ τις αὐτὸν τῶν ἐπιτηδείων ἤρετο, τί πράττει; ὁ Γοργίας ἀπεκρίνατο· Ἦδὴ με ὁ ὕπνος ἄρχεται παρακατατίθεσθαι τῷ ἀδελφῷ.

Pittacus. Xenophon.

10 50. Πιττακὸς ἀδικηθεὶς ὑπὸ τινος καὶ ἔχων ἐξουσίαν αὐτὸν κολάσαι, ἀφῆκεν, εἰπὼν, Συγγνώμη τιμωρίας ἀμείνων· τὸ μὲν γὰρ ἡμέρου φύσειws ἐστὶ, τὸ δὲ θηριώδους.
 — 51. Γρύλλος, ὁ Ξενοφῶντος υἱός, ἐν τῇ μάχῃ περὶ Μαντινείαν ἰσχυρῶς ἀγωνισάμενος ἐτελεύτησεν. Ἐν ταύτῃ
 15 τῇ μάχῃ καὶ Ἐπαμεινώνδας ἔπεσε. Τηνικαῦτα δὴ καὶ τὸν Ξενοφῶντα φασὶ θύειν ἐστεμμένον· ἀπαγγελθέντος δὲ αὐτῷ τοῦ θανάτου τοῦ παιδός, ἀποστεφανώσασθαι· ἔπειτα μαθόντα ὅτι γενναίως, πάλιν ἐπιθίσθαι τὸν στέφανον. Ἐνιοὶ δὲ οὐδὲ δακρῦσαι φασὶν αὐτὸν, ἀλλὰ γὰρ, εἰπεῖν, ἦδειν
 20 θνητὸν γεγεννηκώς.

III. ANECDOTES OF POETS AND ORATORS.

52. Ἀνακρέων δωρεὰν παρὰ Πολυκράτους λαβὼν πέντε τάλαντα, ὥς ἐφρόντισεν ἐπ' αὐτοῖς δυοῖν νυκτοῖν, ἀπέδωκεν αὐτὰ, εἰπὼν· Μισῶ δωρεὰν ἣτις ἀναγκάζει ἀγρυπνεῖν.
 — 53. Σιμωνίδης ἔλεγεν, ὅτι λαλήσας μὲν πολλάκις
 25 μετενόησε, σιωπήσας δὲ οὐδέποτε. — 54. Λισχύλος ὁ

τραγῳδὸς ἐκρίνετο ἀσεβείας ἐπὶ τινὶ δράματι. Ἐτοίμων οὖν ὄντων Ἀθηναίων βάλλειν αὐτὸν λίθοις, Ἀμεινίας ὁ νεώτερος ἀδελφὸς, διακαλυψάμενος τὸ ἱμάτιον, ἔδειξε τὸν πῆχυν ἔρημον τῆς χειρός. Ἐτυχε δὲ ἀριστεύων ἐν Σαλαμῖνι ὁ Ἀμεινίας, ἀποβεβληκῶς τὴν χεῖρα, καὶ πρῶτος δ' Ἀθηναίων τῶν ἀριστείων ἔτυχεν. Ἐπεὶ δὲ εἶδον οἱ δικασταὶ τοῦ ἀνδρὸς τὸ πάθος, ὑπεμνήσθησαν τῶν ἔργων αὐτοῦ, καὶ ἀφῆκαν τὸν Δισχύλον. — 55. Φιλόξενος παραδοθεὶς ὑπὸ Διονυσίου εἰς τὰς λατομίας, διὰ τὸ φαυλίζειν τὰ ποιήματα αὐτοῦ, καὶ ἀνακληθεὶς, ἔπειτα 10 πάλιν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν αὐτῶν ἐκλήθη. Μέχρι δὲ τινος ὑπομείνας, ἀνέστη. Πυθόμενου δὲ τοῦ Διονυσίου, Ποῖ δὴ σύ; Εἰς τὰς λατομίας, εἶπεν. — 56. Σοφοκλῆς, ὁ τραγωδοποιὸς, ὑπὸ τοῦ Ἰοφῶντος τοῦ υἱέος ἐπὶ τέλει τοῦ βίου παρανοίας κρινόμενος, ἀνέγνω τοῖς δικασταῖς 15 Οἰδίπουν τὸν ἐπὶ Κολωνῷ, ἐπιδεικνύμενος διὰ τοῦ δράματος, ὅπως τὸν νοῦν ὑγιαίνει· ὥς τοὺς δικαστὰς τὸν μὲν ὑπερθανμάσαι, καταψηφίσασθαι δὲ τοῦ νόου αὐτοῦ μανίαν. — 57. Φιλήμων, ὁ κωμικὸς, ἐπὶ πρὸς τοῖς ἐν- νενήκοντα ἔτη βιούς, κατέκειτο μὲν ἐπὶ κλίνης ἡρεμῶν· 20 θεασάμενος δὲ ὄνον τὰ παρεσκευασμένα αὐτῷ σῦκα κατεσθίοντα, ὥρμησε μὲν εἰς γέλωτα, καλέσας δὲ τὸν οἰκέτην, καὶ σὺν πολλῷ καὶ ἁθρόῳ γέλῳτι εἰπὼν, προσδοῦναι τῷ ὄνῳ ἀκράτου ῥοφεῖν, ἀποπνιγὲς ὑπὸ τοῦ γέλωτος ἀπέθανεν. — 58. Φιλήταν λέγουσι τὸν Κῶων λεπτότατον γε- 25 νέσθαι τὸ σῶμα. Ἐπεὶ τοίνυν ἀνατραπῆναι ῥᾶδιος ἦν ἐκ πάσης προφάσεως, μολίβδου, φασὶ, πεποιημένα εἶχεν ἐν τοῖς ὑποδήμασι πέλματα, ἵνα μὴ ἀνατρέποιτο ὑπὸ τῶν ἀνέμων, εἴ ποτε σκληροὶ κατέπνεον. — 59. Φιλιππίδης ὁ κωμωδοποιὸς, φιλοφρονουμένου τοῦ βασιλέως αὐτὸν Λυ- 30 σιμάχου, καὶ λέγοντος, Τίνος σοὶ μεταδῶ τῶν ἐμῶν; Οὐ βούλει, φησὶν, ὃ βασιλεῦ, πλὴν τῶν ἀπορρήτων. — 60. Ἰσοκράτης, ὁ ῥήτωρ, νεανίου τινὸς λάλου σχολάζειν αὐτῷ

βουλομένου, διττοὺς ἤτησε μισθοῦς. Τοῦ δὲ τὴν αἰτίαν
 πυθομένου, Ἐνα, ἔφη, μὲν, ἵνα λαλεῖν μάθῃς, τὸν δ' ἕτερον,
 ἵνα σιγᾷ. — 61. Λυσίας τινὲ δίκην ἔχοντι λόγον συγγρά-
 φας ἔδωκεν· ὁ δὲ πολλάκις ἀναγνούς, ἤκε πρὸς τὸν Λυσίαν
 5 ἀθυμῶν καὶ λέγων, τὸ μὲν πρῶτον αὐτῷ διεξιόντι θαυμα-
 στὸν φανῆναι τὸν λόγον, αὐτῷ δὲ καὶ τρίτον ἀναλαμβάνοντι
 παντελῶς ἀμβλὺν καὶ ἄπρακτον· ὁ δὲ Λυσίας γελᾶσας, Τί
 οὖν, εἶπεν, οὐχ ἅπαξ μέλλεις λέγειν αὐτὸν ἐπὶ τῶν δι-
 καστώ;

IV. ANECDOTES OF PRINCES AND STATESMEN.

- 10 62. Ἐν φυγῇ τινι, τῆς ἀποσκευῆς Ἀρταξέρξου τοῦ
 Μνήμονος διαρπαγείσης, ξηρὰ σῦκα καταφαγὼν καὶ κρι-
 θίνον ἄρτον, Οἴας, εἶπεν, ἡδονῆς ἄπειρος ἤμην. — 63. Χα-
 ριμέντως ὁ βασιλεὺς Ἀρχέλαος, ἀδολέσχον κουρέως περιβα-
 λόντος αὐτῷ τὸ ὠμόλινον, καὶ πυθομένου, Πῶς σε κίρω,
 15 βασιλεῦ; Σιωπῶν, ἔφη. — 64. Ὁ νεώτερος Διονύσιος ἔλεγε
 πολλοὺς τρέφειν σοφιστὰς, οὐ θαυμάζων ἐκείνους, ἀλλὰ δι'
 ἐκείνων θαυμάζεσθαι βουλόμενος.

Philip, King of Macedonia.

65. Φίλιππος ἔλεγε, κρεῖττον εἶναι στρατόπεδον ἐλάφων,
 λέοντος στρατηγούντος, ἢ λεόντων, ἐλάφου στρατηγούντος.
 20 — 66. Φίλιππος, ὁ Ἀλεξάνδρου πατήρ, Ἀθηναίους μακα-
 ρίζειν ἔλεγεν, εἰ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν αἰρεῖσθαι δέκα
 στρατηγούς εὐρίσκουσιν· αὐτὸς γὰρ ἐν πολλοῖς ἔτεσιν
 ἕνα μόνον στρατηγὸν εὐρηκέναι, Παρμενίωνα. — 67. Φί-
 λιππος ἐρωτῶμενος, οὕστινας μάλιστα φιλεῖ, καὶ οὕστινας
 25 μάλιστα μισεῖ, Τοὺς μέλλοντας, ἔφη, προδιδόναί μάλιστα

φιλαῖ, τοὺς δ' ἤδη προδεδωκότας μάλιστα μοιῶ. — 68. Νε-
 οπιόλμων, τὸν τῆς τραγωδίας ὑποκριτὴν, ἤφειτό τις, τί
 θαυμάζεις τῶν ὑπ' Αἰσχύλου λεχθέντων, ἢ Σοφοκλέους,
 ἢ Εὐριπίδου; οὐδὲν μὲν τοιούτων, εἶπεν, ὃ δ' αὐτὸς
 ἐθεάσατο ἐπὶ μείζονος σκηνῆς, Φίλιππον ἐν τοῖς τῆς θυγα- 5
 τρὸς Κλεοπάτρας γάμοις πομπεύσαντα, καὶ τρισκαίδέκατον
 θεὸν ἐπικληθέντα, τῇ ἐξῆς ἐπισφαγέντα ἐν τῷ θεάτρῳ,
 καὶ ἐξήμιμένον. — 69. Τριῶν Φιλίππῳ προσαγγελθέντων
 εὐτυχημάτων ὑφ' ἑνα καιρὸν, πρώτου μὲν, ὅτι τεθρῖπῳ
 νενίκηκεν Ὀλύμπια· δευτέρου δέ, ὅτι Παρμενίων ὁ στρατη- 10
 γὸς μάχῃ Συρδανεῖς ἐνίκησε· τρίτου δ', ὅτι ἄρξεν αὐτῷ
 παιδίον ἀπεκύησεν Ὀλυμπιάς· ἀνατείνας ἐς οὐρανὸν τὰς
 χεῖρας, Ὡ δαῖμον, εἶπε, μέτριόν τι τοιούτοις ἀντίθες ἐλάττω-
 μα! εἰδὼς ὅτι τοῖς μεγάλοις εὐτυχίμῃσι φθορὴν πέφυκεν
 ἢ Τύχῃ. — 70. Ἐν Χαιρωνείᾳ τοὺς Ἀθηναίους μεγάλη 15
 νίκη ἐνίκησε Φίλιππος. Ἐπαρθεὶς δὲ τῇ εὐπραγίᾳ, ὥετο
 δεῖν αὐτὸν ὑπομιμνήσκεισθαι, ὅτι ἀνθρωπὸς ἐστίν, καὶ
 προσέειπε τινὶ παιδί τούτο ἔργον ἔχειν. Τῷ δὲ
 ἐκάστης ἡμέρας ὁ παῖς ἔλεγεν αὐτῷ· Φίλιππε, ἄν-
 θρωπος εἶ.

20

Alexander.

71. Ὁ Ἀλέξανδρος Διογένει εἰς λόγους ἐλθὼν, οὕτω
 κατεπλάγη τὸν βίον καὶ τὸ ἀζῶμα τοῦ ἀνδρός, ὥστε
 πολλάκις αὐτοῦ μνημονεύων λέγειν, Εἰ μὴ Ἀλέξανδρος
 ἦμην, Διογένης ἂν ἦμην. — 72. Ἀλέξανδρος μόνον ἐκέ-
 λευε Λύσιππον εἰκόνας αὐτοῦ δημιουργεῖν· μόνος γὰρ 25
 οὗτος κατεμήνυε τῷ χαλκῷ τὸ ἥθος αὐτοῦ, καὶ συνεξέ-
 φερε τῇ μορφῇ τὴν ἀρετὴν· οἱ δὲ ἄλλοι τὴν ἀποστρο-
 φὴν τοῦ τραχήλου, καὶ τῶν ὀμμάτων τὴν ἐγρότητα
 μιμεῖσθαι θέλοντες, οὐ διεφύλαττον αὐτοῦ τὸ ἀρξένωπον
 καὶ λεοντωδες. — 73. Ἀλέξανδρος Ἀναξάρχου περὶ κόσμων 30

ἀπειρίας ἀκούων ἐδάκρυε, καὶ τῶν φίλων ἐρωτησάντων αὐτὸν, τί δακρύει, Οὐκ ἄξιον, ἔφη, δακρύειν, εἰ κόσμων ὄντων ἀπειρων, ἐνὸς οὐδέπω κύριοι γεγόναμεν ;

Successors of Alexander.

74. Πτολεμαῖόν φασι τὸν Λύγου, καταπλουτίζοντα τοὺς
5 φίλους αὐτοῦ ὑπερχαίρειν· ἔλεγε δὲ, ἄμεινον εἶναι πλου-
τίζειν ἢ πλουτεῖν. — 75. Ἀντίγονος πρὸς τινα μακαρί-
ζουσιν αὐτὸν γραῦν, Εἰ ἤδεις, ἔφη, ὦ μήτερ, ὅσων κακῶν
μεστόν ἐστι τουτὶ τὸ ῥάκος, δεῖξας τὸ διάδημα, οὐκ ἂν ἐπὶ
κοπρίας κείμενον αὐτὸ ἐδάστασας. — 76. Ἀντίγονος ὁ βα-
10 σιλεὺς, ἐρωτήσαντος αὐτὸν τοῦ υἱοῦ, πηνίκα μέλλουσιν
ἀναzeugνύνειν, Τί δέδοικας, εἶπε, μὴ μόνος οὐκ ἀκούσης τῆς
σάλπιγγος ;

Alexander of Pheræ.

77. Ἀλέξανδρος, ὁ Φεραίων τύραννος, θεώμενος τραγω-
δόν, ἐμπαθέστερον διετέθη πρὸς τὸν οἶκτον· ἀναπηδήσας
15 οὖν ἐκ τοῦ θεάτρου ἀπιὼν ἤχετο, δεινὸν εἶναι λέγων, εἰ
τοσούτους ἀποσφάζας πολίτας, ὀφθήσεται τοῖς Ἐκάβης καὶ
Πολυξένης πάθειν ἐπιδακρύων.

Cræsus.

78. Ὅτε Κροῖσος ἦρχε Λυδῶν, τὸν ἀδελφὸν μεθ' αὐτοῦ
κατέστησεν ἄρχοντα. Προςελθὼν δὲ τις τῶν Λυδῶν, Ὡ
20 βασιλεῦ, εἶπε, πάντων ἐπὶ γῆς καλῶν ὁ ἥλιος ἀνθρώποις
αἰτιός ἐστι, καὶ οὐδὲν ἂν εἴη τῶν ἐπὶ γῆς, μὴ τοῦ ἡλίου
ἐπιλάμποντος· ἀλλ' εἰ θέλουσι δύο ἥλιοι γενέσθαι, κίνδυνος
πάντα συμφλεχθέντα διαφθαρῆναι. Οὕτως ἓνα μὲν βασιλεία
δέχονται Λυδοὶ, καὶ σωτήρα πιστεύουσιν εἶναι, δύο δὲ ἅμα
25 οὐκ ἂν ἀνάσχοιντο.

Themistocles.

79. Θεμιστοκλῆς ἔτι μειράκιον ὢν ἐν πότιοις ἐκυλιν-
 δεῖτο· ἐπεὶ δὲ Μιλτιάδης στρατηγῶν ἐνίκησεν ἐν Μαρα-
 θῶνι τοὺς βαρβάρους, οὐκ ἔτι ἦν ἐντυχεῖν ἀτακτοῦντι
 Θεμιστοκλεῖ. Πρὸς δὲ τοὺς θαυμάζοντας τὴν μεταβολὴν
 ἔλεγεν, Οὐκ ἔα με καθεύδειν, οὐδὲ φραθυμεῖν τὸ Μιλτιά- 5
 δου τρόπαιον. — 80. Ἐρωτηθεὶς δὲ, πότερον Ἀχιλλεὺς
 ἐδούλετ' ἂν εἶναι ἢ Ὅμηρος; Σὺ δὲ αὐτὸς, ἔφη, πότερον
 ἤθελες ὁ νικῶν ἐν Ὀλυμπιάσιν ἢ ὁ κηρύσσων τοὺς
 νικῶντας εἶναι; — 81. Θεμιστοκλῆς πρὸς τὸν Εὐρυδιάδην
 τὸν Λακεδαιμόνιον ἔλεγέ τι ὑπεναντίον, καὶ ἀνέτεινεν αὐτῷ 10
 τὴν βακτηρίαν ὁ Εὐρυδιάδης. Ὁ δὲ, Πάταξον μὲν, ἔφη,
 ἄκουσον δέ. Ἦιδει δὲ, ὅτι ἃ μέλλει λέγειν, τῷ κοινῷ λυ-
 σιτελεῖ. — 82. Σεριφίου τιτὸς πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, ὥς
 οὐ δι' αὐτὸν, ἀλλὰ διὰ τὴν πόλιν ἔνδοξός ἐστιν, Ἀληθῆ
 λέγεις, εἶπεν, Ἄλλ' οὐτ' ἂν ἐγὼ Σερίφιος ὢν ἐγεγόμεν 15
 ἔνδοξος, οὔτε σὺ, Ἀθηναῖος. — 83. Πρὸς δὲ Σιμωνίδην
 ἐξαιτούμενόν τινα κρίσιν οὐ δικαίαν, ἔφη, μήτ' ἂν
 ἐκεῖνον γενέσθαι ποιητὴν ἀγαθόν, ἄδοντα παρὰ μέλος,
 μήτ' αὐτὸν ἄρχοντα χρηστόν, δικάζοντα παρὰ τὸν νόμον.
 — 84. Ἀπεικάζεν αὐτὸν ταῖς πλατάνοις, αἷς ὑποτρέχουσι 20
 χειμαζόμενοι, γενομένης δὲ εὐδίας τίλλουσιν οἱ παρερχόμενοι
 καὶ κολούουσιν.

Eraminondas.

85. Ἐπαμινώνδας ἓνα εἶχε τρίβωνα· εἰ δὲ ποτε αὐτὸν
 ἔδωκεν εἰς γναφεῖον, αὐτὸς ὑπέμενεν οἴκοι δι' ἀπορίαν
 ἑτέρου. — 86. Ἐπαμινώνδας, ὁ Θηβαῖος, ἰδὼν στρατόπε- 25
 δον μέγα καὶ καλόν, στρατηγὸν οὐκ ἔχον, Ἰλλικόν, ἔφη,
 θηρίον, καὶ κεφαλὴν οὐκ ἔχει. — 87. Ἐλεγε πρὸς Πελοπί-
 δαν, μὴ πρότερον ἀπαλλάττεσθαι τῆς ἀγορᾶς ἡμέρας,
 πρὶν ἢ φίλον τοῖς ἀρχαίοις τινὰ προσπορίσαι νεώτερον.

— 88. Τὸν Ἐπαμινόνδιν ὁ Σπίνθαρος ἐπαινῶν, ἔφη, μήτε πλείονα γινώσκοντι, μήτε ἐλάττωνα φθεγγομένῳ ῥηδῶς ἐντυχεῖν ἐτέρῳ.

Pelopidas and other Commanders.

89. Πελοπίδας, ἀνδρείου στρατιώτου διαβληθέντος αὐ-
 5 τῷ, ὡς βλασφημήσαντος αὐτὸν, Ἐγὼ τὰ μὲν ἔργα, ἔφη, αὐτοῦ βλέπω, τῶν δὲ λόγων οὐκ ἤκουσα. — 90. Ἰφι-
 κράτης τὸ στράτευμα οὕτως ἔφασκε δεῖν συντετάχθαι, ὡς
 ἐν σῶμα· θώρακα μὲν ἔχον τὴν φάλαγγα, χεῖρας δὲ
 τοὺς ψιλοὺς, πόδας δὲ τοὺς ἱππέας, κεφαλὴν δὲ τὸν στρα-
 10 τηγόν. — 91. Ὁ Περικλῆς ἐν τῷ λοιμῷ τοὺς παῖδας ἀπο-
 βαλὼν, ἀνδρείοτατα τὸν θάνατον αὐτῶν ἠνεγκε, καὶ πάντας
 Ἀθηναίους ἔπεισε τοὺς τῶν φιλάτων θανάτους εὐθυμότερον
 φέρειν. — 92. Ὀδυρομένων τῶν μετὰ Φωκίωνος μελλόντων
 ἀποθνήσκειν, εἶπεν ὁ Φωκίων, Εἴτα οὐκ ἀγαπᾷς, Θεοῦδipπες,
 15 μετὰ Φωκίωνος ἀποθνήσκων.

V. ANECDOTES OF SPARTANS.

93. Ἄγεις ὁ βασιλεὺς ἔφη, τοὺς Λακεδαιμονίους μὴ
 ἐρωτᾷν, ὅπόσοι εἰσὶν, ἀλλὰ ποῦ εἰσὶν οἱ πολέμιοι; καὶ
 ἐρωτῶντός τινος, πόσοι εἰσὶ Λακεδαιμόνιοι, Ὅσοι, ἔφη,
 ἱκανοὶ τοὺς κακοὺς ὑπερύκειν. — 94. Δημάργατος, ἀνθρώ-
 20 που τινὸς πονηροῦ κόπτοντος αὐτὸν ἀκαίροις ἐρωτήμασι,
 καὶ δὴ τοῦτο πολλάκις ἐρωτῶντος, τίς ἄριστος Σπαρτιατῶν,
 ἔφη, Ὁ σοὶ ἀνομοιότατος. — 95. Πλειστονᾶξ, ὁ Πανσα-
 νίου, Ἀττικοῦ τινος ῥήτορος τοὺς Λακεδαιμονίους ἀμαθεῖς
 ἀποκαλοῦντος, Ὁρθῶς, ἔφη, λέγεις· μόνοι γὰρ τῶν Ἑλλή-

νων ἡμεῖς οὐδὲν κακὸν μεμαθήκαμεν παρ' ὑμῶν. —

96. Ἀγισίπολις, ὁ Κλεομβρότου, εἰπόντος τινός, ὅτι Φίλιππος ἐν ὀλλγαῖς ἡμέραις Ὀλυνθον κατέσκαψε, Μὰ τοὺς θεοὺς, εἶπεν, ἄλλην τοιαύτην ἐν πολλαπλασίονι χρόνῳ οὐκ οἰκοδομήσει. — 97. Χαρίλαος ἐρωτηθεὶς, διὰ τί τοὺς νόμους ὁ Λυκούργος οὕτως ὀλλγους ἔθηκεν, "Οτι, ἔφη, τοῖς ὀλλγα λέγουσιν ὀλλγων καὶ νόμων ἐστὶ χρεῖα.

98. Ἀθηναίου τινός πρὸς Ἀνταλκίδαν εἰπόντος, Ἀλλὰ μὴν ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ Κηφισσοῦ πολλάκις ὑμᾶς ἐδιώξαμεν, Ἰμμεῖς δὲ οὐδέποτε, εἶπεν, ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ Εὐρώτα. — 99. Ὁ 10 αὐτός, σοφιστοῦ τινος μέλλοντος ἀναγινώσκειν ἐγκώμιον Ἡρακλείους, ἔφη, Τίς γὰρ αὐτὸν ψέγει; — 100. Ἀρχίδαμος πρὸς τὸν ἐπαινοῦντα κιθαρωδὸν, καὶ θαυμάζοντα τὴν δύναμιν αὐτοῦ, Ὡ λῆστε, ἔφη, πόσον γέρας παρὰ σοῦ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἔσται, ὅταν κιθαρωδὸν οὕτως ἐπαινῇς. 15 — 101. Ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ ἱματισμὸν πολυτελεῖ Διονυσίου τοῦ τυράννου Σικελίας πέμπαντος, οὐκ ἐδέξατο, εἰπὼν, Φοδοῦμαι μὴ περιθρέμεναι αἱ κόραι φανῶσι μοι αἰσχρα. — 102. Ἀρχίδαμος, ὁ Ἀγισιλάου, καταπελτικὸν βέλος ἰδὼν, τότε πρῶτως ἐκ Σικελίας κομισθὲν, ἀνεδόησεν, Ὡ 20 Ἡράκλεις, ἀπόλωλεν ἀνδρὸς ἀρετά. .

103. Ἀγισίλαος παρακαλούμενός ποτε ἀκοῦσαι τοῦ τὴν ἀηδὸνα μιμουμένου, παρητήσατο φήσας· Αὐτῆς ἀκήκοα πολλάκις. — 104. Κατηγοροῦσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι Ἀγισιλάου τοῦ βασιλέως, ὡς ταῖς συνεχέσι καὶ πυκναῖς 25 εἰς τὴν Βοιωτίαν ἐμβολαῖς καὶ στρατείαις τοὺς Θηβαίους ἀντιπύλους τοῖς Λακεδαιμονίοις κατασκευάσαντος. Διὸ καὶ τετρωμένον αὐτὸν ἰδὼν ὁ Ἀνταλκίδας, Καλὰ, ἔφη, τὰ διδασκάλια παρὰ Θηβαίων ἀπολαμβάνεις, μὴ βουλομένους αὐτούς, μὴδ' εἰδότας μάχεσθαι διδάξας. — 105. 30 Ἀνὴρ εἰς Λακεδαιμόνα ἀφίκετο Κεῖος, γέφων ἤδη ὢν, τὰ μὲν ἄλλα ἀλαζῶν, ἡδεῖτο δὲ ἐπὶ τῷ γήρῳ, καὶ διὰ ταῦτα τὴν τρίχα, πολλὰν οὖσαν, ἐπειράτο βαφῇ ἀφανίζειν· παρελθὼν οὖν εἶπεν ἐκεῖνα ὑπὲρ ὢν καὶ ἀφίκετο. Ἀναστὰς

οὐν ὁ Ἀρχίδαμος, ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς, τί δ' ἂν, ἔφη, οὗτος ὕγιες εἴποι, ὅς οὐ μόνον ἐπὶ τῇ ψυχῇ τὸ ψεῦδος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ περιφέρει;

106. Ἐλεγεν ὁ Κλεομένης, ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς, κατὰ τὸν ἐπιχώριον τρόπον, τὸν Ὅμηρον Λακεδαιμονίων εἶναι ποιητὴν, ὥς χρηὴ πολεμεῖν λέγοντα, τὸν δὲ Ἡσίοδον τῶν Εἰλώτων, λέγοντα, ὥς χρηὴ γεωργεῖν. —

107. Λυκούργος, ὁ Λακεδαιμόνιος, πηρωθεὶς ὑπὸ τινος τῶν πολιτῶν ὀφθαλμῶν τὸν ἕτερον, καὶ παραλαβὼν τὸν 10 γερασκόκον παρὰ τοῦ δήμου, ἵνα τιμωρήσαστο, ὅπως αὐτὸς βούληται, τούτου μὲν ἀπέσχετο, παιδεύσας δὲ αὐτὸν, καὶ ἀπόφνης ἀνδρα ἀγαθόν, παρήγαγεν εἰς τὸ θάνατον. Θαυμάζοντων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων, τοῦτον μέντοι λαβὼν, ἔφη, παρ' ὑμῶν ὕβριστήν καὶ βλαίον, ἀπο- 15 δίδωμι ὑμῖν ἐπιεικῇ καὶ δημοτικόν. — 108. Περσῶν τὴν Ἑλλάδα λεηλατούντων, Πανσανίας, ὁ τῶν Λακεδαιμονίων στρατηγός, ἀπὸ Πέρσου πεντακόσια τάλαντα χρυσίου λαβὼν, ἔμελλε προδιδόναι τὴν Σπάρτην. Τῶν δὲ ἐπιστολῶν μεσολαβηθεισῶν, Ἡγησίλλας, ὁ πατήρ τοῦ προσιφημέ- 20 νου, περὶ τῶν συμβεβηκότων ἀκούσας, τὸν υἱὸν μέχρι τοῦ ναοῦ τῆς χαλκιοίκου συνεδίωξεν Ἀθηναῖς, καὶ τὰς θυράς τοῦ τεμένουσιν πλίνθοις ἐμφράξας, μετὰ τῆς γυναικὸς τὴν εἴσοδον ἐφρούρησε, καὶ λιμῶ τὸν προδότην ἀνέειλεν, ὃν ἡ μήτηρ αἵρεσσε ὑπὲρ τοὺς ὄρους ἔρριπεν.

25 109. Ὁ Βρασίδας μὲν τινα συλλαβὼν ἐν ἰσχασί, καὶ δηχθεὶς, ἀφῆκεν· εἶτα πρὸς ἑαυτὸν, Ἰλ' Ἡράκλεις, ἔφη, ὥς οὐδὲν ἔστιν οὕτω μικρόν, οὐδ' ἄσθενες, ὃ μὴ ζήσεται, τολμῶν ἀμύνασθαι! — 110. Ὁ Λεωνίδας, ὁ Λακεδαιμόνιος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τριακόσιοι, τὸν μαντευόμενον αὐτοῖς 30 θάνατον εἶλοντο ἐν Πύλαις, καὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εὖ καὶ καλῶς ἀγωνισάμενοι τέλους ἔτυχον εὐκλεοῦς, καὶ δόξαν ἑαυτοῖς ἀθάνατον ἀπέλιπον, καὶ φήμην ἀγαθὴν δι' αἰῶνος. — 111. Λέγοντός τινος, ἀπὸ τῶν οἰστευμάτων τῶν βαρβάρων οὐδὲ τὸν ἥλιον ἰδεῖν ἔστιν, Οὐκ οὐν, ἔφη,

χαρίεν, εἰ ὑπὸ σκιὰν αὐτοῖς μαχεσόμεθα. — 112. Βουλόμενος ἤδη τοῖς πολεμίοις ἐπιτίθεσθαι, τοῖς στρατιώταις παρήγγειλεν, ἀριστοποιεῖσθαι, ὡς ἐν ᾧδου δειπνοποιησόμενους.

Spartan Women

113. Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες, ὅσαι ἐπυνθάνοντο 5
τοὺς παῖδας αὐτῶν ἐν τῇ μάχῃ κείσθαι, αὐταὶ ἀφικόμεναι,
τὰ τραύματα αὐτῶν ἐπεσκόπουν, τὰ τε ἔμπροσθεν, καὶ τὰ
ὀπίσθεν. Καὶ, εἰ ἦν πλείω τὰ ἐναντία, αἶδε γαυρούμεναι
τοὺς παῖδας εἰς τὰς πατρῶας ἔφερον ταφάς· εἰ δὲ ἐτέρως
εἶχον τῶν τραυμάτων, ἐνταῦθα αἰδούμεναι καὶ θρηνοῦσαι, 10
καὶ, ὡς ἐνι μάλιστα, λαθεῖν σπεύδουσαι ἀπηλλάττοντο,
καταλιποῦσαι τοὺς νεκροὺς ἐν τῷ πολυανδρίῳ θάψαι,
ἢ λάθρα εἰς τὰ οἰκεία ἤρτα ἐκόμιζον αὐτούς. — 114. Λά-
καινα γυνή, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς ἐν παρατάξει χολωθέντος
καὶ δυσφύρουντος ἐπὶ τούτῳ, Μὴ λυποῦ, τέκνον, εἶπε· καὶ 15
ἕκαστον γὰρ βῆμα τῆς ἰδίας ἀρετῆς ὑπομνησθήσῃ. —
115. Γοργῶ, ἡ Λακεδαιμονία, Λεωνίδου γυνή, τοῦ υἱοῦ
αὐτῆς ἐπὶ στρατείαν πορευομένου, τὴν ἀσπίδα ἐπιδιδούσα,
εἶπεν· Ἡ ταύταν ἢ ἐπὶ ταῦτα. — 116. Εἰπούσης τινός,
ὡς ἔοικε, ξίνης πρὸς Γοργῶ, τὴν Λεωνίδου γυναῖκα, ὡς 20
Μόνοι τῶν ἀνδρῶν ἄρχετε ὑμεῖς αἱ Λάκαιναι, Μόνοι γὰρ,
ἔφη, τίκτομεν ἄνδρας.

117. Ἡ Βρασιίδου μήτηρ, Ἀργιλεωνίς, ὡς ἀφικόμενοί
τινες εἰς Λακεδαίμονα τῶν ἐξ Ἀμφιπόλεως εἰσῆλθον πρὸς
αὐτήν, ἠρώτησεν, εἰ καλῶς ὁ Βρασιίδας ἀπέθανε, καὶ τῆς 25
Σπάρτης ἀξίως; Μεγαλυνόντων δὲ ἐκείνων τὸν ἄνδρα, καὶ
λεγόντων, ὡς οὐκ ἔχει τοιοῦτον ἄλλον ἢ Σπάρτη, Μὴ λέγετε,
εἶπεν, ὦ ξένοι· καλὸς μὲν γὰρ ἦν καὶ ἀγαθὸς ὁ Βρα-
σιίδας, πολλοὺς δ' ἄνδρας ἡ Λακεδαίμων ἔχει κείνου
κρείττους. — 118. Λάκαινά τις ἐκπέμψασα τοὺς υἱούς 30
αὐτῆς πέντε ὄντας ἐπὶ πόλεμον, ἐν τοῖς προαστείοις

εἰσπήκει, καρδακοῦσα, τί ἐκ τῆς μάχης ἀποθήσοιτο· ὥς δὲ παραγενόμενός τις πυθομένης ἀπήγγειλε, τοὺς παῖδας ἅπαντας τετελευτηκέναι, Ἄλλ' οὐ τοῦτο ἐπυθόμην, εἶπε, κακὸν ἀνδράποδον, ἀλλὰ τί πράσσει ἡ πατρίς. Φήσαντος
 5 δὲ, ὅτι νικᾷ, Ἀσμένη, τοίνυν, εἶπε, δέχομαι καὶ τὸν τῶν παίδων θάνατον.

119. Λακῶν τρωθεὶς ἐν πολέμῳ, καὶ βαδίζειν οὐ δύ-
 νάμενος, τετραποδιστὶ ὤδενεν· αἰσχυρομένῳ δ' αὐτῷ ἐπὶ
 τῷ γελοίῳ, ἡ μήτηρ, Καὶ πόσῳ βέλτιον, ὃ τέκνον, εἶπε,
 10 μᾶλλον ἐπὶ τῇ ἀνδρείᾳ γεγηθέναι ἢ αἰσχύνεσθαι ἐπὶ
 γέλῳτι ἀνοήτῳ! — 120. Σεμνυνομένης γυναικὸς τινος
 Ἰωνικῆς ἐπὶ τινι τῶν ἑαυτῆς ὑφασμάτων ὄντι πολυτελεῖ,
 Λάκαινα ἐπιδείξασα τοὺς τέσσαρας υἱοὺς ὄντας κοσμιωτά-
 τους, τοιαῦτα ἔφη δεῖν εἶναι τὰ τῆς καλῆς καὶ ἀγαθῆς
 15 γυναικὸς ἔργα, καὶ ἐπὶ τούτοις ἐπαίρεσθαι καὶ μεγαλαυχεῖν.
 — 121. Γοργῶ, ἡ βασιλέως Κλεομένους θυγάτηρ, Ἀριστα-
 γόρου τοῦ Μιλησίου παρακαλοῦντος αὐτὸν ἐπὶ τὸν πρὸς
 βασιλέα πόλεμον ὑπὲρ Ἰώνων, ὑπισχνουμένου χρημάτων
 πλήθος, καὶ ὅσῳ ἀντέλεγε, πλείονα προστιθέντος, Κατα-
 20 φθερεῖ σε, ὦ πάτερ, ἔφη, τὸ ξενύλλιον, ἐὰν μὴ τάχιον
 αὐτὸν τῆς οἰκίας ἐκβάλῃς. — 122. Τὸν δὲ Ἀρισταγόραν
 ὑπὸ τινος τῶν οἰκετῶν ὑποδούμενον θεασαμένη, Πάτιρ,
 ἔφη, ὃ ξένος χεῖρας οὐκ ἔχει.

VI. MISCELLANEOUS ANECDOTES.

123. Ὁ Ζεῦξις, αἰτιωμένων αὐτὸν τινῶν, ὅτι ζωγρα-
 25 φεῖ βραδέως, Ὁμολογῶ, εἶπεν, ἐν πολλῷ χρόνῳ γράφειν,
 καὶ γὰρ εἰς πολύν. — 124. Οἱ ἔφοροι Ναυκλείδην, τὸν
 Πολυδιάδου, ὑπερσαρκοῦντα τῷ σώματι, καὶ ὑπέφραχεν

διὰ τρυφήν γεγόμενον, εἰς τὴν ἐκκλησίαν κατήγαγον, καὶ ἠπειλήσαν αὐτῷ φυγῆς προστίμησιν, ἐὰν μὴ τὸν βίον, ὃν ἐβίον τότε, τοῦ λοιποῦ μεθαρμόσῃται· φέρειν γὰρ αὐτοῦ τὸ εἶδος καὶ τὴν τοῦ σώματος διάθεσιν αἰσχύνῃν, καὶ τῇ Λακεδαιμόνι, καὶ τοῖς νόμοις. — 125. Δημάδης, ὁ ῥήτωρ, 5
ληφθεὶς αἰχμάλωτος ἐν τῇ κατὰ Χαιρώνειαν μάχῃ ὑπὸ Φιλίππου, καὶ συσταθεὶς αὐτῷ, ἐκείνου παρὰ πότον σεμνυνομένου, ποῦ ἡ εὐγένεια καὶ ὑπεροχὴ τῆς Ἀθηναίων πόλεως, Ἐγὼς ἄν, ἔφη, τὴν τῆς πόλεως δύναμιν, εἰ Ἀθηναίων μὲν Φίλιππος, Μακεδόνων δὲ Χάρης ἔστρα- 10
τήγει.

126. Σιμωνίδης ὁ τῶν μελῶν ποιητής, Πανσανίου τοῦ βασιλέως τῶν Λακεδαιμονίων μεγαλαυχουμένου συνεχῶς ἐπὶ ταῖς αὐτοῦ πράξεσι, καὶ κελεύοντος ἐπαγγεῖλαι τι αὐτῷ σοφὸν μετὰ χλευασμοῦ, συνεῖς αὐτοῦ τὴν ὑπερηφαν- 15
νίαν, συνεβούλευε μεμνησθαι, ὅτι ἄνθρωπός ἐστιν. —

127. Θηραμένης ὁ γεγόμενος Ἀθήνησι τῶν τριάκοντα τυράννων, συμπεσοῦσης τῆς οἰκίας ἐν ᾗ μετὰ πλειόνων εἰδείπνει, μόνος σωθεὶς καὶ πρὸς πάντων εὐδαιμονιζόμενος, ἀναφωνήσας μεγάλῃ τῇ φωνῇ, Ὡς τύχῃ, εἶπεν, εἰς τίνα με 20
καιρὸν ἄρα φυλάττετε; μετ' οὐ πολὺν δὲ χρόνον καταστρεβλωθεὶς ὑπὸ τῶν συντυράννων ἐτελεύτησεν.

128. Μενεκράτους τοῦ ἱατροῦ, ἐπεὶ κατατυχὼν ἐν τισιν ἀπεγνωσμέναις θεραπείαις Ζεὺς ἐπεκλήθη, φορτικῶς ταύτῃ χρωμένου τῇ προσωδυμίᾳ, καὶ δὴ πρὸς τὸν Ἀγασί- 25
λαον ἐπιστεῖλαι τολμήσαντος οὕτω, Μενεκράτης Ζεὺς βασιλεῖ Ἀγασίᾳ χαίρειν· οἶκ' ἀναγνοῦς τὰ λοιπὰ ἀντέγραψε, Βασιλεὺς Ἀγασίλαος Μενεκράτει ὑγιαίνειν. —

129. Μενεκράτης, ὁ ἱατρὸς, εἰς τοσοῦτον προήλθε τύφου, ὥστε ἑαυτὸν ὀνομάζειν Δία. Εἰστία ποτὲ μεγαλοπρεπῶς 30
ὁ Φίλιππος, καὶ δὴ καὶ τοῦτον ἐπὶ θοίνῃν ἐκάλεσε, καὶ ἰδίᾳ κλίνῃν αὐτῷ ἐκέλευσε παρεσκευάσθαι, καὶ κατακλιθέντι θυμιατήριον παρέθηκε, καὶ ἐθυμιάτο αὐτῷ· οἱ δὲ λοιποὶ εἰσιῶντο, καὶ ἦν μεγαλοπρεπὲς τὸ δαῖπνον.

Ὁ τοίνυν Μενεκράτης τὰ μὲν πρῶτα ἐνεκαρτέρει, καὶ ἔχαιρε τῇ τιμῇ· ἐπεὶ δὲ κατὰ μικρὸν ὁ λιμὸς περιήλθεν αὐτόν, καὶ ἠλέγχετο, ὅτι ἦν ἄνθρωπος, καὶ ταῦτα εὐθιγῆς, ἐξαναστὰς ἀπὼν ὤχετο, καὶ ἔλεγεν ὑδρίσθαι, ἐμμελῶς πάνν
 5 τοῦ Φιλίππου τὴν ἄνοιαν αὐτοῦ ἐκκαλύψαντος.

130. Θράσυλλός τις παράδοξον ἐνόησε μανίαν. Ἀπολιπὼν γὰρ τὸ ἄστυ, καὶ κατελθὼν εἰς τὸν Πειραιᾶ, καὶ ἐνταῦθα οἰκῶν, τὰ πλοῖα τὰ καταραίροντα ἐν αὐτῷ πάντα ἑαυτοῦ ἐνόμιζεν εἶναι, καὶ ἀπεγράφετο αὐτὰ, καὶ αὐ
 10 πάλιν ἐξέπεμπε, καὶ τοῖς περισωζομένοις καὶ εἰσιούσιν εἰς τὸν λιμένα ὑπερέχαιρε. Χρόνους δὲ διετέλεσε πολλοὺς συνοικῶν τῷ ἀφῳστήματι τούτῳ. Ἐκ Σικελίας δὲ ἀναχθεὶς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, παρέδωκεν αὐτὸν ἱατροῦ ἰάσασθαι, καὶ ἐπαύσατο τῆς νόσου οὕτως. Ἐμέμνητο δὲ πολλάκις τῆς
 15 ἐν μανίᾳ διατριβῆς, καὶ ἔλεγε, μηδέποτε ἡσθῆναι τοσοῦτον, ὅσον τότε ἦδeto ἐπὶ ταῖς μηδὲν αὐτῷ προσηκούσαις ναυσὶν ἀποσωζομέναις. — 131. Τίμων, ὁ μισάνθρωπος, εὐήμερήσαντα ἰδὼν τὸν Ἀλκιβιάδην, καὶ προπεμπόμενον ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐπιφανῶς, οὐ παρήλθεν, οὐδ' ἐξέκλινεν, ὥς περ
 20 εἰώθει τοὺς ἄλλους, ἀλλ' ἀπαντήσας καὶ δεξιωσάμενος, Εὐ γ', ἔφη, ποιεῖς αὐτόμενος, ὦ παῖ· μέγα γὰρ αὐτῇ κακὸν ἅπασι τούτοις.

132. Σώστρατος, ὁ αὐλητὴς, ὀνειδιζόμενος ὑπὸ τινος ἐπὶ τῷ γονέων ἀσήμεν εἶναι, εἶπε, Καὶ μὴν διὰ τοῦτο
 25 ὤφειλον μᾶλλον θανμάζεσθαι, ὅτι ἀπ' ἐμοῦ τὸ γένος ἄρχεται. — 133. Ψάλτης Ἀντιγόνῳ ἐπεδεικνυτο· τοῦ δὲ βασιλέως πολλάκις λέγοντος, Τὴν νῆτην ἐπίσφιγξον, εἶτα πάλιν, Τὴν μέσσην, ὅδε ἀγανακτήσας, ἔφη· Μὴ γένοιτό σοι οὕτω κακῶς, ὦ βασιλεῦ, ὥς ἐμοῦ ταῦτα ἀκριβοῦν
 30 μᾶλλον.

134. Ἡ Φωκίωνος γυνὴ ἐρωτηθεῖσα, διὰ τί μόνη τῶν ἄλλων ἐν συνόδῳ οὐ φορεῖ χρυσοῦν κόσμον, ἔφη, Ὅτι ἀντάρκης κόσμος μοι ἐστὶν ἢ τοῦ ἀνδρὸς ἀρετή. — 135. Θε-
 35 απὸ, ἡ Πυθαγορικὴ φιλόσοφος, ἐρωτηθεῖσα, τί πρόπον

εἴη γυναικί, Τὸ τῷ ἰδίῳ, ἔφη, ἀρέσκειν ἀνδρί. — 136. Στρατονίκη, ἡ Σελεύκου γυνή, φαλακρὰ οὔσα, τοῖς ποιηταῖς ἀγῶνα προὔθηκε περὶ ταλάντου, ὅστις ἂν ἄμεινον ἐπαινέσαι αὐτῆς τὴν κόμην.

NATURAL HISTORY.

Syrian Sheep.

1. Ἐν τῇ Συρίᾳ τὰ πρόβατα τὰς οὐρὰς ἔχει τὸ πλάτος 6 πῆχους, τὰ δὲ ὅλα αἱ αἰγες σπιθαμῆς καὶ παλαιστῆς· καὶ ἐνταῦθα συμβάλλουσι τὰ ὅλα κάτω ἀλλήλοις.

The Elephant.

2. Ὁρῶδεϊ ὁ ἐλέφας κεράστην κριὸν καὶ χολίρου βοήν. Οὕτω τοίνυν, φασὶ, καὶ Ῥωμαῖοι τοὺς σὺν Πύρρῳ τῷ Ἡπειρώτῃ ἐτρέψαντο ἐλέφαντας, καὶ ἡ νίκη σὺν τοῖς Ῥω- 10 μαίοις λαμπρῶς ἐγένετο. — 3. Τῷ ἐλέφαντι ὁ μυκτὴρ ἴσoti μακρὸς καὶ ἰσχυρὸς· καὶ χρῆται αὐτῷ ὥσπερ χειρὶ· λαμβάνει γὰρ τούτω, καὶ εἰς τὸ στόμα προσφέρεται τὴν τροφήν, καὶ τὴν ὑγρὰν καὶ τὴν ξηρὰν, μόνον τῶν ζώων. — 4. Οἱ ἐλέφαντες μάχονται σφοδρῶς πρὸς ἀλλήλους, καὶ τύπτουσι 15 τοῖς ὀδοῦσι σφᾶς αὐτούς· ὁ δὲ ἡττηθεὶς δουλοῦται, καὶ οὐχ ὑπομένει τὴν τοῦ νικήσαντος φωνήν. Διαφέρουσι δὲ καὶ τῇ ἀνδρείᾳ οἱ ἐλέφαντες θανμαστὸν ὅσον.

5. Οἱ ἐλέφαντες ζῶσιν ἔτη πλείω τῶν διακοσίων. Τῶν δὲ Λιδικῶν οἱ Ἰνδοὶκοὶ μείζους τέ εἰσιν καὶ ῥωμαλεώτεροι. 20

- Ταῖς γοῦν προδοσκίαις ἐπάλλεαι καθαιροῦσι, καὶ δένδρα ἀνασπῶσι πρόρριζα, διανιστάμενοι εἰς τοὺς ὀπισθήσις πόδας. Τοσοῦτον δὲ εἰσιν εὐτιθάσσευτοι καὶ θυμόσοφοι, ὥστε καὶ λιθάζειν ἐπὶ σκοπὸν μανθάνουσι, καὶ ὄπλοις
 5 χρῆσθαι, καὶ νεῖν. — 6. Ἐν Ῥώμῃ ποτὲ πολλῶν ἐλεφάντων προδιδασκομένων στάσεις τινὰς ἵστασθαι παραδόλους, καὶ κινήσεις δυσελίκτους ἀνακυκλεῖν, εἰς ὃ δυσμαθέστατος αὐτῶν, ἀκούων κακῶς ἐκάσποτε, καὶ κολαζόμενος πολλάκις, ὤφθη νυκτὸς αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς τὴν σελήνην τὰ
 10 μαθήματα μελετῶν. — 7. Ἄλλος τις ὑπὸ τῶν παιδαρίων προπηλακισθεὶς ἐν Ῥώμῃ, τοῖς γραφείοις τὴν προδοσκίδα κεντούντων, ἓνα αὐτῶν συλλαβὼν καὶ μετέωρον ἐξάρας, ἐπίδοξος ἦν ἀποτυμπανίσειν· κραυγῆς δὲ τῶν παρόντων γενομένης, ἀτρέμα πρὸς τὴν γῆν πάλιν ἀηρηρίσατο, καὶ
 15 παρῆλθεν, ἀρκοῦσαν ἡγούμενος δίκην τῷ τηλικούτῳ φοβηθῆναι. — 8. Περὶ δὲ τῶν ἀγρίων καὶ αὐτοτόμων ἐλεφάντων ἄλλα τε θαυμάσια καὶ τὰ περὶ τὰς διαβάσεις τῶν ποταμῶν ἱστοροῦσι· προδιαβαίνει γὰρ ἐπιδούξας ἑαυτὸν ὁ νεώτατος καὶ μικρότατος· οἱ δὲ ἱστώτες ἀποθιλωροῦσιν,
 20 ὥς, ἂν ἐκείνος ὑπεραίρῃ τῷ μεγέθει τὸ φεῦμα, πολλὴν τοῖς μείζουσι πρὸς τὸ θαρρύνειν περιουσίαν τῆς ἀσφαλείας οὖσαν.
 9. Ἡ θήρα τῶν ἐλεφάντων τοιάδε ἐστίν. Ἀναβάντες ἐπὶ τινὰς τῶν τιθασσῶν καὶ ἀνδρείων διώκουσι, καὶ ὅταν καταλάβωσι, τύπτειν προστάττουσι τούτοις, ἕως ἂν ἐκλύ-
 25 σωσι. Τότε δὲ ὁ ἐλεφαντιστὴς ἐπιπηδήσας κατευθύνει τῷ δρεπάνῳ· ταχέως δὲ μετὰ ταῦτα τιθασσεύεται καὶ πειθαρχεῖ. Ἐπιβεδηκότες μὲν οὖν τοῦ ἐλεφαντιστοῦ ἅπαντες πρᾶεῖς εἰσιν· ὅταν δ' ἀποβῇ, οἱ μὲν, οἱ δ' οὐ· ἀλλὰ τῶν ἐξαγριουμένων τὰ πρόσθια σκέλη δεσμεύουσι σειραῖς, ἢ
 30 ἡσυχάζουσιν.

The Rhinoceros.

10. Ἔστι ζῷον, ὃ καλεῖται μὲν ἀπὸ τοῦ συμβεδηκότες φινόκαρος, ἀλκῇ δὲ καὶ βίᾳ παραπλήσιον ἐλέφαντι, τῷ

δὲ ὕψει ταπεινότερον. Τὴν μὲν δορὰν ἰσχυροτάτην ἔχει, τὴν δὲ χροάν πυξοειδῆ. Ἐπὶ δ' ἄκρων τῶν μυκτήρων φέρει κέρας τῷ τύπῳ σιμόν, τῇ δὲ στερεότητι σιδήρου παρεμφερές. Τοῦτο περὶ τῆς νομῆς αἰεὶ διαφερόμενον ἐλέφαντι, τὸ μὲν κέρας πρὸς τινα τῶν μειζόνων πετρῶν 5 θήγει, συμπεσὼν δ' εἰς μάχην τῷ προειρημένῳ θηρίῳ, καὶ ὑποδύνον ὑπὸ τὴν κοιλίαν ἀναρρήττει τῷ κέρατι, καθάπερ ξίφει, τὴν σάρκα. Ὅτιαν δὲ ὁ ἐλίφας, φθείσας τὴν ὑπὸ τὴν κοιλίαν ὑπόδυσιν, τῇ προβοσκιδι προκαταλάβηται τὸν ρινόκερων, περιγίγνεται ῥαδίως, τύπτων τοῖς ὀδοῦσι, 10 καὶ τῇ βλαπλέον ἰσχύων.

The Hippopotamus.

11. Ὁ καλούμενος ἵππος τῷ μεγέθει μὲν ἐστὶν οὐκ ἐλάτιων πηχῶν πέντε, τετράπους δ' ὧν καὶ δίχηλος παραπλησίως τοῖς βουσί, τοὺς χαυλιόδοντας ἔχει μεζῶν τῶν 15 ἀγρίων ὕων, τρεῖς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. ὅτι δὲ καὶ κέρκον καὶ φωνὴν ἵππῳ παρεμφερεῖ, τὸ δ' ὅλον κύτος τοῦ σώματος οὐκ ἀνόμιον ἐλέφαντι, καὶ δέρμα πάντων σχεδὸν τῶν θηρίων ἰσχυρότατον. Ποτάμιον ὑπάρχον καὶ χερσαῖον, τὰς μὲν ἡμέρας ἐν τοῖς ὕδασι διατρίβει, τὰς δὲ νύκτας ἐπὶ χώρας κατανέμεται τὸν τε σῆτον καὶ τὸν χόρτον · 20 ὥστε εἰ πολύτεκνον ἦν τοῦτο τὸ ζῶον, καὶ κατ' ἐνιαυτὸν ἔτικτεν, ἐλυμαίνετο ἂν ὅλοσχερῶς τὰς γεωργίας τὰς κατ' Αἴγυπτον.

The Camel.

12. Αἱ κάμηλοι ἴδιον ἔχουσι παρὰ τὰ ἄλλα τετράποδα τὸν καλούμενον ὕβον ἐπὶ τῷ νώτῳ· διαφέρουσι δὲ αἱ 25 Βάκτριαι τῶν Ἀραβίων· αἱ μὲν γὰρ δύο ἔχουσιν ὕβους, αἱ δ' ἓνα μόνον. Ἡ κάμηλος κύει μὲν δέκα μῆνας, τίκτει καὶ ἓνα μόνον. Ζῇ δὲ χρόνον πολὺ πλείω ἢ πενήκοντα

The Ape with a Dog's Head.

13. Οἱ ὀνομαζόμενοι κυνοκέφαλοι τοῖς μὲν σώμασιν ἀνθρώποις δυσειδέσι παρεμφερεῖς εἰσὶ, ταῖς δὲ φωναῖς μυγμοὺς ἀνθρωπίνους προΐενται. Ἀγριώτατα δὲ ταῦτα τὰ ζῶα καὶ παντελῶς ἀτιθάσσευτά ἐστιν.

The Crocottas.

14. Ὁ λεγόμενος παρὰ Αἰθίοψι κροκόττας μεμιγμένην ἔχει φύσιν κυνὸς καὶ λύκου, τὴν δὲ ἀγριότητα φοβερωτέραν ἀμφοτέρων· τοῖς δὲ ὁδοῦσι πάντων ὑπεράγει. Πᾶν γὰρ ὄστων μέγεθος συντρίβεται ῥαδίως, καὶ τὸ καταποθὲν διὰ τῆς κοιλίας πέττει παραδόξως.

The Fox.

15. Οἱ Θρᾷκες ὅταν παγέντα ποταμὸν διαβαίνειν ἐπιχειρῶσιν, ἀλώπεκα ποιοῦνται γνώμονα τῆς τοῦ πάγου στεφρότης. Ἑσυχῇ γὰρ ὑπάγουσα παραβάλλει τὸ οὖς· κἂν μὲν αἰσθῇται ψόφῳ τοῦ ρεύματος ἐγγὺς ὑποφερομένου, τεκμαιρομένη μὴ γεγονέναι διὰ βάρους τὴν πῆξιν, ἀλλὰ 15 λεπτήν καὶ ἀδέβαιον, ἵσταται, κἂν ἔᾶ τις, ἐπανερχεται· τῷ δὲ μὴ φοφεῖν θαρρόυσα, διήλθεν.

The Deer.

16. Τῶν ἐλάφων αἱ θήλειαι μάλιστα τίκτουσι παρὰ τὴν ὁδὸν, ὅπου τὰ σαρκοδόρα θηρία μὴ πρόσεισιν· οἱ δὲ ἄρρενες, ὅταν αἰσθῶνται βαρεῖς ὑπὸ πιμελῆς καὶ πολυσαρκίας ὄντες, ἐκτοπίζουσι, σώζοντες αὐτοὺς τῷ λανθάνειν, 20 ὅτε τῷ φεύγειν οὐ πεπολθασιν.

The Hedgehog.

17. Ἡ τῶν χερσαίων ἐρίων περὶ τῶν σκυμνίων πρόνοια πάνυ γλαφυρά ἐστι. Μιστοπώρου γὰρ ὑπὸ τοῦ ἀμπέλους ὑποδύομενος, καὶ τοῖς ποσὶ τὰς ῥάγας ἀφ' αὐτῶν

σείσας τοῦ βότρυος χαμᾶζε, καὶ περικυλισθεὶς, ἀναλαμβάνει ταῖς ἀκάνθαις· εἶτα καταδύς εἰς τὸν φωλεὸν, τοῖς σκύμοις χρῆσθαι, καὶ λαμβάνειν ἀπ' αὐτοῦ ταμεινομένοις παραδίδωσι. Τὸ δὲ κοιταῖον αὐτῶν ὅπας ἔχει δύο, τὴν μὲν πρὸς νότον, τὴν δὲ πρὸς βορέαν βλέπουσαν· 5 ὅταν δὲ προαίσθωνται τὴν διαφορὰν τοῦ αἵφους, ἐμφράσσουσι τὴν κατ' ἄνemon, τὴν δὲ ἐτέραν ἀνοίγουσιν.

The Dog.

18. Πύρρος, ὁ βασιλεὺς, ὁδεύων ἐνέτυχε κυνὲ φρουροῦντι σῶμα πεφονευμένου, καὶ πυθόμενος τρίτην ἡμέραν ἐκείνην ἄσιτον παραμένειν καὶ μὴ ἀπολιπεῖν, τὸν μὲν 10 νεκρὸν ἐκέλευσε θάψαι, τὸν δὲ κύνα μεθ' ἑαυτοῦ κομίζειν. Ὀλίγαις δὲ ὕστερον ἡμέραις ἐξέτασις ἦν τῶν στρατιωτῶν, καὶ πάροδος καθημένου τοῦ βασιλέως, καὶ παρῆν ὁ κύων ἡσυχίαν ἔχων· ἐπεὶ δὲ τοὺς φονέας τοῦ δεσπότητος παριόντας εἶδεν, ἐξέδραμε μετὰ φωνῆς καὶ θυμοῦ ἐπ' αὐτούς, 15 καὶ καθυλάττει πολλάκις μεταστρεφόμενος εἰς τὸν Πύρρον· ὥστε μὴ μόνον ἐκείνῳ δι' ὑποψίας, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς παροῦσι τοὺς ἀνθρώπους γενέσθαι· διὸ συλληφθέντες εὐθύς καὶ ἀνακρινόμενοι, μικρῶν τινων τεκμηρίων ἔξωθεν προσγενομένων, ὁμολογήσαντες τὸν φόνον, ἐκολάσθησαν. 20

19. Αὐσίμαχος κύνα εἶχεν Ἑρκανόν. Οὗτος νεκρῷ τε μόνος παρέμενεν αὐτῷ, καὶ καιομένου σοῦ σώματος ἐνδραμὼν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐπέθριψε. Τὰ δ' αὐτὰ καὶ τὸν Ἀσπὸν δρᾶσαι λέγουσιν, ὃν Πύρρος, οὐχ ὁ βασιλεὺς, ἀλλ' ἑτερός τις ἰδιώτης, ἔθρεψεν· ἀποθανόντος γὰρ αὐτοῦ περὶ τὸ 25 σῶμα διατρίβων, καὶ περὶ τὸ κλινίδιον αἰωρούμενος ἐκφερομένου, τέλος εἰς τὴν πυρὰν ἀφῆκεν ἑαυτὸν καὶ συγκατέκαυσε. — Φασὶ τὸν πρωτεύοντα κύνα τῶν Ἰνδικῶν εἰσαχθέντα πρὸς Ἀλέξανδρον, ἐλάφου ὑφιεμένου καὶ κάπρου καὶ 30 ἄλλου, ἡσυχίαν ἔχοντα κεῖσθαι, καὶ περιορᾶν· ὀφθέντος δὲ τοῦ κυνὸς εὐθύς ἐξαναστῆναι καὶ διακονίσθαι, καὶ φανερὸν

εἶναι αὐτοῦ ποιούμενον ἀνταγωνιστήν, τῶν δὲ ἄλλων ὑπερφο-
νοῦντα πάντων.

The Raven.

20. Ὁ κόραξ ὃ ἤδη γέρον, ὅταν μὴ δύνηται τρέφειν
τοὺς νεοττοὺς, ἑαυτὸν αὐτοῖς προτείνει τροφήν· οἱ δὲ
5 ἐσθίουσι τὸν πατέρα. Καὶ τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν
φασὶ τὴν γένεσιν λαβεῖν, τὴν λέγουσαν· Κακοῦ κόρακος
κακὸν αἶν.

The Pelican.

21. Φασὶ τοὺς πελεκᾶνας τὰς ἐν τοῖς ποταμοῖς γενομένας
κόγχας ὀρύττοντας κατεσθίειν· ἔπειτα ὅταν πλήθος εἰσφο-
10 ρήσωσιν αὐτῶν, ἐξεμεῖν, εἶθ' οὕτως τὰ μὲν κρέα ἐσθίειν τῶν
κογχῶν, τῶν δὲ ὀστράκων μὴ ἄπτεσθαι.

The Ostrich.

22. Οἱ στρουθοκάμηλοι μέγεθος ἔχουσι νεογενεῖ καμήλω
παραπλήσιον· τὰς δὲ κεφαλὰς πεφρικυίας θριξὶ λεπταῖς,
τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς μεγάλους, καὶ κατὰ τὴν χροάν μέλανας.
15 Μακροτράχηλον δ' ὑπάρχον, φύγχος ἔχει βραχὺ παντελῶς,
καὶ εἰς ὀξὺ συνηγμένον. Ἐπτέρωται δὲ ταρσοῖς μαλακοῖς
καὶ τετριχωμένοις, καὶ διπλῇ σκέλει στηριζόμενον, καὶ
πρὸς διχήλοις, χερσαῖον ἅμα φαίνεται καὶ πτηνόν. Διὰ δὲ
τὸ βάρος οὐ δυνάμενον ἐξῆραι καὶ πέτεσθαι, κατὰ τῆς γῆς
20 ὠκέως ἀκροβατεῖ, καὶ διωκόμενον ὑπὸ τῶν ἱππέων τοῖς ποσὶ
τοὺς ὑποπίπτοντας λίθους οὕτως εὐτόνως ἀποσφενδονᾷ
πρὸς τοὺς διώκοντας, ὥστε πολλάκις καρτεραῖς πληγαῖς
αὐτοὺς περιπίπτειν.

The Magpie.

23. Κουρεὺς τις ἐργαστήριον ἔχων ἐν Ῥώμῃ προῖον
25 τεμένους, ὃ καλοῦσιν Ἑλλήνων ἀγορὰν, θαυμαστὴ τε

χρῆμα πολυφώνου κίτις ἔτρεφεν, ἣ ἀνθρώπου ῥήματα
 καὶ θηρίους φθόγγους ἀνταπεδίδον, καὶ ψόφους ὀργά-
 νων, μηδενὸς ἀναγκάζοντος, ἀλλ' αὐτὴν ἐθίζουσα, φιλοτι-
 μουμένη μηδὲν ἄρῳητον ἀπολιπεῖν, μηδὲ ἀμίμητον. Ἐτυχε
 δὲ τις ἐκεῖ τῶν πλουσίων ἐκκομιζόμενος ὑπὸ σάλπιγξι 5
 πολλαῖς, καὶ γενομένης, ὥσπερ εἶωθε, κατὰ τὸν τόπον
 ἐπιστάσεως, εὐδοκίμουντες οἱ σαλπικταὶ καὶ κελευόμενοι,
 πολὺν χρόνον ἐνδιέτριψαν. Ἢ δὲ κίττα μετὰ τὴν ἡμέραν
 ἐκείνην ἄφθογγος ἦν καὶ ἄναυδος. Τῷς οὖν πρότερον
 αὐτῆς θαυμάζουσι τὴν φωνὴν τότε θαῦμα μεῖζον ἢ σιωπῇ 10
 παρῆεν· ὑποψίαι δὲ φαρμάκων ἐπὶ τοὺς ὁμοτέχνους
 ἦσαν· οἱ δὲ πλεῖστοι τὰς σάλπιγγας εἵκαζον ἐκπλήξαι τὴν
 ἀκοήν, τῇ δ' ἀκοῇ συγκατεσβέσθαι τὴν φωνήν. Ἦν δὲ
 οὐδέτερα τούτων, ἀλλ' ἄσκησις, ὥς ἔοικεν· ἄφνω γὰρ
 αὐτῆς ἀφῆκεν, οὐδὲν τῶν συνήθων καὶ παλαιῶν μιμημάτων 15
 ἐκείνων, ἀλλὰ τὰ μέλη τῶν σαλπίγγων, αὐταῖς περιόδοις
 φθεγγομένη, καὶ μεταβολὰς πάσας διεξιούσα.

The Crocodile.

24. Ὁ κροκόδειλος ἐξ ἐλαχίστου γίνεται μέγιστος, ὥς
 ἂν ὡὰ μὲν τοῦ ζώου τίκτοντος τοῖς χηνέλοις παραπλήσια,
 τοῦ δὲ γεννηθέντος αὐξομένου μέχρι πηχῶν ἑκατάδεκα. 20
 Τὸ δὲ σῶμα θαυμαστῶς ὑπὸ τῆς φύσεως ὠχύρωται. Τὸ
 μὲν γὰρ δέρμα αὐτοῦ πᾶν φοιιδωτόν ἐστι καὶ τῇ σκληρό-
 τητι διαφέρον, ὀδόντες δὲ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ὑπάρχου-
 σι πολλοί, δύο δὲ οἱ χαυλιόδογτες, πολὺ τῷ μεγέθει τῶν
 ἄλλων διαλλάττοντες. Σαρκοφαγεῖ δὲ οὐ μόνον ἀνθρώπους, 25
 ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ζώων τὰ προσπελάζοντα τῷ πο-
 ταμῷ. Πληθος δ' αὐτῶν ἀμύθητόν ἐστι κατὰ τὸν Νεῖλον
 καὶ τὰς παρακειμένας λίμνας, ὥς ἂν πολυγόνων τε ὄντων
 καὶ σπανίως ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀναιρουμένων. Τοῖς μὲν
 γὰρ ἐγχωρίων τοῖς πλεστοῖς νόμιμόν ἐστιν ὥς θεὸν σέ- 30
 δεσθαι τὸν κροκόδειλον· τοῖς δ' ἄλλοφύλοις ἀλυσιταλῆς
 ἐστὶν ἢ θήρα παντελῶς, οὐκ οὔσης ἐδωδῆμου τῆς σαρκός.

Ἄλλ' ὅμως τοῦ πλήθους τούτου φνομένου κατὰ τῶν ἀνθρώπων, ἡ φύσις· κατεσκευάσε μέγα βοήθημα. Ὁ γὰρ καλούμενος ἰχθυόων πικραπλήσιος ὢν μικρῷ κυνί, περιέρχεται τὰ τῶν κρονοδείλων ὡς συντριβῶν, τίκτοντος τοῦ ζώου παρὰ τὸν ποταμόν. — 25. Ὁ κροκόδειλος ἔχει ὀφθαλμοὺς μὲν ὑὸς, ὀδόντας δὲ μεγάλους καὶ χαυλιόodontας κατὰ λόγον τοῦ σώματος· γλῶσσαν δὲ μόνον θηρίων οὐκ ἔφυσεν· οὐδὲ τὴν κάτω κινεῖ γνάθον, ἀλλὰ τὴν ἄνω γνάθον προσάγει τῇ κάτω· ἔχει δὲ ὄνυχας καρτεροὺς, καὶ 10 δέρμα λεπιδωτὸν ἄρρόηκτον ἐπὶ τοῦ νώτου· τυφλὸν δὲ ἐν ὕδατι, ἐν δὲ τῇ αἰθρίᾳ ὀξυδερεκέστατον.

The Ephemeron.

26. Περὶ τὸν Ἑπταν ποταμόν τὸν περὶ Βόσπορον τὸν Κιμμέριον, γίγνεται ζῶον πτερωτὸν, τετράπουν. Ζῇ δὲ τοῦτο καὶ πέτεται ἐξ ἑωθινοῦ μέχρι δειλῆς· καταφε- 15 ρομένου δὲ τοῦ ἡλίου, ἀπομαραίνεται, καὶ ἅμα δυομένη ἀποθνήσκει, βιοῦν ἡμέραν μίαν· διὸ καὶ καλεῖται Ἐφήμερον.

Bees. Geese.

27. Θανάτος ἄξια τὰ τῶν Κρητικῶν μελισσῶν, καὶ τὰ τῶν ἐν Κιλικίᾳ χηνῶν. Ἐκείναι μὲν γὰρ ἀνεμῶδες τι μέλ- 20 λουσαι κάμπτειν ἀκρωτήριον, ἐρματίζουσιν ἑαυτάς, ὑπὲρ τοῦ μὴ παραφέρεσθαι, μικροῖς λιθιδίοις. Οἱ δὲ χῆνες τοὺς ἀετοὺς δεδοικότες, ὅταν ὑπερβάλλωσι τὸν Ταῦρον, εἰς τὸ στόμα λίθον εὐμεγέθη λαμβάνουσιν, οἷον ἐπιστομίζοντες αὐτῶν καὶ χαλινοῦντες τὸ φιλόφωνον καὶ λάλον, ὅπως λάθω- 25 σι σιωπῇ παρελθόντες.

Of some Marine Animals.

28. Τῆς νάρκης ἡ δύναμις οὐ μόνον τοὺς θιγόντας αὐτῆς ἐκπῆγνυσι, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς σαγῆνης βαρύτητα

ναρκώδη ταῖς χερσὶ τῶν ἀντιλαμβανομένων ἐμποιεῖ.
 Ἐνίον δὲ ἰστοροῦσι, πείραν αὐτῆς ἐπιπλέον λαμβανόντας,
 ἂν ἐκπέσῃ ζῶσα, κατασκεδαννύντες ὕδωρ ἄνωθεν, αἰσθά-
 νεσθαι τοῦ πάθους ἀνατρέχοντος ἐπὶ τὴν χεῖρα, καὶ τὴν
 ἀφὴν ἀμβλύνοντος, ὡς ἔοικε, διὰ τοῦ ὕδατος τρεπομένου 5
 καὶ προπεπονθότος. — 29. Ὁ πινοτήρας ζῶον ἐστὶ καρκι-
 νῶδες, καὶ τῇ πίνῃ σύνεστι, καὶ πυλωρεῖ τὴν κόγχην
 προκαθήμενος, ἐὼν ἀνεωγμένην καὶ διακεχηρῦσαν, ἄχρη
 προσπέσῃ τι τῶν ἀλωσίμων αὐτοῖς ἰχθυοῖσιν· τότε δὲ τὴν
 σάρκα τῆς πίνης δακῶν παρειαῖσιν· ἡ δὲ συνέκλεισε τὴν 10
 κόγχην, καὶ κοινῶς τὴν ἄγραν ἐντὸς ἔρκους γενομένην κα-
 τεσθίουσιν.

The Pilot-fish and the Whale.

30. Ὁ καλούμενος ἡγεμὼν αἰεὶ σύνεστιν ἐνὶ τῶν μεγά-
 λων κητῶν, καὶ προνήχεται, τὸν δρόμον ἐπευθύνον, ὅπως
 οὐκ ἐνσχεθήσεται βράχεσιν, οὐδὲ εἰς τέναγος ἢ τινα 15
 πορθμὸν ἐμπεσεῖται δυσέξοδον. Ἐπεταὶ γὰρ αὐτῷ τὸ
 κῆτος, ὥσπερ οἶακι ναῦς, παραγόμενον εὐπειθῶς· καὶ τῶν
 μὲν ἄλλων ὅ, τι ἂν παραλάβῃ τῷ χάσματι ζῶον ἢ σκάφος
 ἢ λίθον, εὐθὺς διεφθάρται καὶ ἀπόλωλε, πᾶν ἐμβεδυθι-
 σμένον· ἐκεῖνο δὲ γιγνώσκον, ἀναλαμβάνει τῷ στόματι, 20
 καθάπερ ἄγκυραν ἐντός. Ἐγκαθεύδει γὰρ αὐτῷ, καὶ τὸ
 κῆτος ἕστηκεν ἀναπαυομένου καὶ ὄρμει· προελθόντος δὲ
 αὐτοῦ ἐπακολουθεῖ, μήτε ἡμέρας, μήτε νυκτὸς ἀπολειπόμε-
 νον, ἢ ῥέμβεται καὶ πλανᾶται· καὶ πολλὰ διεφθάρη, καθάπερ
 ἀκυδέρηντα πρὸς γῆν ἐξερχθέντα. 25

The Tortoise.

31. Θαυμαστὴ ἡ τῆς χελώνης περὶ τὴν γένεσιν καὶ
 σωτηρίαν τῶν γεννωμένων ἐπιμέλεια. Τίττει μὲν γὰρ
 ἐκβαλίνουσα τῆς θαλάττης πλησίον· ἐπωάξιν δὲ μὴ
 δυναμένη, μηδὲ χερσεύειν πολὺν χρόνον, ἐντίθησι τῇ

ψάμμῳ τὰ ὠὰ, καὶ τὸ λειότατον ἐπαμᾶται τῆς θινὸς αὐτοῖς
καὶ μαλακώτατον· ὅταν δὲ καταχώσῃ καὶ ἀποκρύψῃ
βεβαίως, οἱ μὲν λέγουσι τοῖς ποσὶν ἀμύττειν καὶ κατα-
στίζειν τὸν τόπον, εὖσημον ἑαυτῇ ποιοῦσαν, οἱ δὲ, τὴν
5 θήλειαν ὑπὸ τοῦ ἄρρενος τρεπομένην, τύπους ἰδίους καὶ
σφραγίδας ἐναπολείπειν. Ὁ δὲ τούτου θαυμασιώτερόν
ἐστίν, ἡμέραν ἐκφυλάξασα τεσσαρακοστὴν (ἐν τοσαύταις
γὰρ ἐκπέττεται καὶ περιρρέγγνται τὰ ὠὰ) πρόσεισι, καὶ
γνωρίσασα τὸν ἑαυτῆς ἐκάστη θησαυρόν, ὥς οὐδεὶς χρυσίου
10 θήκην ἄνθρωπος, ἀσμένως ἀνοίγει καὶ προθύμως.

The Magnet. Nitre.

32. Ἡ λίθος, ἣν Εὐριπίδης μὲν μαγνήτιν ὠνόμασεν,
οἱ δὲ πολλοὶ ἥρακλειαν, οὐ μόνον αὐτοὺς τοὺς δακτυλίους
ἄγει τοὺς σιδηροῦς, ἀλλὰ καὶ δύναμιν ἐντίθῃσι τοῖς δακτυ-
λίοις, ὥστε δύνασθαι ταῦτ' ἐν τούτῳ ποιεῖν, ὅπερ ἡ λίθος,
16 ἄλλους ἄγειν δακτυλίους· ὥστ' ἐνίοτε ὄρμαθὸς μακρὸς
πάνυ σιδηρῶν δακτυλίων ἐξ ἀλλήλων ἤρτηται, πᾶσι δὲ
τούτοις ἐξ ἐκείνης τῆς λίθου ἡ δύναμις ἀνήρτηται. — 33. Ἐν
τῇ Ἀσκανίᾳ λίμνῃ οὕτω νιτρῶδές ἐστι τὸ ὕδωρ, ὥστε τὰ
ἱμάτια οὐδενὸς ἑτέρου φύμματος προσδεῖσθαι· καὶ πλείω
20 χρόνον ἐν τῷ ὕδατι ἐάσῃ τις, διαπίπτει.

MYTHOLOGY.

Mythological Notices.

1. Ὁ οὐρανὸς χαλκοῦς ἐστι τὰ ἔξω. Ἐπερβάντι δὲ καὶ
ἐπὶ τοῦ νῶτου γενομένῳ φῶς τε λαμπρότερον φαίνεται,

καὶ ἥλιος καθαρώτερος, καὶ ἄστρα διαυγέστερα, καὶ χρυσοῦν τὸ δάπεδον. Εἰσιόντι δὲ, πρῶτον μὲν οἰκαῶσιν αἱ Ἰλραι· πυλωροῦσι γάρ· ἔπειτα δὲ, ἡ Ἰρις, καὶ ὁ Ἑρμῆς, ὄντες ὑπηρέται καὶ ἀγγελιαφόροι τοῦ Διός. Ἐξῆς δὲ τοῦ Ἥφαίστου τὸ χαλκεῖον, ἀνάμεστον ἀπάσης τέχνης· μετὰ δὲ, αἱ τῶν Θεῶν οἰκίαι, καὶ τοῦ Διὸς τὰ βασίλεια, ταῦτα πάντως περικαλλῇ τοῦ Ἥφαίστου κατασκευάσας. Οἱ δὲ Θεοὶ παρὰ Ζηνὶ καθήμενοι εὐωχοῦνται, νέκταρ πίνοντες καὶ ἄμβροσίαν ἐσθίοντες. Πάλαι μὲν οὖν καὶ ἄνθρωποι συνεισιτῶντο, καὶ συνέπινον αὐτοῖς, ὁ Ἰξίων καὶ ὁ Τάνταλος· 10 ἐπεὶ δὲ ἦσαν ὑβρισταὶ καὶ λάλοι, ἐκεῖνοι μὲν ἔτι καὶ νῦν κολάζονται, ἄδατος δὲ τῷ θνητῶν γένει καὶ ἀπόρρητος ὁ οὐρανός.

2. Οἱ Θεοὶ οὔτε σῖτον ἔδουσιν, οὔτε πίνουσιν οἶνον, ἀλλὰ τὴν ἄμβροσίαν παρατίθενται, καὶ τοῦ νέκταρος με- 15 θύσκονται, μάλιστα δὲ ἤδονται σιτούμενοι τὸν ἐκ τῶν θυσιῶν καπνὸν αὐτῇ κνίσσῃ ἀνηνεγμένον, καὶ τὸ αἷμα τῶν ἱερῶν, ὃ τοῖς βωμοῖς οἱ θύοντες περιχέουσι. — 3. Θυσίας ἄλλοι ἄλλας τοῖς θεοῖς προσάγουσι· βοῶν μὲν ὁ γεωργός, ἄρνα δὲ ὁ ποιμὴν, καὶ αἶγα ὁ αἰπόλος· ὁ δὲ τις λιθανω- 20 τὸν ἢ πόπανον· ὁ δὲ πένης ἰλάσκειται τὸν θεὸν φιλήσας μόνον τὴν αὐτοῦ δεξιάν.

4. Οἱ πλάσται τὸν μὲν Δία ἀναπλάττουσι γενειήτην καὶ σκῆπτρον ἔχοντα, Ποσειδῶνα κυανοχαίτην, τὴν Ἀθηνᾶν παρθένον καλὴν, γλαυκῶπιν, αἰγίδα ἀνεξωσμένην, κόρυν 25 φέρουσαν, δόρυ ἔχουσαν, τὴν Ἥραν λευκώλεον, εὐῶπιν, εὐείμονα, βασιλικήν, ἰδρυμένην ἐπὶ χρυσοῦ θρόνου, Ἀπόλλωνα μεῖράκιον γυμνὸν ἐν χλαμυδίῳ, τοξότην, διαδεθηκότα τοῖς ποσὶν ὥσπερ θέοντα. — Ἐκαστος τῶν Θεῶν τέχνην τινα ἔχει ἢ θεοῖς ἢ ἀνθρώποις χρησίμην. Ὁ Ἀπόλλων μαντεύεται· 30 ὁ Ἀσκληπιὸς ἰᾶται· ὁ Ἑρμῆς παλαίει διδάσκει· ἡ Ἀρτεμις μαιεύεται· οἱ Διόσκουροι τοὺς ἐν θαλάσῃ χειμαζομένους ναύτας σώζουσιν, ἄλλοι δὲ ἄλλα τοιαῦτα ἐπιτε- δεύουσιν.

5. Τὸν Διὸς ἐκγόνους φασὶ γενέσθαι, θεὰς μὲν, Ἀφροδίτην καὶ Χάριτας, πρὸς δὲ ταύταις Εἰλείθυιαν, καὶ τὴν ταύτης συνεργὸν Ἀρτεμιν, καὶ τὰς προσαγορευομένας Ὠρας, Εὐνομίαν τε καὶ Δίκην, ἔτι δ' Εἰρήνην· θεοὺς δὲ, Ἥφαιστον καὶ Ἄρεα καὶ Ἀπόλλωνα, πρὸς δὲ τούτοις Ἑρμῆν. — Τούτων δὲ ἐκάστῳ μυθολογοῦσι τὸν Δία τῶν εὐρεθέντων ὑπ' αὐτοῦ καὶ συντελουμένων ἔργων τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς τιμὰς τῆς εὐρέσεως ἀπονεῖμαι, βουλόμενον αἰώνιον αὐτοῖς περιποιῆσαι μνήμην παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις. Πα-
 10 ραδοθῆναι δὲ τῇ μὲν Ἀφροδίτῃ τὴν τε τῶν παρθένων ἡλικίαν, ἐν οἷς χρόνοις δεῖ γαμεῖν αὐτάς, καὶ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν, τὴν ἔτι καὶ νῦν ἐν τοῖς γάμοις γινομένην μετὰ θυσίων καὶ σπονδῶν, ὥς ποιοῦσιν ἄνθρωποι τῇ θεῷ ταύτῃ. Ταῖς δὲ Χάρισι δοθῆναι τὴν τῆς ὀψεως κόσμησιν, καὶ τὸ κατάρχειν
 15 εὐεργεσίας, καὶ πάλιν ἀμείβεσθαι ταῖς προσηκούσαις χάρισι τοὺς εὐποιήσαντας.

6. Εἰλείθυιαν δὲ λαβεῖν τὴν περὶ τὰς τικτούσας ἐπιμέλειαν, καὶ Θεραπείαν τῶν ἐν τῷ τέκτειν κακοπαθουσῶν· διὸ καὶ τὰς ἐν τοῖς τοιούτοις κινδυνευούσας γυναῖκας
 20 ἐπικαλεῖσθαι μάλιστα τὴν θεὸν ταύτην. Ἀρτεμιν δὲ φασιν εὐρεῖν τὴν τῶν νηπίων παιδίων Θεραπείαν, καὶ τροφάς τινας ἀρμοζούσας τῇ φύσει τῶν βρεφῶν· ἀφ' ἧς αἰτίας καὶ Κουροτρόφον αὐτὴν ὀνομάζεσθαι. Τῶν δὲ ὀνομαζομένων Ὠρῶν ἐκάστη δοθῆναι τὴν ἐπώνυμον
 25 τάξιν τε καὶ τοῦ βίου διακόσμησιν, ἐπὶ τῇ μεγίστῃ τῶν ἀνθρώπων ὠφελείᾳ· μηδὲν γὰρ εἶναι μᾶλλον δυνάμενον εὐδαίμονα βίον παρασκευάσαι τῆς Εὐνομίας, καὶ Δίκης, καὶ Εἰρήνης.

7. Ἀθηνᾶ δὲ προσάπτουσι τὴν τε τῶν ἐλαίων ἡμέρωσιν
 30 καὶ φυτείαν παραδοῦναι τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὴν τοῦ καρποῦ τούτου κατεργασίαν· πρὸς δὲ τούτοις τὴν τῆς ἐσθῆτος κατασκευὴν, καὶ τὴν τεκτονικὴν τέχνην, ἔτι δὲ πολλὰ τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπιστήμας εἰσηγήσασθαι τοῖς ἀνθρώποις· εὐρεῖν δὲ καὶ τὴν τῶν αὐλῶν κατασκευὴν, καὶ

τὴν διὰ τούτων συντελουμένην μουσικὴν, καὶ τὸ σύνολον πολλὰ τῶν φιλοτέχνων ἔργων, ἀφ' ὧν Ἐργάνην αὐτὴν προσ-
αγορεύεσθαι.

8. Ταῖς δὲ Μούσαις δοθῆναι παρὰ τοῦ πατρὸς τὴν τῶν γραμμάτων εὐρεσιν, καὶ τὴν τῶν ἐπῶν σύνθεσιν, τὴν προσ- 5
αγορευομένην ποιητικὴν. Ἥφαιστον δὲ λέγουσιν εὐρετὴν γενέσθαι τῆς περὶ τὸν σίδηρον ἐργασίας ἀπάσης, καὶ τῆς περὶ τὸν χαλκὸν καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον, καὶ τῶν ἄλλων ὅσα τὴν ἐκ τοῦ πυρὸς ἐργασίαν ἐπιδέχεται. Τὸν Ἄρην δὲ μυθολογοῦσι πρῶτον κατασκευάσαι πανοπλίαν, καὶ 10
στρατιώτας καθοπλίσαι, καὶ τὴν ἐν ταῖς μάχαις ἐναγώνιον ἐνέργειαν εἰσηγήσασθαι, φονεύοντα τοὺς ἀπειθοῦντας τοῖς θεοῖς.

9. Ἀπόλλωνα δὲ τῆς κιθάρας εὐρετὴν ἀναγορεύουσι, καὶ τῆς κατ' αὐτὴν μουσικῆς· ἔτι δὲ τὴν ἱατρικὴν ἐπι- 15
στήμην ἐξενεγκεῖν, διὰ τῆς μαντικῆς τέχνης γινομένην, δι' ἧς τὸ παλαιὸν συνέβαινε θεραπείας τυγχάνειν τοῦς ἀρρώστούοντας· εὐρετὴν δὲ καὶ τοῦ τόξου γενόμενον, διδάξαι τοὺς ἐγχωρίους τὰ περὶ τὴν τοξείαν. Ἀπόλλωνος δὲ καὶ Κορωνίδος Ἀσκληπιδὸν γεννηθέντα, καὶ πολλὰ 20
παρὰ τοῦ πατρὸς τῶν εἰς ἱατρικὴν μαθόντα, προσεξευρεῖν τὴν τε χειρουργίαν καὶ τὰς τῶν φαρμάκων σκευασίας, καὶ ῥιζῶν δυνάμεις, καὶ καθόλου προδιδᾶσαι τὴν τέχνην ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ὡς ἀρχηγὸν αὐτῆς καὶ κτίστην τιμᾶσθαι.

10. Τῷ δ' Ἑρμῇ προσάπτουσι τὰς ἐν τοῖς πολέμοις 25
γινομένης ἐπιηρηκείας καὶ διαλλαγὰς καὶ σπονδὰς. Φασὶ δ' αὐτὸν καὶ μέτρα καὶ σταθμὰ, καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐμπορίας κέρδη πρῶτον ἐπινοῆσαι, καὶ τὸ λάθρα τὰ τῶν ἄλλων σφετερίζεσθαι. Εἰσηγητὴν δ' αὐτὸν καὶ παλαίστρας γε-
νέσθαι, καὶ τὴν ἀπὸ τῆς χελώνης λύραν ἐπινοῆσαι. Διό- 30
νυσον δὲ μυθολογοῦσιν εὐρετὴν γενέσθαι τῆς ἀμπελίου, καὶ τῆς περὶ ταύτην ἐργασίας, ἔτι δ' οἰνοποιίας, καὶ τοῦ πολ-
λοὺς τῶν ἐκ τῆς ὀπώρας καρπῶν ἀποθησαυρίζειν.

11. Αἱ Μοῦσαι Διὸς καὶ Μνημοσύνης θυγατέρες εἶναι

λέγονται. Ἡσίοδος τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀποφαίνεται οὕτως·

Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλεια τε, Μελπομένη τε,
Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ', Οὐρανίη τε,
Καλλιόπη θ', ἥ σφῶν προφερεσιτάτη ἐστὶν ἀπασέων.

*

*

*

- 5 12. Ὁ πολὺς ὄμιλος, οὓς ἰδιώτας οἱ σοφοὶ καλοῦσιν,
Ὀμήρῳ τε καὶ Ἡσιόδῳ πειθόμενοι, τόπον τινα ὑπὸ τῇ
γῇ πᾶν βαθὺν Ἄδην ὑπελήφασιν, μέγαν τε καὶ πολὺ-
χωρον τοῦτον εἶναι, καὶ ζοφερὸν καὶ ἀνήλιον. Βασιλεύειν
δὲ τοῦ χάσματος ἀδελφὸν τοῦ Διὸς, Πλούτωνα κεκλημένον.
- 10 Περιφρέεσθαι δὲ τὴν χώραν αὐτοῦ ποταμοῖς μεγάλοις τε
καὶ φοβεροῖς, καὶ ἐκ μόνων τῶν ὀνομάτων· Κωκυτοὶ γάρ,
καὶ Πυριφλεγέθοντες, καὶ τὰ τοιαῦτα κέκληνται. Τὸ δὲ
μέγιστον, ἡ Ἀχερουσία λίμνη πρόκειται, πρώτη δεχομένη
τοὺς ἀπαντῶντας, ἣν οὐκ ἔστι διαπλεῦσαι, ἢ παρελθεῖν, ἄνευ
- 15 πρὸ πορθμέως. Πρὸς δὲ αὐτῇ τῇ καθόδῳ καὶ πύλῃ, οὓση
ἄδαμαντινῇ, ἀδελφιδοῦς τοῦ βασιλέως Αἰακὸς ἐστὶ, τὴν
φρουρὰν ἐπιτετραμμένος, καὶ παρ' αὐτῷ κύων τετράκεφαλός.
Περαιωθέντας δὲ τὴν λίμνην λειμῶν ὑποδέχεται μέγας,
καὶ ποτὸν, μνήμης πολέμιον. Λήθης γοῦν διὰ τοῦτο
- 20 ὠνόμασται. Ὁ μὲν οὖν Πλούτων καὶ ἡ Περσεφόνη δυ-
ναστεύουσιν, ὑπηρετοῦσι δὲ αὐτοῖς Ἑριννῆς, καὶ Φόβοι,
καὶ Ἑρμῆς. Δικασταὶ δὲ κάθηνται δύο, Μίνως τε καὶ
Ραδάμανθυς, Κρηῖτες ὄντες, καὶ υἱοὶ τοῦ Διὸς. Οὗτοι δὲ
τοὺς μὲν ἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν καὶ δικαίους πέμπουσιν εἰς
- 25 τὸ Ἥλύσιον πεδίον, τῷ ἀρίστῳ βίῳ συνεσομένους· τοὺς δὲ
πονηροὺς ταῖς Ἑριννύσι παραδόντες, εἰς τὸν τῆς κολάσεως
χωρὸν ἐκπέμπουσιν.

13. Ὁ Κέρβερος, ὁ τοῦ ἥδου φρουρὸς, εἶχε τρεῖς μὲν
κυνῶν κεφαλὰς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος, κατὰ δὲ τοῦ
- 30 νώτου παντοίων ὄφρων κεφαλὰς. — 14. Ὁ Τάρταρος τόπος
ἐστὶν ἐρεβώδης ἐν ἥδου, τοσοῦτον ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα,
ὅσον ἀπ' οὐρανοῦ γῆ.

MYTHOLOGICAL NARRATIONS.

I. APOLLO AND DIANA.

1. Αἰτιῶν, ἣ τοῦ Κοίου θαγάτηρ, κατὰ τὴν γῆν ἅπασαν ὑφ' Ἥρας ἡλυνέτο, μέχρις εἰς Δῆλον ἐλθοῦσα, γεννᾷ πρώτην Ἀρτεμιν· ὑφ' ἣς μαιωθεῖσα, ὕστερον Ἀπόλλωνα ἐγέννησεν.—Ἀρτεμις μὲν οὖν, τὰ περὶ θήραν ἀσκήσασα, παρθένος ἔμεινεν. Ἀπόλλων δὲ, τὴν μαντικὴν μαθὼν παρὰ τοῦ Πανδῆ, ἦκεν εἰς Δελφοὺς, χρησμοδούσης τότε Θέμιδος. Ὡς δὲ ὁ φρουρῶν τὸ μαντεῖον Πύθων ὄφρις ἐκώλυεν αὐτὸν παρελθεῖν ἐπὶ τὸ χάσμα, τοῦτον ἀνελὼν τὸ μαντεῖον παραλαμβάνει.

2. Ἀπόλλων Ἀδμήτῳ, τῷ βασιλεῖ τῶν Φερῶν ἐν Θεσσαλίᾳ, ἐθήτευσεν, καὶ ῥιτήσατο παρὰ Μοιρῶν, ἵνα, ὅταν Ἀδμητος μέλλῃ τελευτᾶν, ἀπολυθῇ τοῦ θανάτου, ἂν ἐκουσίως τις ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκῃν ἔλθῃ. Ὡς δὲ ἦλθεν ἡ τοῦ θνήσκῃν ἡμέρα, μήτε τοῦ πατρὸς, μήτε τῆς μητρὸς ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκῃν θελόντων, Ἀλκηστis, ἡ αὐτοῦ ἄλοχος, ὑπεραπέθανε. Καὶ αὐτὴν πάλιν ἀνέπεμψεν ἡ Κόρη· ὥς δὲ ἔνιοι λέγουσιν, Ἡρακλῆς μαχυσάμενος τῷ Θανάτῳ.

3. Ἀπόλλων καὶ Ποσειδῶν, τὴν Λαομέδοντος ὕδριν περιῶσαι θελόντες, εἰκασθέντες ἀνθρώποις, ὑπέσχοντο ἐπὶ μισθῷ τευχεῖν τὸ Πέργαμον· τοῖς δὲ τεχίλασι τὸν μισθὸν οὐκ ἀπέδιδον. Διὰ τοῦτο Ἀπόλλων μὲν λοιμὸν ἐπεμψε. Ποσειδῶν δὲ κῆτος, ὃ τοὺς ἐν τῷ πεδίῳ συνήραπτεν ἀνθρώπους. Χρησμῶν δὲ λεγόντων, ἀπαλλαγὴν ἔσσεσθαι τῶν συμφορῶν, ἐὰν προθῇ Λαομέδων Ἡσιόνην, τὴν θυγατέρα

αὐτοῦ, βορὰν τῷ κήτει, οὗτος προὔθηκε, ταῖς πλησίον τῆς θαλάσσης πέτραις προσαρτήσας αὐτήν. Ταύτην ἰδὼν ἔκκει-
 μένην Ἡρακλῆς, ὑπέσχετο σώσειν αὐτήν, εἰ τὰς ἵππους
 παρὰ Λαομέδοντος λήψεται, ὥς ὁ Ζεὺς ποινὴν τῆς Γαρυ-
 6 μίδους ἀρπαγῆς ἔδωκεν αὐτῷ· δώσειν δὲ Λαομέδοντος
 εἰπόντος, κτείνας τὸ κῆτος Ἡσιόνην ἔσωσε. Μὴ βουλομέ-
 νου δὲ τὸν μισθὸν ἀποδοῦναι, Ἡρακλῆς αὐτὸν ἀπέκτεινε,
 καὶ τὴν πόλιν εἶλεν.

4. Τάνταλος μὲν Διὸς ἦν παῖς, πλούτῳ δὲ καὶ δόξῃ
 10 διαφέρων, κατέκει τῆς Ἀσίας περὶ τὴν νῦν ὀνομαζομένην
 Παφλαγονίαν. Διὰ δὲ τὴν εὐγένειαν, ὥς φασι, φίλος
 ἐγένετο τῶν θεῶν ἐπὶ πλεῖον. Ὑστερον δὲ τὴν εὐτυχίαν
 οὐ φέρων, καὶ μετασχὼν κοινῆς τραπέζης καὶ πάσης παρ-
 ῥησίας, ἀπὶ γέλλε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παρὰ τοῖς ἀθανά-
 15 τοις ἀπόρρητα. Δι' ἣν αἰτίαν καὶ ζῶν ἐκολάσθη, καὶ
 τελευτήσας αἰωνίου τιμωρίας ἡξιώθη, καταχθεις εἰς τοὺς
 ἄσβεστους. — Τούτου δ' ἐγένετο Πέλοψ υἱὸς καὶ Νιόβη
 θυγάτηρ. Αὕτη δ' ἐγέννησεν υἱοὺς ἑπτὰ, καὶ θυγατέρας
 τὰς ἑσας, εὐπρεπεῖα διαφερούσας. Ἐπὶ δὲ τῷ πλήθει
 20 τῶν τέκνων μέγα φρουαττομένη, πλεονάκεις ἐκαυχᾶτο, καὶ
 τῆς Αἰτωῦς ἑαυτὴν εὐτεκνοτέραν ἀπεφαίνετο. Εἶθ' ἡ
 μὲν Αἰτῶ χολωσαμένη, προσέταξε τῷ μὲν Ἀπόλλωνι, κατα-
 τοξεῦσαι τοὺς υἱοὺς τῆς Νιόβης, τῇ δ' Ἀρτεμίδι, τὰς θυ-
 γατέρας. Τούτων δ' ὑπακουσάντων τῇ μητρὶ, καὶ κατὰ τὸν
 25 αὐτὸν καιρὸν κατατοξευσάντων τὰ τέκνα τῆς Νιόβης, συνέβη
 αὐτὴν ὑφ' ἑνα καιρὸν ὀξέως ἅμα εὐτεκνον καὶ ἄτεκνον γε-
 νέσθαι. — 5. Νιόβη δὲ Θήβας ἀπολιποῦσα, πρὸς τὸν πατέρ-
 α Τάνταλον ἦκεν εἰς Σελυλον τῆς Ἀσίας· καὶ ἐκεῖ Διὶ
 εὐξαμένη, τὴν μορφὴν εἰς λίθον μετέβαλε, καὶ χεῖται δάκρυα
 30 νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν.

6. Ἀχταίων, Αὐτονόης καὶ Ἀρισταίου παῖς, τραφεὶς παρὰ
 Χείρωνι, κυνηγὸς ἐδιδάχθη, καὶ ὕστερον κατεβρώθη ἐν τῷ
 Κιθαριῶνι ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν. Καὶ τοῦτον ἐτελεύτησε
 τὸν τρόπον, οἷ τὴν Ἀρτεμιν λουομένην εἶδε. Καὶ φασί, τὴν

θεὸν παραχρῆμα αὐτοῦ τὴν μορφήν εἰς ἑλαφον ἀλλάξαι, καὶ τοῖς ἐπομένοις αὐτῷ πεντήκοντα κυσὶν ἐμβαλεῖν λύσσαν, ὑφ' ὧν κατὰ ἄγνοιαν ἐβρώθη· ἀπολομένου δὲ Ἀχταίωνος, οἱ κύνες ἐπιζητοῦντες τὸν δεσπότην, καταρῶντο, καὶ ζήτησιν ποιοῦμενοι, παρεγένοντο ἐπὶ τὸ τοῦ Χείρωνος ἄντρον, ὃς 6 εἰδὼλον κατεσκεύασεν Ἀχταίωνος, ὃ καὶ τὴν λύπην αὐτῶν ἔπαυσεν.

7. Ἀσκληπιὸς Ἀπόλλωνος παῖς ἦν καὶ Κορωνίδος. Τοῦτον, τῆς αὐτοῦ μητέρος ἀποθανούσης, ἔτι βρέφος ὄντα, πρὸς Χείρωνα τὸν Κένταυρον ἤνεγκεν Ἀπόλλων, παρ' ᾧ 10 καὶ τὴν ἰατρικὴν καὶ τὴν κυνηγετικὴν τρεφόμενος ἐδιδάχθη. Καὶ γενόμενος χειρουργικὸς, καὶ τὴν τέχνην ἀσκήσας ἐπὶ πολὺ, οὐ μόνον ἐκώλυε τινὰς ἀποθνήσκειν, ἀλλ' ἀνήγειρε καὶ τοὺς ἀποθανόντας. Ζεὺς δὲ φοβηθεὶς, μὴ λαβόντες οἱ ἄνθρωποι θεραπείαν παρ' αὐτοῦ, βοηθῶσιν 15 ἀλλήλοις, ἐκεραύνωσεν αὐτόν· καὶ διὰ τοῦτο ὀργισθεὶς Ἀπόλλων κτείνει Κύκλωπας, τοὺς τὸν κεραυνὸν Διὶ κατασκευάσαντας. Ζεὺς δὲ ἐμέλλησε ῥίπτειν αὐτὸν εἰς Τάρταρον· δεηθείσης δὲ Ἀητοῦς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἐνιαυτὸν ἀνδρὶ θητεῦσαι. Ὁ δὲ παραγενόμενος εἰς Φεραίς πρὸς Ἀδμητον, 20 τὸν Φέρητος, τούτῳ λατρεύων ἐποίμαινε, καὶ τὰς θηλείας βόας πάσας διδυματόκους ἐποίησεν.

II. BACCHUS.

1. Λυκούργος, παῖς Δρύαντος, Ἰδωνῶν βασιλεύων, οἱ Στρυμόνα ποταμὸν παροικοῦσιν, ἐξίδαλε Διόνυσον σὺν ταῖς Βάκχαις εἰς Θράκην ἐλθόντα. Καὶ Διόνυσος μὲν 25 εἰς θάλασσαν πρὸς Θέτιν, τὴν Νηρέως, κατέφυγε, Βάκχαι δὲ ἐγένοντο αἰχμάλωτοι, καὶ τὸ αὐτῷ συνεπόμενον Σατύρων πλήθος. Αἱ δὲ Βάκχαι ἐλύθησαν ἐξαίφνης, Λυκούργῳ δὲ μανίαν ἐνεποίησε Διόνυσος. Ὁ δὲ μεμηνὼς Δρύαντα

τὸν παῖδα, ἄμπέλου νομίζων κλῆμα κόπτειν, πελέκει πλήξας ἀπέκτεινε, καὶ ἀκρωτηριάσας ἑαυτὸν ἐσωφρόνησθ. Τῆς δὲ γῆς ἀκάμπου μενούσης, ἔχρησεν ὁ θεός, καρποφορήσειν αὐτήν, ἃν θανατωθῇ Λυκοῦργος. Ἰδιωνοὶ δὲ ἀκούσαντες,
 5 εἰς τὸ Παγγαῖον αὐτὸν ἀπαγαγόντες ὄρος, ἔδησαν· κακεῖ κατὰ Διονύσου βούλησιν ὑφ' ἵππων διαφθαρεῖς ἀπέθανεν.

2. Διελθὼν δὲ Θράκην, καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἄπασαν, στήλας ἐκεῖ στήσας, ἦκεν εἰς Θήβας, καὶ τὰς γυναῖκας ἡνάγκασε καταλιπούσας τὰς οἰκίας βακχεύειν ἐν τῷ Κιθαιρῶνι.
 10 Πενθεὺς δὲ, Ἰχίονος υἱός, παρὰ Κάδμου εἰληφὼς τὴν βασιλείαν, διεκώλυε ταῦτα γίνεσθαι, καὶ παραγενόμενος εἰς Κιθαιρῶνα, τῶν Βακχῶν κατάσκοπος, ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀγαύης κατὰ μανίαν ἐμελείσθη. Ἐνόμισε γὰρ αὐτὸν θηρίον εἶναι.

15 3. Βουλόμενος δὲ ἀπὸ τῆς Ἰκαρίας εἰς Νάξον διακομισθῆναι, Τυρρῶνῶν ληστρικὴν ἐμυσθώσατο τριήρη· οἱ δὲ αὐτὸν ἐνθήμενοι, Νάξον μὲν παρέπλεον, ἡπείγοντο δὲ εἰς τὴν Ἀσίαν ἀπεμπωλίσοντες. Ὁ δὲ τὸν μὲν ἰωτὸν καὶ τὰς κώπας ἐποίησεν ὄφεις, τὸ δὲ σκάφος ἔπλησε κισσοῦ καὶ
 20 βοῆς αὐλῶν· οἱ δὲ ἐμμανεῖς γενόμενοι, κατὰ τῆς θαλάσσης ἔφυγον, καὶ ἐγένοντο δελφῖνες.

4. Ἰκάριος τὸν Διόνυσον, εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐλθόντα, ὑπεδέξατο, καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ κλῆμα ἄμπέλου. Καὶ τὰ περὶ τὴν οἶνοποιίαν μανθάνων, καὶ τὰς τοῦ θεοῦ
 25 δωρήσασθαι θέλων χάριτας ἀνθρώποις, ἀφικνεῖται πρὸς τινὰς ποιμένας, οἳ γευσάμενοι τοῦ ποτοῦ, καὶ χωρὶς ὕδατος δι' ἡδονὴν ἀφειδῶς ἐλκύσαντες, πεφαρμάχθαι νομίζοντες, ἀπέκτειναν αὐτόν. Μεθ' ἡμέραν δὲ νοήσαντες, ἔθαψαν αὐτόν. Ἰριγόνη δὲ τῇ θυγατρὶ, τὸν πατέρα
 30 μαστεύουσα, κύων συνήθης, ὄνομα Μαίρα, ἢ τῷ Ἰκαρίῳ συνείπετο, τὸν νεκρὸν ἐμήνυσε· κακέκνη ὀδυρομένη τὸν πατέρα, ἑαυτὴν ἀνήρτησεν.

III. MERCURY.

Ἑρμῆς, Μαίας καὶ Διὸς υἱὸς, ἔτι ἐν σπαργάνοις ὢν, ἐκδύς, εἰς Πισρίαν παραγίγνεται, καὶ κλέπτει βόας, ἃς ἔνεμεν Ἀπόλλων. Ἵνα δὲ μὴ φωραθῇ ὑπὸ τῶν ἰχνῶν, ὑποδήματα τοῖς ποσὶ περιεθῆκε, καὶ κομίσας εἰς Πύλον, εἰς σπήλαιον ἀπέκρυψε. Καὶ ταχέως εἰς Κυλλήνην ᾤχετο, καὶ εὗρισκει πρὸ τοῦ ἄντρου νεμομένην χελώνην. Ταύτην ἐκκαθάρας, εἰς τὸ κῦτος χορδὰς ἐντείνας, λύραν εὗρε καὶ πληκτρον. — Ἀπόλλων δὲ τὰς βόας ζητῶν, εἰς Πύλον ἀφικνεῖται, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἀνέκριεν. Οἱ δὲ ἰδεῖν μὲν παῖδα ἐλαύνοντα ἔφασκον, οὐκ ἔχειν δὲ εἰπεῖν, ποῖ 10 ποτε ἤλᾳθῃσαν, διὰ τὸ μὴ εὐρεῖν ἴχνος δύνασθαι. Μαθὼν δὲ ἐκ τῆς μαντικῆς τὸν κεκλοφότα, πρὸς Μαῖαν εἰς Κυλλήνην παραγίγνεται, καὶ τὸν Ἑρμῆν ἤτιᾱτο ἥ δὲ ἀπέδειξεν αὐτὸν ἐν τοῖς σπαργάνοις. Ἀπόλλων δὲ αὐτὸν τὸν παῖδα πρὸς Δία κομίσας, τὰς βόας ἀπῆτει. Διὸς δὲ κελεύοντος ἀποδοῦναι, 15 ἤρνετο. Μὴ πελθῶν δὲ, ἄγει τὸν Ἀπόλλωνα εἰς Πύλον, καὶ τὰς βόας ἀποδίδωσιν. — Ἀκούσας δὲ τῆς λύρας ὁ Ἀπόλλων, ἀντιδίδωσι τὰς βόας. Ἑρμῆς δὲ ταύτας νέμων, σύριγγα πηξάμενος ἐσύριζεν. Ἀπόλλων δὲ καὶ ταύτην βουλόμενος λαβεῖν, τὴν χρυσὴν ῥάβδον ἐδίδου αὐτῷ, ἣν 20 ἐκέκτητο βουκολῶν, καὶ τὴν μαντικὴν ἐδιδάξατο αὐτόν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κήρυκα ἑαυτοῦ καὶ θεῶν ὑποχθονίων τίθεισιν.

IV. MINERVA.

1. Κίερωψ αὐτοχθὼν, συμφυεῖς ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος, τῆς Ἀττικῆς ἐβασίλευσε πρῶτος, καὶ τὴν γῆν 25 πρότερον λεγομένην Ἀκτὴν, ἀφ' ἑαυτοῦ Κεκροπίαν ὠνόμασεν. Ἐπὶ τούτου, φασὶν, ἔδοξε τοῖς θεοῖς πόλεις καταλα-

βέσθαι, ἐν αἷς ἔμελλον ἔχειν τιμὰς ἰδίας ἕκαστος. Ἰκεν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, καὶ πλήξας τὴν τριαίνην, κατὰ μέσσην τὴν ἀκρόπολιν ἀνέφηγε θάλασσαν, ἣν νῦν Ἐρεχθίδαι καλοῦσι. Μετὰ δὲ τοῦτον ἦκεν Ἀθηναῖα
 5 καὶ ἐφύτευσεν ἐλαίαν, ἣ νῦν ἐν τῷ Πανδροσίῳ δέικνται. Γενομένης δὲ ἔριδος ἀμφοῖν περὶ τῆς χώρας, Ἀθηναῖαν καὶ Ποσειδῶνα διαλύσας Ζεὺς, κριτὰς ἔδωκε θεοὺς τοὺς δῶδεκα. Καὶ τούτων δικαζόντων, ἡ χώρα τῆς Ἀθηναῖας ἐκρίθη, Κέκροπος μαρτυρήσαντος, ὅτι πρῶτον τὴν ἐλαίαν ἐφύτευσεν.
 10 Ἀθηναῖα μὲν οὖν ἀφ' ἑαυτῆς τὴν πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθήνας. Ποσειδῶν δὲ, θυμῷ ὀργισθεὶς, τὸ Θριάσιον πεδῖον ἐπέκλυσε καὶ τὴν Ἀττικὴν ὕφαλον ἐποίησεν.

2. Ἦν παρὰ Θηβαίοις μάντις Τειρεσίης, Εὐήρους καὶ Χαρικλοῦς νύμφης, γενόμενος τυφλὸς τοὺς ὀφθαλμούς.
 15 Οὗ περὶ τῆς πηρώσεως καὶ μαντικῆς, λόγοι λέγονται διάφοροι. Ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ τῶν θεῶν φασὶ τυφλωθῆναι, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις, ἃ κρύπτειν ἤθελον, ἐμήνυνεν· ἄλλοι δὲ, ὑπὸ Ἀθηναῖς αὐτὸν τυφλωθῆναι, ὅτι αὐτὴν γυμνὴν ἐν λουτρῷ εἶδε. Χαρικλοῦς δὲ δεομένης τὴν
 20 θεὸν (ἣν δὲ προσφιλὴς τῇ Ἀθηναῖᾳ ἢ Χαρικλῷ) ἀποκαταστήσαι πάλιν τοὺς ὀφθαλμούς, μὴ δυναμένη τοῦτο ποιῆσαι, τὰς ἀκοὰς διακαθάρασα, πᾶσαν ὀρνίθων φωνὴν ἐποίησε συνιέναι, καὶ σκῆπτρον αὐτῷ ἔδωκ' ἵνα φέρων ὁμοίως τοῖς βλέπουσιν ἐδάδιζεν.

V. HERCULES.

25 1. Πρῶτα μὲν ἐν Νεμέᾳ βριαρὸν κατέπεφνε λέοντα. Δεύτερον, ἐν Λέρνῃ πολυαίχενον ἔκτανεν ὕδραν. Τὸ τρίτον αὐτ' ἐπὶ τοῖς Ἐρμυάνθιον ἔκτανε κάπρον. Χρυσόκερων ἔλαφον μετὰ ταῦτ' ἤγρευσε τέταρτον. Πέμπτον, δ' ὀρνίθας Στυμφαλίδας ἐξεδίωξεν.

Ἐκτον, Ἀμαζονίδος κόμισε ζωστήρα φαεινόν.
Ἑβδομον, Ἀνγείου πολλὴν κόπρον ἐξεκάθηρεν.
Ὀγδοον, ἐκ Κρήτης πυρίπνοον ἤλασε ταῦρον.
Εἵνατον, ἐκ Θρήκης Διομήδεος ἤγαγεν ἵππους.
Γηρυόνου, δέκατον, βόας ἤλασεν ἐξ Ἐρυθείης.
Ἐνδέκατον, κύνεα Κέρδερον ἤγαγεν ἐξ Αἴδαο.
Δωδέκατον δ', ἥνεγκεν ἐς Ἑλλάδα χρύσεια μῆλα.

6

2. Ἡρακλῆα μυθολογοῦσιν ἐκ Διὸς γενέσθαι. Οὗτος, ῥώμῃ σώματος πολὺ τῶν ἀπάντων διενέγκας, ἐπῆλθε τὴν οἰκουμένην, κολάζων μὲν τοὺς ἀδίκους, ἀναιρῶν δὲ τὰ 10 τὴν χώραν ἀοίκητον ποιοῦντα θηρία· πᾶσι δ' ἀνθρώποις τὴν ἐλευθερίαν περιποιήσας, ἀήττητος μὲν ἐγένετο καὶ ἄτρωτος, διὰ δὲ τὰς εὐεργεσίας ἀθανάτου τιμῆς ἔτυχε παρ' ἀνθρώποις.

3. Ἡρακλῆος παιδὸς ὄντος ὀκταμηνιαίου, δύο δράκοντας 15 ὑπερμεγέθεις Ἥρα ἐπὶ τὴν αὐτοῦ εὐνὴν ἔπεμψε, διαφθαρεῖναι τὸ βρέφος θέλουσα. Ἐπιβοωμένης δὲ Ἀλκμήνης Ἀμφιτρύωνα, Ἡρακλῆς διαναστὰς ἄγχων ἐκατέραις ταῖς χερσὶν αὐτοὺς διέφθειρεν. — 4. Εὐρυσθεὺς ἐπέταξε τῷ Ἡρακλεῖ τοῦ Νεμέου λέοντος τὴν δορὰν κομίζειν. Τοῦτο δὲ ζῶον 20 ἦν ἄτρωτον, ἐκ Τυφῶνος γεγεννημένον. Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὸν λέοντα, καὶ εἰς τὴν Νεμέαν ἀφικόμενος, τὸν λέοντα ἐτόξευσέ πρῶτον. Ὡς δὲ ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα, τῷ ῥοπάλῳ ἐδίωκε. Φυγόντος δὲ τοῦ λέοντος εἰς ἀμφίστομον σπήλαιον αὐτοῦ, Ἡρακλῆς τὴν ἐτέραν ἀπωκοδόμησεν εἰσοδον, διὰ δὲ 25 τῆς ἐτέρας ἐπεισῆλθε τῷ θηρίῳ, καὶ περιθίς τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ, κατέσχευεν ἄγχων, ἕως ἔπνιξε, καὶ θύμενος ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐκόμιζεν εἰς Μυκῆνας. — 5. Ἐκτον ἐπέταξεν ἄθλον αὐτῷ τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας ἐκδιῶξαι. Ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ, πόλει τῆς Ἀρκαδίας, Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη, 30 πολλῇ συνηρεφῆς ὕλη. Εἰς ταύτην ὄρνεις συνέφυγον ἄπλετοι. Ἀμνηχανοῦντος οὖν Ἡρακλῆος, πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιθας ἐκβάλλῃ, χάλκεα κρόταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηναῖ,

παρ' Ἡφαίστου λαβοῦσα. Ταῦτα κρούων ἐπὶ τινος ὄρους τῇ Ἄλμῃ παρακειμένου, τὰς ὀρνιθας ἐφόδει. Ἄδ' δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ἱπομένουσαι, μετὰ δέους ἀνέπτατο, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

- 5 6. Λιδύης ἐβασίλευε παῖς Ποσειδῶνος, Ἀνταῖος, ὃς τοὺς ξένους ἀναγκάζων παλαίειν ἀνῆρει. Τούτῳ δὲ παλαίειν ἀναγκαζόμενος Ἡρακλῆς, ἀράμενος ἄμμασι μετέωρον ἀπέκτεινε· ψαύοντα γὰρ γῆς ἰσχυρότατον συνέδη γίνεσθαι. Διὸ καὶ Γῆς τινες ἔφασαν τοῦτον εἶναι παιδα. — 7. Μετὰ
- 10 Λιδύην Ἡρακλῆς Αἴγυπτον διεξῆει. Ταύτης ἐβασίλευε Βούσιρις, Ποσειδῶνος παῖς. Οὗτος τοὺς ξένους ἔθυεν ἐπὶ βωμῷ Διὸς, κατὰ τι λόγιον. Ἐννέα γὰρ ἔτη ἀφορία τὴν Αἴγυπτον κατέλαβε. Θράσιος δὲ ἐλθὼν ἐκ Κύπρου, μάντις τὴν ἐπιστήμην, ἔφη, τὴν ἀφορίαν παύσεσθαι, ἐὰν
- 15 ξένον ἄνδρα τῷ Διὶ σφάξωσι κατ' ἔτος. Βούσιρις δὲ ἐκείνον πρῶτον σφάξας τὸν μάντιν, πάντας τοὺς κατιόντας ξένους ἔσφαξε. Συλληφθεὶς οὖν καὶ Ἡρακλῆς τοῖς βωμοῖς προσεφέρετο· τὰ δὲ δεσμὰ διαβρόχῃας, τὸν τε Βούσιριν καὶ τὸν ἐκείνου παιδα Ἀμφιδάμαντα ἀπέκτεινεν.
- 20 8. Μεταστάντος δὲ Ἡρακλέους εἰς Θεοὺς, οἱ παῖδες αὐτοῦ, φυγόντες Εὐρυσθεῖα, ἦλθον εἰς Ἀθήνας, καὶ καθευθέντες ἐπὶ τὸν Ἑλέου βωμὸν, ἤξιουν βοηθεῖσθαι. Εὐρυσθεῖως δὲ ἐκείνους ἐκδιδόναι λέγοντος, καὶ πόλεμον ἀπειλοῦντος, οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἐκδιδόντες αὐτοὺς πόλεμον
- 25 πρὸς αὐτὸν ὑπέστησαν. Καὶ τοὺς μὲν παῖδας αὐτοῦ ἀπέκτειναν· αὐτὸν δὲ Εὐρυσθεῖα φεύγοντα ἐφ' ἄρματος κτείνει διώξας Ἄλλος, καὶ τὴν μὲν κεφαλὴν ἀποτεμῶν, Ἀλκμήνῃ δίδωσιν· ἥ δὲ κερκίσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξώρυξεν αὐτοῦ.

VI. EXPEDITION OF THE ARGONAUTS.

1. Φρίξον, τὸν Ἀθάμαντος, μυθολογοῦσι, διὰ τὰς ἀπὸ τῆς μητρικῆς ἐπιβουλᾶς ἀναλαβόντα τὴν ἀδελφὴν Ἑλλην, φυγεῖν ἐκ τῆς Ἑλλάδος. Περαιουμένων δὲ αὐτῶν κατὰ τινὰ θεῶν πρόνοιαν ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀσίαν ἐπὶ κριοῦ χρυσομάλλον, τὴν μὲν παρθένον ἀποπεσεῖν εἰς τὴν 5
θάλασσαν, ἣν ἀπ' ἐκείνης Ἑλλήσποντον ὀνομασθῆναι· τὸν δὲ Φρίξον εἰς τὸν Πόντον πορευθέντα κατενεχθῆναι μὲν πρὸς τὴν Κολχίδα, κατὰ τὴν λόγιον θύσαντα τὸν κριόν, ἀναθεῖναι τὸ δέρας εἰς τὸ τοῦ Ἄρεος ἱερόν. Μετὰ δὲ ταῦτα βασιλεύοντι τῆς Κολχίδος Αἰήτη χρησμὸν ἐκπεσεῖν, ὅτι 10
τότε καταστρέψει τὸν βίον, ὅταν ξένοι καταπλεύσαντες τὸ χρυσομάλλον δέρας ἀπενέγκωσι. Διὰ δὲ ταύτας τὰς αἰτίας, καὶ διὰ τὴν ἰδίαν ὤμότητα καταδεῖξαι θύειν τοὺς ξένους, ἵνα διαδοθείσης τῆς φήμης εἰς ἅπαντα τόπον περὶ τῆς Κόλχων ἀγριότητος, μηδεὶς τῶν ξένων ἐπιβῆναι τολμήσαι 15
τῆς χώρας.

2. Τῷ Πελίᾳ, τῆς Ἰώλκου ἐν Θεσσαλίᾳ βασιλεῖ, ἐθέσπισεν ὁ θεὸς, τὸν μονοσάνδαλον φυλάσσειν. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἡγνέει τὸν χρησμὸν· ὕστερον δὲ αὐτὸν ἔγνω. Τελῶν γὰρ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ Ποσειδῶνι θυσίαν, ἄλλους τε 20
πολλοὺς ἐπὶ ταύτῃ, καὶ τὸν Ἰάσονα μετεπέμψατο. Ὁ δὲ πόθῳ γεωργίας ἐν τοῖς χωρίοις διατελῶν, ἔσπευσεν ἐπὶ τὴν θύσαν. Διαβαίνων δὲ ποταμὸν Ἀναυρον, ἐξῆλθε μονοσάνδαλος, τὸ ἕτερον ἀπολέσας ἐν τῷ ρεῖθρῳ πέδιλον. Θεασάμενος δὲ Πελίας αὐτὸν, καὶ τὸν χρησμὸν συμβαλὼν, 25
ἠρώτα προσελθὼν, τί ἂν ἐποίησεν, ἐξουσίαν ἔχων, εἰ λόγιον ἢ αὐτῷ πρὸς τινος φονευθήσεσθαι τῶν πολιτῶν; Ὁ δὲ ἔφη, Τὸ χρυσομάλλον δέρας προσέταττον ἂν φέρειν αὐτῷ. Τοῦτο Πελίας ἀκούσας, εὐθύς ἐπὶ τὸ δέρας ἔλθειν ἐκέλευ-

- σεν αὐτόν. Τοῦτο δὲ ἐν Κόλχοις ἦν, ἐν Ἄρεος ἄλσει
 κρεμάμενον ἐκ δρυὸς, ἐφρουρεῖτο δὲ ὑπὸ δράκοντος αὔπνου.
 — Ἐπὶ τοῦτο πεμπόμενος Ἰάσων, Ἄργον παρεκάλεσε τὸν
 Φοῖβον· κακῆϊνος, Ἀθηναῖς ὑποθεμένης, πεντηκόντορον ναῦν
 5 κατασκεύασε, τὴν προσαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ κατασκευά-
 σαντος Ἀργώ· κατὰ δὲ τὴν πρῶραν ἐνήρμοσεν Ἀθηναῖ
 φωνῇ ἐν φηγοῦ τῆς Δωδωνίδος ξύλον· ὥς δὲ ἡ ναὺς κατα-
 σκευάσθη, χρωμένῳ ὁ θεὸς πλεῖν ἐπέτρεψε, συναθροίσαντι
 τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος.
- 10 3. Οὗτοι ναυαρχοῦντες Ἰάσονος ἀναχθέντες καταντῶσιν
 εἰς τὴν τῆς Θοῤῃκης Σαλμυδησσόν, ἔνθα ᾤκει Φινεὺς
 μάντις, τὰς ὅψεις πεπηρωμένος. Τοῦτον οἱ μὲν Ἀγῆ-
 νορος εἶναι λέγουσιν, οἱ δὲ Ποσειδῶνος υἱόν· καὶ πη-
 ρωθῆναι φασὶν αὐτόν, οἱ μὲν ὑπὸ θεῶν, ὅτι προὔλεγε
 15 τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα, οἱ δὲ, ὑπὸ Βορέου καὶ τῶν
 Ἀργοναυτῶν, ὅτι, πεισθεὶς μητρὶν, τοὺς ἰδίους ἐτύφλωσε
 παῖδας. Ἐπεμψαν δὲ αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπυίας οἱ θεοί.
 Πτερωταὶ δὲ ἦσαν αὗται, καὶ ἐπειδὴ τῷ Φινεῖ παρετίθετο
 τράπεζα, ἐξ οὐρανοῦ καθιπτάμεναι, τὰ μὲν πλεῖονα ἀνῆρ-
 20 παζον, ὀλίγα δὲ ὅσα ὁσμῆς ἀνάπλεα κατέλειπον, ὥστε μὴ
 δύνασθαι προσενέγκασθαι. Βουλομένοις δὲ τοῖς Ἀργο-
 ναύταις τὰ περὶ τοῦ πλοῦ μαθεῖν, ὑποθήσεσθαι τὸν πλοῦν
 ἔφη, τῶν Ἀρπυιῶν αὐτόν ἔαν ἀπαλλάξωσιν. Οἱ δὲ πα-
 ρέθεσαν αὐτῷ τράπεζαν ἐδεσμάτων. Ἀρπυιαὶ δὲ ἐξαίφνης
 25 σὺν βοῇ καταπτᾶσαι τὴν τροφὴν ἤρπαζον. Θεασάμενοι
 δὲ οἱ Βορέου παῖδες, Ζήτης καὶ Κάλαϊς, ὄντες πτηρω-
 τοὶ, σπασάμενοι τὰ ξίφη, δι' αἰέρος ἐδίωκον. Ἦν δὲ ταῖς
 Ἀρπυίαις χρεὼν τεθνάναι ὑπὸ τῶν Βορέου παίδων· τοῖς
 δὲ Βορέου παισὶ, τότε τελευτήσειν, ὅτε ἂν διώκοντες μὴ
 30 καταλάβωσι. Διωκομένων δὲ τῶν Ἀρπυιῶν, ἡ μὲν εἰς
 ποταμόν τινα ἐμπίπτει, ἡ δὲ ἑτέρα μέχρις Ἐχινάδων ἤλθε
 νήσῳ, αἱ νῦν ἀπ' ἐκείνης Στροφάδες καλοῦνται· ἐστράφη
 γὰρ, ὥς ἤλθεν ἐπὶ ταύτας, καὶ γενομένη κατὰ τὴν ἡϊόνα
 ἀπὸ καμάτου πίπτει σὺν τῷ διώκοντι. Ἀπολλώνιος δὲ ἕως

Στροφάδων νήσων φησὶν αὐτὰς διωχθῆναι, καὶ μηδὲν πα-
θεῖν, δούσας ὄρκον, τὸν Φινέα μηκέτι ἀδικήσειν.

4. Ἀπαλλαγείς δὲ τῶν Ἀργυιῶν Φινεύς, ἐμήνυσε τὸν
πλοῦν τοῖς Ἀργοναῦταις, καὶ περὶ τῶν Συμπληγάδων ὑπέ-
θετο πετρῶν τῶν κατὰ τὴν τοῦ Πόντου εἰσοδον. Ἦσαν δὲ 5
ὑπερμεγέθεις αὗται, συγκρουόμεναι δὲ ἀλλήλαις, ὑπὸ τῆς
τῶν πνευμάτων βίας, τὸν διὰ θαλάσσης πόρον ἀπέκλειον.
Ἐφέρετο δὲ πολλή μὲν ἀπ' αὐτῶν ὀμίχλη, πολὺς δὲ πάτα-
γος ἦν δὲ ἀδύνατον καὶ τοῖς πετεινοῖς δι' αὐτῶν ἐλθεῖν.
Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀφεῖναι πελειάδα διὰ τῶν πετρῶν, καὶ 10
ταύτην ἐὰν μὲν ἴδωσι σωθεῖσαν, διαπλεῖν καταφρο-
νούντας· ἐὰν δὲ ἀπολομένην, μὴ πλεῖν βιάζεσθαι. Ταῦτα
ἀνῆγοντο ἀκούσαντες, καὶ, ὥς πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν,
ἀφιαῖσιν ἐκ τῆς πρώτης πελειάδα· τῆς δὲ ἵπταμένης, τὰ
ἄκρα τῆς οὐρᾶς ἢ σύμπτωσις τῶν πετρῶν ἀπεθέρισεν. 15
Ἀναχωρούσας οὖν ἐπιτηρήσαντες τὰς πέτρας, μετ' εἰρεσίας
ἐντόνου, συλλαβομένης Ἥρας, διῆλθον, τὰ ἄκρα τῶν ἀφλά-
στων τῆς νηὸς περικοπέσης. Αἱ μὲν οὖν Συμπληγάδες
ἔκτοτε ἔστησαν· χρεῶν γὰρ ἦν αὐταῖς, νηὸς περαιωθείσης,
σιτῆραι παντελῶς. 20

5. Οἱ δὲ Ἀργοναῦται παραπλεύσαντες Θερμώδοντα καὶ
Καύκασον, ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν ἤλθον. Οὗτος τῆς Κολ-
χικῆς ἐστὶ γῆς. Καθορμισθείσης δὲ τῆς νηὸς, ἦκε πρὸς
Αἰήτην Ἰάσον, καὶ τὰ ἐπιτεγένητα ὑπὸ Πέλλου λέγων, πα-
ρεκάλει δοῦναι τὸ δέρας αὐτῷ· ὃ δὲ δώσειν ὑπέσχετο, εἰς 25
τοὺς χαλκόποδας ταύρους μόνος καταζεύξῃ· ἦσαν δὲ ἄγριοι
παρ' αὐτῷ οὗτοι ταῦροι δύο, μεγέθει διαφέροντες, δῶροι
Ἠφαίστου, οἱ χαλκοῦς μὲν εἶχον πόδας, πῦρ δὲ ἐκ στομά-
των ἐφύσων. Τούτους αὐτῷ ζεύξαντι ἐπετάσσετο σπείρειν
δράκοντος ὀδόντας· εἶχε γὰρ λαβὼν παρ' Ἀθηνᾶς τοὺς 30
ἡμίσεις ὧν Κάδμος ἔσπειρεν ἐν Θήβαις.

6. Ἀπορῶντος δὲ τοῦ Ἰάσονος, πῶς ἂν δύναίτο τοὺς
ταύρους καταζεύξαι, Μήδεια αὐτοῦ ἔρωτα ἔσχει· ἦν δὲ
αὕτη θυγάτηρ Αἰήτου καὶ Ἰδυίας τῆς Ἰλκεωνοῦ, φαρ-

μακίς. Δεδοικυῖα δὲ, μὴ πρὸς τῶν ταύρων διαφθορῇ, κρύφα τοῦ πατρὸς συνεργήσιν αὐτῷ πρὸς τὴν κατά-
 ζευξιν τῶν ταύρων ἐπηγγείλατο, καὶ τὸ δέρας ἐγχειρεῖν,
 ἐὰν ὁμόσῃ αὐτὴν ἔξιν γυναῖκα, καὶ εἰς Ἑλλάδα σύμπλουν
 5 ἀγάγηται. Ὁμόσαντος δὲ Ἰάσονος, φάρμακον δίδωσιν, ᾧ
 καταζευγνῖναι μέλλοντα τοὺς ταύρους ἐκέλευσε χρῆσαι τήν
 τε ἄσπίδα, καὶ τὸ δόρυ, καὶ τὸ σῶμα· τούτῳ γὰρ χρι-
 σθέντα, ἔφη, πρὸς μίαν ἡμέραν μῆτε ὑπὸ πυρὸς ἀδικη-
 θήσεσθαι, μῆτε ὑπὸ σιδήρου. Ἐδήλωσε δὲ αὐτῷ, σπειρο-
 10 μένων τῶν ὀδόντων, ἐκ γῆς ἄνδρας μέλλειν ἀναδύεσθαι
 ἐπ' αὐτὸν καθωπλισμένους, οὓς ἐπειδὴν ἀθρόους θιέσεται,
 ἐκέλευσε βάλλειν εἰς μέσον λίθους ἄποθεν· ὅταν δὲ ὑπὲρ
 τούτου μάχωνται πρὸς ἀλλήλους, τότε κτείνειν αὐτούς.

7. Ἰάσων δὲ τοῦτο ἀκούσας, καὶ χρισάμενος τῇ φαρ-
 15 μάκῳ, παραγενόμενος εἰς τὸ τοῦ νεῷ ἄλσος, ἐμάστευσε τοὺς
 ταύρους, καὶ σὺν πολλῷ πυρὶ ὀρμήσαντας αὐτοὺς κατέζευξε.
 Σπείροντος δὲ αὐτοῦ τοὺς ὀδόντας, ἀνέτελλον ἐκ τῆς γῆς
 ἄνδρες ἔνοπλοι· ὁ δὲ, ὕπου πλείονας ἰώρα, βύλλον ἐξ
 ἀφανοῦς λίθους πρὸς αὐτοὺς, μαχομένους πρὸς ἀλλήλους.
 20 προσιών, ἀνῆρει. Κατεζευγμένων δὲ τῶν ταύρων, οὐκ
 ἐδίδου τὸ δέρας Αἰήτης· ἐβούλετο δὲ τὴν τε Ἀργῶ κατα-
 φλέξαι, καὶ κτείνει τοὺς ἐμπλέοντας. Φθιάσασα δὲ Μήδεια,
 τὸν Ἰάσονα νυκτὸς ἐπὶ τὸ δέρας ἤγαγε, καὶ τὸν φυλάσσοντα
 δράκοντα κατακοιμίσασα τοῖς φαρμάκοις, μετὰ Ἰάσονος
 25 ἔχουσα τὸ δέρας ἐπὶ τὴν Ἀργῶν παρεγένετο. Συνείπετο δὲ
 αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἄψυρτος. Οἱ δὲ νυκτὸς μετὰ τούτων
 ἀνέχθησαν.

8. Πελίας δὲ, ἀπογνούς τὴν ὑποστροφὴν τῶν Ἀργο-
 ναυτῶν, Αἰσόνα, τὸν Ἰάσονος πατέρα, κτείνειν ἤθελεν·
 30 ὁ δὲ, αἰτησάμενος ἑαυτὸν ἀνελεῖν, Θυσίαν ἐπιτελών, ἀδιῶς
 ταύρου αἷμα σπασάμενος ἀπέθανεν. Ἡ δὲ Ἰάσονος μήτηρ
 ἐπαρυσάμενη Πελίᾳ, νήπιον ἀπολιποῦσα παῖδα Πρόμαχον,
 ἑαυτὴν ἀνῆρτησε· Πελίας δὲ καὶ τὸν καταλειφθέντα
 παῖδα ἀπέκτεινεν αὐτῆς. Ὁ δὲ Ἰάσων κατελθὼν, τὸ μὲν

δέρας ἔδωκε· περὶ ὧν δὲ ἡδικήθη μετελθεῖν ἐθέλων, και-
 ρὸν ἐξεδέχeto. Καὶ τότε μὲν ἐς Ἰσθμὸν μετὰ τῶν ἀριστείων
 πλεύσας, ἀνέθηκε τὴν ναῦν Ποσειδῶνι· αὐτῷ δὲ Μῆδειαν
 παρακαλεῖ ζῆτεῖν, ὅπως Πείλιος αὐτῷ δίκας ὑποσχῇ. Ἡ δὲ
 εἰς τὰ βασίλεια τοῦ Πείλιου παρελθοῦσα πείθει τὰς θυ- 5
 γατέρας αὐτοῦ, τὸν πατέρα κρεουργῆσαι καὶ καθεψῆσαι,
 διὰ φαρμάκων αὐτὸν ἐπαγγελλομένη ποιήσειν νέον· καὶ τοῦ
 πιστεῦσαι χάριν, κριὸν μελίσασα καὶ καθεψῆσασα, ἐποίησεν
 ἄρνα. Αἱ δὲ πιστεύσασαι, τὸν πατέρα κρεουργοῦσι καὶ
 καθεψοῦσιν. Ἀκαστος δὲ μετὰ τῶν τὴν Ἰωλκὸν οἰκούντων 10
 τὸν πατέρα θάπτει, τὸν δὲ Ἰάσονα μετὰ τῆς Μηδείας τῆς
 Ἰωλκοῦ ἐκβάλλει.

VII. MISCELLANEOUS FABLES.

1. Ὀρφεὺς, Καλλιόπης Μούσης καὶ Οἰάγρου υἱός, ᾄδων
 ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα. Ἀποθανούσης δὲ Εὐρυδίκης,
 τῆς γυ αἰκὸς αὐτοῦ, δηχθείσης ὑπὸ ὄφεως, κατήλθεν εἰς 15
 ᾄδου, καὶ Πλούτωνα ἔπεισεν ἀναπέμψαι αὐτήν. Ὁ δὲ
 ὑπέσχετο τοῦτο ποιήσειν, ἂν μὴ πορευόμενος Ὀρφεὺς
 ἐπιστραφῇ, πρὶν εἰς τὴν οἶκον αὐτοῦ παραγενέσθαι. Ὁ
 δὲ ἀπιστῶν ἐπιστραφεὶς ἐθεάσατο τὴν γυναῖκα· ἥ δὲ πάλιν
 ὑπέστρεψεν. 20

2. Πολλοὶ τῶν ποιητῶν φασί, Φαέθοντα τὸν Ἥλιον μὲν
 υἱόν, παῖδα δὲ τὴν ἥλικίαν ὄντα, πείσαι τὸν πατέρα, μίαν
 ἡμέραν παραχωρῆσαι τοῦ τεθρίππου. Συγχωρηθέντος δὲ
 αὐτῷ τούτου, τὸν μὲν Φαέθοντα ἐλαύνοντα τὸ τέθριππον,
 μὴ δύνασθαι κρατεῖν τῶν ἡνιῶν, τοὺς δὲ ἵππους κατα- 25
 φρονήσαντας τοῦ παιδός, ἐξενεχθῆναι τοῦ συνήθους
 δρόμου· καὶ τὸ μὲν πρῶτον κατὰ τὸν οὐρανὸν πλανωμέ-
 νους ἐκπυρῶσαι τοῦτον, καὶ ποιῆσαι τὸν νῦν γαλαξίαν
 καλούμενον κύκλον· μετὰ δὲ ταῦτα, πολλὴν τῆς οἰκου-

μένης κατακαίειν χώραν. Διὸ καὶ τὸν Δία ἀγανακτήσαντα ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις, κεραυνῶσαι μὲν τὸν Φαέθοντα, ἀποκαταστῆσαι δὲ τὸν Ἥλιον ἐπὶ τὴν συνήθη πορείαν. Τοῦ δὲ Φαέθοντος πεσόντος πρὸς τὰς ἐκβολὰς τοῦ νῦν
 5 Πάδου καλουμένου ποταμοῦ, τὸ δὲ παλαιὸν Ἑριδανοῦ προσαγορευομένου, θρηνῆσαι μὲν τὰς ἀδελφὰς αὐτοῦ τὴν τελευτήν, διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς λύπης μετασχηματισθῆναι τὴν φύσιν, γενομένας αἰγείρους. Ταύτας δὲ κατ' ἐνιαυτὸν κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν δάκρυον ἀμείναι, καὶ
 10 τοῦτο πηγνύμενον ἀποτελεῖν τὸ καλούμενον ἤλεκτρον.

3. Προμηθεὺς, Ἰαπετοῦ καὶ Ἀσίας υἱός, ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους πλάσας, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ, λάθρα Διός, ἐν νάρθηκι κρυψας. Ὡς δὲ ῥύσθητο Ζεὺς, ἐπέταξεν
 15 Ἡφαίστῳ τῷ Κανκιάῳ ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλῶσαι. Τοῦτο δὲ Σκυθικὸν ὄρος ἐστίν. Ἐν δὲ τούτῳ προσηλωθεὶς Ἡρομηθεὺς πολλῶν ἐτῶν ἀριθμὸν διετέλεσε. Καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν αἰτὸς ἐφιπτάμενος, τὸ ἥπαρ αὐτοῦ ἐνέμετο, αὐξανόμενον διὰ νυκτός. Καὶ Προμηθεὺς μὲν πυρὸς κλυπέντος δίκην ἔτινε ταύτην, μέχρις Ἡρακλῆς αὐτὸν
 20 ἔλυσεν.

4. Προμηθεὺς δὲ παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Φθίαν τόπων, γαμεῖ Πυρρῶν, τὴν Ἐπιμηθεὺς καὶ Πανδώρας, ἣν ἔπλασαν οἱ θεοὶ πρώτην γυναικα. Ἐπεὶ δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ χαλκοῦν γένος ἡθέλη-
 25 σεν, ὑποθεμένου Προμηθεὺς, Δευκαλίων τεκτηνάμενος λάργακα, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνδέμενος, εἰς ταύτην μετὰ Πυρρῶς εἰσέβη. Ζεὺς δὲ πολὺν ὕετον ἀπ' οὐρανοῦ χέας, τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν· ὥστε διαφθαρῆ-
 30 ναι πάντας ἀνθρώπους, ὀλίγων χωρὶς, οἱ συνέφυγον εἰς τὰ πηλοῖον ὑψηλὰ ὄρη. Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λάργακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἐφ' ἡμέρας ἐννέα καὶ νύκτας ἴσας, τῷ Παρνασσῷ προσίσχει, κακεῖ τῶν ὄμβρων παῦλαν λαθόντων, ἐκδύς ἔθυσσε Διὶ Φυξίῳ. Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμῆν πρὸς αὐτὸν, ἐπέτρεψεν αἰτεῖσθαι ὃ τι βούλεται· ὃ δὲ αἰρεῖται

ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι. Καὶ, Διὸς εἰπόντος, ὑπὲρ κεφαλῆς αἴρων ἔβαλε λίθους, καὶ οὓς μὲν ἔβαλε Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο· οὓς δὲ Πύρρᾱ, γυναῖκες. Ὅθεν καὶ λαοὶ μεταφορικῶς ὠνομάσθησαν ἀπὸ τοῦ λᾱαs, ὁ λίθος. 5

5. Σαλμωνεὺς διὰ τὴν ἀσίθειαν ἐκολάσθη. Ἐλεγε γὰρ ἑαυτὸν εἶναι Δία, καὶ τὰς ἐκείνου ἀφελόμενος θυσίας, ἑαυτῷ προσέτασσε θύειν· καὶ βύρσας μὲν ἐξηραμμένας ἐξ ἄρματος μετὰ λεβήτων χαλκῶν σύρων, ἔλεγε βροτῶν· βύλλων δὲ εἰς οὐρανὸν αἰθομένας λαμπάδας, ἔλεγεν ἀστράπτειν. Ζεὺς 10 δὲ αὐτὸν κεραυνώσας, τὴν κτισθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ πόλιν καὶ τοὺς οἰκήτορας ἠφάνισε πάντας.

6. Βῆλος ὁ Αἰγύπτου βασιλεὺς, παῖδας εἶχε διδύμους, Αἴγυπτον καὶ Δαναόν. Αἰγύπτῳ μὲν ἐγένοντο παῖδες πεντήκοντα, θυγατέρες δὲ Δαναῷ πεντήκοντα. Στasiaσάντων δὲ αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς ἀρχῆς ὕστερον, Δαναὸς τοὺς Αἰγύπτου παῖδας δεδοικῶς, ὑποθεμένης Ἀθηναῖς αὐτῷ, ναῦν κατεσκεύασε πεντηκόντορον, καὶ τὰς θυγατέρας ἐνθήμενος, ἔφυγεν εἰς Ἄργος. Οἱ δὲ Αἰγύπτου παῖδες καὶ αὐτοὶ εἰς Ἄργος ἐλθόντες, παρεκάλουν τὸν Δαναόν, τῆς τε ἔχθρας παύσασθαι, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ γαμεῖν ἡξίου. Δαναὸς δὲ, ἅμα μὲν ἀπιστῶν αὐτῶν τοῖς ἐπαγγέλμασιν, ἅμα δὲ καὶ μνησικακῶν περὶ τῆς φυγῆς, ὠμολόγει τοὺς γάμους, καὶ διεκλήρου τὰς κόρας. Ὡς δὲ ἐκληρώσαντο τοὺς γάμους, ἐστιάσας 25 ἐγγχειρίδια δίδωσι ταῖς θυγατρᾶσιν· αἱ δὲ κοιμωμένους τοὺς νυμφίους ἀπέκτειναν πλὴν Ἐπερμνήστρας. Αὕτη δὲ Λυγκία διέσωσε· διὸ καθεῖρξας αὐτὴν Δαναὸς ἐφρούρει. Αἱ δὲ ἄλλαι τῶν Λαναοῦ θυγατέρων τὰς μὲν κεφαλὰς τῶν νυμφίων ἐν τῇ Λίρῃ κατάρουζαν, τὰ δὲ σώματα πρὸ τῆς πόλεως ἐκήδευσαν. Καὶ αὐτὰς ἐκάθηραν Ἀθηναῖα τε καὶ Ἐρμῆς, Διὸς κελεύσαντος. Δαναὸς δὲ ὕστερον Ἐπερμνήστραν Λυγκεῖ συνώκισε· τὰς δὲ λοιπὰς θυγατέρας εἰς γυναικὸν ἀγῶνα τοῖς νικῶσιν ἔδωκεν. 30

7. Μίνως θαλασσοκρατῶν ἐπολέμησε στόλῳ τὰς Ἀθήνας, καὶ Μέγαρα εἰλε, Νίσου βασιλεύοντος, τοῦ Πανδίωνος. Ἀπέθανε δὲ ὁ Νίσος διὰ θυγατρὸς προδοσίαν. Ἐχοντι γὰρ αὐτῷ πορφυρέαν ἐν μέσῃ τῇ κεφαλῇ τρίχα (ἣς ἀφαίρε- 5 θείσης αὐτὸν μοῖρα ἦν τελευτᾶν), ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ Σκύλλα, ἐρασθεῖσα Μίνως, ἐξεῖλε τὴν τρίχα κοιμωμένῳ. Μίνως δὲ, Μεγάρων κρατήσας, ἀπέπλευσε, καὶ τὴν Σκύλλαν, τῆς πρύμνης τῶν ποδῶν ἐκδήσας, ὑποβρύχιον ἐποίησεν.

8. Σφίγγα μυθολογοῦσι, θηρίον διμορφον, παραγενο- 10 μένην εἰς τὰς Θήβας, αἰνιγμα προτιθέναι τῷ δυναμένῳ λύσαι, καὶ πολλοὺς ὑπ' αὐτῆς δι' ἀπορίαν ἀναιρεῖσθαι. Ἦν δὲ τὸ προτιθεῖν ὑπὸ τῆς Σφιγγός· τί ἐστι τὸ αὐτὸ δίπουν, τρίπουν, καὶ τετράπουν·

ἄλλ' ὅποταν βαίνει πλείστοισι πόδεσσι,

15 Ἐνθα μῖνος γυίοισιν ἀφανρότατον πέλει αὐτοῦ.
Ἀπορουμένων δὲ τῶν ἄλλων, ὁ Οἰδῖπους ἀπεφάνητο, ἄνθρωπον εἶναι τὸ προβληθέν· νῆπιον μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπάρχοντα, τετράπουν εἶναι· αὐξήσαντα δὲ, δίπουν· γηράσαντα δὲ, 20 τρίπουν, βακτηρίᾳ χρώμενον διὰ τὴν ἀσθένειαν. Ἐνταῦθα τὴν μὲν Σφίγγα ἑαυτὴν κατακρημνίσαι, τὸν δὲ Οἰδῖπουν γῆμαι τὴν ἀγνοουμένην ὑφ' ἑαυτοῦ μητέρα, τῷ λύσαντι ἔπαθλον προτιθεμένην.

9. Ἑλένη, Λήδας καὶ Τυνδάρειω θυγάτηρ, ὡς δὲ ἄλλοι λέγουσι, Διὸς, κάλλει ἦν διαπρεπής. Παρεγένοντο δὲ εἰς 25 Σπάρτην ἐπὶ τὸν αὐτῆς γάμον πολλοὶ τῶν βασιλευόντων Ἑλλάδος. Τούτων ὄρων τὸ πλῆθος Τυνδάρειος, ἐδεδοίκει μὴ, κριθέντος ἐνός, στασιάσωσιν οἱ λοιποὶ, ἐξορκίζει τοὺς μνηστῆρας βοηθήσειν, ἐὰν ὁ προκριθεὶς νυμφίος ὑπὸ ἄλλου τινὸς ἀδικῇται περὶ τὸν γάμον, καὶ αἰρεῖται τὸν Μενέλαον 30 νυμφίον, καὶ τὴν βασιλείαν τῆς Σπάρτης αὐτῷ παραδί-
δωσιν.

10. Ἡ Θέτις ἐκ Πηλέως βρέφος ἐγέννησε, τὸν Ἀχιλλεῖα. Ἀθάνατον δὲ θέλουσα ποιῆσαι τοῦτο, κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ ἐγκρυβοῦσα τῆς νυκτός, ἔφθειρεν ὃ ἦν αὐτῷ θνητὸν

πατρῶον· μεθ' ἡμέραν δὲ ἔχριεν ἀμβροσίᾳ. Πηλεὺς δὲ ἐπιτηρήσας, καὶ ἀσπαίροντα τὸν παῖδα ἰδὼν ἐπὶ τοῦ πυρός, ἐδόησε· καὶ Θέτις, κωλυθεῖσα τὴν προαίρεσιν τελειῶσαι, νήπιον τὸν παῖδα ἀπολιποῦσα, πρὸς Νηρῆϊδας ἔχετο. Κομίζει δὲ τὸν παῖδα πρὸς Χείρωνα Πηλεὺς. Ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγχνοις λεόντων καὶ συῶν ἀγρίων καὶ ἄρκτων μυελοῖς.

11. Αἰακὸς, ὁ Διὸς ἔκγονος, τοσοῦτον διήνεγκεν, ὥστε γενομένων ἀνυμῶν ἐν τοῖς Ἕλλησι, καὶ πολλῶν ἀνθρώπων διαφθαρέντων, ἐπειδὴ τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς ὑπέρ- 10 βαλεν, ἦλθον οἱ προεστῶτες τῶν πόλεων ἰκετεύοντες αὐτὸν, νομίζοντες, διὰ τῆς εὐγενείας καὶ τῆς εὐσεβείας τῆς ἐκείνου, τάχιστ' ἂν εὐρεῖσθαι παρὰ τῶν θεῶν τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγὴν. Σωθέντες δὲ καὶ τυχόντες ἀπάντων ὧν ἐδεήθησαν, ἱερὸν ἐν Αἰγίῳ κατεστήσαντο κοινὸν τῶν 15 Ἑλλήνων, οὐπὲρ ἐκείνος ἐποίησατο τὴν εὐχὴν. Καὶ κατ' ἐκείνον μὲν τὸν χρόνον ἕως ἣν μετ' ἀνθρώπων, μετὰ καλλίστης δόξης ὧν διετέλεσεν· ἐπειδὴ δὲ μετήλλαξε τὸν βίον, λέγεται παρὰ Πλούτωνι καὶ Κόρη τιμᾶς μεγίστας ἔχων παρεδρεῦεν ἐκείνους. — Τοῦτου δὲ παῖδες ἦσαν Τελαμῶν 20 καὶ Πηλεὺς. Ὡν ὁ μὲν ἕτερος μεθ' Ἡρακλέους ἐπὶ Λαομέδοντα στρατευσάμενος, τῶν ἀριστείων ἔτυχε· Πηλεὺς δὲ ἐν τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Κεντιάφους ἀριστεύσας, καὶ κατὰ πολλοὺς ἄλλους κινδύνους εὐδοκίμησας, Θέτιδι, τῇ Νηρῆως, θνητὸς ὣν ἀθανάτῳ, συνώκησε· καὶ μόνου τούτου 25 φασὶ τῶν προγεγενημένων ὑπὸ θεῶν ἐν τοῖς γάμοις ὑμέραιον ἄσθῆναι. Τοῦτοιν δ' ἐκατέροι, Τελαμῶνος μὲν Δίας καὶ Τεῦκρος ἐγεννήθη, Πηλέως δ' Ἀχιλλεύς. Οἱ μέγιστον καὶ σαφέστατον ἔλεγχον ἔδωσαν τῆς αὐτῶν ἀρετῆς. Οὐ γὰρ ἐν ταῖς αὐτῶν πόλεσιν ἐπρώτευσαν μόνον, οὐδὲ 30 ἐν τοῖς τόποις, ἐν οἷς κατέκον· ἀλλὰ στρατείας τοῖς Ἕλλησιν ἐπὶ τοὺς Βαρβάρους γιγνομένης, καὶ πολλῶν μὲν ἐκατέρωθεν ἀθροισθέντων, οὐδενὸς δὲ τῶν ὀνομαστῶν ἀπολειφθέντος, ἐν τούτοις τοῖς κινδύνους Ἀχιλλεὺς μὲν

ἀπάντων διήνεγκεν, Αἴας δὲ μετ' ἐκείνον ἡρώστεισα.
Τεῦκρος δὲ τῆς τούτων συγγενείας ἄξιος, καὶ τῶν ἄλλων
οὐδενὸς χείρων γενόμενος, ἐπειδὴ Τροίαν συνεξείλεν, ἀφικό-
μενος εἰς Κύπρον Σαλαμῖνα κατῴκισεν.

- 5 12. Θησεύς, ὁ Αἰγέως, Λαπίθαις σύμμαχος γενόμε-
νος καὶ στρατευσάμενος ἐπὶ Κενταύρους τοὺς διφυεῖς, οἱ
καὶ τάχει καὶ βίῳ καὶ τόλμῃ διέφερον, τούτους μάχῃ
νικήσας, εὐθὺς μὲν τὴν ὕβριν αὐτῶν ἔπαυσεν, οὐ πολλῶ δ'
ὑστερον τὸ γένος ἐξ ἀνθρώπων ἠφάνισεν. — Κατὰ δὲ
10 τοὺς αὐτοὺς χρόνους οἱ Ἀθηναῖοι τῷ Μινωταύρῳ, τῷ ἐν
Κρήτῃ τραφέντι, δασμὸν ἀπέστειλαν δις ἑπτὰ παῖδας, οὓς
ιδῶν ἀγομένους, οὕτως ἠγανάκτησεν, ὥςθ' ἡγήσατο κρεῖτ-
τον εἶναι τεθνάναι, ἢ ζῆν αἰσχροῦς, ἄρχων τῆς πόλεως τῆς
οὕτως οἰκτρὸν τοῖς ἐχθροῖς φόρον ὑποτελεῖν ἠναγκασμένης.
15 Σύμπλους δὲ γενόμενος, καὶ κρατήσας τῆς φύσεως ἐξ
ἀνδρὸς καὶ ταύρου μεμιγμένης, τοὺς μὲν παῖδας τοῖς γο-
νεῦσιν ἀπέδωκε, τὴν δὲ πατρίδα οὕτως δεινοῦ προστάγματος
ἤλευθέρωσεν.

MYTHOLOGICAL DIALOGUES.

I. JUPITER AND MERCURY.

Ζεύς. Τὴν τοῦ Ἰνάχου παῖδα οἶσθα, τὴν καλὴν, ἧ
20 Ἐρμῆ;

Ἐρμῆς. Ναὶ, τὴν Ἰὼ λέγεις.

Ζ. Οὐκέτι παῖς ἐκείνη ἐστίν, ἀλλὰ δάμαλις.

Ἐ. Τεράστιον τοῦτο· τῷ τρόπῳ δ' ἐνηλλάγη;

Ζ. Ζηλοτυπήσασα ἢ Ἥρα μετέβαλεν αὐτήν· ἀλλὰ καὶ

ἄλλο τι δεινὸν ἐπιμεμηχάνηται τῇ κακοδαίμονι· βουκό-
λον τινὰ πολυόμματος Ἄργον τοῦνομα ἐπέστησεν, ὃς νέμει
τὴν δάμαλιν, αὐπνος ὢν.

Ἐ. Τί οὖν ἡμᾶς χρή ποιῆν;

Ζ. Καταπτάμενος ἐς τὴν Νεμέαν (ἐκεῖ δὲ που ὁ Ἄργος 5
βουκολεῖ) ἐκείνον μὲν ἀπόκτεινον, τὴν δὲ Ἰὼ διὰ τοῦ
πελάγους ἐς τὴν Αἴγυπτον ἀπαγαγών, Ἴσιν πώλησον.
Καὶ τολοιπὸν ἔστω θεὸς τοῖς ἐκεί· καὶ τὸν Νεῖλον ἀνα-
γέτω, καὶ τοὺς ἀνέμους ἐπιπεμπέτω, καὶ σωζέτω τοὺς πλέ-
οντας.

10

II. VULCAN AND JUPITER.

Ἡφ. Τί με, ὦ Ζεῦ, δεῖ ποιῆν; ἤκω γάρ, ὥς ἐκέλευσας,
ἔχων τὸν πέλεκυν ὀξύτατον, εἰ καὶ λήθους δέοι μιν πληγῇ
διατεμεῖν.

Ζ. Εὖγε, ὦ Ἡφαιστε. Ἀλλὰ διέλε μου τὴν κεφαλὴν ἐς
δύο κατενεγκών.

15

Ἡφ. Πειρᾷ μου, εἰ μέμνη; Πρόσταττε δ' οὖν τὰληθές,
ὅπερ θέλεις σοὶ γενέσθαι.

Ζ. Διαιρεθῆναί μοι τὸ κρανίον· εἰ δὲ ἀπειθήσεις, οὐ
νῦν πρῶτον ὀργιζομένου πειράσῃ μου· ἀλλὰ χρή καθικνεῖ-
σθαι παντὶ τῷ θυμῷ, μηδὲ μέλλειν· ἀπόλλυμαι γὰρ ὑπὸ
τῶν ὀδόνων, αἵ μοι τὸν ἐγκέφαλον ἀναστρέφουσιν.

Ἡφ. Ὅρα, ὦ Ζεῦ, μὴ κακὸν τι ποιήσωμεν· ὅξυς γὰρ ὁ
πέλεκυς ἐστί, καὶ οὐκ ἀναιμωτὶ, οὔτε κατὰ τὴν Εἰλείθυιαν
μαϊώσεται σε.

Ζ. Κατένευκα μόνον, ὦ Ἡφαιστε, θαρρόων· οἶδα γὰρ 25
ἐγὼ τὸ συμφέρον.

Ἡφ. Ἀκῶν μὲν, κατοίσω δέ· τί γὰρ χρή ποιῆν,
σοῦ κτελέοντος; (Ἡφαιστε διατίμω τὸ τοῦ Διὸς κρανίον.)
Τί τοῦτο; κόρη ἔνοπλος; — μέγα, ὦ Ζεῦ, κακὸν εἶχες ἐν

τῇ κεφαλῇ· εἰκότως γοῦν ὀξύθυμος ἦσθα, τηλικαύτην
 ὑπὸ τῇ μῆνιγγι παρθένον ζωογονῶν, καὶ ταῦτα ἔνοπλον·
 ἣ που στρατόπεδον, οὐ κεφαλὴν ἐλελήθεις ἔχων· ἣ δὲ πηδᾶ,
 καὶ πυρρὴ χίρζει, καὶ τὴν ἀσπίδα τινάσσει, καὶ τὸ δόρυ
 5 πᾶλλει, καὶ ἐνθουσιᾷ· καὶ τὸ μέγιστον, καλὴ πᾶν καὶ
 ἀκμαία γεγένηται ἤδη ἐν βραχεῖ· γλαυκῶπις μὲν, ἀλλὰ
 κοσμεῖ καὶ τοῦτο ἡ κόρυς.

III. JUPITER, ESCULAPIUS, HERCULES.

Ζ. Πάνσασθε, ὦ Ἀσκληπιεὶ καὶ Ἡράκλεις, ἐρρίζοντες πρὸς
 ἀλλήλους ὥσπερ ἄνθρωποι. Ἀπρεπὴ γὰρ ταῦτα, καὶ ἀλ-
 10 λότρια τοῦ συμποσίου τῶν θεῶν.

Ἡρ. Ἀλλὰ θεεῖς, ὦ Ζεῦ, τουτονὶ τὸν φαρμακεία προ-
 κατακλίνεσθαι μου;

Ἀσκ. Νῆ Δία, καὶ ἀμείνων γὰρ εἰμι.

Ἡρ. Κατὰ τί, ὦ ἐμβρόντητε; ἣ διότι σε ὁ Ζεὺς ἐκεραυνώ-
 15 σεν, ἅ μὴ θεῖς ποιοῦντα, νῦν δὲ κατ' ἔλεον αὐθις
 ἀθανασίας μετείληφας;

Ἀσκ. Ἐπιλέλησαι γὰρ καὶ σὺ, ὦ Ἡρακλες, ἐν τῇ Οἴτῃ
 καταφλεγείς, ὅτι μοι ὀνειδίζεις τὸ πῦρ;

Ἡρ. Οὐκ οὐν ἴσα καὶ ὅμοια βεβίωται ἡμῖν· ὅς Διὸς
 20 μὲν υἱός εἰμι, τοσαῦτα δὲ πεπόνηκα, ἐκκαθαίρων τὸν βίον,
 θηρία καταγωνιζόμενος, καὶ ἀνθρώπους ὑβριστὰς τιμαρνού-
 μενος. Σὺ δὲ ῥιζοτόμος εἶ, καὶ ἀγύρτης, νοσοῦσι μὲν ἴσως
 ἀνθρώποις χρήσιμος ἐπιθήσειν τῶν φαρμάκων, ἀνθρώδεις δὲ
 οὐδὲν ἐπιδεδυγμένος.

25 Ἀσκ. Εὖ λέγεις, ὅτι σου τὰ ἐγκλήματα ἰασάμην, ὅτε
 πρῶτον ἀνῆλθες ἡμίφλεκτος, ὑπ' ἀμφοῖν διεφθαρμένος τὸ
 σῶμα, τοῦ χιτῶνος, καὶ μετὰ τοῦτο, τοῦ πυρός. Ἐγὼ δὲ,
 εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, οὔτε ἐδούλευσα ὥσπερ σὺ, οὔτε ἔβαινον

ἔρια ἐν Ἀνδίᾳ, πορφυρίδα ἐνδεδυνκώς, καὶ παιόμενος ὑπὸ
τῆς Ὀμφάλης χρυσῷ σανδαλίῳ, ἀλλ' οὐδὲ μελαγχολήσας
ἀπέκτεινα τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα.

Ἡ ρ. Εἰ μὴ παύσῃ λοιδορούμενός μοι, ἀντίκα μάλα
εἴσῃ, ὥς οὐ πολὺ σε ὀνήσει ἡ ἀθανασία, ἐπεὶ ἀράμενός σε, 5
ρίψω ἐπὶ κεφαλὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε μὴδὲ τὸν Παιήονα
ιάσασθαι σε, τὸ κρανίον συντριβέντα.

Ζ. Παύσασθε, φημί, καὶ μὴ ἐπιταράττετε ἡμῖν τὴν
συνουσίαν, ἣ ἀμφοτέροισι ἀποπέμψομαι ὑμᾶς τοῦ συμ-
ποσίου. Καίτοι εὐγνώμον, ὃ Ἡρακλῆς, προκατακλίνεσθαι 10
σου τὸν Ἀσκληπιόν, ἅτε καὶ πρότερον ἀποθανόντα.

IV. JUNO AND LATONA.

Ἡ ρ. Καλὰ μὲν γάρ, ὦ Ἀητοῖ, καὶ τὰ τέκνα έτεκες
τῷ Διὶ.

Ἀη τ. Οὐ πᾶσαι, ὦ Ἡρα, τοιοῦτους τίκτειν δυνάμεθα,
οἷος ὃ Ἡφαιστός ἐστιν. 15

Ἡ ρ. Ἄλλ' οὗτος μὲν ὁ χολός, ὅμως χρήσιμός γε ἐστὶ,
τεχνίτης ὢν ἄριστος, καὶ κατακεκόσμηκεν ἡμῖν τὸν οὐρανόν·
οἱ δὲ σοὶ παῖδες, ἣ μὲν αὐτῶν ἀρρενικὴ πέρα τοῦ μέτρου,
καὶ ὄρειος, καὶ τὸ τελευταῖον, ἐς τὴν Σκυθίαν ἀπελθοῦσα,
πάντες ἴσασιν οἷα ἐσθίει, ξενοκτονοῦσα, καὶ μμουμένη 20
τοὺς Σκύθας αὐτοὺς, ἀνθρωποφάγους ὄντας. Ὁ δ' Ἀπόλ-
λων προσποιεῖται μὲν πάντα εἰδέναι, καὶ τοξεύειν, καὶ κι-
θαρίζειν, καὶ ἱατρός εἶναι, καὶ μαντεύεσθαι, καὶ καταστη-
σάμενος ἐργαστήρια τῆς μαντικῆς, τὸ μὲν ἐν Δελφοῖς, τὸ
δ' ἐν Κλάρῳ, καὶ ἐν Διδύμοις, ἐξαπατᾷ τοὺς χρωμένους 25
αὐτῷ, λοξὰ ἀποκρινόμενος, ὥς ἀκίνδυνον εἶναι τὸ σφάλμα.
Καὶ πλουτεῖ μὲν ἀπὸ τοιούτου· πολλοὶ γάρ οἱ ἀνόητοι καὶ
παρίχοντες αὐτοὺς καταγοητεύεσθαι· πλὴν οὐκ ἀγνοεῖται

γε ὑπὸ τῶν συνειωτέρων τὰ πολλὰ τερατευόμενος· αὐτὸς γοῦν ὁ μάντις ἡγνόμενός, ὅτι φονεύσει μὲν τὸν ἐρώμενον τῷ δίσκῳ, οὐ προεμαντεύσατο δὲ, ὥς φεύξεται αὐτὸν ἡ Δάφνη, καὶ ταῦτα οὕτω καλὸν καὶ κομήτην ὄντα. Ὡς τε
8 οὐχ ὁρῶ καθότι καλλιτεκνοτέρα τῆς Νιοβῆς ἔδοξας.

Λητ. Ταῦτα μέντοι τὰ τέκνα, ἡ ξενοκτόνος, καὶ ὁ ψευδόμεναις, οἶδα, ὅπως λυπεῖ σε, ὁρώμενα ἐν τοῖς θεοῖς, καὶ μάλιστα, ὅταν ἡ μὲν ἐπαινῇται ἐς τὸ κάλλος, ὁ δὲ κινθάρῃ ἐν τῷ συμποσίῳ θαυμαζόμενος ὑφ' ἀπάντων.

10 Ἡρ. Ἐγέλασα, ὦ Λητοῖ· ἐκείνος θαυμαστός, ὃν ὁ Μαρσύας, εἰ τὰ δίκαια αἱ Μοῦσαι δικάσαι ἤθελον, ἀπέδειρεν ἅν, αὐτὸς κρατήσας τῇ μουσικῇ; νῦν δὲ κατασφισθεὶς ἀθλίως ἀπόλωλεν, ἀδίκως ἄλους· ἡ δὲ καλή σου παρθένος οὕτω καλή ἐστίν, ὥστε ἐπεὶ ἔμαθεν ὑφ' ὧν ὑπὸ
15 τοῦ Ἀκταίωνα, φοβηθεῖσα μὴ ὁ νεανίσκος ἐξαγορεύσῃ τὸ αἰσχρὸν αὐτῆς, ἐπαφῆκεν αὐτῷ τοὺς κύνας.

Λητ. Μέγα, ὦ Ἡρα, φρονεῖς, ὅτι ξύνει τῷ Διὶ, καὶ συμβασιλεύεις αὐτῷ, καὶ διὰ τοῦτο ὑβρίζεις ἀδεῶς· πλὴν ἄλλ' ὅσῳ σε μετ' ὀλίγον αὐτίς θακνύουσιν, ὅποταν σὲ
20 καταλιπὼν ἐς τὴν γῆν κατήλῃ, ταῦρος ἢ κύκνος γενόμενος.

V. JUNO AND JUPITER.

Ἡρ. Ἐγὼ μὲν ἡσυχνόμην ἅν, ὦ Ζεῦ, εἴ μοι τοιοῦτος ἦν υἱός, θῆλυς οὕτω καὶ διεφθαρμένος ὑπὸ τῆς μέθης· μέτρα μὲν ἀναδεδεμένος τὴν κόμην, τὰ πολλὰ δὲ μαινομένηαις γυναιξὶ συνῶν, ἀδρότερος μὲν τῶν ἐκείνων, ὑπὸ τυμπάνοις καὶ
25 αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις χορεύων· καὶ ὅλως παντὶ μᾶλλον δαικῶς, ἢ σοὶ τῷ πατρί.

Ζ. Καὶ μὴν οὐτός γε ὁ θηλυμίτρας, ὁ ἀδρότερος τῶν γυναικῶν, οὐ μόνον, ὦ Ἡρα, τὴν Λυδίαν ἐχειρώσατο, καὶ

τοὺς κατοικοῦντας τὸν Τρωῶλον ἔλαβε, καὶ τοὺς Θρᾷκας
 ὑπηγάγετο, ἀλλὰ καὶ ἐπ' Ἰνδοὺς εἰλάσας τῷ γυναικεῖ
 τούτῳ στρατιωτικῷ, τοὺς τε ἐλέφαντας εἴλε, καὶ τῆς χώρας
 ἐκράτησε, καὶ τὸν βασιλέα πρὸς ὀλίγον ἀντιστῆναι τολμή-
 σαντα, αἰχμάλωτον ἀπήγαγε· καὶ ταῦτα ἅπαντα ἔπραξεν, 5
 ὀρχούμενος ἅμα, καὶ χορεύων, θύρσοις χρώμενος κίττινοις,
 μεθύων, ὡς φῆς, καὶ ἐνθεάζων. Εἰ δέ τις ἐπιχειρήσει
 λοιδορήσασθαι αὐτῷ, ὑβρίσας ἐς τὴν τιλκτὴν, καὶ τοῦτον
 ἐτιμωρήσατο, ἢ κατεδήσας τοῖς κλήμασιν, ἢ διασπασθῆναι
 ποιήσας ὑπὸ τῆς μητρὸς ὥσπερ νεβρόν. Ὅρᾳς ὡς ἀνδρεία 10
 ταῦτα, καὶ οὐκ ἀνάξια τοῦ πατρὸς; εἰ δὲ παιδιὰ καὶ τροφῇ
 πρόεστιν αὐτοῖς, οὐδεὶς φθόνος· καὶ μάλιστα εἰ λο-
 γίσαιτό τις, οἷος ἂν νήφων οὗτος ᾗ, ὅπου ταῦτα μεθύων
 ποιεῖ.

VI. MERCURY AND MALA.

Ἐρμ. Ἔστι γάρ τις, ὃ μῆτερ, ἐν οὐρανῷ θεὸς ἀθλιώτε- 15
 ρος ἐμοῦ;

Μαῖ. Μὴ λέγε, ὃ Ἐρμῆ, τοιοῦτον μηδέν.

Ἐρμ. Τί μὴ λέγω, ὃς τοσαῦτα πράγματα ἔχω, μόνος
 κάμων, καὶ πρὸς τοσαύτας ὑπηρεσίας διασπώμενος;
 ἔωθεν μὲν γὰρ ἐξαναστάντα σαιρεῖν τὸ συμπόσιον δεῖ· 20
 καὶ διαστρώσαντα τὴν κλισίαν, εἴτα εὐθετήσαντα ἕκαστα,
 παρυστάναι τῷ Διὶ, καὶ διαφέρειν τὰς ἀγγελίας τὰς παρ'
 αὐτοῦ, ἄνω καὶ κάτω ἡμεροδρομοῦντα· καὶ ἐπανελθόντα
 ἐτι κεκονιμένον παρατιθέναι τὴν ἀμβροσίαν. Πρὶν δὲ
 τὸν νεώνητον τοῦτον οἰνοχόον ἤκειν, καὶ τὸ νέκταρ ἐγὼ 25
 ἐνέχεον. Τὸ δὲ πάντων δεινότατον, ὅτι μηδὲ νυκτὸς
 καθεύδω μόνος τῶν ἄλλων, ἀλλὰ δεῖ με καὶ τότε τῷ
 Πλούτωνι ψυχαγωγεῖν, καὶ νεκροπομπὸν εἶναι, καὶ παρ-

εστάναι τῷ δικαστηρίῳ. Οὐ γὰρ ἱκανά μοι τὰ τῆς ἡμέρας
 ἔργα, ἐν παλαιστικαῖς εἶναι, καὶ ταῖς ἐκκλησίαις κηρύττειν,
 καὶ ῥήτορας ἐκδιδάσκειν, ἀλλ' ἔτι νεκρικὰ συνδιαπράττειν
 μεμερισμένον. Καίτοι τὰ μὲν τῆς Ἀήδας τέκνα παρ' ἡμέ-
 5 ραν ἑκάτερος ἐν οὐρανῷ ἢ ἐν ᾗδου εἰσὶν· ἐμοὶ δὲ καθ' ἑκά-
 στην ἡμέραν καὶ ταῦτα κακείναι ποιῆν ἀναγκαῖον. Καὶ
 οἱ μὲν Ἀλκμήνης καὶ Σεμέλης, ἐκ γυναικῶν δυστήνων
 γενόμενοι, εὐωχοῦνται ἀφρόντιδες· ὁ δὲ Μαίης τῆς Ἀτλαν-
 τίδος, διακονοῦμαι αὐτοῖς. Καὶ νῦν ἄρτι ἤκοντά με ἀπὸ
 10 Σιδῶνος παρὰ τῆς Ἀγήνορος θυγατρὸς, ἐφ' ἣν πέπομφί
 με ὁψόμενον ὃ τι πράττει ἢ παῖς, μηδὲ ἀπαπνεύσαντα,
 πέπομφεν αὐθις ἐς τὸ Ἄργος ἐπισκεψόμενον τὴν Δανάην·
 εἴτ' ἐκεῖθεν ἐς Βοιωτίαν, φησὶν, ἔλθων, ἐν παρόδῳ τὴν
 Ἀντιόπην ἰδέ. Καὶ ὅπως ἀπηγόρευκα ἦδη. Εἰ γοῦν μοι
 15 δυνατόν ἦν, ἡδίως ἂν ἤβλωσα πεπραῖσθαι, ὥσπερ οἱ ἐν γῇ
 κακῶς δουλεύοντες.

Μαῖ. Ἔα ταῦτα, ὦ τέκνον· χρή γὰρ πάντα ὑπηρε-
 τεῖν τῷ πατρὶ, νεανίαν ὄντα· καὶ πῶν, ὥσπερ ἐπέμφοθης,
 1 σόβει ἐς Ἄργος, εἴτα ἐς τὴν Βοιωτίαν, μὴ καὶ πλεῖν βου-
 20 δύνων λάδης.

VII. ZEPHYR AND NOTUS.

Ζέφ. Οὐ πώποτε πομπὴν ἐγὼ μεγαλοπρεπεστέραν
 εἶδον ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἀπ' οὗ γε εἰμὶ, καὶ πνέω. Σὺ δὲ
 οὐκ εἶδες, ὦ Νότε;

Νότ. Τίνα ταύτην λέγεις, ὦ Ζέφυρε, τὴν πομπήν; ἢ
 25 τίνες οἱ πέμποντες ἦσαν;

Ζέφ. Ἰδίοτον θεάματος ἀπελείφθης, οἷον οὐκ ἂν
 ἄλλο ἴδοις ἔτι.

Νότ. Παρὰ τὴν ἐρυθρὰν γὰρ θάλασσαν εἰργαζόμεν·

ἐπέπνευσα δέ τι καὶ μέρος τῆς Ἰνδικῆς, ὅσα παράλια τῆς χώρας· οὐδὲν οὖν οἶδα ὧν λέγεις.

Ζέφ. Ἀλλὰ τὸν Σιδώνιον Ἀγήνορα οἶδας;

Νότ. Ναί· τὸν τῆς Εὐρώπης πατέρα· τί μήν;

Ζέφ. Περὶ αὐτῆς ἐκείνης διηγήσομαι σοι.

5

Νότ. Μῶν ὅτι ὁ Ζεὺς ἐραστής ἐκ πολλοῦ τῆς παιδός, τοῦτο γὰρ καὶ πάλοι ἠπιστάμην.

Ζέφ. Οὐκοῦν τὸν μὲν ἔρωτα οἶσθα· τὰ μετὰ ταῦτα δὲ ἤδη ἄκουσον. Ἡ μὲν Εὐρώπη κατεληλύθει ἐπὶ τὴν ἡϊόνα παῖζουσα, τὰς ἡλικιώτιδας παραλαβοῦσα· ὁ Ζεὺς 10 δὲ, ταύρῳ εἰκάσας ἑαυτὸν, συνέπαιζεν αὐταῖς, κάλλιστος φαινόμενος· λευκός τε γὰρ ἦν ἀκριδῶς, καὶ τὰ κέρατα εὐκαμπτής, καὶ τὸ βλέμμα ἡμερος. Ἐσκίρτα οὖν καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῆς ἡϊόνος, καὶ ἐμυκᾶτο ἡδιστον, ὥστε τὴν Εὐρώπην τολμῆσαι καὶ ἀναβῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ τοῦτ' ἐγένετο, θρο- 15 μαῖος μὲν ὁ Ζεὺς ὥρμησεν ἐπὶ τὴν θάλασσαν φέρων αὐτήν, καὶ ἐνήχετο ἐμπεσών· ἡ δὲ πάνυ ἐκπλαγεῖσα τῷ πράγματι, τῇ λαιᾷ μὲν εἶχετο τοῦ κέρατος, ὡς μὴ ἀπολισθάνοι· τῇ ἐτέρᾳ δὲ ἠνεμωμένον τὸ πέπλον συνεῖχεν.

Νότ. Ἦδὺ τοῦτο θεάμα, ὦ Ζέφυρε, εἶδες.

20

Ζέφ. Καὶ μὴν τὰ μετὰ ταῦτα ἡδῶ παραπολὺ, ὦ Νότε· ἡ γὰρ θάλασσα εὐθὺς ἀκύμων ἐγένετο, ἡμεῖς δὲ πάντες ἡσυχίαν ἄγοντες παρηκολουθοῦμεν. Ἐρωτες δὲ παραπετώμενοι μικρὸν ὑπὲρ τὴν θάλασσαν, ὡς ἐνόητε 25 ἄκροις τοῖς ποσὶ ἐπιψαύειν τοῦ ὕδατος, ἡμένας τὰς θαλάσας φέροντες, ἦδον ἅμα τὸν ὑμέναιον. Αἱ Νηρηίδες δὲ ἀναδῦσαι παρίππευον ἐπὶ τῶν δελφίνων, ἐπικροτοῦσαι, ἡμίγυμνοι αἱ πολλαί· τό τε τῶν Τριτώνων γένος, καὶ εἴ τι ἄλλο μὴ φοβερὸν ἰδεῖν τῶν θαλασσιῶν, ἅπαντα περιεχό- 30 ρευσεν τὴν παῖδα· ὁ μὲν γὰρ Ποσειδῶν ἐπιβεδικῶς ἄρματος, παροχομένην τε καὶ τὴν Ἀμφιτρίτην ἔχων, προῆγε γεγενηθῶς, προοδοιπορῶν νηχομένῳ τῷ ἀδελφῷ. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τὴν Ἀφροδίτην δύο Τρίτωνες ἔφερον, ἐπὶ κόγχῃς κατακει- μένην, ἄνθη παντοῖα ἐπιπάττουσαν τῇ νύμφῃ. Ταῦτα ἐπ-

Φοινίκης ἄχρι τῆς Κρήτης ἐγένετο. Ἐπεὶ δὲ ἐπέβη τῇ νήσῳ, ὃ μὲν ταῦρος οὐκέτι ἐφαίνετο · ἡμεῖς δὲ ἐμπεσόντες, ἄλλος ἄλλο τοῦ πελάγους μέρος διεκυμαίνομεν.

Νότ. Ὡ μακάριε Ζέφυρε τῆς θεάς! Ἐγὼ δὲ γρύπας, καὶ ἐλέφαντας, καὶ μέλανας ἀνθρώπους εἴωραν.

VIII. THE CYCLOPS POLYPHEMUS AND NEPTUNE.

Κυκ. Ὡ πάτερ, οἷα πέπονθα ὑπὸ τοῦ καταράτου ξένου, ὃς μεθύσας ἐξετύφλωσέ με, κοιμωμένῳ ἐπιχειρήσας.

Ποσ. Τίς δὲ ὁ ταῦτα τολμήσας, ὦ Πολύφημε;

Κυκ. Τὸ μὲν πρῶτον Οὔτιν ἑαυτὸν ἀπεκάλει · ἐπεὶ 10 δὲ δέφυγε, καὶ ἔξω ἦν βέλους, Ὀδυσσεὺς ὀνομάζεσθαι ἔφη.

Ποσ. Οἶδα ὃν λέγεις, τὸν Ἰθακήσιον · ἐξ Ἴλλου δ' ἀνέπλει. Ἀλλὰ πῶς ταῦτ' ἔπραξεν, οὐδὲ πάνυ εὐθαρσὴς ὢν;

15 Κυκ. Κατέλαβον ἐν τῷ ἄντρῳ, ἀπὸ τῆς νομῆς ἀναστρέψας, πολλοὺς τινας, ἐπιβουλεύοντας δηλονότι τοῖς ποιμνίοις · ἐπεὶ γὰρ ἐπέθηκα τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα (πέτρα δὲ ἔστι μοι παμμεγέθης) καὶ τὸ πῦρ ἀνέκαυσα, ἐναυσάμενος ὃ ἔφερον δένδρον ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐφάνησαν ἀπο- 20 κρύπτειν αὐτοὺς πειρώμενοι · ἐγὼ δὲ συλλαβὼν αὐτῶν τινας, ὥσπερ εἰκὸς ἦν, κατέφαγον, ληστὰς ὄντας. Ἐνταῦθα ὁ πανουργότατος ἐκεῖνος, εἴτε Οὔτις, εἴτε Ὀδυσσεὺς ἦν, δίδωσί μοι πιεῖν φάρμακόν τι ἐγχείας, ἥδ' ἂν καὶ εὖοσμον, ἐπιβουλότατον δὲ, καὶ ταραχωδέστατον · ἅπαντα γὰρ εὐθύς 25 εἰδοῦκέ μοι περιφέρεισθαι πιόντι, καὶ τὸ σπήλαιον αὐτὸ ἐναστρέφετο, καὶ οὐκέτι ὅλως ἐν ἑμαυτῷ ἤμην · τέλος δὲ ἐς ὕπνον κατεσπασθην. Ὁ δὲ, ἀποξύσας τὸν μοχλὸν, καὶ πυρώσας

γε προσέτι, ἐτύφλωσέ με καθεύδοντα· καὶ ἀπ' ἐκείνου τυ-
φλός εἰμί σοι, ὦ Πόσειδον.

Ποσ. Ὡς βαθὺν ἐκοιμήθης, ὦ τέκνον, ὃς οὐκ ἐξέθορες
μεταξὺ τυφλούμενος. Ὁ δ' οὖν Ὀδυσσεὺς πῶς διέφυγεν;
οὐ γάρ ἂν, εὖ οἶδ' ὅτι, ἐδυρήθη ἀποκινῆσαι τὴν πέτραν ἀπὸ
τῆς θύρας.

Κυκ. Ἀλλ' ἐγὼ ἀφεῖλον, ὥς μᾶλλον αὐτὸν λάβοιμι
ἐξιόντα· καὶ καθίσας παρὰ τὴν θύραν ἐθήρων τὰς
χεῖρας ἐκπετάσας, μόνα παρεῖς τὰ πρόδρατα εἰς τὴν νομὴν,
ἐντειλάμενος τῷ κριῷ, ὅποσα ἐχρῆν πράττειν αὐτὸν ὑπὲρ
ἐμοῦ.

Ποσ. Μανθάνω, ὑπ' ἐκείνοις ὅτι γε ἔλαθεν ὑπεξε-
θῶν σε. Ἀλλὰ τοὺς ἄλλους γε Κύκλωπας σ' ἔδει ἐπιδο-
σασθαι ἐπ' αὐτόν.

Κυκ. Συνεκάλεσα, ὦ πάτερ, καὶ ἦκον· ἐπεὶ δὲ ἦγοντο
τοῦ ἐπιβουλεύσαντος τοῦνομα, καὶ γὰρ ἔφην, ὅτι Οὐτίς ἐστὶ,
μελαγχολῶν οἰηθέντες με, ὥχοντο ἀπιόντες. Οὕτω κατεσο-
φίσάτο με ὁ κατάρατος τῷ ὀνόματι. Καὶ ὁ μάλιστα ἠνίασέ
με, ὅτι καὶ ὀνειδίζων ἐμοὶ τὴν συμφορὰν, Οὐδ' ὁ πατήρ,
φησὶν, ὁ Ποσειδῶν ἰάσεται σε.

Ποσ. Θάρσει, ὦ τέκνον, ἀμυνοῦμαι γὰρ αὐτόν, ὥς
μάθῃ, ὅτι, εἰ καὶ πῆρωσίν μοι ὀφθαλμῶν ἰᾶσθαι
ἀδύνατον, τὰ γοῦν τῶν πλεόντων ἐπ' ἐμοὶ ἐστί· πλεῖ-
στὸ δὲ ἔτι.

IX. PANOPE AND GALENE.

Παν. Εἶδες, ὦ Γαλήνη, χθρὲς, οἷα ἐποίησεν ἡ Ἔρις πα-
ρὰ τὸ δεῖπνον ἐν Θετταλίᾳ, διότι μὴ καὶ αὐτὴ ἐκλήθῃ ἐς τὸ
συμπόσιον;

Γαλ. Οὐ συναιστιώμην ὑμῖν ἔγωγε· ὁ γὰρ Ποσειδῶν

ἐκέλευσέ με, ὦ Πανόπη, ἀκύμαντον ἐν τοσοῦτῳ φυλάττειν
τὸ πέλαιος. Τί δ' οὖν ἐποίησεν ἡ Ἔρις μὴ παροῦσα;

Παν. Ἡ Θέτις μὲν ἤδη καὶ ὁ Πηλεὺς ἀπεληλύθασαν.
Ἡ δ' Ἔρις ἐν τοσοῦτῳ λαθοῦσα πάντας, ἐδυνήθη δὲ ῥα-
5 δίως, τῶν μὲν πινόντων, ἐνίων δὲ κροτούντων, ἣ τῷ Ἀπόλ-
λωνι καθαρίζοντι, ἣ ταῖς Μούσαις ᾄδούσαις προσεχόντων
τὸν νοῦν, ἐνέβαλεν ἐς τὸ συμπόσιον μῆλόν τι πάγκαλον,
χρυσοῦν ὄλον, ὦ Γαλήνη· ἐπεγέγραπτο δὲ, Ἡ καλὴ
λαβέτω. Κυλινδούμενον δὲ τοῦτο, ὥςπερ ἐξεπίτηδες, ἦεν
10 ἔνθα Ἥρα τε, καὶ Ἀφροδίτη, καὶ Ἀθηνᾶ κατεκλίνοντο.
Κάπειδ' ὁ Ἑρμῆς ἀνελόμενος ἐπελίστατο τὰ γεγραμμένα,
αἱ μὲν Νηρηΐδες ἡμεῖς ἀπεσιωπήσαμεν· τί γὰρ ἔδει ποιεῖν,
ἐκείνων παρουσῶν; αἱ δὲ ἀντεποιοῦντο ἐκάστη, καὶ αὐτῆς
εἶναι τὸ μῆλον ἤξιον. Καὶ εἰ μὴ γε ὁ Ζεὺς διέστησεν
15 αὐτάς, καὶ ἄχρι χειρῶν αὖν προὔχωρθε τὸ πρᾶγμα. Ἀλλ'
ἐκεῖνος, Αὐτὸς μὲν οὐ κρινῶ, φησὶ, περὶ τούτου (καίτοι
ἐκεῖναι αὐτὸν δικάσαι ἤξιον), ἅπιτε δὲ ἐς τὴν Ἰδην παρὰ
τὸν Πριάμου παῖδα· ὅς οἱδὲ τε διαγνῶναι τὸ καλλίον,
φιλόκαλος ὢν, καὶ οὐκ αὖν ἐκεῖνος δικάσειε κακῶς.

20 Γαλ. Τί οὖν αἱ θεαί, ὦ Πανόπη;

Παν. Τήμερον, οἶμαι, ἀπίασι πρὸς τὴν Ἰδην, καὶ τις
ἦξει μετὰ μικρὸν ἀπαγγελῶν ἡμῖν τὴν κρατοῦσαν.

Παν. Ἦδη σοι φημί, οὐκ ἄλλη κρατήσῃ, τῆς Ἀφροδί-
της ἀγωνιζομένης, ἣν μὴ τι πάνυ ὁ διαιτητὴς ἀμβλυώτη.

X. XANTHUS AND THE SEA.

Ξάν. Δέξαι με, ὦ Θάλαττα, δεινὰ πεπονθότα, καὶ κα-
τάσεισόν μου τὰ τραύματα.

Θάλ. Τί τοῦτο, ὦ Ξάνθε; τίς σε κατέκλυσεν;

Ξάν. "Ηφαιστος· ἄλλ' ἀπηνθράκωμαι ὅλως ὁ κακοδαί-
μων, καὶ ζέω.

Θάλ. Διὰ τί δέ σοι καὶ ἐνέβαλε τὸ πῦρ;

Ξάν. Διὰ τὸν ταύτης υἱὸν τῆς Θέτιδος· ἐπεὶ γὰρ φο-
νέοντα τοὺς Φρύγας ἐκέλευσα, ὁ δ' οὐκ ἐπαύσατο τῆς
ὀργῆς, ἀλλ' ὑπὸ τῶν νεκρῶν ἀπέφραττε μοι τὸν φόν, ἐλεήσας
τοὺς ἀθλίους ἐπῆλθον, ἐπικλύσαι θέλων, ὡς φοβηθείς 10
ἀπόσχοιτο τῶν ἀνδρῶν. Ἐνταῦθα ὁ "Ηφαιστος, ἔνυχε γὰρ
πλησίον που ὦν, πᾶν, οἶμαι, ὅσον ἐν τῇ Αἴγῳ πῦρ εἶχε, καὶ
ὅσον ἐν τῇ Αἰτῇ, καὶ εἰποθι ἄλλοθι, φέρων ἐπῆλθέ μοι
καὶ κατέκλυσεν μὲν τὰς πετεῖας καὶ μυρίκας· ὥπτησε δὲ
καὶ τοὺς κακοδαίμονας ἰχθῦς, καὶ τὰς ἐγγεῖρας· αὐτὸν δὲ 15
ἐμὲ ὑπερκαχλάσαι ποιήσας μικροῦ δεῖν ὅλον ξηρὸν εἶργα-
σται. Ὅρῳ δ' οὖν, ὅπως διάκειμαι ὑπὸ τῶν ἐγκαυμά-
των.

Θάλ. Θολερὸς, ὦ Ξάνθε, καὶ θερμὸς, ὡς εἰκός· τὸ
αἷμα μὲν ἀπὸ τῶν νεκρῶν· ἡ θερμὴ δὲ, ὡς φῆς, ἀπὸ τοῦ 20
πυρός. Καὶ εἰκότως, ὦ Ξάνθε, ὅς ἐπὶ τὸν ἐμὸν υἱὸν ὄν-
ωρμησας, οὐκ αἰδεσθεῖς ὅτι Νηρηΐδος υἱὸς ἦν.

Ξάν. Οὐκ ἔδει οὖν ἐλεῆσαι γείτονας ὄντας τοὺς Φρύ-
γας;

Θάλ. Τὸν "Ηφαιστον δὲ οὐκ ἔδει ἐλεῆσαι Θέτιδος υἱὸν 25
ὄντα τὸν Ἀχιλλεῖα;

XI. ÆACUS, PROTESILAUS, MENELAUS, PARIS.

(In the Lower World.)

Αἰ. Τί ἄγχεις, ὦ Πρωτεσίλαε, τὴν Ἑλένην προσπεισὼν ;
 Πρωτ. Ὅσα διὰ ταύτην, ὦ Αἰακὲ, ἀπέθανον, ἡμι-
 τέλῃ μὲν τὸν δόμον καταλιπὼν, χήραν δὲ τὴν νεόγαμον
 γυναῖκα.

5 Αἰ. Αἰτιῶ τοίνυν τὸν Μενέλαον, ὅστις ὑμᾶς ὑπὲρ τοιαυ-
 τῆς γυναικὸς ἐπὶ Τροίαν ἤγαγεν.

Πρωτ. Εὖ λέγεις· ἐκείνόν μοι αἰτιατέον.

Μεν. Οὐκ ἐμὲ, ὦ βέλτιστε, ἀλλὰ δικαιότερον τὸν
 Πάριον, ὃς ἐμοῦ τοῦ ξένου τὴν γυναῖκα παρὰ πάντα τὰ δι-
 10 καια ἔσχετο ἄρπάσας. Οὗτος γὰρ οὐχ ὑπὸ σοῦ μόνου, ἀλλ'
 ὑπὸ πάντων Ἑλλήνων καὶ Βαρβάρων ἄξιος ἄγχεσθαι, τοσού-
 τοις θανάτου αἴτιος γεγενημένος.

Πρωτ. Ἀμείνον οὗτω. Σὲ τοιγαροῦν, ὦ Δύσπαρι,
 οὐκ ἀφήσω ποτὲ ἀπὸ τῶν χειρῶν.

15 Παρ. Ἄδικα ποιών, ὦ Πρωτεσίλαε, καὶ ταῦτα ὁμό-
 τεχνον ὄντα σοι· ἐρωτικὸς γὰρ καὶ αὐτὸς εἰμι, καὶ τῷ αὐτῷ
 θεῷ κατέσχημαι. Οἶσθα δὲ, ὡς ἀκνούσιόν τι ἐστὶ, καὶ ὅτι
 ἡμᾶς ὁ δαίμων ἄγει, ἐνθα ἂν ἐθέλῃ· καὶ ἀδύνατόν ἐστιν
 ἀντιτάττεσθαι αὐτῷ.

20 Πρωτ. Εἰ λέγεις· εἴθε οὖν μοι τὸν Ἑρώτα ἐνταῦθα
 λαβεῖν δυνατόν ἦν.

Αἰ. Ἐγὼ τοι καὶ περὶ τοῦ Ἑρώτος ἀποκρινοῦμαι σοι
 τὰ δίκαια. Φήσκει γὰρ αὐτὸς μὲν τοῦ ἐρῶν τῷ Πάριδι
 ἕως γεγενῆσθαι αἴτιος, τοῦ θανάτου δὲ σοὶ οὐδένα ἄλλον,
 25 ὦ Πρωτεσίλαε, ἢ σεαυτὸν· ὃς ἐκλαθόμενος τῆς νεόγαμον
 γυναικὸς, ἐπεὶ προσεφέρεσθε τῇ Τρωάδι, οὕτω φιλοκινδύ-
 νως καὶ ἀπονενουμένως προσηπήδηςας τῶν ἄλλων, δόξης
 ἐρασθεῖς, δι' ἣν πρῶτος ἐν τῇ ἀποβάσει ἀπέθανες.

Πρωτ. Οὐκοῦν καὶ ὑπὲρ ἐμαντοῦ σοι, ὦ Αἰακὲ, ἀπο-

κρινούμαι δικαιότερα. Οὐ γὰρ ἐγὼ τούτων αἴτιος, ἀλλ' ἡ Μοῖρα, καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς οὕτως ἐπιτεκλώσθαι.

Αἰ. Ὁρθῶς· τί οὖν ταύτους αἰτιᾷ;

XII. A TRITON, AND IPHIANASSA AND DORIS
(Nereids).

Τρ. Τὸ κῆτος ὑμῶν, ὦ Νηρηΐδες, ὃ ἐπὶ τὴν τοῦ Κηφείως θυγατέρα τὴν Ἀνδρομέδαν ἐπέμψατε, οὔτε τὴν παῖδα ἤδ- 5
κησεν, ὡς οἴεσθε, καὶ αὐτὸ ἤδη τέθνηκεν.

Νηρ. Ὑπὸ τίνας, ὦ Τρίτων; ἢ ὁ Κηφεύς, καθάπερ δέλεαρ προθεῖς τὴν κόρην, ἀπέκτεινεν ἐπιῶν, λοχήσας μετὰ πολλῆς δυνάμεως;

Τρ. Οὐκ· ἀλλ' ἔστε, οἶμαι, ὦ Ἰφιάνασσα καὶ Δορι, τὸν 10
Περσεά, τὸ τῆς Δανάης παιδίον, ὃ μετὰ τῆς μητρὸς ἐν τῇ κιβωτῷ ἐμβληθὲν ἐς τὴν θάλατταν ὑπὸ τοῦ μητροπάτορος. ἐσώσατε, οἰκτεῖρασθαι αὐτούς.

Ἰφ. Οἶδα ὃν λέγεις· εἰκὸς δὲ ἤδη νεανίαν εἶναι, καὶ μάλα γενναῖόν τε καὶ καλὸν ἰδεῖν. 15

Τρ. Οὗτος ἀπέκτεινε τὸ κῆτος.

Ἰφ. Διὰ τί, ὦ Τρίτων; οὐ γὰρ δὴ σῶστρος ἡμῖν τοιαῦτα ἐκτίνειν αὐτὸν ἐχρῆν.

Τρ. Ἐγὼ ὑμῖν φράσω τὸ πᾶν, ὡς ἐγένετο. Ἐστά-
λη μὲν οὖν ἐπὶ τὰς Γοργόνας, ἄλθόν τινα τοῦτον τῷ βα- 20
σιλεῖ ἐπιτελῶν· ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο ἐς τὴν Λιδύην, ἔνθα ἦσαν . . .

Ἰφ. Πῶς, ὦ Τρίτων, μόνος, ἢ καὶ ἄλλους συμμάχους ἦγεν; ἄλλως γὰρ δύνπορος ἡ ὁδός.

Τρ. Διὰ τοῦ αἵματος· ὑπόπτερον γὰρ αὐτὸν ἡ Ἀθηναῖ 25
ἔθνηκεν. Ἐπεὶ δ' οὖν ἦκεν, ὅπου διετῶντο, αἱ μὲν ἐκάθην-
δον, οἶμαι, ὃ δὲ ἀποτεμῶν τῆς Μεδούσης τὴν κεφαλὴν ὥχρει
ἀποπτάμενος.

Ἴφ. Πῶς ἰδὼν ; ἀθάτατοι γάρ εἰσιν ἢ ὅς ἂν ἴδῃ, οὐκ ἂν τι ἄλλο μετὰ ταῦτα ἴδοι.

Τρ. Ἡ Ἀθηνᾶ τὴν ἀσπίδα προφαίνουσα (τοιαῦτα γὰρ ἤκουσα διηγουμένου αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἀνδρομέδαν, καὶ πρὸς τὸν Κηφέα ὕστερον) ἡ Ἀθηνᾶ δὴ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ἀποστιλβούσης, ὥς περ ἐπὶ κατόπτρου, παρέσχεν αὐτῷ ἰδεῖν τὴν εἰκόνα τῆς Μεδούσης· εἶτα λαβόμενος τῇ λαιᾷ τῆς κόμης, ἐροῶν δὲ ἐς τὴν εἰκόνα, τῇ δεξιᾷ τὴν ἄρπην ἔχων, ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς· καὶ πρὶν ἀνεγρῆσθαι τὰς ἀδελφάς, ἀνέπτιστο. Ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν παράλιον ταύτην τῆς Λιθιοπίας ἐγένετο, ἥδη πρόσγειος πετόμενος, ὅρᾳ τὴν Ἀνδρομέδαν προκειμένην ἐπὶ τινος πέτρας προβλήτος, προσπεπατταλευμένην, καλλίστην, ᾧ θεοὶ, καθειμένην τὰς κόμας καὶ ἡμίγυμνον. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον, οἰκτεῖρας τὴν τύχην αὐτῆς, ἀνηρώτα τὴν αἰτίαν τῆς καταδίκης· κατὰ μικρὸν δὲ ἀλούς ἔρωτι βοηθεῖν δίσγων. Καῖπειδὴ τὸ κῆτος ἐπήει μάλα φοβερόν, ὥς καταπιόμενον τὴν Ἀνδρομέδαν, ὑπεραιωρηθεὶς ὁ νεανίσκος, πρόκωπον ἔχων τὴν ἄρπην, τῇ μὲν καθικνέϊται, τῇ δὲ προδεικνύς τὴν Γοργόνα λίθον ἐποίηε αὐτό. Τὸ δὲ τέθνηκεν ὁμοῦ, καὶ πέπηγεν αὐτοῦ τὰ πολλὰ, ὅσα εἶδε τὴν Μεδουσαν. Ὁ δὲ λύσας τὰ δεσμὰ τῆς παρθένου, ὑποσχὼν τὴν χεῖρα, ὑπεδέξατο ἀκροποδητὴ κατιούσαν ἐκ τῆς πέτρας, ὀλισθηρᾶς οὖσης· καὶ νῦν γαμῶ ἐν τοῦ Κηφέως, καὶ ἀπάξει αὐτὴν ἐς Ἀργος· ὥς τε ἀντὶ θανάτου γάμον οὐ τὸν τυχόντα εὔρετο.

Ἴφ. Ἐγὼ μὲν οὐ πάνυ ἐπὶ τῷ γεγονότι ἄχθομαι· τι γὰρ ἢ παῖς ἡδίκηει ἡμᾶς, εἴ τι ἢ μήτηρ ἐμεγαλαύχει τότε, καὶ ἡξίου καλλίων εἶναι ;

Δωρ. Ὅτι οὕτως ἂν ἤλγησεν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ μήτηρ γε οὕσα.

Ἴφ. Μηκέτι μεμνῶμεθα, ᾧ Δωρὶ, ἐκείνων, εἴ τι βάρβαρος γυνὴ ὑπὲρ τὴν ἀξίαν ἐλάλησεν· ἱκανὴν γὰρ ἡμῖν τιμωρίαν ἔδωκε, φοθηθεῖσα ἐπὶ τῇ παιδί. Χαίρωμεν οὖν τῷ γάμῳ.

GEOGRAPHY.

I. EUROPE.

1. Ἡ Εὐρώπη σύμπασα οἰκήσιμός ἐστι πλὴν ὀλίγης τῆς ἀοικήτου διὰ ψύχος· αὕτη δ' ὁμορεῖ τοῖς Ἀμαξικοῖς, τοῖς περὶ τὸν Τύναϊν, καὶ τὴν Μαιῶτιν, καὶ τὸν Βορυσθένη. Τῆς δὲ οἰκήσιμον, τὸ μὲν δυσχείμερον καὶ τὸ ὀρεινὸν μοχθηρῶς οἰκεῖται τῇ φύσει· ἐπιμελητάς δὲ λαβόντα ἀγα- 5 θοὺς καὶ τὰ φανύλως οἰκούμενα ἡμεροῦται. Καθάπερ οἱ Ἕλληνες ὄρη καὶ πέτρας κατέχοντες, ὥκουν καλῶς διὰ τὴν πρόνοιαν τὴν περὶ τὰ πολιτικά, καὶ τὰς τέχνας, καὶ τὴν ἄλλην σύνεσιν τὴν περὶ βίον. Ῥωμαῖοί τε πολλὰ ἔθνη παραλαβόντες κατὰ τὴν φύσιν ἀνήμερα, καὶ τοὺς ἀγριωτέ- 10 ρους πολιτικῶς ζῆν ἐδίδασαν.

2. Διαφέρει δὲ ἡ Εὐρώπη καὶ ταύτῃ, διότι τοὺς καρποὺς ἐκφέρει τοὺς ἀρίστους, καὶ τοὺς ἀναγκαίους τῷ βίῳ, καὶ μέταλλα ὅσα χρήσιμα· θυνώματα δὲ καὶ λίθους πολυτελεῖς ἔξωθεν μέτεισιν, ὧν τοῖς σπανιζομένοις οὐδὲν χείρων ὁ βίος 15 ἐστίν, ἢ τοῖς εὐπορουμένοις. Ὡς δ' αὕτως βοσκημάτων μὲν πολλῶν ἀφθονίαν παρέχει, θηρίων δὲ σπάνιν.

3. Τῆς Ἰβηρίας τὸ μὲν πλεόν οἰκεῖται φανύλως· ὄρη γάρ καὶ ὄρυμους καὶ πεδία λεπτήν ἔχοντα γῆν, οὐδὲ ταύτην ὁμαλῶς εὐνδρον οἰκοῦσι τὴν πολλήν· ἡ δὲ πρόσδορός 20 ψυχρά ἐστι τελέως πρὸς τῇ τραχύτητι. Ἡ δὲ νότιος πᾶσα εὐδαίμων σχεδόν τι, καὶ διαφερόντως ἡ ἔξω στηλῶν.

4. Τὴν Βαιτικὴν διαφέρει ὁ Βαῖτις ποταμός, ἐξ ἀνατολῶν ὀρμώμενος. Οἰκοῦσιν αὐτὴν Τθυρδίτανοί, σοφώτατοι τῶν Ἰθέρων ὄντες. Ὁ Βαῖτις ἀναπλέεται ὀκτάσι μεγάλαις, καὶ 25 ἰσὶ περὶ τὰς ὀχθὰς αὐτοῦ μέταλλα ἄλλα τε καὶ ἄργυρος

πλείστος. Ἰβηρία πᾶσα τῶν ὀλεθρίων θηρίων σπανίζει, πλὴν τῶν γεωρύχων λαγυρίων. Λυμαινονται γὰρ οὗτοι καὶ φυτὰ καὶ σπέρματα φρίζοφαγοῦντες.

5. Ἡ Τουρδίτανία καὶ ἡ προςεχὴς αὐτῇ γῇ εὐκαρπὸς ἐστὶ, καὶ μετάλλοις πληθύνει. Οὔτε γὰρ χρυσὸς, οὔτε ἄργυρος, οὐδὲ δὴ χαλκός, οὐδὲ σίδηρος, οὐδαμοῦ τῆς γῆς οὔτε τοσοῦτος, οὐδ' οὕτως ἀγαθὸς ἐξήτασται γεννώμενος μέχρι νῦν ὁ δὲ χρυσὸς οὐ μεταλλεύεται μόνον, ἀλλὰ καὶ σύρεται καταφέρουσι δὲ οἱ ποταμοὶ καὶ οἱ χεῖμαρφόι τὴν χρυσίτην ἄμμον, πολλαχοῦ καὶ ἐν τοῖς ἀνύδροις τόποις οὖσαν ἄλλ' ἐκεῖ μὲν ἀφανὴς ἐστίν, ἐν δὲ τοῖς ἐπικλύστοις ἀπολάμπει τὸ τοῦ χρυσοῦ ψήγμα. Ἐν δὲ τοῖς ψήγμασι τοῦ χρυσίου φασὶν εὗρισκεσθαι ποτε καὶ ἡμιλιτριαίας βώλους, ἃς καλοῦσι πάλαι, μικρὰς καθάρσεως δεομένας.

6. Τῶν δὲ Ἰβήρων ἀλκιμώτατοι μὲν εἰσιν οἱ καλούμενοι Λυσιτανοί. Φοροῦσι δ' ἐν τοῖς πολέμοις πέλτας μικρὰς παντελῶς, διαπεπλεγμένας νεύροις, καὶ δυναμένας σκέπειν τὸ σῶμα περιττότερον διὰ τὴν στερεότητα. Χρῶνται δὲ καὶ σανυλοῖς ὀλοσιδήροις ἀγκιστρῶδεσιν ἄκοντί-ζουσι δὲ εὐστόχως καὶ μακράν. Εὐκίνητοι δὲ ὄντες καὶ κοῦφοι, ῥαδίως καὶ φεύγουσι καὶ διώκουσιν. Ἐπιτηδεύουσι δὲ κατὰ μὲν τὴν εἰρήνην ὄρχησθαι τινα κούφην καὶ περιέχουσαν πολλὴν εὐτονίαν σκελῶν ἐν δὲ τοῖς πολέμοις πρὸς θυνθμόν ἐμβαίνουσι, καὶ παιᾶνας ἄδουσιν, ὅταν ἐπίωσι τοῖς ἀντιτεταγμένοις.

7. Τὰ Πυρρηναῖα ὄρη κατὰ τὸ ὕψος καὶ κατὰ τὸ μέγεθος ὑπάρχει διάφορα τῶν ἄλλων. Πολλῶν δὲ ὄντων ἐν αὐτοῖς ὄρεσιν, φασὶν ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις ὑπὸ τινων νομῶν, ἀφέντων πῦρ, κατακαῆναι παντελῶς ἅπασαν τὴν ὄρεινὴν χώραν. Διὸ καὶ συχνὰς ἡμέρας συνεχῶς πυρὸς ἐπιφλέγοντος, καῆναι τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, καὶ τὰ μὲν ὄρη διὰ τὸ συμβεβηκός κληθῆναι Πυρρηναῖα, τὴν δὲ ἐπιφάνειαν τῆς κατακεκαυμένης χώρας ἀργύρῳ ἑυῆναι πολλῶ, καὶ ῥύακας γενέσθαι πολλοὺς ἀργύρου καθαροῦ. Τῆς

δὲ τούτου χρείας ἀγνομένης παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις, τοὺς Φοίνικας, ἐμπορίαις χρωμένους καὶ τὸ γεγονὸς μαθόντας, ἀγοράζειν τὸν ἄργυρον μικρὰς τινὸς ἀντιδόσεως ἄλλων φορτίων. Διὸ τὴ τοὺς Φοίνικας μεγάλους περιποιήσασθαι πλούτους.

8. Καταντικρὺ δὲ τῆς Ἰβηρίας νῆσοι ὑπάρχουσιν, ὑπὸ μὲν τῶν Ἑλλήνων ὀνομαζόμεναι Γυμνήσαι, διὰ τὸ τοὺς ἐνοικοῦντας γυμνοὺς τῆς ἐσθῆτος βιοῦν κατὰ τὴν τοῦ Θέριου ὥραν· ὑπὸ δὲ τῶν ἐγχωρίων καὶ τῶν Ῥωμαίων προσαγορεύονται Βαλλιαρεῖς, ἀπὸ τοῦ βάλλειν ταῖς σφενδό- 10 ναις λίθους μεγάλους κάλλιστα τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων. — — Ὀπλισμὸς δ' ἔστιν αὐτοῖς τρεῖς σφενδόναί, καὶ τούτων μίαν μὲν περὶ τὴν κεφαλὴν ἔχουσιν, ἄλλην δὲ περὶ τὴν γαστέρα, τρίτην δ' ἐν ταῖς χερσὶ. Κατὰ δὲ τὰς πολεμικὴς χρείας βάλλουσι λίθους πολὺ μείζους τῶν ἄλλων, 16 οὕτως εὐτόνως, ὥστε δοκεῖν τὸ βληθὲν ἀπὸ τινος καταπέλτου φέρεσθαι.

9. Ἡ Γαλατία, κειμένη κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τὰς ἄρκτους, χειμῆριός ἐστι καὶ ψυχρὰ διαφερόντως. Κατὰ γὰρ τὴν χειμερίην ὥραν, ἐν ταῖς συνεφέσιν ἡμέραις, 20 ἀντὶ μὲν τῶν ὄμβρων χιόνι πολλῇ νίφεται, κατὰ δὲ τὰς αἰθρίας κρυστάλλῳ καὶ πάγοις ἐξαισίλοις πληθύνει, δι' ὧν οἱ ποταμοὶ πηγνύμενοι, διὰ τῆς ἰδίας φύσεως γεφυροῦνται. Οὐ μόνον γὰρ οἱ τυχόντες ὁδεῖται κατ' ὁλίγους κατὰ τοῦ κρυστάλλου πορευόμενοι διαβαίνουσιν, ἀλλὰ καὶ στρατο- 25 πείδων μυριάδες μετὰ σκευοφόρων καὶ ἁμαξῶν γεμουσῶν ἀσφαλῶς περαιοῦνται. Πολλῶν δὲ καὶ μεγάλων ποταμῶν ρεόντων διὰ τῆς Γαλατίας, καὶ τοῖς ρεῖθροις ποικίλως τὴν πεδιάδα τεμνόντων, οἱ μὲν ἐκ λιμνῶν ἀδύσσων ῥέουσιν, οἱ δὲ ἐκ τῶν ὄρων ἔχουσι τὰς πηγὰς καὶ τὰς ἐπιφόλους· τὴν 30 δὲ ἐκβολὴν οἱ μὲν εἰς τὸν Ὠκεανὸν ποιοῦνται, οἱ δὲ εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς θάλασσαν. Μέγιστος δ' ἔστι τῶν εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς πέλαγος ρεόντων ὁ Ῥόδανος, τὰς μὲν γονὰς ἔχων ἐν τοῖς Ἀλπεῖσι ὄρεσι, πάντε δὲ στόμασιν ἐξερευγόμενος εἰς

τὴν θάλασσαν. — 10. Εὐφυῶς δὲ κείνται οἱ τῆς χώρας ποταμοὶ, ὥστε ἀπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ εἰς τὴν ἕσω θάλασσαν καὶ ἔμπαιν τὰ φόρτια διὰ τῶν ποταμῶν οἱ ἔμποροι διαδιδάσκουσιν, ὀλίγων τινῶν χωρίων περὶ κομίζεσθαι ἀναγκα-
5 ζόντων.

11. Κατὰ τὴν Γαλατίαν ἄργυρος μὲν τὸ σύνολον οὐ γίγνεται, χρυσὸς δὲ πολὺς, ὃν τοῖς ἐγχωρίοις ἢ φύσις ἄνευ κακοπαθείας ὑπουργεῖ. Ἐν γὰρ βόθροις ὀρυχθεῖσιν ἐπὶ μικρὸν εὐρίσκονται καὶ χειροπληθεῖς χρυσοῖοι πλάκες, ἔσθ' ὅτε μι-
10 κρῶς ἀποκαθάρασις δεόμεναι. Τὸ δὲ λοιπὸν, ψῆγμά ἐστι καὶ βῶλοι, καὶ αὗται κατεργασίαν οὐ πολλὴν ἔχουσιν. —

12. Τῷ δὲ χρυσῷ καταχρῶνται πρὸς κόσμον, οὐ μόνον αἱ γυναῖκες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄνδρες. Περὶ μὲν γὰρ τοὺς καρπούς καὶ τοὺς βραχίονας ψέλλια φοροῦσι· περὶ δὲ τοὺς αὐχένας
15 κρίκους παχεῖς ὀλοχρύσους, καὶ δακτυλίους ἀξιολόγους, ἔτι δὲ χρυσοὺς θώρακας.

13. Τὸ σύμπαν ἔθνος, ὃ νῦν Κελτικὸν τε καὶ Γαλατικὸν καὶ Γαλλικὸν καλεῖται, θυμικὸν ἐστὶ καὶ μάχιμον, καὶ μάλιστα ἵππικῇ μάχῃ εὐδοκίμοι, καὶ τὸ κράτιστον
20 Ῥωμαίοις, ἵππικὸν οὗτοι παρέχουσιν. Εἰσὶν δὲ τοῖς τρόποις ἀπλοῖ, καὶ οὐ κακοήθεις· τῷ δὲ ἀπλῷ καὶ θυμικῷ πολὺ τὸ ἀνόητον καὶ ἀλαζονικὸν πρόσεστι τοῖς Γαλάταις καὶ τὸ φιλόκοσμον. — 14. Τοῖς μὲν σώμασιν εἰσὶν εὐμήκεις, ταῖς δὲ σαρεὶ κάθυγροι καὶ λευκοί· ταῖς δὲ κόμαις οὐ
25 μόνον ἐκ φύσεως ξανθοί, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς κατασκευῆς ἐπιτηδεύουσιν αὖξιν τὴν φυσικὴν τῆς χροῆς ιδιότητα. Τίτάνου γὰρ ἀποπλύματι σμῶντες τὰς τρίχας συνεχῶς, ἵνα διαφανεῖς ᾖσι, καὶ ἀπὸ τῶν μετώπων ἐπὶ τὴν κορυφὴν καὶ τοὺς τένοντας ἀνασπῶσιν· ὥστε τὴν πρόσοψιν αὐτῶν φαί-
30 νεσθαι Σατύροις καὶ Πᾶσιν ἰοικνῖαν· παχύνονται γὰρ αἱ τρίχες ἀπὸ τῆς κατεργασίας, ὥστε μηδὲν τῆς τῶν ἵππων χαίτης διαφέρειν. Τὰ δὲ γένειά τινες μὲν ξυρῶνται, τινὲς δὲ μετρίως ὑποτρίφουσιν· οἱ δ' εὐγενεῖς τὰς μὲν παρειὰς

ἀπολυαίνουσι, τὰς δ' ὑπὴνας ἀνειμένας ἑώσιν, ὥστε τὰ στόματα αὐτῶν ἐπικαλύπτεσθαι.

15. Ἐν δὲ ταῖς ὁδοιπορίαις καὶ ταῖς μάχαις χρῶνται συνωφίσιν, ἔχοντος τοῦ ἄρματος ἡνίοχον καὶ παραδάτην. Κατὰ δὲ τὰς παρατάξεις εἰώθασι προάγειν τῆς παρα- 5 τάξεως, καὶ προκαλεῖσθαι τῶν ἀντιτεταγμένων τοὺς ἀρίστους εἰς μονομαχίαν, προανασειόντες τὰ ὄπλα καὶ καταπληττόμενοι τοὺς ἐναντίους. Ὅταν δὲ τις ὑπακούσῃ πρὸς τὴν μάχην, τὰς τε τῶν προγόνων ἀνδραγαθίας ἐξυμνοῦσι, καὶ τὰς ἑαυτῶν ἀρετὰς προφέρονται, καὶ τὸν ἀντιταττόμε- 10 νον ἐξονειδίζουσι. Τῶν δὲ πεσόντων πολεμίων τὰς κεφαλὰς ἀφαιροῦντες, περιάπτουσι τοῖς αὐχέσι τῶν ἵππων· τὰ δὲ σκύλα τοῖς θεράπουσι παραδόντες ἡμαγμένα λαφυραγωγοῦσι, παιανίζοντες καὶ ᾄδοντες ὕμνον ἐπινίκιον· καὶ τὰ ἀκροθίνια ταῦτα ταῖς οἰκίαις προσηλοῦσιν, ὥσπερ ἐν 16 κυνηγίαις τισὶ κεχειρωμένοι θηρία. Τῶν δὲ ἐπιφανεστάτων πολεμίων κεδρώσαντες τὰς κεφαλὰς, ἐπιμελῶς τηροῦσιν ἐν λάρνακι, καὶ τοῖς ξένοις ἐπιδεικνύουσιν.

16. Κατὰ τὴν Γαλατίαν τὴν παρῳκεανῆτιν, καταντικρὺ τῶν Ἑρκυνίων ὀνομαζομένων δρυμῶν νῆσοι πολλαὶ κατὰ 20 τὸν Ὠκεανὸν ὑπάρχουσιν, ὧν ἐστὶ μία καὶ μέγιστη Βρετανικὴ καλουμένη. Αὕτη δὲ τῷ σχήματι τρίγωνος οὔσα παραπλησίως τῇ Σικελίᾳ, τὰς πλευρὰς οὐκ ἰσοκώλους ἔχει. Κατοικεῖν δὲ φασὶ τὴν Βρετανικὴν αὐτόχθονα γένη, καὶ τὸν παλαιὸν βίον ταῖς ἀγωγαῖς διατηροῦντα. Ἀρμασι μὲν 25 γὰρ κατὰ τοὺς πολέμους χρῶνται, καθάπερ οἱ παλαιοὶ τῶν Ἑλλήνων ἦρωες ἐν τῷ Τρωϊκῷ πολέμῳ κεχερῆσθαι παραδέδονται· καὶ τὰς οἰκήσεις εὐτελεῖς ἔχουσιν, ἐκ καλάμων ἢ ξύλων κατὰ τὸ πλεῖστον συγκειμένας. Τοῖς δὲ ἥθειςιν ἄπλοῦς εἶναι αὐτοὺς λέγουσι, καὶ πολὺ κεχωρισμένους τῆς 30 τῶν νῦν ἀνθρώπων ἀγχινοίας καὶ πονηρίας· τὰς τε διαίτας εὐτελεῖς ἔχειν, καὶ τῆς ἐκ τοῦ πλούτου γεννωμένης τρυφῆς πολὺ διαλλάττοντας· βασιλεῖς τε καὶ δυνάστας πολλοὺς

ἐκέλευσέ με, ὦ Πανόπη, ἀκύμαντον ἐν τοσούτῳ φυλάττειν
τὸ πῆλαγος. Τί δ' οὖν ἐποίησεν ἡ Ἔρις μὴ παρούσα;

Παν. Ἡ Θέτις μὲν ἤδη καὶ ὁ Πηλεὺς ἀπὲλγλῦθσαν.
Ἡ δ' Ἔρις ἐν τοσούτῳ λαθοῦσα πάντας, ἐδυνήθη δὲ φε-
5 δίως, τῶν μὲν πινόντων, ἐνίων δὲ κροτούντων, ἡ τῷ Ἀπόλ-
λωνι κιθαρίζοντι, ἡ ταῖς Μούσαις ᾄδούσαις προσεχόντων
τὸν νοῦν, ἐνέβαλεν ἐς τὸ συμπόσιον μῆλόν τι πάγκαλον,
χρυσοῦν ὄλον, ὦ Γαλήνη· ἐπεγέγραπτο δὲ, Ἡ κα λ ἡ
λα δέ τω. Κυλινδούμενον δὲ τοῦτο, ὥς περ ἐξεπλήθες, ἦκεν
10 ἐνθα Ἥρα τε, καὶ Ἀφροδίτη, καὶ Ἀθηναῖα κατεκλίνοντο.
Κάπειδ' ὁ Ἑρμῆς ἀνελόμενος ἐπελέξατο τὰ γεγραμμένα,
αἱ μὲν Νηρηίδες ἡμεῖς ἀπεσιωπήσαμεν· τί γὰρ ἔδει ποιεῖν,
ἐκείνων παρουσῶν; αἱ δὲ ἀντεποιοῦντο ἐκάστη, καὶ αὐτῆς
εἶναι τὸ μῆλον ἤξιον. Καὶ εἰ μὴ γε ὁ Ζεὺς διέστησεν
15 αὐτάς, καὶ ἄχρι χειρῶν αὖν προῦχώρησε τὸ πρᾶγμα. Ἄλλ'
ἐκεῖνος, Αὐτὸς μὲν οὐ κρινῶ, φησὶ, περὶ τούτου (καίτοι
ἐκεῖναι αὐτὸν δικάσαι ἤξιον), ἅπιτε δὲ ἐς τὴν Ἰδην παρὰ
τὸν Πριάμου παῖδα· ὃς οἶδέ τε διαγῶναι τὸ καλλίον,
φιλόκαλος ὢν, καὶ οὐκ αὖ ἐκεῖνος δικάσεις κακῶς.

20 Γαλ. Τί οὖν αἱ θεαί, ὦ Πανόπη;

Παν. Τήμερον, οἶμαι, ἀπίαςι πρὸς τὴν Ἰδην, καὶ τις
ἦξει μετὰ μικρὸν ἀπαγγελῶν ἡμῖν τὴν κρατούσαν.

Παν. Ἦδη σοι φημὶ, οὐκ ἄλλη κρατήσῃ, τῆς Ἀφροδί-
της ἀγωνιζομένης, ἢ μὴ τι πάνυ ὁ διαιτητὴς ἀμβλυώτῃ.

X. XANTHUS AND THE SEA.

Ξάν. Δέξαι με, ὦ Θάλαττα, δεινὰ πεπονθότα, καὶ κα-
τάσθυσόν μου τὰ τραύματα.

Θάλ. Τί τοῦτο, ὦ Ξάνθε; τίς σε κατέκτανεν;

Ξάν. Ἥφαιστος· ἀλλ' ἀπηνθράκωμαι ὅλως ὁ καποδαί-
μων, καὶ ζέω.

Θάλ. Διὰ τί δέ σοι καὶ ἐνέβαλε τὸ πῦρ;

Ξάν. Διὰ τὸν ταύτης υἱὸν τῆς Θέτιδος· ἐπεὶ γὰρ φο-
νεύοντα τοὺς Φρύγας ἐκέλευσα, ὃ δ' οὐκ ἐπαύσατο τῆς
ὀργῆς, ἀλλ' ἐπὶ τῶν νεκρῶν ἀπέφραττε μοι τὸν ῥοῦν, ἐλθῆσας
τοὺς ἀθλοῦς ἐπῆλθον, ἐπικλύσαι θύλων, ὡς φοβηθεὶς 10
ἀπόσχοιτο τῶν ἀνδρῶν. Ἐνταῦθα ὁ Ἥφαιστος, ἔτρυχε γὰρ
πλησίον που ὦν, πᾶν, οἶμαι, ὅσον ἐν τῇ Ἀῆνῃ πῦρ εἶχε, καὶ
ὅσον ἐν τῇ Αἴτῃ, καὶ εἵποθι ἄλλοθι, φέρων ἐπῆλθέ μοι
καὶ κατέκτανε μὲν τὰς πτελέας καὶ μυρτίκας· ὥπτησε δὲ
καὶ τοὺς καποδαίμονας ἰχθῦς, καὶ τὰς ἐγγέλεις· αὐτὸν δὲ 15
ἐμὲ ὑπερκαχλάσαι ποιήσας μικροῦ δεῖν ὅλον ξηρὸν εἶργα-
σται. Ὅρῳ δ' οὖν, ὅπως διάκειμαι ὑπὸ τῶν ἐγκαυμά-
των.

Θάλ. Θολερὸς, ὦ Ξάνθε, καὶ θερμὸς, ὡς εἰκός· τὸ
αἶμα μὲν ἀπὸ τῶν νεκρῶν· ἡ θέρμη δὲ, ὡς φῆς, ἀπὸ τοῦ 20
πυρός. Καὶ εἰκότως, ὦ Ξάνθε, ὅς ἐπὶ τὸν ἐμὸν υἱὸν
ᾤρησας, οὐκ αἰδεσθεὶς ὅτι Νηρηΐδος υἱὸς ἦν.

Ξάν. Οὐκ ἔδει οὖν ἐλεῆσαι γείτονας ὄντας τοὺς Φρύ-
γας;

Θάλ. Τὸν Ἥφαιστον δὲ οὐκ ἔδει ἐλεῆσαι Θέτιδος υἱὸν 25
ὄντα τὸν Ἀχιλλέα;

XI. ÆACUS, PROTESILAUS, MENELAUS, PARIS.

(In the Lower World.)

Αἰ. Τί ἄγχεις, ὦ Πρωτεσίλαε, τὴν Ἑλένην προσπεισὼν ;
 Πρωτ. Ὅσα διὰ ταύτην, ὦ Αἰακὲ, ἀπέθανον, ἡμι-
 τελῇ μὲν τὸν δόμον καταλιπὼν, χήραν δὲ τὴν νεόγαμον
 γυναῖκα.

5 Αἰ. Αἰτιῶ τοίνυν τὸν Μενέλαον, ὅστις ὑμᾶς ὑπὲρ τοιαύ-
 της γυναικὸς ἐπὶ Τροίαν ἤγαγεν.

Πρωτ. Εὐ λέγεις· ἐκείνόν μοι αἰτιατέον.

Μεν. Οὐκ ἐμὲ, ὦ βέλτιστε, ἀλλὰ δικαιότερον τὸν
 Πάριον, ὃς ἐμοῦ τοῦ ξένου τὴν γυναῖκα παρὰ πάντα τὰ δι-
 10 καια ᾤχετο ἄρπάσας. Οὗτος γὰρ οὐχ ὑπὸ σοῦ μόνου, ἀλλ'
 ὑπὸ πάντων Ἑλλήνων καὶ Βαρβάρων ἄξιος ἄγχεσθαι, τοσού-
 τοις θανάτου αἴτιος γεγενημένος.

Πρωτ. Ἀμεινον οὕτω. Σὲ τοιγαροῦν, ὦ Δύσπαρι,
 οὐκ ἀφήσω ποτὲ ἀπὸ τῶν χειρῶν.

15 Παρ. Ἄδικα ποιωῖν, ὦ Πρωτεσίλαε, καὶ ταῦτα ὁμό-
 τεχον ὄντα σοι· ἐρωτικὸς γὰρ καὶ αὐτός εἰμι, καὶ τῷ αὐτῷ
 θεῷ κατέσχημαι. Οἶσθα δέ, ὡς ἀκούσιόν τι ἐστὶ, καὶ ὅτι
 ἡμᾶς ὁ δαίμων ἄγει, ἐνθα ἂν ἐθέλῃ· καὶ ἀδύνατόν ἐστιν
 ἀντιτάττεσθαι αὐτῷ.

20 Πρωτ. Εἰ λέγεις· εἴθε οὖν μοι τὸν Ἑρωτα ἐνταῦθα
 λαβεῖν δυνατόν ἦν.

Αἰ. Ἐγώ τοι καὶ περὶ τοῦ Ἑρωτος ἀποκρινοῦμαι σοι
 τὰ δίκαια. Φήσει γὰρ αὐτός μὲν τοῦ ἐρῶν τῷ Πάριδι
 ἴσως γεγενῆσθαι αἴτιος, τοῦ θανάτου δὲ σοὶ οὐδένα ἄλλον,
 25 ὦ Πρωτεσίλαε, ἢ σεαυτὸν· ὃς ἐκλαθόμενος τῆς νεογάμου
 γυναικὸς, ἐπεὶ προσεφίεσθε τῇ Τρωάδι, οὕτω φιλοκινδύ-
 νως καὶ ἀπονενοημένως προσεπήδησας τῶν ἄλλων, δόξης
 ἐρασθεῖς, δι' ἣν πρῶτος ἐν τῇ ἀποβάσει ἀπέθανες.

Πρωτ. Οὐκοῦν καὶ ὑπὲρ ἐμαντοῦ σοι, ὦ Αἰακὲ, ἀπο-

κρινούμαι δικαιότερα. Οὐ γὰρ ἐγὼ τούτων αἴτιος, ἀλλ' ἡ Μοῖρα, καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς οὕτως ἐπικεικλώσθαι.

Αἰ. Ὁρῶς· τί οὖν τούτους αἰτιᾷ;

XII. A TRITON, AND IPHIANASSA AND DORIS

(Nereids).

Τρ. Τὸ κῆτος ὑμῶν, ὦ Νηρηίδες, ὃ ἐπὶ τὴν τοῦ Κηφείως θυγατέρα τὴν Ἀνδρομέδαν ἐπέμψατε, οὔτε τὴν παῖδα ἤδι- 5 κησεν, ὡς οἶσαθε, καὶ αὐτὸ ἤδη τέθνηκεν.

Νηρ. Ὑπὸ τίνος, ὦ Τρίτων; ἢ ὁ Κηφεύς, καθάπερ δέλεαρ προθεῖς τὴν κόρην, ἀπέκτεινεν ἐπιῶν, λοχῆσας μετὰ πολλῆς δυνάμεως;

Τρ. Οὐκ· ἀλλ' ἔστε, οἶμαι, ὦ Ἰφιάνασσα καὶ Δορι, τὸν 10 Περσέα, τὸ τῆς Δανάης παιδίον, ὃ μετὰ τῆς μητρὸς ἐν τῇ κιβωτῷ ἐμβληθὲν ἐς τὴν θάλατταν ὑπὸ τοῦ μητροπάτορος. εὐώσατε, οἰκτεῖρασθαι αὐτούς.

Ἰφ. Οἶδα ὃν λέγεις· εἰκὸς δὲ ἤδη νεανίαν εἶναι, καὶ 15 μάλα γενναῖόν τε καὶ καλὸν ἰδεῖν.

Τρ. Οὗτος ἀπέκτεινε τὸ κῆτος.

Ἰφ. Διὰ τί, ὦ Τρίτων; οὐ γὰρ δὴ σῶστρος ἡμῖν τοιαῦτα ἐκτίνειν αὐτὸν ἐχρῆν.

Τρ. Ἐγὼ ὑμῖν φράσω τὸ πᾶν, ὡς ἐγένετο. Ἐστά- 20 λη μὲν οὖν ἐπὶ τὰς Γοργόνας, ἄλθόν τινα τοῦτον τῷ βασιλεῖ ἐπιτελῶν· ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο ἐς τὴν Λιδύην, ἔνθα ἦσαν...

Ἰφ. Πῶς, ὦ Τρίτων, μόνος, ἢ καὶ ἄλλους συμμάχους ἦγεν; ἄλλως γὰρ δύσπορος ἡ ὁδός.

Τρ. Διὰ τοῦ ἀέρος· ὑπόπτειρον γὰρ αὐτὸν ἡ Ἀθηνᾶ 25 ἔθηκεν. Ἐπεὶ δ' οὖν ἦκεν, ὅπου διετῶντο, αἱ μὲν ἐκάθην-δον, οἶμαι, ὃ δὲ ἀποτεμῶν τῆς Μεδούσης τὴν κεφαλὴν ᾗχει ἀποπτάμενος.

Ἰφ. Πῶς ἰδών ; ἀθάτατοι γάρ εἰσιν ἢ ὅς ἂν ἴδῃ, οὐκ ἂν τι ἄλλο μετὰ ταῦτα ἴδοι.

Τρ. Ἡ Ἀθηνᾶ τὴν ἀσπίδα προφαίνουσα (τοιαῦτα γὰρ ἤκουσα διηγουμένου αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἀνδρομέδαν, καὶ
 5 πρὸς τὸν Κηφέα ὕστερον) ἡ Ἀθηνᾶ δὲ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ἀποστιλβούσης, ὥσπερ ἐπὶ κατόπτρου, παρέσχεεν αὐτῷ ἰδεῖν τὴν εἰκόνα τῆς Μεδούσης· εἶτα λαβόμενος τῇ λαίᾳ τῆς κόμης, ἐνορῶν δὲ ἐς τὴν εἰκόνα, τῇ δεξιᾷ τὴν ἄρπην ἔχων, ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς· καὶ πρὶν ἀνεργεῖσθαι τὰς
 10 ἀδελφάς, ἀνέπτατο. Ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν παρὰ λειον ταύτην τῆς Λιθιοπίας ἐγένετο, ἥδη πρὸς γίαιος πετόμενος, ὅρᾳ τὴν Ἀνδρομέδαν προκειμένην ἐπὶ τινος πέτρας προβλήτος, προσ-
 πεπατταλευμένην, καλλίστην, ᾧ θεοὶ, καθειμένην τὰς κόμας καὶ ἡμίγυμνον. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον, οἰκτείρας τὴν τύχην
 15 αὐτῆς, ἀντηρώτα τὴν αἰτίαν τῆς καταδίκης· κατὰ μικρὸν δὲ ἁλοῦς ἔρωτι βοηθεῖν διέγνω. Καῖπειδὴ τὸ κῆτος ἐπῆρει μάλα φοβερόν, ὥς καταπιόμενον τὴν Ἀνδρομέδαν, ὑπερ-
 αιωρηθεὶς ὁ νεανίσκος, πρόκωπον ἔχων τὴν ἄρπην, τῇ μὲν καθικνεῖται, τῇ δὲ προδεικνύς τὴν Γοργόνα λίθον
 20 ἐποίει αὐτό. Τὸ δὲ τέθνηκεν ὁμοῦ, καὶ πέπηγεν αὐτοῦ τὰ πολλὰ, ὅσα εἶδε τὴν Μέδουσαν. Ὁ δὲ λύσας τὰ δεσμὰ τῆς παρθένου, ὑποσχὼν τὴν χεῖρα, ὑπεδέξατο ἀκροποδῆτι κα-
 τιούσαν ἐκ τῆς πέτρας, ὀλισθηρᾶς οὔσης· καὶ νῦν γαμῆ ἐν τοῦ Κηφέως, καὶ ἀπάξει αὐτὴν ἐς Ἄργος· ὥστε ἀντὶ θανά-
 25 του γάμον οὐ τὸν τυχόντα εὔρετο.

Ἰφ. Ἐγὼ μὲν οὐ πάνν ἐπὶ τῷ γεγονότι ἄχθομαι· τι γὰρ ἢ παῖς ἡδίκηει ἡμᾶς, εἴ τι ἢ μήτηρ ἐμεγαλύνει τότε, καὶ ἡξίου καλλίων εἶναι ;

Δωρ. Ὅτι οὕτως ἂν ἤλγησεν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ μήτηρ γε
 30 οὔσα.

Ἰφ. Μηκέτι μεμνώμεθα, ᾧ Δωρὶ, ἐκείνων, εἴ τι βάρβα-
 ρος γυνὴ ὑπὲρ τὴν ἀξίαν ἐλάλησεν· ἱκανὴν γὰρ ἡμῖν τι-
 μωρίαν ἔδωκε, φοβηθεῖσα ἐπὶ τῇ παιδί. Χαίρωμεν οὖν τῷ γάμῳ.

GEOGRAPHY.

I. EUROPE.

1. Ἡ Εὐρώπη σύμπασα οἰκήσιμός ἐστι πλὴν ὀλλγης τῆς οἰκίτου διὰ ψύχος· αὕτη δ' ὁμορεῖ τοῖς Ἀμαζικοῖς, τοῖς περὶ τὸν Τάναϊν, καὶ τὴν Μαιῶτιν, καὶ τὸν Βορυσθῆνη. Τῆς δὲ οἰκήσιμου, τὸ μὲν δυσχείμερον καὶ τὸ ὀρεινὸν 5 μοχθηρῶς οἰκεῖται τῇ φύσει· ἐπιμελητὰς δὲ λαβόντα ἀγαθούς καὶ τὰ φανύλως οἰκούμενα ἡμεροῦται. Καθάπερ οἱ Ἕλληνες ὄρη καὶ πέτρας κατέχοντες, ὥκουν καλῶς διὰ τὴν πρόνοιαν τὴν περὶ τὰ πολιτικά, καὶ τὰς τέχνας, καὶ τὴν ἄλλην σύνεσιν τὴν περὶ βίον. Ῥωμαῖοί τε πολλὰ ἔθνη παραλαβόντες κατὰ τὴν φύσιν ἀνήμερα, καὶ τοὺς ἀγριωτέ- 10 ρους πολιτικῶς ἤν ἐδίδασαν.

2. Διαφέρει δὲ ἡ Εὐρώπη καὶ ταύτῃ, διότι τοὺς καρποὺς ἐκφέρει τοὺς ἀρίστους, καὶ τοὺς ἀναγκαίους τῷ βίῳ, καὶ μέταλλα ὅσα χρήσιμα· θυνώματα δὲ καὶ λίθους πολυτελεῖς ἔσωθεν μέτεισιν, ὧν τοῖς σπανιζομένοις οὐδὲν χείρων ὁ βίος 15 ἐστίν, ἢ τοῖς εὐπορουμένοις. Ὡς δ' αὐτως βοσκημάτων μὲν πολλῶν ἀφθονίαν παρέχει, θηρίων δὲ σπάνιν.

3. Τῆς Ἰβηρίας τὸ μὲν πλεόν οἰκεῖται φανύλως· ὄρη γάρ καὶ ὄρυμους καὶ πεδία λεπτήν ἔχοντα γῆν, οὐδὲ ταύτην ὁμαλῶς εὐνδρον οἰκοῦσι τὴν πολλήν· ἡ δὲ πρόσδοξός 20 ψυχρά ἐστι τελέως πρὸς τῇ τραχύτητι. Ἡ δὲ νότιος πᾶσα εὐδαίμων σχεδόν τι, καὶ διαφερόντως ἡ ἔξω στηλῶν.

4. Τὴν Βαιτικὴν διαφέρει ὁ Βαῖτις ποταμός, ἐξ ἀνατολῶν ὀρμώμενος. Οἰκοῦσιν αὐτὴν Τβυρδιτανοί, σοφώτατοι τῶν Ἰβήρων ὄντες. Ὁ Βαῖτις ἀναπλέεται ὀκτάσι μεγάλαις, καὶ 25 ἴσιν περὶ τὰς ὄχθας αὐτοῦ μέταλλα ἄλλα τε καὶ ἄργυρος

πλείστος. Ἰθιρία πᾶσα τῶν ὀλεθρίων θηρίων σπανίζει, πλὴν τῶν γεωρῶν λαγιδίων. Λυμαίνονται γὰρ οὗτοι καὶ φυτὰ καὶ σπέρματα βίζοφαγοῦντες.

5 5. Ἡ Τουρδιτανία καὶ ἡ προσεχὴς αὐτῇ γῇ εὐκαρπὸς ἐστὶ, καὶ μέταλλοις πληθύνει. Οὐτε γὰρ χρυσός, οὔτε ἄργυρος, οὐδὲ δὴ χαλκός, οὐδὲ σίδηρος, οὐδαμοῦ τῆς γῆς οὔτε τοσοῦτος, οὐθ' οὕτως ἀγαθὸς ἐξήτασται γεννώμενος μέχρι νῦν. ὁ δὲ χρυσὸς οὐ μεταλλεύεται μόνον, ἀλλὰ καὶ σύρεται. καταφέρουσι δὲ οἱ ποταμοὶ καὶ οἱ χεῖμαρῶν τὴν χρυσίτιν
10 ἄμμον, πολλαχοῦ καὶ ἐν τοῖς ἀνύδροις τόποις οὖσαν. ἀλλ' ἐκεῖ μὲν ἀφανὴς ἐστίν, ἐν δὲ τοῖς ἐπικλύστοις ἀπολάμπει τὸ τοῦ χρυσοῦ ψήγμα. Ἐν δὲ τοῖς ψήγμασι τοῦ χρυσίου φασὶν εὐρίσκεισθαι ποτε καὶ ἡμιλιτριαίας βώλους, αἷς καλοῦσι πά-
λας, μικρᾶς καθάρσεως δεομένης.

15 6. Τῶν δὲ Ἰθέρων ἀλκιμώτατοι μὲν εἰσιν οἱ καλούμενοι Λυσιτανοί. Φοροῦσι δ' ἐν τοῖς πολέμοις πέλτας μικρὰς παντελῶς, διαπεπλεγμένας νεύροις, καὶ δυναμένας σκέπειν τὸ σῶμα περιτιτότερον διὰ τὴν στερεότητα. Χρῶνται δὲ καὶ σαννίοις ὀλοσιδήροις ἀγκιστρῶδεσιν. ἀκοντί-
20 ζουσι δὲ εὐστόχως καὶ μακράν. Εὐκίνητοι δὲ ὄντες καὶ κοῦφοι, ῥαδίως καὶ φεύγουσι καὶ διώκουσιν. Ἐπιτηδεύουσι δὲ κατὰ μὲν τὴν εἰρήνην ὄρχησιν τινα κούφην καὶ περιέχουσαν πολλὴν εὐτονίαν σκελῶν. ἐν δὲ τοῖς πολέμοις πρὸς θυμὸν ἐμβαίνουσι, καὶ παιᾶνας ᾄδουσιν, ὅταν ἐπίλωσι τοῖς
25 ἀντιτεταγμένοις.

7. Τὰ Πυρρηναῖα ὄρη κατὰ τὸ ὕψος καὶ κατὰ τὸ μέγεθος ὑπάρχει διάφορα τῶν ἄλλων. Πολλῶν δὲ ὄντων ἐν αὐτοῖς ὄρυμνῶν, φασὶν ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις ὑπὸ τινων νομῶν, ἀφέντων πῦρ, κατακαῆναι παντελῶς ἅπασαν τὴν
30 ὄρεινὴν χώραν. Διὸ καὶ συχνὰς ἡμέρας συνεχῶς πυρὸς ἐπιφλέγοντος, καῆναι τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, καὶ τὰ μὲν ὄρη διὰ τὸ συμβεβηκός κληθῆναι Πυρρηναῖα, τὴν δὲ ἐπιφάνειαν τῆς κατακεκαυμένης χώρας ἀργύρῳ ῥύηναι πολλῶ, καὶ ῥύακας γενέσθαι πολλοὺς ἀργύρου καθαροῦ. Τῆς

δὲ τούτου χρείας ἀγνομένης παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις, τοὺς Φοίνικας, ἐμπορίαις χρωμένους καὶ τὸ γεγονὸς μαθόντας, ἄγοράζειν τὸν ἄργυρον μικρὰς τινὸς ἀντιδόσεως ἄλλων φορτίων. Διὸ τὴν τοὺς Φοίνικας μεγάλους περιποιήσασθαι πλούτους.

8. Καταντικρὺ δὲ τῆς Ἰθρηρίας νῆσοι ὑπάρχουσιν, ὑπὸ μὲν τῶν Ἑλλήνων ὀνομαζόμεναι Γυμνήσαι, διὰ τὸ τοὺς ἐνοικοῦντας γυμνοὺς τῆς ἐσθῆτος βιοῦν κατὰ τὴν τοῦ Θέου ὥραν· ὑπὸ δὲ τῶν ἐγχωρίων καὶ τῶν Ῥωμαίων προσαγορεύονται Βαλλιαρεῖς, ἀπὸ τοῦ βάλλειν ταῖς σφενδό- 10 ναις λίθους μεγάλους κάλλιστα τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων. — — Ὀπλισμὸς δ' ἔστιν αὐτοῖς τρεῖς σφενδόναί, καὶ τούτων μίαν μὲν περὶ τὴν κεφαλὴν ἔχουσιν, ἄλλην δὲ περὶ τὴν γαστέρα, τρίτην δ' ἐν ταῖς χερσὶ. Κατὰ δὲ τὰς πολεμικὰς χρείας βάλλουσι λίθους πολὺ μείζονας τῶν ἄλλων, 16 οὕτως εὐτόνως, ὥστε δοκεῖν τὸ βληθῆν ἀπὸ τινος καταπέλτου φέρεσθαι.

9. Ἡ Γαλατία, κειμένη κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τὰς ἄρκτους, χειμῆριός ἐστι καὶ ψυχρὰ διαφερόντως. Κατὰ γὰρ τὴν χειμερινὴν ὥραν, ἐν ταῖς συννεφείσιν ἡμέραις, 20 ἀντὶ μὲν τῶν ὄμβρων χιόνι πολλῇ νίφεται, κατὰ δὲ τὰς αἰθρίας κρυστάλλω καὶ πάγοις ἐξαισίσις πληθύνει, δι' ὧν οἱ ποταμοὶ πηγνύμενοι, διὰ τῆς ἰδίας φύσεως γεφυροῦνται. Οὐ μόνον γὰρ οἱ τυχόντες ὀδῶνται κατ' ὀλίγους κατὰ τοῦ κρυστάλλου πορευόμενοι διαβαίνουσιν, ἀλλὰ καὶ στρατο- 25 πέδων μυριάδες μετὰ σκευοφόρων καὶ ἁμαξῶν γεμουσῶν ἀσφαλῶς περαιοῦνται. Πολλῶν δὲ καὶ μεγάλων ποταμῶν ῥέοντων διὰ τῆς Γαλατίας, καὶ τοῖς ῥεῖθροις ποικίλως τὴν πεδιάδα τεμνόντων, οἱ μὲν ἐκ λιμνῶν ἀδύσων ῥέουσιν, οἱ δὲ ἐκ τῶν ὄρων ἔχουσι τὰς πηγὰς καὶ τὰς ἐπιφόλας· τὴν 30 δὲ ἐκβολὴν οἱ μὲν εἰς τὸν Ὠκεανὸν ποιοῦνται, οἱ δὲ εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς θάλασσαν. Μέγιστος δ' ἔστι τῶν εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς πέλαιος ῥέοντων ὁ Ῥόδανος, τὰς μὲν γονὰς ἔχων ἐν τοῖς Ἀλπεῖσι ὄρεσι, πάντε δὲ στόμασιν ἐξερευγόμενος εἰς

τὴν θάλασσαν. — 10. Εὐφυνῶς δὲ κείνται οἱ τῆς χώρας ποταμοὶ, ὥστε ἀπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ εἰς τὴν ἔσω θάλασσαν καὶ ἔμπαιιν τὰ φόρτια διὰ τῶν ποταμῶν οἱ ἔμποροι διαδιδάσκουσιν, ὀλλῶν τινῶν χωρίων περὶ κομίζεσθαι ἀναγκα-
5 ζόντων.

11. Κατὰ τὴν Γαλατίαν ἄργυρος μὲν τὸ σύνολον οὐ γίγνεται, χρυσὸς δὲ πολὺς, ὃν τοῖς ἐγχωρίοις ἢ φύσις ἄνευ κακοπαθείας ὑποργεῖ. Ἐν γὰρ βόθροις ὀρυχθεῖσιν ἐπὶ μικρὸν εὐρίσκονται καὶ χειροπληθεῖς χρυσοῦ πλάκες, ἔσθ' ὅτε μι-
10 κρᾶς ἀποκαθάρασεως δεόμεναι. Τὸ δὲ λοιπὸν, ψήγμα ἐστὶ καὶ βῶλοι, καὶ αὗται κατεργασίαν οὐ πολλὴν ἔχουσιν. —

12. Τῷ δὲ χρυσῷ καταχρῶνται πρὸς κόσμον, οὐ μόνον αἱ γυναῖκες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄνδρες. Περὶ μὲν γὰρ τοὺς καρπούς καὶ τοὺς βραχίονας ψέλλια φοροῦσι· περὶ δὲ τοὺς αὐχένας
15 κρέικους παχεῖς ὀλοχρύσους, καὶ δακτυλίους ἀξιολόγους, ἔτι δὲ χρυσοὺς θώρακας.

13. Τὸ σύμπαν ἔθνος, ὃ νῦν Κελτικὸν τε καὶ Γαλατικὸν καὶ Γαλλικὸν καλεῖται, θυμικὸν ἐστὶ καὶ μάχιμον, καὶ μάλιστα ἵππικῇ μάχῃ εὐδοκίμοι, καὶ τὸ κράτιστον
20 Ῥωμαίοις, ἵππικὸν οὗτοι παρέχουσιν. Εἰσὶν δὲ τοῖς τρόποις ἁπλοῖ, καὶ οὐ κακοήθεις· τῷ δὲ ἁπλῷ καὶ θυμικῷ πολὺ τὸ ἀνόητον καὶ ἀλαζονικὸν πρόσεστι τοῖς Γαλάταις καὶ τὸ φιλόκοσμον. — 14. Τοῖς μὲν σώμασιν εἰσιν εὐμήκεις, ταῖς δὲ σαρξὶ κάθυγροι καὶ λευκοί· ταῖς δὲ κόμαις οὐ
25 μόνον ἐκ φύσεως ξανθοί, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς κατασκευῆς ἐπιτηδεύουσιν αὔξειν τὴν φυσικὴν τῆς χροᾶς ιδιότητα. Τιτάνου γὰρ ἀποπλύματι σμῶντες τὰς τρίχας συνεχῶς, ἵνα διαφανεῖς ᾧσι, καὶ ἀπὸ τῶν μετώπων ἐπὶ τὴν κορυφὴν καὶ τοὺς τένοντας ἀνασπῶσιν· ὥστε τὴν πρόσοψιν αὐτῶν φαί-
30 νεσθαι Σατύροις καὶ Πᾶσιν ἐοικυῖαν· παχύνονται γὰρ αἱ τρίχες ἀπὸ τῆς κατεργασίας, ὥστε μηδὲν τῆς τῶν ἱππῶν χαλτῆς διαφέρειν. Τὰ δὲ γένειά τινες μὲν ξυρῶνται, τινὲς δὲ μετρίως ὑποτρίφουσιν· οἱ δ' εὐγενεῖς τὰς μὲν παρειάς

ἀπολειαίνουσι, τὰς δ' ὑπήνας ἀνειμένας ἰῶσιν, ὥστε τὰ στόματα αὐτῶν ἐπικαλύπτεσθαι.

15. Ἐν δὲ ταῖς ὁδοιπορίαις καὶ ταῖς μάχαις χρῶνται συνωρίσιν, ἔχοντος τοῦ ἄρματος ἡνίοχον καὶ παραβάτην. Κατὰ δὲ τὰς παρατάξεις εἰώθασι προάγειν τῆς παρα- 5 τάξεως, καὶ προκαλεῖσθαι τῶν ἀντιτεταγμένων τοὺς ἀρίστους εἰς μονομαχίαν, προανασείοντες τὰ ὅπλα καὶ καταπλητιόμενοι τοὺς ἐναντίους. Ὅταν δὲ τις ὑπακούσῃ πρὸς τὴν μάχην, τὰς τε τῶν προγόνων ἀνδραγαθίας ἐξυμνοῦσι, καὶ τὰς ἑαυτῶν ἀρετὰς προφέρονται, καὶ τὸν ἀντιταττόμε- 10 νον ἐξονειδίζουσι. Τῶν δὲ πεσόντων πολεμίων τὰς κεφαλὰς ἀφαιροῦντες, περιάπτουσι τοῖς ἀνέσι τῶν ἵππων· τὰ δὲ σκύλα τοῖς θεράπουσι παραδόντες ἡμαχμένα λαφυραγωγοῦσι, παιανίζοντες καὶ ᾄδοντες ὕμνον ἐπινίκιον· καὶ τὰ ἀκροθίνια ταῦτα ταῖς οἰκίαις προσηλοῦσιν, ὥσπερ ἐν 15 κυνηγίαις τισὶ κεχειρωμένοι θηρία. Τῶν δὲ ἐπιφανεστάτων πολεμίων κεδρώσαντες τὰς κεφαλὰς, ἐπιμελῶς τηροῦσιν ἐν λάρνακι, καὶ τοῖς ξένοις ἐπιδεικνύουσιν.

16. Κατὰ τὴν Γαλατίαν τὴν παρῳκεανῆτιν, καταντικρὺ τῶν Ἑρκυνίων ὀνομαζομένων δρυμῶν νῆσοι πολλὰ κατὰ 20 τὸν Ὠκεανὸν ὑπάρχουσιν, ὧν ἐστὶ μία καὶ μεγίστη Βρετανικὴ καλουμένη. Αὕτη δὲ τῷ σχήματι τρίγωνος οὔσα παραπλησίως τῇ Σικελίᾳ, τὰς πλευρὰς οὐκ ἰσοκώλους ἔχει. Κατοικεῖν δὲ φασὶ τὴν Βρετανικὴν αὐτόχθονα γένη, καὶ τὸν παλαιὸν βίον ταῖς ἀγωγαῖς διατηροῦντα. Ἄρμασι μὲν 25 γὰρ κατὰ τοὺς πολέμους χρῶνται, καθάπερ οἱ παλαιοὶ τῶν Ἑλλήνων ἦρως ἐν τῷ Τρωϊκῷ πολέμῳ κεχερῆσθαι παραδέδονται· καὶ τὰς οἰκήσεις εὐτελεῖς ἔχουσιν, ἐκ καλῶν ἢ ξύλων κατὰ τὸ πλεῖστον συγκειμένας. Τοῖς δὲ ἥθεις ἀπλοῦς εἶναι αὐτοὺς λέγουσι, καὶ πολὺ κεχωρισμένους τῆς 30 τῶν νῦν ἀνθρώπων ἀγχινοίας καὶ πονηρίας· τὰς τε διαίτας εὐτελεῖς ἔχειν, καὶ τῆς ἐκ τοῦ πλούτου γεννωμένης τροφῆς πολὺ διαλλάττοντας· βασιλεῖς τε καὶ δυνάστας πολλοὺς

ἔχειν, καὶ πρὸς ἀλλήλους· κατὰ τὸ πλείστον εἰρηνικῶς δια-
κείμεσθαι.

17. Τῆς Βρεττανικῆς κατὰ τὸ ἀκρωτήριον τὸ καλὸν
μενον Βελίριον οἱ κατοικοῦντες φιλόξενοί τε διαφερόντως·
5 εἰσὶ, καὶ διὰ τὴν τῶν ξένων ἐμπόρων ἐπιμιξίαν ἐξημερω-
μένοι τὰς ἀγωγάς. Οὗτοι τὸν κασσίτερον κατασκευάζουσι,
φιλοτέχνως ἐργαζόμενοι τὴν φέρουσάν αὐτὸν γῆν. — 18. Ἡ
πλείστη τῆς μεγάλης Βρεττανίας πεδιάς ἐστὶ καὶ κατὰδρυμος,
πολλὰ δ' ἔχει καὶ ὄρεινά. Φέρει δὲ σῖτον καὶ βοσκήματα
10 καὶ μέταλλα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ σιδήρου· καὶ δέρματα
δὲ καὶ ἀνδράποδα χορηγεῖ καὶ κύνας κυνηγετικούς. Κέλτοί
δὲ καὶ τοῖς κυσὶ τούτοις χρῶνται πρὸς τοὺς πολέμους.
Εἰσὶ δ' οἱ Βρεττανοὶ εὐμήκεις τοῖς σώμασι, τὰ δὲ ἥθη
ἀπλούστερα καὶ βαρβαρώτερα ἔχουσιν ἢ περ οἱ Κέλτοι,
15 ὥστ' ἔνιοι διὰ τὸ ἀγνοεῖν, καίτοι γαλακτὸς εὐποροῦντες,
οὐ τυροποιοῦσιν· ἄπειροι δ' εἰσὶ καὶ κηπείας καὶ ἄλλων
γεωργικῶν. Πολεῖς δὲ αὐτῶν εἰσὶν οἱ δρυμοί. Φράζαντες
γὰρ δένδρεσι καταβεβλημένοις εὐρυχωρῇ κύκλον, καὶ αὐτοὶ
ἐνταῦθα καλυβοποιοῦνται, καὶ τὰ βοσκήματα κατα-
20 σταθμεύουσιν, οὐ πρὸς πολὺν χρόνον. Ἐπομβροὶ δ' εἰσὶν
οἱ ἄερες μᾶλλον ἢ νιφετώδεις. Ἐν δὲ ταῖς αἰθρίαις ὁμίχλη
κατέχει πολὺν χρόνον, ὥστε, δι' ἡμέρας ὅλης, ἐπὶ τρεῖς μό-
νον ἢ τέτταρας ὥρας τὴν περὶ τὴν μεσημβρίαν ὁρᾶσθαι τὸν
ἥλιον.

25 19. Οἱ Γερμανοὶ μικρὸν ἐξαλλάττουσι τοῦ Κελτικοῦ
φύλου τῷ τε πλεονασμῷ τῆς ἀγριότητος, καὶ τοῦ μεγέθους,
καὶ τῆς ξανθότητος· τᾶλλα δὲ παραπλήσιοι καὶ μορφαῖς
καὶ νόμοις, ὅθεν καὶ Γερμανοὶ ὑπὸ Ῥωμαίων καλοῦνται·
δύναται δὲ τὸ ὄνομα γνήσιοι. Τὰ βορειότερα ἔθνη
30 τῶν Γερμανῶν ἁμαξοβία ἐστὶ καὶ νομαδικά, καὶ ῥαδίως
μεταναστεύειν ἔτοιμα, διὰ τὸ μὴ θησανυρίζειν. — 20. Οἱ
παρωκεανῖται Γερμανοὶ καλοῦνται Κέλμβροι. Ἔθος δὲ τι
αὐτῶν διηγοῦνται τοιοῦτον, ὅτι ταῖς γυναῖξιν αὐτῶν συστρα-
τευούσαις ταῖς ἀνδράσι παρηκολούθουν γυναῖκες προ-

πάντεις ἱέρειαι, πολιότριχες, λευχείμονες, καρπασίνας ἐφασπίδας ἐπιπεπορημέναι, ζῶσμα χαλκοῦν ἔχουσαι, γυμνόποδες. Τοῖς οὖν αἰχμαλώτοις διὰ τοῦ στρατοπέδου συνήντων ξιφῆρεις· καταστέψασαι δὲ αὐτοῖς ἦγον ἐπὶ κρατῆρα χαλκοῦν, ὅσον ἀμφορέων εἰκοσιν. Εἶχον δὲ ἀνυδάθραν, ἣν ἀναβᾶσα ἡ ἱέρεια ὑπερπετῆς τοῦ λέβητος 5
 ἰλαιμοτόμει ἕκαστον μετεωρισθέντα. Ἐκ δὲ τοῦ προχεομένου αἵματος εἰς τὸν κρατῆρα μαντεῖαν τινὰ ἐποιοῦντο. Ἀλλαι δὲ διασχίσασαι ἐσπλάγγνενον, ἀναφθεγγόμεναι νίκην τοῖς οἰκείοις. Ἐν δὲ τοῖς ἀγῶσιν ἔτυπτον τὰς βύρας, 10
 τὰς περιτεταμένας τοῖς γέφυροις τῶν ἄρμαμαζῶν, ὥστε ἀποτελεῖσθαι ψόφον ἐξαίσιον.

21. Μετὰ τὴν ὑπώρμιαν τῶν Ἀλπεων ἀρχή ἐστι τῆς Ἰταλίας. Καὶ τὰ μὲν ὑπὸ ταῖς Ἀλπεσιν ἔστι πεδῖον 15
 εὐδαιμον σφόδρα, καὶ γεωλοφίαις ἐνκάρποις πεποιτικμένον. Διαιρεῖ δ' αὐτὸ μέσον πῶς ὁ Πάδος. Ἀπασα μὲν οὖν ἡ χώρα ποταμοῖς πληθύνει καὶ ἔλεσι, μάλιστα δὲ ἡ τῶν Ἑνετῶν. — Παρὰ τοῖς Ἑνετοῖς τῇ Διομήδει ἀποδεδειγμένοι τινὲς ἰστοροῦνται τιμαί· καὶ γὰρ θύεται λευκὸς ἵππος 20
 αὐτῷ· καὶ δύο ἄλση, τὸ μὲν Ἴφρας Ἀργείας δείκνυνται, τὸ δ' Ἀρτέμιδος Αἰτωλίδος. Πρὸς μυθεῖουσιν δὲ ἐν τοῖς ἄλσεσι τούτοις ἡμεροῦσθαι τὰ θηρία, καὶ λύκοις ἐλάφους συναγελάζεσθαι· 25
 προσιόντων δὲ τῶν ἀνθρώπων καὶ καταψαλόντων ἀνέχεσθαι· τὰ δὲ διωκόμενα ὑπὸ τῶν κυνῶν, ἐπειδὴν καταφύγῃ δεῦρο, μηκέτι διώκεσθαι.

22. Οἱ Αἰγυες νέμονται χώραν τραχεῖαν καὶ παντελῶς 30
 λυπρὰν· τοῖς δὲ πόνοις καὶ ταῖς κατὰ τὴν λειτουργίαν συνεχέσι κακοπαθείαις ἐπίπορον τινὰ βίον καὶ ἀτυχή ζῶσι. Καταδένδρον γὰρ τῆς χώρας οὐσης, οἱ μὲν αὐτῶν ὑλοτομοῦσι δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, οἱ δὲ τὴν γῆν ἐργαζόμενοι 30
 τὸ πλεῖον πέτρας λατομοῦσι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς τραχύτητος — οὐδεμίαν γὰρ βῶλον τοῖς ἐργαλείοις ἀνασπῶσιν ἄνευ λίθου — καὶ τοιαύτην ἔχοντες ἐν τοῖς ἔργοις κακοπαθείαν, τῇ συνεχείᾳ περιγίγνονται τῆς φύσεως· καὶ

πολλὰ μοχθήσαντες, ὀλίγους καρπούς καὶ μόλις λαμβάνουσι. Πρὸς δὲ τὴν κακοπάθειαν ταύτην συνεργούς ἔχουσι τὰς γυναικας, εἰθισμένας ἐπίσης τοῖς ἀνδράσιν ἐργάζεσθαι. Κυνηγίας δὲ ποιοῦνται συνεχεῖς, ἐν αἷς πολλὰ τῶν θηρίων 5 χειρούμενοι, τὴν ἐκ τῶν καρπῶν σπάνιν διορθοῦνται. Ορασεῖς δ' εἰσὶ καὶ γενναῖοι, οὐ μόνον εἰς πόλεμον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς ἐν τῇ βίῃ περιστάσεις τὰς ἐχούσας δεινότη-
τας. Ἐμπορευόμενοι γὰρ πλέουσι τὸ Σαρδῶον καὶ τὸ Λιβυκὸν πῆλαγος, ἐτοιμῶς ἑαυτοὺς ῥίπτοντες εἰς ἀβοθηθή-
10 τους κινδύνους. Σκάφεσι γὰρ χρώμενοι τῶν σχεδιῶν εὐτελεστέροις, καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς κατὰ ναῦν χρησίμοις ἥκιστα κατεσκευασμένοις, ὑπομένουσι τὰς ἐκ τῶν χειμῶνων φοβερωτάτας περιστάσεις καταπληκτικῶς.

23. Συνεχεῖς τούτοις εἰσὶν οἱ Τυρρῆνοί, οἱ παρὰ τοῖς
15 Ῥωμαίοις Ἐτροῦσκοὶ καὶ Τυῦσκοι προσαγορευόμενοι, τὰ πεδία ἔχοντες τὰ μέχρι τοῦ ποταμοῦ τοῦ Τιβεριδος. Ῥεῖ δὲ ἐκ τῶν Ἀπεννίνων ὄρων ὁ Τίβερις· πληροῦται δὲ ἐκ πολλῶν ποταμῶν· μέρος μέντοι δι' αὐτῆς φερόμενος τῆς Τυρρῆνιας, τὸ δ' ἐφεξῆς διορῖζων ἀπ' αὐτῆς, πρῶτον μὲν
20 τὴν Ὀμβρικὴν, εἶτα τοὺς Σαβίνους καὶ Λατίνους, τοὺς πρὸς τῇ Ῥώμῃ μέχρι τῆς παραλίας. — 24. Οἱ Τυρρῆνοί, τὸ μὲν παλαιὸν ἀνδρεία διενέγκαντες, χώραν πολλὴν κατεκτήσαντο, καὶ πόλεις ἀξιολόγους καὶ πολλὰς ἔκτισαν. Ὀμοίως δὲ καὶ ναυτικαῖς δυνάμεσιν ἰσχύσαντες, καὶ πολλοὺς χρόνους
25 θαλαττοκρατήσαντες, τὸ μὲν παρὰ τὴν Ἰταλίαν πῆλαγος ἀφ' ἑαυτῶν ἐποίησαν Τυρρῆνικὸν προσαγορευθῆναι· τὰ δὲ κατὰ τὰς περὶ τὰς δυνάμεις ἐκπονήσαντες, τὴν τε σάλπιγγα ἐξεῦρον, καὶ πολλὰ ἄλλα, ὧν τὰ πλεῖστα Ῥωμαῖοι μιμη-
σάμενοι μετήνεγκαν ἐπὶ τὴν ἰδίαν πολιτείαν. Γράμματα
30 τε καὶ φυσιολογίαν καὶ θεολογίαν ἐξεπόνησαν ἐπὶ πλεῖον, καὶ τὰ περὶ τὴν κεραινοσκοπίαν μάλιστα πάντων ἀνθρώ-
πων ἐξεργάσαντο. Χώραν δὲ νεμόμενοι παμφόρον, καὶ ταύτην ἐξεργαζόμενοι, καρπῶν ἀφθονίαν ἔχουσιν. Ἐνδοξό-
τατοι δὲ τὸ πρὶν ὄντες, εἰς τρυφὴν ὠλισθησαν, καὶ ἐν πότεις

τε καὶ ῥαθυμίαις βιούντες, τὴν ἐκ παλαιῶν χρόνων παρ' αὐτοῖς ζηλουμένην ἀλκὴν καὶ τὴν τῶν πατέρων δόξαν ἐν τοῖς πολέμοις ἀποδεδιήκασιν.

25. Ἡ τῶν Λατίνων χώρα μεταξὺ κεῖται τῆς τε ἀπὸ τῶν Ἰσπανίων παραλίας, μέχρι πόλεως Σινυέσσης καὶ τῆς 6
Σαβινης· ἐκτείνεται δὲ ἐπὶ μῆκος μέχρι τῆς Καμπανίας καὶ τῶν Σαννιτικῶν ὄρων. — 26. Ἀπασα ἡ Λατίνη, οὗ Ῥώμη κεῖται, ἐστὶν εὐδαίμων καὶ παμφόρος, πλὴν ὀλίγων χωρίων τῶν κατὰ τὴν παραλίαν, ὅσα ἐλώδη καὶ νοσιερά, ἢ εἴ τινα ὄρεινά καὶ πετρώδη· καὶ ταῦτα δ' οὐ τελείως ἀργά, 10 οὐδ' ἄχρηστα, ἀλλὰ νομὰς παρέχει θαψιλεῖς ἢ ὕλην, ἢ καρπούς τινες ἐλείους ἢ πετραίους. Τὸ δὲ Καίκουσον ἐλώδες ὄν, εὐνοιοτάτην ἄμπελον τρέφει, τὴν δεινδοῦτιν.

27. Τὸ Καμπανίας πεδὶον εὐδαιμονίστατον τῶν ἀπάντων ἐστὶ· περικεῖνται δ' αὐτῷ γεωλοφταί τε εὐκαρπον, 15 καὶ ὄρη τὰ τε τῶν Σαννιτῶν καὶ τὰ τῶν Ὀσκων. Διὰ δὲ τὴν ἀρετὴν περιμάχτηον ἦν τὸ πεδῖον. Ἰστορεῖται δὲ ἐνια τῶν πεδίων σπείρεσθαι δι' ἔτους, δις μὲν τῇ ξίφ, τὸ δὲ τρίτον ἐλῦμα, τινὰ δὲ καὶ λαχανεύεσθαι τῷ τετάρτῳ σπόρῳ. Καὶ μὴν τὸν οἶνον τὸν κράτιστον ἐντεῦθεν ἔχουσι 20 Ῥωμαῖοι, τὸν Φάλερον, καὶ τὸν Σιάτανον καὶ Κάληρον. Ὡς δ' αὐτως εὐέλαιός ἐστι, καὶ πᾶσα ἡ περὶ τὸ Οὐέναφρον ὁμορον τοῖς πεδίοις ὄν.

28. Ὑπέρκειται δὲ τῶν τόπων τούτων ὄρος τὸ Οὐέσσοῦον, ἀγροῖς περιοικούμενον παγκάλους, πλὴν τῆς κορυ- 25 φῆς· αὕτη δ' ἐπίπεδος μὲν πολὺ μέρος ἐστὶν, ἄκαρκος δ' ὅλη· ἐκ δὲ τῆς ὄψεως τεφρώδης, καὶ κοιλάδας φαίνει σφραγγωδεῖς, πετρῶν αἰθαλωδῶν κατὰ τὴν χροάν, ὥς ἂν ἐκβεδρωμένων ὑπὸ πυρός· ὥς τεκμαίροιντ' ἂν τις, τὸ χωρίον τοῦτο καίεσθαι πρότερον, καὶ ἔχειν κρατῆρας πυρός, σβε- 30 σθῆναι δ' ἐπιλιπούσης τῆς ὕλης.

29. Ἡ Κρότων, ἣν Μύσκελλος ἔκτισε, δοκεῖ τὰ τε πολέμια καλῶς ἀσκήσαι, καὶ τὰ περὶ τὴν ἀθλῆσιν. Ἐν μὲν γένῃ Ὀλυμπιάδι οἱ τῶν ἄλλων προτεθήσαντας τῷ

- σταδίῳ, ἐπὶ ἄνδρες ἅπαντες ὑπῆρξαν Κροτωνιάται· ὥςτ' εἰκότως εἰρησθαι δοκεῖ, διότι Κροτωνιατῶν ὁ ἔσχατος πρῶτος ἦν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Πλείστον οὖν Ὀλυμπιονίκας ἔσχε, καίπερ οὐ πολὺν χρόνον οἰκηθεῖσα, διὰ 5 τὸν φθόρον τῶν ἐπὶ Σάγρα πεισόντων ἀνδρῶν, πλείστων τὸ πλῆθος. Προσέβαλε δὲ τῇ τῆς πόλεως δόξῃ καὶ τὸ τῶν *Πυθαγορείων* πλῆθος, καὶ *Μίλων*, ἐπιφανέστατος μὲν τῶν ἀθλητῶν γεγωνῶς, ὀμιλητὴς δὲ *Πυθαγόρου*, διατρίψαντος ἐν τῇ πόλει πολὺν χρόνον. Φασὶ δὲ ἐν τῷ συσσιτίῳ ποτὲ 10 τῶν φιλοσόφων πονήσαντος στύλου, τὸν *Μίλωνα* ὑποδύντα σῶσαι ἅπαντας, ὑποσπᾶσαι δὲ ἑαυτόν. Τῇ δὲ αὐτῇ ῥώμῃ πεποιθότα εἰκὸς ἐστὶν εὐρέσθαι καὶ τὴν τοῦ βίου καταστροφὴν. Λέγεται γοῦν ὁδοιπορῶν ποτὲ δι' ὕλης βαθείας εὐρεῖν ξύλον μέγα ἐσφηνωμένον· ἐμβαλὼν δὲ χεῖρας ἅμα 15 καὶ πόδας εἰς τὴν διάστασιν, βιάζεσθαι πρὸς τὸ διασχίσαι τελέως· τοσοῦτον δ' ἔσχε μόνον, ὥστ' ἐκπεσεῖν τοὺς σφῆνας, εἴτ' εὐθὺς συμπεσεῖν τὰ μέρη τοῦ ξύλου, ἀπὸ ληφθέντα δ' αὐτὸν ἐν τῇ τοιαύτῃ πάγῃ θηρόδρωτον γενέσθαι.
- 20 30. Ἐφεξῆς δ' ἐστὶν Ἀχαιῶν κτίσμα ἡ *Σύδαρις*, δυοῖν ποταμῶν μεταξὺ, *Κράθιδος* καὶ *Συδάριδος*. Τοσοῦτον δ' εὐτυχία διήνεγκεν ἡ πόλις αὕτη τὸ παλαιόν, ὡς τεττάρων μὲν ἔθνων τῶν πλησίον ἐπῆρξε, πέντε δὲ καὶ εἴκοσι πόλεις ὑπερκόους ἔσχε, τριάκοντα δὲ μυριάσιν ἀνδρῶν ἐπὶ 25 *Κροτωνιάτας* ἐστράτευσαν, πεντήκοντα δὲ σταδίων κύκλον συνεπλήρουν οἰκοῦντες ἐπὶ τῷ *Κράθιδι*. Ἰπὸ μέντοι τρυφῆς καὶ ὕδρευς τὴν εὐδαιμονίαν ἅπασαν ἀφῆρέθησαν ὑπὸ *Κροτωνιατῶν*, ἐν ἡμέραις ἐβδομήκοντα· ἐλόντες γὰρ τὴν πόλιν, ἐπῆγαγον τὸν ποταμὸν, καὶ κατέκλυσαν.
- 30 31. Διαδόητοι εἰσὶν ἐπὶ τρυφῇ οἱ *Συδαῖται*, οἱ τὰς ποιούσας ψόφον τέχνας οὐκ ἔωσιν ἐπιδημεῖν τῇ πόλει, οἷον χαλκίων καὶ τεκτόνων καὶ τῶν ὁμοίων, ὅπως αὐτοῖς πανταχόθεν ἀθρόοι ᾧσιν οἱ ὕπνοι. Οὐκ ἐξῆν δ' οὐδ' ἀλεκτρινοῖα ἐν τῇ πόλει τρέφεσθαι. Ἱστορεῖ δὲ περὶ αὐτῶν

Τίμαιος, ὅτι ἀνὴρ Συβαρίτης, εἰς ἀγρόν ποτε πορευόμενος, ἔφη, ἰδὼν τοὺς ἐργάτας σκάπτοντας, αὐτὸς φῆγμα λαβεῖν· πρὸς ὃν ἀποκρίνασθαι τινα τῶν ἀκουσάντων, Αὐτὸς δὲ σοῦ διηγουμένου ἀκούων πεπόνηκα τὴν πλευράν. — Ἄλλος δὲ Συβαρίτης παραγενόμενος εἰς Λακεδαιμόνα, καὶ κληθεὶς 5 εἰς φειδίτιον, ἐπὶ τῶν ξύλων κατακείμενος καὶ δειπνῶν μετ' αὐτῶν, πρότερον μὲν ἔφη καταπεπλήχθαι τὴν τῶν Λακεδαιμονίων πυνθανόμενος ἀνδρείαν, νῦν δὲ θεασάμενος νομίζειν μηδὲν τῶν ἄλλων αὐτοὺς διαφέρειν· καὶ γὰρ τὸν ἀνανδρότατον μᾶλλον ἢ ἐλθεῖν ἀποθανεῖν, ἢ τοιοῦτον 10 βίον ζῶντα καρτερεῖν. — 32. Δοκεῖ δὲ μετὰ τῆς εὐδαιμονίας αὐτῶν καὶ ὁ τῆς πόλεως τόπος παροξύνει αὐτοὺς ἐκτροφῆσαι· ἡ γὰρ πόλις αὐτῶν ἐν κοίλῳ κειμένη, τοῦ μὲν θέρους, ἔωθ' ἐν τε καὶ πρὸς ἑσπέραν ψυχὸς ὑπερβάλλον ἔχει, τὸ δὲ μέσον τῆς ἡμέρας καῦμα ἀνύποιστον· ὅθεν καὶ 15 φηθῆναι, ὅτι τὸν βουλούμενον ἐν Συβάρει μὴ πρὸ μοίρας ἀποθανεῖν, οὔτε δυσόμενον, οὔτε ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ἔφ' ἑαυτῷ δεῖ. — 33. Ἐς τηλικούτον δ' ἦσαν τρυφῆς ἐληλακότες, ὥς καὶ παρὰ τὰς εὐωχίας τοὺς ἵππους ἐθίσαι πρὸς αὐλὸν ὀρχεῖσθαι. Τοῦτ' οὖν εἰδότες οἱ Κροτωνιάται, ὅτε 20 αὐτοῖς ἐπολέμονν, ἐνέδοσαν τὸ ὀρχηστικὸν μέλος· συμπάρησαν γὰρ αὐτοῖς καὶ αὐληταὶ ἐν στρατιωτικῇ σκευῇ· καὶ ἅμα αὐλούντων ἀκούοντες οἱ ἵπποι, οὐ μόνον ἐξωρχήσαντο, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀναβάτας ἔχοντες ἠυτομόλησαν πρὸς τοὺς Κροτωνιάτας.

25

34. Ἡ Σικελία πασῶν τῶν νήσων καὶ κρατίστη ἐστίν, καὶ τῇ παλαιότητι τῶν μυθολογουμένων πεπραΐτευκεν. Ἡ γὰρ νῆσος τὸ παλαιὸν ἀπὸ μὲν τοῦ σχήματος Τρινακρία κληθεῖσα, ἀπὸ δὲ τῶν κατοικησάντων αὐτὴν Σικανῶν Σικανία προσαγορευθεῖσα, τελευταῖον ἀπὸ τῶν Σικελῶν τῶν 30 ἐκ τῆς Ἰταλίας πανδημεὶ περαιωθέντων ὠνόμασται Σικελία. Ἔστι δ' αὐτῆς ἡ περίμετρος σταδίων ὡς τετρακιςχιλίων τριακοσίων ἐξήκοντα. Οἱ ταύτην οὖν κατοικοῦντες Σικελιώται παρὰ τῶν προγόνων, αἰὲ τῆς

φήμης ἐξ αἰῶνος παραδεδομένης τοῖς ἐγγύτοις, ἱερὰν
ἐπάρχειν τὴν νῆσον Δήμητρος καὶ Κόρης, καὶ ταύτας τὰς
θεὰς ἐν αὐτῇ πρώτως φανῆναι, καὶ τὸν τοῦ σίτου καρπὸν
ταύτην πρώτην ἀνεῖναι, διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας. — 35.

- 5 Καὶ τῆς ἀρπαγῆς τῆς κατὰ τὴν Κόρην ἐν ταύτῃ γενομένης
ἀπόδειξιν εἶναι λέγουσι φανερωτάτην, ὅτι τὰς διατριβάς
αἱ θεαὶ κατὰ ταύτην τὴν νῆσον ἐποιούντο, διὰ τὸ στέργε-
σθαι μάλιστα παρ' αὐταῖς ταύτην. Γενέσθαι δὲ μυθο-
λογοῦσι τῆς Κόρης τὴν ἀρπαγὴν ἐν τοῖς λειμῶσι τοῖς κατὰ
10 τὴν Ἑνναν. Ἔστι δ' ὁ τόπος οὗτος πλησίον μὲν τῆς πόλεως,
ῥοις δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἄνθεσι παντοδαποῖς εὐπρεπῆς καὶ
θείας ἄξιος. Διὰ δὲ τὴν ἀπὸ τῶν φυομένων ἀνθῶν εὐω-
δίαν, λέγεται τοὺς κυνηγεῖν εἰωθότας κύνας μὴ δύνασθαι
στιβεύειν, ἐμποδιζομένους τὴν φυσικὴν αἰσθησιν. Ἔστι
15 δὲ ὁ προειρημένος λειμὼν, ἄνωθεν μὲν ὀμαλὸς καὶ παντελὴς
εὐνδρος, κύκλῳ δὲ ὑψηλός, καὶ πανταχόθεν κρημνοῖς ἀπό-
τομος· δοκεῖ δ' ἐν μέσῳ κεῖσθαι τῆς ὅλης νήσου, διὸ καὶ
Σικελίας ὀμφαλὸς ὑπὸ τινων ὀνομάζεται. Ἔχει δὲ καὶ
πλησίον ἄλση καὶ λειμῶνας καὶ περὶ ταῦτα ἔλη, καὶ σπή-
20 λαιον εὐμέγεθες, ἔχον χάσμα κατάγειον, πρὸς τὴν ἄρκτον
νερευκός· δι' οὗ μυθολογοῦσι τὸν Πλούτωνα μεθ' ἄρματος
ἐπελθόντα, ποιήσασθαι τὴν ἀρπαγὴν τῆς Κόρης. Μετὰ
δὲ τὴν ἀρπαγὴν μυθολογοῦσι τὴν Δήμητραν, μὴ δυναμένην
εὐρεῖν τὴν θυγατέρα, λαμπάδας ἐκ τῶν κατὰ τὴν Αἴττην
25 κρατήρων ἀναψαμένην, ἐπελθεῖν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς
οἰκουμένης· τῶν δ' ἀνθρώπων τοὺς μάλιστα ταύτην προς-
δεξαμένους εὐεργετῆσαι, τὸν τῶν πυρῶν καρπὸν ἀντιδωρη-
σαμένην.

36. Τὰ ἄνω τῆς Αἴττης χωρία φιλά ἐστὶ, καὶ τεφρώδη,
30 καὶ χιόνος μεστὰ τοῦ χειμῶνος· τὰ κάτω δὲ θρυμοῖς καὶ
φυτείαις διελλήπται παντοδαπαῖς. Ἔοικε δὲ λαμβάνειν
μεταβολὰς πολλὰς τὰ ἄκρα τοῦ ὄρους διὰ τὴν νομὴν τοῦ
πυρός, τοτὲ μὲν εἰς ἓνα κρατῆρα συμφορομένου, τοτὲ δὲ
σχιζομένου, καὶ τοτὲ μὲν φύκαας ἀναπέμποντος, τοτὲ δὲ

φλόγας καὶ λιγνῦς, ἄλλοτε δὲ καὶ μύδρους ἀναφυσῶντος. Νύκτωρ μὲν καὶ φέγγη φαίνεται λαμπρὰ ἐκ τῆς κορυφῆς, μεθ' ἡμέραν δὲ καπνῷ καὶ ἀχλύϊ κατέχεται.

37. Ἡ Κύρνος, νῆσος, ἥ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν ἑγχωρίων Κόρσικα ὀνομάζεται, εὐμεγέθης οὖσα, πολλήν 6 τῆς χώρας ὄρεινὴν ἔχει, πεπνυκασμένην δρυμοῖς συνεχεσί, καὶ ποταμοῖς διασφθεομένην μικροῖς. Οἱ δ' ἑγχωριοὶ τροφαῖς μὲν χρῶνται γάλακτι καὶ μέλιτι καὶ κρέασι, δαψιλῶς πάντα ταῦτα παρεχομένης τῆς χώρας· τὰ δὲ πρὸς ἀλλήλους βιοῦσιν ἐπιεικῶς καὶ δικαίως, παρὰ πάντας σχεδὸν 10 τοὺς ἄλλους βαρβάρους. Τὰ τε γὰρ κατὰ τὴν ὄρεινὴν ἐν τοῖς δένδρεσιν εὗρισκόμενα κηρία τῶν πρώτων εὗρισκόντων ἐστὶ, μηδενὸς ἀμφισβητοῦντος· τὰ δὲ πρόδρατα σημείους διειλημμένα, κἂν μηδεὶς φυλαίτη, σώζεται τοῖς κερτημένοις· ἐν τε ταῖς ἄλλαις ταῖς ἐν βίῃ οικονομίαις θαυμαστῶς προτι- 16 μῶσι τὸ δικαιοπραγεῖν. Φύεται δὲ κατὰ τὴν νῆσον ταύτην καὶ πύξος πλείστη καὶ διάφορος, δι' ἣν καὶ τὸ μέλι τὸ γιγνόμενον ἐν αὐτῇ παντελῶς γίγνεται πικρόν. Κατοικοῦσι δ' αὐτὴν βάρβαροι, τὴν διάλεκτόν ἔχοντες ἐξηλλαγμένην καὶ δυσκατανόητον· τὸν δ' ἀριθμὸν ὑπάρχουσιν ὑπὲρ τοὺς 20 τριςμυρίους.

38. Ἡ Πελοπόννησος εἰκνυῖά ἐστι φύλλῳ πλατάνου τὸ σχῆμα, ἴση δὲ σχεδὸν τι κατὰ μῆκος καὶ κατὰ πλάτος. Ἐχουσι δὲ τῆς χερσονήσου ταύτης τὸ μὲν ἐσπέριον μέρος Ἠλεῖοι καὶ Μεσσήνιοι, κλυζόμενοι τῇ Σικελικῇ πελάγει· 25 ἐξῆς δὲ μετὰ τὴν Ἠλείαν ἐστὶ τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος, πρὸς ἄρκτους βλέπον, καὶ τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ παρατεῖνον· τελευτᾷ δὲ εἰς τὴν Σικωνίαν. Ἐντεῦθεν δὲ Σικωνὴ καὶ Κόρινθος ἐκδέχεται μέχρι τοῦ ἰσθμοῦ. Μετὰ δὲ τὴν Μεσσηνίαν ἡ Λακωνικὴ, καὶ ἡ Ἀργεῖα, μέχρι τοῦ ἰσθμοῦ καὶ αὐτῇ. 30 Μέση δὲ ἐστὶν ἡ Ἀρκαδία, πᾶσιν ἐπικειμένη, καὶ γειτνιώσα τοῖς ἄλλοις ἔθνεσιν.

39. Πολλὰ μὲν δὴ καὶ ἄλλα ἴδοι τις ἂν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀνεύσαι θαύματος ἄξια, μάλιστα δὲ τὰ ἐν Ὀλυμπίᾳ. Αὕτη

ἡ πόλις τὴν ἐπιφάνειαν ἔσχεν ἐξ ἀρχῆς μὲν διὰ τὸ μαντεῖον
 τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς· ἐκείνου δ' ἐκλειφθέντος, οὐδὲν ἦτιον
 συνέμεινεν ἡ δόξα τοῦ ἱεροῦ, καὶ τὴν αὐξῆσιν, ὅσῃν ἔσμεν,
 ἔλαβε διὰ τε τὴν πανήγυριν καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν Ὀλυμπιακόν,
 5 μεγίστον τῶν ἀπάντων. Ἐκκοσμήθη δ' ἐκ τοῦ πλήθους
 τῶν ἀναθημάτων, ἅπερ ἐκ πάσης ἀντιτίθεται τῆς Ἑλλάδος,
 ὧν ἦν καὶ ὁ χρυσοῦς σφυρήλατος Ζεὺς, ἀνάθημα Κυψέλου
 τοῦ Κορινθίων τυράννου. Μέγιστον δὲ τούτων ὑπῆρξε
 τὸ τοῦ Διὸς ξόανον, ὃ ἐποίησε Φειδίας, Χαρμίδου, Ἀθη-
 10 ναῖος. — 40. Καθέζεται μὲν δὴ ὁ Θεὸς ἐν Θρόνῳ, χρυσοῦ
 πεποιημένος καὶ ἐλέφαντος. Στέφανος δὲ ἐπίκειται οἱ τῇ
 κεφαλῇ, μεμμημένος ἐλαίας κλώνας. Ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ
 φέρει Νίκην ἐξ ἐλέφαντος, καὶ ταύτην χρυσοῦ ταινίαν τε
 ἔχουσαν, καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ στέφανον· τῇ δὲ ἀριστερᾷ
 15 τοῦ Θεοῦ χάριέν ἐστι σκήπτρον μετάλλοις τοῖς πᾶσιν ἡνδι-
 σμένον. Ὁ δὲ ὄρνις, ὃ ἐπὶ τῷ σκήπτρῳ καθήμενος, ἐστὶν ὁ
 αἰετός. Χρυσοῦ δὲ καὶ τὰ ὑποδήματα τῷ Θεῷ καὶ ἱμάτιον
 ὡσαύτως ἐστί. Τῷ δὲ ἱματίῳ ζωδιά τε καὶ τῶν ἀνθρώπων
 τὰ κρῖνα ἐστὶν ἐμπεποιημένα. Ὁ δὲ Θρόνος ποικίλος
 20 μὲν χρυσοῦ καὶ λίθοις, ποικίλος δὲ καὶ ἔβενῳ τε καὶ ἐλέ-
 φαντι.

41. Τὴν μὲν Λακωνικὴν Εὐρυπίδης φησὶν ἔχειν πολ-
 λὴν μὲν ἄροτον, ἐκπονεῖν δ' οὐ ῥάδιαν· κόλῃ γάρ, ὄρε-
 σι περίδρομος, τραχεῖά τε, δυσείσβολός τε πολεμίους· τὴν
 25 δὲ Μεσσηνιακὴν καλλίκαρπον ὁ αὐτὸς λέγει, καὶ κατάφύ-
 τον, καὶ βουσι καὶ ποίμναισιν εὐδοτωτάτην. — Εὐσειστος
 δὲ ἡ Λακωνικὴ, καὶ δὴ τοῦ Ταυγέτου κορυφάς τινας
 ἀπορῥαγῆναι τινες μνημονεύουσιν. Εἰσὶ δὲ λατομίαι λίθου
 πολυτελοῦς, τοῦ μὲν Ταιναρίου ἐν Ταινάρῳ παλαιαί· νεωστὶ
 30 δὲ καὶ ἐν τῷ Ταυγέτῳ μέταλλον ἀνεῳξάν τινες εὐμέγεθες, χο-
 ρηγὸν ἔχοντες τὴν τῶν Ῥωμαίων πολυτέλειαν.

42. Λακεδαιμονίοις τέχνας μανθάνειν ἄλλας ἢ τὰς εἰς
 πόλεμον, αἰσχρόν ἐστιν. Ἐστιῶνται δὲ πάντες ἐν κοινῷ

τοὺς δὲ γέροντας αἰσχύνονται οὐδὲν ἦτιον ἢ πατέρας·
 γυμνάσια δ' ὥσπερ ἀνδρῶν ἐστὶν οὕτω καὶ παρθένων.
 Ξένους δ' ἐμβιοῦν οὐκ ἔξεστιν ἐν Σπάρτῃ, οὔτε Σπαρτιάταις
 ξενιτεύειν. Χρηματίζεσθαι αἰσχρὸν Σπαρτιάτῃ· νομίματι
 δὲ χρῶνται σκυλίνῳ· ἐὰν δὲ παρά τινι εὐρεθῇ χρυσὸς ἢ 5
 ἄργυρος, θανάτῳ ζημιούται. Σεμνύνονται δὲ πάντες ἐπὶ
 τῷ ταπεινούς αὐτοὺς παρέχειν καὶ κατηκόους ταῖς ἀρχαῖς.
 Μακαρίζονται δὲ μᾶλλον παρ' αὐτοῖς οἱ γενναίως ἀποδνή-
 σκοντες ἢ οἱ εὐτυχῶς ζῶντες. Οἱ δὲ παῖδες νομίμως περὶ
 τὸν τῆς Ὁρθίας βωμὸν περιϊόντες μαστιγοῦνται. Αἰσχρὸν 10
 δὲ ἐστὶ δειλῶν σύσκηνον ἢ συγγυμναστήν ἢ φίλον γε-
 νέσθαι. Μάχονται δὲ ἐστεφανωμένοι. Ἐπανίστανται βα-
 σιλεῖ πάντες, πλην Ἐφόρων. Ὁμνύει δὲ πρὸ τῆς ἀρχῆς ὁ
 βασιλεὺς κατὰ τοὺς τῆς πόλεως νόμους βασιλεύσειν.

43. Ἱεροπρεπὴς ἐστὶ πᾶς ὁ Παρνασσὸς ἔχων ἄντρα τε 15
 καὶ ἄλλα χωρία, τιμώμενά τε καὶ ἁγιστευόμενα· ὧν ἐστὶ
 γνωριμώτατον καὶ κάλλιστον τὸ Κωρύκιον ἄντρον. Τῶν δὲ
 πλευρῶν τοῦ Παρνασοῦ τὸ μὲν ἐσπέριον νέμονται Λοκροί
 τε οἱ Ὀζόλαι, καὶ τινες τῶν Δωριέων, καὶ Αἰτωλοί· τὸ δὲ
 πρὸς ἑω Φωκεῖς καὶ Δωριεῖς· τὸ δὲ νότιον κατέχουσιν οἱ 20
 Δελφοί, πετρωδὲς χωρίον, θεατροειδές, κατὰ κορυφὴν ἔχον τὸ
 μαντεῖον καὶ τὴν πόλιν, σταδίων ἐκκαίδεκα κύκλον πληροῦσαν.
 Φασὶ δ' εἶναι τὸ μαντεῖον ἄντρον κοῖλον, οὐ μᾶλα εὐρύ-
 στομον· ἀναφέρεσθαι δ' ἐξ αὐτοῦ πνεῦμα ἐνθουσιαστικόν·
 ὑπερκεῖσθαι δὲ τοῦ στομίου τρίποδα ὑψηλόν, ἐφ' ὃν τὴν 25
 Πυθίαν ἀναβαίνουσαν, δεχομένην τὸ πνεῦμα, ἀποθεσπίζειν
 ἕμμετρά τε καὶ ἄμετρα.

44. Ἡ τῶν Ἀθηναίων χώρα πέφυκεν οἷα πλείστας προς-
 ὁδους παρέχεσθαι. Τὰς μὲν γὰρ ὥρας ἐνθάδε πρῶ-
 τάτας εἶναι καὶ αὐτὰ τὰ γιγνόμενα μαρτυρεῖ· ἃ γοῦν 30
 πολλαχοῦ οὐδὲ βλαστάνειν δύναται ἄν, ἐνθάδε καρποφορεῖ·
 ὥσπερ δὲ ἡ γῆ, οὕτω καὶ ἡ περὶ τὴν χώραν θάλαττα
 παμφορωτάτη ἐστὶ. Καὶ μὴν ὅσα περ οἱ θεοὶ ἐν ταῖς
 ἡφαῖς ἀγαθὰ παρέχουσι, καὶ ταῦτα πάντα ἐνταῦθα ποικίλ-

τατα μὲν ἄρχεται, ὀψιαιτάτα δὲ λήγει. Οὐ μόνον δὲ κρατεῖ τοῖς ἐπ' ἐνιαυτὸν θάλλουσί τε καὶ γηράσκουσιν, ἀλλὰ καὶ αἰδία ἀγαθὰ ἔχει ἢ χώρα. Πέφυκε μὲν γὰρ λίθος ἐν αὐτῇ ἄφθονος, ἐξ οὗ κάλλιστοι μὲν ναοὶ, κάλλιστοι
 5 δὲ βωμοὶ γίνονται, εὐπρεπέστατα δὲ θεοῖς ἀγάλματα· πολλοὶ δ' αὐτοῦ καὶ Ἕλληνες καὶ βάρβαροι προσδεόνται. Ἔστι δὲ καὶ γῆ, ἣ σπειρομένη μὲν οὐ φέρει καρπὸν, ὀρυσσομένη δὲ πολλαπλασίους τρέφει, ἣ εἰ οὔτον ἔφερε· καὶ μὴν ὑπαργυρός ἐστι θεία μοῖρα. Πολλῶν γοῦν πόλεων
 10 παροικουσῶν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, εἰς οὐδεμίαν τούτων οὐδὲ μικρὰ φλέψ ἀργυρίτιδος διήκει.

45. Ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς Ἀττικῆς ἐστὶν ἡ Ἐλευσίς πόλις, ἐν ἣ τὸ τῆς Δῆμητρος ἱερὸν τῆς Ἐλευσινίας· καὶ ὁ μυστικὸς σηκός, ὃν κατεσκεύασεν Ἰκτίνος, ὃς καὶ τὸν Παρθενῶνα
 15 ἐποίησε τὸν ἐν ἀκροπόλει τῇ Ἀθηνᾷ, Περικλέους ἐπιστατοῦντος τῶν ἔργων. Ἐν δὲ τοῖς δήμοις καταριθμεῖται ἡ πόλις. — 46. Λόφος δ' ἐστὶν ἡ Μουνυχία χεφρόνησζων. Τὸ μὲν οὖν παλαιὸν ἐτετείχιστο καὶ συνώκιστο ἡ Μουνυχία, προσειληφύα τῷ περιδύλῳ τῶν Πειραιᾶ καὶ τοῖς λιμένας
 20 πλήρεις νεωρῶν· ἄξιόν τε ἦν ναύσταθμον τετρακοσίαις ναυσίν. Τῷ δὲ τείχει τούτῳ συνῆπται τὰ καθελκυσμένα ἐκ τοῦ ἁστέος σκέλη· ταῦτα δ' ἦν μακρὰ τεῖχη, τετταράκοντα σταδίων τὸ μῆκος, συνάπτοντα τὸ ἄστυ τῷ Πειραιεῖ. Οἱ δὲ πολλοὶ πόλεμοι τὸ τεῖχος κατήρειψαν, καὶ τὸ τῆς
 25 Μουνυχίας ἔρυμα, τὸν τε Πειραιᾶ συνέστελλον εἰς ὅληγην κατοικίαν.

47. Πόλεις εἰσὶν ἐν τῇ Κρήτῃ νήσῳ πλείους μὲν, μέμνεται δὲ καὶ ἐπιφανέσταται τρεῖς, Κνωσσός, Γόρτυνα, Κυδωνία. Διαφερόντως δὲ τὴν Κνωσσὸν καὶ Ὅμηρος
 80 ὕμνεῖ, μεγάλην καλῶν, καὶ βασιλείον τοῦ Μίνω, καὶ οἱ ὕστερον. Καὶ δὴ καὶ διετέλεσε μέχρι πολλοῦ φερομένη τὰ πρῶτα· εἴτα ἐταπεινώθη, καὶ πολλὰ τῶν νομίμων ἀφῆρέθη. Ὑστερον δὲ ἀνέλαβε πάλιν τὸ παλαιὸν σχῆμα τὸ τῆς μητροπόλεως. Ἰστορεῖται δὲ ὁ Μίνως νομοθέτης γενέσθαι

σπονδαῖος, θαλαττοκρατῆσαι τε πρῶτος. Προσεποιεῖτο δὲ Μίνως παρὰ τοῦ Διὸς αὐτοῦ μαμαθηκῆναι τοὺς νόμους, δι' ἐννέα ἐτῶν εἰς τι ὄρος φοιτῶν, ἐν ᾧ Διὸς ἄντρον ἐλέγτο, καθεῖσθαι αἰετίνους νόμους φέρων τοῖς Κρησί. Ὁμηρος αὐτὸν Διὸς μεγάλων δαριστὴν λέγει. Οἱ ἀρχαῖοι δὲ περὶ αὐτοῦ πάλιν ἄλλους εἰρήκασιν λόγους ὑπεναντίους τούτοις· ὥς τυραννικός τε γένοιτο, καὶ βίαιος, καὶ δασμολόγος· τραγωδοῦντες τὰ περὶ τὸν Μινώταυρον, καὶ τὸν Λαδύρινθον, καὶ τὰ Θησεῖ συμβάντα καὶ Λαϊδάλεω.

II. ASIA.

1. Τῇ δ' Εὐρώπῃ συνεχής ἐστιν ἡ Ἀσία κατὰ τὸν Τά- 10
ναϊν συνάπτουσα αὐτῇ· περὶ ταύτης σὺν ἐφεξῆς ρητέον, διελόντας φυσικοῖς τισιν ὅροις τοῦ σαφοῦς χάριν. — Ὁ Ταῦρος μέσην πῶς διεζώκε ταύτην τὴν ἥπειρον, ἀπὸ τῆς ἰσπερίας ἐπὶ τὴν ἑω τεταμένος, τὸ μὲν αὐτῆς ἀπολείπων πρὸς Βορρᾶν, τὸ δὲ, μεσημβρινόν· καλοῦσι δ' αὐτῶν οἱ 15
Ἕλληνες, τὸ μὲν, ἐντὸς τοῦ Ταύρου, τὸ δὲ, ἐκτός. — Οἱ δὲ ποταμοὶ, ὅσοι κατὰ τὴν Ἀσίαν λόγου ἄξιοι, ἐκ τοῦ Ταύρου τε καὶ τοῦ Καυκάσου ἀνίσχοντες, οἱ μὲν ὥς ἐπ' ἄρκτον τετραμμένον ἔχουσι τὸ ὕδωρ, οἱ δὲ ὥς ἐπὶ νότον ἄνεμον, ὁ Εὐφράτης τε καὶ ὁ Τίγρης, καὶ ὁ Ἰνδός τε καὶ ὁ Ὑδάσπης, 20
καὶ Ἀκεσίνης, καὶ Ὑδραώτης, καὶ Ὑρασις, καὶ ὅσοι ἐν μέσφ' αὐτῶν τε καὶ τοῦ Γάγγου ποταμοῦ εἰς θάλασσαν ἐξβάλλουσιν, ἢ ἐς τενάγῃ ἀναχέόμενοι ἀφανίζονται, καθάπερ ὁ Εὐφράτης ποταμὸς ἀφανίζεται.

2. Ὁ Καύκασος ὄρος ἐστὶν ὑπερκείμενον τοῦ πελάγους 25
ἐκατέρου, τοῦ τε Ποντικῷ καὶ τοῦ Κασπίου, διατειχίζον τὸν ἰσθμὸν, τὸν διείργοντα αὐτά. Εὐδένδρον δ' ἐστὶν ὅλη παντοδαπῇ, τῇ τε ἄλλῃ καὶ τῇ ναυπηγησίμῃ. — Τῷ

ἄκρα τοῦ Καυκάσου κατέχουσιν οἱ Σόανες, κρᾶτιστοι ὄντες κατ' ἀλκὴν καὶ δύναμιν. Παρὰ τούτοις δὲ λέγεται χρυσὸν καταφέρειν τοὺς χειμάρρους· ὑποδέχεσθαι δὲ αὐτὸν τοὺς βαρβάρους φάτναις κατετετριμέναις, καὶ μαλλωταῖς δο-
 5 ραῖς· ἀφ' οὗ δὴ μεμνηθεῖσθαι καὶ τὸ χρυσόμαλλον δέρος.

3. Τὰ μὲν οὖν ἄλλα ἔθνη τὰ πλησίον περὶ τὸν Καύ-
 κασον, λυπρὰ καὶ μικρόχωρα· τὸ δὲ τῶν Ἀλβανῶν ἔθνος,
 καὶ τὸ τῶν Ἰθήρων, ἃ δὴ πληροῦ μάλιστα τὸν λεχθέντα
 ἰσθμὸν, εὐδαίμονα χώραν ἔχει καὶ σφόδρα καλῶς οἰκεῖσθαι
 10 θυναμένην. — Καὶ δὴ καὶ ἦγε Ἰθέρια οἰκεῖται καλῶς τὸ
 πλέον πόλεσι τε καὶ ἐποικίοις, ὥστε καὶ κεραμωτάς εἶναι
 στέγας, καὶ ἀρχιτεκτονικὴν τὴν τῶν οἰκήσεων κατασκευὴν,
 καὶ ἀγορὰς καὶ τᾶλλα κοινά. Τῆς δὲ χώρας τὰ μὲν κύκλῳ
 τοῖς Καυκασίοις ὄρεσι περιέχεται· ἐν μέσῳ δὲ ἐστὶ πεδῖον
 15 ποταμοῖς διάφρυστον, ὃ οἱ γεωργικώτατοι τῶν Ἰθήρων οἰκοῦ-
 σιν, Ἀρμενιστὶ τε καὶ Μηδιστὶ ἐσκευασμένοι. Τὴν δὲ
 ὄρεινὴν οἱ πλείους, καὶ μάχιμοι κατέχουσι, Σκυθῶν δίκην
 ζῶντες, καὶ Σαρματῶν, ὧν περ καὶ ὄμοροι καὶ συγγενεῖς
 εἰσιν. — 4. Ἀλβανοὶ δὲ ποιμενικώτεροι, καὶ τοῦ νομαδικοῦ
 20 γένους ἐγγυτέρω, πλὴν οὐκ ἄγριοι· ταύτῃ δὲ καὶ πολε-
 μικοὶ μετρίως. Οἰκοῦσι δὲ μεταξὺ τῶν Ἰθήρων, καὶ τῆς
 Κασπίας θαλάττης, χώραν νεμόμενοι ἀρίστην καὶ πᾶν
 φυτὸν ἐκφέρουσιν ἄνευ ἐπιμελείας. Εὐερνή δ' ἐστὶ καὶ
 τὰ βοσκήματα παρ' αὐτοῖς, τά τε ἡμερα καὶ τὰ ἄγρια.
 25 Καὶ οἱ ἄνθρωποι κάλλει καὶ μεγέθει διαφέροντες, ἀπλοῖ
 δὲ καὶ οὐ καπηλικοί· οὐδὲ γὰρ νομίσματι τὰ πολλὰ χρῶν-
 ται, οὐδὲ ἀριθμὸν ἴσασι μεῖζω τῶν ἑκατὸν, ἀλλὰ φορτίοις
 τὰς ἀμοιβὰς ποιοῦνται· καὶ πρὸς τᾶλλα δὲ τὰ τοῦ βίου
 εὐαθύμως ἔχουσιν. Ἀπειροὶ δ' εἰσὶ καὶ μέτρων τῶν ἐπ'
 30 ἀκριβές, καὶ σταθμῶν, καὶ πολέμου τε καὶ πολιτείας καὶ
 γεωργίας ἀπρονοήτως ἔχουσιν.

5. Ἡ Ἀραβία κεῖται μὲν μεταξὺ Συρίας καὶ τῆς Αἰγύ-
 πτου, πολλοῖς δὲ καὶ πακτοδαποῖς ἔθνεσι διείληπται. Τὰ
 μὲν οὐκ πρὸς τὴν ἑω μέγαν κατοικοῦσιν Ἀραβες, οὓς ὄρε-

μάξουσιν Νάθαταίους, νεμόμενοι χώραν τὴν μὲν ἔρημον, τὴν δὲ ἄνυδρον, ὀλίγην δὲ καρποφόρον. ἔχουσι δὲ βίον ληστικόν, καὶ πολλὴν τῆς ὁμοῦρου χώρας κατατρέχοντες ληστεύουσιν, ὄντες δύσμιχοι κατὰ τοὺς πολέμους. Κατὰ γὰρ τὴν ἄνυδρον χώραν λεγομένην κατεσκευακότες εὐκαιρα 5 φρέατα, καὶ ταῦτα πεποιηκότες τοῖς ἄλλοις ἔθνεσιν ἀγνώστα, συμφεύγουσιν εἰς τὴν χώραν ταύτην ἀκινδύνως. Αὐτοὶ μὲν γὰρ εἰδότες τὰ κατακεχυμένα τῶν ὑδάτων, καὶ ταῦτ' ἀνοίγοντες, χρωῖνται δαψιλῆσι πότοις· οἱ δὲ τούτους ἐπιδιώκοντες ἄλλοεθνεῖς, σπανίζοντες τῆς ὑδρείας διὰ τὴν 10 ἄγνοίαν τῶν φρεάτων, οἱ μὲν ἀπόλλυνται διὰ τὴν σπάνιν τῶν ὑδάτων, οἱ δὲ, πολλὰ κακοπαθήσαντες, μόλις εἰς τὴν οἰκίαν σώζονται. Διόπερ οἱ ταύτην τὴν χώραν κατοικοῦντες Ἀραβες, ὄντες δυσκαταπολέμητοι, διατελοῦσιν 15 ἀδούλωτοι.

6. Ἡ δ' ἐχομένη τῆς ἀνύδρου καὶ ἐρήμου χώρας Ἀραβία τοσοῦτο διαφέρει ταύτης, ὥστε, διὰ τὸ πλήθος τῶν ἐν αὐτῇ φυομένων καρπῶν τε καὶ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν, εὐδαίμονα Ἀραβίαν προσαγορευθῆναι. Κάλαμον μὲν γὰρ καὶ σχοῖον καὶ τὴν ἄλλην ὕλην τὴν ἀρωματίζουσαν πολλὴν φέρει, 20 καὶ καθόλου παρτοδαπὰς φύλλων εὐωδίας· καὶ τῶν ἀποσταζόντων δακρῶν ὁσμαῖς ποικίλαις διείληπται. Τὴν τε γὰρ σμύρναν, καὶ τὸν προσφιλέστατον τοῖς θεοῖς, εἷς τε τὴν οἰκουμένην πᾶσαν διαπόμπιμον λιθανωτὸν αἱ ταύτης ἐσχατιαὶ φέρουσιν. Ἐν δὲ τοῖς ὄρεσιν οὐ μόνον ἐλάτη καὶ πεύκη 25 φύεται δαψιλῆς, ἀλλὰ καὶ κέδρος καὶ ἄρκευθος ἄπλτος, καὶ τὸ καλούμενον βόρατον. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλαι φύσεις εὐώδεις καρποφοροῦσαι τὰς ἀποθόλας καὶ προσπνύσεις ἔχουσι τοῖς ἐγγίσασι προσηνεστάτας.

7. Μεταλλεύεται δὲ καὶ κατὰ τὴν Ἀραβίαν καὶ ἡ προςα- 30 γορευόμενος ἄπυρος χρυσὸς, οὐχ ὥσπερ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐκ ψηγμάτων καθιεύόμενος, ἀλλ' εὐθύς ὀρυττόμενος εὐρίσκεται, τὸ μέγεθος καρύοις κασιταναῖκοις παραπλήσιος, τὴν δὲ κρῶαν οὕτως φλογώδης, ὥστε τοὺς ἐπιμοιτάτους λίθους

ὑπὸ τῶν τεχνιτῶν ἐνδεθέντας ποιεῖν τὰ κάλλιστα τῶν κοσμημάτων. Θρεμμάτων δὲ παντοδαπῶν τοσούτο κατ' αὐτὴν ὑπάρχει πλήθος, ὥστε ἔθνη πολλὰ, νομάδα βίον ἡρημένα, δύνασθαι καλῶς διατρέφεσθαι, σίτου μὲν μὴ προσδεόμενα, b τῇ δ' ἀπὸ τούτων δαψιλείᾳ χορηγούμενα.

8. Τὰ δὲ πρὸς δυσμὰς μέρη κεκλιμένα τῆς Ἀραβίας διείληπται πεδίοις ἀμμώδεσι, δι' ὧν οἱ τὰς ὁδοιπορίας ποιοῦμενοι, καθάπερ οἱ ἐν τοῖς πελάγεσι, πρὸς τὰς ἀπὸ τῶν ἀστέρων σημασίας τὴν διέξοδον ποιοῦνται. Τὸ δ' 10 ὑπολειπόμενον μέρος τῆς Ἀραβίας, τὸ πρὸς τὴν Συρίαν κεκλιμένον, πληθύνει γεωργῶν καὶ παντοδαπῶν ἐμπορῶν. — Ἡ δὲ παρὰ τὸν ὠκεανὸν Ἀραβία κεῖται μὲν ὑπεράνω τῆς εὐδαίμονος, προταμοῖς δὲ πολλοῖς καὶ μεγάλοις διελημμένη πολλοὺς ποιεῖ τόπους λιμνάζοντας. Τοῖς δὲ ἐκ τῶν ποτα- 15 μῶν ἐπακτοῖς ὕδασι καὶ τοῖς ἐκ τῶν θερινῶν ὕμδρων γιγνομένοις ἀρδεύοντες πολλὴν χώραν, καὶ διπλοῦς καρπὸς λαμβάνουσι. Τρέφει δὲ ὁ τόπος οὗτος ἐλεφάντων ἀγέλας, καὶ ἄλλα ζῶα κητώδη· πρὸς δὲ τοῦτοις θρεμμάτων παντο- 20 दाπῶν πληθύνει, καὶ μάλιστα βοῶν καὶ προβάτων, τῶν τὰς μεγάλας καὶ παχείας οὐρὰς ἔχοντων. Πλεῖστα δὲ καὶ διαφορώτατα γένη καμήλων τρέφει, ὧν αἱ μὲν γάλα παρε- 25 χόμεναι καὶ κρεοφαγούμεναι, πολλὴν παρέχονται τοῖς ἐγχωρίοις δαψίλειαν· αἱ δὲ πρὸς νωτοφορίαν ἡσκημέναι πυρῶν μὲν ἀνὰ δέκα μεδίμνους νωτοφοροῦσιν, ἀνθρώπους 30 δὲ κατακειμένους ἐπὶ κλίνης πέντε βαστάζουσιν· αἱ δ' ἀνάκωλοι καὶ λαγαραί ταῖς συστάσεσι δρομάδες εἰσὶ, καὶ διατείνουσι πλεῖστον ὁδοῦ μήκος, χρήσιμαί μάλιστα πρὸς τὰς διὰ τῆς ἀνύδρου καὶ ἐρήμου συντελουμένας ὁδοιπορίας. Αἱ δ' αὐταὶ καὶ κατὰ τοὺς πολέμους εἰς τὰς μάχας ἔχουσαι 30 τοξότας ἄγονται δύο, ἀντικαθημένους ἀλλήλοις ἀντινώτους. Τούτων δὲ ὁ μὲν τοὺς κατὰ πρόσωπον ἀπαντῶντας, ὁ δὲ τοὺς ἐπιδιώκοντας ἀμύνεται.

9. Τῶν ποταμῶν, τοῦ τε Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγρητος, οἱ τὴν μέσην σφῶν Συρίαν ἀπείργουσιν (ὅθεν καὶ τὸ

ὄνομα Μεσοποταμία πρὸς τῶν ἐπιχωρίων κληῖται), ὁ μὲν
 Τίγρης πολὺ τι ταπεινότερος ῥέων τοῦ Εὐφράτου, διώ-
 ρυχάς τε πολλὰς ἐκ τοῦ Εὐφράτου ἐσδέχεται, καὶ πολλοὺς
 ἄλλους ποταμοὺς παραλαβὼν, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀνξηθεὶς
 ἐσβάλλει ἐς τὸν πόντον τὸν Περσικόν, μέγας τε καὶ οὐδαμοῦ 5
 διαβατὸς ἔς τε ἐπὶ τὴν ἐκβολήν, καθότι οὐ καταναλλίσκεται
 αὐτοῦ οὐδὲν ἐς τὴν χώραν. Ὁ δὲ Εὐφράτης μετέωρός τε
 ῥεῖ καὶ ἰσοχειλὴς πανταχοῦ τῇ γῇ, καὶ διώρυχάς τε πολλὰι
 ἀπ' αὐτοῦ πεπονηται, αἱ μὲν ἀένναοι, ἀφ' ὧν ὕδρευονται
 οἱ παρ' ἐκάτερα ῥκισμενοὶ· τὰς δὲ καὶ πρὸς καιρὸν 10
 ποιοῦνται, ὅποτε σφίσιν ὕδατος ἐνδεῶς ἔχοι, ἐς τὸ ἐπαρ-
 δεῖν τὴν χώραν (οὐ γὰρ ὕεται τὸ πολὺ ἢ γῇ αὕτη ἐξ οὐρα-
 νοῦ), καὶ οὕτως ἐς αὐτὸν πολὺ ὕδωρ ὁ Εὐφράτης τελευτῶν, καὶ
 τεναγῶδες τοῦτο, οὕτως ἀποπαύεται.

10. Ἡ χώρα τῶν Ἰνδῶν ποταμοὺς ἔχει πολλοὺς καὶ με- 15
 γάλους πλωτοὺς, οἱ τὰς πηγὰς ἔχοντες ἐν τοῖς ὄρεσι, τοῖς
 πρὸς τὰς ἄρκτους κεκλιμένοις, φέρονται διὰ τῆς πεδιάδος·
 ὧν οὐκ ὀλίγοι συμμίσγοντες ἀλλήλοις, ἐμβάλλουσιν εἰς πο-
 ταμὸν τὸν ὀνομαζόμενον Γάγγην. Οὗτος δὲ τὸ πλάτος
 γενόμενος σταδίων τριάκοντα, φέρεται μὲν ἀπὸ τῆς ἄρκτου 20
 πρὸς μεσημβρίαν, ἐξερεύγεται δὲ εἰς τὸν Ὠκεανόν. Ὁ δὲ
 παραπλήσιος τῷ Γάγγῃ ποταμὸς προσαγορευόμενος δὲ
 Ἰνδός, ἄρχεται μὲν ὁμοίως ἀπὸ τῶν ἄρκτων, ἐμβάλλων δὲ
 εἰς τὸν Ὠκεανόν, ἀφορίζει τὴν Ἰνδικήν· πολλὴν δὲ διεξιὼν
 πεδιάδα χώραν, δέχεται ποταμοὺς οὐκ ὀλίγους πλωτοὺς, 25
 ἐπιφανεσιτάτους δὲ Ἵπανιν καὶ Ἵδασπην καὶ Ἀκεσίτην.
 Χωρὶς δὲ τούτων, ἄλλο πλῆθος ποταμῶν παντοδαπῶν διαφ-
 ῥεῖ, καὶ ποιεῖ κατάφθυτον πολλοῖς κηπεύμασι καὶ καρποῖς
 παντοδαποῖς τὴν χώραν.

11. Ἐκ δὲ τῆς ἀναθυμιάσεως τῶν τοσούτων ποταμῶν, 30
 καὶ ἐκ τῶν ἐτησίων βρέχεται τοῖς θειρινοῖς ὄμβροις ἢ
 Ἰνδικῇ, καὶ λιμνάζει τὰ πεδία. Ἐν μὲν οὖν τούτοις τοῖς
 ὄμβροις λίην σπείρεται καὶ κίχρος· πρὸς τούτοις σήσαμον,
 ρυζα, βόσμορον· τοῖς χειμερινοῖς δὲ καιροῖς πυροὶ, κριθαί,

ὄσπρια καὶ ἄλλοι καρποὶ ἐδώδιμοι, ὧν ἡμεῖς ἄπειροι. —

12. Ἔστι δένδρα ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ὧν τοῖς κλάδοις ἔρια ὑπαν-
 θεῖ, ἐξ ὧν σινδόνες ὑφαίνονται. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα τινὰ
 δένδρα πυρ' αὐτοῖς, ὧν τὰ φύλλα οὐκ ἐλάττω ἀσπίδος
 5 ἐστίν· ἄλλα δὲ ἐπὶ δέκα ἢ δώδεκα πήχεις κλάδους αὐξή-
 σαντα, εἴτα τὴν λοιπὴν αὐξήσιν κατωφερῇ λαμβάνουσιν,
 ἕως ἄν ὑψωνται τῆς γῆς· εἴτα πάλιν ῥιζωθέντα ἀνθίς
 αὐξάνονται πρὸς τὸ ἄνω· ἐξ οὗ πάλιν ὁμοίως τῇ αὐξήσει
 κατακαμφθέντα, ἄλλην κατέρωγα ποιοῦσιν, εἴτ' ἄλλην, καὶ
 10 οὕτως ἐφεξῆς, ὥστ' ἀφ' ἑνὸς δένδρου σκιάδιον γενέσθαι μα-
 κρόν, πολυστύλῳ σκηρῇ ὅμοιον. Ἔστι δὲ καὶ δένδρα, ὧν τὰ
 στελέχη καὶ πέντε ἀνθρώποις ἐστὶ δυσπερίληπτα.

13. Ἡ Καρμανία παμφόρος ἐστὶ καὶ μεγαλόδενδρος,
 καὶ ποταμοῖς κατάρρευστος. Τὴν δὲ Γεδρωσίαν ἀκαρπία
 15 κατέχει πολλάκις· διὸ φυλάττουσι τὸν ἐνιαύσιον καρπὸν
 εἰς ἔτη πλείω. Μετὰ δὲ τὴν Καρμανίαν ἡ Περσίς ἐστι,
 πολλὴ μὲν ἐν τῇ παραλίᾳ τοῦ ἀπ' αὐτῆς ὀνομαζομένου
 κόλπου· πολλῶν δὲ μείζων ἐν τῇ μεσογαίᾳ. Τριπλὴ δ'
 ἐστὶ καὶ τῇ φύσει, καὶ τῇ τῶν ἕρων κράσει· ἡ μὲν
 20 γὰρ παραλία καυματηρὰ τε καὶ ἀνεμώδης, καὶ σπανιστὴ
 καρποῦ ἐστὶ πλὴν φοινίκων. Ἡ δ' ὑπὲρ ταύτης ἐστὶ παμ-
 φόρος καὶ πεδινή, καὶ θρεμμάτων ἀρίστη τροφὸς, ποταμοῖς
 τε καὶ λίμναις πληθύνει. Τρίτη δ' ἐστὶν ἡ πρὸς βορρᾶν
 χειμέριος καὶ ὄρεινή.

- 25 14. Ἡ Περσέπολις, μητρόπολις οὖσα τῆς Περσῶν βασι-
 λείας, πλουσιωτάτη ἦν τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον. Οὐκ ἀνολέκειον
 δ' εἶναι νομίζομεν, περὶ τῶν ἐν ταύτῃ τῇ πόλει βασιλείων,
 διὰ τὴν πολυτέλειαν τῆς κατασκευῆς, βραχέα διελθεῖν.
 Οὕσης γὰρ ἄκρας ἀξιολόγου, περιεῖληφεν αὐτὴν τριπλοῦν
 30 τεῖχος, οὗ τὸ μὲν πρῶτον ὕψος εἶχε πηχῶν ἑκατὶδεκα
 ἐπάλξεσι κεκοσμημένον· τὸ δὲ δεύτερον τὴν μὲν ἄλλην
 κατασκευὴν ὁμοίαν ἔχει τῷ προειρημένῳ, τὸ δ' ὕψος δι-
 πλάσιον. Ὁ δὲ τρίτος περίβολος τῷ σχήματι μὲν ἐστὶ
 τετράπλευρος, τὸ δὲ τούτου τεῖχος ὕψος ἔχει πηχῶν ἐξήκοντα,

λίθῳ σκληρῷ καὶ πρὸς διαμονὴν αἰώνίαν εὖ πεφυκότι
κατεσκευασμένον. Ἐκάστη δὲ τῶν πλευρῶν ἔχει πύλας
χαλκᾶς. Ἐν δὲ τῷ πρὸς ἀνατολὰς μέρει τῆς ἄκρας τέτταρα
πλέθρα διεστηκὸς ὄρος ἐστὶ, τὸ καλούμενον βασιλικόν, ἐν
ᾧ τῶν βασιλέων ὑπῆρχον οἱ τάφοι. Πέτρα γὰρ ἦν κατε- 5
ξαμμένη καὶ κατὰ μέσον οἶκους ἔχουσα πλείονας, ἐν οἷς
σηκοὶ τῶν τετελευτηκόντων ὑπῆρχον· πρὸςθασιν μὲν οὐ-
δεμίαν ἔχοντες, ὑπ' ὀργάνων δὲ τινων χειροποιήτων, ἐξαιρο-
μένων τῶν νεκρῶν δεχόμενοι τὰς ταφάς. Κατὰ δὲ τὴν
ἄκραν ταύτην ἦσαν καταλύσεις βασιλικαὶ πλείους, καὶ θη- 10
σαυροὶ πρὸς τὴν τῶν χρημάτων παραφυλακὴν εὐθέτως κα-
τεσκευασμένοι. Ταῦτα τὰ βασιλεία ὁ Ἀλέξανδρος ἐνέπρησε,
τιμωρῶν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι κακείνων ἱερὰ καὶ πόλεις οἱ
Πέρσαι πυρὶ καὶ σιδήρῳ διεπόρθησαν.

15. Οἱ Πέρσαι ἀγάλματα καὶ βωμοὺς οὐχ ἰδρύονται· 15
τιμῶσι δὲ ἥλιον, καὶ σελήνην, καὶ πῦρ, καὶ γῆν, καὶ ἀνέ-
μους, καὶ ὕδωρ. Εἰ δὲ τις εἰς πῦρ φησῇσειεν, ἢ νεκρὸν
ἐπιθείη, ἢ ὄνθον, θανατοῦται παρ' αὐτοῖς· ῥιπίζοντες δὲ
ἐξάπτουσι τὴν φλόγα. — 16. Οἱ τῶν Περσῶν παῖδες εἰς τὰ
διδασκαλεῖα φοιτῶντες, διάγουσι μανθάνοντες δικαιοσύ- 20
νην, καὶ λέγουσιν, ὅτι ἐπὶ τοῦτο ἔρχονται, ὥσπερ παρ'
ἡμῖν οἱ τὰ γράμματα μαθησόμενοι. Οἱ δὲ ἄρχοντες αὐτῶν
διατελοῦσι τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἡμέρας δικάζοντες αὐτοῖς.
Γινεται γὰρ δὴ καὶ παισὶ πρὸς ἀλλήλους, ὥσπερ ἀνδράσιν,
ἐγκλήματα καὶ κλοπῆς, καὶ ἀρπαγῆς, καὶ βίας, καὶ ἀπάτης, 25
καὶ κακολογίας, καὶ ἄλλων, οἷων δὴ εἰκός. Οὓς δ' ἂν
γνώσι τούτων τι ἀδικοῦντας, τιμωροῦνται. Κολάζουσι δὲ
καὶ οὓς ἂν ἀδίκως ἐγκυλοῦντας εὐρίσκωσι. Δικάζουσι δὲ
καὶ ἐγκλήματος, οὗ ἕνεκα ἄνθρωποι μισοῦσι μὲν ἀλλήλους
μάλιστα, δικάζονται δὲ ἥκιστα, ἀχαριστίας, καὶ ὃν ἂν γνώσι 30
δυνάμενον μὲν χάριν ἀποδιδόναι, μὴ ἀποδιδόντα δὲ, κολά-
ζουσι καὶ τοῦτον ἰσχυρῶς. Οἶονται γὰρ, τοὺς ἀχαρίστους
καὶ περὶ Θεοῦς ἂν μάλιστα ἀμελῶς ἔχειν, καὶ περὶ γονέας,
καὶ πατρίδα, καὶ φίλους.

17. Διδάσκουσι δὲ αὐτοὺς καὶ σωφροσύνην, καὶ πείθε-
σθαι τοῖς ἄρχουσι, καὶ ἐγκρατεῖς εἶναι γαστρός καὶ ποτοῦ.
Μέγα δὲ εἰς τοῦτο συμβάλλεται, ὅτι οὐ παρὰ μητρὶ σιτοῦν-
ται οἱ παῖδες, ἀλλὰ παρὰ τῷ διδασκάλῳ, ὅταν οἱ ἄρχοντες
5 σιμῇνωσι. Φέρονται δὲ οἴκοθεν σῖτον μὲν, ἄρτους, ὄψιον
δὲ, κάρδαμον· πιεῖν δ', ἣν τις διψῇ, κώθωνα, ὡς ἀπὸ
τοῦ ποταμοῦ ἄρυσασθαι. Πρὸς δὲ τοῦτοις μαθήσανται
τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν. Μέχρι μὲν δὴ ἕξ ἢ ἑπτακαίδεκα
ἐτῶν ἀπὸ γενεᾶς οἱ παῖδες ταῦτα πράττουσιν· ἐκ τούτου δὲ
10 εἰς τοὺς ἐφήβους ἐξέρχονται.

III. AFRICA.

1. Ὁ Νεῖλος, ὃς Αἴγυπτος τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο, ἀπὸ
τῶν Αἰθιοπικῶν τεμνόνων ῥεῖ ἐπ' εὐθείας πρὸς ἄρκτους,
ἕως τοῦ καλουμένου χωρίου Δέλτα, εἴτα σχιζόμενος τριγώνου
σχῆμα ἀποτελεῖ. Πολλὰ δὲ στόματα τοῦ Νεῖλου, ὧν τὰ
15 ἑσχατα, τὸ μὲν ἐν δεξιᾷ Πηλουσιακόν, τὸ δὲ ἐν ἀριστερᾷ
Κανωδικόν καλεῖται καὶ Ἡρακλειωτικόν· μεταξὺ δὲ τούτων
ἄλλαι πέντε εἰσὶν ἐκβολαί, αἷ γε ἀξιόλογοι, λεπτότεραι δὲ
πλείους. — 2. Μέγιστος δ' ὧν τῶν ἀπάντων ποταμῶν καὶ
πλείστην γῆν διεξιὼν, καμπὰς ποιεῖται μεγάλας, ποτὲ μὲν
20 ἐπὶ τὴν ἀγατολὴν καὶ τὴν Ἀραβίαν ἐπιστρέφων, ποτὲ δ'
ἐπὶ τὴν δύσιν καὶ τὴν Αἰθύναν ἐκκλίνων. Φέρεται γὰρ ἀπὸ
τῶν Αἰθιοπικῶν ὄρεων μέχρι τῆς εἰς θάλατταν ἐκβολῆς
στάδια μάλιστα πῶς μύρια καὶ διεξίλια, σὺν αἷς ποιεῖται
καμπαῖς. Κατὰ δὲ τοὺς ὑποκάτω τόπους συστέλλεται
25 τοῖς ὄγκοις, αἱ μᾶλλον ἀποσπώμενου τοῦ ρεύματος ἐπ' ἁμ-
φοτέρως τὰς ἡπείρους. Τῶν δ' ἀποσχισμένων μερῶν, τὸ
μὲν εἰς τὴν Αἰθύναν ἐκκλίνον ὑπ' ἁμμῶν καταπίνεται, τὸ
βάθος ἐχούσης ἄπιστον· τὸ δ' εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐναντίας

εἰσχεόμενον, εἰς τέλματα παμμεγέθη καὶ λίμνας ἐκτρέφεται μεγάλας καὶ περιρικουμένας γένεσι πολλοῖς.

3. Ἐν ταῖς ἀναβάσεσι τοῦ Νεῖλου, πᾶσα ἡ χώρα καλύπτεται, καὶ πελαγίζει, πλὴν τῶν οἰκήσεων· αὐταὶ δ' ἐπὶ λόφων αὐτοφυῶν ἢ χωμάτων ἴδρυνται, πόλεις τε ἀξιόλογοι 5 καὶ κῶμαι, νησιζοῦσαι κατὰ τὴν πόρρωθεν ὄψιν. Πλείους δ' ἢ τετταράκοντα ἡμέρας τοῦ θέρους διαμεῖναν τὸ ὕδωρ, ἔπειθ' ὑπόδασιν λαμβάνει κατ' ὀλίγον, καθάπερ καὶ τὴν αὐξησιν ἔσχεν· ἐν ἐξήκοντα δὲ ἡμέραις τελέως γυμνοῦται τὸ πεδίον. Πληροῦται δὲ ὁ Νεῖλος ὑπὸ τῶν ὄμβρων τῶν 10 θειρινῶν, τῆς Αἰθιοπῆς τῆς ἄνω κλυζομένης καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ἐσχάτοις ὄρεσι· παυσασμένων δὲ τῶν ὄμβρων παύεται κατ' ὀλίγον καὶ ἡ πλημμυρίς.

4. Φασὶν οἱ Αἰγύπτιοι, κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς τῶν ὅλων γένεσιν πρώτους ἀνθρώπους γενέσθαι κατὰ τὴν Αἴγυπτον, 15 διὰ τε τὴν εὐκρασίαν τῆς χώρας, καὶ διὰ τὴν φύσιν τοῦ Νεῖλου. Τοῦτον γὰρ πολύγονον ὄντα, καὶ τὰς τροφὰς αὐτοφυεῖς παρεχόμενον, ῥαδίως ἐκτρέφειν τὰ ζωογονηθέντα. Τῆς δ' ἐξ ἀρχῆς παρ' αὐτοῖς ζωογονίας τεκμήριον πειρῶνται φέρειν, τὸ καὶ νῦν ἔτι τὴν ἐν τῇ Θηβαίδι χώραν κατὰ τινὰς 20 καιροὺς τοσοῦτους καὶ τηλικούτους μῦς γεννᾶν, ὥστε τοὺς ἰδόντας τὸ γένόμενον ἐκπλήττεσθαι. Ἐνίοις γὰρ αὐτῶν ἕως μὲν τοῦ στήθους καὶ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν διατετυπῶσθαι, καὶ κίνησιν λαμβάνειν, τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ σώματος ἔχειν ἀδιατύπτωτον, μενούσης ἔτι κατὰ φύσιν τῆς 25 βούλου.

5. Τετταράκοντα ἀπὸ τῆς Μέμφιδος σταδίους προελθόντι, ὀρεινὴ τις ὄφρυς ἐστίν, ἐφ' ἣ πολλὰ μὲν πυραμίδες εἰσὶ, τάφοι τῶν βασιλέων· τρεῖς δ' ἀξιόλογοι· τὰς δὲ δύο τούτων καὶ ἐν τοῖς ἐπτα θεάμασι καταριθμοῦνται. — Ἐν 30 Ἀρσινόῃ πόλει, ἣ πρότερον Κροκοδείλων πόλις ἐκαλεῖτο, χειροθήτης ἱερὸς κροκόδειλος ἐτρέφετο. Ἐν δὲ Ἡρακλέους πόλει ὁ ἰχνεύμων τιμᾶται, ἐχθρὸς ὢν κροκοδείλοις καὶ

δεδεμένοι, προσκαρτεροῦσι τοῖς ἔργοις συνεχῶς, καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ δι' ὅλης τῆς νυκτός, ἀνάπαιυσιν μὲν οὐδεμίαν λαμβάνοντες, θρασυοῦ δὲ παντὸς φιλοτιμῶς ἐιργόμενοι. Τῆς δὲ τὸν χρυσὸν ἐχούσης γῆς τὴν μὲν σκληροτάτην περὶ πολλῶν καύσαντες καὶ ποιήσαντες χαλκνῆν, προσάγουσι τὴν 5 διὰ τῶν χειρῶν κατεργασίαν· τὴν δὲ ἀναιμένην πέτραν καὶ μετρίῳ πόνῳ δυναμένην ὑπείκειν λατομικῶ σιδήρῳ καταπονοῦσι μυριάδες ἀκκληροῦντων ἀνθρώπων. Καὶ τῆς μὲν ὅλης πραγματείας ὁ τὸν λίθον διακρίνων τεχνίτης καθηγείται, καὶ τοῖς ἐργαζομένοις ὑποδείκνυσιν· τῶν δὲ πρὸς τὴν ἀτυχίαν 10 ταύτην ἀποδειχθέντων, οἱ μὲν σώματος φάμη διαφέροντες τυπίσιν σιδηραῖς τὴν μαρμαρίζουσαν πέτραν κόπτουσιν, οὐ τέχνην τοῖς ἔργοις, ἀλλὰ βίαν προσάγοντες. Καὶ οὗτοι μὲν τὰ λατομούμενα θραύσματα εἰς ἔδαφος καταβάλλουσι, καὶ τοῦτο ἀδιαλείπτως ἐνεργοῦσι πρὸς ἐπιστάτου βαρύντητα καὶ 15 πληγῆς. Οἱ δὲ ἄνηβοι παῖδες εἰσδυόμενοι διὰ τῶν ὑπονόμων εἰς τὰ κεκοιλωμένα τῆς πέτρας, ἀναβάλλουσιν ἐπιπόνως τὴν ὑπτουμένην κατὰ μικρὸν πέτραν, καὶ πρὸς τὸν ἐκτὸς τοῦ στομίου τόπον εἰς ἵπαιθρον ἀποκομίζουσιν. Οἱ δὲ ὑπὲρ ἑτὶ τριάκοντα παρὰ τούτων λαμβάνοντες ὠρισμένον μέτρον 20 τοῦ λατομήματος, ἐν ὄλμοις λιθίνοις τύπτουσι σιδηροῖς ὑπέροις, ἄχρις ἂν ὀρόβου τὸ μέγεθος κατεργάσωνται. Παρὰ δὲ τούτων τὸν ὀροβίτην λίθον αἱ γυναῖκες καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν ἀνδρῶν ἐκδέχονται, καὶ μύλων ἐξῆς πλειόνων ὄντων, ἐπὶ τούτους ἐπιβάλλουσι, καὶ παραστάντες ἀνὰ τρεῖς ἢ δύο πρὸς 25 τὴν κώπην ἀλήθουσιν, ἐς σεμιδάλεως τρόπον τὸ δοθὲν μέτρον κατεργαζόμενοι. Τὸ δὲ τελευταῖον οἱ τεχνῖται παραλαβόντες τὸν ἀληλεσμένον λίθον, πρὸς τὴν ὅλην ἄγουσι συντέλειαν. Ἐπὶ γὰρ πλατείας σανίδος μικρὸν ἐγκεκλιμένης τρίβουσι τὴν κατεργασμένην μάμμαρον, ὕδωρ ἐπιχέοντες. Ἔττα τὸ μὲν 30 γεῶδες αὐτῆς ἐκτηκόμενον διὰ τῶν ὑγρῶν καταρρέει κατὰ τὴν τῆς σανίδος ἐγκλισιν, τὸ δὲ χρυσεῖον ἔχον ἐπὶ τοῦ ξύλου παραμένει διὰ τὸ βάρος. Πολλάκις δὲ τοῦτο ποιούντες, τὸ μὲν πρῶτον ταῖς χερσὶν ἐλαφρῶς τρίβουσι, μετὰ δὲ ταῦτα σπάγ-

- γοις ἀραιοῖς κούφως ἐπιθλίβοντες, τὸ χαῦνον καὶ γεῶδες διὰ τούτων ἀναλαμβάνουσι, μέχρις ἂν ὅτου καθαρὸν γένηται τὸ ψῆγμα τοῦ χρυσοῦ. Τὸ δὲ τελευταῖον ἄλλοι τεχνῖται παραλαμβάνοντες μέτρῳ καὶ σταθμῷ τὸ συνηγμένον εἰς κεραμέους
- 6 χυτρουὺς ἐμβάλλουσι. Μίξαντες δὲ κατὰ τὸ πλήθος ἀνάλογον μολύβδου βῶλον καὶ χόνδρους ἁλῶν, ἔτι δὲ βραχὺ κασσιτέρου, καὶ κρίθινον πίτυρον προσεμβάλλουσιν. Ἀρμωστὸν δ' ἐπιθεμα ποιήσαντες, καὶ πηλῷ φιλοπόνως περιχρίσαντες, ὁπῶσιν ἐν καμίνῳ πέντε ἡμέρας καὶ νύκτας ὕσας ἀδιαλείπτως. Ἐπει-
- 10 τα ἔασαντες ψυγῆναι, τῶν μὲν ἄλλων οὐδὲν εὗρισκουσιν ἐν τοῖς ἀγγείοις, τὸν δὲ χρυσὸν καθαρὸν λαμβάνουσιν, ὀλίγης ἀπουσίας γεγενημένης. Ἡ μὲν οὖν τῶν μετάλλων τούτων εὗρεσις ἀρχαία παντελῶς ἐστίν, ὡς ἂν ὑπὸ τῶν παλαιῶν βασιλέων καταδειχθεῖσα.
- 15 8. Ὁ Ἀλέξανδρος κρίνας ἐν Αἰγύπτῳ πόλιν μεγάλην κτίσαι, προσέταξε τοῖς ἐπὶ τὴν ἐπιμέλειαν ταύτην καταλειπομένοις, ἀνὰ μέσον τῆς τε λίμνης καὶ τῆς θαλάσσης οἰκίσαι τὴν πόλιν. Διαμετρήσας δὲ τὸν τόπον, καὶ ὄψιν ποιήσας φιλοτέχνως τὴν πόλιν, ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευεν Ἀλε-
- 20 ξάνδρειαν, εὐκαιρότατα μὲν κειμένην πλησίον τοῦ Φάρου λιμένος, τῇ δ' εὐστοχίᾳ τῆς ὄψιν ποιήσας διαπνεύσθαι τὴν πόλιν ἐτησίοις ἀνέμοις. Καὶ τούτων πνεόντων μὲν διὰ τοῦ μεγίστου πελάγους, καταψυχόντων δὲ τὰν κατὰ τὴν πόλιν αἴρα, πολλὴν τοῖς κατοικοῦσιν εὐκрасίαν καὶ ὑγίειαν κατε-
- 25 σκεύασε. Καὶ τὸν μὲν περίβολον αὐτῆς ὑπεστήσατο τῷ τε μεγέθει διαφέροντα καὶ κατὰ τὴν ὀχυρότητα θαυμάσιον. Ἀνὰ μέσον γὰρ ὦν μεγάλης λίμνης καὶ τῆς θαλάττης, δύο μόνον ἀπὸ τῆς γῆς ἔχει προσόδους στένας καὶ παντελῶς εὐφυλάκτους. Τὸν δὲ τύπον τῆς πόλεως ἀποτελῶν χλαμύδι παρα-
- 30 πλήσιον, ἦγε πλατεῖαν, μέσην σχεδὸν τὴν πόλιν τέμνουσαν, καὶ τῷ τε μεγέθει καὶ πλάτει θαυμαστήν. Ἀπὸ γὰρ πύλης ἐπὶ πύλιν διήκουσα, τεσσαράκοντα μὲν σταδίων ἔχει τὸ μήκος, πλέθρου δὲ τὸ πλάτος, οἰκιῶν δὲ καὶ ἱερῶν πολυτελεῖσι κατασκευαῖς πᾶσα κεκόσμηται. Προσέταξε δ' ὁ Ἀλέξανδρος καὶ

βασίλεια κατασκευάσαι θαυμαστά κατὰ τὸ μέγεθος καὶ βάρος τῶν ἔργων. Οὐ μόνον δ' ὁ Ἀλέξανδρος, ἀλλὰ καὶ οἱ μετ' αὐτὸν βασιλεύσαντες Αἰγύπτου σχεδὸν ἅπαντες πολυτελείῃ κατασκευαῖς ἠϋξήσαν αὐτὰ τὰ βασίλεια. Καθόλου δὲ ἡ πόλις τοσαύτην ἐπίδοσιν ἔλαβεν ἐν τοῖς ὕστερον χρόνοις, ὥστε παρὰ 5 πολλοῖς αὐτὴν πρώτην ἀριθμεῖσθαι τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην. Καὶ γὰρ κάλλει, καὶ μεγέθει, καὶ προσόδων πλήθει καὶ τῶν πρὸς τροφήν ἀνηκόντων πολὺ διαφέρει τῶν ἄλλων. Τὸ δὲ τῶν κατοικούντων οἰκητόρων αὐτὴν πλήθος ὑπερβάλλει τοὺς ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν οἰκήτορας.

10

9. Οἱ Αἰθίοπες κακόβιοι τε καὶ γυμνήτες εἰσι τὰ πολλὰ, καὶ νομάδες· τὰ δὲ βοσκήματα αὐτοῖς ἐστὶ μικρὰ πρόβατα καὶ αἶγες καὶ βόες καὶ κύνες μικροί. Ζῶσι δ' ἀπὸ κέγχρου, καὶ κριθῆς, ἀφ' ὧν καὶ ποτὸν ποιοῦσιν αὐτοῖς. Οὐδ' ἀκρόδρου 15 ἔχουσι πλὴν φοινίκων ὀλίγων ἐν κήποις βασιλικοῖς· ἔνιοι δὲ καὶ πόαν σιτοῦνται, καὶ κλῶνας ἀπαλούς, καὶ λωτὸν, καὶ καλὰ μου ῥίζαν. Κρέασι δὲ χρῶνται, καὶ αἵματι, καὶ γάλακτι, καὶ τυρῷ.— 10. Οἱ Αἰθίοπες χρῶνται τόξοις τετραπῆχεσι ξυλίνοις, πεφυρακτωμένοις. Ὀπλίζουσι δὲ καὶ τὰς γυναῖκας, ὧν αἱ 20 πλείους κεκρίκωνται τὸ χεῖλος τοῦ στόματος χαλκῷ κρίκῃ· κωδιοφόροι δ' εἰσὶν, ἐρέαν οὐκ ἔχοντες, τῶν προβάτων αἰγοτριχούντων· οἱ δὲ γυμνήται εἰσιν, ἧ καὶ περιέζωνται μικρὰ κώδια ἢ τρίχινα πλέγματα εὐϋφῇ. Θεὸν δὲ νομίζουσι, τὸν μὲν ἀθάνατον, τοῦτον δ' εἶναι τὸν αἴτιον τῶν πάντων, τὸν δὲ θνητὸν, ἀνώνυμὸν τινα καὶ οὐ σαφεῖ· ὥς δ' ἐπιτοπολὺ τοὺς εὐεργέτας καὶ 25 τοὺς βασιλέας θεοὺς νομίζουσι. Τοὺς δὲ νεκροὺς οἱ μὲν εἰς τὸν ποταμὸν ἐκρίπτουσιν, οἱ δ' οἴκοι κατέχουσι περιχέαντες ὕαλον, τινὲς δὲ ἐν κεραμίαις σοροῖς κατορύττουσι κύκλῳ τῶν ἱερῶν. Βασιλέας καθιστᾷσι τοὺς κάλλει διαφέροντας, ἢ ἀρετῇ κτηνοτροφίας, ἢ ἀνδρείας, ἢ πλούτου.

30

11. Τούτων διευκρημένων, οἰκεῖον ἂν εἴη διελθεῖν περὶ τῶν Λιβύων τῶν πλησίον Αἰγύπτου κατοικούντων καὶ τῆς ὁμόρου χώρας. Τὰ γὰρ περὶ Κυρήνην καὶ τὰς Σύρταις, ἐτι δὲ τὴν μεσόγειον τῆς κατὰ τοὺς τόπους τούτους χέρσου,

- κατοικεῖ τέτταρα γένη Λιβύων· ὧν οἱ μὲν ὀνομαζόμενοι Να-
 σαμῶνες νέμονται τὰ νεύοντα μέρη πρὸς νότον, οἱ δ' Αὐχῖσαι
 τὰ πρὸς τὴν δύσιν· οἱ δὲ Μαγμαρίδαι κατοικοῦσι τὴν μεταξὺ
 ταινίαν Αἰγύπτου καὶ Κυρήνης, μετέχοντες καὶ τῆς παραλλίας·
- 5 οἱ δὲ Μάκαι πολυανθρωπία τῶν ὁμοεθιῶν προέχοντες, νέ-
 μονται τοὺς τόπους τοὺς περὶ τὴν Σύρτιν. Τῶν δὲ προειρημέ-
 νων Λιβύων γεωργοὶ μὲν εἰσιν, οἷς ὑπάρχει χώρα δυναμένη
 καρπὸν φέρειν θαψιλῇ, τομαῖδες δ', ὅσοι τῶν κτηνῶν τὴν ἐπι-
 μέλειαν ποιοῦμενοι, τὰς τροφὰς ἔχουσιν ἀπὸ τούτων. Ἀμ-
- 10 φότερα δὲ τὰ γένη ταῦτα βασιλέας ἔχει, καὶ βιον οὐ παν-
 τελῶς ἄγριον, οὐδ' ἀνθρωπίνης ἡμερότητας ἐξηλλαγμένον.
 Τὸ δὲ τρίτον γένος οὔτε βασιλείως ὑπακοῦον, οὔτε τοῦ δικαίου
 λόγον οὐδ' ἔννοιαν ἔχον, ἀεὶ ληστεύει· ἀπρὸςδοκίμως δὲ τὰς
 ἐμβολὰς ἐκ τῆς ἐρήμου ποιοῦμενον, ἀρπάζει τὰ παρατυχόντα,
- 15 καὶ ταχέως ἀνακάμπει πρὸς τὸν αὐτὸν τόπον. Πάντες δ'
 οἱ Λίβυες οὗτοι θηριώδη βιον ἔχουσιν ὑπαίθριοι διαμένον-
 τές, καὶ τὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἄγριον ἐξηλωκότες· οὔτε γὰρ
 ἡμέρου διαίτης, οὔτ' ἐσθῆτος μετέχουσιν, ἀλλὰ δοραῖς αἰγῶν
 σκεπάζουσι τὰ σώματα. Ὁ δ' ὄπλισμός αὐτῶν ἐστὶν οἰκεῖος
- 20 τῆς τε χώρας καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων. Κοῦφοι γὰρ ὄντες
 τοῖς σώμασι, καὶ χώραν οἰκοῦντες κατὰ τὸ πλεῖστον πεδιάδα,
 πρὸς τοὺς κινδύνους ὀρμῶσι, λογχὰς ἔχοντες τρεῖς καὶ λίθους
 ἐν ἄγγεσι σκυτίνοις· ξίφος δ' οὐ φοροῦσιν, οὐδὲ κρῖνος, οὐδ'
 ὄπλον οὐδὲν ἕτερον, στοχαζόμενοι τοῦ προτερεῖν ταῖς εὐκι-
- 25 νησίαις ἐν τοῖς διωγμοῖς, καὶ πάλιν ἐν ταῖς ἀποχωρήσεσι.
 Διόπερ εὐθιγέτατοι πρὸς δρόμον εἰσὶ καὶ λιθοβολίαν, δια-
 πεπονηκότες τῇ μελέτῃ καὶ τῇ συνηθείᾳ τὰ τῆς φύσεως προ-
 τερήματα. Καθόλου δὲ πρὸς τοὺς ἄλλοφύλους οὔτε τὸ
 δίκαιον οὔτε τὴν πίστιν κατ' οὐδένα τρόπον διατηροῦσιν.
- 30 12. Τῆς δὲ χώρας ἥ μὲν ὁμορος τῇ Κυρήνῃ γεώδης ἐστὶ
 καὶ πολλοὺς φέρουσα καρπούς. Οὐ μόνον γὰρ ὑπάρχει
 σιτοφόρος, ἀλλὰ καὶ πολλὴν ἔμπελον, ἔτι δ' ἐλαίαν ἔχει, καὶ
 τὴν ἀγρίαν ὕλην, καὶ ποταμούς εὐχρηστίαν παρεχομένους· ἡ
 δ' ὁπότερ τὸ νύκτων μέρος ὑπερβαίνειουσα, ἄσπερος οὖσα καὶ

σπανίζουσα ναματιαίων ὑδάτων, τὴν πρόσοψιν ἔχει πελάγει παρεμφερῇ, οὐδεμίαν δὲ παρεχομένη ποικιλίαν, ἐρήμῳ γῇ περιέχεται. Διόπερ οὐδ' ὄρνεον ἰδεῖν ἔστιν, οὐ τετράπου-
 ἐν αὐτῇ ζῶον, πλὴν δορκάδος καὶ βρώς· οὐ μὴν οὔτε φυτὸν, οὐτ' ἄλλο τῶν δυναμένων ψυχαγωγῆσαι τὴν ὄρασιν, ὡς ἂν
 τῆς εἰς μεσόγειον ἀνηκούσης γῆς ἐχούσης ἐπὶ τὸ μήκος ἀθ-
 ρόους θῖνας. Ἐφ' ὅσον δὲ σπανίζει τῶν πρὸς ἡμέρον βίον
 ἀνηκόντων, ἐπὶ τοσοῦτον πληθύνει παντοίων ταῖς ἰδέαις καὶ
 τοῖς μεγέθεσιν ὄψεων, μάλιστα δὲ τῶν τοιούτων, οὓς προς-
 αγορεύουσι κεράστας· οἱ τὰ μὲν δῆγματα θανατηφόρα
 10 ποιοῦνται, τὴν δὲ χροάν ἄμμοι παραπλησίαν ἔχουσι. Διόπερ
 ἐξωμοιωμένων αὐτῶν κατὰ τὴν πρόσοψιν τοῖς ὑποκειμένοις
 ἐδάφεσιν ὀλίγοι μὲν ἐπιγιγνώσκουσιν, οἱ πολλοὶ δ' ἀγνοοῦντες
 πατοῦσι, καὶ κινδύνους περιπίπτουσιν ἀπροσδοκῆτοισι.

13. Ἡ Καρχηδὼν ἐπὶ χερσόνησόν τινα ἰδρύται, περιγυ- 15
 ρούσης κύκλον, τριακοσίων ἐξήκοντα σταδίων ἔχοντα τεῖχος.
 Κατὰ μέσην δὲ τὴν πόλιν ἡ ἀκρόπολις, ἣν ἐκάλουν Βύρσαν,
 ὁφρὺς ἱκανῶς ὀρθία, κύκλῳ περιρικυμένη, κατὰ δὲ τὴν κο-
 ρυφὴν ἔχουσα Ἀσκληπιεῖον, ὅπερ κατὰ τὴν ἄλωσιν τῆς πό-
 λεως ἡ γυνὴ τοῦ Ἀσδρούβα συνέπερσεν αὐτῇ. Τπόκεινται δὲ
 20 τῇ ἀκροπόλει οὔτε λιμένες, καὶ ὁ Κώθων, νησίον περιφερές
 Εὐρίπῳ περιεχόμενον, ἔχον τε νεωροίκους ἐκατέρωθεν κύκλῳ.
 Κτίσμα δ' ἐστὶ Λιδούς, ἀγαούσης ἐκ Τύρου λαόν· οὕτω δ'
 εὐτυχῆς ἡ ἀποικία τοῖς Φοίνιξιν ὑπῆρξε καὶ αὕτη, καὶ ἡ
 μέχρι τῆς Ἰβηρίας τῆς τε ἄλλης καὶ τῆς ἕξω στηλῶν, ὥστε καὶ
 25 τῆς Εὐρώπης τὴν ἀρίστην ἐνείμαντο οἱ Φοίνικες κατὰ τὴν
 ἡπειρον, καὶ τὰς προςεχεῖς νήσους· τὴν τε Λιβύην κα-
 τεκτήσαντο πᾶσαν, ὅσην μὴ νομαδικῶς οἶόν τ' ἦν οἰκεῖν.
 Ἀφ' ἧς δυνάμεως πόλιν τε ἀντιπαλον τῇ Ῥώμῃ κατεσκευά-
 σαντο, καὶ τρεῖς ἐπολέμησαν πρὸς αὐτοὺς μεγάλους πολέμους. 30

14. Γένοιτο δ' ἂν εὐδηλος ἡ δύναμις αὐτῶν ἐκ τοῦ ὑστά-
 του πολέμου, ἐν ᾧ κατελύθησαν ὑπὸ Σκηπίωνος, τοῦ
 Αἰμιλιανοῦ, καὶ ἡ πόλις ἄρδην ἠφανίσθη. Ὅτε γὰρ ἤρξαντο
 πολεμεῖν, πόλεις μὲν εἶχον τριακοσίας ἐν τῇ Λιβύῃ ἀνθρό-

πων δ' ἐν τῇ πόλει μυριάδας ἐβδομήκοντα· πολιορκούμενοι
 δε καὶ ἀναγκασθέντες τραπέσθαι πρὸς ἑνδοσιν, πανοπλιῶν
 μὲν ἔδωσαν μυριάδας εἴκοσι, καταπελτικὰ δὲ ὄργανα τριςχι-
 λια, ὥς οὐ πολέμηθηςόμενοι. Κριθέντος δὲ πάλιν τοῦ
 5 ἀναπολεμεῖν, ἐξαίφνης ὀπλοποιῖαν συνεστήσαντο, καὶ ἐκάστης
 ἡμέρας ἀνεφέροντο θυρεοὶ μὲν ἑκατὸν καὶ τετταράκοντα
 πεπηγότες· μάχαιραι δὲ τριακόσiai, καὶ λόγχοι πεντακόσiai,
 χίλια δὲ βέλη καταπελτικά· τρίχα δὲ τοῖς καταπέλταις αἱ
 θεράπαιναι παρεῖχον. Ἐτι τοίνυν ναῦς ἔχοντες δώδεκα,
 10 τότε, καίπερ ἤδη συμπεφευγότες εἰς τὴν Βύρσαν, ἐν διμήνῳ
 κατεσκευάσαντο ναῦς εἴκοσι καὶ ἑκατὸν καταφράκτους, καὶ
 τοῦ στόματος τοῦ Κώθονος φρουρουμένου, διώρυξαν ἄλλο
 στόμα, καὶ προῆλθεν αἰφνιδίως ὁ στόλος· ὕλη γὰρ ἦν απο-
 καιμένη παλαιά, καὶ τεχνιτῶν πλῆθος πρὸς ἐδρεῦον καὶ σι-
 15 ταρκούμενον δημοσίᾳ. Τοιαύτη δ' οὕσα Καρχηδῶν, ὅμως
 δάλλω καὶ κατεσκάφη.

HISTORY AND BIOGRAPHY.

I.

SOLON.

Solon procures the Athenians the Possession of Salamis.

Ἐπεὶ μακρόν τινα καὶ δυσχερῆ πόλεμον οἱ ἐν ἄστει περὶ τῆς Σαλαμινίων νήσου Μεγαρεῦσι πολεμοῦντες ἐξέκαμον, καὶ νόμον ἔθεντο, μήτε γράψαι τινὰ, μήτ' εἰπεῖν αὐθις, ὡς χρή τὴν πόλιν ἀντιποιεῖσθαι τῆς Σαλαμῖνος, ἢ θανάτῳ 5 ζημιουῖσθαι, βαρέως φέρον τὴν ἀδοξίαν ὁ Σόλων, καὶ τῶν νέων ὁρῶν πολλοὺς δεομένους ἀρχῆς ἐπὶ τὸν πόλεμον, αὐτοὺς δὲ μὴ θαρσύνοντας ἄρξασθαι διὰ τὸν νόμον, ἐσκήψατο μὲν ἔκστασιν τῶν λογισμῶν, καὶ λόγος εἰς τὴν πόλιν ἐκ τῆς οἰκίας διεδόθη παρακινήτικῳ ἔχειν αὐτόν. Ἐλεγεία δὲ, κρύφα συνθεῖς, καὶ μελετήσας ὥστε λέγειν ἀπὸ στόματος, 10 ἐξεπήδησεν εἰς τὴν ἀγορὰν ἄφνω, πιλίον περιθέμενος. Ὀχλου δὲ πολλοῦ συνδραμόντος, ἀναβὰς ἐπὶ τὸν τοῦ κήρυκος λίθον, ἐν ᾧδῃ διεξῆλθε τὴν ἐλεγείαν, ἧς ἔστιν ἀρχή·

Αὐτὸς κῆρυξ ἦλθον ἀφ' ἡμερτῆς Σαλαμῖνος,

Κόσμον ἐπέων, ᾧδῃν ἀντ' ἀγορῆς, θέμενος.

15

Τοῦτο τὸ ποίημα Σ α λ α μ ῖς ἐπιγέγραπται, καὶ στίχων ἑκατὸν ἐστί, χαριέντως πάνυ πεποιημένων. Τότε δὲ ἄσθεντος αὐτοῦ, καὶ τῶν φίλων τοῦ Σόλωνος ἀρξαμένων ἔπαινεῖν, μάλιστα δὲ τοῦ Πεισιστράτου τοῖς πόλλταις ἐγκελευμένου καὶ παρορμῶντος πεισθῆναι τῷ λόγοντι, λύσαντες τὸν νόμον 20 αὐθις ἤπιοντο τοῦ πολέμου, προστησάμενοι τὸν Σόλωνα.

- Τὰ μὲν οὖν δημῶδη τῶν λεγομένων τοιαῦτ' ἐστὶν, ὅτι πλεύσας ἐπὶ Κωλιάδα μετὰ τοῦ Πεισιστράτου, καὶ καταλαβὼν αὐτόθι πάσας τὰς γυναῖκας τῇ Δήμητρὶ τὴν πάτριον θυσίαν ἐπιτελούσας, ἔπεμψεν ἄνδρα πιστὸν εἰς τὴν Σαλαμῖνα, προσ-
- 5 ποιοῦμενον αὐτόμολον εἶναι, κελεύσοντα τοὺς Μεγαρεῖς, εἰ βούλονται τῶν Ἀθηναίων τὰς πρώτας λαβεῖν γυναῖκας, ἐπὶ Κωλιάδα μετ' αὐτοῦ πλεῖν τὴν ταχίστην. Ὡς δὲ πεισθέντες οἱ Μεγαρεῖς ἄνδρας ἐξέπεμψαν ἐν τῷ πλοίῳ, καὶ κατεῖδεν ὁ Σόλων τὸ πλοῖον ἐλαυνόμενον ἀπὸ τῆς νήσου, τὰς μὲν γυ-
- 10 ναῖκας ἐκποδῶν ἀπελθεῖν ἐκέλευσε, τῶν δὲ νεωτέρων τοὺς μηδέπω γενειῶντας ἐνδύμασι καὶ μίτραις καὶ ὑποδήμασι τοῖς ἐκείνων σκευασαμένους, καὶ λαβόντας ἐγχειρίδια κρυπτὰ, παίζειν καὶ χορεύειν προσέταξε πρὸς τῇ θαλάσῃ, μέχρις ἂν ἀποβῶσιν οἱ πολέμιοι, καὶ γένηται τὸ πλοῖον ὑποχείριον.
- 15 Οὕτω δὴ τούτων πραττομένων, ὑπαχθέντες οἱ Μεγαρεῖς τῇ ὄψει, ἐξεπήδων ὡς ἐπὶ γυναῖκας ἀμιλλώμενοι πρὸς ἀλλήλους· ὥστε μηδένα διαφυγεῖν, ἀλλὰ πάντας ἀπολέσθαι, καὶ τὴν νῆσον ἐπιπλεύσαντας εὐθύς ἔχειν τοὺς Ἀθηναίους. Ἄλλοι δὲ ἄλλον τινὰ τρόπον γενέσθαι τὴν κατάληψιν λέγουσιν.

II.

ARISTIDES.

Passages from the Life of Aristides.

- 20 Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου, φυλῆς μὲν ἦν Ἀντιοχίδος, τὸν δὲ δῆμον Ἀλωπεκῆθεν. Περὶ δ' οὐσίας αὐτοῦ λόγοι διάφοροι γεγόνασιν, οἱ μὲν, ὡς ἐν πενία συντόνῳ καταβιώσαντος, καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν ἀπολιπόντος θυγατέρας δύο πολὺν χρόνον ἀνεκδότους δι' ἀπορίαν γεγενημένας. Πρὸς δὲ τοῦτον
- 25 τὸν λόγον ὑπὸ πολλῶν εἰρημένον ἀντιτασσόμενος ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος, χωρίον τε Φαληροῖ φησὶ γινώσκειν Ἀριστείδου λεγόμενον, ἐν ᾧ τέθαιπται, καὶ ἄλλα τεκμήρια τῆς περὶ τὸν οἶκον εὐπορίας ἀγείρει, οὐ μάλα πιθανὰ, φιλοτιμούμενος αὐτὸν τῆς πενίας ἐξελεσθαι, ὡς μεγάλου κακοῦ.

Θαυμαστὴ δὲ τις ἐφαίνετο αὐτοῦ παρὰ τὰς ἐν τῇ πολιτείᾳ μεταβολὰς ἢ εὐστάθεια, μήτε ταῖς τιμαῖς ἐπαιφερόμενον, πρὸς τε τὰς δυσημερίας ἀθρούβως καὶ πρῶως ἔχοντος, καὶ ὁμοίως ἡγουμένου χρήναι τῇ πατρίδι παρέχειν ἑαυτὸν, οὐ χρημάτων μόνον, ἀλλὰ καὶ δόξης προῖκα καὶ ἀμισθὶ πολιτευόμενον. 5
 "Ὅθεν τῶν εἰς Ἀμφιάραον ὑπ' Αἰσχύλου πεπονημένων ἱαμβείων ἐν τῷ θεάτρῳ λεγομένων,

Οὐ γὰρ δοκεῖν δίκαιος, ἀλλ' εἶναι θίλει,

Βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καίρπυόμενος,

Ἀφ' ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλευμάτα,

10

πάντες ἀπέβλεψαν εἰς Ἀριστείδην, ὡς ἐκείνῳ μάλιστα τῆς ἀρετῆς ταύτης προσηκούσης.

Οὐ μόνον δὲ πρὸς εὐνοίαν καὶ χάριν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὀργὴν καὶ πρὸς ἔχθραν ἰσχυρότατος ἦν ὑπὲρ τῶν δικαίων ἀντιβῆναι. Λέγεται γοῦν ποτε διώκων ἔχθρὸν ἐν δικαστηρίῳ, 15 μετὰ τὴν κατηγορίαν οὐ βουλομένων ἀκούειν τοῦ κινδυνεύοντος τῶν δικαστῶν, ἀλλὰ τὴν ψῆφον εὐθύς αἰτούντων ἐπ' αὐτὸν, ἀναπηδήσας τῷ κρινομένῳ συνικετεύειν, ὅπως ἀκουσθεῖη καὶ τύχοι τῶν νομῶν.

Πάλιν δὲ κρίνων ἰδιώταις δυνσὶ τοῦ ἐτέρου λέγοντος, ὡς 20 πολλὰ τυγχάνει τὸν Ἀριστείδην ὁ ἀντίδικος λειλυπηκῶς, λέγ', ὦ γὰρ θεέ, ἔφη, μᾶλλον εἴ τι σὲ κακὸν πεποίηκε· σοὶ γὰρ, οὐκ ἐμαυτῷ, δικάζω.

Πασῶν δὲ τῶν περὶ αὐτὸν ἀρετῶν ἡ δικαιοσύνη μάλιστα τοῖς πολλοῖς αἰσθησιν παρεῖχε, διὰ τὸ τὴν χρεῖαν ἐνδεδεχυστάτην 25 αὐτῆς καὶ κοινοτάτην ὑπάρχειν. "Ὅθεν, ἀνὴρ πένης καὶ δημοτικός, ἐκτήσατο τὴν βασιλικωτάτην καὶ θειοτάτην προσηγορίαν τὸν Δίκαιον. "Ὁ τῶν βασιλέων καὶ τυράννων οὐδεὶς ἐξήλωσεν, ἀλλὰ Πολιορκηταί, καὶ Κεραυνοὶ, καὶ Νικᾶτορες, ἔτιοι δ' Ἀετοὶ καὶ Ἰέρακες ἔχαιρον προσαγορευόμε- 30 νοι, τὴν ἀπὸ τῆς βίας καὶ τῆς δυνάμεως, ὡς ἔοικε, μᾶλλον, ἢ τὴν ἀπὸ τῆς ἀρετῆς δόξαν ἀγαπῶντες.

Τῷ δ' οὖν Ἀριστείδῃ συνέβη τὸ πρῶτον ἀγαπωμένῳ διὰ τὴν ἐπωνυμίαν, ὕστερον φθονεῖσθαι. Ὁ γὰρ δῆμος ἐπὶ τῇ

ἀσπίσιν. Ἐν τῷ Κυνοπολίτῃ νομῷ καὶ τῇ Κυνῶν πόλει
ὁ Ἄνουβις τιμᾶται, καὶ τοῖς κυσὶ τιμὴ καὶ στίσις τέτακται
τις ἱερά. Τινὰ μὲν γὰρ τῶν ζώων ἅπαντες κοινῇ τιμῶσιν
Αἰγύπτιοι, καθάπερ βοῦν, κύνα, αἰλουρον, ἱέρακα, καὶ ἴβιν.
5 ἄλλα δ' ἔστιν ἃ τιμῶσι καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι.

6. Τὰς Θήβας Ὅμηρος ἑκατομπίλους καλεῖ, καὶ πλείστα
ἐκεῖ κτήματα κείσθαι λέγει. Καὶ νῦν δείκνυται ἔχνη τοῦ
μεγέθους αὐτῆς ἐπὶ ὀγδοήκοντα σταδίου τοῦ μήκος· ἔστι
δ' ἱερὰ πλείω. Καὶ τούτων δὲ τὰ πολλὰ ἡκρωτηρίασε
10 Καμβύσης· νυνὶ δὲ κωμηδὸν συνοικεῖται. Ἐν τῇ περὶ αἶα
ἔστι τὸ Μεμνόνιον. Ἐνταῦθα δὲ δυοῖν κολοσσῶν ὄντων
μονολίθων ἀλλήλων πλησίον, ὁ μὲν σώζεται, τοῦ δὲ ἐτέρου
τὰ ἄνω μέρη, τὰ ἀπὸ τῆς καθέδρας, πέπτωκε σεισμοῦ
γενηθέντος, ὥς φασι. Πειρίστυται δ' ὅτι ἅπαξ καθ'
15 ἡμέραν ἐκάστην ψόφος, ὥς ἂν πληγῆς οὐ μεγάλης, ἀποτε-
λεῖται ἀπὸ τοῦ μένοντος ἐν τῷ θρόνῳ καὶ τῇ βάσει μέρους.
Ἐπερ δὲ τοῦ Μεμνονίου θῆκαι βασιλέων ἐν σπηλαίοις
ῥατομῆται περὶ τετταράκοντα, θαυμαστῶς κατεσκευασμένοι,
θείας ἄξιαι.

20 7. Περὶ τὰς ἐσχατιὰς τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς ὁμορουσῆς
Ἀραβίας τε καὶ Αἰθιοπίας, τόπος ἐστὶν ἔχων μέταλλα πολλὰ
καὶ μεγάλα χρυσοῦ, συναγομένου πολλῇ κακοπαθείᾳ τε
καὶ δαπάνῃ. Τῆς γὰρ γῆς μελαίνης οὐσῆς τῇ φύσει, καὶ
διαφυὰς καὶ φλέβας ἐχούσης μαρμάρου, τῇ λευκότητι δια-
25 φερούσας, καὶ πάσας τὰς περιλαμβομένας φύσεις ὑπερβαλ-
λούσας τῇ λαμπρότητι, οἱ προσεδρεύοντες τοῖς μεταλλικοῖς
ἔργοις τῷ πλήθει τῶν ἐργαζομένων κατασκευάζουσι τὸν
χρυσόν. Οἱ γὰρ βασιλεῖς τῆς Αἰγύπτου τοὺς ἐπὶ κα-
κουργίᾳ καταδικασθέντας, καὶ τοὺς κατὰ πόλεμον αἰχμα-
30 λωτισθέντας, ἔτι δὲ τοὺς ἀδίκους διαβολαῖς περιπεσόντας,
καὶ διὰ θυμὸν εἰς φυλακὰς παραδεδομένους, ποτὲ μὲν
αὐτοὺς, ποτὲ δὲ καὶ μετὰ πάσης συγγενείας ἀθροίσαντες,
παραδιδόασιν πρὸς τὴν τοῦ χρυσοῦ μεταλλείαν. Οἱ δὲ πα-
ραδοθέντες, πολλοὶ μὲν τὸ πλῆθος ὄντες, πάντες δὲ πέδαις

δεδεμένοι, προςκαφεροῦσι τοῖς ἔργοις συνεχῶς, καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ δι' ὅλης τῆς νυκτός, ἀνάπauσιν μὲν οὐδεμίαν λαμβάνοντες, δρασμοῦ δὲ παντός φιλοτίμως εἰργόμενοι. Τῆς δὲ τὸν χρυσὸν ἐχούσης γῆς τὴν μὲν σκληροτάτην πυρὶ πολλῇ καύσαντες καὶ ποιήσαντες χάννην, προσάγουσι τὴν 5 διὰ τῶν χειρῶν κατεργασίαν· τὴν δὲ ἀνειμένην πέτραν καὶ μετρίῳ πόνῳ δυναμένην ὑπέκειν λατομικῷ σιδήρῳ καταπονοῦσι μυριάδες ἀκληροῦντων ἀνθρώπων. Καὶ τῆς μὲν ὅλης πραγματείας ὁ τὸν λίθον διακρίνων τεχνίτης καθηγείται, καὶ τοῖς ἐργαζομένοις ὑποδείκνυσι· τῶν δὲ πρὸς τὴν ἀτυχίαν 10 ταύτην ἀποδειχθέντων, οἱ μὲν σώματος ῥώμῃ διαφέροντες τυπίσι σιδηραῖς τὴν μαρμαρίζουσαν πέτραν κόπτουσιν, οὐ τέχνην τοῖς ἔργοις, ἀλλὰ βίαν προσάγοντες. Καὶ οὗτοι μὲν τὰ λατομούμενα θραύσματα εἰς ἔδαφος καταβάλλουσι, καὶ τοῦτο ἀδιαλείπτως ἐνεργοῦσι πρὸς ἐπιστάτου βαρύτητα καὶ 16 πληγὰς. Οἱ δὲ ἄνηβοι παῖδες εἰσδυόμενοι διὰ τῶν ὑπονόμων εἰς τὰ κεκοιλωμένα τῆς πέτρας, ἀναβάλλουσιν ἐπιπόνως τὴν ῥιπτομένην κατὰ μικρὸν πέτραν, καὶ πρὸς τὸν ἐκτὸς τοῦ στομίου τόπον εἰς ὑψιστὸν ἀποκομίζουσιν. Οἱ δὲ ὑπὲρ 20 ἑτὶ τριάκοντα παρὰ τούτων λαμβάνοντες ὀφισμένον μέτρον τοῦ λατομήματος, ἐν ὅλοις λιθίνοις τύπτουσι σιδηροῖς ὑπέροις, ἄχρις ἂν ὀρόβου τὸ μέγεθος κατεργάσωνται. Παρὰ δὲ τούτων τὸν ὀροβίτην λίθον αἱ γυναῖκες καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν ἀνδρῶν ἐκδέχονται, καὶ μύλων ἐξῆς πλειόνων ὄντων, ἐπὶ τούτους ἐπιβάλλουσι, καὶ παραστάντες ἀνὰ τρεῖς ἢ δύο πρὸς 25 τὴν κώπην ἀλήθουσιν, ἐς σεμιδάλεως τρόπον τὸ δοθὲν μέτρον κατεργαζόμενοι. Τὸ δὲ τελευταῖον οἱ τεχνῖται παραλαβόντες τὸν ἀληλεσμένον λίθον, πρὸς τὴν ὄλην ἄγουσι συντέλειαν. Ἐπὶ γὰρ πλατείας σανίδος μικρὸν ἐγκεκλιμένης τρίβουσι τὴν κατειργασμένην μάρμαρον, ὕδωρ ἐπιχέοντες. Ἐῖτα τὸ μὲν 30 γεῶδες αὐτῆς ἐκτεκόμενον διὰ τῶν ὑγρῶν καταρρέει κατὰ τὴν τῆς σανίδος ἔγκλισιν, τὸ δὲ χρυσίον ἔχον ἐπὶ τοῦ ξύλου παραμένει διὰ τὸ βάρος. Πολλάκις δὲ τοῦτο ποιοῦντες, τὸ μὲν πρῶτον ταῖς χειρὶν ἐλαφρῶς τρίβουσι, μετὰ δὲ ταῦτα σπῶγ-

- γοις ἀραιοῖς κούφως ἐπιθλίβοντες, τὸ χαῦνον καὶ γεῶδες διὰ τούτων ἀναλαμβάνουσι, μέχρις ἂν ὅτου καθαρὸν γένηται τὸ ψῆγμα τοῦ χρυσοῦ. Τὸ δὲ τελευταῖον ἄλλοι τεχνῖται παραλαμβάνοντες μέτρῳ καὶ σταθμῷ τὸ συνηγμένον εἰς κεραμεύς
- 5 χύτρους ἐμβάλλουσι. Μίξαντες δὲ κατὰ τὸ πλῆθος ἀνάλογον μολὶβδου βῶλον καὶ χόνδρους ἁλῶν, ἔτι δὲ βραχὺ κασσιτέρου, καὶ κρήθινον πλῆυρον προσεμβάλλουσιν. Ἀρμωστὸν δ' ἐπίθεμα ποιήσαντες, καὶ πηλῷ φιλοπόνως περιχρίσαντες, ὁπτῶσιν ἐν καμίνῳ πέντε ἡμέρας καὶ νύκτας ἕσας ἀδιαλείπτως. Ἐπει-
- 10 τα ἔασαντες ψυγῆναι, τῶν μὲν ἄλλων οὐδὲν εὐρίσκουσιν ἐν τοῖς ἀγγείοις, τὸν δὲ χρυσὸν καθαρὸν λαμβάνουσιν, ὀλίγης ἀπουσίας γεγενημένης. Ἡ μὲν οὖν τῶν μετὰλλων τούτων εὗρεσις ἀρχαία παντελῶς ἐστίν, ὥς ἂν ὑπὸ τῶν παλαιῶν βασιλέων καταδειχθεῖσα.
- 15 8. Ὁ Ἀλέξανδρος κρίνας ἐν Αἰγύπτῳ πόλιν μεγάλην κτίσαι, προσέταξε τοῖς ἐπὶ τὴν ἐπιμέλειαν ταύτην καταλειπομένοις, ἀνὰ μέσον τῆς τε λίμνης καὶ τῆς θαλάσσης οἰκίσαι τὴν πόλιν. Διαμετρήσας δὲ τὸν τόπον, καὶ ὄψιν ποιήσας φιλοτέχνως τὴν πόλιν, ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσεν Ἀλεξάνδρειαν, εὐκαιρότατα μὲν κειμένην πλησίον τοῦ Φάρου
- 20 λιμένος, τῇ δ' εὐστοχίᾳ τῆς ὄψιν ποιήσας διαπνεῖσθαι τὴν πόλιν ἐτησίοις ἀνέμοις. Καὶ τούτων πνεόντων μὲν διὰ τοῦ μεγίστου πελάγους, καταψυχόντων δὲ τὰν κατὰ τὴν πόλιν αἴρα, πολλὴν τοῖς κατοικοῦσιν εὐκρασίαν καὶ ὑγίειαν κατεσκεύασε. Καὶ τὸν μὲν περίβολον αὐτῆς ὑπεστήσατο τῷ τε
- 25 μεγέθει διαφέροντα καὶ κατὰ τὴν ὀχυρότητα θαυμάσιον. Ἀνὰ μέσον γὰρ ὧν μεγάλης λίμνης καὶ τῆς θαλάττης, δύο μόνον ἀπὸ τῆς γῆς ἔχει προσόδους στένας καὶ παντελῶς εὐφυλάκτους. Τὸν δὲ τύπον τῆς πόλεως ἀποτελῶν χλαμῦδι παρα-
- 30 πλήσιον, ἦγε πλατεῖαν, μέσσην σχεδὸν τὴν πόλιν τέμνουσαν, καὶ τῷ τε μεγέθει καὶ πλάτει θαυμαστήν. Ἀπὸ γὰρ πύλης ἐπὶ πύλιν διήκουσα, τεσσαράκοντα μὲν σταδίων ἔχει τὸ μήκος, πλεῖθρον δὲ τὸ πλάτος, αἰκιῶν δὲ καὶ ἱερῶν πολυτελέσι κα-
τασκευαῖς πᾶσα κεκόσμηται. Προσέταξε δ' ὁ Ἀλέξανδρος καὶ

βασίλεια κατασκευάσαι θαυμαστά κατὰ τὸ μέγεθος καὶ βάρος τῶν ἔργων. Οὐ μόνον δ' ὁ Ἀλέξανδρος, ἀλλὰ καὶ οἱ μετ' αὐτὸν βασιλεύσαντες Αἰγύπτου σχεδὸν ἅπαντες πολυτελείῃ κατασκευαῖς ἠΰξησαν αὐτὰ τὰ βασίλεια. Καθόλου δὲ ἡ πόλις τοσαύτην ἐπίδοσιν ἔλαβεν ἐν τοῖς ὑστερον χρόνοις, ὥστε παρὰ πολλοῖς αὐτὴν πρώτην ἀριθμεῖσθαι τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην. 5 Καὶ γὰρ κάλλι, καὶ μεγέθει, καὶ προσόδων πλήθει καὶ τῶν πρὸς τροφήν ἀνηκόντων πολὺ διαφέρει τῶν ἄλλων. Τὸ δὲ τῶν κατοικούντων οἰκητόρων αὐτὴν πληθὺς ὑπερβάλλει τοὺς ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν οἰκήτορας. 10

9. Οἱ Αἰθίοπες κακόβιοι τε καὶ γυμνήτες εἰσι τὰ πολλὰ, καὶ νομάδες· τὰ δὲ βοσκήματα αὐτοῖς ἐστὶ μικρὰ πρόβατα καὶ αἶγες καὶ βόες καὶ κύνες μικροί. Ζῶσι δ' ἀπὸ κέγγρου, καὶ κριθῆς, ἀφ' ὧν καὶ ποτὸν ποιοῦσιν αὐτοῖς. Οὐδ' ἀκρόδρου 15 ἔχουσι πλην φοινίκων ὀλίγων ἐν κήποις βασιλικοῖς· ἔνιοι δὲ καὶ πόαν σιτούνται, καὶ κλώνας ἀπαλούς, καὶ λωτὸν, καὶ καλὰ μου ῥίζαν. Κρέασι δὲ χρῶνται, καὶ αἵματι, καὶ γάλακτι, καὶ τυρῷ.— 10. Οἱ Αἰθίοπες χρῶνται τόξοις τετραπῆχεσι ξυλίνοις, πεφυρακτωμένοις. Ὀπλίζουσι δὲ καὶ τὰς γυναῖκας, ὧν αἱ πλείους κεκρίκωνται τὸ χεῖλος τοῦ στόματος χαλκῷ κρίκῃ· κω- 20 διοφόροι δ' εἰσὶν, ἐρέαν οὐκ ἔχοντες, τῶν προβάτων αἰγοτριχούντων· οἱ δὲ γυμνῆται εἰσιν, ἢ καὶ περιέζωνται μικρὰ κώδια ἢ τρίχινα πλέγματα εὐϋφῇ. Θεὸν δὲ νομίζουσι, τὸν μὲν ἀθάνατον, τοῦτον δ' εἶναι τὸν αἴτιον τῶν πάντων, τὸν δὲ θνητὸν, ἀνώ- 25 νυμὸν τινα καὶ οὐ σαφεῖ· ὥς δ' ἐπιτοπολὺ τοὺς εὐεργέτας καὶ τοὺς βασιλέας θεοὺς νομίζουσι. Τοὺς δὲ νεκροὺς οἱ μὲν εἰς τὸν ποταμὸν ἐκρίπτουσιν, οἱ δ' οἴκοι κατέχουσι περιχέαντες ὕαλον, τινὲς δὲ ἐν καραμίαις σοροῖς κατορύττουσι κύκλῳ τῶν ἱερῶν. Βασιλέας καθιστᾶσι τοὺς κάλλι διαφέροντας, ἢ ἀρετῇ κτηνοτροφίας, ἢ ἀνδρείας, ἢ πλοῦτον. 30

11. Τούτων διευκρινημένων, οἰκεῖον ἂν εἶη διαλεθῆν περὶ τῶν Λιβύων τῶν πλησίον Αἰγύπτου κατοικούντων καὶ τῆς ὁμόρου χώρας. Τὰ γὰρ περὶ Κυρήνην καὶ τὰς Σύρτις, ἐτι δὲ τὴν μισόγειον τῆς κατὰ τοὺς τόπους τούτους χέρσου,

- κατοικεῖ τέτταρα γένη Λιβύων· ὧν οἱ μὲν ὀνομαζόμενοι Να-
 σαμῶνες νέμονται τὰ νέοντα μέρη πρὸς νότον, οἱ δ' Αὐχῖσαι
 τὰ πρὸς τὴν δύσιν· οἱ δὲ Μαγμαρίδαι κατοικοῦσι τὴν μεταξὺ
 ταινίαν Αἰγύπτου καὶ Κυρήνης, μετέχοντες καὶ τῆς παραλλίας·
 5 οἱ δὲ Μάκαι πολυανθρωπία τῶν ὁμοειδῶν προέχοντες, νέ-
 μονται τοὺς τόπους τοὺς περὶ τὴν Σύρτιν. Τῶν δὲ προειρημέ-
 νων Λιβύων γεωργοὶ μὲν εἰσιν, οἷς ὑπάρχει χώρα δυταμένη
 καρπὸν φέρειν θαψιλῇ, τομάδες δ', ὅσοι τῶν κτηνῶν τὴν ἐπι-
 μέλειαν ποιοῦμενοι, τὰς τροφὰς ἔχουσιν ἀπὸ τούτων. Ἀμ-
 10 φότερα δὲ τὰ γένη ταῦτα βασιλέας ἔχει, καὶ βιον οὐ παν-
 τελῶς ἄγριον, οὐδ' ἀνθρωπίνης ἡμερότητος ἐξηλλαγμένον.
 Τὸ δὲ τρίτον γένος οὔτε βασιλέως ὑπακοῦον, οὔτε τοῦ δικαίου
 λόγον οὐδ' ἔννοιαν ἔχον, ἀεὶ λησιτεύει· ἀπρὸςδοκῆτως δὲ τὰς
 ἐμβολὰς ἐκ τῆς ἐρήμου ποιοῦμενον, ἀρπάζει τὰ παρατιχόντα,
 15 καὶ ταχέως ἀνακάμπτει πρὸς τὸν αὐτὸν τόπον. Πάντες δ'
 οἱ Λίβυες οὗτοι θηριώδη βίον ἔχουσιν ὑπαίθριοι διαμένον-
 τες, καὶ τὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἄγριον ἐξηλωκότες· οὔτε γὰρ
 ἡμέρου διαίτης, οὔτ' ἐσθῆτος μετέχουσιν, ἀλλὰ δοραῖς αἰγῶν
 σκεπάζουσι τὰ σώματα. Ὁ δ' ὀπλισμὸς αὐτῶν ἐστὶν οἰκεῖος
 20 τῆς τε χώρας καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων. Κοῦφοι γὰρ ὄντες
 τοῖς σώμασι, καὶ χώραν οἰκοῦντες κατὰ τὸ πλεῖστον πεδιάδα,
 πρὸς τοὺς κινδύνους ὁρμῶσι, λογχὰς ἔχοντες τρεῖς καὶ λίθους
 ἐν ἄγγεσι σκυτίνοις· ξίφος δ' οὐ φοροῦσιν, οὐδὲ κρᾶνος, οὐδ'
 ὄπλον οὐδὲν ἕτερον, στοχαζόμενοι τοῦ προτερεῖν ταῖς εὐκι-
 25 νησίαις ἐν τοῖς διωγμοῖς, καὶ πάλιν ἐν ταῖς ἀποχωρήσεσι.
 Διόπερ εὐθιγέτατοι πρὸς δρόμον εἰσὶ καὶ λιθοβολίαν, δια-
 πεπονηκότες τῇ μελέτῃ καὶ τῇ συνηθείᾳ τὰ τῆς φύσεως προ-
 τερήματα. Καθόλου δὲ πρὸς τοὺς ἄλλοφύλους οὔτε τὸ
 δίκαιον οὔτε τὴν πίστιν κατ' οὐδένα τρόπον διατηροῦσιν.
 30 12. Τῆς δὲ χώρας ἡ μὲν ὁμορὸς τῇ Κυρήνῃ γεώδης ἐστὶ
 καὶ πολλοὺς φέρουσα καρπούς. Οὐ μόνον γὰρ ὑπάρχει
 σιτοφόρος, ἀλλὰ καὶ πολλὴν ἄμπελον, ἣτι δ' ἐλαίαν ἔχει, καὶ
 τὴν ἄγριαν ὕλην, καὶ ποταμοὺς εὐχρηστίαν παρεχομένους· ἡ
 δ' ὅπερ τὸ νῦν τὸ μέγας ὑπερτείνουσα, ἄσπερος οὖσα καὶ

σπανίζουσα ναματιαίων ὑδάτων, τὴν πρόσοψιν ἔχει πελάγει παρεμφερῇ, οὐδεμίαν δὲ παρεχομένη ποικιλίαν, ἐρήμῃ γῇ περιέχεται. Διόπερ οὐδ' ὄρεον ἰδεῖν ἔστιν, οὐ τετράπουν ἐν αὐτῇ ζῶον, πλὴν δορκάδος καὶ βροός· οὐ μὴν οὔτε φυτὸν, οὐτ' ἄλλο τῶν δυναμένων ψυχαγωγῆσαι τὴν ὄρασιν, ὥς ἂν τῆς εἰς μεσόγειον ἀνηκούσης γῆς ἐχούσης ἐπὶ τὸ μήκος ἀθρόους θῖνας. Ἐφ' ὅσον δὲ σπανίζει τῶν πρὸς ἡμέρον βίον ἀνηκόντων, ἐπὶ τοσοῦτον πληθύνει παντοίων ταῖς ἰδέαις καὶ ταῖς μεγέθεσιν ὄφρων, μάλιστα δὲ τῶν τοιούτων, οὓς προσ-αγορεύουσι κεράστας· οὐ τὰ μὲν δῆγματα θανατηφόρα 10 ποιοῦνται, τὴν δὲ χροάν ἄμμοι παραπλησίαν ἔχουσι. Διόπερ ἐξωμοιωμένων αὐτῶν κατὰ τὴν πρόσοψιν τοῖς ὑποκειμένοις ἐδάφεσιν ὀλίγοι μὲν ἐπιγιγνώσκουσιν, οἱ πολλοὶ δ' ἀγνοοῦντες πατοῦσι, καὶ κινδύνους περιπίπτουσιν ἀπροσδοκήτοις.

13. Ἡ Καρχηδὼν ἐπὶ χερσόνησον τινὸς ἵδρυται, περιγγρα- 15 φούσης κύκλον, τριακοσίων ἐξήκοντα σταδίων ἔχοντα τεῖχος. Κατὰ μέσην δὲ τὴν πόλιν ἡ ἀκρόπολις, ἣν ἐκάλουν Βύρσαν, ὁφρὺς ἱκανῶς ὀρθία, κύκλῳ περιρικυμένη, κατὰ δὲ τὴν κορυφὴν ἔχουσα Ἀσκληπιεῖον, ὅπερ κατὰ τὴν ἄλωσιν τῆς πόλεως ἡ γυνὴ τοῦ Ἀσδρουῦβα συνέπερσεν αὐτῇ. Τπόκεινται δὲ 20 τῇ ἀκροπόλει οἷτε λιμένες, καὶ ὁ Κώθων, νησίον περιφερὲς Εὐρίπῳ περιεχόμενον, ἔχον τε νεωσοίκους ἐκατέρωθεν κύκλῳ. Κτίσμα δ' ἐστὶ Λιδούς, ἀγαούσης ἐκ Τύρου λαόν· οὕτω δ' εὐτυχὴς ἡ ἀποικία τοῖς Φοίνιξιν ὑπῆρξε καὶ αὕτη, καὶ ἡ μέχρι τῆς Ἰβηρίας τῆς τε ἄλλης καὶ τῆς ἔξω στηλῶν, ὥστε καὶ 25 τῆς Εὐρώπης τὴν ἀρίστην ἐνείμαντο οἱ Φοίνικες κατὰ τὴν ἡπειρον, καὶ τὰς προσεχεῖς νήσους· τὴν τε Λιβύην κατεκτήσαντο πᾶσαν, ὅσην μὴ νομαδικῶς οἶόν τ' ἦν οἰκεῖν. Ἀφ' ἧς δυνάμεως πόλιν τε ἀντιπαλον τῇ Ῥώμῃ κατεσκευάσαντο, καὶ τρεῖς ἐπολέμησαν πρὸς αὐτοὺς μεγάλους πολέμους. 30

14. Γένοιτο δ' ἂν εὐδηλος ἡ δύναμις αὐτῶν ἐκ τοῦ ὑστάτου πολέμου, ἐν ᾧ κατελύθησαν ὑπὸ Σκηπίωνος, τοῦ Αἰμιλιανοῦ, καὶ ἡ πόλις ἄρδην ἠφανίσθη. Ὅτε γὰρ ἤρξαντο πολεμεῖν, πόλεις μὲν εἶχον τριακοσίας ἐν τῇ Λιβύῃ ἀνθρό-

πων δ' ἐν τῇ πόλει μυριάδας ἐβδομήκοντα· πολιορκούμενοι
 δε καὶ ἀναγκασθέντες τραπέσθαι πρὸς ἑνδοσιν, πανοπλιῶν
 μὲν ἔδωσαν μυριάδας εἴκοσι, καταπελτικὰ δὲ ὄργανα τριςχι-
 λια, ὥς οὐ πολέμηθηςόμενοι. Κριθέντος δὲ πάλιν τοῦ
 5 ἀναπολεμῆν, ἐξαίφνης ὀπλοποιίαν συνεστήσαντο, καὶ ἐκάστης
 ἡμέρας ἀνεφέροντο θυρεοὶ μὲν ἑκατὸν καὶ τετταράκοντα
 πεπηγότες· μάχαιραι δὲ τριακόσαι, καὶ λόγχαι πεντακόσαι,
 χίλια δὲ βεῖλη καταπελτικά· τρίχα δὲ τοῖς καταπέλταις αἱ
 10 θεράπαιναι παρεῖχον. Ἐτι τοίνυν ναῦς ἔχοντες δώδεκα,
 τότε, καίπερ ἤδη συμπεφευγότες εἰς τὴν Βύρσαν, ἐν διμήνῳ
 κατεσκευάσαντο ναῦς εἴκοσι καὶ ἑκατὸν καταφράκτους, καὶ
 τοῦ στόματος τοῦ Κώθονος φρουρουμένου, διώρυνξαν ἄλλο
 στόμα, καὶ προῆλθεν αἰφνιδίως ὁ στόλος· ὕλη γὰρ ἦν απο-
 15 ταρκούμενον δημοσίᾳ. Τοιαύτη δ' οὕσα Καρχηδῶν, ὅμως
 δαίλῳ καὶ κατεσκάφη.

HISTORY AND BIOGRAPHY.

I.

SOLON.

Solon procures the Athenians the Possession of Salamis.

Ἐπεὶ μακρόν τινα καὶ δυσχερῆ πόλεμον οἱ ἐν ἄστει περὶ τῆς Σαλαμινίων νήσου Μεγαρεῦσι πολεμοῦντες ἐξέκαμον, καὶ νόμον ἔθεντο, μήτε γράψαι τινὰ, μήτ' εἰπεῖν αὐθις, ὥς χρὴ τὴν πόλιν ἀντιποιεῖσθαι τῆς Σαλαμῖνος, ἢ θανάτῳ 5
ζημιοῦσθαι, βαρέως φέρον τὴν ἀδοξίαν ὁ Σόλων, καὶ τῶν νέων ὁρῶν πολλοὺς δεομένους ἀρχῆς ἐπὶ τὸν πόλεμον, αὐτοὺς δὲ μὴ θαρρόυντας ἄρξασθαι διὰ τὸν νόμον, ἐσκήψατο μὲν ἔκστασιν τῶν λογισμῶν, καὶ λόγος εἰς τὴν πόλιν ἐκ τῆς οἰκίας διεδόθη παρακινητικῶς ἔχειν αὐτόν. Ἐλεγεία δὲ, κρύφα συνθεῖς, καὶ μελετήσας ὥστε λέγειν ἀπὸ στόματος, 10
ἐξεπήδησεν εἰς τὴν ἀγορὰν ἄφνω, πιλίον περιθέμενος. Ὀχλου δὲ πολλοῦ συνδραμόντος, ἀναβὰς ἐπὶ τὸν τοῦ κήρυκος λίθον, ἐν ᾧδῃ διεξῆλθε τὴν ἐλεγείαν, ἧς ἔστιν ἀρχή·

Αὐτὸς κῆρυξ ἦλθον ἀφ' ἡμερτῆς Σαλαμῖνος,

Κόσμον ἐπέων, ᾧδῃν ἀντ' ἀγορῆς, θέμενος.

15

Τοῦτο τὸ ποίημα Σ α λ α μ ῖς ἐπιγέγραπται, καὶ στίχων ἑκατὸν ἔστι, χαριέντως πάνυ πεποιημένων. Τότε δὲ ἄσθεντος αὐτοῦ, καὶ τῶν φίλων τοῦ Σόλωνος ἀρξαμένων ἐπαινεῖν, μάλιστα δὲ τοῦ Πεισιστράτου τοῖς πολλταῖς ἐγκειλευμένου καὶ παρορμῶντος πεισθῆναι τῷ λέγοντι, λύσαντες τὸν νόμον 20
αὐθις ἤπτοντο τοῦ πολέμου, προστησάμενοι τὸν Σόλωνα.

- Τὰ μὲν οὖν δημώδη τῶν λεγομένων τοιαῦτ' ἐστίν, ὅτι πλεύσας ἐπὶ Κωλιάδα μετὰ τοῦ Πείσιστράτου, καὶ καταλαβὼν αὐτόθι πάσας τὰς γυναῖκας τῇ Δήμητρὶ τὴν πάτριον θυσίαν ἐπιτελούσας, ἐπεμψεν ἄνδρα πιστὸν εἰς τὴν Σαλαμῖνα, προσ-
- 5 ποιούμενον αὐτόμολον εἶναι, κελεύσοντα τοὺς Μεγαρεῖς, εἰ βούλονται τῶν Ἀθηναίων τὰς πρώτας λαβεῖν γυναῖκας, ἐπὶ Κωλιάδα μετ' αὐτοῦ πλεῖν τὴν ταχίστην. Ὡς δὲ πεισθέντες οἱ Μεγαρεῖς ἄνδρας ἐξέπεμψαν ἐν τῷ πλοίῳ, καὶ κατεῖδεν ὁ Σόλων τὸ πλοῖον ἐλαυνόμενον ἀπὸ τῆς νήσου, τὰς μὲν γυ-
- 10 ναῖκας ἐκποδῶν ἀπελθεῖν ἐκέλευσε, τῶν δὲ νεωτέρων τοὺς μηδέπω γενειῶντας ἐνδύμασι καὶ μίτραις καὶ ὑποδήμασι τοῖς ἐκεῖνων σκευασαμένους, καὶ λαβόντας ἔγχειρίδια κρυπτά, παίζειν καὶ χορεύειν προσέταξε πρὸς τῇ θαλάσῃ, μέχρις ἂν ἀποβῶσιν οἱ πολέμιοι, καὶ γένηται τὸ πλοῖον ὑποχείριον.
- 15 Οὕτω δὴ τούτων πραττομένων, ὑπαχθέντες οἱ Μεγαρεῖς τῇ ὄψει, ἐξεπήδων ὡς ἐπὶ γυναῖκας ἀμιλλώμενοι πρὸς ἀλλήλους ὥστε μηδένα διαφυγεῖν, ἀλλὰ πάντας ἀπολέσθαι, καὶ τὴν νῆσον ἐπιπλεύσαντας εὐθύς ἔχειν τοὺς Ἀθηναίους. Ἄλλοι δὲ ἄλλον τινὰ τρόπον γενέσθαι τὴν κατάληψιν λέγουσιν.

II.

ARISTIDES.

Passages from the Life of Aristides.

- 20 Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου, φυλῆς μὲν ἦν Ἀντιοχίδος, τὸν δὲ δῆμον Ἀλωπεκῆθεν. Περὶ δ' οὐσίας αὐτοῦ λόγοι διάφοροι γεγόνασιν, οἱ μὲν, ὡς ἐν πενίᾳ συντόνῃ καταβιώσαντος, καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν ἀπολιπόντος θυγατέρας δύο πολὺν χρόνον ἀνεκδότους δι' ἀπορίαν γεγεννημένας. Πρὸς δὲ τοῦτον
- 25 τὸν λόγον ὑπὸ πολλῶν εἰρημένον ἀντιτασσόμενος ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος, χωρίον τε Φαληροῦ φησὶ γινώσκειν Ἀριστείδου λεγόμενον, ἐν ᾧ τέθραπται, καὶ ἄλλα τεκμήρια τῆς περὶ τὸν οἶκον εὐπορίας ἀγείρει, οὐ μάλ' ἀπιθανὰ, φιλοτιμούμενος αὐτὸν τῆς πενίας ἐξελέσθαι, ὡς μεγαλοῦ κακοῦ.

Θαυμαστὴ δὲ τις ἐφαίνετο αὐτοῦ παρὰ τὰς ἐν τῇ πολιτείᾳ μεταβολὰς ἢ εὐστάθεια, μήτε ταῖς τιμαῖς ἐπαιρομένου, πρὸς τε τὰς δυσημερίας ἀθορύβως καὶ πρᾶως ἔχοντος, καὶ ὁμοίως ἡγουμένου χρῆναι τῇ πατρίδι παρέχειν ἑαυτὸν, οὐ χρημάτων μόνον, ἀλλὰ καὶ δόξης προῖκα καὶ ἀμισθὶ πολιτευόμενον. 5
 Ὅθεν τῶν εἰς Ἀμφιάραον ὑπ' Αἰσχύλου πεποιημένων ἱαμβείων ἐν τῷ θεάτρῳ λεγομένων,

Οὐ γὰρ δοκεῖν δίκαιος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
 Βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς κάρπυόμενος,
 Ἄφ' ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλευμάτα, 10
 πάντες ἀπέβλεψαν εἰς Ἀριστείδην, ὡς ἐκείνῳ μάλιστα τῆς ἀρετῆς ταύτης προσηκούσης.

Οὐ μόνον δὲ πρὸς εὐνοίαν καὶ χάριν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὀργὴν καὶ πρὸς ἔχθραν ἰσχυρότατος ἦν ὑπὲρ τῶν δικαίων ἀντιβῆναι. Λέγεται γοῦν ποτε διώκων ἐχθρὸν ἐν δικαστηρίῳ, 15 μετὰ τὴν κατηγορίαν οὐ βουλομένων ἀκούειν τοῦ κινδυνεύοντος τῶν δικαστῶν, ἀλλὰ τὴν ψῆφον εὐθύς αἰτούντων ἐπ' αὐτὸν, ἀναπηδήσας τῷ κρινομένῳ συνικετεύειν, ὅπως ἀκουσθεῖη καὶ τύχοι τῶν νομίμων.

Πάλιν δὲ κρίνων ἰδιώταις διπλῶς, τοῦ ἐτέρου λέγοντος, ὡς 20 πολλὰ τυγχάνει τὸν Ἀριστείδην ὁ ἀντίδικος λελυπηκώς, Λέγ', ὦ γὰρ θεέ, ἔφη, μᾶλλον εἴ τι σέ κακὸν πεποίηκε· σοὶ γάρ, οὐκ ἐμαυτῷ, δικάζω.

Πασῶν δὲ τῶν περὶ αὐτὸν ἀρετῶν ἡ δικαιοσύνη μάλιστα τοῖς πολλοῖς αἰσθησιν παρεῖχε, διὰ τὸ τὴν χρεῖαν ἐνδελεχεστάτην 25 αὐτῆς καὶ κοινοτάτην ὑπάρχειν. Ὅθεν, ἀνὴρ πένης καὶ δημοτικὸς, ἐκτίησάτο τὴν βασιλικωτάτην καὶ θειοτάτην προσηγορίαν τὸν Δίκαιον. Ὁ τῶν βασιλείων καὶ τυράννων οὐδεὶς ἐξήλωσεν, ἀλλὰ Πολιορκηταί, καὶ Κεραυνοὶ, καὶ Νικάτορες, ἔνιοι δ' Ἀετοὶ καὶ Ἰέρακες ἔχαιρον προσαγορευόμε- 30 νοι, τὴν ἀπὸ τῆς βίας καὶ τῆς δυνάμεως, ὡς ἔοικε, μᾶλλον, ἢ τὴν ἀπὸ τῆς ἀρετῆς δόξαν ἀγαπῶντες.

Τῷ δ' οὖν Ἀριστείδῃ συνέβη τὸ πρῶτον ἀγαπωμένῳ διὰ τὴν ἐπωνυμίαν, ὕστερον φθονεῖσθαι. Ὁ γὰρ δῆμος ἐπὶ τῇ

νίκη μέγα φρονῶν, ἤχθετο τοῖς ὄνομα καὶ δόξαν ὑπὲρ τοὺς πολλοὺς ἔχουσι. Καὶ συνελθόντες εἰς ἄστυ πανταχόθεν, ἐξοστρακίζουσι τὸν Ἀριστείδην, ὄνομα τῷ φθόνῳ τῆς δόξης φόβον τυραννίδος θέμενοι. Μοχθηρίας γὰρ οὐκ ἦν ζημία
 5 ὁ ἐξοστρακισμός, ἀλλ' ἐκαλεῖτο μὲν, δι' εὐπρέπειαν, ὄγκου καὶ δυνάμειος βαρυτέρας ταπείνωσις καὶ κόλασις.

Γραφομένων οὖν τότε τῶν ὀστράκων, λέγεται τινα τῶν ἀγροαμμάτων καὶ παντελῶς ἀγροίκων, ἀναδόντα τῷ Ἀριστείδῃ τὸ ὄστρακον, ὡς ἐνὶ τῶν τυχόντων, παρακαλεῖν, ὅπως
 10 Ἀριστείδῃ ἐγγράψει. Τοῦ δὲ θαυμάσαντος καὶ πυθομένου, μή τι κακὸν αὐτῷ Ἀριστείδης πεποίηκεν, Οὐδὲν, εἶπεν, οὐδὲ γινώσκω τὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' ἐνοχλοῦμαι πανταχοῦ τὸν Δίκαιο ἀκούων. Ταῦτ' ἀκούσαντα τὸν Ἀριστείδην ἀποκρίνασθαι μὲν οὐδὲν, ἐγγράψαι δὲ τοῦνομα τῷ
 15 ὀστράκῳ καὶ ἀποδοῦναι. Τῆς δὲ πόλεως ἀπαλλαττόμενος ἤδη, τὰς χεῖρας ἀνατείνας εἰς τὸν οὐρανόν, ἠΰξατο, μηδένα καιρὸν Ἀθηναίους καταλαβεῖν, ὃς ἀναγκάσει τὸν δῆμον Ἀριστείδου μνησθῆναι.

Οἱ Ἕλληνες ἐτέλουν μὲν τινα, καὶ Λακεδαιμονίων ἡγου-
 20 μένων, ἀποφορὰν εἰς τὸν πόλεμον, ταχθῆναι δὲ βουλόμενοι κατὰ πόλιν ἐκάστοις τὸ μέτριον, ᾗτήσαντο παρὰ τῶν Ἀθηναίων Ἀριστείδην, καὶ προσέταξαν αὐτῷ, χώραν τε καὶ προσόδους ἐπισκευάμενον ὀρίσαι τὸ κατ' ἄξιον ἐκάστῳ καὶ δύνα-
 25 μιν. Ὁ δὲ τηλικαύτης ἐξουσίας κύριος γενόμενος, καὶ τρόπον τινα τῆς Ἑλλάδος ἐπ' αὐτῷ μόνῳ τὰ πράγματα πάντα θεμένης, πένης μὲν ἐξῆλθεν, ἐπανῆλθε δὲ πενέστερος, οὐ μόνον καθαρῶς καὶ δικαίως, ἀλλὰ καὶ προσφιλῶς πᾶσι καὶ ἀρμοδίως τὴν ἐπιγραφὴν τῶν χρημάτων ποιησάμενος. Ὡς γὰρ οἱ παλαιοὶ τὸν ἐπὶ Κρόνου βίον, οὕτως οἱ σύμμαχοι τῶν Ἀθη-
 30 ναίων τὸν ἐπ' Ἀριστείδου φόρον, εὐποτιμᾶν τινα τῆς Ἑλλάδος ὀνομάζοντες, ὕμνου, καὶ μάλιστα μετ' οὐ πολὺν χρόνον διπλασιασθέντος, εἰτ' αὖθις τριπλασιασθέντος.

Ἀριστείδης εἰς τὸ ἄρχειν ἀνθρώπων τοσούτων καταστήσας τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, αὐτὸς ἐνέμεινε τῇ πενίᾳ, καὶ τὴν ἀπὸ

τοῦ πένης εἶναι δόξαν οὐδὲν ἤττον ἀγαπῶν τῆς ἀπὸ τῶν τροπαίων διετέλεσε. Ἀῆλον δ' ἐκείθεν. Καλλίας ὁ δα-
 δοῦχος ἦν αὐτῷ γένει προσήκων· τοῦτον οἱ ἐχθροὶ θανάτου
 διώκοντες ἐπεὶ περὶ ὧν ἐγράψαντο μετρίως κατηγόρησαν,
 εἰπὼν τινα λόγον ἔξωθεν τοιοῦτον, πρὸς τοὺς δικαστὰς· 5
 Ἀριστείδην, ἔφησαν, ἴστε, τὸν Λυσιμάχου, θαυμαζόμενον ἐν
 τοῖς Ἕλλησι· τοῦτ' πῶς οἶσθε τὰ κατ' οἶκον ἔχειν, ὁρῶντες
 αὐτὸν ἐν τριβωνί τοιούτῳ προερχόμενον εἰς τὸ δημόσιον·
 ἄρ' οὐκ εἰκός ἐστι, τὸν ὀιγοῦντα φανερώς, καὶ πεινῆν οἴκοι,
 καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων σπανίζειν· τοῦτον μέντοι Καλλί- 10
 υς, ἀνεπιὼν αὐτῷ ὄντα, πλουσιώτατος ὢν Ἀθηναίων, περιο-
 ρᾷ μετὰ τέκνων καὶ γυναικὸς ἐνδεόμενον, πολλὰ κεχρημένος τῷ
 ἀνδρὶ, καὶ πολλάκις αὐτοῦ τῆς παρ' ὑμῖν δυνάμεως ἀπολειαν-
 κώς. Ὁ δὲ Καλλίας ὁρῶν ἐπὶ τούτῳ μάλιστα θορυβοῦντας τοὺς
 δικαστὰς καὶ χαλεπῶς πρὸς αὐτὸν ἔχοντας, ἐκάλει τὸν Ἀρι- 15
 στείδην, ἀξιῶν μαρτυρῆσαι πρὸς τοὺς δικαστὰς, ὅτι πολλάκις
 αὐτοῦ πολλὰ καὶ διδόντος καὶ δεομένου λαβεῖν, οὐκ ἠθέλη-
 σεν, ἀποκρινόμενος, ὥς μᾶλλον αὐτῷ διὰ τὴν πηνίαν μέγα
 φρονεῖν ἢ Καλλίᾳ διὰ τὸν πλοῦτον προσήκει. Ταῦτα τοῦ
 Ἀριστείδου τῷ Καλλίᾳ προσμαρτυρήσαντος, οὐδείς ἦν τῶν 20
 ἀκουόντων, ὃς οὐκ ἀπῆει πένης μᾶλλον, ὥς Ἀριστείδης, εἶναι
 βουλούμενος, ἢ πλουτεῖν, ὥς Καλλίας.

III.

THEMISTOCLES.

Λέγεται ὁ Θεμιστοκλῆς, Νεοκλέους υἱός, οὕτω παράφορος
 πρὸς δόξαν εἶναι, καὶ πράξεων μεγάλων ὑπὸ φιλοτιμίας
 ἐραστής, ὥστε νέος ὢν ἔτι, τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης πρὸς 25
 τοὺς βαρβάρους γενομένης, καὶ τῆς Μιλτιάδου στρατηγίας
 διαβοηθείσης, σύννους ὁρᾶσθαι τὰ πολλὰ πρὸς ἐαυτῷ, καὶ

τὰς νύκτας ἀγρυπνεῖν, καὶ τοὺς πότους παραιτεῖσθαι τοὺς
 συνήθεις, καὶ λέγειν πρὸς τοὺς ἐρωτῶντας καὶ θαυμάζοντας
 τὴν περὶ τὸν βίον μεταβολήν, ὡς καθεύδειν αὐτὸν οὐκ ἐῴη
 τὸ τοῦ Μιλτιάδου τρόπαιον. Οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πέρας ὄντο
 5 τοῦ πολέμου τὴν ἐν Μαραθῶνι τῶν βαρβάρων ἦτιαν εἶναι,
 Θεμιστοκλῆς δὲ ἀρχὴν μεζόνων ἀγώνων, ἐφ' οὓς ἑαυτὸν ὑπὲρ
 τῆς ὅλης Ἑλλάδος ἤλειψεν αἰεὶ, καὶ τὴν πόλιν ἤσκει, πόρρω-
 θεν ἥδη προσδοκῶν τὸ μέλλον.

Καὶ πρῶτον μὲν τὴν Λαυριωτικὴν πρόσδοον ἀπὸ τῶν
 10 ἀργυρεῶν μετάλλων ἔσθος ἐχόντων Ἀθηναίων διανέμεσθαι,
 μόνος εἰπεῖν ἐτόλμησε παρελθὼν εἰς τὸν δῆμον, ὡς χρῆ, τὴν
 διανομὴν ἐάσαντας, ἐκ τῶν χρημάτων τούτων κατασκευάσα-
 σθαι τριήρεις ἐπὶ τὸν πρὸς Αἰγινήτας πόλεμον. Ἦκμαζε γὰρ
 οὗτος ἐν τῇ Ἑλλάδι μάλιστα, καὶ κατεῖχον οἱ Αἰγινῆται
 15 πλήθει νεῶν τὴν θάλασσαν. Ἦι καὶ ῥᾶν Θεμιστοκλῆς
 συνέπεισεν, οὐ Δαρεῖον, οὐδὲ Πέρσας (μακρὰν γὰρ ἦσαν
 οὗτοι, καὶ δέος οὐ πάνυ βεβαῖον ὡς ἀφιζόμενοι παρεῖχον) ἐπι-
 σείων, ἀλλὰ τῇ πρὸς Αἰγινήτας ὁργῇ καὶ φιλονεικίᾳ τῶν
 πολιτῶν ἀποχωρησάμενος εὐκαίρως ἐπὶ τὴν παρασκευήν.
 20 Ἐκατὸν γὰρ ἀπὸ τῶν χρημάτων ἐκείνων ἐποίηθσαν τριή-
 ρεις, αἱ καὶ πρὸς Πέρσας ἐναυμάχησαν. Ἐκ δὲ τούτου κατὰ
 μικρὸν ὑπάγων καὶ καταβιβάζων τὴν πόλιν πρὸς τὴν θά-
 λασσαν, ὡς τὰ περὶ μὲν οὐδὲ τοῖς ὁμόροις ἀξιομάχους ὄντας,
 τῇ δ' ἀπὸ τῶν νεῶν ἀλκῇ καὶ τοὺς βαρβάρους ἀμύνασθαι, καὶ
 25 τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν δυναμένους, ἀντὶ μονίμων ὀπλιτῶν, οἷς
 φησι Πλάτων, ναυβάτας καὶ θαλαττίους ἐποίησε· καὶ δι-
 αβολὴν καθ' αὐτοῦ παρέσχεν, ὡς ἄρα Θεμιστοκλῆς τὸ δόρυ
 καὶ τὴν ἀσπίδα τῶν πολιτῶν παρελόμενος, εἰς ὑπήρεσιον καὶ
 κόπην συνέστειλε τὸν τῶν Ἀθηναίων δῆμον. Ἐπραξε δὲ
 30 ταῦτα Μιλτιάδου κρατήσας ἀντιλέγοντος. Εἰ μὲν δὲ τὴν
 ἀκρίβειαν καὶ τὸ καθαρόν τοῦ πολιτεύματος ἔβλαψεν, ἢ μὴ,
 ταῦτα πράξας, ἔστω φιλοσοφώτερον ἐπισκοπεῖν. Ὅτι δ' ἡ
 τότε σωτηρία τοῖς Ἑλλησιν ἐκ τῆς θαλάσσης ὑπῆρξε, καὶ τὴν
 Ἀθηναίων πόλιν λυθεῖσαν ἔστησαν αἱ τριήρεις ἐκείναι, τὰ

τ' ἄλλα, καὶ Ξέρξης αὐτὸς ἐμαρτύρησε. Τῆς γὰρ περὶ αὐτῆς
δυνάμεως ἀθραύστου διαμενούσης, ἔφυγε μετὰ τὴν τῶν νεῶν
ἥτταν, ὡς οὐκ ὦν ἀξιόμαχος. Καὶ Μαρδόνιον ἐμποδῶν
εἶναι τοῖς Ἕλλησι τῆς διώξεως μᾶλλον, ἢ δουλωσόμενον
αὐτοὺς, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, κατέλιπεν.

IV.

THEMISTOCLES.

Incidents in the Second Persian War.

Θεμιστοκλῆς παραλαβὼν τὴν ἀρχήν, εὐθύς μὲν ἐπεχείρησε
τοὺς πολλὰς ἐμβιβάζειν εἰς τὰς τριήρεις, καὶ τὴν πόλιν
ἔπεισεν ἐκλιπόντας ὡς προσωτάτω τῆς Ἑλλάδος ἀπαντῆν τῇ
βαρβάρῳ κατὰ θάλασσαν. Προσεχόντων δὲ τῶν Ἀθηναίων
αὐτῷ, πέμπεται μετὰ νεῶν ἐπ' Ἀρτεμίσιον τὰ στενὰ φυλάξων. 10
Ἐνθα δὴ τῶν μὲν Ἑλλήνων Εὐρυβιάδην καὶ Λακεδαιμονίους
ἡγεῖσθαι κελευόντων, τῶν δὲ Ἀθηναίων, ὅτι πλήθει τῶν
νεῶν σύμπαντας ὁμοῦ τι τοὺς ἄλλους ὑπερέβαλλον, οὐκ ἀξι-
ούντων ἐτέροις ἐπεσθαι, συνιδὼν τὸν κίνδυνον ὁ Θεμιστο-
κλῆς, αὐτὸς τε τὴν ἀρχὴν Εὐρυβιάδῃ παρήκε, καὶ κατεπράυ- 15
νε τοὺς Ἀθηναίους, ὑπισχνόμενος, ἂν ἄνδρες ἀγαθοὶ
γίνωνται πρὸς τὸν πόλεμον, ἐκόντας αὐτοῖς παρῆξιν εἰς τὰ
λοιπὰ πειθομένους τοὺς Ἕλληνας. Δι' ὅπερ δοκεῖ τῆς
σωτηρίας αἰτιώτατος γενέσθαι τῇ Ἑλλάδι, καὶ μάλιστα τοὺς
Ἀθηναίους προαγαγεῖν εἰς δόξαν, ὡς ἀνδρεῖα μὲν τῶν πο- 20
λεμίων, εὐγνωμοσύνη δὲ τῶν συμμάχων περιγενομένους.

Δι' αὐτὴν γὰρ τότε πρὸς τὰς τῶν βαρβάρων ναῦς περὶ
τὰ στενὰ μάχαι κρίσιν μὲν εἰς τὰ ὅλα μεγάλην οὐκ ἐποίησαν,
τῇ δὲ πειρᾷ μάλιστα τοὺς Ἕλληνας ὤνησαν, ὑπὸ τῶν ἔργων
παρὰ τοὺς κινδύνους διδαχθέντας, ὡς οὔτε πλήθη νεῶν, οὔτε 25
κόσμοι καὶ λαμπρότητες ἐπισήμων, οὔτε κραυγαὶ κομπώδεις,

ἢ βάρβαροι παιᾶνες ἔχουσι τι δεινὸν ἀνδράσιν ἐπισταμένοις εἰς χεῖρας ἵεναι, καὶ μάχεσθαι τολμῶσιν· ἀλλὰ δεῖ τῶν τοιούτων καταφρονοῦντας ἐπ' αὐτὰ τὰ σώματα φέρεσθαι, καὶ πρὸς ἐκεῖνα διαγωνίζεσθαι συμπλακέντας. Ὁ δὲ καὶ Πην-
 5 δαρος οὐ κακῶς ἔοικε συνιδῶν ἐπὶ τῆς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ μάχης εἰπεῖν, ὅθι παῖδες Ἀθηναίων ἐβόλοντο φανεράν κρηπίδα ἐλευθερίας. Ἀρχὴ γὰρ ὄντως τοῦ νικᾶν τὸ θαρσύν.

Ξέρξου δὲ διὰ τῆς Λαοίδος ἄνωθεν ἐμβalόντος εἰς τὴν
 10 Φωκίδα, καὶ τὰ τῶν Φωκίων ἄσπι πυρπολοῦντος, οὐ προσήμυνον οἱ Ἕλληνες, καὶ περ τῶν Ἀθηναίων δεομένων εἰς τὴν Βοιωτίαν ἀπαντῆσαι πρὸ τῆς Ἀττικῆς, ὥς περ αὐτοὶ κατὰ θάλασσαν ἐπ' Ἀρτεμίσιον ἐβοήθησαν. Μηδενὸς δ' ὑπακούοντος αὐτοῖς, ἀλλὰ τῆς Πελοποννήσου περιεχομένων, καὶ πᾶσαν ἐντὸς
 15 Ἰσθμοῦ τὴν δύναμιν ὥρμημένων συνάγειν, καὶ διατειχιζόντων τὸν Ἰσθμὸν εἰς θάλασσαν ἐκ θαλάσσης, ἅμα μὲν ὀργῇ τῆς προδοσίας εἶχε τοὺς Ἀθηναίους, ἅμα δὲ θυμῷ καὶ κατῆφεια μέμονωμένους. Μάχεσθαι μὲν γὰρ οὐδ' ἐπαύοντο μυριάσι στρατοῦ τοσαύταις· ὁ δ' ἦν μόνον ἀναγκαῖον ἐν τῷ
 20 παρόντι, τὴν πόλιν ἀφέντας ἐμψῦναι ταῖς ναυσὶν, οἱ πολλοὶ χαλεπῶς ἤκουον, ὥς μήτε νίκης δεόμενοι, μήτε σωτηρίαν ἐπιστάμενοι, θεῶν τε ἱερὰ καὶ πατέρων ἡρῶα προῖεμένων.

Ἐνθα δὲ Θεμιστοκλῆς ἀπορῶν τοῖς ἀνθρωπίνους λογισμοῖς προσάγεσθαι τὸ πλῆθος, σημεῖα δαιμόνια καὶ χρη-
 25 σμούς ἐπήγειν αὐτοῖς, καὶ κρατήσας τῇ γνώμῃ, ψήφισμα γράφει, τὴν μὲν πόλιν παρακαταθέσθαι τῇ Ἀθηνᾷ τῇ Ἀθηναίων μεδουσίῃ, τοὺς δ' ἐν ἡλικίᾳ πάντας ἐμβαλεῖν εἰς τὰς τριῆρεις, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας καὶ ἀνδράποδα σῶζειν ἕκαστον ὥς δυνατόν. Κυρωθέντος δὲ τοῦ ψηφίσματος, οἱ πλεῖστοι
 30 τῶν Ἀθηναίων ὑπεξέθεντο γονέας καὶ γυναῖκας εἰς Τροιζῆνα, φιλοτίμως πάνυ τῶν Τροιζηνίων ὑποδεχομένων. Καὶ γὰρ τρέφειν ἐψηγίσαντο δημοσίᾳ, δύο ὀβολοὺς ἑκάστῳ διδόντες, καὶ τῆς ὀπώρας λαμβάνειν τοὺς παῖδας ἐξεῖναι πανταχόθεν, ἔτι δ' ὑπὲρ αὐτῶν διδασκάλοις τελεῖν μισθούς.

Ἐκπλεούσης δὲ τῆς πόλεως, τοῖς μὲν οἶκτον τὸ θάναμα, τοῖς δὲ θαῦμα τῆς τόλμης παρεῖχε, γονέας μὲν ἄλλη προπεμπόντων, αὐτῶν δ' ἀκάμπτων πρὸς οἰμωγὰς καὶ δάκρυα γυναικῶν καὶ τέκνων περιβολὰς διαπερώντων εἰς τὴν νῆσον. Καίτοι πολλοὶ μὲν διὰ γῆρας ἀπολιμπανόμενοι τῶν πολιτῶν 5 ἔλειον εἶχον. Ἦν δὲ τις καὶ ἀπὸ τῶν ἡμέρων καὶ συντροφῶν ζῶων ἐπικλῶσα γλυκυθυμία, μετ' ὠρυγῆς καὶ πόθου συμπαραθεόντων ἐμβυαίνουσι τοῖς ἑαυτῶν τροφεῦσιν. Ἐν οἷς ἱστορεῖται κύνων Ξανθίππου, τοῦ Περικλέους πατρὸς, οὐκ ἀνασχόμενος τὴν ἀπ' αὐτοῦ μόνωσιν, ἐναλίσθαι τῇ θαλάσῃ, 10 καὶ τῇ τριήρει παρανηχόμενος, ἐμπεισὲν εἰς τὴν Σαλαμῖνα καὶ λειποθυμήσας ἀποθανεῖν εὐθύς. Οὗ καὶ τὸ δεικνύμενον ἄχρι νῦν καὶ καλούμενον Κυνὸς σῆμα τάφον εἶναι λέγουσι.

Ταῦτα δὴ μεγάλα τοῦ Θεμιστοκλέους. Εὐρυβιάδου τὴν 15 μὲν ἡγεμονίαν τῶν νεῶν ἔχοντας διὰ τὰ τῆς Σπάρτης ἀξίωμα, μαλακοῦ δὲ περὶ τὸν κίνδυνον ὄντος, αἶρειν δὲ βουλομένου καὶ πλεῖν ἐπὶ τὸν Ἰσθμὸν, ὅπου καὶ τὸ πεζὸν ἤθροιστο τῶν Πελοποννησίων, ὁ Θεμιστοκλῆς ἀντέλεγεν· ὅτι καὶ τὰ μνημονεύμενα λεχθῆναι φασι. Τοῦ γὰρ Εὐρυβιάδου πρὸς 20 αὐτὸν εἰπόντος· ὦ Θεμιστόκλεις, ἐν τοῖς ἀγῶσι τοὺς προεξανισταμένους φαρίζουσι· Ναὶ, εἶπεν ὁ Θεμιστοκλῆς, ἀλλὰ τοὺς ἀπολειφθέντας οὐ στεφανοῦσιν. Ἐπαραμένου δὲ τὴν βακτηρίαν ὡς πατάξοντος, ὁ Θεμιστοκλῆς ἔφη· Πάταξον μὲν, ἄκουσον δέ. Θαυμάσαςτος δὲ τὴν πραότητα τοῦ Εὐρυβιάδου, καὶ λέγειν κειεύσαντος, ὁ μὲν Θεμιστοκλῆς ἀνῆγεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν λόγον. Εἰπόντος δὲ τινος, ὡς ἀνὴρ ἄπολις οὐκ ὀρθῶς διδάσκει τοὺς ἔχοντας ἐγκαταλιπεῖν καὶ προέσθαι τὰς πατρίδας, ὁ Θεμιστοκλῆς ἐπιστρέψας τὸν λόγον, Ἴμεις 25 τοι, εἶπεν, ὦ μοχθηρὲ, τὰς μὲν οἰκίας καὶ τὰ τεῖχη καταλελοιπάμεν, οὐκ ἀξιοῦντες, ἀψύχων ἔνεκα, δουλεύειν· πόλις δ' ἡμῶν ἐστὶ μεγίστη τῶν Ἑλληνίδων, αἱ διωκόσαι τριήρεις, αἱ νῦν ὑμῶν παρισταῖσι βοηθοὶ σώζεσθαι δι' αὐτῶν βουλομένοις. Εἰ δ' ἄπιτα δεύτερον ἡμᾶς προδόντες, ἀντίκα πύσεται τις

Ἑλλήνων, Ἀθηναίους καὶ πόλιν ἑλευθέραν, καὶ χώραν οὐ
χείρονα κεκτημένους, ἧς ἀπέβαλον. Ταῦτα τοῦ Θεμιστο-
κλέους εἰπόντος, ἔννοια καὶ δέος ἔσχε τὸν Εὐρυβιάδην τῶν
Ἀθηναίων, μὴ σφᾶς ἀπολιπόντες οἰχῶνται.

- 5 Λέγεται δ' ὑπὸ τινων, τὸν μὲν Θεμιστοκλέα περὶ τούτων
ἀπὸ τοῦ καταστρώματος ἄνωθεν τῆς νεῶς διαλέγεσθαι, γλαῦ-
κα δ' ὀφθῆναι διαπετομένην ἐπὶ τὰ δεξιὰ τῶν νεῶν, καὶ
τοῖς καρχησίοις ἐπικαθίζουσιν· δι' ὃ δὴ καὶ μάλιστα προς-
έθεντο τῇ γνώμῃ, καὶ παρесеκευάζοντο ναυμαχῆσοντες. Ἄλλ'
- 10 ἐπεὶ τῶν πολεμίων ὁ στόλος τῇ Ἀττικῇ κατὰ τὸ Φαληρικὸν
προσφερόμενος, τοὺς περὶ ἀπέκρινεν αἰγιαλοὺς, αὐτὸς τε
βασιλεὺς μετὰ τοῦ πεζοῦ στρατοῦ καταβάς ἐπὶ τὴν Θύλλασ-
σαν ἄθρους ὦφθη, τῶν δυνάμεων ὁμοῦ γενομένων, ἐξεφύη-
σαν οἱ τοῦ Θεμιστοκλέους λόγοι τῶν Ἑλλήνων, καὶ πάλιν
- 15 ἐπάπταινον οἱ Ἥελοποννήσιοι πρὸς τὸν Ἰσθμὸν, εἴ τις ἄλλο
τι λέγοι χαλεπαίνοντες. Ἐδόκει δὲ τῆς νυκτὸς ἀποχωρεῖν
καὶ παρηγγέλλετο πλοῦς τοῖς κυβερνήταις. Ἐνθα δὴ βαρέ-
ως φέρον ὁ Θεμιστοκλῆς, εἰ τὴν ὑπὸ τοῦ τόπου καὶ τῶν
στενῶν προέμενοι βοήθειαν οἱ Ἕλληνες διαλυθήσονται
- 20 κατὰ πόλεις, ἐβουλεύετο καὶ συνετίθει τὴν περὶ τὸν Σκίρνον
πραγματείαν. Ἦν δὲ τῷ γένει Πέρσης ὁ Σκίρνος αἰχμάλω-
τος, εἵρους δὲ τῷ Θεμιστοκλεῖ, καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ παι-
δαγωγός. Ὅν ἐκπέμπει πρὸς τὸν Πέρσην κρύφα, κελύσας
λέγειν, ὅτι Θεμιστοκλῆς, ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγός, αἰρού-
- 25 μενος τὰ βασιλέως, ἐξαγγέλλει πρῶτος αὐτῷ τοὺς Ἕλληνας
ἀποδιδράσκοντας, καὶ διακελεύεται μὴ παρῆναι φυγεῖν αὐ-
τοῖς, ἀλλ' ἐν ᾧ ταράσσονται τῶν πεζῶν χωρὶς ὄντες, ἐπιθέ-
σθαι καὶ διαφθεῖραι τὴν ναυτικὴν δύναμιν. Ταῦτα δ' ὁ
Ξέρξης ὡς ἀπ' εὐνοίας λελεγμένα δεξιόμενος, ἤσθη, καὶ τέλος
- 30 εὐθύς ἐξέφερε πρὸς τοὺς ἡγεμόνας τῶν νεῶν, τὰς μὲν ἄλλας
πληροῦν καθ' ἡσυχίαν, διακοσίαις δ' ἀναχθέντας ἤδη περι-
βαλεῖσθαι τὸν πόρον ἐν κύκλῳ πάντα, καὶ διαζῶσαι τὰς
νήσους, ὅπως ἐκφύγῃ μηδεὶς τῶν πολεμίων. Οὕτως οἱ
Ἕλληνες ἐκινήθησαν ἀνάγκῃ πρὸς τὸν κίνδυνον.

Ἄμα δ' ἡμέρα Ξέρξης μὲν ἄνω καθῆστο τὸν στόλον ἐποπιτεύων καὶ τὴν παράταξιν, ὥς μὲν Φανόδημός φησιν, ὑπὲρ τὸ Ἡράκλειον, ἢ βραχεῖ πόρῳ διείσγεται τῆς Ἀττικῆς ἢ νῆσος, ὥς δ' Ἀκιστόδωρος, ἐν μεθορίῳ τῆς Μεγαρίδος, ὑπὲρ τῶν καλουμένων Κεράτων, χρυσοῦν δίφρον θέμενος, καὶ γραμματεῖς πολλοὺς παραστησάμενος, ὧν ἕργον ἦν ἀπογράφεσθαι κατὰ τὴν μάχην τὰ πραττόμενα.

Περὶ δὲ τοῦ πλήθους τῶν βαρβαρικῶν νεῶν Δισχύλος ὁ ποιητής, ἐν τραγῳδίᾳ Πέρσαις, λέγει ταῦτα·

Ξέρξῃ δὲ (καὶ γὰρ οἶδα) χιλιάς μὲν ἦν
 νεῶν τὸ πλήθος· αἱ δ' ὑπέρκομποι τάχει
 Ἑκατὸν δις ἦσαν, ἑπτὰ θ'· ὧδ' ἔχει λόγος·

τῶν δ' Ἀττικῶν, ἑκατὸν ὀγδοήκοντα τὸ πλήθος οὐσῶν, ἑκάστη τοὺς ἀπὸ τοῦ καταστρώματος μαχομένους ὀκτωκαίδεκα εἶχεν· ὧν τοξόται τέσσαρες ἦσαν, οἱ λοιποὶ δ' ὀπλίται. Δοκεῖ δ' οὐχ ἥττον εὖ τὸν καιρὸν ὁ Θεμιστοκλῆς, ἢ τὸν τόπον, συνιδῶν καὶ φυλάξας, μὴ πρότερον ἀντιπρώρους καταστήσαι ταῖς βαρβαρικαῖς τὰς τριήρεις, ἢ τὴν εἰσθυῖαν, ὥραν παραγεῖσθαι, τὴν τὸ πνεῦμα λαμπρὸν ἐκ πελάγους αἰεὶ καὶ κύμα διὰ τῶν στενῶν κατάγουσαν· ὃ τὰς μὲν Ἑλληνικάς οὐκ ἔβλαπτε ναῦς, ἀλιτενεῖς οὐσας καὶ τιπεινοτέρας, τὰς δὲ βαρβαρικάς, ταῖς τε πρήμναις ἀνεστῶσας καὶ τοῖς καταστρώμασιν ὑφορόφους καὶ βαρείας ἐπιφερομένους ἔσφαλλε προσπίπτον, καὶ παρεδίδου πλαγίας τοῖς Ἑλλήσιν ὀξέως προσφερομένοις, καὶ τῷ Θεμιστοκλεῖ προσέχουσιν, ὥς ὁρῶντι μάλιστα τὸ συμφέρον.

Τοῦ δὲ ἀγῶνος ἤδη πολὺ προβεβηκότος, φῶς μὲν ἐκλάμψαι μέγα λέγουσιν Ἐλευσινόθεν, ἤχον δὲ καὶ φωνὴν τὸ Θριάσιον κατέχειν πεδίον, ἄχρι τῆς θαλάσσης, ὥς ἀνθρώπων ὁμοῦ πολλῶν τὸν μυστικὸν ἐξαγαγόντων Ἴακχον. Ἐκ δὲ τοῦ πλήθους τῶν φθεγγομένων κατὰ μικρὸν ἀπὸ γῆς ἀναφερόμενον νέφος ἔδοξεν αὐτοῖς ὑπονοστεῖν καὶ κατασκήπτειν εἰς τὰς τριήρεις. Ἄλλοι δὲ φάσματα καὶ εἰδῶλα καθορᾶν

ἔδοξαν ἐνόπλων ἀνδρῶν, ἀπ' Αἰγίνης τὰς χεῖρας ἀνεχόντων πρὸ τῶν Ἑλληνικῶν τριηρῶν · οὓς εἰκάσον Αἰακίδας εἶναι, παρακεκλημένους εὐχαῖς πρὸ τῆς μάχης ἐπὶ τὴν βοήθειαν. Πρῶτος μὲν οὖν λαμβάνει ναὺν Λυκομήδης, ἀνὴρ Ἀθηναῖος, τρι-
 5 ηραρχῶν, ἧς τὰ παράσημα περικόψας ἀνέθηκεν Ἀπόλλωνι δαφνηφόρῳ. Οἱ δ' ἄλλοι τοῖς βαρβάροις ἐξισούμενοι τὸ πλῆθος, ἐν στενῷ κατὰ μέρος προσφερομένους καὶ περιπίπτοντας ἀλλήλοις, ἐτρέψαντο μέχρι δαίλης ἀντισχόντας, ὡς εἶρθηκε Σιμωνίδης, τὴν καλὴν ἐκείνην καὶ περιβόητον ἀράμενοι
 10 νίκην, ἧς οὐθ' Ἕλλησιν, οὔτε βαρβάροις ἐνάλιον ἔργον εἴργασται λαμπρότερον, ἀνδρείᾳ μὲν καὶ προθυμίᾳ κοινῇ τῶν ναυμαχησάντων, γνώμῃ δὲ καὶ δεινότητι Θεμιστοκλέους.

Πόλεων μὲν οὖν τὴν Αἰγινητῶν ἀριστεύσαι φησιν Ἡρόδοτος, Θεμιστοκλεῖ δὲ, καίπερ ἄκοντες ὑπὸ φθόνου, τὸ πρω-
 15 τεῖον ἀπέδωσαν ἅπαντες. Ἐπεὶ γὰρ ἀναχωρήσαντες εἰς τὸν Ἰσθμὸν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τὴν ψῆφον ἔφερον οἱ στρατηγοί, πρῶτον μὲν ἕκαστος ἑαυτὸν ἀπέφαινε ἀρετῇ, δεύτερον δὲ μεθ' ἑαυτὸν Θεμιστοκλέα. Λακεδαιμόνιοι δὲ εἰς τὴν Σπάρτην αὐτὸν καταγαγόντες, Εὐρυβιάδῃ μὲν ἀνδρείας, ἐκείνῳ δὲ
 20 σοφίας ἀριστεῖον ἔδωσαν, θαλλοῦ στέφανον · καὶ τῶν κατὰ τὴν πόλιν ἀμμάτων τὸ πρωτεῖον ἐδώρῃσαντο, καὶ τριακοσίους τῶν νέων πομποὺς ἄχρι τῶν ὄρων συνεξέπεμψαν. Λέγεται δ', Ὀλυμπίων τῶν ἐφεξῆς ἀγομένων, καὶ παρελθόντος εἰς τὸ στάδιον τοῦ Θεμιστοκλέους, ἀμελήσαντας τῶν ἀγωνι-
 25 στῶν τοὺς παρόντας, ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνον θεῖσθαι, καὶ τοῖς ξένοις ἐπιδεικνύειν, ἅμα θαυμάζοντας καὶ κροτοῦντας · ὥστε καὶ αὐτὸν ἡσθέντα πρὸς τοὺς φίλους ὁμολογῆσαι τὸν καρπὸν ἀπ' αὐτῶν τῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος αὐτῷ πονηθέντων.

V.

CIMON.

Κίμων ὁ Μιλτιάδου, οὔτε τόλμη Μιλτιάδου λειπόμενος, οὔτε συνέσει Θεμιστοκλέους, δικαιότερος ἀμφοῖν ὁμολογεῖται γενέσθαι, καὶ ταῖς πολεμικαῖς οὐδὲ μικρὸν ἀποδῶν ἀρεταῖς ἐκείνων, ἀμήχανον ὅσον ἐν ταῖς πολιτικαῖς ὑπερβαλέσθαι, νέος ὢν ἔτι καὶ πολέμων ἄπειρος. "Ότε γὰρ τὸν δῆμον, ἐπι- 5 ὄντων Μήδων, Θεμιστοκλῆς ἔπειθε, προέμενον τὴν πόλιν, καὶ τὴν χώραν ἐκλιπόντα, πρὸ τῆς Σαλαμῖνος ἐν ταῖς ναυσὶ τὰ ὅπλα θέσθαι, καὶ διαγωνίσασθαι κατὰ θάλασσαν, ἐκπεπληγμένων τῶν πολλῶν τὸ τόλμημα, πρῶτος Κίμων ὤφθη διὰ τοῦ Κεραμικοῦ παιδρὸς ἀνιὼν εἰς τὴν ἀκρόπολιν μετὰ 10 τῶν ἐταίρων, ἵππου τινὰ χαλινὸν ἀναθεῖναι τῇ θεῷ διὰ χειρῶν κομίζων· ὥς οὐδὲν ἱππικῆς ἀλκῆς, ἀλλὰ ναυμάχων ἀνδρῶν ἐν τῇ παρόντι τῆς πόλεως δεομένης. Ἀναθείς δὲ τὸν χαλινόν, καὶ λαβὼν ἐκ τῶν περὶ τὸν ναὸν κρεμασμένων ἀσπίδων, καὶ προσευξάμενος τῇ θεῷ, κατέβαινεν ἐπὶ θάλασσαν, 15 οὐκ ὀλίγοις ἀρχὴ τοῦ θαυμάειν γενόμενος. Ἦν δὲ καὶ τὴν ἰδέαν οὐ μεμπτὸς ἀλλὰ μέγας, πολλῇ καὶ οὐλῇ τριχὶ κομῶν τὴν κεφαλὴν. Φανεῖς δὲ καὶ αὐτὸν τὸν ἀγῶνα λαμπρὸς καὶ ἀνδρώδης, ταχὺ δόξαν ἐν τῇ πόλει μετ' εὐνοίας ἔσχεν, ἀθροιζομένων πολλῶν πρὸς αὐτόν, καὶ παρακαλούντων ἄξια 20 τοῦ Μαραθῶνος ἤδη διανοεῖσθαι καὶ πράσσειν. Ὁρμήσαντα δ' αὐτόν ἐπὶ τὴν πολιτείαν ἄσμενος ὁ δῆμος ἐδέξατο, καὶ μεστὸς ὢν τοῦ Θεμιστοκλέους, ἀνῆγε πρὸς τὰς μεγιστας ἐν τῇ πόλει τιμὰς καὶ ἀρχάς, εὐάρμοστον ὄντα καὶ προσφιλῇ τοῖς πολλοῖς, διὰ πρῶτητα καὶ ἀφέλειαν. Οὐχ ἥκιστα δ' 25 αὐτόν ᾠξῆσεν Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου τὴν εὐφυΐαν ἐνορῶν τῷ ἦθει, καὶ ποιούμενος οἶον ἀντίπαλον πρὸς τὴν Θεμιστοκλέους δεινότητα καὶ τόλμαν.

Ἐπεὶ δὲ, Μήδων φυγόντων ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἐπέμφθη στρα-

τηγὸς κατὰ θάλασσαν, οὐπω τὴν ἀρχὴν Ἀθηναίων ἔχοντων, ἔτι δὲ Πανσανίᾳ καὶ Λακεδαιμονίοις ἐπομένων, πρῶτον μὲν ἐν ταῖς στρατηγίαις αἰεὶ παρεῖχε τοὺς πολίτας κόσμῳ τε θαυμαστούς καὶ προθυμίᾳ πολὺ πάντων διαφέροντας. Ἐπειτα

- 5 Πανσανίου τοῖς μὲν βασιβύροις διαλεγομένου περὶ προδοσίας, καὶ βυσιλεῖ γράφοντος ἐπιστολάς, τοῖς δὲ συμμάχοις τραχέως καὶ ἀνθάδως προσφερομένον, καὶ πολλὰ δι' ἐξουσίαν καὶ ὄγκον ἀνύητον ὑβρίζοντος, ὑπολαμβάνων πρῶτος τοὺς ἀδικουμένους, καὶ φιλανθρωπῶς ἐξομιλῶν, ἔλαθεν οὐ δι' ὅπλων τὴν Ἑλλάδος ἡγεμονίαν, ἀλλὰ λόγῳ καὶ ἤθει παρελόμενος. Προςετίθετο γὰρ οἱ πλείστοι τῶν συμμάχων ἐκείνῳ τε καὶ Ἀριστείδῃ, τὴν χαλεπότητα τοῦ Πανσανίου καὶ ὑπεροψίαν μὴ φέροντες.

- Κίμων δὲ, τῶν συμμάχων ἤδη προσκεχωρηκότων αὐτῷ, 15 στρατηγὸς εἰς Θράκην ἐπλευσε, πυνθανόμενος, Περσῶν ἄνδρας ἐνδόξους καὶ συγγενεῖς βασιλέως, Ἡρόνα πόλιν, ἐπὶ τῷ Στρυμόνι κειμένην ποταμῷ, κατέχοντας, ἐνοχλεῖν τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκείνον Ἕλλησιν. Πρῶτον μὲν οὖν μάχῃ τοὺς Πέρσας αὐτοὺς ἐνίκησε, καὶ κατέκλεισεν εἰς τὴν πόλιν. 20 Ἐπειτα τοὺς ὑπὲρ Στρυμόνα Θράκας, ὅθεν αὐτοῖς ἐφοίτα σῖτος, ἀνασιάτους ποιῶν, καὶ τὴν χώραν παραφυλάττων ἅπασαν, εἰς τσαυτήν ἀπορίαν τοὺς πολιορκουμένους κατέστησεν, ὥστε Βούτην, τὸν βασιλέως στρατηγόν, ἀπογνόντα τὰ πράγματα, τῇ πόλει πῦρ ἐνεῖναι, καὶ συνδιαφθεῖραι μετὰ 25 τῶν φίλων καὶ τῶν χρημάτων ἑαυτόν. Οὕτω δὲ λαβὼν τὴν πόλιν, ἄλλο μὲν οὐδὲν ἄξιον λόγου ὠφελήθη, τῶν πλείστων τοῖς βασιβύροις συγκατακαέντων· τὴν δὲ χώραν, εὐφυστάτην οὖσαν καὶ καλλίστην, οἰκῆσαι παρέδωκε τοῖς Ἀθηναίοις.

- 30 Ἦδη δ' εὐπορῶν ὁ Κίμων, ἐφόδια τῆς στρατηγίας, ἃ καλῶς ἀπὸ τῶν πολεμίων ἔδοξεν ὠφελῆσθαι, κάλλιον ἀνῆλυσεν εἰς τοὺς πολίτας. Τῶν τε γὰρ ἀγρῶν τοὺς φραγμοὺς ἀφείλαν, ἵνα καὶ τοῖς ξένοις καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς δεομένοις ἀδεῶς ὑπάρχη λαμβάνειν τῆς ὁπώρας· καὶ δειπνον οἰκοὶ παρ'

αὐτῷ, λιτόν μὲν, ἀρκοῦν δὲ πολλοῖς, ἐποιεῖτο καθ' ἡμέραν· ἐφ' ὃ τῶν πενήτων ὁ βουλόμενος εἰσῆει, καὶ διατροφὴν εἶχεν ἀπράγμονα, μόνοις τοῖς δημοσίοις σχολάζων. Ὡς δ' Ἀριστοτέλης φησὶν, οὐχ ἀπάντων Ἀθηναίων, ἀλλὰ τῶν δημοτῶν αὐτοῦ Λακιαδῶν παρεσκευάζετο τῷ βουλομένῳ τὸ δεῖπνον. 5 Αὐτοῖ δὲ νεανίσκοι παρείποντο συνήθως δύο, ἢ τρεῖς, ἀμπεχόμενοι καλῶς· ὃν ἕκαστος, εἴ τις συντύχοι τῷ Κίμωνι τῶν ἡσυχῶν πρεσβύτερος, ἡμφιεσμένος ἐνδεῶς, διημελβετο πρὸς αὐτὸν τὰ ἱμάτια. Καὶ τὸ γινόμενον ἐφαίνετο σεμνόν. Οἱ δ' αὐτοὶ καὶ νόμισμα κομίζοντες ἄφθογον, παριστάμενοι 10 τοῖς κομποῖς τῶν πενήτων ἐν ἀγορᾷ, σιωπῇ τῶν κερματίων ἐνέβαλλον εἰς τὰς χεῖρας.

Τοῦ μεγάλου βασιλέως οὐδεὶς ἐταπείνωσε καὶ συνέστειλε τὸ φρόνημα μᾶλλον ἢ Κίμων. Οὐ γὰρ ἀνῆκεν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀπηλλαγμένον, ἀλλ' ὥσπερ ἐκ ποδὸς διώκων, πρὶν διαπνεῦσαι καὶ στήναι τοὺς βαρβάρους, τὰ μὲν ἐπύρθει καὶ 15 κατεστρέφετο, τὰ δ' ἀφίστη καὶ προσήγετο τοῖς Ἕλλησιν, ὥστε τὴν ἀπ' Ἰωνίας Ἀσίαν ἄχρι Παμφυλίας παντάπασι Περσικῶν ὄπλων ἐρημῶσαι.

Ἦρχε μὲν τῶν βασιλικῶν νεῶν Τιθραύστης, τοῦ δὲ περὶ 20 ζοῦ, ὡς μὲν Ἐφορος λέγει, Φερενδάτης· Καλλισθένης δὲ Ἀριομάνθην τὸν Γωβρύου φησὶ κυριώτατον ὄντα τῆς δυνάμεως, παρὰ τὸν Εὐρυνμέδοιτα ταῖς ναυσὶ παρορμεῖν, οὐκ ὄντα μάχεσθαι τοῖς Ἕλλησι πρόθυμον, ἀλλὰ προσδεχόμενον ὀγδοήκοντα ναῦς Φοινίσσας ἀπὸ Κύπρου προσπλεύσας. 25 Ταύτας φθῆναι βουλόμενος ὁ Κίμων ἀνῆχθη, βιάζεσθαι παρεσκευασμένος, ἂν ἐκύντες μὴ ναυμαχῶσιν. Οἱ δὲ πρῶτον μὲν, ὡς μὴ βιασθεῖεν, εἰς τὸν ποταμὸν εἰσωρμίσαντο, προσφερομένων δὲ τῶν Ἀθηναίων ἀντεξέπλευσαν, ὡς ἱστορεῖ Φανόδημος, ἑξακοσίαις ναυσὶν, ὡς δ' Ἐφορος, πεντήκοντα 30 καὶ τριακοσίαις. Ἔργον δὲ κατὰ γοῦν τὴν θάλασσαν οὐδὲν ὑπ' αὐτῶν ἐπράχθη τῆς δυνάμεως ἄξιον, ἀλλ' εὐθύς εἰς τὴν γῆν ἀποστρέφοντες, ἐξέπιπτον οἱ πρῶτοι, καὶ κατέφευγον εἰς τὸ πεζὸν ἐγγὺς παρατεταγμένον· οἱ δὲ καταλαμβανόμενοι διηφθίροντο μετὰ τῶν νεῶν.

Τῶν δὲ πεζῶν ἐπικαταβάντων πρὸς τὴν θάλασσαν, μέγα
 μὲν ἔργον ἐφαίνετο τῷ Κίμωνι τὸ βιάζεσθαι τὴν ἀπόβασιν,
 καὶ κεκμηκότας ἀκμήσι καὶ πολλαπλασίοις ἐπάγειν τοὺς ἑλ-
 ληνας· ὅμως δὲ φάμη καὶ φρονήματι τοῦ κρατεῖν ὄρων ἐπήρ-
 5 μένους καὶ προθύμους ὁμόσε χωρεῖν τοῖς βαρβάροις, ἀπε-
 βίβαζε τοὺς ὀπλίτας ἔτι θερμοὺς τῷ κατὰ τὴν ναυμαχίαν ἀγῶ-
 νι, μετὰ κραυγῆς καὶ δρόμου προσφερομένους. Ἑποστάντων
 δὲ τῶν Περσῶν καὶ δεξαμένων οὐκ ἀγεννῶς, κρατερὰ μάχη
 συνέστη· καὶ τῶν Ἀθηναίων ἄνδρες ἀγαθοὶ καὶ τοῖς ἀξιώ-
 10 μασι πρῶτοι καὶ διαπρεπεῖς ἔπεσον· πολλῶν δ' ἀγῶνι τρε-
 ψάμενοι τοὺς βαρβάρους ἔκτεινον, εἴτα ἦρουν αὐτοὺς τε καὶ
 σκηρὰς πάντοδαπῶν χρημμάτων γεμούσας. Κίμων δ', ὥσπερ
 ἀθλητῆς δεινός, ἡμέρᾳ μᾶλλον δύο καθηρηκὼς ἀγωνίσματα,
 καὶ τὸ μὲν ἐν Σαλαμῖνι πεζομαχίᾳ, τὸ δ' ἐν Πλαταιαῖς ναυ-
 15 μαχίᾳ παρεληλυθὼς τρόπαιον, ἐπηγωνίσαστο ταῖς νίκαις, καὶ
 τὰς ὀγδοήκοντα Φοινίσσας τριήρεις, αἱ τῆς μάχης ἀπελείφθη-
 σαν, ἡ Τροφὴν προσβεβληκέναι πυθόμενος, διὰ τάχους ἔπλευσεν·
 οὐδὲν εἰδότεων βέβαιον· οὐπω περὶ τῆς μείζονος δυνάμεως
 τῶν στρατηγῶν, ἀλλὰ δυσπίστως ἤδη καὶ μετεώρως ἐχόντων·
 20 ἥ καὶ μᾶλλον ἐκπλαγέντες, ἀπώλεσαν τὰς ναῦς ἀπάσας, καὶ
 τῶν ἀνδρῶν οἱ πλεῖστοι συνδιεφθάρησαν.

Τοῦτο τὸ ἔργον οὕτως ἐταπείνωσε τὴν γνώμην τοῦ βασι-
 λέως, ὥστε συνθέσθαι τὴν περιβόητον εἰρήνην ἐκείνην, ἵππου
 μὲν δρόμον ἀεὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἀπέχειν θαλάσσης, ἔνδον δὲ
 25 Κυνανέων καὶ Χελιδονίων μακρᾷ νηὶ καὶ χαλκεμβόλῳ μῆ
 πλείειν.

VI.

ALCIBIADES

Passages from the Life of Alcibiades.

Τὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἦθος πολλὰς ἀνομοιότητας πρὸς αὐτὸ καὶ μεταβολὰς ἐπέδειξατο. Φύσει δὲ πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων παθῶν ἐν αὐτῷ, τὸ φιλόνεικον ἰσχυρότατον ἦν, καὶ τὸ φιλόπρωτον, ὡς δῆλόν ἐστι τοῖς παιδικοῖς ἀπομνημονεύμασιν. Ἐν μὲν γὰρ τῷ παλαίῳ πιεζόμενος, ὑπὲρ τοῦ μὴ 5 πιεσεῖν ἀναγαγὼν πρὸς τὸ στόμα τὰ ἄμματα τοῦ πιεζοῦντος, οἷος ἦν διαφαγεῖν τὰς χεῖρας. Ἀφέντος δὲ τὴν λαβὴν ἐκείνου, καὶ εἰπόντος, Δάκνεις, ὦ Ἀλκιβιάδη, καθάπερ αἱ γυναῖκες· Οὐκ ἔγωγε, εἶπεν, ἀλλ' ὡς οἱ λέοντες.

Ἔτι δὲ μικρὸς ὢν ἔπαλξεν ἀστραγάλοις ἐν τῷ στενωπῷ. 10 Τῆς δὲ βολῆς καθηκούσης εἰς αὐτὸν, ἄμαξα φορτικῶν ἐπήρει. Πρῶτον μὲν οὖν ἐκέλευε περιμεῖναι τὸν ἄγοντα τὸ ζεύγος· ὑπέπιπτε γὰρ ἡ βολὴ τῇ παρόδῳ τῆς ἀμάξης. Μὴ πειθομένου δὲ δι' ἀγροικίαν, ἀλλ' ἐπάγοντος, οἱ μὲν ἄλλοι παῖδες δέσχον, ὁ δ' Ἀλκιβιάδης καταβαλὼν ἐπὶ στόμα πρὸ τοῦ ζεύ- 15 γους, καὶ παρατείνας ἑαυτὸν, ἐκέλευεν οὕτως, εἰ βούλεται, διεξελθεῖν· ὥστε τὸν μὲν ἄνθρωπον ἀνακροῦσαι τὸ ζεύγος ὀπίσω, δέισαντα, τοὺς δ' ἰδοντας ἐκπλαγῆναι καὶ μετὰ βοῆς συνδραμεῖν πρὸς αὐτόν.

Ἐπεὶ δ' εἰς τὸ μανθάνειν ἦκε, τοῖς μὲν ἄλλοις ὑπήκουε 20 διδασκάλους ἐπεικῶς, τὸ δ' αὐλεῖν ἔφευγεν ὡς ἀγεννὲς καὶ ἀνελεύθερον. Πλήκτου μὲν γὰρ καὶ λύρας χρῆσιν οὐδὲν οὔτε στήματος οὔτε μορφῆς ἔλευθέρα προπούσης διαφθεῖρειν, αὐλοὺς δὲ φυσῶντος ἀνθρώπου στόματι καὶ τοὺς συνή- 25 θεις ἂν πάνυ μόλις διαγῶναι τὸ πρόσωπον. Ἔτι δὲ τὴν μὲν λύραν τῷ χρωμένῳ συμφθέγγεσθαι καὶ συνάδειν, τὸν δ' αὐλὸν ἐπιστομίζειν καὶ ἀποφράττειν, ἐκάστου τὴν τε φωνήν

καὶ τὸν λόγον ἀφαιρούμενον. Αὐλείτωσαν οὖν, ἔφη, Θηβαίων παῖδες· οὐ γὰρ ἴσασι διαλέγεσθαι· ἡμῖν δὲ τοῖς Ἀθηναίοις, ὡς οἱ πατέρες λέγουσιν, ἀρχηγέτις Ἀθηναῖα καὶ πατρῷος Ἀπόλλων ἐστίν· ὣν ἡ μὲν ἔρριψε τὸν αὐλόν, ὃ
 5 δὲ καὶ τὸν ἀγλήτην ἐξέδειρε. Τοιαῦτα παίζων ἅμα καὶ σπουδάζων ὁ Ἀλκιβιάδης αὐτόν τε τοῦ μαθήματος ἀπέστησε καὶ τοὺς ἄλλους. Ταχὺ γὰρ διήλθεν ὁ λόγος εἰς τοὺς παῖδας, ὡς εὖ ποιῶν ὁ Ἀλκιβιάδης βδελύττοτο τὴν ἀγλήτικὴν, καὶ χλευάζει τοὺς μανθάνοντας· ὅθεν ἐξέπισε κομιδῇ τῶν
 10 ἀλευθέρων διατριβῶν, καὶ προεπηλακίσθη παντῶν αὐλός.

Περικλεῖ ποτε βουλόμενος ἐντυχεῖν, ἐπὶ θύρας ἦλθεν αὐτοῦ. Πυθόμενος δὲ μὴ σχολάζειν, ἀλλὰ σκοπεῖν καθ' ἑαυτόν, ὅπως ἀποδώσει λόγον Ἀθηναίοις, ἀπὼν ὁ Ἀλκιβιάδης,
 15 ἔτα, ἔφη, βέλτιον οὐκ ἦν σκοπεῖν αὐτόν, ὅπως οὐκ ἀποδώσει λόγον Ἀθηναίοις ;

Ἔτι δὲ μειράκιον ὢν, ἐστρατεύσατο τὴν εἰς Ποιτίδιαν στρατείαν, καὶ Σωκράτη σύσκηνον εἶχε, καὶ παραστάτην ἐν τοῖς ἀγῶσιν. Ἰσχυρᾶς δὲ γενομένης μάχης, ἡρίστευσαν μὲν
 20 ἀμφοτέρω· τοῦ δ' Ἀλκιβιάδου τραύματι περιπεσόντος, ὁ Σωκράτης προέστη καὶ ἤμυνε, καὶ μάλιστα δὴ προδήλως ἔσωσεν αὐτόν μετὰ τῶν ὀπλῶν. Ἐγίνετο μὲν οὖν τῷ δικαιοτάτῳ λόγῳ Σωκράτους τὸ ἀριστεῖον· ἐπεὶ δὲ οἱ στρατηγοὶ διὰ τὸ ἀξίωμα τῷ Ἀλκιβιάδῃ σπουδάζοντες ἐφαινοντο περι-
 25 θᾶναι τὴν δόξαν, ὁ Σωκράτης βουλόμενος αὖξασθαι τὸ φιλότιμον ἐν τοῖς καλοῖς αὐτοῦ, πρῶτος ἐμαρτύρει καὶ παρεκάλει στεφανοῦν ἐκείνον καὶ διδόναι τὴν πανοπλίαν.

Πρώτην δ' αὐτῷ πάροδον εἰς τὸ δημόσιον γενέσθαι λέγουσι μετὰ χρημάτων ἐπιδόσεως, οὐκ ἐκ παρασκευῆς, ἀλλὰ
 30 παρίοντα, θορυβούντων Ἀθηναίων, ἐρέσθαι τὴν αἰτίαν τοῦ θορύβου· πυθόμενον δὲ, χρημάτων ἐπιδόσιν γίνεσθαι, παρελθεῖν καὶ ἐπιδοῦναι· τοῦ δὲ δήμου κροτοῦντος καὶ βοῶντος, ὑφ' ἡδονῆς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ὀργυγος, ὃν ἐτύγγανεν ἔχων ἐν τῷ ἱματίῳ. Πτοηθέντος οὖν καὶ διαφυγόντος, ἔτι

μᾶλλον ἐκβοῆσαι τοὺς Ἀθηναίους, πολλοὺς καὶ συνθηρᾶν ἀναστάτας, λαβεῖν δ' αὐτὸν Ἀντίλοχον τὸν κυβερνήτην, καὶ ἀποδοῦναι· διὸ καὶ προσφιλέστατον τῷ Ἀλκιβιάδῃ γενέσθαι.

Αἱ δ' ἱπποτροφίαι περιβόητοι μὲν ἐγένοντο καὶ τῷ πλήθει τῶν ἡρμάτων· ἐπτα γὰρ ἄλλος οὐδεὶς καθήκεν Ὀλυμπιάσιν ἰδιώτης, οὐδὲ βασιλεὺς, μόνος δ' ἐκείνος. Καὶ τὸ νικῆσαι δὲ καὶ δεύτερον γενέσθαι καὶ τέταρτον, ὡς Θουκυδίδης φησὶν, ὁ δ' Εὐριπίδης, τρίτον, ὑπερβάλλει λαμπρότητι καὶ δόξῃ πᾶσαν τὴν ἐν τούτοις φιλοτιμίαν. Λέγει δ' ὁ Εὐριπίδης ἐν τῷ ᾄσματι ταῦτα· Σὲ δ' αἰέσομαι, ὦ Κλεινόν παῖ· καλὸν ἂν νίκα· κάλλιστον δ' (ὁ μὴδεὶς ἄλλος Ἑλλάνων), ἄρματι πρῶτα δραμεῖν, καὶ δεύτερον καὶ τρίτα.

Ἐπεὶ δ' ἀφῆκεν αὐτὸν εἰς τὴν πολιτείαν ἔτι μειράκιον ὢν, τοὺς μὲν ἄλλους εὐθύς ἐταπείνωσε δημαγωγούς, ἀγῶνα δ' εἶχε πρὸς τε Φαλακα τὸν Ἑρασιστράτου, καὶ Νικίαν τὸν Νικηράτου· τὸν μὲν, ἤδη καθ' ἡλικίαν προήκοντα, καὶ στρατηγὸν ἄριστον εἶναι δοκοῦντα· Φαλακα δ' ἀρχόμενον, ὥσπερ αὐτὸς, αὐξάνεσθαι τότε, καὶ γνωρίμων ὄντα πατέρων, ἐλαττούμενον δὲ τοῖς ἄλλοις καὶ περὶ τὸν λόγον. Ἐντυκτικὸς γὰρ ἰδίᾳ καὶ πιθανὸς ἐδόκει μᾶλλον, ἢ φέρειν ἀγῶνας ἐν δήμῳ δυνατός. Ἦν γὰρ, ὡς Εὐπόλις φησι,

Λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν.

Ἦν δὲ τις Ἑπέρβουλος Περιθολίδης, οὗ μέμνηται μὲν ὡς ἀνθρώπου πονηροῦ καὶ Θουκυδίδης, τοῖς δὲ κωμικοῖς ὁμοῦ τι πᾶσι διατριβὴν, αἰεὶ σκωπτόμενος ἐν τοῖς θεάτροις, παρῆεν. Ἀτρεπτος δὲ πρὸς τὸ κακῶς ἀκούειν καὶ ἀπαθῆς ὢν, ὀλιγωρῶς δόξης, οὐδενὶ μὲν ἤρεσκεν, ἐχρήτο δ' αὐτῷ πολλὰ· κίς ὁ δῆμος, ἐπιθυμῶν προπηλακίζειν τοὺς ἐν ἀξιώματι καὶ συκοφαντεῖν. Ἀναπεισθεὶς οὖν ὑπ' αὐτοῦ τότε, τὸ ὅστρακον ἐπιφέρειν ἔμελλεν, ὃ κολοῦντες αἰεὶ τὸν προὔχοντα δόξῃ καὶ δυνάμει τῶν πολιτῶν ἐλαύνουσι, παραμυθούμενοι τὸν φθόρον μᾶλλον ἢ τὸν φόβον. Ἐπεὶ δὲ δῆλον ἦν, ὅτι ἐν τῶν τριῶν τὸ ὅστρακον ἐποίσουσι, συνήγαγε τὰς

στάσεις εἰς ταῦτόν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ διαλαχθεὶς πρὸς τὸν Νικίαν, κατὰ τοῦ Ἑπερβόλου τὴν ὁστρακοφορίαν ἔτραψεν.

VII.

ALCIBIADES.

Death of Alcibiades.

- Ἀθηναῖοι χαλεπῶς μὲν ἔφερον τῆς ἡγεμονίας ἀποστερη-
 5 θίντες. Ἐπὶ δὲ καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἀφελόμενος αὐτῶν ὁ
 Ἀύσανδρος ἀνδράσι τριάκοντα παρέδωκε τὴν πόλιν, οἷς οὐκ
 ἐχρήσαντο σῶζεσθαι θυνάμενοι λογισμοῖς, ἀπολωλότων ἦδη
 τῶν πραγμάτων, συνέισαν, ὀλοφυρόμενοι καὶ διεξιόντες τὰς
 ἀμαρτίας αὐτῶν καὶ ἀγνοίας· ὧν μεγίστην ἐποίουν τὴν
 10 δευτέραν πρὸς Ἀλκιβιάδην ὀργήν. Ἀπεβόλετο γὰρ οἷδεν
 ἀδικῶν αὐτὸς, ἀλλ' ὑπερέτη χαλεπήναντες ὀλίγας ἀποβαλόν-
 τι ναῦς αἰσχρῶς, αἰσχίον αὐτοὶ τὸν κράτιστον καὶ πολυμικῶ-
 τατον ἀφείλοντο τῆς πόλεως στρατηγόν. Ἐτι δ' οὖν ὅμως
 ἐκ τῶν παρόντων ἀνέφερε τις ἐλπίς ἀμυδρά, μὴ παντάπασιν
 15 ἔρξῃεν τὰ πράγματα τῶν Ἀθηναίων, Ἀλκιβιάδου περιόντος.
 Οὔτε γὰρ πρότερον ἡγάπησε φεύγων ἀπραγμόνως ζῆν καὶ
 μεθ' ἡσυχίας, οὔτε νῦν, εἰ τὰ καθ' ἑαυτὸν ἱκανῶς ἔχοι, περι-
 όπεται Λακεδαιμονίους ὑβρίζοντας, καὶ τοὺς τριάκοντα
 παροινούντας. Ταῦτα δ' οὐκ ἦν ἄλογον ὀνειροπολεῖν οὕτω
 20 τοὺς πολλοὺς, ὅποτε καὶ τοῖς τριάκοντα φροσιτίξιν ἐπήρει καὶ
 διαπυνθάνεσθαι, καὶ λόγον ἔχειν πλεῖστον ὧν ἐκείνος
 ἔπραττε καὶ διανοεῖτο. Τέλος δὲ Κριτίας ἐδίδασκε Ἀύσανδρον,
 ὡς οὐκ ἔσται, Ἀθηναίων δημοκρατουμένων, ἀσφαλῶς ἄρχειν
 Λακεδαιμονίοις τῆς Ἑλλάδος· Ἀθηναίους δὲ, κἂν πρῶτος
 πάντῃ καὶ καλῶς πρὸς ὀλιγαρχίαν ἔχωσιν, οὐκ ἐάσει ζῶν Ἀλ-

κιβιάδης ἀτρεμεῖν ἐπὶ τῶν καθεστώτων. Οὐ μὴν ἐπεισθῇ γε πρότερον τούτοις ὁ Λύσανδρος, ἢ παρὰ τῶν οἴκοι τελευτᾶλην ἔλθῃν, κελεύουσιν ἐκποδῶν ποιήσασθαι τὸν Ἀλκιβιάδην· εἴτε κάκεῖνον φοβηθέντων τὴν ὀξύτητα καὶ μεγαλοπραγμοσύνην τοῦ ἀνδρός, εἴτε τῷ Ἀγιδι χαριζομένων. 5

Ὡς οὖν ὁ Λύσανδρος ἔπεμψε πρὸς τὸν Φαρνάβαζον ταῦτα πράττειν κελεύων, ὁ δὲ Μαγαλῶ τε τῷ ἀδελφῷ καὶ Σουσαμίδῳ τῷ θείῳ προσέταξε τὸ ἔργον, ἔτυχε μὲν ἐν κώμῃ τινὶ τῆς Φρυγίας ὁ Ἀλκιβιάδης τότε διαιτῶμενος, ἔχων Τιμάνδραν μετ' αὐτοῦ τὴν ἑταῖραν. — Οἱ δὲ πεμφθέντες πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐτόλμησαν εἰσελθεῖν, ἀλλὰ κύκλῳ τὴν οἰκίαν περιστάντες ἐνέπιμπρασαν. Αἰσθόμενος δ' ὁ Ἀλκιβιάδης, τῶν μὲν ἱματίων τὰ πλείεστα καὶ τῶν στρωμάτων συναγαγὼν, ἐπέβριμψε τῷ πυρὶ. Τῇ δ' ἀριστερᾷ χειρὶ τὴν ἑαυτοῦ χλαμύδα περιελίξας, τῇ δὲ δεξιᾷ σπασάμενος τὸ ἐγχειρίδιον, ἐξέπεσεν ἀπαθῆς ὑπὸ τοῦ πυρός, πρὶν ἢ διαφλέγεσθαι τὰ ἱμάτια, καὶ τοὺς βαρβάρους ὀφθεῖς διεσκέδασεν. Οὐδεὶς γὰρ ὑπέμεινεν αὐτὸν, οὐδ' εἰς χεῖρας συνῆλθεν, ἀλλ' ἀποστάντες ἔβαλλον ἀκοντοῖς καὶ τοξεύμασιν. Οὕτω δ' αὐτοῦ πεσόντος, καὶ τῶν βαρβάρων ἀπελθόντων, ἡ Τιμάνδρα τὸν νεκρὸν ἀνέλλετο, καὶ τοῖς αὐτῆς περιβαλοῦσα καὶ περικαλύψασα χιτωνίσκοις, ἐκ τῶν παρόντων ἐκῆδεύσε λαμπρῶς καὶ φιλοτίμως. 10 15 20

VIII.

PERICLES.

Beginning of the Peloponnesian War.

Ἐνέβαλον εἰς τὴν Ἀττικὴν στρατῷ μεγάλῳ Λακεδαιμόνιοι μετὰ τῶν συμμάχων, Ἀρχιδάμου τοῦ βασιλέως ἡγουμένον, καὶ δηϊοῦντες τὴν χώραν προῆλθον εἰς Ἀχαρνάς, καὶ κατε- 25

στρατοπέδευσαν, ὡς τῶν Ἀθηναίων οὐκ ἀνεξαμείνων, ἀλλ' ὑπὸ
 ὀργῆς καὶ φρονήματος διαμαχομένων πρὸς αὐτούς. Τῇ δὲ
 Περικλεῖ δεινὸν ἐφαίνετο πρὸς ἑξακισμυρίους Πελοποννησίων
 καὶ Βοιωτῶν ὁπλίτας (τοσοῦτοι γὰρ ἦσαν οἱ τὸ πρῶτον ἐμ-
 5 βαλόντες) ὑπὲρ αὐτῆς τῆς πόλεως μάχην συνάψαι· τοὺς δὲ
 βουλομένους μάχεσθαι, καὶ δυσπαθοῦντας πρὸς τὰ γινόμενα,
 κατεπράυνε λέγων, ὡς δένδρα μὲν τμηθέντα καὶ κοπέντα
 φύεται ταχέως, ἀνδρῶν δὲ διαφθαρέντων αὐτίς τυχεῖν οὐ
 ῥᾷδιόν ἐστι. Τὸν δὲ δῆμον εἰς ἐκκλησίαν οὐ συνῆγε, δεδιὼς
 10 βιασθῆναι παρὰ γνώμην, ἀλλ' ὥσπερ νεὸς κυβερνήτης, ἀνέ-
 μων κατιόντος ἐν πελάγει, θίμενος ἐξ πάντα καὶ κατατείνας
 τὰ ὄπλα, χρῆται τῇ τέχνῃ, δάκρυα καὶ δεήσεις ἐπιβατῶν
 ναυτιῶντων καὶ φοβουμένων ἑάσας, οὕτως ἐκείνος, τό τ' ἔστιν
 συγκλείσας, καὶ καταλαβὼν πάντα φυλακαῖς πρὸς ἀσφά-
 15 λειαν, ἐχρήτο τοῖς αὐτοῦ λογισμοῖς, βραχεία φροντίδων τῶν
 καταδοῶντων καὶ δυσχεραίνοντων. Καίτοι πολλοὶ μὲν αὐ-
 τοῦ τῶν φίλων δεόμενοι προσέκειντο, πολλοὶ δὲ τῶν ἐχθρῶν
 ἀπειλοῦντες καὶ κατηγοροῦντες· πολλοὶ δ' ἥδον ἔσματα καὶ
 σκώμματα πρὸς αἰσχύνην, ἐφυβρίζοντες αὐτοῦ τὴν στρατη-
 20 γίαν, ὡς ἄναιδρον καὶ προῖεμένην τὰ πράγματα τοῖς πολε-
 μίοις. Ἐπεφύετο δὲ καὶ Κλέων, ἥδη διὰ τῆς πρὸς ἐκείνον
 ὀργῆς τῶν πολιτῶν πορευόμενος ἐπὶ τὴν δημαγωγίαν.

Ἰλὴν ὑπ' οὐδενὸς ἐκινήθη τῶν τοιούτων ὁ Περικλῆς, ἀλλὰ
 πρῶτος καὶ σιωπῇ τὴν ἀδοξίαν καὶ τὴν ἀπέχθειαν ὑφιστάμε-
 25 νος, καὶ νεῶν ἑκατὸν ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον στόλον ἐπέμπων,
 αὐτὸς οὐ συνεξέπλευσεν, ἀλλ' ἔμεινεν οἰκουρῶν καὶ διὰ χειρὸς
 ἔχων τὴν πόλιν, ἕως ἀπηλλάγησαν οἱ Πελοποννήσιοι. Θε-
 ραπείων δὲ τοὺς πολλοὺς, ὅμως ἀσχάλλοντας ἐπὶ τῇ πολέμῳ,
 διανομαῖς τε χρημάτων ἀνελέμβανε, καὶ κληρουχίας ἀνέγρα-
 30 φεν. Αἰγινήτας γὰρ ἐξελάσας ἅπαντας, διέτειμε τὴν νῆσον
 Ἀθηναίων τοῖς λαχοῦσιν. Ἦν δὲ τις παρηγορία καὶ ἀφ' ᾧν
 ἔπασχον οἱ πολέμιοι. Καὶ γὰρ οἱ περιπλέοντες τὴν Πελο-
 πόννησον, χώραν τε πολλήν, κώρας τε καὶ πόλεις μικρὰς
 διεπόρθησαν. Καὶ κατὰ γῆν αὐτὸς ἐμβαλὼν εἰς τὴν Με-

γαρικήν, ἔφθειρε πᾶσαν. Ἦν καὶ δῆλον ἦν, ὅτι πολλὰ μὲν
δρῶντες κακὰ τοὺς Ἀθηναίους, πολλὰ δὲ πάσχοντες ὑπ'
ἐκείνων ἐκ θαλάσσης, οὐκ ἂν εἰς μῆκος πολέμου το-
σοῦτον προὔβησαν, ἀλλὰ ταχέως ἀπέσπον, ὥσπερ ἐξ ἀρχῆς ὁ
Περικλῆς προηγόρευσεν, εἰ μὴ τι δαιμόνιον ὑπεναντιώθῃ 5
τοῖς ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς.

IX.

PERICLES.

Death of Pericles.

Τοῦ Περικλίου ἤδη πρὸς τῷ τελευτᾷ ὄντος, περικαθή-
μενοι τῶν πολιτῶν οἱ βέλτιστοι, καὶ τῶν φίλων οἱ περιόντες,
λόγον ἐποιοῦντο τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς δυνάμεως, ὅση γένοιτο,
καὶ τὰς πράξεις ἀνεμειροῦντο, καὶ τῶν τροπαίων τὸ πλήθος. 10
Ἐννέα γὰρ ἦν ἡ στρατηγῶν καὶ νικῶν ἔστησεν ὑπὲρ τῆς πό-
λεως. Ταῦτα, ὥς οὐκέτι συνιέντος, ἀλλὰ καθιρημένου τὴν
αἴσθησιν αὐτοῦ, διελέγοντο πρὸς ἀλλήλους· ὁ δὲ πᾶσιν
ἐτύγχανε τὸν νοῦν προσεσχηκῶς, καὶ φθιγεῖς εἰς μέσον,
ἔφη θαυμάζειν, ὅτι ταῦτα μὲν ἐπαινοῦσιν αὐτοῦ καὶ μνημο- 15
νεύουσιν, ἃ καὶ πρὸς τύχην ἐστὶ κοινὰ, καὶ γέγονεν ἤδη πολ-
λοῖς στρατηγοῖς· τὸ δὲ κάλλιστον καὶ μέγιστον οὐ λέγουσιν.
Οὐδεὶς γάρ, ἔφη, δι' ἐμὲ τῶν ὄντων Ἀθηναίων μέλαν ἱμάτιον
περιεβάλετο.

Θαυμαστὸς οὖν ὁ ἀνὴρ οὐ μόνον τῆς ἐπιεικείας καὶ πραό- 20
τητος, ἦν ἐν πράγμασι πολλοῖς καὶ μεγάλαις ἀπέχθειαις διετή-
ρησεν, ἀλλὰ καὶ τοῦ φρονήματος, εἰ τῶν αὐτοῦ καλῶν ἡγείτο
βέλτιστον εἶναι τὸ μῆτε φθόνῳ, μῆτε θυμῷ χαρίσασθαι μη-
δὲν ἀπὸ τηλικαύτης δυνάμεως, μηδὲ χρήσασθαι τινι τῶν
ἐχθρῶν ὡς ἀνηκίστῳ.

X.

LYSANDER.

End of the Peloponnesian War, and the Taking of Athens.

- Ἐκ δὲ τούτου πλέων ὁ Λύσανδρος ἐπὶ τὰς πόλεις, Ἀθη-
 ναίων μὲν οἷς ἐπιτύχοι, ἐκέλευε πάντας εἰς Ἀθήνας ἀπιέναι·
 φείσεσθαι γὰρ οὐδενός, ἀλλ' ἀπουσάξειν, ὃν ἂν ἔξω λάβῃ
 τῆς πόλεως. Ταῦτα δ' ἔπραττε καὶ συνήλανεν ἅπαντας εἰς
 5 τὸ ἄστυ, βουλόμενος ἐν τῇ πόλει ταχὺ λιμὸν ἰσχυρὸν γενέσθαι
 καὶ σπάνιν, ὅπως μὴ πράγματα παράσχοιεν αὐτῷ τὴν πολι-
 ορκίαν εὐπόρως ὑπομένοντες. Καταλύων δὲ τοὺς δήμους,
 καὶ ἄλλας πολιτείας, ἓνα μὲν ἄρμους τὴν ἐκάστην Λακεδαιμό-
 νιον κατέλιπε, δέκα δ' ἄρχοντας ἐκ τῶν ἐπ' αὐτοῦ συγκεκρο-
 10 τημένων κατὰ πόλιν ἐταιριῶν. Καὶ ταῦτα πράττων ὁμοίως
 ἔν τε ταῖς πολεμίαις καὶ ταῖς συμμαχίαις γεγενημέναις πόλεσι,
 παρέπλει σχολαίως, τρόπον τινὰ κατασκευαζόμενος ἑαυτῷ
 τὴν τῆς Ἑλλάδος ἡγεμονίαν. Οὔτε γὰρ ἀριστίνδην οὔτε
 κλουτίνδην ἀπεδείκνυε τοὺς ἄρχοντας, ἀλλ' ἐταιρίαις καὶ
 15 ξενίαις χειριζόμενος τὰ πράγματα, καὶ κυρίους ποιῶν τιμῆς
 τε καὶ κολάσεως, πολλαῖς δὲ παραγινόμενος αὐτὸς σφαγαῖς,
 καὶ συνεκβύλλων τοὺς τῶν φίλων ἐχθρούς, οὐκ ἐπιεικὲς
 ἐδίδου τοῖς Ἕλλησι δεῖγμα τῆς Λακεδαιμονίων ἀρχῆς.
 Ἀλλὰ καὶ ὁ κωμικὸς Θεόπομπος ἔοικε ληρεῖν, ἀπεικάζων
 20 τοὺς Λακεδαιμονίους ταῖς καπηλίαις, ὅτι τοὺς Ἕλληνας
 ἡδιστον ποτὸν τῆς ἐλευθερίας γεύσαντες, ὄξος ἐνίχεαν. Εὐ-
 θὺς γὰρ ἦν τὸ γεῦμα δυσχερές καὶ πικρὸν, οὔτε τοὺς δήμους
 κυρίους τῶν πραγμάτων ἐᾶντος εἶναι τοῦ Λυσάνδρου, καὶ
 τῶν ὀλίγων τοῖς θρασυτάτοις καὶ φιλονεικοτάτοις τὰς πόλεις
 25 ὀγκυφίζοντος.

Διατρίψας δὲ περὶ ταῦτα χρόνον οὐ πολὺν, καὶ προπέμ-
 φας εἰς Λακεδαιμόνα τοὺς ἀπαγγελοῦντας, ὅτι προςπλή-
 μετα νεῶν διακοσίων, συνέμιξε περὶ τὴν Ἀττικὴν Ἀγιδι καὶ
 Πανσανίᾳ, τοῖς βασιλεῦσιν, ὡς ταχὺ συναιρῆσων τὴν πόλιν.
 Ἐπεὶ δ' ἀντείχον οἱ Ἀθηναῖοι, λαβὼν τὰς ναῦς πάλιν εἰς 5
 Ἀσίαν διεπέρασε, καὶ τῶν μὲν ἄλλων πόλεων ὁμαλῶς ἀπα-
 σὼν κατέλυε τὰς πολιτείας, καὶ καθύλαττε δεκαδραχμίας, πολλῶν
 μὲν ἐν ἐκάστῃ σφαττομένων, πολλῶν δὲ φευγόντων, Σαμίους
 δὲ πάντας ἐκβαλὼν, παρέδωκε τοῖς φυγάσι τὰς πόλεις. —
 Ἦδη δὲ τοὺς ἐν ἄστει κακῶς ἔχειν ὑπὸ λιμοῦ πυνθανόμενος, κα- 10
 τέπλευσεν εἰς τὸν Πειραιᾶ· καὶ παρεστήσατο τὴν πόλιν, ἀναγ-
 κασθεῖσαν ἐφ' οἷς ἐκείνος ἐκέλευε, ποιήσασθαι τὰς διαλύσεις.
 Ὁ δ' οὖν Λύσανδρος, ὡς παρέλαβε τὰς τε ναῦς ἀπάσας, πλήν
 δώδεκα, καὶ τὰ τείχη τῶν Ἀθηναίων, ἔκτη ἐπὶ δεκάτῃ Μου-
 νυχιώνος μηνός, ἐν ᾗ καὶ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν ἐνίκων 15
 τὸν βάρβαρον, ἐβούλευσεν εὐθύς καὶ τὴν πολιτείαν μεταστή-
 σαι. Δυσπειθῶς δὲ καὶ τραχέως φερόντων, ἀποστείλας πρὸς
 τὸν δῆμον, ἔφη, τὴν πόλιν εἰληφέναι παρασπονδοῦσαν· ἐστά-
 ναι γὰρ τὰ τείχη, τῶν ἡμερῶν, ἐν αἷς ἔδει καθηρῆσθαι, παρη-
 χημένων· ἑτέραν οὖν ἐξ ἀρχῆς προθήσειν γνώμην περὶ αὐ- 20
 τῶν, ὡς τὰς ὁμολογίας λευκότων. Ἐνιοὶ δὲ καὶ προτεθή-
 ναι φασὶν ὡς ἀληθῶς ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ γνώμην ἐν τοῖς
 συμμάχοις· ὅτε καὶ τὸν Θηβαῖον Ἐρίανθον εἰσηγήσασθαι,
 τὸ μὲν ἄστυ κατασκάψαι, τὴν δὲ χώραν ἀνείναι μηλόβοτον.
 Εἵτα μέντοι συνουσίας γενομένης τῶν ἡγεμόνων, καὶ παρὰ 25
 πότιον τινὸς Φωκέως ἄσαντος ἐκ τῆς Εὐριπίδου Ἠλέκτρας τὴν
 παράδοον, ἧς ἡ ἀρχή·

Ἀγαμέμνωνος ὦ κόρα, ἤλυθον, Ἠλέκτρα,

Ποτὶ σὺν ἀγρότεϊραν αὐλάν·

πάντας ἐπικλασθῆναι, καὶ φανῆναι σχέτιον ἔργον, τὴν οὖ- 30
 τως εὐκλείᾳ καὶ τοιούτους ἄνδρας φέρουσαν ἀνελεῖν διεργά-
 σασθαι πόλιν.

Ὁ δ' οὖν Λύσανδρος, ἐνδόντων τῶν Ἀθηναίων πρὸς
 ἅπαντα, πολλὰς μὲν ἐξ ἄστεος μεταπεμψάμενος αὐλητρίδας,

πάσας δὲ τὰς ἐν τῇ στρατοπέδῳ συναγαγὼν, τὰ τείχη κατέ-
 σκαπτε, καὶ τὰς τριήρεις κατέφλέγε πρὸς τὸν αὐλὸν, ἐστεφα-
 νωμένων καὶ παιζόντων ἅμω τῶν συμμάχων, ὡς ἐκείνην τὴν
 ἡμέραν ἄρχουσαν τῆς ἐλευθερίας. Εὐθύς δὲ καὶ τὰ περὶ
 5 τὴν πολιτείαν ἐκίνησε, τριάκοντα μὲν ἐν ἄστει, δέκα δ' ἐν
 Πειραιεῖ καταστήσας ἄρχοντας, ἐμβαλὼν δὲ φρουρὰν εἰς τὴν
 ἀκρόπολιν, καὶ Καλλίβιον ἀρμοστήν, ἄνδρα Σπαρτιάτην, ἐπι-
 στήσας. Ἐπεὶ δὲ οὗτος Αὐτόλυκον, τὸν ἀθλητὴν τὴν βα-
 10 κτηρίαν διαράμενος παῖσιν ἔμελλεν, ὁ δὲ, τῶν σκελῶν συνα-
 ράμενος, ἀνέτρεψεν αὐτὸν, οὐ συνηγαγάκτησεν ὁ Αὔσανδρος,
 ἀλλὰ καὶ ἐπέτιμῃσε, φήσας, οὐκ ἐπίστασθαι τὸν Καλλίβιον
 ἐλευθέρων ἄρχειν. Ἀλλὰ τὸν Αὐτόλυκον οἱ τριάκοντα, τῷ
 Καλλίβιῳ χαριζόμενοι, μικρὸν ὕστερον ἀνέϊλον.

XI.

PHOCION.

Φωκίωνα οὔτε γελάσαντά τις, οὔτε κλαύσαντα ῥαδίως
 15 Ἀθηναίων εἶδεν, οὐδ' ἐν βαλανείῳ δημοσιεύοντι λουσάμενον,
 οὐδ' ἐκτὸς ἔχοντα τὴν χεῖρα τῆς περιβολῆς, ὅτε τύχοι περι-
 βεβλημένος. Ἐπεὶ κατὰ γε τὴν χώραν καὶ τὰς στρατείας
 ἀνυπόδητος αἶε καὶ γυμνὸς ἐδάδιζεν, εἰ μὴ ψύχος ὑπερβάλλον
 εἶη καὶ δυσκατέρεhton, ὥστε καὶ παίζοντας ἤδη τοὺς στρατε-
 20 ομένους σύμβολον μεγάλου ποιτῆσθαι χαιμῶνος ἐνδεδυμένον
 Φωκίωνα.

Τῷ δ' ἦθι προσηνέστατος ὦν καὶ φιλανθρωπότατος, ἀπὸ
 τοῦ προσωποῦ δυσξύμβολος ἐφαίνετο καὶ σκυθρωπὸς, ὥστε
 μὴ ῥαδίως ἂν τινα μόνον ἐντυχεῖν αὐτῷ τῶν ἀσυνήθων.
 25 Διὸ καὶ Χάρητί ποτε πρὸς τὰς ὀφρῦς αὐτοῦ λέγοντι, τῶν
 Ἀθηναίων ἐπιγελαῶντων, Οὐδέν, εἶπεν, αὕτη ὑμᾶς κελύπηκεν
 ἡ ὀφρὺς· ὁ δὲ τούτων γέλως πολλὰ κλαῦσαι τὴν πόλιν πο-
 ποίηκεν.

Ὁ Φωκίανος λόγος πλεῖστον ἐν ἐλαχίστῃ λέξει νοῦν εἶχε. Καὶ πρὸς τοῦτ' ἔοικεν ἀπιδῶν ὁ Σφήτιος Πολύευκτος εἰπεῖν, ὅτι φήτωρ μὲν ἄριστος εἶη Δημοσθένης, εἰπεῖν δὲ δεινότητος ὁ Φωκίαν. Ὁ δὲ Δημοσθένης τῶν μὲν ἄλλων κατεφρόνει πολὺ φητόρων, ἀνισταμένου δὲ Φωκίανος, εἰώθει λέγειν 5 ἀτρέμα πρὸς τοὺς φίλους· Ἡ τῶν ἐμῶν λόγων κοπὴς πάρεστιν. Ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἴσως πρὸς τὸ ἥθους ἀνοιστέον. Ἐπεὶ καὶ ῥῆμα καὶ νεῦμα μόνον ἀνδρὸς ἀγαθοῦ μυρίοις ἐνθυμήμασι καὶ περιόδοις ἀντίφροπον ἔχει πίστιν.

Οἱ τῶν Ἀθηναίων σύμμαχοι καὶ οἱ νησιῶται τοὺς Ἀθήνη- 10 θεν ἀποστόλους, ἑτέρου μὲν ἐκπλέοντος στρατηγοῦ, πολεμίους νομίζοντες, ἐφράγγνυντο τείχη, καὶ λιμένας ἀπεχώρυσαν, καὶ κατεκόμιζον ἀπὸ τῆς χώρας εἰς τὰς πόλεις βροσκήματα, καὶ ἀνδράποδα, καὶ γυναῖκας, καὶ παῖδας· εἰ δὲ Φωκίαν ἤγοῦτο, πόρρω ναυσὶν ἰδίαις ἀπαντῶντες ἐστεφανωμένοι, καὶ χαίρον 15 τες, ὡς αὐτοὺς κατῆγον.

Ἰδὼν δὲ τῶν Ἀθηναίων πρὸς Φίλιππον ἐκπεπολεμωμένων παντάπασι, καὶ στρατηγὸν, αὐτοῦ μὴ παρόντος, ἕτερον ἐπὶ τὸν πόλεμον ἡρημένων, ὡς κατέπλευσεν ἀπὸ τῶν νήσων, πρῶτον μὲν ἔπειθε τὸν δῆμον, εἰρηνικῶς ἔχοντας τοῦ Φιλίππου, 20 καὶ φοβουμένου τὸν κίνδυνον, ἰσχυρῶς δέχεσθαι τὰς διαλύσεις· καὶ τινὸς ἀντικρούσαντος αὐτῷ τῶν εἰωθότων συκοφαντῆν, καὶ εἰπόντος· Σὺ δὲ τολμᾷς, ὦ Φωκίαν, ἀποτρέπειν Ἀθηναίους ἥδη τὰ ὄπλα διὰ χειρῶν ἔχοντας; Ἐγὼ γε, εἶπε, καὶ ταῦτ' εἰδὼς, ὅτι, πολέμου μὲν ὄντος, ἐγὼ σοῦ, εἰρήνης δὲ 25 γενομένης, σὺ ἐμοῦ ἄρξεις. Ὡς δ' οὐκ ἔπειθεν, ἀλλ' ὁ Δημοσθένης ἐκράτει, κελεύων ὡς πορρώτατ' αὐτῷ τῆς Ἀττικῆς θίσθαι μάχην τοὺς Ἀθηναίους· Ὡς τῶν, ἔφη, μὴ, ποῦ μαχώμεθα, σκοπῶμεν, ἀλλὰ πῶς νικήσωμεν. Οὕτω γὰρ ἔσται μακρὰν ὁ πόλεμος· ἥττωμένοις δὲ πᾶν αἰεὶ δεινὸν ἐγγὺς πάρεστι. 30

* * *

Συμβούλευεν Ἀλεξάνδρῳ ὁ Φωκίαν, εἰ μὲν ἡσυχίας ὀρέγεται, θίσθαι τὸν πόλεμον· εἰ δὲ δόξης, μεταθίσθαι πρὸς τοὺς βαρβάρους ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων τραπόμενον. Καὶ

πολλὰ καὶ πρὸς τὴν Ἀλεξάνδρου φύσιν καὶ βούλῃσιν εὐστό-
χος εἰπὼν, οὕτω μετέβαλε καὶ κατεπράυνεν αὐτὸν, ὥστ' εἰ-
πεῖν, ὅπως προσέξουσιν τὸν κοῦν Ἀθηναῖοι τοῖς πράγμασιν,
ὥς, εἴ τι γένοιτο περὶ αὐτὸν, ἐκείνοις ἄρχειν προσήκον.

- 5 Ἰδίᾳ δὲ τὸν Φωκίωνα ποιησάμενος αὐτοῦ φίλον καὶ ξένον, εἰς
τοσαύτην ἔθετο τιμὴν, ὅσην εἶχον ὀλίγοι τῶν αἰὲ συνόντων.
Ὁ γοῦν Δοῦρις εἰρηκεν, ὥς μέγας γενόμενος, καὶ Λαγελου
κρατήσας, ἀφείλε τῶν ἐπιστολῶν τὸ Χ α ι ρ ε ι ν, πλὴν ἐν
οὔσαις ἔγραφε Φωκίωνι. Τοῦτον δὲ μόνον μετὰ τοῦ Χ α ι -
10 ρ ε ι ν προσηγόρευε.

- Τὸ μέντοι περὶ τῶν χρημάτων ὁμολογούμενον ἔστιν, ὅτι
δωρεὰν αὐτῷ κατέπεμψεν ἑκατὸν τάλαντα. Τούτων κομι-
σθέντων εἰς Ἀθήνας, ἡρώτησεν ὁ Φωκίων τοὺς φέροντας, τί
δὴ ποτε, πολλῶν ὄντων Ἀθηναίων, αὐτῷ μόνῳ τοσαῦτα δι-
15 δωσιν Ἀλέξανδρος; Εἰπόντων δ' ἐκείνων, Ὅτι σὲ κρίνει μί-
νον ἄνδρα καλὸν καὶ ἀγαθόν· Οὐκοῦν, εἶπεν ὁ Φωκίων,
εἰσαύτω με καὶ δοκεῖν αἰεὶ καὶ εἶναι τοιοῦτον. Ὡς δ' ἀκο-
λουθήσαντες εἰς οἶκον αὐτῷ πολλὴν ἐώρων εὐτέλειαν, τὴν
μὲν γυναῖκα μάτπουσαν, ὁ δὲ Φωκίων αὐτὸς ἀνιμήσας ὕδωρ
20 ἐκ τοῦ φρέατος ἀπενίπτειτο τοὺς πόδας, ἔτι μᾶλλον ἐνέκειντο,
καὶ ἡγανάκτουν, δεινὸν εἶναι λέγοντες, εἰ φίλος ὢν τοῦ βασι-
λέως οὕτω διακίησεται πονηρῶς. Ἰδὼν οὖν ὁ Φωκίων πένη-
τα πρεσβύτην, ἐν τριβωνίᾳ ἄνταρῳ πορευόμενον, ἡρώτησεν,
εἰ τούτου χεῖρονα νομίζουσιν αὐτόν· εὐφημεῖν δ' ἐκείνων δε-
25 ομένων, Καὶ μὴν οὗτος, εἶπεν, ἀπ' ἐλατιόνων ἐμοῦ ζῇ, καὶ
ἀρκεῖται. Τὸ δ' ὅλον, ἢ μὴ χρώμενος, ἔφη, μάτην ἔξω το-
σοῦτον χρυσίον, ἢ χρώμενος, ἑμαυτὸν ἅμα κακῆϊνον διαβαλὼν
πρὸς τὴν πόλιν. Οὕτω μὲν οὖν ἐπανῆλθε πάλιν τὰ χρήματα
ἐξ Ἀθηνῶν, ἐπιδείξαντα τοῖς Ἑλλήσι πλουσιώτερον τοῦ δι-
30 δόντος τοσαῦτα τὸν μὴ δεόμενον.

XII.

PHOCION.

Phocion's Condemnation and Death.

Τὸν δὲ Φωκίωνα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ Κλεῖτος εἰς Ἀθή-
 ρας ἀνῆγε, λόγῳ μὲν κριθησομένους, ἔργῳ δὲ ἀποθανεῖν κα-
 τακεκριμένους. Καὶ προσῆν τὸ σχῆμα τῇ κομιδῇ λυπηρόν,
 ἐφ' ἀμάξαις κομιζομένων αὐτῶν διὰ τοῦ Κεραμεικοῦ πρὸς
 τὸ θέατρον. Ἐκεῖ γὰρ αὐτοὺς προσαγαγὼν ὁ Κλεῖτος συν- 5
 εῖχεν, ἄχρις οὗ τὴν ἐκκλησίαν ἐπλήρωσαν οἱ ἄρχοντες, οὐ
 δοῦλον, οὐ ξένον, οὐκ ἄτιμον ἀποκρίναντες, ἀλλὰ πᾶσι καὶ
 πάσαις ἀναπεπταμένον τὸ βῆμα καὶ τὸ θέατρον παρασχόν-
 τες. Ἐπεὶ δ' ἡ ἐπιστολὴ τοῦ βασιλέως ἀνεγνώσθη, λέγοντος,
 αὐτῷ μὲν ἐγνώσθαι προδότας γεγονέναι τοὺς ἄνδρας, ἐκεί- 10
 νοις δὲ διδόναι τὴν κρίσιν, ἐλευθέροις ἤδη καὶ αὐτονόμοις
 οὔσι, καὶ τοὺς ἄνδρας ὁ Κλεῖτος εἰσέγαγεν, οἱ μὲν βέλτιστοι
 τῶν πολιτῶν, ὁφθέντος τοῦ Φωκίωνος, ἐνεκαλύψαντο, καὶ
 κάτω κύψαντες ἐδάκρυον· εἰς δ' ἀναστὰς ἐτόλμησεν εἰπεῖν,
 ὅτι τηλικαύτην κρίσιν ἐγκεχειρικότες τῷ δήμῳ τοῦ βασιλέως, 15
 καλῶς ἔχει τοὺς δούλους καὶ τοὺς ξένους ἀπελθεῖν ἐκ τῆς
 ἐκκλησίας. Οὐκ ἀνασχομένων δὲ τῶν πολλῶν, ἀλλ' ἀνακρα-
 γόντων βάλλειν τοὺς ὀλιγαρχικοὺς καὶ μισοδήμους, ἄλλος μὲν
 οὐδεὶς ὑπὲρ τοῦ Φωκίωνος ἐπεχείρησεν εἰπεῖν, αὐτὸς δὲ χαλε-
 πῶς καὶ μόλις ἐξακουσθεὶς, Πότερον, εἶπεν, ἀδίκως ἢ δικαί- 20
 ως ἀποκτεῖναι βούλεσθε ἡμᾶς; Ἀποκρινομένων δὲ τινων,
 ὅτι δικαίως· Καὶ τοῦτο, ἔφη, πῶς γνώσεσθε, μὴ ἀκούσαν-
 τες; Ἐπεὶ δ' οὐδὲν μᾶλλον ἤκουον, ἐγγυτέρῳ προσελθὼν,
 Ἐγὼ μὲν, εἶπεν, ἀδικεῖν ὁμολογῶ, καὶ θανάτου τιμῶμαι τὰ
 πεπολιτευμένα ἐμαντῇ· τούτους δ', ἄνδρες Ἀθηναῖοι, διὰ τί 25
 ἀποκτενεῖτε, μηδὲν ἀδικοῦντας; Ἀποκρινομένων δὲ πολλῶν·
 Ὅτι σοὶ φίλοι εἰσὶν· ὁ μὲν Φωκίων ἀποστάς ἡσυχίαν ἤγεν·

ὁ δ' Ἀγωνίδης ψήφισμα γεγραμμένον ἔχων ἀνέγνω, καθ' ὃ τὸν δῆμον ἔδει χειροτονεῖν περὶ τῶν ἀνδρῶν, εἰ δοκοῦσιν ἀδικεῖν· τοὺς δ' ἄνδρας, αἵ καταχειροτονηθῶσιν, ἀποθνήσκειν.

- 5 Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ ψηφίσματος, ἤξιον τινὲς πρὸς γράφειν, ὅπως καὶ στρεβλωθεὶς Φωκίων ἀποθάνοι, καὶ τὸν τροχὸν εἰσφέρειν, καὶ τοὺς ὑπηρέτας καλεῖν προσέταττον. Ὁ δ' Ἀγωνίδης καὶ τὸν Κλεῖτον ὁρῶν δυσχεραίνοντα, καὶ τὸ πρᾶγμα βαρβαρικὸν εἶναι καὶ μισρὸν ἡγούμενος· Ὅταν, 10 ἔφη, Καλλιμέδοντα τὸν μαστιγίαν λάβωμεν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λαβόντες στρεβλώσομεν· περὶ δὲ Φωκίανος οὐδὲν ἐγὼ γράφω τοιοῦτον. Ἐνταῦθα τῶν ἐπεικῶν τις ὑπεφώνησεν· Ὁρθῶς γε σὺ ποιῶν· ἂν γὰρ Φωκίωνα βασανίσωμεν, σὲ τί ποιήσομεν; Ἐπικυρωθέντος δὲ τοῦ ψηφίσματος, καὶ τῆς 15 χείροτονίας ἀποδοθείσης, οὐδεὶς καθήμενος, ἀλλὰ πάντες ἐξασπαστάντες, οἱ δὲ πλεῖστοι καὶ στεφανωσάμενοι, κατεχειρότονησαν αὐτῷ θάνατον. Ἦσαν δὲ σὺν τῷ Φωκίῳ Νικοκλῆς, Θουδίππος, Ἡγῆμων, Πυθοκλῆς· Δημητρίου δὲ τοῦ Φαληρέως, καὶ Καλλιμέδοντος, καὶ Χαρικλέους, καὶ τινων 20 ἄλλων ἀπόντων κατεψηφίσθη θάνατος.

- Ὡς οὖν διαλύσαντες τὴν ἐκκλησίαν ἦγον εἰς τὸ δεσμοτήριον τοὺς ἄνδρας, οἱ μὲν ἄλλοι, περιπλεκόμενων τῶν φίλων αὐτοῖς καὶ οἰκείων, ὀδυρόμενοι καὶ καταθρηνοῦντες ἐβάδιζον· τὸ δὲ Φωκίανος πρόσωπον, οἷον ὅτε στρατηγῶν ἀπ' 25 ἐκκλησίας προϋπέμπετο βλέποντες, ἐθαύμαζον τὴν ἀπάθειαν καὶ μεγαλοψυχίαν τοῦ ἀνδρός· οἱ δ' ἐχθροὶ κακῶς ἔλεγον παρατρέχοντες· εἷς δὲ καὶ προσέπτυσεν ἐξεναντίας προσελθών. Ὅτε καὶ τὸν Φωκίωνα λέγεται βλέψαντα πρὸς τοὺς ἄρχοντας εἰπεῖν· Οὐ παύσει τις ἀσχημονοῦντα τοῦτον; 30 Ἐπεὶ δὲ Θουδίππος ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ γενόμενος, καὶ τὸ κώνειον ὁρῶν τριβόμενον, ἡγανάκτει, καὶ κατέκλειε τὴν συμφορὰν, ὥς οὐ προσηκόντως τῷ Φωκίῳ συναπολλύμενος, Εἴτ' οὐκ ἀγαπᾷς, εἶπεν, ὅτι μετὰ Φωκίανος ἀποθνήσκεις; Ἐρομένου δὲ τινος τῶν φίλων, εἴ τι πρὸς Φῶκον λέγει, τὸν υἱόν· Πάνυ 35 μὲν οὖν, ἔφη, λέγω μὴ μνησικακεῖν Ἀθηναίοις.

Πεπωκότων δὲ ἤδη πάντων τὸ κώνειον, τὸ φάρμακον ἐπέλιπε, καὶ ὁ δημόσιος οὐκ ἔφη τρίψειν ἕτερον, εἰ μὴ λάβοι δώδεκα δραχμάς, ὅσου τὴν ὅλην ὠνεῖται. Χρόνου δὲ γενομένου καὶ διατριβῆς, ὁ Φωκίων καλέσας τινὰ τῶν φίλων καὶ εἰπὼν, Ἴμην μὴδὲ ἀποθανεῖν Ἀθήνησι δωρεάν ἐστιν, ἐκέ- 5 λευσε τῷ ἀνθρώπῳ δοῦναι τὸ κερμάτιον.

Ἴην δ' ἡμέρα μηνὸς Μουνυχιῶνος ἐνάτη ἐπὶ δέκα, καὶ τῷ Διὶ τὴν πομπὴν πέμποντες οἱ ἱππεῖς παρεξήρσαν. Ὡς οἱ μὲν ἀφείλοντο τοὺς στεφάνους, οἱ δὲ πρὸς τὰς θύρας δεδα- κρυμένοι τῆς εἰρκτῆς ἀπέβλεψαν. Ἐφάνη δὲ τοῖς μὴ παν- 10 τάπασιν ὁμοῖς καὶ διεφθαρμένοις ὑπ' ὀργῆς καὶ φθόρου τὴν ψυχὴν, ἀνοσιώτατον γεγονέναι, τὸ μὴδ' ἐπισχεῖν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, μὴδὲ καθαρεῦσαι δημοσίου φόρου τὴν πόλιν ἐορτάζουσιν.

Οὐ μὴν ἀλλ' ὥςπερ ἐνδεέστερον ἡγωνισμένοι τοῖς ἐχθροῖς 15 ἔδοξε καὶ τὸ σῶμα τοῦ Φωκίωνος ἐξορίσαι, καὶ μὴδὲ πῦρ ἐναῦσαι μηδένα πρὸς τὴν ταφὴν Ἀθηναίων. Δι' ὃ φίλος μὲν οὐδεὶς ἐτόλμησεν ἄψασθαι τοῦ σώματος, Κωνωπίων δὲ τῶν ὑπουργῶν εἰσαγγέλλων τὰ τοιαῦτα μισθοῦ, κομισθέντα τὸν νεκρὸν ὑπὲρ τὴν Ἐλευσίνα, πῦρ λαβὼν ἐκ τῆς Μεγαρικῆς, 20 ἔκαυσεν. Ἡ δὲ Μεγαρικὴ γυνὴ παρούσα μετὰ τῶν θεραπαινίδων, ἔχουσα μὲν αὐτόθι χῶμα κενὸν καὶ κατέσπεισεν ἐν- θεμένη δὲ τῷ κόλπῳ τὰ ὀστέα, καὶ κομίσασα νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν, κατῴρυξε παρὰ τὴν ἐστίαν, εἰποῦσα· Σοὶ, ὦ φίλη ἐστία, παρακατατίθεται ταῦτα ἀνδρὸς ἀγαθοῦ λείψανα· 25 σὺ δ' αὐτὰ τοῖς πατράσις ἀπόδος ἡρίοις, ὅταν Ἀθηναῖοι σωφρονήσωσι.

Καὶ μέντοι χρόνου βραχείος διαγενομένου, καὶ τῶν πραγ- μάτων διδασκόντων, οἷον ἐπιστάτην καὶ φύλακα σωφροσύ- νης καὶ δικαιοσύνης ὁ δῆμος ἀπώλεσεν, ἀνδριάντα μὲν αὐτοῦ 30 χαλκοῦν ἀνέστησαν, ἔθαψαν δὲ δημοσίοις τέλεσι τὰ ὀστέα. Τῶν δὲ κατηγόρων Ἀγνωνίδην μὲν αὐτοῖς, θάνατον κατα- χειροτονήσαντες, ἀπέκτειναν· Ἐπίκουρον δὲ καὶ Δημόφιλον, ἀποδράντας ἐκ τῆς πόλεως, ἀνευρὼν ὁ τοῦ Φωκίωνος υἱὸς ἐτιμωρήσατο.

XIII.

DEMOSTHENES.

- λέγεται, τοῦ Δημοσθένους ὀδυρομένου ποτὲ πρὸς Σάτυρον, τὸν ὑποκριτὴν, ὅτι πάντων φιλοπονώτατος ὢν τῶν λεγόντων, καὶ μικροῦ δέων καταναλωκένας τὴν τοῦ σώματος ἀκμὴν εἰς τοῦτο, χάριν οὐκ ἔχει πρὸς τὸν δῆμον, ἀλλὰ κραι-
- 5 παλῶντες ἄνθρωποι καὶ ἀμαθεῖς ἀκούονται καὶ κατέχουσι τὸ βῆμα, παροῦσται δ' αὐτός· Ἀληθῆ λέγεις, ὦ Δημοσθένης, φάναι τὸν Σάτυρον· ἀλλ' ἐγὼ τὸ αἴτιον ἰάσομαι ταχέως, ἂν μοι τῶν Εὐριπίδου τινὰ ῥήσεων ἢ Σοφοκλέους ἐθελήσης εἰπεῖν ἀπὸ στόματος. Εἰπόντος δὲ τοῦ Δημοσθένους, μετα-
- 10 λαβόντα τὸν Σάτυρον, οὕτω πλάσαι καὶ διεξιελθεῖν ἐν ἡθελίᾳ πρέποντι καὶ διαθέσει τὴν αὐτὴν ῥῆσιν, ὥσθ' ὅλως ἐτέραν τῷ Δημοσθένει φανῆναι. Πεισθέντα δὲ ὅσον ἐκ τῆς ὑποκρισεως τῷ λόγῳ κόσμου καὶ χάριτος πρόσεστι, μικρὰ ἐξήσασθαι καὶ τὸ μηδὲν εἶναι τὴν ἄσκησιν, ἀμελοῦντι τῆς προ-
- 15 φορῆς καὶ διαθέσεως τῶν λεγομένων. Ἐκ τούτου κατάγειον μὲν οἰκοδομῆσαι μελετητήριον· ἐνταῦθα δὲ πάντως μὲν ἐκάστης ἡμέρας κατιόντα πλάττειν τὴν ὑπόκρισιν, καὶ διαπορεῖν τὴν φωνήν· πολλάκις δὲ καὶ μῆρας ἐξῆς δύο καὶ τρεῖς συνάπτειν, ξυρούμενον τῆς κεφαλῆς θάτερον μέρος, ὑπὲρ
- 20 τοῦ μηδὲ βουλομένῳ πᾶν προελθεῖν ἐνδέχεσθαι δι' αἰσχύνην.
- Ἐφρμήσε μὲν οὖν ἐπὶ τὸ πράττειν τὰ κοινὰ, τοῦ Φωκικοῦ πολέμου συνεστῶτος. Λαβὼν δὲ τῆς πολιτείας καλὴν ὑπόθεσιν, τὴν πρὸς Φίλιππον ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων δικαιολογίαν, καὶ πρὸς ταύτην ἀγωνιζόμενος ἀξίως, ταχὺ δόξαν ἔσχε, καὶ
- 25 περιβλέπτος ἐπὶ τῶν λόγων ἦρθη καὶ τῆς παφρόσεως· ὥστε θαυμάζεσθαι μὲν ἐν τῇ Ἑλλάδι, θεραπεύεσθαι δ' ὑπὸ τοῦ μεγάλου βασιλέως, πλεῖστον δ' αὐτοῦ λόγον εἶναι παρὰ τῷ Φιλίππῳ τῶν δημαγωγούντων· ὁμολογεῖν δὲ καὶ τοὺς ἀπεχθανομένους, ὅτι πρὸς ἔνδοξον αὐτοῖς ἄνθρωπον ὁ ἀγών
- 30 ἴσται.

Ἡ δὲ τοῦ Δημοσθένους πολιτεία φανερά μὲν ἦν, ἔτι καὶ τῆς εἰρήνης ὑπαρχούσης, οὐδὲν ἑώντος ἀνεπιτίμητον τῶν πραττομένων ὑπὸ τοῦ Μακεδόνος, ἀλλ' ἐφ' ἐκάστῳ ταράττοντος τοὺς Ἀθηναίους, καὶ διακαίοντος ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον. Διὸ καὶ παρὰ Φιλίππῳ πλεῖστος ἦν λόγος αὐτοῦ· καὶ ὅτε 5 πρεσβέων δέκατος ἦκεν εἰς Μακεδονίαν, ἤκουσε μὲν πάντων Φίλιππος, ἀντεῖπε δὲ μετὰ πλείστης ἐπιμελείας πρὸς τὸν ἐκείνου λόγον. Οὐ μὴν ἔν γε ταῖς ἄλλαις τιμαῖς καὶ φιλοφροσύναις ὅμοιον αὐτὸν τῷ Δημοσθένει παρέιχε, ἀλλὰ προσήγετο τοὺς περὶ Λισχίνην καὶ Φιλοκράτην μᾶλλον. 10 "Ὅθεν ἐπαινοῦντων ἐκείνων τὸν Φίλιππον, ὡς καὶ λέγειν δυνατώτατον, καὶ κάλλιστον ὀφθῆναι, καὶ νῆ Δία συμπιεῖν ἱκανώτατον, ἡναγκάζετο βασκαίνων ἐπισκώπτειν, ὡς τὸ μὲν σοφιστοῦ, τὸ δὲ γυναικὸς, τὸ δὲ σπογγιᾶς εἶη, βασιλέως δ' οὐδὲν ἐγκώμιον. 15

Ἐπεὶ δ' εἰς τὸ πολεμεῖν ἔρρεπε τὰ πράγματα, τοῦ μὲν Φιλίππου μὴ δυναμένου τὴν ἡσυχίαν ἄγειν, τῶν δ' Ἀθηναίων ἐγειρομένων ὑπὸ τοῦ Δημοσθένους, πρῶτον μὲν εἰς Εὐβοίαν ἐξώρμησε τοὺς Ἀθηναίους, καταδεδουλωμένην ὑπὸ τῶν τυράννων Φιλίππῳ· καὶ διαβάντες, ἐκείνου τὸ ψήψισμα 20 γράψαντος, ἐξήλασαν τοὺς Μακεδόνας. Δεύτερον δὲ Βυζαντίοις ἐβρόθήθη καὶ Περινθίοις ὑπὸ τοῦ Μακεδόνος πολεμουμένοις. Ἐπειτα πρεσβέων καὶ διαλεγόμενος τοῖς Ἕλλησι, καὶ παροξύνων, συνέστησε, πλὴν ὀλίγων, ἅπαντας ἐπὶ τὸν Φίλιππον· ὥστε σύνταξιν γενέσθαι πεζῶν μὲν μυρίων 25 καὶ πεντακισχιλίων, ἱππέων δὲ διςχιλίων, ἄνευ τῶν πολιτικῶν δυνάμεων, χρήματα δὲ καὶ μισθοὺς τοῖς ξένοις εἰσφέρεισθαι προθύμως. Ἐπηρεμένης δὲ τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ μέλλον, καὶ συνισταμένων κατ' ἔθνη καὶ πόλεις Εὐβοέων, Ἀχαιῶν, Κορινθίων, Μεγαρέων, Λευκαδίων, Κερκυραίων, 30 ὁ μέγιστος ὑπελείπετο τῷ Δημοσθένει τῶν ἀγώνων, Θηβαίους προσαγαγέσθαι τῇ συμμαχίᾳ, χώραν τε σύνορον τῆς Ἀττικῆς καὶ δύναμιν ἐναγώνιον ἔχοντας, καὶ μάλιστα τότε τῶν Ἑλλήνων εὐδοκιμοῦντας ἐν τοῖς ὅπλοις. Ἦν δ' οὐ

ῥαδίον ἐπὶ προσφύτοις εὐεργετήμασι τοῖς περὶ τὸν Φωικὸν πόλεμον τετιθασευμένους ὑπὸ τοῦ Φιλίππου μεταστῆσαι τοὺς Θηβαίους, καὶ μάλιστα ταῖς διὰ τὴν γειτνίασιν ἀψιμαχίαις ἀναξαινομένων ἐκύστετε τῶν πολεμικῶν πρὸς ἀλλήλας
5 διαφορῶν ταῖς πόλεσιν.

Οὐ μὴν ἀλλ' ἐπεὶ Φίλιππος εἰς τὴν Ἐλάτειαν ἐξαίφνης ἐνέπεσε, καὶ τὴν Φωκίδα κατίσχεν, ἐκπεπληγμένων τῶν Ἀθηναίων, καὶ μηδενὸς τολμῶντος ἀναβαλναι ἐπὶ τὸ βῆμα, μηδ' ἔχοντος ὃ, τι χρὴ λέγειν, ἀλλ' ἀπορίας οὔσης ἐν μέσῳ καὶ σιωπῆς, παρελθὼν μόνος ὁ Δημοσθένης, συνεβούλευε τῶν Θηβαίων ἔχασθαι· καὶ τᾶλλα παραθάρβυνας καὶ μετεωρίσας, ὥσπερ εἰώθει, τὸν δῆμον ταῖς ἐλπίσι, ἀπεστάλη πρεσβευτῆς μεθ' ἐτέρων εἰς Θήβας. Τὸ μὲν οὖν συμφέρον οὐ διεφυγε τοὺς τῶν Θηβαίων λογισμοὺς, ἀλλ' ἐν ὅμμασιν
10 ἕκαστος εἶχε τὰ τοῦ πολέμου δεινὰ, ἔτι τῶν Φωικῶν τραυμάτων νεαρῶν παραμενόντων· ἡ δὲ τοῦ ῥήτορος δύναμις ἐκριπίζουσα τὸν θυμὸν αὐτῶν, καὶ διακαίονσα τὴν φιλοτιμίαν, ἐπεσκόπησε τοῖς ἄλλοις ἄπυσιν· ὥστε φόβον καὶ λογισμὸν καὶ χάριν ἐκβαλεῖν αὐτοὺς, ἐνθουσιῶντας ὑπὸ τοῦ λόγου
15 πρὸς τὸ καλόν. Οὕτω δὲ μέγα καὶ λαμπρὸν ἐφάνη τὸ τοῦ ῥήτορος ἔργον, ὥστε τὸν μὲν Φίλιππον εὐθὺς ἐπικηρυκεῖσθαι, δεόμενον εἰρήνης, ὀρθρὴν δὲ τὴν Ἑλλάδα γενέσθαι καὶ συνεξαναστῆναι πρὸς τὸ μέλλον, ὑπηρετεῖν δὲ μὴ μόνον τοὺς στρατηγοὺς τῷ Δημοσθένει ποιούντας τὸ προστατιτόμενον,
20 ἀλλὰ καὶ τοὺς Βοιωτάρχας, διοικεῖσθαι τε τὰς ἐκκλησίας ἀπάσας οὐδὲν ἥτιον ὑπ' ἐκείνου τότε τὰς Θηβαίων, ἢ τὰς Ἀθηναίων, ἀγαπωμένον παρ' ἀμφοτέροις καὶ δυναστεύοντος, οὐκ ἀδίκως, οὐδὲ παρ' ἀξίαν, ἀλλὰ καὶ πάνυ προσηκόντως.

Μέχρι μὲν οὖν τούτων ἀνῆλθε ἡ ἀγαθὸς· ἐν δὲ τῇ μάχῃ
30 καλὸν οὐδέν, οὐδ' ὁμολογούμενον ἔργον, οἷς εἶπεν, ἀποδειξάμενος, ὥχετο λιπὼν τὴν τάξιν, ἀποδράς αἰσχίστα, καὶ τὰ ὅπλα ῥίψας, οὐδὲ τὴν ἐπιγραφὴν τῆς ἀσπίδος, ὡς ἔλεγε Πυθίας, αἰσχυρθείς, ἐπιγεγραμμένης γραμμασι χρυσοῖς· Ἀγαθὴ ἡ τύχη. Παραντίκα μὲν οὖν ὁ Φίλιππος ἐπὶ τῇ νίκῃ

διὰ τὴν χαρὰν ἐξυβρίσας, καὶ κωμάσας ἐπὶ τοὺς νεκροὺς, με-
θύων ἥδε τὴν ἀρχὴν τοῦ Δημοσθένους ψηφίσματος, πρὸς
πόδα διαιρῶν καὶ ὑποκρούων.

Δημοσθένης Δημοσθένους Παιαιτιεὺς τὰδ' εἶπεν· ἐκνή-
ψας δὲ, καὶ τὸ μέγεθος τοῦ περιστάντος αὐτὸν ἀγῶνος ἐν νῶ 5
λαβὼν, ἔφριττε τὴν δεινότητα καὶ τὴν δύναμιν τοῦ ῥήτορος,
ἐν μέρει μικρῷ μιᾷς ἡμέρας τὸν ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας καὶ τοῦ
σώματος ἀναρῶναι κίνδυνον ἀναγκασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ.

Τότε δὲ τῆς ἀτυχίας τοῖς Ἑλλήσι γενομένης, οἱ μὲν ἀντι-
πολιτευόμενοι ῥήτορες, ἐπεμβαίνοντες τῷ Δημοσθένει, κατε- 10
σκεύαζον εὐθύνας καὶ γραφὰς ἐπ' αὐτόν· ὁ δὲ δῆμος οὐ
μόνον τούτων ἀπέλυνε, ἀλλὰ καὶ τιμῶν διετέλει, καὶ προσκα-
λούμενος αὐτίς, ὡς εὖνουν, εἰς τὴν πολιτείαν, ὥστε καὶ τῶν
ὀστέων ἐκ Χαιρωνείας κομισθέντων καὶ θάπτομένων, τὸν ἐπὶ
τοῖς ἀνδράσιν ἔπαινον εἰπεῖν ἀπέδωκεν, οὐ ταπεινῶς, οὐδ' 15
ἀγεννῶς φέρων τὸ συμβεβηκός, ἀλλὰ τῷ τιμῶν μάλιστα καὶ
κοσμεῖν τὸν σύμβουλον ἀποδεικνύμενος τὸ μὴ μεταμελεῖσθαι
τοῖς βεβουλευμένοις.

Ὡς Ἀντίπατρος καὶ Κρατερός ἡγγέλλοντο προσιόντες ἐπὶ
τὰς Ἀθήνας, οἱ μὲν περὶ τὸν Δημοσθένη φθάσαντες ὑπεξῆλ- 20
θον ἐκ τῆς πόλεως, ὁ δὲ δῆμος αὐτῶν θύνατον κατέγνω,
Δημιάδου γράψαντος. Ἄλλων δ' ἀλλαχοῦ διασπαρέντων, ὁ
Ἀντίπατρος περιέπεμπε τοὺς συλλαμβάνοντας, ὧν ἡγεμὼν
ἦν Ἀρχίας, ὁ κληθεὶς Φυγαδοθήρας. Τοῦτον δὲ, Θούριον
ὄντα τῷ γένει, λόγος ἔχει τραγωδίας ὑποκρίνασθαι ποτε, καὶ 25
τὸν Αἰγινήτην Πῶλον, τὸν ὑπερβαλόντα τῇ τέχνῃ πάντας,
ἐκείνου γεγονέναι μαθητὴν ἰστοροῦσιν.

Οὗτος οὖν ὁ Ἀρχίας τὸν Δημοσθένη πνυθόμενος ἐκέτην
ἐν Καλαυρίᾳ ἐν τῷ ἱερῷ Ποσειδῶνος καθέξεσθαι, διαπλεύ-
σας ὑπηρετικοῖς, καὶ ἀποβὰς μετὰ Θρακῶν δορυφόρων, 30
ἔπειθεν ἀναστάντα βαδίζειν μετ' αὐτοῦ πρὸς Ἀντίπατρον,
ὡς δυσχερὲς πεισόμενον οὐδέν. Ὁ δὲ Δημοσθένης ἐτύγγα-
νεν ὧπιν ἰωρακῶς κατὰ τοὺς ὕπνους ἐκείνης τῆς νυκτὸς ἀλ-

λόκοτον. Ἐδόκει γὰρ ἀνταγωνίζεσθαι τῷ Ἀρχίᾳ τραγωδίαν ὑποκριόμενος· εὐήμερων δὲ καὶ κατέχων τὸ θέατρον, ἐνθαῖα παρασκευῆς καὶ χορηγίας κρατεῖσθαι. Διὸ τοῦ Ἀρχίου πολλὰ φιλάνθρωπα διαλεχθέντος, ἀναβλέψας πρὸς αὐτὸν, ὥςπερ ἐτύγχανε καθήμενος· Ὡς Ἀρχία, εἶπεν, οὔτε ὑποκρι-
 5 νόμενός με ἔπεισας πώποτε, οὔτε νῦν πείσεις ἐπαγγελλόμενος. Ἀρξαμένου δ' ἀπειλεῖν τοῦ Ἀρχίου μετ' ὀργῆς· Νῦν, ἔφη, λέγεις τὰ ἐκ τοῦ Μακεδονικοῦ τρίποδος, ἄρτι δ' ὑπεκρίνου. Μικρὸν οὖν ἐπίχευς, ὅπως ἐπιστείλω τι τοῖς οἴκοι. Καὶ
 10 ταῦτ' εἰπὼν, ἐντὸς ἀνεχώρησε τοῦ ναοῦ· καὶ λαβὼν βιβλίον, ὥς γράφειν μέλλων προσήνεγκε τῷ στόματι τὸν κάλαμον, καὶ δακνὼν, ὥςπερ ἐν τῷ διανοεῖσθαι καὶ γράφειν εἰώθει, χρόνον τινὰ κατέσχευεν, εἴτα συγκαλυψάμενος ἀπέκλινε τὴν κεφαλὴν. Οἱ μὲν οὖν παρὰ τὰς θύρας ἐστῶτες δορυφόροι κατεγέλων ὥς
 15 ἀποδειλιῶντος αὐτοῦ, καὶ μαλακὸν ἐκάλουν καὶ ἄνανδρον· ὁ δ' Ἀρχίας προσελθὼν ἀνίστασθαι παρεκάλει, καὶ τοὺς αὐτοὺς ἀνακυκλῶν λόγους, αὐθις ἐπηγγέλλετο διαλλαγὰς πρὸς τὸν Ἀντίπατρον. Ἰδὼν δὲ συνησθημένος ὁ Δημοσθένης ἐμπεφυκὸς αὐτοῦ τοῦ φαρμάκου καὶ κρατούντος ἐξεκαλυψατο· καὶ διαβλέ-
 20 ψας πρὸς τὸν Ἀρχίαν, Οὐκ ἂν φθάνοις, εἶπεν, ἤδη τὸν ἐκ τῆς τραγωδίας ὑποκρινόμενος Κρέοντα, καὶ τὸ σῶμα τοῦτο ῥίπτων ἄταφον; Ἐγὼ δ', ὦ φίλε Πρόσειδον, ἔτι ζῶν ἐξανίσταμαι τοῦ ἱεροῦ· τῷ δὲ Ἀντιπάτρει καὶ Μακεδόσιν οὐδ' ὁ σὸς ναὸς καθαρὸς ὑπολέλειπται. Ταῦτ' εἰπὼν καὶ κελεύσας ὑπολα-
 25 βεῖν αὐτὸν ἤδη τρέμοντα καὶ σφαλλόμενον, ἅμα τῷ προσελθεῖν καὶ παραλλάξαι τὸν βωμὸν ἔπесε, καὶ στενάξας ἀφῆκε τὴν ψυχὴν.

LETTERS.

I.

Crates to Hipparchia, his Wife.

Ἐπανῆκε ταχέως. Ἔτι δύνασαι Διογένην καταλαβεῖν ζῶντα· ἐγγὺς γὰρ ἦδη ἐστὶ τῆς βίου τελευτῆς· (χθὲς γέ τοι παρὰ τοσοῦτον ἐξέπνευσεν·) ἵνα καὶ ἀσπάσῃ αὐτὸν τὸ ἔσχατον ἄσπασμα, καὶ γνῶς, ὅσον δύναται καὶ ἐν τοῖς φοβερωτάτοις ἡ φιλοσοφία.

5

II.

Crates to certain Young Men.

Ἐθίζετε ἑαυτοὺς ἐσθίειν μάζαν, καὶ πίνειν ὕδωρ, ἰχθὺν δὲ καὶ οἶνον μὴ γεύεσθαι. Ταῦτα μὲν γὰρ τοὺς μὲν γέροντας ἀποθηριοῦ, ὥσπερ τὰ περὶ τῆς Κίρκης φάρμακα, τοὺς δὲ νέους ἀποθηλύνει.

III.

Crates to Origen.

Οὐ ποιεῖ ἀγρόδς σπουδαίους, οὐδὲ ἄστν φάνλους, ἀλλ' αἱ 10
σὺν τοῖς ἀγαθοῖς καὶ κακοῖς διατριβαί. Ὡστε, εἰ βούλει
ἀγαθούς καὶ μὴ κακούς γενέσθαι σοι τοὺς παῖδας, πέμπε μὴ
κατ' ἀγρόν, ἀλλ' εἰς φιλοσόφου, ἵνα καὶ αὐτοὶ βαδίζοντες τὰ
καλὰ ἐμάθομεν. Ἀσκητὸν γὰρ ἡ ἀρετή, καὶ οὐκ αὐτόματον
ἐμβαίνει τῇ ψυχῇ, ὥσπερ ἡ κακία.

IV.

Amnion to Philomachus.

Ἀπέκειρεν ἡμῶν ἡ χάλαζα βαρέως ἐμπεισοῦσα τὰ λήϊα,
καὶ λιμοῦ φάρμακον οὐδέν. Ὡρεῖσθαι δ' ἡμῖν ἐπακτοὺς
πυρροὺς οὐχ οἷόν τε διὰ σπάνιν κερμάτων. Ἔστι δὲ σοί, ὡς
ἀκούω, τῆς πέριον εὐετηρίας λείψανα. Δάνεισον οὖν μοι
6 μεθιόνους εἴκοσιν, ὥς ἂν ἔχοιμι σώζεσθαι αὐτοὺς, καὶ ἡ γυνή,
καὶ τὰ παιδίαι. Καρπῶν δὲ εὐφορίας γενομένης, ἐκτίσομεν
αὐτὸ τὸ μέτρον, καὶ λῶϊον, ἔάν τις εὐθηνία γένηται. Μὴ
δὴ περιῖδης ἀγαθοὺς γείτονας εἰς στενὸν τοῦ καιροῦ φθει-
ρομένους.

V.

Iophon to Eraston.

10 Ἐπιτριβείη καὶ κακὸς κακῶς ἀπόλοιτο ὁ κύκιστος ἀλεκτρο-
ῶν, ὅς με, ἡδὺν ὄνειρον θεώμενον, ἀναβοήσας ἐξήγειρεν
Ἐδόκουν γὰρ, ὃ φίλτατε γειτόνων, λαμπρὸς τις εἶναι καὶ
βαθύπλουτος· εἴτα οἰκετὼν ἐφάπτεσθαι μοι στίφος, οὐς οἰ-
κονόμους καὶ διοικητὰς ἐνόμιζον ἔχειν. Ἐφάκειν δὲ καὶ τῷ
15 χεῖρε δακτυλίων πεπληρωσθαι, καὶ πολυταλάντους λίθους
περιφέρειν· καὶ ἦσαν οἱ δάκτυλοι μου μαλακοὶ, καὶ ἥκιστα
τῆς δικέλλης ἐμέμνηντο. Ἐφαίνοντο δὲ καὶ οἱ κόλακες ἐγγύ-
θεν παρεστάναι. Ἐν τούτῳ δὴ καὶ ὁ δῆμος Ἀθηναίων εἰς τὸ
θεάτρον προελθόντες, ἐβόων προχειρίσασθαι με στρατηγόν.
20 Μεσοῦσης δὲ τῆς χειροτονίας, ὁ παμπονηρὸς ἀλεκτροῶν ἀνε-
βόησε, καὶ τὸ φάσμα ἠφανίσθη. Ὅμως ἀνεγρόμενος περι-
χαρῆς ἦν ἐγώ· ἐνθύμιον δὲ ποιησάμενος, τοὺς φυλλοχόους
ἰστάναι μῆνας, ἔγνων εἶναι τὰ ἐνύπνια ψευδέστατα.

VI.

Ampelion to Evergus.

Πολὺς ὁ χειμὼν τὸ τῆτες, καὶ οὐδενὶ ἐξιτητόν. Πάντα γὰρ ἡ χιὼν κατέλληφε, καὶ λευκανθίζουσιν οὐχ οἱ λόφοι μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ κοῖλα τῆς γῆς· ἀπορία δὲ ἔργων, ἀργὸν δὲ καθί-
 ζειν ὄνειδος. Προκύψας δῆτα τῆς καλύβης, οὐκ ἔφθην παρ-
 ανοίξας τὸ θυρίον, καὶ ὁρῶ σὺν τῷ νικητῇ δῆμον ὅλον ὀρνέ- 5
 ον φερόμενον, καὶ κοψέχον· καὶ κίχλας. Εὐθιῶς οὖν ἀπὸ
 τῆς λεκάνης ἀνασπᾶσας ἰζόν, ἐπαλείφω τῶν ἀχράδων τοὺς
 κλάδους· καὶ ὅσον οὕπω τὸ νέφος ἐπέστη τῶν στρουθίων,
 καὶ πᾶσαι ἐκ τῶν ὀροδάμνων ἐκρέμαντο, θέαμα ἡδὺ, πτερῶν
 ἐχόμεναι, καὶ κεφαλῆς καὶ ποδῶν εἰλημμέναι. Ἐκ τούτων 10
 λάχος σοι τύς πτόνας καὶ εὐσάρκους ἀπέσταλκα πέντε εἴκοσι.
 Κοινὸν γὰρ ἀγαθὸν τοῖς ἀγαθοῖς· φθονούντων δὲ οἱ πονη-
 ροὶ τῶν γειτόνων.

VII.

Philocomus to Thestylus.

Οὐκ ᾔποτε εἰς ἄστν καταβᾶς, οὐδὲ εἰδὼς τί ποτὲ ἐστὶν ἡ
 λεγομένη πόλις, ποθῶ τὸ καινὸν τοῦτο θέαμα ἰδεῖν, ὅφ' ἐνὶ 15
 περιβόλῳ κατοικοῦντας ἀνθρώπους, καὶ τ' ἄλλα ὅσα διαφέρει
 πόλις ἀγροικίας μαθεῖν. Εἰ οὖν σοι πρόφασις ὁδοῦ ἄστνδε
 γένηται, ἥκε ἀπάξων νῦν καὶ με· καιρὸν γὰρ ἐγὼ δὴ οἶμαι
 τοῦ πλείον τι μαθεῖν, ἥδη μοι βρῦειν θριξὶ τῆς ὑπῆρης ἀρ-
 χομένης. Τίς οὖν δὴ με κακεῖ μυσταγωγεῖν ἐπιτήδειος, ἥ 20
 σὺ, ὃ τὰ πολλὰ εἴσω πυλῶν ἀλινδούμενος;

VIII.

Gamochæron to Phagodætes.

Ἐθεάσω οἰά με εἰργάσατο ὁ κατάρατος οὗτος κουρεὺς, ὁ
 πρὸς τῇ ὁδῷ· λέγω δὲ τὸν ἀδόλεσχον, καὶ λάλον, τὸν Ἀβρο-
 τησίου προτιθέμενον ἑσοπτρα, τὸν τοὺς χειροθήεις κόρα-
 κας τιθασσένοντα, τὸν ταῖς μαχαιρίσι κυμβαλισμὸν εὖ-
 5 ρυθμον ἀνακρούοντα. Ὡς γὰρ ἀφικόμεν ξυριεῖσθαι τὴν
 γενειάδα βουλόμενος, ἀσμένως τε ἐδέξατο, καὶ ἐφ' ὑψηλοῦ
 θρόνου καθίσας, σινδόνα καινὴν περιθεὶς, πρῶως εὖ μάλα
 κατέφερε μοι τῶν γνάθων τὸ ξυρὸν, ἀποψιλῶν τὸ πύκνωμα
 τῶν τριχῶν. Ἀλλ' ἐν αὐτῷ τούτῳ πανοῦργος ἦν καὶ σκαιός·
 10 Ἐλαθε γὰρ τοῦτο παρὰ μέρος ποιῶν, καὶ οὐ κατὰ πάσης τῆς
 γνάθου, ὥστε ὑπολειφθῆναί μοι πολλαχοῦ μὲν δασεῖαν, πολλα-
 χοῦ δὲ λείαν τὴν σιαγόνα. Καὶ γὰρ μὲν οὐκ εἰδὼς τὴν πανουργ-
 γίαν, ὥχόμεν κατὰ τὸ εἰωθὸς ἄκκλητος εἰς Πασίωνος· αἱ
 συμπόται δὲ, ὡς εἶδον, ἐξέθανον τῷ γέλῳ· ἕως ἀγνοοῦντά
 15 με ἐφ' ὅτῳ γελῶσιν, εἰς τις εἰς μέσους παρελθὼν, τῶν ἀπαλει-
 φθεῖσων τριχῶν ἐπιλαβόμενος εἵλκυσεν. Ἐκείνας μὲν οὖν
 περιπαθῶς κοπίδα λαβὼν ἀπερῆξωσα, ἔτοιμος δὲ εἰμι ξύλον
 εὐμέγεθες ἀνελόμενος κατὰ τοῦ βρέγματος πατάξαι τὸν ἄλι-
 τήριον. Ἀ γὰρ οἱ τρέφοντες παῖζουσι, ταῦτα μὴ τρέφων
 20 ἐτόλμησε.

POETICAL EXTRACTS.

I.

*The Meeting of Hector and Andromache.**

Ὡς ἄρα φωνήσας, ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ.
 Αἴψα δ' ἔπειδ' ἴκανε δόμους εὐναιστάοντας,
 Οὐδ' εὖρ' Ἀνδρομάχην λευκαίλενον ἐν μεγάροισιν·
 Ἀλλ' ἦγε ξὺν παιδί καὶ ἀμφιπόλῳ εὐπέπλῳ
 Πύργῳ ἐφειστήκει γοώσά τε, μυρομένη τε. 5
 Ἕκτωρ δ' ὥς οὐκ ἔνδον ἀνύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
 Ἔστι ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, μετὰ δὲ δμοῇσιν ἔειπεν·
 Εἰ δ', ἄγε μοι, δμοῖαι, ρημερτέα μυθήσασθε·
 Πῇ ἔβη Ἀνδρομάχῃ λευκαίλενος ἐκ μεγάροιο ;
 Ἡέ περ ἐς γαλῶων, ἥ εἰνατέρων εὐπέπλων, 10
 Ἡ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
 Τρῳαὶ εὐπλόκαμον δεινὴν θιὸν ἰλάσκονται ;
 Τὸν δ' αὖτ' ὀτρυνή ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἕκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι·
 Οὔτε περ ἐς γαλῶων, οὔτ' εἰνατέρων εὐπέπλων, 15
 Οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
 Τρῳαὶ εὐπλόκαμον δεινὴν θιὸν ἰλάσκονται·
 Ἀλλ' ἐπὶ πύργῳ ἔβη μέγαν Ὀλλου, οὐνεκ' ἄκουσεν
 Τίρεσθαι Τρῳᾶς, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
 Ἡ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπείγομένη ἀφικάνει, 20
 Μαινομένη εἰκυῖα· φέροι δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.
 Ἡ ῥα γυνὴ ταμίη· ὃ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἕκτωρ,
 Τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὐτίς, εὐκτιμένας κατ' ἀγυιάς.
 Ἔντε πύλας ἴκανε, διερχόμενος μέγα ἄστυ,
 Σκαιάς — τῇ γὰρ ἔμμελλε διαξιμέναι πεδίονδε — 25

Ἐνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θεούσα,
 Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος,
 Ἡετίων, ὃς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῃ ὑλήεσση,
 Θῆβη Τποπλακίη, Κιλίκισσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσων·
 Τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ. 30
 Ἦ οἱ ἔπειτ' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ,
 Παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτῶς,
 Ἐκτορίδην ἀγαπητὸν, ἀλγικιον ἀστέρι καλῷ·
 Τὸν δ' Ἐκτῶρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Ἀστυνάκτι· οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἐκτῶρ. 35
 Ἦτοι δ' οὐ μὲν μείδησεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ·
 Ἀνδρομάχῃ δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δακρυχέουσα,
 Ἐν τ' ἄρα οἱ φῶ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ' ἐλεαίρεις
 Παῖδά τε νηπίαχον, καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἣ τάχα χῆρη 40
 Στυῖ ἔσομαι· τάχα γὰρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοὶ,
 Πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη,
 Στυῖ ἀφαμαρταύσῃ, χθονά δύμεναι· σὺ γὰρ εἰς ἄλλη
 Ἔσται θαλπωρῇ, ἐπεὶ ἄν σύγε πότμον ἐπίσπης,
 Ἀλλ' ἄγε· οὐδὲ μοὶ ἐστι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ. 45
 Ἦτοι γὰρ πατέρ' ἀμὸν ἀπέκτανε διὸς Ἀχιλλεύς,
 Ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλλίκων εὐναιετάωσαν,
 Θῆβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα,
 Οὐδέ μιν ἐξενάριξε· σεβάσσατο γὰρ τότε θυμῷ·
 Ἀλλ' ἄρα μιν κατέκχε συν' ἔντεσι δαιδαλέοισιν, 50
 Ἦδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
 Νύμφαι ὀρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
 Οἱ δέ μοι ἐπὶ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 Οἱ μὲν πάντες ἰὼ κίον ἥματι Ἄϊδος εἴσω·
 Πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρεης διὸς Ἀχιλλεύς 55
 Βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῆς οἴεσσιν.
 Μητέρα δ' ἣ βυσίλευεν ὑπὸ Πλάκῃ ὑλήεσση,
 Τὴν ἐπεὶ ἄρ' δεῦρ' ἦγαγ' ἅμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
 Ἀψ' ὅγε τὴν ἀπέλυσσε, λαβὼν ἀπερείσι' ἀποινα·

I. *The Meeting of Hector and Andromache.* 185

Πατὴρ δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα. 60

Ἔκτορ, αἰτὰρ σὺ μοι ἔσσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,

Ἥδ' ἐκασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης.

Ἄλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε, καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,

Μὴ παῖδ' ὄρφανικὸν θείης, χήρην τε γυναιῖκα·

Λαὸν δὲ στήσον παρ' ἐρινεὸν, ἔνθα μάλιστα 65

Ἀμφατός ἐστι πόλις, καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος.

Τρὶς γὰρ τῇγ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι,

Ἀμφ' Ἀνάντε δὺν καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενέα,

Ἥδ' ἀμφ' Ἀτρεΐδας καὶ Τυδείος ἄλκιμον υἱόν·

Ἦ πού τις σφιν ἔνισπε θεοπροπίων εὖ εἰδὼς, 70

Ἦ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·

Ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς

Αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,

Ἄε καὶ κακὸς ὧς, νόσφιν ἄλυσκάζω πολέμοιο 75

Οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς

Αἰεὶ, καὶ πρώτοισι μετὰ Τρώεσσι μάχεσθαι,

Ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἦδ' ἐμὸν αὐτοῦ.

Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

Ἔσσεται ἡμαρ, ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρή, 80

Καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο.

Ἄλλ' οὐ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπισσω,

Οὔτ' αὐτῆς Ἑκάβης, οὔτε Πριάμοιο ἄνακτος,

Οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ

Ἐν κονίῃσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν, 85

Ὅσσον σέ', ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων

Δακρυόεσσιν ἄγεται, ἐλεύθερον ἡμαρ ἀπούρας·

Καὶ κεν ἐν Ἀργεὶ ἐοῦσα, πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνοις,

Καὶ κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηΐδος ἢ Ἱππερείης,

Πόλλ' ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικείσεται ἀνάγκη· 90

Καὶ ποτὶ τίς εἴπησιν, ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσαν·

Ἔκτορος ἦδε γυνή, ὅς ἄριστεύεσκε μάχεσθαι

Τρώων ἱπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.

Ὡς ποτὶ τις ἐρέει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
Χήτει τοιοῦδ' ἀνδρὸς, ἀμύνειν δούλιον ἡμαρ. 95

Ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει,
Πρὶν γ' εἴ σῃς τε βοῆς, σοῦ θ' ἔλκηθμοῖο πνυθέσθαι!

Ὡς εἰπὼν, οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἔκτωρ.
Ἄψ δ' ὁ παῖς πρὸς κόλπον ἐϋζῶνοιο τιθήνης
Ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλου ὄψιν ἀτυχθεῖς, 100

Ταρβήσας χαλκὸν τε, ἰδὲ λόφον ἱππιοχαίτην,
Δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας.

Ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἔκτωρ,

Καὶ τὴν μὲν κατίσθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν· 105
Αὐτὰρ ὄγ' ὃν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε, πῆλὲ τε χερσὶν,
Εἶπεν ἐπευξάμενος Διὶ τ', ἄλλοισιν τε θεοῖσιν·

Ζεῦ, ἄλλοι τε θεοὶ, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
Παῖδ' ἐμὸν, ὥς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπεία Τρώεσσιν,
Ὡδὲ βλεψὲν τ' ἀγαθὸν, καὶ Ἰλίου ἱφὶ ἀνάσσειν· 110

Καὶ ποτὶ τις εἴπησι· πατρὸς δ' ὄγε πολλὸν ἀμείνων!
Ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα,
Κτείνας δῆϊον ἄνδρα, χαρεῖν δὲ φρένα μήτηρ.

Ὡς εἰπὼν, ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔσθηκεν
Παῖδ' ἐόν· ἥ δ' ἄρα μιν κηῶδεῦ δέξατο κόλπῳ 115

Δακρυόεν γελάσασα. Πόσις δ' ἐλήσσε νοήσας,
Χεῖρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Δαιμονίη, μή μοι τι λήην ἀκαχίξω θυμῷ!
Οὐ γάρ τίς μ' ὑπὲρ αἶσαν ἀνὴρ Ἄϊδι προΐαφει·

Μοῖραν δ' οὔτινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν, 120
Οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.

Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
Ἰστόν τ', ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε

Ἔργον ἐπολχεσθαι· πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει
Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ Ἰλῆε ἐγγεγάσιν. 125

Ὡς ἄρα φωνήσας, κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἔκτωρ
Ἰκπουρῖν· ἄλοχος δὲ φίλῃ οἰκόνδε βεβήκει,

Εντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.
 Αἴψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὐναιετάοντας
 Ἐκτορος ἀνδροφόνιοιο * κηγήσατο δ' ἔνδοθι πολλὰς 130
 Ἀμειπόλους, τῆσιν δὲ γόνον πάσῃσιν ἐνῶρσεν.
 Αἱ μὲν ἔτι ζῶν γόνον Ἐκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
 Οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
 Ἕεσθαι, προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.

II.

*Jupiter commands the Gods to remain neutral.**

Ἦώς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν·
 Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέραυνος
 Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδαιράδος Οὐλύμπιοι.
 Αὐτὸς δὲ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον·
 Κέκλυτέ μεν, πάντες τε θεοὶ, πᾶσαι τε θείαιναι, 5
 Ὅφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Μῆτε τις οὖν θήλεια θεὸς τόγε, μήτε τις ἄρσῃ
 Πειράτῳ διακέρσαι ἐμὸν ἔπος· ἀλλ' ἅμα πάντες
 Αἰνέειτ', ὅφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
 Ὅν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω 10
 Ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσι ἀρηγέμεν ἢ Λαυαοῖσιν,
 Πληγεῖς οὐ κατὰ κόσμον, ἐλεύσεται Οὐλύμπόνδε·
 Ἦ μιν ἐλὼν ῥίψω ἐς Τάρταρον ἡερόεντα,
 Τῇλε μάλ', ἥχι βάθιστον ὑπὸ χθονὸς ἔστι βέρεθρον·
 Ἐνθα σιδήρεαι τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὸς, 15
 Τόσσον ἐνεργθ' Ἀΐδew, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
 Γνώσετ' ἔπειθ', ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἀπάντων.
 Εἰ δ', ἄγε, πειρήσασθε, θεοὶ, ἵνα εἰδετε πάντες,

* *Iliad*, VIII. 1 — 29.

Σειρὴν χρυσεὴν ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες,
 Πᾶντες δ' ἐξάπτεσθε θεοὶ, πᾶσαι τε θείαιαι · 20
 Ἄλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίοιςδε
 Ζῆν', ὑπάτον μῆστωρ', οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι
 Αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ', αὐτῇ τε θαλάσῃ ·
 Σειρὴν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο 25
 Δησαίμην · τὰ δέ κ' αὐτε μετήορα πάντα γένοιτο.
 Τόσσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμὶ θεῶν, περὶ τ' εἴμ' ἀνθρώπων.
 Ὡς ἔφαθ' · οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
 Μῦθον ἀγασσάμενοι · μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσε.

III.

*The Triumph of Achilles over the dead Body of Hector, and the Lament of Andromache.**

Τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς,
 Σταῖς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν ·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
 Ὅς κακὰ πόλλ' ἔρρεξεν, ὅς οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι · 5
 Εἰ δ', ἄγετ', ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
 Ὅφρα κ' εἴτι γινώμεν Τρώων νόον, ὄντιν' ἔχουσιν ·
 Ἥ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην, τοῦδε πεσόντος,
 Ἥ μένειν μεμῆασι, καὶ Ἑκτορος οὐκέτ' ἐόντος ·
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός ; 10
 Κεῖται παρ νήεσσι νέκυς ἄκλαντος, ἄθραπτος,
 Πάτροκλος · τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὅφρ' ἂν ἔγωγε
 Ζωοῖσιν μετέω, καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.

- Εἰ δὲ θανόντων πέρ καταλήθοντ' εἰν Ἀΐδαο,
 Ἀντάρ ἐγὼ καὶ κείθι φίλου μεμνήσομ' ἑταίρου. 15
 Νῦν δ' ἄγ', αἰδοντες παίηονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
 Νηυσὶν ἐπι γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
 Ἠράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἑκτορα δῖον,
 ὦ Τρῶες κατὰ ἄστυ, θεῶ ὥς, εὐχετόωντο.
 Ἥ ῥα, καὶ Ἑκτορα δῖον αἰκία μήδετο ἔργα. 20
 Ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηγε τένοντε
 Ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρυγης, βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας,
 Ἐκ δόλφροιο δ' ἔδησε· κάρη δ' ἐλκίσθαι ἔασεν
 Ἐς δόλφρον δ' ἀναβὰς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' αἰέρας,
 Μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην. 25
 Τοῦ δ' ἦν ἐλκομένοιο κονίσσαλος· ἀμφὶ δὲ χῶται
 Κυάναει πύλλαντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίῃσιν
 Κεῖτο, πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς θυμμενέεσσιν
 Δῶκεν αἰκίσσασθαι ἐπὶ ἐν πατρίδι γαίῃ.
 Ὡς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἥ δὲ νῦν μήτηρ 30
 Τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρῇν ἑρρίμψε καλύπτειν
 Τηλόσσε· κώκυσεν δὲ μάλα μέγα, παῖδ' ἐσιδοῦσα.
 Ὡ μωξεν δ' ἔλεϊνὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 Κωκυτῷ τ' εἶχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ·
 Τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλλέγκιον, ὥς εἰ ἅπασα 35
 Ἴλιος ὀφρυνόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης.
 Λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόγις ἔχον ἀσχαλῶντα,
 Ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.
 Πάντας δ' ἐλλιτάνευε, κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
 Ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον· 40
 Σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' ὅλον ἑάσατε, κηδόμενοί περ,
 Ἐξελθόντα πόληος, ἱκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Αἰσσωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον, ὀβριμοεργόν,
 Ἦν πως ἡλικίην αἰδέασσεται, ἥδ' ἐλεήσει
 Γῆρας· καὶ δὲ νῦν τῷδε πατὴρ τοιάσδε τέτυκται, 45
 Πηλεΐς, ὃς μιν ἔειπτε καὶ ἔειρεφθ, πῆμα γενέσθαι
 Τρωαί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἔλγ' ἔθηκεν.

Τόσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας·
 Τῶν πάντων οὐτόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
 Ὡς ἐνός, οὐ μ' ἄχος ὅξυ κατοίσεται Ἰλίδος εἴσω,
 Ἐκτορος· ὥς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσιν!
 Τῇ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε, μυρομένω τε,
 Μήτηρ θ', ἣ μιν ἔτικτε, δυσάμμορος, ἥδ' ἐγὼ αὐτός.

Ὡς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται·
 Τρωῆσιν δ' Ἐκάβη ἀδινού ἐξῆρχε γόοιο·

Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ τί νυ βείομαι, αἰνὰ παθοῦσα,
 Σεῦ ἀποιεθνήωτος; ὃ μοι νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ
 Εὐχολὴ κατὰ ἄστυ πελέσκειο, πᾶσι τ' ὄνειρα,
 Τρωσὶ τε καὶ Τρωῆσι κατὰ πτόλιν, οἳ σε, θεὸν ὧς,
 Δειδέχαι· ἥ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔηςθα,
 Ζωὸς ἐὼν· νῦν αὖ θάνατος καὶ Μοῖρα κιχάνει!

Ὡς ἔφατο κλαίουσα· ἄλοχος δ' οὐπω τι πέπυστο
 Ἐκτορος· οὐ γάρ οἱ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
 Ἠγγεῖλ', ὅτι ρά οἱ πόσις ἔκτοδι μέμνε πυλάων.
 Ἀλλ' ἦγ' ἰστὸν ὕφαινε, μυχῶ δόμον ὑψηλοῖο,

Δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσεν.
 Κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοις κατὰ δῶμα,
 Ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο
 Ἐκτορι θερμὰ λοιτρὰ μάχης ἐκ νοστήσαντι·

Νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν, ὃ μιν μάλα τῆλε λοιτρῶν
 Χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου,
 Τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς·
 Ἡ δ' αὖτις δμωῆσιν εὐπλοκάμοισι μετηῦδα·

Λεῦτε, δύνω μοι ἔπεσθον, ἰδῶμ', ὅτιν' ἔργα τέτυκται.
 Αἰδοίης ἐκυρῆς ὁπὸς ἔκλυον· ἐν δ' ἐμοὶ αὐτῇ
 Στήθεσι πάλλεται ἥτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γούνα
 Πήγνυται· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.
 Αἶ γὰρ ἀπ' οὐατος εἴη ἐμεῦ ἔπος! ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 Δεῖδω, μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἐκτορα δῖος Ἀχιλλεύς,
 Μοῦνον ἀποτμήδας πόλιος, πεδῖανδρ' εὐρίηται,

Καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγνηορίας ἀλεγυῆς,
 "Ἡ μιν ἔχεσθ' ἔπει οὐποτ' ἐνὶ πληθύνι μένεν ἀνδρῶν,
 Ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἶκον.

"Ὡς φασμένη, μεγάροιο διέσσυντο, μαλ' ἄδι ἴση, 85
 Παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.

Αὐτὰρ ἔπει πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἔξεν ὄμιλον,
 "Ἔστι παπτήνας' ἐπὶ τειχεῖ· τὸν δ' ἐνόησεν
 Ἐλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δέ μιν ἵπποι
 Ἐλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. 90

Τὴν δέ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν·
 "Ἦριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν.
 Τῇλε δ' ἀπὸ κρατὸς χεῖς δέσματα σιγαλόεντα,
 Ἀμπυκα, κεκρύφαλόν τε ἰδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην,
 Κρήδεμνόν θ', ὃ ῥά οἱ δῶκε χρυσέη Ἀφροδίτῃ, 95
 "Ἡματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἡγάγεθ' "Ἐκτωρ
 Ἐκ δόμου Ἡετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔθνα.

Ἀμφὶ δέ μιν γαλόψ τε καὶ εἰνατέρες ἄλις ἔσταν,
 Αἱ ἔμετ' ἀσπίσιν εἶχον ἀνυζομένην ἀπολέσθαι.
 "Ἡ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέεσθαι, 100
 Ἀμβλήθην γοώουσα, μετὰ Τρωῆσιν ἔειπεν·

"Ἐκτορ, ἐγὼ δύστηνος! ἤϊ' ἄρα γεινόμεθ' αἶση
 Ἀμφοτέροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
 Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσιν ὑπὸ Πλάκῃ ὕληέσση,

Ἐν δόμῳ Ἡετίωνος, ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν, 105
 Δύσμορος αἰνόμορον· ὥς μὴ ὥφειλλε τεκέσθαι!

Νῦν δέ σὺ μὲν Αἰδαο δόμους, ἐπὶ κεύθεσι γαίης,
 Ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερεῶ ἐνὶ πένθει λείπεις
 Χήρην ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἐτι νήπιος αὐτῶς,

"Ὅν τέκωμεν σὺ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ 110

Ἔσσαι, Ἐκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες, οὔτε σοὶ οὗτος.

Ἦν γὰρ δὴ πόλεμόν γε φύγῃ πολύδακρυν Ἀχαιῶν,

Αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπισσῶ

Ἔσσοντι· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίσσουσιν ἀρούρας.

Ἡμαρ δ' ὀρφανικὸν παναγήλικα παῖδα τίθῃσιν· 115

- Πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
 Δευόμενος δὲ τ' ἄνεισι παῖς ἐς πατρός ἐταίρους,
 Ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος ·
 Τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχεν,
 Χεῖλα μὲν τ' ἐδίην', ὑπερώην δ' οὐκ ἐδίηεν. 120
 Τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὲς ἐκ θαιτύος ἐстуφίλιξεν,
 Χερσὶν πεπληγὼς, καὶ ὄνειδείουσιν ἐνίσσων ·
 Ἐφ' οὕτως · οὐ σός γε πατήρ μεταδαινυται ἡμῖν.
 Δακρυόεις δὲ τ' ἄνεισι παῖς ἐς μητέρα χήρην,
 Ἀστύαναξ, ὃς πρὶν μὲν ἐοῦ ἐπὶ γούνασι πατρός 125
 Μυελὸν οἶον ἔδεσκε, καὶ οἶων πλοῖα δημόν ·
 Αὐτὰρ ὃθ' ὕπνος ἔλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
 Εὐδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
 Εὐνῇ ἔνι μαλακῇ, θαλίῳ ἐμπλησάμενος κῆρ ·
 Νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι, φίλου ἀπὸ πατρός ἀμαρτῶν,
 Ἀστύαναξ, ὃν Τρῶες ἐπὶ κλησιν καλίουσιν · 131
 Οἷος γάρ σφιν ἔρυσσεν πύλας καὶ τείχεα μακρά.
 Νῦν δὲ σε μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσαι, νόσφιν τοκήων,
 Αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνας κορέσωνται,
 Γυνόν' ἀτάρ τοι εἴματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται, 135
 Λεπτὰ τε καὶ χαλρὲντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
 Ἄλλ' ἥτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέφ,
 Οὐδὲν σοίγ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεται αὐτοῖς,
 Ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι.
 "Ὡς ἔφατο κλαίονσ' · ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες. 140

IV.

*Priam supplicates Achilles for the dead Body of Hector.**

Γέρον δ' ἰδὺς κίεν οἴκου,
 Τῇ δ' Ἀχιλεὺς ἔξεσκε, Διὶ φίλος· ἐν δέ μιν αὐτὸν
 Εὖρ'· ἔταροι δ' ἀπάνευθε καθέλειτο· τῷ δὲ δὴ οἶω,
 Ἥρας Αὐτομέδων τε καὶ Ἀλκιμος, ὅζος Ἀρης,
 Πολίπυνον παρεόντε· νίον δ' ἀπείληγεν ἰδωδῆς, 5
 Εσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.
 Τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα στάς
 Χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα, καὶ κύσε χεῖρας
 Δεινὰς, ἀνδροφόνους, αἱ οἱ πολέας κτάνον νῆας.
 Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἄνδρ' αἶτη πυκινὴ λάβῃ, ὅς τ' ἐνὶ πύλῃ 10
 Φῶτα κατακτεῖνας, ἄλλων ἐξίκετο δῆμον,
 Ἄνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, Θάμβος δ' ἔχει εἰσορόωντας·
 Ὡς Ἀχιλεὺς Θάμβησεν, ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
 Θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο.
 Τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπεν· 15
 Μνήσαι πατρός σοῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 Τηλίκου, ὥσπερ ἐγὼν, ὅλοφ' ἐπὶ γήραος οὐδῶ.
 Καὶ μὲν που κῆνον περιναίεται ἀμφὶς ἰόντες
 Τείρονισ', οὐδέ τις ἔστιν ἀρήν καὶ λοιγὸν ἀμύναι·
 Ἀλλ' ἦτοι κείνός γε, σέθεν ζώοντος ἀκούων, 20
 Χαίρει τ' ἐν θυμῷ, ἐπὶ τ' ἔλπεται ἤματα πάντα
 Ὀψεσθαι φίλον υἱόν, ἀπὸ Τροίῃ θε μολόντα.
 Αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον νῆας ἀφίστους
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ· τῶν δ' οὐτινὰ φημι λελείφθαι.
 Πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον νῆες Ἀχαιῶν· 25

* Iliad, XXIV. 471 — 675. Priam, under the guidance of Mercury, has reached the tent of Achilles. There leaving his car and charioteer, he enters the tent.

τῶν μὲν πολλῶν θούρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 Ὃς δέ μοι οἷος ἔην, εἵρυτο δὲ ἄστυ καὶ αὐτοῦς,
 τὸν σὺ πρώην κτεῖνας, ἀμυνόμενον περὶ πάτρης,
 Ἐκτορα· τοῦ νῦν εἵνεχ' ἰκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
 λυσόμενος παρὰ σείῳ, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα. 30
 Ἀλλ' αἰδεῖο θεοὺς, Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,
 Μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεινότερός περ,
 Ἐτλην δ', οἷ' οὐπω τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,
 Ἀνδρὸς παιδοφόνοιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρός ὑφ' ἡμερον ὤρσε γόοιο·
 Ἀψάμενος δ' ἄρα χειρὸς, ἀπώσατο ἦκα γέροντα. 36
 Τῷ δὲ μνησάμενῳ, ὃ μὲν Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο,
 Κλαῖ' ἀδινὰ, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἔλυσθ' εἰς·
 Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἰδὼν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὐτὲ
 Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δώματ' ὀρώρει. 40
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἦν γόοιο τετάρπετο διὸς Ἀχιλλεύς,
 Αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὤρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη,
 Οἰκτεῖρων πολὺν τε κάρη, πολὺν τε γένειον·
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἄ δεῖλ', ἣ δὴ πολλὰ κάκ' ἄνσχεο σὺν κατὰ θυμόν. 45
 Πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἷος,
 Ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
 Τίεας ἐξενάρηξα; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔξεν ἐπὶ θρόνου· ἄλγεα δ' ἔμπης
 Ἐν θυμῷ κατακτεῖσθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοι περ. 50
 Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
 Ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσιν,
 Ζῶειν ἀχνύμενοις· αὐτοὶ δὲ τ' ἀκηδέες εἰσίν.
 Δοιοὶ γάρ τε πίδαοι κατακείαται ἐν Διὸς οὐδῇ,
 Δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δὲ, ἐάων. 55
 Ὡ, μὲν κ' ἀμμίξας δάη Ζεὺς τερπικέραυνος,
 Ἄλλοτε μὲν τε κακῇ ὄγε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῇ·
 Ὡ δὲ καὶ τῶν λυγρῶν δάη, λωβητὸν ἔθηκεν·
 Καὶ ἡ κακὴ βούβρωστις ἐπὶ χθονα διὰν ἐλάυνει·

- Φοιτᾷ δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένος, οὔτε βροτοῖσιν. 60
 "Ὡς μὲν καὶ Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἄγλαα δῶρα
 Ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐπέκαστο
 "Ὀλβω τε, πλούτῳ τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσιν·
 Καὶ οἱ θνητῶ ἔοντι θεὸν ποίησαν ἄκοιτιν·
 Ἄλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακὸν, ὅτι οἱ οὔτι 65
 Παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρείοντων.
 Ἄλλ' ἓνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδὲ νυ τότε
 Γηράσκοντα κομίζω· ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
 Ἕμαι ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων ἦδὲ σὰ τέκνα.
 Καὶ σέ, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι· 70
 "Ὅσσοι Λέσβος ἄνω, Μάκαρος ἔδος, ἐντὸς ἔργου,
 Καὶ Φρυγίῃ καθύπερθε καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων,
 Τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ νιάσι φασὶ κεκάσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίωνες,
 Αἰεὶ τοι περὶ ἄστυ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε· 75
 Ἄσχεο, μὴδ' ἀλίσστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν.
 Οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἱὸς ἑῷος,
 Οἷδ' ἐμιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθηςθα.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 Μὴ μὲ πω ἐς θρόνον ἵξε, Διοτρεφές, ὄφρα κεν ἔκτωρ 81
 Κεῖται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής· ἀλλὰ τάχιστα
 Αὔσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δέξαι ἄκοινα
 Πολλὰ, τὰ τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις
 Σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς 86
 ἔκτορά τοι λῦσαι· Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθεν
 Μήτηρ, ἣ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἄλλοιο γέροντος.
 Καὶ δέ σε γιγνώσκω, Πρίαμε, φρεσὶν, οὐδέ με λήθεις,
 "Ὅτι θεῶν τίς σ' ἦγε θεοῦς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. 90
 Οὐ γάρ κε τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδέ μάλ' ἥβῶν,
 Ἐς στρατόν· οὐδέ γὰρ ἄν φυλάκους λάθοι, οὐδέ κ' ὀχλῶς
 Ρῆα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων.

τῷ νῦν μή μοι μάλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνης ·
 Μή σε, γέρον, οὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἐάσω, 95
 Καὶ ἱκέτην περ ἐόντα, Διὸς δ' ἀλίσσεται ἐφετμάς.

“Ὡς ἔφατ' ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπέειπτο μύθῳ.
 Πηλεΐδης δ' οἴκοιο, λέων ὥς, ἄλτο θύραζε,
 Οὐκ οἶος ἅμα τῷγε δύνω θεράποντες ἔποντο,
 “Ἦρος Ἀντομέδων ἦδ' Ἀλκιμος, οὓς ἦα μάλιστα 100
 Τί' Ἀχιλεὺς ἐτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.

Οἱ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λύν' ἵππους ἡμιόνοους τε,
 Ἐς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος ·
 Καδ' ἐπὶ δόφρου εἶσαν ἑὺξέστιον δ' ἀπ' ἀπήνης
 “Ἦρεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα. 105

Καδ' ἐπὶ ἔλιπον δύο φάρε', εὐννητόν τε χιτῶνα,
 “Ὅφρα νέκυν πυκάσας δῶψ' οἰκόνδε φέρεσθαι.
 Δμωὰς δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ', ἀμφὶ τ' ἀλεῖψαι,
 Νόσφιν ἀειράσας, ὥς μὴ Πρίαμος ἴδοι νιόν ·
 Μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένην κραδίῃ κόλον οὐκ ἐρύσσειτο, 110
 Παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὄρωθ' αἶψ' φίλον ἦτορ,

Καὶ ἐκατακτείνευσ, Διὸς δ' ἀλίσσεται ἐφετμάς.
 Τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,
 Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλλον ἠδὲ χιτῶνα,
 Αὐτὸς τόνγ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν αἶρας, 115
 Σὺν δ' ἑταροὶ ἦειραν εὐξέστην ἐπ' ἀπήνην.

“Ὡμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον ·
 Μή μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, αἶ κε πύθῃται
 Εἴν' Αἰδὸς περ ἐὼν, ὅτι Ἐκτορα δῖον ἔλυσα
 Πατρὶ φίλῳ · ἐπεὶ οὐ μοι αἰεκέα δῶκεν ἄποινα · 120
 Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι, ὅσ' ἐπίοικεν.

Ἦ ἦ, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἦτε δῖος Ἀχιλλεύς.
 Ἐξέτο δ' ἐν κλισίῳ πολυδαίδαλῳ, ἔνθεν ἀνέστη,
 Τείχευ τοῦ ἑτέρου, ποτὶ δὲ Πρίαμόν φάτο μῦθον
 Τῶς μὲν δὴ τοι λέλυται, γέρον, ὥς ἐκέλευς, 125
 Καί ταις δ' ἐν λεχέσσ' ἅμα δ' ἡοῖ φαινομένηφιν
 “Ὅψεται αὐτὸς ἄγων · νῦν δὲ μηχανώμεθα δόξαρι.

Καὶ γάρ τ' ἤνκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
 Τῇ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
 Ἐξ μὲν θυγατέρες, ἔξ δ' υἱεῖς ἠβώνοντες. 130
 Τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο,
 Χωόμενος Νιόβῃ, τὰς δ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
 Οὐνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρήρῃ·
 Φῇ δοιὼ τεκέειν, ἣ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούς·
 Τῷ δ' ἄρα, καὶ δοιῷ περ ἐόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσσαν. 135
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐννῆμαρ κίετ' ἐν φόνῳ, οὐδὲ τις ἦεν
 Κατθάψαι· λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
 Τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίωνες.
 Ἡ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμα θακρυχέουσα.
 Νῦν δέ που ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὖρεσιν οἰοπόλοισιν, 140
 Ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνὰς
 Νυμφάων, αἷτ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐβρώσαντο.
 Ἐνθα, λίθος περ ἑοῦσα, θεῶν ἐκ κήδεα πύσσει.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, διε γεραίε,
 Σίτου, ἔπειτά κεν αὐτε φίλον παῖδα κλαίῃςθα, 145
 Ἴλιον εἰς ἀγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται.
 Ἡ, καὶ ἀνάξας ὄν ἄργυρον ὥκυς Ἀχιλλεύς
 Σφράξ'· ἔταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,
 Μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πεῖραν τ' ὀβελόισιν,
 Ὡπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε παντα. 150
 Αὐτομίδων δ' ἄρα σίτον ἐλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
 Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 Οἱ δ' ἐπ' ὄνειδ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἰδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Ἦτοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζ' Ἀχιλλῆα, 155
 Ὅσος ἔην, οἷός τε· θεοῖσι γὰρ ἅντα ἐτίκει.
 Αὐτὰρ ὁ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,
 Εἰσορόων ὅψιν τ' ἀγαθὴν, καὶ μῦθον ἀκούων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὀρώωντες,
 Τὸν πρότερος προσέειπε γέρον Πρίαμος Θεοειδής· 160
 Αἶξον νῦν με τάχιστα, Διοτρεφές, ὄφρα κεν ἤδη

Ἰγνῶ ὑπο γλυνκερῶ ταρπώμεθα κοιμηθέντες.
 Οὐ γάρ πω μύσαν ὅσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
 Ἐξ οὗ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἔμος παῖς ὤλεσε θυμόν·

Ἄλλ' αἰεὶ στενάχω καὶ κήδεα μυρία πέσσω, 165

Ἀλλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.
 Νῦν δὲ καὶ σίτου πασάμην, καὶ αἰθοπα οἶνον
 Λαυκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν οὔτι πεπάσμην.

Ἦ ῥ', Ἀχιλεὺς δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῳῇσι κέλευσεν,
 Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ 170

Πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
 Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἵσασθαι.

Αἰ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δῶος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·

Αἴψα δ' ἄρα στόρεσαν δοιῶ λέχε' ἐγκονέουσαι.

Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Ἐκτός μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε· μήτις Ἀχαιῶν 176

Ἐνθαδ' ἐπέλθῃσιν βουληφόρος, οὔτε μοι αἰεὶ
 Βουλὰς βουλευόουσι παρήμενοι, ἧ θέμις ἐστίν·

Τῶν εἴ τίς σε ἰδοίτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν, 180

Καὶ κεν ἀνάβλησις λίσσιος νεκροῦ γένοιτο.

Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,

Ποσσημαρ μέμονας κτερεῖζέμεν Ἕκτορα δῖον,

Ὅφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής· 185

Εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελείσαι τάφον Ἕκτορι δῖω,

Ὡδὲ κέ μοι ῥέξων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης.

Οἷςθα γάρ, ὥς κατὰ ἄστυ εἰλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη

Ἀέμεν ἐξ ὄρεος· μύλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.

Ἐννῆμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐν μεγάροις γοοοίμεν, 190

Τῇ δεκάτῃ δὲ κε θάπτοιμεν, δαίνυτό τε λαός·

Ἐνδεκάτῃ δὲ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιμεν,

Τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίζομεν, εἴπερ ἀνάγκη.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

Ἔσται ται καὶ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὥς σὺ καλέσας. 195

Σχήσω γὰρ τόσσον πόλεμον χρόνον, ὅσσον ἄνωγας.

“Ὡς ἄρα φωνήσας, ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
ἔλλαβε δεξιτερήν, μήπως δέισει’ ἐνὶ θυμῷ.

Οἱ μὲν ἄρ’ ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο,

Κήρυξ καὶ Πρίαμος, πυκνὰ φρεσὶ μήδε’ ἔχοντες. 200

Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὖδε μυχῶ κλισίης εὐπήκτου.

ODES OF ANACREON.

I.

On his Lyre.

Θάλω λῆγειν Ἀτρεΐδας,
Θάλω δὲ Κάδμον ᾄδειν ·
Ἄ βάρβιτος δὲ χορδαῖς
Ἔρωτα μουῦτον ἤχει.
Ἦμμευα νεῦρα πρῶην,
Καὶ τὴν λύρην ἅπασαν ·
Κἀγὼ μὲν ἦδον ἄθλους
Ἡρακλείους · λύρη δὲ
Ἔρωτας ἀντιφώνει.
Χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν,
Ἡρώες · ἡ λύρη γὰρ
Μόνους Ἔρωτας ᾄδει.

II.

The Rose.

Τὸ ρόδον τὸ τῶν Ἑρώτων
Μῖξωμεν Διονύσῳ ·
Τὸ ρόδον τὸ καλλίφυλλον
Κροτάφοισιν ἀρμόσαντες,
Πίνωμεν ἀβρὰ γελῶντες.

Ῥόδον, ὧ φέριςτον ἄνθος,
 Ῥόδον εἶαρος μέλημα·
 Ῥόδα καὶ θεοῖσι τερπνά.
 Ῥόδα παῖς ὁ τῆς Κυθήρης
 10 Στέφεται καλοῖς ἰούλοις,
 Χαρίτεσσι συγχορεύων.
 Στέφον οὖν με, καὶ λυρῶν
 Παρὰ σοῖς, Διόνυσε, σηκοῖς,
 Μετὰ κούρης βαθυκόλπου
 15 Ῥοδίνοισι στεφανίσκοις
 Πεπνυκασμένος, χορεύσω.

III.

To a Dove

Ἐρασμὴ πέλεια,
 Πόθεν, πόθεν πέτασαι ;
 Πόθεν μύρων τοσούτων,
 Ἐπ' ἡέρος θέουσα,
 Πνέεις τε καὶ ψεκάζεις ;
 5 Τίς εἷς ; — τί σοι μέλει δέ ;
 Ἀνακρέων μ' ἔπεμψε
 Πρὸς παῖδα, πρὸς Βάθυλλον,
 Τὸν ἄρτι τῶν ἀπάντων
 Κρατοῦντα καὶ τύραννον.
 10 Πέπρακέ μ' ἡ Κυθήρη,
 Λαβοῦσα μικρὸν ὕμνον·
 Ἐγὼ δ' Ἀνακρίοντι
 Διακονῶ τοσαῦτα.
 Καὶ νῦν, ὄρῳς, ἐκείνου
 15 Ἐπιστολὰς κομίζω·
 Καὶ φησιν εὐθέως με
 Ἐλευθέρην ποιήσειν.
 Ἐγὼ δέ, κῆν ἀφῆ με,

Δούλη μενῶ παρ' αὐτῷ. 20
 Τί γάρ με δεῖ πέτασθαι
 Ὅρη τε καὶ κατ' ἄγρους,
 Καὶ δένδρεσιν καθίζειν,
 Φαγοῦσαν ἄγριόν τι ;
 Τανῦν ἔδω μὲν ἄρτον, 25
 Ἀφαρπάσασα χειρῶν
 Ἀνακρέοντος αὐτοῦ·
 Πιεῖν δέ μοι δίδωσι
 Τὸν οἶνον, ὃν προπίνει.
 Πιοῦσα δ' ἂν χορεύω, 30
 Καὶ δεσπότην ἐμοῖσι
 Πτεροῖσι συσκιάζω·
 Κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐτῷ
 Τῷ βαρβίτῳ καθεύδω.
 Ἔχεις ἅπαντ'· ἅπελθε. 35
 Λαλίστεράν μ' ἔδηκας,
 Ἄνθρωπε, καὶ κορώνης.

IV

To a Swallow.

Σὺ μὲν, φίλη χελιδὼν,
 Ἐτησίη μολοῦσα,
 Θέρει πλέκεις καλὴν·
 Χειμῶνι δ' εἰς ἄφαντος
 Ἡ Νεῖλον ἢ πὶ Μέρμιν. 5
 Ἐρως δ' αἰεὶ πλέκει μεν
 Ἐν καρδίῃ καλὴν·
 Πόθος δ' ὁ μὲν πτεροῦται,
 Ὁ δ' ὅν ἐστιν ἀκμήν,
 Ὁ δ' ἡμίλεπτος ἤδη. 10
 Βοῇ δὲ γίνετ' αἰεὶ
 Κεχρηγῶτων νιοτῶν

Ἐρωτιδεῖς δὲ μικροῦς
 Οἱ μείζονες τρέφουσιν.
 Οἱ δὲ τραφέντες εὐθὺς
 Ὑάλιν κύνουσιν ἄλλους.
 Τί μῆχος οὖν γένηται ;
 Οὐ γὰρ σθένω τοσούτους
 Ἐρωτας ἐκσοβῆσαι.

15

V. -

Return of Spring.

Ἴδε, πῶς ἔαρος φανέντος
 Χάριτες φόδα βρύνουσιν ·
 Ἴδε, πῶς κύμα θαλάσσης
 Ἀπαλύνεται γαλήνη ·
 Ἴδε, πῶς νῆσσα κολυμβᾷ ·
 Ἴδε, πῶς γέρας οἶδεύει ·
 Ἀφελῶς δ' ἔλαμψε Τιτάν.
 Νεφελῶν σκιαὶ δονοῦνται ·
 Τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν ἔργα
 Καρπαῖσι γαῖα προκύπτει ·
 Καρπὸς ἐλαίας προκύπτει.
 Βρομίου στέφεται νᾶμα.
 Κατὰ φύλλον, κατὰ κλῶνα,
 Καθελὼν ἤνθησε καρπός.

5

10

VI.

Cupid Wounded.

Ἐρως ποτ' ἐν ρόδοισι
 Κοιμωμένην μέλιτταν
 Οὐκ ἔδεν, ἀλλ' ἐτρώθη.
 Τὸν δάκτυλον δὲ θαχθεῖς

Τᾶς χειρὸς ἐλόλυξε· 5
 Δραμῶν δὲ καὶ πετασθεῖς
 Πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην,
 "Ὡλωλα, μάτερ, εἶπεν,
 "Ὡλωλα, κἄποθνήσκω.
 "Ὅφιν μ' ἔτυψε μικρὸς 10
 Πτερωτὸς, ὃν καλοῦσι
 Μέλιτταν οἱ γεωργοί.
 'Α δ' εἶπε, Εἰς τὸ κέντρον
 Πονεῖ τὸ τᾶς μελίττας,
 Πόσον, δοκεῖς, ποιοῦσιν, 15
 Ἐρως, ὅσους σὺ βάλλεις ;

VII.

To the Cicada.

Μακαρίζομεν σε, τέτιξ,
 "Ὅτι δενδρέων ἐπ' ἄκρων,
 "Ὀλγὴν δρόσον πεπωκώς,
 Βασιλεὺς ὅπως, αἰεῖδεις. 5
 Σὰ γὰρ ἔστι κείνα πάντα,
 "Ὅποσα βλέπεις ἐν ἄγροϊς,
 Χ' ὅποσα φέρουσιν ἔλαι.
 Σὺ δὲ φίλος γεωργῶν,
 "Απὸ μηδενός τι βλάπτων· 10
 Σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσι,
 Θέρεος γλυκὺς προφήτης.
 Φιλέουσι μὲν σε Μοῦσαι·
 Φιλεῖ δὲ Φοῖβος αὐτὸς,
 Αἰγυρὴν δ' ἔδωκεν οἴμην· 15
 Τὸ δὲ γῆρας οὐ σε τείρει,
 Σοφὴ, γηγενής, φίλυμνε,
 Ἀπαθής, ἀναιμόσαρκε·
 Ἐνδόν ἐλ θοαῖς ἄμοιος.

VIII.

Young Old-Age.

Φιλῶ γέροντα τεπνόν,
Φιλῶ νέον χορευτάν.
Γέρων δ' ὅταν χορεύῃ,
Τρίχας γέρων μὲν ἔστι,
Τὰς δὲ φρένας νεάζει.

IDYLS OF BION.

I.

From the Epitaph on Adonis.

Αἰιάζω τὸν Ἄδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.
Κεῖται καλὸς Ἄδωνις ἐπ' ὄρεσι, μηρὸν ὀδόντι
Λευκῷ λευκὸν ὀδόντι τυπεῖς, καὶ Κύπριν ἀνιῶ
Λεπτὸν ἀποψύχων· τὸ δέ οἱ μέλαν εἵβεται αἷμα
Χιονίας κατὰ σαρκός· ὑπ' οφρύσι δ' ὄμματα ναρκεῖ, 5
Καὶ τὸ ῥόδον φεύγει τῷ χεῖλεος· ἀμφὶ δὲ τήνῃ
Θνάσκει καὶ τὸ φίλαμα, τὸ μήποτε Κύπρις ἀφήσει.
Κύπριδι μὲν τὸ φίλαμα καὶ οὐ ζώοντος ἀρέσκει·
Ἄλλ' οὐκ εἶδεν Ἄδωνις ὃ μιν θνάσκοντ' ἐφίλασεν.
Αἰ αἰ τὰν Κυθήρειαν! Ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις. 10
Ὡς ἶδεν, ὡς ἐνόησεν Ἀδώνιδος ἄσχετον ἔλκος,
Ὡς ἶδε φοίνισιν αἷμα μαραιομένῃ περὶ μηρῷ,
Πάχεας ἀμπετάσασα κινύρετο, Μεῖνον, Ἄδωνι
Δύσποτμε, μεῖνον Ἄδωνι, πανύστατον ὥς σε κιχέω,
Ὡς σε περιπτύξω, καὶ χεῖλεα χεῖλεσι μίξω. 15
Φεύγεις μακρὸν, Ἄδωνι, καὶ ἔρχεται εἰς Ἀχέροντα
Καὶ στυγρὸν βασιλῆα καὶ ἄγριον· ἃ δὲ τάλαινα
Ζῶω, καὶ θεὸς ἐμμί, καὶ οὐ δύναμαι σε διώκειν.
Λάμβανε, Περσεφόνα, τὸν ἐμὸν πόσιν· ἐσσί γὰρ αὐτὰ
Πολλὸν ἐμῷ κρείσσω· τὸ δὲ πᾶν καλὸν ἐς σέ καταφύει. 20
Θνάσκεις, ὃ τριπόθαι· πόθος δέ μοι, ὡς ὄναρ, ἔπη.
Σοὶ δ' αἶμα κιστὸς ὄλωλε· τί γὰρ, τολμηρῆ, κυνάγεις;
Καλὸς ἐὼν τοσσοῦτον ἔμηνας θηρσὶ παλαίειν;
Ὡδ' ὀλοφύρατο Κύπρις· ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.

Αἰ αἰ τὰν Κυθήρειαν! Ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις. 25
 Δάκρυον ἅ Παφίη τόσον ἐκχέει, ὅσον Ἀδωνις
 Αἶμα χέει· τὰ δὲ πάντα ποτὶ χθονὶ γίγνεται ἄνθη·
 Αἶμα ῥόδον τίκτει, τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀνεμώναν.

Αἰάξω τὸν Ἀδωνιν! Ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις.
 Μηκέτ' ἐνὶ δρυμοῖσι τὸν ἀνέρα μύρεο, Κύπρι· 30
 Ἔστ' ἀγαθὰ στιβάς, ἔστιν Ἀδώνιδι φυλλὰς ἐτοίμα·
 Λέκτρον ἔχει, Κυθήρεια, τὸ σὺν τόδε νεκρὸς Ἀδωνις.
 Καὶ νέκυσ ὦν καλὸς ἐστι, καλὸς νέκυσ οἷα καθεύδων.
 Κέκλιται ἄβρὸς Ἀδωνις ἐν εἵμασι πορφυρέοισιν·
 Ἀμφὶ δέ μιν κλαίοντες ἀναστενάχουσιν Ἔρωτες, 35
 Κειράμενοι χαίτας ἐπ' Ἀδώνιδι· χῶ μὲν οἷσταις,
 Ὃς δ' ἐπὶ τόξον ἔβαιν', ὃς δ' εὐπτερον ἄγε φαρέτην·
 Χῶ μὲν ἔλυσε πέδιλον Ἀδώνιδος, ὃς δὲ λέβησι
 Χρυσείοις φορέησιν ὕδωρ, ὃ δὲ μηρία λούει·
 Ὃς δ' ὀπιθεν πτερύγεσσιν ἀναψύχει τὸν Ἀδωνιν. 40

Αὐτὰν τὰν Κυθήρειαν ἐπαιάζουσιν Ἔρωτες.
 Ἔσβεσε λαμπάδα πᾶσαν ἐπὶ φλιαῖς Ἑμείναιος,
 Καὶ στέφος ἐξεπέτασσε γαμήλιον· οὐκέτι δ' Ἑμῶν,
 Ἑμῶν οὐκέτ' ἀειδόμενον μέλος, ᾄδεται αἰ αἰ.
 Αἱ Χάριτες κλαίοντι τὸν νῆα τῷ Κινύραο, 45
 Καὶ μιν ἐπαιέδουσιν· ὃ δὲ σφισιν οὐκ ἐπακούει,
 Οὐ μὲν οὐκ ἐθέλει, κῶρα δὲ μιν οὐκ ἀπολύει.

II.

The Fowler.

Ἰευντὰς ἔτι κῶρος, ἐν ἄλσει δενδράεντι
 Ὅρνεα θηρεύων, τὸν ἀπότροπον εἶδεν Ἔρωτα
 Ἐσδόμενον πύξιοιο ποτὶ κλάδον· ὥς δ' ἐνόασε,
 Χαίρων, ὥνεκα δὴ μέγα φαίνεται ὄρνεον αὐτῷ,
 Τὼς καλὰ μὲν ἅμα πάντας ἐπ' ἀλλάλοισι συνάπτων, 5
 Τῇ καὶ τῇ τὸν Ἔρωτα μεταλμενον ἀμφεδόκευεν.

Χῶ παῖς, ἀσχαλάων ἔνεχ' οἱ τέλος οὐδὲν ἀπάντη,
 Τῷς καλὰ μὲν ῥίψας, ποτ' ἀροτρία πρέσβυν ἵκανεν,
 "Ὅς νιν τάνδε τέχνην ἐδιδάξατο · καὶ λέγειν αὐτῷ,
 Καὶ οἱ δεῖξεν Ἐρωτα κατ' ἤμενον. Ἄντιὰρ ὁ πρέσβυς 10
 Μειδιάων κίνησε κάρη, καὶ ἀμείβετο παῖδα ·
 Φεῖδ' οὖ τῆς θήρας, μηδ' ἐς τόδε τῶν γεον ἔρχειν.
 Φεῦγε μακρὰν · κακὸν ἐντὶ τὸ θηρίον · ὄλβιος ἔσσι,
 Εἰσόκα μή μιν ἔλῃς · ἦν δ' ἀνέρος ἐς μέτρον ἔλθῃς,
 Οὗτος ὁ νῦν φεύγων καὶ ἀπάλμενος, αὐτὸς ἀπ' αὐτῷ 15
 Ἐλθὼν ἐξαπίνης, κεφαλὰν ἐπὶ σείῳ καθιζεῖ.

III.

Cleodamus and Myrson.

Κ. Εἵαρος, ὦ Μύρσων, ἡ χεῖματος, ἡ φθινοπόρου,
 Ἦ θέρους, τί τοι ἀδύ; τί δὲ πλέον εὐχέαι ἐλθεῖν;
 Ἦ θέρους, ἀνίκα πάντα τελεῖται ὅσσα μογεῦμες;
 Ἦ γλυκερὸν φθινόπωρον, ὅτ' ἀνδράσι λιμὸς ἐλαφύει;
 Ἦ καὶ χεῖμα δύσεργον; ἐπεὶ καὶ χεῖματι πολλοὶ 5
 Θαλπόμενοι θέλγονται ἀεργείῃ τε καὶ ὄκνῳ.
 Ἦ τοι καλὸν ἔαρ πλέον εὐαδεν; εἰπέ τί τοι φρὴν
 Αἰρεῖται; λαλῆειν γὰρ ἐπέτραπεν ἡ σχολὰ ἡμῖν.
 Μ. Κρίνειν οὐκ ἐπέοικε θεήϊα ἔργα βροτοῖσι
 Πάντα γὰρ ἱερὰ ταῦτα καὶ ἁδέα · σεῦ δὲ ἑκατὶ 10
 Ἐξερέω, Κλεόδαμ, τό μοι πέλεν ἄδιον ἄλλων.
 Οὐκ ἐθέλω θέρους ἦμεν, ἐπεὶ τόκα μ' ἄλιος ὀπτῇ.
 Οὐκ ἐθέλω φθινόπωρον, ἐπεὶ νόσον ὥρια τίττει.
 Οὐλὸν χεῖμα φέρειν, νιφετὸν κρυμούς τε φοβεῦμαι.
 Εἵαρ ἐμοὶ τριπόδατον ὄλω λυκάβαντι παρήν, 15
 Ἀνίκα μήτε κρύος, μήθ' ἄλιος ἅμμε βαρύνει.
 Εἵαρὶ πάντα κύει, πάντ' εἵαρος ἀδέα βλαστεῖ.
 Χ' ἂ νῦν ἀνθρώποισιν ἴσα, καὶ ὁμοῖος αἰώς.

IDYLS OF MOSCHUS.

I.

Cupid a Fugitive.

Ἄ Κύπρις τὸν Ἔρωτα τὸν νύϊα μακρὸν ἐβώστροι·
Εἴτις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν Ἔρωτα,
Δραπετίδας ἐμός ἐστιν· ὁ μανυτὰς γέρας ἐξεῖ.
Μισθός τοι τὸ φίλαμα τὸ Κύπριδος· ἦν δ' ἀγάγῃς νιν,
Οὐ γυμνὸν τὸ φίλαμα, τὺ δ' ὧ ξένη, καὶ πλεόν ἐξεῖς. 5
Ἔστι δ' ὁ παῖς περίσαμος· ἐν εἴκοσι πᾶσι μάθοις νιν.
Χρῶτα μὲν οὐ λευκὸς, πυρὶ δ' εἵκελος· ὄμματα δ' αὐτοῦ
Δριμύλα καὶ φλογόεντα· κακαὶ φρένες, ἅδ' ὠ λάλημα.
Οὐ γὰρ ἴσον νοεῖ καὶ φθέγγεται· ὥς μέλι φωνά·
Ἦν δὲ χολᾶ, νόος ἐστὶν ἀνάμερος, ἠπεροπεντὰς, 10
Οὐδὲν ἀλαθεύων· δόλιον βρέφος, ἄγρια παλσθε.
Εὐπλόκαμον τὸ κάρανον, ἔχει δ' ἰταμὸν τὸ πρόδωπον.
Μικκύλα μὲν τήνῳ τὰ χερύδρια, μακρὰ δὲ βάλλει·
Βάλλει κ' εἰς Ἀχέροντα, καὶ εἰς Αἶδεω βασιλῆα.
Γυμνὸς μὲν τόγε σῶμα, νόος δὲ οἱ ἐμπεπύκασται· 15
Καὶ περόεις, ὅσον ὄρνις, ἐφρίπταται ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλους
Ἀνέρας ἢ δὲ γυναῖκας, ἐπὶ σπλάγχνοις δὲ κάθηται.
Τόξον ἔχει μάλα βαιὸν, ὑπὲρ τόξῳ δὲ βέλεμνον·
Τντθὸν ἰοῖ τὸ βέλεμνον, ἐς αἰθέρα δ' ἄχρη φορεῖται.
Καὶ χρύσειον περὶ νῶτα φαέτριον, ἐνδοθι δ' ἐντὶ 20
Τοῖ πικροὶ κάλαμοι, τοῖς πολλάκι κῆμ' ἐτιρώσκει.
Πάντα μὲν ἄγρια, πάντα· πολὺ πλεόν δὲ οἱ αὐτῷ
Βαῖα λαμπὰς εἶσα τὸν ἄλιον αὐτὸν ἀναίθει,
Ἦν τύ γ' ἔλῃς τήνον, δάσας ἄγε, μηδ' ἐλεήσης.

Κῆν ποτ' ἴδης κλαίοντα, φυλάσσεο μή σε πλανήσῃ. 25
 Κῆν γελᾶς, τύ νιν ἔλκε· καὶ, ἣν ἐθέλῃ σε φιλάσαι,
 Φεῦγε· κακὸν τὸ φιλάμα, τὰ χεῖλεα φάρμακον ἐντί.
 Ἦν δὲ λέγῃ, Λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσά μοι ὄπλα,
 Μῆτι θίγῃς, πλάνα δῶρα· τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβαπται.

II.

From the Epitaph on Bion.

Ἄρχετε, Σικελικαὶ, τῷ πένθεις, ἄρχετε, Μοῖσαι.
 Ἀδόνες, αἱ πυκινοῦσιν ὀδυρόμεναι ποτὶ φύλλοις,
 Νύμασι τοῖς Σικελοῖς ἀγγεῖλατε τὰς Ἀρεθούσας,
 Ὅτι Βίων τέθνακεν ὁ βωκόλος, ὅτι σὺν αὐτῷ
 Καὶ τὸ μέλος τέθνακε, καὶ ὤλετο Δωρὶς αἰοιδά. 5

Ἄρχετε, Σικελικαὶ, τῷ πένθεις, ἄρχετε, Μοῖσαι.
 Κεῖνος, ὃ ταῖς ἀγέλαισιν ἐράσμιος, οὐκέτι μέλπει,
 Οὐκέτ' ἐρημαλαῖσιν ὑπὸ δρυσὶν ἤμῃνος ᾄδει·
 Ἀλλὰ παρὰ Πλουτῆϊ μέλος λήθαιον αἰεῖδι.

Ἄρχετε, Σικελικαὶ, τῷ πένθεις, ἄρχετε, Μοῖσαι. 10
 Τίς ποτε σὴ σύριγγι μελίσσεται, ὃ τριπόδατε ;
 Τίς δ' ἐπὶ σοῖς καλάμοις θάσει στόμα ; τίς θρασὺς οὕτως ;
 Εἰσέτι γὰρ πνέει τὰ σὰ χεῖλεα, καὶ τὸ σὸν ἄσθμα.
 Ἀχῶ δ' ἐν δονάκεσσι τεὰς ἐπιβόσκειτ' αἰοιδάς.
 Πανὶ φέρω τὸ μέλισμα· τάχ' ἂν κἄκεῖνος ἐρεῖσαι 15
 Τὸ στόμα δειμαῖνοι, μὴ δεύτερον σεῖο φέρῃται.

Τοῦτό τοι, ὃ ποταμῶν λιγυρώτατε, δεύτερον ἄλγος·
 Τοῦτο, Μίλη, νέον ἄλγος· ἀπώλετο πρᾶν τοι Ὅμηρος,
 Τῆνο τὸ Καλλιόπας γλύκερον στόμα· καὶ σὲ λέγοντι
 Μύρεσθαι καλὸν νῦα πολυκλαύστοισι δρέθροις, 20
 Πᾶσαν δ' ἐπλησας φωνᾶς ἅλα· νῦν πάλιν ἄλλον
 Τίεα δακρύνεις, καινῷ δ' ἐπὶ πένθει τάκῃ.
 Ἀμφοτέροι παγαῖς πεφιλαμένοι· ὃς μὲν ἔπινε
 Παγασίδος κράνας, ὃ δ' ἔχεν πόμα τὰς Ἀρεθούσας.
 Χῶ μὲν Τυνδαρίοιο καλὰν αἶσιε θύγατρα, 25

Καὶ Θέτιδος μέγαν υἱά, καὶ Ἀτρεΐδαν Μενέλαον ·
 Κεῖνος δ' οὐ πολέμους, οὐ δάκρυα, Πᾶνα δ' ἔμελπε,
 Καὶ βώτας ἐλίγαινε, καὶ αἰείδων ἐνόμνε,
 Καὶ σύριγγας ἔτευχε, καὶ ἁδέα πόρτιν ἄμελγε,
 Καὶ παιδων ἐδίδασκε φιλάματα, καὶ τὸν Ἑρωτι 30
 Ἐτρεφεν ἐν κόλποισι, καὶ ἤρσε τὴν Ἀφροδίτην.
 Ἄρχετε, Σικελικαί, τῷ πένθεος, ἄρχετε, Μοῖσαι.
 Πᾶσα, Βίων, θρηγῇ σε κλυτὴ πόλις, ἅσ τεα πάντα ·
 Ἀσκηρῇ μὲν γοάει σε πολὺ πλεόν Ἑσιόδοιο ·
 Πινδαρον οὐ ποθέοντι τόσον Βοιωτίδης, Ἔλαι · 35
 Οὐδὲ τόσον τὸν αἰδὼν ἐμύρατο Κήϊον ἄστν ·
 Σὲ πλεόν Ἀρχιλόχοιο ποθεῖ Πάρος · ἀντὶ δὲ Σαπφούς
 Εἰσέτι σεῦ τὸ μέλισμα κινύρεται ἅ Μιτυλάνα.
 Ἄρχετε, Σικελικαί, τῷ πένθεος, ἄρχετε, Μοῖσαι.
 Αἶ, αἶ, ταὶ μαλάχαι μὲν ἐπὰν κατὰ κᾶπον ὄλωντοι, 40
 Ἢ τὰ χλωρὰ σέλινα, τό τ' εὐθαλὲς οὖλον ἀνηθον,
 Τυττερον αὖ ζῶοντι, καὶ εἰς ἔτος ἄλλο φύοντι ·
 Ἄμμες δ', οἱ μεγάλοι καὶ καρτεροὶ ἢ σοφοὶ ἄνδρες,
 Ὀπποῖτε πρῶτα θάνωμες, ἀνάκοοι ἐν χθονὶ κοίλῃ
 Εὐδομες εὐ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρετον ὕπνον. 45
 Καὶ σὺ μὲν ἐν σιγᾷ πεπυκασμένος ἔσσειαι ἐν γῇ.

REFERENCE

TO THE

GREEK AUTHORS FROM WHOM THE PRECEDING EXTRACTS
ARE MADE.

FABLES AND ANECDOTES.

Fables.

- P. 43. The *Æsopic Fables*, pp. 43–45, are those which are numbered as follows, in *Hauptmann's Edition* of *Æsop*: — 319, 216, 214, 170, 156, 139, 311, 212, 229, 250, 24, 53.

Anecdotes of Philosophers.

45. *Zeno*. § 1. Diogenes Laërtius. VII, 23 — § 2. *ib.* — § 3. *ib.* 21. — § 4. Stobæi Florileg. XXXIII, p. 214.
46. *Aristotle*. § 5–9. Diog. Laërt. V, 17–21. — § 10. Plutarch. II, p. 503. B.
46. *Plato*. § 11. Stobæus, LXXVII, p. 456. — § 12. *Id.* XX, p. 174.
46. *Socrates*. § 13. Diog. Laërt. II, 36. — § 14. Stobæus, CVI, p. 570.
47. *Diogenes*. § 15. Diog. Laërt. VI. 55. — § 16. *Ib.* 22. — § 17. *Æliam*. V. H. XIII, 28. — § 18. Diog. Laërt. VI, 37. — § 19. *Ib.* 41. — § 20, 21. *Ib.* 29, 30. — § 22–26. *Ib.* 40. — § 27. Stobæus. XV, p. 152. — § 28. *Id.* XIII, p. 146, — § 29. Plutarch. II, p. 78. D.
48. *Antisthenes*. § 30–33. Diog. Laërt. VI, 5–8. § 34. Stobæus, XIV, p. 149.
48. *Aristippus*. § 35–45. Diog. Laërt. II, 69–80.
49. *Solon*, *Gorgias*. § 46. Stobæus, CXXI. p. 611. — § 47, 48. *Id.* XCIX, p. 546. — § 49. *Id.* CXVII, p. 598.

- P. 50. *Pittacus, Xenophon.* § 50 Stobæus, XIX, p. 169. — § 51. Diog. Laërt. II, 54, 55.

Anecdotes of Poets and Orators.

50. § 52. Stobæus, XCI, pp. 508. and 511. — § 53 Plutarch. II. p. 515. D. — § 54. Ælian. V. H. V, 19. — § 55. Stobæus, XIII, p. 145. — § 56. Lucian. VIII, p. 129. — § 57. *Ib.* — § 58. Ælian. V. H. IX, 14. — § 59. Plutarch. II, p. 508. C. — § 60. Stobæus, XXXVI, p. 218. — § 61. Plutarch. 504. C.

Anecdotes of Princes and Statesmen.

52. § 62 Plutarch. II, p. 174. A. — § 63. *Ib.* p. 509. A. — § 64. *Ib.* p. 176. C. — § 65. Stobæus, LII, p. 366. — § 66. Plutarch. II, p. 177. C. — § 67. Stobæus, LII, p. 366. — § 68. *Id.* XCVI, p. 532. — § 69. Plutarch. II, p. 105. A. — § 70. Ælian. V. H. VIII, 15. — § 71. Plutarch. II, p. 331. F. — § 72. *Ib.* p. 335. B. — § 73. *Ib.* p. 466. C. — § 74. Ælian. V. H. XIII, 13. — § 75. Stobæus. XLVII, p. 344. — § 76. Plutarch. II, p. 506. C. — § 77. *Ib.* p. 334. A. — § 78. Stobæus, XLV, p. 323. — § 79, 80. Plutarch. II, p. 184. — § 81. Ælian. V. H. XIII, 40. — § 82. Plutarch. II, p. 185. C. — § 83. *Ib.* p. 183. D. — § 84. *Ib.* p. 185. E. — § 85. Ælian. V. H. V. 5. — § 86. Stobæus, LII, p. 365. — § 87. Ælian. V. H. XIV, 38. — § 88. Plutarch. II, p. 39. B. — § 89. Stobæus. XL, p. 238. — § 90. *Id.* LII. p. 366. — § 91. Ælian. V. H. IX, 6. — § 92. *Id.* XIII, 41.

Anecdotes of Spartans.

56. § 93. Stobæus, VII, p. 29, — § 94. Plutarch. II, p. 216. C. — § 95. *Ib.* p. 231. D. — § 96. *Ib.* p. 215. B. — § 97. *Ib.* p. 232, B. — § 98. *Ib.* p. 192. C. — § 99. *Ib.* — § 100. *Ib.* p. 218. C. — § 101. *Ib.* E. — § 102. *Ib.* p. 219. A. — § 103. *Ib.* p. 212. F. — § 104. Plutarch. Vit. Lyncurg. c. 13. — § 105. Stobæus, XII, p. 140, Compared with Ælian. V. H. VII, 20. —

§ 106. *Ælian*. XIII, 19. — § 107. *Stobæus* XIX, p. 169. — § 108. *Id.* XXXVIII, p. 228. — § 109. *Plutarch*. II, p. 79. E. — § 110. *Ælian*. V. H. III, 25. — § 111. *Plutarch*. II, p. 225. B. — § 112. *Ib.* C. — § 113. *Ælian*. V. H. XII, 21. — § 114. *Stobæus*, VII, p. 88. — § 115. *Ib.* — § 116. *Plutarch*. Vit. *Lycurg.* c. 14. — § 117. *Ib.* c. 25. — § 118. *Plutarch*. II, p. 241. C. — § 119. *Ib.* p. 241. F. — § 120. *Ib.* D. — § 121. *Ib.* p. 240. D. — § 122. *Ib.*

Miscellaneous Anecdotes.

P. 60. § 123. *Plutarch*. II, p. 94. F. — § 124. *Ælian*. V. H. XIV, 7. — § 125. *Stobæus*, LII, p. 365. — § 126, 127. *Plutarch*. II, p. 105. — § 128. *Ib.* p. 213. A. — § 129. *Ælian*. V. H. XII, 51. — § 130. *Id.* IV, 25. — § 131. *Plutarch*. Vit. *Alcibiad.* I. p. 199. C. — § 132. *Stobæus*, LXXXIV, p. 493. — § 133. *Ælian*. V. H. IX, 36. — § 134. *Stobæus*, LXXII, p. 443. Compare *Plutarch*. Vit. *Phoc.* c. 19. — § 135. *Ib.* — § 136. *Lucian*. VI, p. 31.

NATURAL HISTORY.

63. § 1. *Aristot.* Hist. An. VIII, 28. — § 2. *Ælian*. Hist. Anim. I, 38. — § 3. *Aristot.* H. An. I, 11. — § 4. *Id.* IX, 1. — § 5. *Strabo*, XV, p. 705. B. C. — § 6-8. *Plutarch*, II, p. 968. — § 9. *Aristot.* H. An. IX, 1. — § 10. *Diodor.* Sicul. III, 85. — § 11. *Id.* I, 35. — § 12. *Arist.* H. An. II, 1. — § 13. *Diodor.* Sic. III, 35. — § 14. *Ib.* — § 15. *Plutarch*. II, p. 968. F. — § 16. *Ib.* p. 971. E. — § 17. *Ib.* F. — § 18. *Ib.* p. 969. C. — § 19. *Ib.* 970. C. F. — § 20. *Ælian*. Hist. An. III, 43. — § 21. *Aristot.* de Mir. c. 13. — § 22. *Diodor.* Sic. II, 50. — § 23. *Plutarch*. II. p. 973. B. — § 24. *Diodor.* Sic. I, 35. — § 25. *Herod.* II, 68. — § 26. *Arist.* H. An. V, 19. — § 27. *Plutarch*. II, p. 967. B. — § 28. *Ib.* p. 978. C. — § 29. *Ib.* p. 980. B. — § 30. *Ib.* F. — § 31. *Ib.* p. 982, B. — § 32.

Plato, T. IV, ed. Bipont. p. 186. — § 33. Aristot. de Mir. c. 54.

MYTHOLOGY.

MYTHOLOGICAL NOTICES.

- P. 72. § 1. Lucian. de Sacrif. — § 8. T. III, p. 73. ed. Bip. — § 2. Lucian. Icaromenipp. VII, 40. — § 3. Lucian. III, p. 77. — § 4. Lucian. III, p. 76. — § 5-10. Diodor. Sic. V, 72, 73. — § 11. *Id.* IV, 7. — § 12. Lucian. VII, p. 207. — § 13. Apollodor. II. 5. 12, — § 14. *Id.* I, 1. 13.

MYTHOLOGICAL NARRATIONS.

Apollo and Diana.

77. § 1. Apollodor. I, 4. 1. — § 2. *Ib.* 9. 15. — § 3. *Id.* II, 5. 9. — § 4. Diodor. Sic. IV, 74. — § 5. Apollodor. III, 5. 6. — § 6. *Ib.* 4. 4. — § 7. *Ib.* 10. 3.

Bacchus.

79. § 1. Apollodor. III, 5. 1. — § 2. *Ib.* 5. 2. — § 3. *Ib.* 5. 3. — § 4. *Ib.* 14. 7.

Mercury.

81. § 1. Apollodor. III, 10. 2.

Minerva.

- 81 § 1. Apollodor. III, 14. 1. — § 2. *Ib.* 6. 7.

Hercules.

82. § 1. Anal. Vet. Poët. II, 475. — § 2. Diodor. Sic. V, 76. — § 3. Apollod. II, 4. 8. — § 4. *Ib.* 5. 1. — § 5. *Ib.* 5. 6. — § 6. *Ib.* 5. 11. — § 7. *Ib.* — § 8. *Ib.* 8. 1.

Expedition of the Argonauts.

85. § 1. Diodor. Sic. IV. 47. — § 2. Apollod. 1. 9,

16. — § 3. *Ib.* 21. — § 4. *Ib.* 22. — § 5. 6. *Ib.* 23. — § 7. *Ib.* — § 8. *Ib.* 27.

Miscellaneous Fables.

- P. 89. § 1. Apollod. I, 3. 2. — § 2. Diodor. Sic. V, 23. — § 3. Apollod. I, 7. 1. — § 4. *Ib.* 2. — § 5. *Ib.* 9. 7. — § 6. *Id.* II, 1. 4. — § 7. *Id.* III, 15. 8. — § 8. Diodor. Sic. IV, 64. — § 9. Apollod. III, 10. 8. — § 10. *Ib.* 13. 6. — § 11. Isocr. Laud. Evag. c. 5. 7. — § 12. Isocr. Encom. Helen. c. 13.

MYTHOLOGICAL DIALOGUES.

94. The dialogues, which follow from page 94 to 108, may be easily found without more particular reference in the works of Lucian.

GEOGRAPHY.

Europe.

109. § 1, 2. Strabo, II, pp. 126, 127. — § 3. *Id.* III, p. 137. — § 4. Epitom. Strab. III, pp. 25, 27. — § 5. Strabo, III, p. 146. — § 6, 7. Diodor. Sic. V, 43, 35. — § 8. *Ib.* 17, 18. — § 9. *Ib.* 25. — § 10. Epitom. Strab. III, p. 33. — § 11. Diodor. Sic. V, 27, and Strabo, IV, p. 190. — § 12. Diodor. Sic. *Ib.* — § 13. Epitom. Strab. III, p. 35. — § 14. Diodor. V, 28. — § 15. *Ib.* 29. — § 16. *Ib.* 21. — § 17. *Ib.* 22. — § 18. Epitom. Strab. 3, p. 38. Strabo, IV, p. 200. — § 19. Epitom. Strab. VII, p. 81. Strabo, VII, p. 290. — § 20. *Ib.* p. 294. — § 21. *Id.* V, pp. 209, 212, 215. — § 22. Diod. Sic. V, 39. — § 23. Strabo, V. p. 218. — § 24. Diodor. Sic. V, 40. — § 25. Strabo, V, p. 219. — § 26. *Ib.* p. 231. — § 27. *Ib.* p. 243. — § 28. *Ib.* p. 247. — § 29. *Id.* VI, p. 262. — § 30. *Ib.* p. 263. — § 31-33. Athenæus, XII, 518. — § 34, 35, Diodor. Sic. V, 2, 4, — § 36.

Strabo, VI, p. 273. — § 37. Diodor. Sic. V, 13, 14. — § 38. Strabo, VIII, p. 335. — § 39. Pausanias, V, 10. Strabo, VIII, p. 353. — § 40. Pausanias, V, 11. — § 41. Strabo, VIII, pp. 366, 367. — § 42. Stobæus, XLII, p. 293. — § 43. Strabo, IX, pp. 417, 419. — § 44. Xenophon de Vectigal. Init. — § 45, 46. Strabo, IX, p. 395. — § 47. *Id.* X, 476.

Asia.

P. 125. § 1. Strabo, XI, p. 490. Arrian, Exp. Alex. V, 5. — § 2. Strabo, XI, pp. 497, 499. — § 3. *Id.* IX, p. 499. — § 4. *Ib.* p. 501. — § 5. Diodor. Sic. II, 48. — § 6. *Ib.* 49. — § 7. *Ib.* 50. — § 8. *Ib.* 54. — § 9. Arrian. Exp. Alex. VII, 7. — § 10. Diodor. Sic. II, 37. — § 11. Strabo, XV, p. 690. — § 12. *Ib.* p. 693. Compare Epitom. Strab. p. 194. — § 13. Strabo, XV, pp. 726, 727. — § 14. Diodor. Sic. XVII, 70, 71. — § 15. Epitom. Strab. p. 202. — § 16, 17. Xenophon. Cyrop. I, 2. 6.

Africa.

132. § 1. Strabo, XVII, p. 788. — § 2. Diodor. Sic. I, 32. — § 3. Strabo, XVII, p. 788. — § 4. Diodor. Sic. I, 10. — § 5. Strabo, XVII, p. 808. and Epitom. Strab. p. 220, — § 6. Strabo, XVII, p. 816. — § 7. Diodor. Sic. III, 12, 13. — § 8. *Id.* XVII, 52. — § 9, 10. Strabo, XVII, p. 821. — § 11. Diodor. Sic. III, 49. — § 12. *Ib.* 50. — § 13, 14. Strabo, XVII, p. 832.

HISTORY AND BIOGRAPHY.

Solon.

141. Plutarch. Vita Solon. c. 8.

Aristides.

142. Plutarch. Vita Aristid. c. 1, 3, 4, 6, 7, 24, 25.

Themistocles.

P. 145. Plutarch. Vita Themist. c. 3, 4.

Incidents in the Second Persian War.

147. Plutarch. Vita Themist. c. 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 17.

Cimon.

153. Plutarch. Vita Cimonis, c. 5, 6, 7, 12, 13.

Alcibiades.

157. Plutarch. Vita Alcibiad. c. 2, 7, 10, 11, 13.

Death of Alcibiades.

160. Plutarch. Vita Alcibiad. c. 38, 39.

Pericles.

161. Plutarch. Vita Pericl. c. 33, 34.

Death of Pericles.

163. Plutarch. Vita Pericl. c. 38, 39.

End of the Peloponnesian War.

164. Plutarch. Vita Lysandri. c. 13, 14, 15.

Phocion.

166. Plutarch. Vita Phoc. c. 4, 5, 11, 16, 17, 18.

Phocion's Condemnation and Death.

169. Plutarch. Vita Phoc. c. 34 - 38.

Demosthenes.

172. Plutarch. Vita Demosthen. c. 7, 12, 16, 17, 18, 20, 21, 28, 29.

LETTERS.—

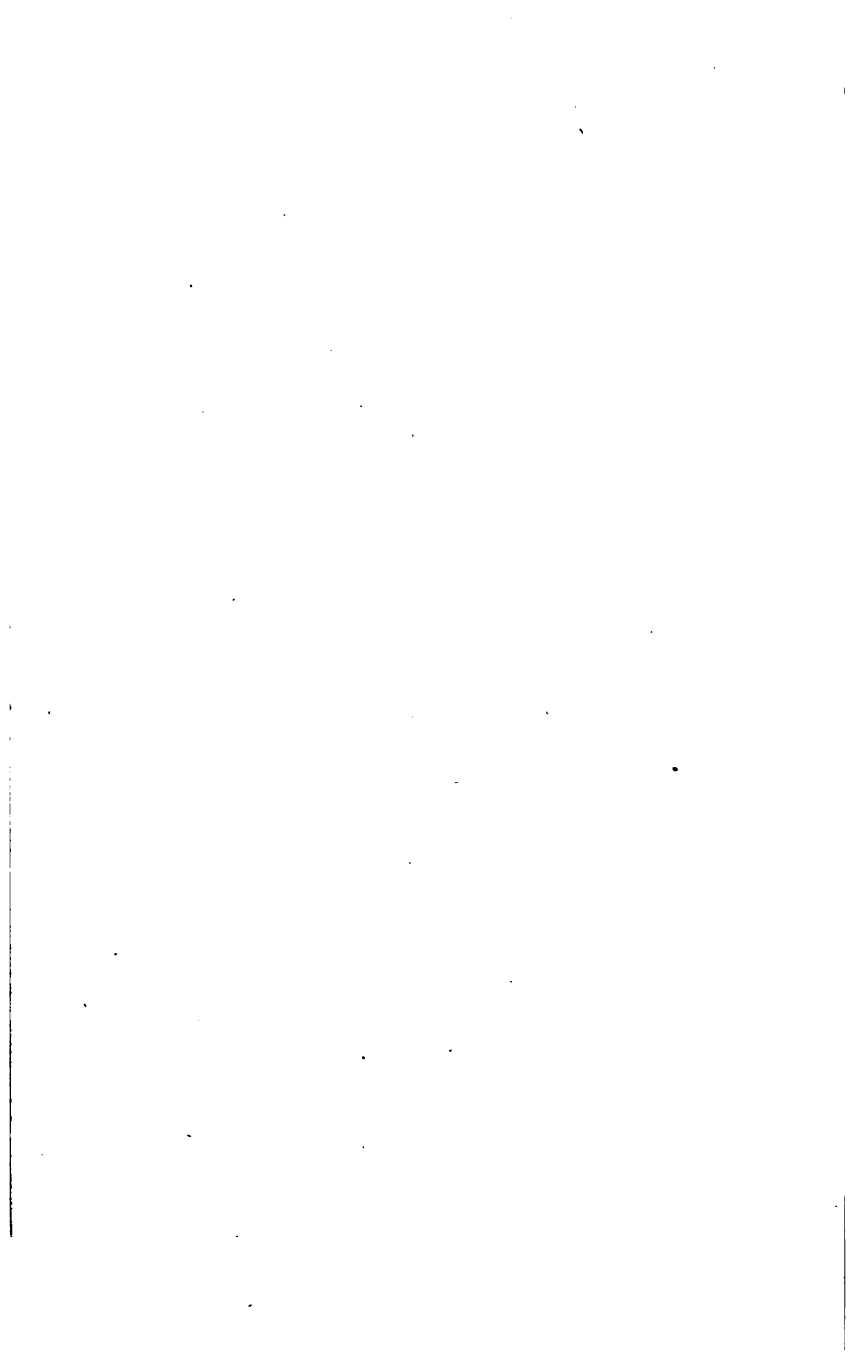
- P. 177. Epist. Divers. Philos. ed. Commel. p. 67.
178. Aloiphronis Epist. ed. Wagner. I. 24. III. 10,
30, 31, 66.
-

POETICAL EXTRACTS.

- 183 Homeri Iliad. VI. 369. — 502. VIII. 1 — 29.
XXII. 376 — 515. XXIV. 471 — 675.
-

200. Anacreontis Carm. ed Fischer. 1, 5, 9, 33, 37,
40, 43, 48.
206. Theocriti, Bionis, et Moschi Carm. ed. Heindorf. — Bionis Idyll. 1, 2, 6. Moschi Idyll. 1, 3.

NOTES.

NOTES.

ABBREVIATIONS.

B.	Buttmann's Greek Grammar
F.	Fisk's " "
Gr. and Engl. Lex.	Greek and English Lexicon.

Line

Page
1

1. μικρὸς, μικρὰ, μικρόν.

ἔσσι, 3. sing. pres. of εἶμι, *to be*.

βραχὺς, ὤα, ὤ.

2. μακρὸς, μακρὰ, μακρόν. The order is, μακρὰν λύσιν.

τίκτει, 3. sing. pres. ind. of τίκτω.

φίλι, imperat. of φιλίω, *to love*.

3. φρόνησιν, acc. of φρόνησις.

4. ἔλιγε, 3. sing. imperf. of λίσσω.

5. εἶναι, infin. of εἶμι · the acc. with the infinitive. F. Rule IV.

μητρόπολις, *the mother city*, in reference to the colonies, which proceed from it; here it signifies *origin, source*.

πάσης, from πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

6. ἐργάζεται, 3. sing. pres. of ἐργάζομαι, *to cause, to occasion*.

ἀλλ', for ἀλλὰ, conjunction, *but*; the final letter being cut off because the next word begins with a vowel. This ἀλλὰ is distinguished by the accent on its second syllable from ἄλλα, the neuter plural of ἄλλος, η, ο, *other, another*, which is accented on the first syllable.

8. οὐδὲν, from οὐδὲς, οὐδεμία, οὐδὲν · οὐδὲν ἡδονῆς, *no pleasure*, literally, *nothing of pleasure*. F. Rule XII.

ἔχει, 3. sing. pres. of ἔχω.

9. κτήσεις, nom. plur. of κτήσις, *an acquisition, possession, gain*.

μόναι, from μόνος, η, ον.

βίβλαι, from βίβλος, α, ον · βίβλαι here has two accents, because it is followed by εἰσιν, one of the words called *enclitics*, which throw back their own accent to the preceding word. F. p. 221.

10. εἰσιν, *are*, 3. plut. pres. of εἶμι.

- 1 10. and 11. ἐν μὲν ... ἐν δέ. The particles μὲν and δέ are used with different words or members of a sentence, which have some reference or opposition to each other, as in this sentence; here *εὐτυχία*, *good fortune* or *prosperity*, is opposed to *κατυχία*, *bad fortune*, or *adversity*. In such instances μὲν and δέ are not always to be both translated, and δέ may generally be translated, *but*.

11. πασῶν, genit. pl. of πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

12. ἡ εὐεξία — The order is ἡ εὐεξία ἔστιν ἡγιμάν. Where a sentence, as in this instance, has two nouns in the nominative case, that noun, which has an article prefixed, is usually the subject or nominative of the verb, and is to be taken first in translating. See examples and exceptions to the rule in Gram. and Gr. and Engl. Lex. under the word εἰ, ἡ, τό.

πρῶτοι, is here used impersonally; *it becomes wrestlers, wrestlers must*. See F. Rule XXVIII.

13. γυμνάζειν, infin. pres. of γυμνάζω. From this is derived the English word *gymnastics*.

κλεινός, ἢ, ἐν, *famous*, κλεινότερος, superl. *very famous*. Superlatives are sometimes rendered by the word *very*, and sometimes by *most*.

14. ἦν, *it was*, 3. sing. imperf. of εἰμί.

Διός, genit. of Ζεύς, *Jupiter*.

17. ἤρξατο, 1. aor. ind. mid. of ἀρχω.

- 2 1. ἰδρύσατο, 1. aor. mid. of ἰδρύω.

Πίστις and Τέρμιον, *Fides* and *Terminus*, names of Roman divinities.

2. Καρχηδών, *New Carthage* in Spain.

3. δέχομαι, *to succeed*. *Asdrubal* succeeded *Barcas*, commonly called *Amilcar*, in the government of Spain, which had been conquered by the Carthaginians.

πατρίς, acc. of πατὴρ, genit. πατρίς.

4. Τάλαντον, the same as τὸ Βαβυλώνιον τάλαντον. Τάλαντον, a *talent*; anciently the name of a weight and also of a sum of money; as in English, the word *pound*, which originally was a *pound weight* of silver, also means a sum of money, though at the present day it is a sum of money much less in value than a *pound weight* of silver. In this passage, τάλαντον means a *sum of money*. The value of the *talent* varied much at different periods and in different countries. The *Babylonian talent* is here said to be worth 72 Attic *mina*; and according

to the best medium value, each *mina* may be reckoned at £3. 15s. 2 sterling, equal to \$16.66 of our money; at which rate the talent, or 72 *minæ*, would be about \$1200.

4. *μνᾶ*, genit. *μνᾶς*, a *mina*; here signifies a piece of money. The Attic *mina*, according to some, was about 17 dollars 18 cents of our money. See also the word *μνᾶ*, Gr. and Engl. Lex.

5. *δύναται*, is worth, from *δύναμαι*.

7. *θυμῶς*, anger; *ἔστι* understood.

Ὁ πλοῦτος, wealth, riches; *ἔστι* understood.

10. *ἦν*, was, imperf. of *εἰμί*.

11. The ancients believed that a greater part of Lower Egypt was formed from the sediment of the Nile.

12. *κατόννι*, neglect *not*, contracted for *κατόννις*, from *κατανοῖν*.
μακρῶς, *μακρὰ*, *μακρόν*.

πορεύεσθαι, to go, inf. pres. mid. of *πορεύεμαι*.

διδάσκουσιν, infin. pres. of *διδάσκω*.

13. *παγγιλλόμενος*, particip. pres. of *παγγιλλεμαι*; the construction is *πρὸς τοὺς παγγιλλομένους* (to those who promise) *διδάσκουσιν* *χρηστέον* *τι*.

14. *κατήλθεν*, 2. aor. of *κατέρχομαι*.

16. *εἶναι*, are, from *εἰμί* · the accusative with the infinitive. Render, say that the Sun and Moon are, &c.

λίσουσιν for *λίσουσι*, pres. ind. act. of *λίγω*; the final *ν* is here added because the next word begins with a vowel.

μισῶ from *μισέω*.

17, 18. *πολεμοῦσιν*, 3. pl. pres. of *πολεμέω*.

19. *Δύω* and *ἴπω*, dual of *λύω* and *ἵπω* · these duals are distinguished from the dative sing. *ἴπῳ* and *λύῳ* by *ι*, subscribed under the *φ*.

συνήμω, nom. dual of *σύννομος*, feeding together, or in company.

ἑστὶν, are, 3. dual pres. of *εἰμί*

20. *αὐτῶς*, *τῇ*, *ἐν* · *ἐν τὴν αὐτῇ*, *ἰδόν* understood, not the same way.

ἵασι, 3. plur. pres. of *εἶμι*, to go; which is distinguished by the accent from *εἶμι*, to be.

21. *μυγίστω*, nom. dual, from *μύγιστος*, the superl. of *μύγας*, *μυγάλην*, *μύγα*.

πολλῶς, acc. pl. of *πολύς*, *πολλή*, *πολλά*.

ἐπάλλεσθαι, 1. aor. of *ἐπάλλωμι*.

22. *ἀνατρέφουσιν*, part. pres. of *ἀνατρέφω*.

- 2 23. *κομδῇ*, adv. *very*; dative of the substantive *κομδῇ* (which means *care, diligence*,) used adverbially.

24. *ἄκρα* nom. pl. of *ἄκρον*, the *summits or tops*; ἡ *ἄκρα* fem. is also used in the same sense.

οἱ ἐνοικοῦντες, those who inhabit; *ἐνοικίω*.

24, 25. *μακροβιώτατοι*, η, ον, *very long lived*; superl. of *μακρόβιος*. The order is, *οἱ ἐνοικοῦντες τὰ ἄκρα τοῦ Ἄθω λέγονται εἶναι μακροβιώτατοι*.

25. *λέγονται*, are said, 3. pl. pres. ind. pass. of *λέγω*

- 3 1. *ἐξεκάλυψε*, 1. aor. of *ἐκκαλύπτω*; the first aorist, as in this instance, must often be rendered by the present tense; *to disclose or uncover*; the true force of the aorist in such instances may be better expressed by the verb, *is accustomed, or is wont*, as here we might say, *is accustomed to disclose*.

κρυπτόμενον, hidden or concealed; part. pres. pass. of *κρύπτω*.

The construction is *ἐργὴ πολλὰ καὶ ἐξεκάλυψε νόον κρυπτόμενον ἀνθρώπων*.

εἶδους, genit. sing. of *εἶδος*, the *form or figure*.

2. *ἰσ'*, for *ἰστί*. The construction is *χαλαρὸς ἰστί κάτοπτρον εἶδους*. The ancients used metallic mirrors for looking-glasses.

ἀνδρός, genit. of *ἀνὴρ*.

Ὀυξί, *is wont to reveal*, 1 aor. of *δείκνυμι*. See remark in preceding note.

4. *Ἐρυνί*, from *Ἐρυξ*.

νῶς, Attic for *νάος*.

5. *ᾧ*, from *ἡ*, *ἡ*, *ἡ*.

πολὺ πλῆθος, a *great many*, literally *a great multitude*.

τερίφεται, 3. sing. pres. pass. of *τερίζω*.

6. *κατισκιάσκει*, *build*, from *κατασκευάζω*.

7. *αἰρῶνται*, 3. pl. pres. pass. of *αἰρίω*.

ἀλώτικος, genit. sing. of *ἀλώπηξ*.

7, 8. *τοτὶ μὲν ... τοτὶ δὲ*, *sometimes ... sometimes*.

8, 9. *πλείους*, superl. *πλείους*, η, ον, of *πολύς*. F. p. 52.

10. *ἦν*, *was*, from *εἰμί*.

12. *πατρίδος*, genit. sing. of *πατρίς*.

13. *ὦν*, *being*; that is, *while he was*; part. pres. of *εἰμί*. this is distinguished from *ὦν*, genit. pl. of *ἡ*, *ἡ*, *ἡ*, by its accent and breathing.

ἐν θάλασσῃ, in the *cham*.

13. *σοῦς*, genit. sing. of *σοῦς*.

ἐπλήγη, was wounded, from *πλήσσω*, or *πλήττω*.

14. *ἐγένετο*, became, from *γίνομαι*.

15. *δράκοντος*, genit. sing. of *δράκων*.

15. 16. *ἔρρωδι*, 3. sing. pres. of *ἔρρωδιω*.

16. *ὑπάρχων*, like *ὦν* in note page 3, line 13; part. pres. of *ὑπάρχω*, being, instead of, when he was.

μῦν, acc. sing. of *μῦς*.

διώκων, particip. pres. of *διώκω*, pursuing, instead of, while he pursued.

17. *μίλιτος*, genit. sing. of *μίλι*.

ΐπαισι, he fell, from *πίπτω*; instead of *ΐπαισι καὶ ἀπίθανι*, fell and died.

ἀπίθανι, 2. aor. of *ἀποθνήσκω*.

18. *διασπασαντες*, from *διασπάω*.

20. *ἀνδρῆς*, rom. pl. of *ἄνθρωπος*.

εἰκόνες, nom. pl. of *εἰκών*, genit. sing. *εἰκόνος* · see note above as to the subject of the verb.

21. *ἔκησαν*, lived, dwelt, from *εἰκίω*.

πρῶτοι, at first, from *πρῶτος*. The order is, *Ἀδελφοὶ αὐτόχθονες ἔκησαν τὴν Ἰταλίαν*.

21. 22. *αὐτόχθονες*, nom. pl. of *αὐτόχθων*.

22. *ἅπαντες*, from *ἅπας*, *ασα*, *αν* · compounded of *α* (for *ἄμα*) and *πᾶς*.

23. *ὕδατος*, genit. sing. of *ὕδωρ*.

καίλαίνουσιν, 3. pl. pres. ind. of *καίλαίνω*.

25. *ἔθουν*, 3. pl. pres. ind. of *ἐθύνω*.

1. *οἱ δὲ*, that is, *πύρδινες*.

ἦσαν, 3. pl. of *εἶμι*.

2. *λίγιν*, 3. sing. pres. of *λίγω*.

τοὺς γίροντας, acc. pl. of *γίρων*.

παλίμπαϊδας, from *παλίμπαϊς* · *παλίμπαϊδας γίγινεσθαι* · the accusative with the infinit. The order is, *τοὺς γίροντας γίγινεσθαι παλίμπαϊδας*.

3. *γίγινεσθαι*, become, pres. infinit. of *γίγνομαι*; accusative with the infinitive. F. Rule IV.

4. *μυρμήκων*, genit. pl. of *μύρμηξ*.

γιγινώσκει, became, perf. inf. of *γίγνομαι*.

ἄνδρας, acc. with inf.; the order is *τοὺς Μυρμηδόντας γιγινώσκει ἄνδρας ἐν μυρμήκων*.

- 4 5. οἱ Νομάδης τῶν Λιβύων, *the Nomades of Libya*, instead of, *the Libyan Nomades*.
6. ἀριθμοῦσιν. 3. pl. pres. ind. of ἀριθμῶ, *reckon time*.
ταῖς ἡμέραις, *by the days*, ταῖς νύξιν, *by the nights*.
ἔρωτηθείς, part. 1. aor. pass. *being asked*, instead of, *when he was asked*, from ἐρωτάω.
7. μίγιστον, superl. of μέγας. F. p. 52.
ἰλάχιστος, superl. of ἰλαχός.
ἔειπεν, *he said*; from ἔπω.
φείνεις, from φέρειν.
8. κρείσσων, *better, mightier*. F. p. 51.
9. χερῶν, from χεῖρ, χεῖρες, poet. χεῖρός· ἔστι understood.
10. γυναῖξί, dat. pl. of γυνή.
φέρει, 3. sing. *brings, adds*; from φέρω· the order is, ἡ σιγή φέρει κόσμον γυναῖξί.
11. ὄσα, from οὗς, ὡτός.
οὐκ ἔχουσιν, part. pres. of ἔχω· *not having*, instead of, *that has not*.
12. τὰ πόδι, dual of ποῦς· *in the feet*.
ἦν, *was*; 3. sing. imperf. of εἰμί.
13. γράφισται, *is painted, represented in a picture*.
ὀποβλίπouσα, *looking at, regarding*, part. pres. of ὀποβλίπω·
δυσὸν is here used adverbially.
ἔχῃ, 3. sing. pres. of ἔχω.
14. καθῆστον, *sit*, from κάθημαι.
γελῶντι, dual of γελῶν, *smiling*, part. pres. of γιλάω.
μηδίς, μηδμία, μηδὲν, *nothing*. F. XIV, p. 159.
15. τῶν μιλλόντων from τὰ μέλλοντα, *literally, the future; of the things which awaited them*.
ἰδότες, *knowing*, dual of ἰδώς from ἴδω, *I know*. B. p. 201.
καὶ ταῦτα, *although*, (Latin *idque*.) B. § 151, p. 314.
ἑρῶντι, *seeing, even when they saw*; dual of ἑρῶν part. of ἑράω.
17. μίγιστον, superl. of μέγας.
18. τυφλόν, χρεῖμά· ἔστι understood.
19. ἑλλπίς, ἔστι understood.
νέμει, ἑστὶ understood.
20. οὐδὲν after the negative for τι. B. p. 307.
21. ἔφη, *said*; from φημί.
μύμνησο, *remember thou*, from μυμνήσκω.

22. διασπάσις, genit. of διάσπασις. F. Rule XVIII, p. 162. 4
ἤρξω, from ἄρχω.
διαλύσις, genit. sing. of διάλυσις. F. Rule XVIII.
24. κουρις, genit. of κουρις, a barber.
τὴν τέχνην, by trade.
ἰμνοσούντων, from ἰμνοῖω.
25. ἰσχυροτέρα, comp. of ἰσχυρός, ἄ, ὄν. F. Rule XV, p. 159. 5
2. ἔριψιν, 1. aor. of τρίβω.
3. Πύθωνα, Python, the name of the serpent that guarded the Delphian oracle, which was in the possession of the goddess Ge, or Gæa.
4. κατισόξισιν, from κατατοξίζω.
ἦλθεν, from ἔρχομαι.
παρίλαβε, from παραλαμβάνω.
5. ἴσθ, thou wilt be, from εἰμί.
6. ἄρξῃς, from ἄρχω.
σκυτὸν, by crasis for σκυτὸν, from σὺ and αὐτός.
αἰδιῶσθαι, from αἰδίομαι.
7. ἴχουσιν, 3. pl. from ἴχω.
9. εἶσιν, are, from εἰμί.
τὸ μὴν, the one; see remark on the use of μὴν and ἄ, page 1, lines 10 and 11.
9, 10. καλούμενον, called; part. pres. of καλέω.
10. ἴχῃ, 3. sing. pres. of ἴχω.
11. φέρι, 3. sing. pres. of φέρω. Compare note, l. 17.
12. μίγιστον, superl. of μίγας.
ἴφῃ, is; from φύω.
12, 13. τιτρώσκῃ, 3. sing. pres. of τιτρώσκει.
13. Δημήτριος, the son of Antigonus, one of the successors of Alexander the great. Timotheus, an Athenian general.
14. ἥρει, 3. sing. imperf. of αἶρω.
πατασίῳ, part. pres. of πατασίω, shaking down instead of shaking down.
15. πείθων, part. pres. of πείθω, persuading, for by persuading.
ἵγιντο, from γίγνομαι, there was, that is, there lived.
16. ἀφ' οὗ, from whom; from ἀπὸ, and οὗ genit. of εἰ, ἦ, ἱ.
17. ἐνομάζεται, 3. sing. pres. ind. pass. of ἐνομάζω. The verb in the singular is joined with neuters plural. See B. § 129. 1. p. 261. F. p. 147. Exc. 1.
τίμα, honor thou; imperat. of τιμάω.

- 5 18. φυλάττει, 3. sing. pres. of φυλάττω.
πολύτοις, nom. pl. of πολύτοις.
ἰλλοχῶσι, 3. pl. pres. of ἰλλοχάω.
19. ἴπτι, said, 3. sing. imperf. ind. of ἴπω.
20. φέειν, acc. with inf. The order is, Ἀνάχαρξος ἴπτι τὸν ἄμπι-
λον φέειν τρεῖς βότρυς.
22. πόνος, ἰστί understood.
ἔλαβον, have acquired or gained; from λαμβάνω.
23. νοσούσης, genit. sing. of νοσῶν, εὔσα, οὖν, from νοσῶ. The or-
der is λόγος ἰστί φάρμακον ψυχῆς νοσούσης.
24. τὸ γῆρας. The order is τὸ γῆρας ἰστί χαλκιδὸν βαρὺς ταῖς ἀνθρώ-
ποις · χαλκιδὸν agrees with βαρὺς.
26. ἀφ' οὗ · see above, p. 5. l. 16.
27. καλιῖται, 3. sing. pres. pass. of καλῖω.
οὔτι, ... οὔτι, neither ... nor; when the word οὔτι occurs
twice in a sentence, the first οὔτι signifies neither, and the second
nor.
ὤφελι, 3. sing. pres. ind. of ὤφιλω.
6 3. σιτῶνται, feed themselves on, used with the genit. of a thing,
from σιτίζω. F. Rule XVIII, Obs. 9.
5. ἐκλειπόμενος, genit. sing. of ἐκλειπόμενος · part. perf. mid. of
ἐκλείπω.
6. μιστά, the genitives στάσις and ἀναρχία, are governed by
μιστά. F. Rule XIII, p. 158.
7. φέρεται, is borne on, rushes on.
μῆκος χιόνος, the power of the snow, that is, abundance, or sim-
ply the snow.
10. ταράσσεται, 3. sing. pres. pass. of ταράσσω.
11. φύσις, ἰστί understood.
13. ἴχτι, 3. sing. imperf. of ἴχω.
14. ἴρη, 3. sing. imperf. of φημί · accusative with the infinitive.
15. διαφέρειν, inf. pres. of διαφέρω, with the genitive of the thing
differed from.
16. ἐνδιζόμενος, part. pres. of ἐνδιζω.
ἴπτι, said, from ἴπω.
Τῇ γένει, By descent, or birth. Σκύθης εἰμι, understood, a Scyth-
ian, of course a barbarian. F. Rule XXXVIII, p. 162.
17. ἀλλ', instead of ἀλλά. See note, p. 1. l. 6.
ἐξῆν, it was lawful, 3. sing. imperf. of ἐξίστι.

17. ζῆν, Doric for ζῆ, inf. pres. of ζᾶω.
18. βασιλεύειν, inf. pres. of βασιλεύω, with the genitive of the thing ruled over.
19. ἄρχειν, inf. pres. of ἄρχω.
20. μίμναι, inf. pres. of μίμνω.
21. ἐνι, dat. sing. of ἐν from εἰμί · ἐνι is not here rendered.
22. εἰλετο, chose ; from αἰρίω.
 εἶναι, inf. pres. of εἰμί.
 ἀργός ἐν, being indolent, instead of in indolence.
 μηδὲν, from μηδὲς, μηδὲμία, μηδὲν.
 μηδὲν χρώμενος, part. pres. of χράσμαι · without making use of, without exercising.
23. δεῖ, (Latin oportet) it is necessary ; χρῆσθαι κοσμίᾳ, (modestia uti,) to be modest.
26. ἱβαψι, from βάπτω.
28. ἱβμψι, from ῥίπτω.
 προσηνίχθη, 1. aor. pass. of προσήκω.
1. ποδῖ, 3. sing. pres. ind. of ποδῖω.
 μισ', instead of μιστὰ, because the next word begins with an aspirated vowel.
2. καὶ, for καὶ ἰάν.
3. ἀφίλῃς, you should take away, or deprive of ; from ἀφαιρέω.
4. ποιῖς, 2. sing. pres. ind. of ποίω.
 ἔλαβι, took ; 3. sing. 2. aor. of λαμβάνω.
5. παρ', instead of παρὰ.
 μὲν ... δὲ. For use of these particles, see note p. 1. l. 10, 11.
 θώρακα, acc. sing. of θώραξ.
7. ὅτι, give, from δίδωμι.
10. ἔλεξεν πολιοῦντος, when Xerxes was waging war. F. Rule, XXXIII, p. 179.
 πολιοῦντος, part. pres. of πολιοῦω.
11. ἰδοῦ, thought, seemed ; 3. sing. imperf. of δεικνύω.
 ἰδοῖν, to see, from ἰδω.
12. ἐκπεριστάτω, superl. of ἐκπερίτης.
14. γινόμενος, being ; instead of, when he was ; part. 2. aor. mid. of γίνομαι.
- ἐπέταξε, ordered, commanded.
15. φεύγειν, inf. pres. of φεύγω.
 δύναι, inf. pres. of δύναμαι.

- 7 16. *κολάζονται*, 3. pl. pres. ind. pass. of *κολάζω*.
ἐν ᾧδου, that is, *ἐν δώματι ᾧδου*, in *Hades*, or the infernal regions; literally *in the abode of Hades*.
 17. *πίνετε*, from *πίνειν*.
 20. *ἔχου*, 3. pl. imperf. of *ἔχω*.
τρὶς ὁδοί, to be rendered, *for all three*, or, *being three*, or, *all three together*.
καὶ ταῦτα, and these.
παρὰ μίτος, in succession.
ἔδωκαν, they gave, or imparted; from *δίδωμι*.
 21. *Κλειάνθης*, *Cleanthes*, a Stoic philosopher, was in his youth so poor, that he could not procure the common materials for writing.
 22. *ἔγραφον*, 3. sing. imperf. of *γράφω*.
ἅτις, literally, *all which*, here rendered, *those things which*; from *ἔστις*, *ἥτις*, *ὅτις*.
ἔκουσι, 3. sing. imperf. of *ἐκούω*.
ἀπορίᾳ κερμάτων, for want of money.
 23. *ὥςτις ἀνίστασθαι*, so as to buy; render, *wherewith to buy*; from *ἀνίσταμαι*.
 24. *ἔνιμι*, has bestowed, from *νίμω*.
 27. *ἔντα*, being, or when he was; part. pres. of *εἰμί*.
 28. *ἔτριψε*, 3. sing. imperf. of *τρίβω*.
 29. *ἔθηκεν*, made him, from *τίθημι*.
 30. *ἔφθη*, 3. sing. imperf. of *φθίμι*.
δεῖν, man ought, it is proper; inf. of *δεῖ*, impersonal verb.
κοσμίῳ, inf. pres. of *κοσμίω*.
 31. *τῶν οἰκούντων*, of the inhabitants; from *οἰκῶν*, *οὔν-ος*; part. pres. of *οἰκίω*.
- 8 1. *ἔχου*, for *ἔχῃ*, 3. sing. imperf. of *ἔχω* · see note p. 2. l. 16. under the word *λίγους*.
 4. *κίτται*, 3. sing. pres. of *κίττω*.
 5. *ἔσσι* is understood after *βίος*.
 6. *βραχυῖα*, from *βραχυς*, *ῖα*, *ύ*.
 7. *κίρδος αἰσχροῦ*, *ἔσσι* understood.
τὸ μίλλου, *ἔσσι* understood.
 8. *γίγνεται*, results; from *γίνομαι* or *γίγνομαι*.
 9. *ἔπει*, called; from *ἔπω*. B. p. 197.
 11. *πολλοί*, from *πολύς*.
 12. *ἔρασαν*, from *ἔρασθαι*, *εἶ*.

12. *εἶναι*, are; from *εἰμί*.

Τρανή, *ἴσσι* understood.

πλοῦτες, *χεῖρμά ἴσσι* understood. See note above, p. 1. l. 12.
τυφλόν, *χεῖμα* understood; *χεῖμα* is also understood after
πιστὸν, &c.

15. *ἔχου φόβον*, brings or causes fear; a neuter plural with a verb in the singular.

ἔχου, 3. sing. pres. ind. of *ἔχω*.

16. *κυρεῖ*, from *κυρεῖν* · synonymous with *ἴσσι*.

18. *κρείττον*, comparative of *ἀγαθός*.
μὲν for *μὲν*.

19. *ἀπαντας*, from *ἀπας*, *απα*, *αν*.

20. *μάχισθαι*, inf. pres. of *μάχεμαι*.
ἀγαθῶν, the valiant; *κακῶν*, the cowardly.

ἐργῆς, than anger; the order is, *οὐδὲν (ἴσσι) ἀδικώτερον ἐργῆς*.

After the comparative degree *ἢ*, *than*, is often omitted, and the genitive used instead of the nominative. See F. Rule XV. B. p. 269.

21. *πύλιμος Ἰνδοξος* (*ἴσσι* understood); the order is, *πύλιμος Ἰνδοξος αἰρετώτερος αἰσχεῖς ἐρήνης*.

22. *ἔφθ*, from *φθίμι*.

δύν, ought; accusative with the infinitive.

23. *παύομενον*, part. pres. of *παύω*; literally, *ceasing from*; it may here be rendered, *retiring from office*.

24. *γιγόνισαι*, perf. inf. mid. of *γίνομαι*.
σοφία, *ἴσσι* understood.

26. *πιστότερον* · the order is, *οὐκ ἔστι πιστότερον καταμαρτυρεῖν πεισβυτίον*.

1. *οὐκ ἔστιν*, it is not permitted.

καταμαρτυρεῖν, inf. pres. of *καταμαρτυρέω* · with the genitive of the person against whom one bears witness.

ἴσσι understood after *δοξα*.

4. *πολλὰ ἴσσι*, and *ἴσα ἔχου* · neuters plural with a verb singular.
 See B. p. 261. F. p. 147.

ἴσα, all those which; from *ἴσος*, *η*, *εν*.

5. *πλείους*, contracted for *πλείονας* · comparative degree of *πάλος*.
ἔχου, see note, line 4, above.

τὸ ποιεῖν, from *ποιέω* · *κλιῦσαι* from *κλιῖω*. These infinitives are here used as substantives. See F. Rule XXX.

6. *γλύνειν*, comparative of *γλυνός*.

- 9 7. *οὐκ ἔστιν* • *οὐδὲν* instead of *οὐ* after a negative; B. p. 307. F. Rule XV, p. 159. The order is *οὐδὲν ἔστι τίςτις ἥδιον μητρί,* *than the mother.*

8. *φθόνος*, the order is, *φθόνος κρίσσω (ἔστι) οἰκτιρμοῦ.*

χρὴ, *it is necessary, it is proper.*

σιγήει, pres. inf. of *σιγᾶν.*

ἢ κρίσσωα λίγυι, or *say something which is better.* F. Rule

XV, p. 159.

9. *λίγυι*, inf. pres. of *λίγω.*

ᾄτα, acc. pl. of *ᾄς, ᾄτής.*

ἔχομεν, 1. pl. pres. ind. of *ἔχω.*

10. *ἐν*, from *ἐς, μία, ἐν.*

ἀνοόμεν, 1. pl. pres. subj. of *ἀνοέω.*

ἡττονα, comp. of *ἡλαχός.* See F. p. 51.

11. *λίγωμεν*, 1. pl. pres. subj. of *λίγω.*

πλῖον ἔστι, *is more abundant.*

12. *συμφέροντος*, *than what is useful*; part. pres. of *συμφέρω.*

ἔρχε, imperat. of *ἔρχω*, with the genit.

μηδὲν ἡττον, *not less*; see note, p. 9. l. 10.

13. *εὐρίγη*, *love, be content with*; pres. pass. of *εὐρίγω.*

τὰ παρόντα, *what thou hast, literally, things present*; part.

pres. of *παρίστω.*

ζητέει δὲ, *but seek*; imperat. pres. of *ζητέω.*

βελτίω, irregular comparison of *ἀγαθός.*

14. *οἱ μιστήχοντες*, from *μιστήχω*, with the genitive of the thing participated. The order is, *οἱ μιστήχοντες τῶν τιλιτῶν ἔχουσιν τὰς ἐλατίδας ἡδίους περὶ τῆς τιλιτῆς τοῦ βίου* • 'than the uninitiated,' understood.

ἡδίους, comp. of *ἡδύς, ἡδυῖα, ἡδύ.*

15. *ἔχουσιν*, 3. pl. pres. ind. of *ἔχω.*

19. *τῶν ὄντων*, part. pres. of *εἶναι*, *of beings*; the neuter adjectives in this sentence agree with *χρεῖμα* understood.

21. *χαρεῖ*, 3. sing. of *χαίρω.*

22. *τρέχει*, 3. sing. of *τρέχω.*

κρατεῖ, 3. sing. pres. ind. of *κρατέω*, with the genitive.

23. *ἀνυρίσκει*, 3. sing. pres. ind. act. of *ἀνυρίσσω.*

24. *γίγνεται*, *becomes*; from *γίγνομαι*, or *γίνομαι.*

25. *ὡν*, *τοῦ προποδίστου* understood.

χρησίω, *ὡν* understood, instead of *ἢ ὡν χήριω.*

26. *ἑπτὰ καὶ δικάπηχες*, *seventeen eils long.*

27. βίος. The order is, ὁ βίος τῶν πλείστων παραπόλλυται 9
μυλλησμή.

παραπόλλυται, is lost, 3. sing. pres. ind. pass. of παραπόλλυμι.

28. Σ', instead of ει.

ὕγιαίνειν, inf. pres. of ὑγιαίνω.

30. τυχεῖν, τυγχάνω, with the genitive. The construction is,
τυχεῖν τούτου, ὧν, to obtain that, which.

ἰρῆ, 3. sing. pres. ind. act. of ἰρᾶω, with the genitive.

F. Rule XVIII.

31. χριόσταις, superl. of κακός · formed from χρίω.

1. βελτίσταις, superl. of ἀγαθός · formed from the verb βεβύλαμι. 10

ὑπερεῖ, 3. sing. pres. ind. of ὑπερεῖω.

2. θαυμάζω, 3. sing. pres. of θαυμάζω. It signifies here to venerate,
and through veneration, to spare.

3. κῆται, 3. sing. pres. ind. of κῆμι.

4. οἱ πλούσιοι. The order is, οἱ πλούσιοι πολλάκις οὐ συνίσταται
τῆς εὐτυχίας ἡδονῆς διηγουμένους.

5. συνίσταται, 3. pl. pres. of συνίστημι, with the genit.

ἦν, υἱός understood, was the son.

6. ἐκ, through. The order is, πάντα δύναται γίνεσθαι κρείττονα
ἐκ, &c.

8. δύναται, 3. sing. pres. of δύναμαι.

γίγνεσθαι, inf. pres. of γίγνομαι.

9. ἀποδίδωκε, has attributed.

10. περιούλησι, plundered.

11. ἔχον, part. pres. neuter gender, of ἔχω, agreeing with
ἔγαλμα.

παρακίμην, from παρακίμνω, η, ον, part. pres. of παρακίμνω.

12. ἀφίλειν, took away; 2. aor. of ἀφαιρέω.

ἰδὼν, 2. aor. part. of ἰδω · seeing.

14. φαίνεται, appears; from φαίνομαι.

15. Οὐ κρείττον, (ιστ) understood.

16. ἀσπᾶσθαι, to choose, to lead; inf. of ἀσπάζομαι.

17. ἀνδρὲς ἴσθι, it is the part or duty of a man. F. Rule XVII,
p. 162.

τάληθῃ, instead of τὰ ἀληθῇ.

18. λίγω, inf. pres. of λίγω.

19. ἔχων, 3. sing. imperf. of ἔχω.

21. εἶναι, inf. pres. of εἶμι · acc. with the inf.

- 10 22. παρ' instead of πατά.
 23. διακρίνουσιν, 3. pl. pres. ind. of διακρίνω.
 κρίνους, comp. ; see παπός.
 24. ἄρχων, to rule ; acc. with inf. from ἄρχω, with the genit.
 F. Rule XVIII, 11.
 25. ἔλιγν, 3. sing. imp. or 2. aor. of λίγω.
 πρεῖτον, εἶναι understood, it was better.
 27. ὧν, οὐσα, ἔν, part. pres. of αἰμί· ὧν is here to be rendered,
 which is.
 βαδίζω, 3. sing. pres. ind. from βαδίζω.
 28. χρεῖται, Attic for χρεῖται, it uses ; 3. sing. pres. ind. of χρέομαι.
 ἐπολέμησεν, waged war ; from πολεμῶ.
 30. ἔγραψι, wrote ; from γράφω.
 31. βιώσας, having lived ; from βίωω.
- 11 1. ἰπτάσαι, passed over, carried over ; from πτεράω.
 4. ἰστοροῦσι, they say ; 3. pl. pres. ind. of ἰστορέω.
 ζῆν, to live ; Doric for ζῆν, from ζάω.
 5. βιοῦν, inf. pres. of βίωω.
 λίγος, ἰστί understood, it is the report ; equivalent to λίγους,
 they say.
 7. λίγεται, is said ; 3. sing. pres. ind. pass. of λίγω.
 βιωσας, to have lived ; inf. 1. aor. of βίωω.
 8. ἐτῶν, genit. of quality. F. Rule XI, p. 157.
 9. ἰτελιύσῃσι, 1. aor. ind. of τελιεύω.
 10. βιοῦς, part. pres. of βίωω, after he had lived.
 12. ἐνὸς δύντα ἔτη, thirty years less or wanting one ; ἐνὸς governed
 by δύντα. F. Rule XVIII, 6.
 βασιλεύσαντος, after he had reigned, literally, having reigned ;
 part. 1. aor. ind. act. of βασιλεύω.
 17. εἶπε, said ; imperf. of ἵπω.
 ἀπυλις, 2. sing. pres. ind. of ἀπυλῶ.
 18. τὸν θάνατον, ἀπυλῶ understood.
 19. ἰτελιύσῃσι, 1. aor. of τελιεύω.
 ἀπαντήσας, having met ; from ἀπαντάω.
 ζῶντι, the survivor ; part. pres. of ζάω.
 20. ἤρώτα, 3. sing. imperf. of ἱρωτάω.
 εὐ ἀπίθαις, is it you that died ? from ἀποθνήσκω.
 τοῦτ', instead of τοῦτε.
 21. ἀπολιπεῖσα, leaving ; part. 2. aor. act. of ἀπολείπω.

21. θαμίξαι, 2. sing. pres. ind. of θαμίξω.

11

22. σωφρονιῦν, inf. pres. of σωφρονίω. The order is, τοῦτο ἀνὰ ἑστὶ σωφρονιῦν.

ὅχι εἴτω, not on this condition, these terms.

23. παραίδωκεν, has given; from παραίδωμι.

24. ἀπαρῶν, being in want (of money); part. pres. of ἀπαρίω.

ἐπίστρασκε, 3. sing. imperf. of ἐπίστρεφω.

25. γράφω, part. pres. ind. of γράφω.

ἔλιγε, 3. sing. imperf. of λίγω · γράφω ἔλιγε, wrote him as a letter.

Σύγχαίρει, rejoice with; imperat. pres. of συγχαίρω.

26. τρέφω, 3. sing. pres. ind. of τρέφω.

1. λήγονται εἶναι, are said to be.

12

2. παύουσιν, 3. pl. pres. ind. of παύω.

εἰς θάνατον, to death, mortally.

τοὺς ζῆνους, παύουσιν understood.

3. ἀγαπᾶσι, 3. pl. pres. ind. of ἀγαπάω.

5. ἐρωτηθεὶς, having been asked; part. 1. aor. pass. of ἐρωτάω.

6. ἔφη, 2. aor. οἱ φημί.

7. ἔφυσεν, produced; from φύω.

8. κρατῶν, part. pres. of κρατέω · governing the genit.

9. Περικλῆς, ἐστὶ understood.

10. δύναμιν, ability. The order is, ἑκάστος κατὰ τὴν δύναμιν, each one according to his ability or power.

11. προσκομίζουσιν, 3. pl. pres. ind. of προσκομίζω.

παλῶν, part. pres. of παλῶ.

12. εἰς δῶγμα, as a sample.

περιφίρειν, 3. sing. imperf. of περιφέρω.

ὦν, if thou art; part. pres. of εἶμι.

ταῦτά, instead of τὰ αὐτά, the same; in the same way.

13. γίγνωσκει, know, decide; imperat. from γιγνώσκω.

ποιῶν, part. pres. of ποίω.

14. ἐπιμελεῖ, take care of; imperat. of ἐπιμελείμαι, with the genitive of the thing cared for. F. Rule XVIII, Obs. 2.

Βούλου, seek; imperat. of βούλωμαι.

ἀρίσκειν, inf. pres. of ἀρίσκω.

15. Πάντων, of all. The order is, αἰσχύνουσαντὸν μέλιντα πάντων.

16. αἰσχύνου, respect, regard, reverence; pres. imperat. of αἰσχύνομαι.

17. *χρόνον*, for a period. F. XLI, p. 183.

χρωμένη, with the dative. F. Rule XX, Obs. 7. *Serving or obeying*; so long as she served, obeyed, or used.

20. *ώσω*, future of *σώζω*.

21. *ἐνιδίση*, from *ἐνιδίξω*.

22. *Κἄν*, instead of *καὶ ἴαν*.

ῆς, should be; 2. sing. pres. sub. of *εἰμί*.

- 22, 23. *μήτι ... μηδὲν*, instead of *τί*.

23. *ἐργάση*, from *ἐργάζομαι*.

ἴση, thou wilt be; 2. sing. fut. ind. of *εἰμί*. The order is, *ἴση ἄξιός αἰδοῦς παρὰ πάντων*.

Αἰδοῦς, genit. contract. governed by *ἄξιός*. F. Rule XIII, p. 158.

24. *ἄρξης*, from *ἄρχω*.

αἰδοῦσθαι, from *αἰδίομαι*.

25. *Ἀδύνατον*, *ἐστὶ* understood.

γιογραφῆσαι, from *γιογραφίω*.

26. *τὸ ποιῶν*, infinitive used as a substantive. F. Rule VIII, Obs. 5.

27. *μὴ ἡμέραν*, by day; *μὴ* instead of *μὴτά*.

ἔψας, 1. aor. part. of *ἄπτα*.

28. *τῇ*, agreeing with *σκληρότητα*,

29. *καταλύσαντες*, having laid aside, or, after they had laid aside; from *καταλύω*.

ἐξέκυλαν, from *ἐξοκίλλω*.

30. *συνεικίας*, from *συνεικίζω*.

1. *τοὺς κατοικοῦντας*, the inhabitants; from *κατοικίω*.

2. *ἀπέρηνιν*, from *ἀποφαίνω*.

3. *ἀποθανῶν*, 2. aor. inf. of *ἀποθνήσκω*.

4. *ἀπίνιμιν*, from *ἀπνίμω*. The construction is *ἡ φθεῖς ἀπίνιμι τοῖς ἀγαθοῖς ἴδιον* (as something peculiar) *τὸ καλῶς ἀποθανῶν*.

ὀπνίμιν, from *ὀπνίμω*.

5. *Ἐξ οὗ*, since; *χρόνου* understood.

ἐπενήσας, 2. sing. 1. aor. ind. *thou thoughtest*; from *ἐπινόω*.

6. *σιμὸς τις ἱγίου*, thou hast become a pedant; *τις* in this passage cannot be translated.

ἱγίου, from *γίνομαι*.

7. *ἐπῆρας*, from *ἐπαίρω*.

- 14 7. διακαθήραντι, 1. aor. part. of διακαθαίρω.
 8. ἐπίστη, 3. sing. 2. aor. of ἐπίστημι.
 ἰπήνι, from ἰκαινία.
 τὴν φιλεργίαν, ἰμοῦ understood.
 11. οὗτων σπαρίντων, part. 2. aor. pass. of σπαίρω · these being sown, or, when these were sown. Genitive absolute. F. Rule XXXIII, p. 179.
 ἀνίτιλλαν, from ἀνατίλλω.
 12. Ἀφροσύνης ἐστὶ, it is a mark of folly.
 13. περισσεύλαι, from περισσεύλλω.
 15. μαλὼν, 2. aor. part. of μαλάνω.
 16. ζῷ, from ζάω.
 ἀγοράσας, from ἀγοράζω.
 17. συγγάρμνιν. The order is, ὁ θιὰς φιλεῖ (loves) συγγάρμνιν (to assist) τῷ πάμνοντι.
 18. μὴ παρῶν, instead of εἰ μὴ πάμνος, from πάμνω.
 δύναις, 2. sing. pres. opt. of δύναμαι.
 19. ἴτιμιν, from τίμνω.
 Δημοσθένους εἰπόντος, when Demosthenes said, literally, Demosthenes saying; genit. absolute. See above, p. 14. l. 11.
 20. Ἀποκτινῶσι, from ἀποκτινύω.
 21. μαλῶσι, 3. pl. 2. aor. subj. of. μαίνομαι.
 24. καλῶς, λίγιν understood; a play of words; καλῶς λίγιν signifies to speak incorrectly and to speak injuriously, to both which significations καλῶς λίγαν is opposed.
 μιμάθηκας, from μαθάνω.
 25. τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, his own opinion.
 ὑποτίταξι, from ὑποτάσσω.
 τῷ διοικοῦντι, to him who governs, from διοικῶ.
 26. ἀγαθοὶ πολῖται, ὑποτάσσουσι τὴν ἑαυτῶν γνώμην understood.
 27. Τὸν εὐτυχοῦντα, the happy man; from εὐτυχία.
 χρὴ, must; with the accusative like the Latin oportet.
 F. Rule XXVIII, Obs. 1.
 πιθυκίαι, equivalent to εἶναι · from φύω.
 28. κατ' ὄναρ δοκῶν, having dreamed.
 πισκατηαίμαι, from πατίω.
 29. περιδύσας, from περιδύω.
 μαλὼν, 2. aor. act. part. of μαλάνω.
 30. Διὰ τί γὰρ, why then.

30. ἰδών, 2. aor. act. part. of ἰδω, to see. 14
31. αἰκυρότα, from κύπτω. 15
1. συμβίβηαι, perf. act. of συμβαίω.
2. κισχινόται, from χαίνω.
3. Εἰρήσας, from εἶρω. The order is, τὸν ἔλπον εἶραι λίθον · acc. with the inf.
5. πεφινγώς, from φεύγω.
6. ἐπιφύκει, from ἐπιφύω, used here for ἔν.
τοὺς πόδας, governed by κατὰ understood. B. p. 265.
7. ἐπιφρίκει, from ἐπιφρίσσω or ἐπιφρίττω, compounded of ἐπι and φρίσσω or φρίττω.
8. ἐξηνθήκει, from ἔξανθίω.
9. κλίπτειν, is connected with ἔφθ.
10. ἦδus, pluperfect of ἰδω · perf. mid. εἶδα.
τελευτῆς προσαγγελθείσης, genit. absol. The death being announced.
11. "Ἦδιν αὐτοὺς θνητοὺς γινώσκας, I knew that I begat them, mortal. B. p. 296.
12. χρήσιμ', instead of χρήσιμα.
εἰδώς, by syncope for εἰδηκώς, part. perf. act. of εἰδών.
πόλλ' instead of πόλλα. B. p. 32.
14. The Middle Voice signifies what we do to ourselves, or for ourselves. Thus τρέπω, Active, I turn; τρέπομαι, Passive, I am turned; τρέπομαι, Middle, I turn myself. Λούω, Active, I wash; λούομαι, Passive, I am washed; λούομαι, Middle, I wash myself, or I bathe; Γίσσω, Active, I make another to taste; γίσσομαι, Passive, I am made to taste by another; γίσσομαι, Middle, I make myself taste, or I taste.
- Other languages do not always express the minute and unobvious signification of the middle voice; and hence some grammarians erroneously confound the middle with the active voice. [Later eminent Greek scholars have observed that the above doctrine respecting the middle voice is liable to very numerous exceptions. Buttmann remarks, "The true reflective meaning of the middle voice prevails in but very few verbs; principally those which express some familiar corporeal actions like dress, crown, &c." See the preface to Buttmann's Greek Grammar, English translation.]
- λεωτεθείς, part. 1. aor. pass. of λεωτέω.
17. αἰσχύνω, Ionic form for αἰσχύνου.

- 15 17. εἰ ποῦν. The order is, εἰ εἰ ποῦν οὐκ (ιστὶς) ἀμνησθῆναι. F. Rule III. Obs. 2.

καὶ, instead of καὶ εἰν, even if.

18. φαίνεται, from φαίνομαι or φαίνω.

20. ἔνυδος, ἐστὶ understood.

Τὸν ἐργιζόμενον διαφέρειν. The order is, Νάμωζι τὸν ἐργιζόμενον διαφέρειν τοῦ μαινομένου τῷ χρόνῳ.

22. ὑποχωρῶν, from ὑποχωρεῖν.

23. τὸ συμφέρον, advantage, profit.

24. Οἱ πάλοι, ἔντις understood; that is, οἱ παλαιοί. The adverb, when it stands between the article and the substantive, acquires the force of an adjective.

ἀμειψίχοντο, from ἀμειχω· it has a double augment. See other instances. B. p. 101.

26. πῶς ἂν τις ἄρισται, how one might please; without the particle ἂν, it would mean, how one pleases.

- 16 1. Γινώσκω and γινώσκει, from γίνομαι or γίνομαι.

ἔστι, used instead of ἔστις, it is possible, it is permitted.

2. "Εἶπαι, from εἶπω.

Αἱ καμηλοπαρδάλεις. The order is, αἱ καμηλοπαρδάλεις ἔχουσιν πατὴρ τὴν βάχιν κύριοντα περιμετρεῖς καμήλη· that is, περιμετρεῖς τῷ τῆς καμήλου κυρώματι.

5. Διδοῖσας, from δίδω.

ποσούτων, so much; ἔσεν, as.

6. ἀνήκας, from ἀκούω. (Attic reduplication formed by prefixing the two first letters of the verb to the temporal augment without changing the vowels.) F. p. 74, Obs.

7. ἔντις ἄνθρωποι τὸ παλαιόν, who were formerly men.

μιτίβαλον, 2. aor. of μιταβάλλω.

8. ἐγρηγόρετος, part. mid. of ἐγείρω, to awake.

10. ἐρωτηθείς, 1. aor. pass. part. of ἐρωτάω.

ἔρχετο, 1. aor. mid. of ἔρχω.

11. ἱμνατοῦ, governed by καταγιγνώσκω.

12. Μίμνησο, remember thou; 1. aor. imper. of μνησθῆναι.

15. πῶστα, from πῶστα.

16. φίλος ἔντις, who was his friend, or being his friend.

ἐχαίρειν, from χαρίζομαι.

18. Διογίνης. The construction is, Διογίνης εἶπε πρὸς τὸν ἰουδαῖον· πρὸς τὸν, to a person.

21. πρὸς, toward.

δοῦς, as; ἐν εὐχαις, from εὐχεσθαι, thou wouldst wish.

22. ἡ Ἰνάχου, θουάστῃ understood.

23. μεταμερμερίζω, 1. aor. part. pass. of μεταμερρίζω.

μετρίσθαι, from μετρίσθαι.

24. δοῦναι, 2. aor. inf. of δίδωμι.

25. πρὸς μισρὸν, almost.

ἐπνίγη, 2. aor. pass. of πνίγω.

26. ἄμωσιν, from ἄμωμι.

ἄψασθαι, from ἄπτομαι, with the genitive of the thing touched.

ἔδατος, genit. governed by ἄψασθαι. F. Rule XVIII, p. 162.

μάθη, 2. aor. subj. act. of μαθάνω.

27. φασί, from φημί.

ἀεραμίνην, from αἴρω.

29. καθ' ἡμέραν, every day, daily; καθ' instead of καθά.

λαβὼν βούν φέρουσαν, (by little and little) insensibly carried it when it became an ox; λαβάνων with a participle expresses, that the action denoted by the participle is insensibly or imperceptibly performed. B. v. 297, Rem. 5. F. p. 178, Obs. 2.

4. κυμάτων, genit. of the thing; governed by ἐξίλοντα.

5. ἐξίλοντο, from ἐξαίρω.

τρέψωμαι, from τρέπω.

βαδισάμαι, Attic for βαδίσωμαι, from βαδίζω. B. p. 117.

F. p. 97.

6. διατρέψω, to live.

7. Χάρις, ἰστίῃ understood; it is well.

8. μαχεύμεθα, from μάχεσθαι. B. p. 117. F. p. 132.

9. ἔφατο, from ἔπαυμαι, or ἔπαυ.

11. αὐτὸ μόνον, alone.

13. παρόντων, part. 2. aor. of πάρεμι.

14. ἐν γνώμῃ διατενέμεμαι, I am disturbed in my mind; ἐν γνώμῃ, the accusative joined to the passive confines the action to a part of the subject. B. 265, Rem. 2.

15. ἴκω, from ἵκω.

ἐπιλέλησμαι, from ἐπιλέθωμαι.

16. παρσιπινασάμεν, from παρσιπινάω.

17. λειψόμεθα, from λείπω, if we are wanting.

18. ὅ instead of ἄ, yet; after αὐ it makes the apodosis plainer.

17. 19. *ἔτις*. The order is, *ἔτις οὐκ ἔχει τοὺς παρὸς ποιήσοντας* - which does not have neighbours who will do *injuria*.
20. *τιμῆσθαι*, from *τίμνω*.
21. *εἰσπερθεῖν*, from *περθεῖν*.
22. *γινῆσθαι*, from *γίγνομαι*.
23. *ἀνιστρέφειν*, from *ἀνιστρέφω*.
24. *ὦν*, that thou art.
- μίμνησθαι*, with the genit. from *μιμνήσκω*.
25. *τύχης*, genit. governed by *μίμνησθαι*. F. Rule XVIII, p. 162.
26. *τίθασθαι*, from *θάπτω*.
18. 1. *ἐντιτριμμίνας*, from *ἐντρίβω*.
2. *διαπτελιγμίνας*, from *διαπτελίσκω*.
- χαίτην* and *σῶμα* are governed by *κατὰ* understood. B. p. 265.
3. *κατορυγμίνας*, from *κατορύσσω*.
5. *ἐνδιδίσθαι*, from *ιδίω*.
7. *μειμιγμίνας*, from *μίγνυμι*.
10. *προσέτηται*, from *προσέρχω*.
11. *προστίλασσαι*, from *προσπλάττω*.
- αἱ πολλαὶ*. The order is, *αἱ πολλαὶ γυναῖκες Ῥωμαίων εἰς ἐμὴν οἰκὴν φερεῖν ὑποδήματα τὰ αὐτὰ τοῖς ἀνδράσιν*.
12. *τὰ αὐτὰ*, the same; The construction is, *τὰ αὐτὰ τῶν ἀνδρῶν*, the same sort of sandals as the men.
14. *Ἦν σῆς ὦν*, being yet a boy.
- ἀλλημιμίνας*, from *ἀλίσκω*.
16. *ἀπηχευομένης*, from *ἀπαγχονίζω*.
17. *ἦν γινεσθαι*, 1. aor. ind. of *φίρω* - formed from the defective verb *εἶρω*. F. p. 137.
18. *διεπαρμίνους*, from *διασπείρω*.
19. *Τὸ εἰμαρμένον*, that which is fated; used here with *τὸ* like a substantive; *εἰμαρμένον*, Attic for *μειμαρμένον*, from *μείρομαι*.
- διαφυγεῖν*, 2. aor. inf. of *διαφύγω*.
20. *εἰμαρτίου*, from *μαστιγίσκω*.
21. *τοῦ δὲ εἰπόντος*, but he saying; genit. absolute.
- ἔμαρτα*, plup. pass. of *μείρομαι*. Zeno taught that every thing took place by irresistible necessity. To this the slave referred.
- δαῖναι*, (*εἰμαρτέ σοι* understood) from *δίω* or *δίρω*.
23. *ἔρυσσε*, from *ἐρίτω*.
25. *ἡμμίνας*, part. perf. pass. of *ἔπτω*.
26. *ἀνέμασιν*, from *ἀναμάζω*.

28. οὕς αὐτῆς ἡμέρας, *on the same day.*

18

ἔφθη, 1. aor. pass. of ἔπτομαι.

30. ἐξώθησαν, with the genit. 1 aor. pass. of αἰώω.

31. ἡγίωσαι, from ἡγίωμα, *to have the chief command of the Grecian armies, and take precedence of the other states.*

19

1. ἤξατο, from ἤχω.

2. πατίβη, 2. aor. ind. act. of καταβαίνειω.

ἱφυλάχθη, from φυλάττω.

3. ἱθαυμάσθη, from θαυμάζω.

5. ἐσφάγη, from σφάττω.

κατακίεσθαι, from κατακίεω.

6. διεφθάρη, from διαφθείρω.

7. μεθύσθην, from μεθύσκομαι.

9. βασανισθῆναι, from βασανίζω.

11. Νίος ὢν, *in his youth, being a young man.*

12. ἔφθηναι, from ἔπτομαι or ἔπτω.

13. ὑβήναι, from ὕω, *were ruined upon.*

14. τοῦ Διός. The order is, τοῦ Διός ῥήξαντος ἐφίλην χροστὴν ἐν αὐτοῖς ῥήξαντες, genit. absolute.

15. ἐρεβῆναι, from ἐρίσκω.

16. ἀπάγασθαι, from ἀπάγχομαι.

ἀπολιφθῆναι, from ἀπολίπω.

17. κομισθῆναι, from κομίζω.

18. γαμψῆναι, from γαμψίω.

τραφῆναι, from τρέφω.

20. ἰγνίτο, from γίνομαι.

21. πᾶξοστρακισθῆναι, instead of καὶ ἑξοστρακισθῆναι.

25. μεταλλάχθης, from μεταλλάσσω. (πίνω, genit. absol.)

26. "Ὁ μίλλυς πράττειν, *what you are about to do, or what you intend to do.*

ἀποτυχῶν, from ἀποτυγχάνω.

27. γιλασθήσῃ, from γιλᾶω.

ἐκπίτω, *provide*; imperat. act. of ἐκπείω.

28. μὲν, *in nothing, in no respect, literally, in no point*; it is more expressive than μὴ alone.

ἀδικηθήσονται, from ἀδικίω.

29. Αἰδοῦ, from αἰδέομαι.

30. ὥς, *as if.*

31. λήσων, from λατάνω.

- 19 31. *κρόψης, τοῦτο* understood.
 32. *ἰσθίση*, from *ἴσσομαι*.
- 20 1. *ἀποσταλὺς*, 2. aor. part. pass. of *ἀποστέλλω*.
 2. *ἡρώδη*, from *ἡρώζω*.
 4. *κατακτών*, from *καταπίω*.
ἑβίβη, from *βίπτω*.
 5. *ἰγίνιστο*, from *γίνομαι*.
 6. *συναντήσας*, from *συναντάω*.
ἰκεύβη, from *κρύπτω*.
κυδομένου ενὸς, genit. absol.
 7. *Καίρην ἔχω μὴ ἀσθενήσας*, instead of *χρένω ἔχει ὅτι οὐκ ἠσθενῶσα*, it is a considerable time that I have not been sick.
 8. *ἰδύην*, from *ἔρχομαι*.
Λίγεται, it is said. The order is, *λίγεται τὸν Κινίαν ὑπὲρ τῷ Πύρρῳ ἐπὶ* ... In the translation we use the words, as if it meant, *ἐπὶ Κινίας τὴν τῶν Ῥωμαίων ἀριστὴν κατιόντην, ἀπὸν ὑπὲρ φανίην*, 2. aor. opt. of *φαίνομαι*.
 11. *Συγκρινομένων τῶν τριῶν ἡπίερον* · genit. absol. resolved with the conjunction, *if*.
 12. *φανίην ἂν*, would appear.
μύγιστον, the greatest ; superl. degree of *μύγας*. F. p. 52.
 14. The order is, *λυπίη ἑαυτὸν ὡς ἔχθρην*.
 15. *Θάραξ ἐν λόγῳ*, courage united with wisdom.
 16. *μὴ ἀλογίης ἔν*, that which is united with folly. All the sentences in this paragraph are from Ionic writers, and for this reason do not exhibit the contraction usual in Attic writers.
 18. *Νέη*, instead of *πρότε νήσας πάρος*.
 19. *ἑωτηθίσα*, from *ἑωτάω* · *τῶν ἀλλῶν γυναικῶν* understood.
 21. *Ὁ δῖος*. The order is, *ὁ αἶνος ποιεῖ τὸν ταπεινὸν μέγα φρεσὺν*, wine makes the humble to be proud.
- 21 1. *πλίσοντι*, not contracted. B. p. 177, Rem. I. F. p. 103.
 2. *πολεμοῦσιν*, are in a state of war.
 3. *ἑμφυτον ἔχοντι*, having by nature.
τὸ ἱπποβουλίου · the infinitive with the preceding article *τὸ* is used as a substantive. B. p. 257.
 6. *εἴρω*, from *εἰρίσκω*, couldst thou find.
 11. *ᾤδων*, singing, that is, by his song.
 12. *γεννησάμενος*, from *γενέσσω*.
 13. *ἀνέχον*, from *ἀναιρίω*.

13. τὴ παλαιᾷ, *anciently*. B. 256.

14. ᾗ που, from οὐκίω.

16. μηδὲν, μὴ is strengthened by the addition of δι· there is the same difference between μὴ and μηδὲν, as between *non* and *nihil*, in Latin.

διῖται, from δίομαι, with the genit.

16. Κυβερνήτου νεοῦντος, genit. absol. resolved with the conj. ἥ.

18. ναυαγῆν μίλλων, *being about to be — on the point of being — shipwrecked*, πινακίδας ἦτι, *demanding tablets*, ἵνα διαθέσας γράφῃ, *that he might write or make his will*.

ἦτι, from αἶτιω.

21. ἐλευθερῶ γὰρ ὑμᾶς, *for I am giving you your liberty*. As if the will itself, and those who were made free by it, would not perish with him. Masters in their wills often emancipated their slaves.

23. ἐποίησι, *represented, described*. See the Iliad, Book XVIII, 478, &c. The order is, "Ὅμηρος ἐποίησι τὴν ἀσπίδα Ἀχιλλεύς φέρουσαν τὸν ὄλον ἱέραϊν."

27. λίγεται, *is said*.

28. κατακλίνεσθαι τινα, acc. with inf. *to recline*, according to the custom, which prevailed among the ancients, of reclining on couches at meals.

29. κινήσειν, for this provincial form of the Optative, see B. p. 156, Rem. III. 3. F. p. 71.

1. τοῖς οὖσι, τὰ ὅντα from σίμι, *those things or that which one hath*.

προστίθεις, from προστίθημι, *adding to*.

7. πόλλ', instead of πολλά. B. p. 32.

9. πᾶν, instead of καὶ ἰάν. B. p. 31.

ἥ. pres. subj. of σίμι, *there should be*; governed by πᾶν.

13. ἡρίστηκεν, from ἀριστάω.

15. εἰς ᾗδου, *the place of the departed*; δῶμα understood. The phrases ἐν ᾗδου, εἰς ᾗδου, &c. are usually found without δῶμα, which is understood.

16. τὸν τρόπον τοῦτον, *in the following manner*.

17. κάθηται, from κάθημαι.

18. ἐκείνων, τῶν πρῶν understood.

19. δεκῶσιν, *see*, *appear*.

προστίθουσιν. B. p. 169.

22 20. ἀφελάντους ὄντας, *being unguarded, when they are not on their guard.*

25. ἰφθῆναι, from ἴπτεω or ἴπτομαι, joined with the participle.

28. ὤων, from ἰάω, 3. pl. imperf. contracted from ἰάου, which takes ι after σ for the augment.

29. ὅν χρόνον, *so long as*; continuance of time is put in the acc.

B. p. 266. F. Rule XLI, p. 183.

οὐδὲν ἢ, *nothing except.*

30. ἀπείχιστω, from ἀνίσχω, with the genit.

31. πλὴν, *except.*

23 3. ὅν τρέπον, instead of τοῦτον τὸν τρέπον, equivalent to ἴσως, *as he chooses.* B. p. 265.

5. προσηγοριεύνιντι, *surnamed.*

6. ἀρχοῦντο, from ἐρχόμαι.

9. παρετήσαντο, from παραιτίομαι.

11. πᾶ, pres. imperat. of πτάομαι.

13. πιρῶ, from πιράεσθαι.

14. ὡς βιωσόμινος, *as if you were to live a long as well as a short time.* B. p. 266. F. Rule XLI, p. 183.

Ἡδῖος ἔχτι, *be pleasant.*

15. χερῶ, from χράομαι, *have intercourse with.*

16. ἰγὰ, ἰθιασάμην understood.

οὐκ εἰ παύσω, *you would not have ceased.* B. p. 285.

17. γιλῶν, *to smile.* B. p. 295. F. Rule XXXII, p. 177.

Πάντων, *of all things.* B. p. 267.

21. Οἱ τῶν Λακεδαιμονίων, *those of the Lacedæmonians.* B. 267.

22. ἀνιδούντο, from ἀνιδίω.

24. ἡνσλι, from ἀντλίω.

μὴδ' ἡμέραν, *by day.*

24 2. κροτοῦσι κρότον, *make a noise.* B. p. 266.

3. οὐ ἀκούουσι, instead of καὶ ὅτι ἀκούουσιν αὐτοῦ. ἔκοβω with the genit. B. p. 269. F. Rule XVIII, p. 164.

4. μιμηῆσθαι, from μιμήσκω, with the genit. τριῶν, χρημάτων understood.

7. πηρώσας. The order is, ὁ πηρώσας χυῖρα ἢ ὀφθαλμὸν τεχνίτη, &c.

8. εἰς ἔψις, governed by παρὰ understood. B. p. 265. F. Rule XXVII, p. 174.

10. προέλιγι, instead of προίλιγι.

11. Μιμαστίγισσε, for ἱμιαστίγισσε. *thou wouldst be whipped;*

(without *δ*, it would be, *thou wert whipped*); the first augment is 24 dropped.

15. εἰ μὴ, *except*. B. p. 306.

βρωθῆς, from βιβρώσκω.

16. τί χαλιπώτατον, *is* understood.

17. πολλά. The order is, γὰρ ὑπὸ φιλαυτίας ἵνασθαι προσηθῆναι ἑαυτῷ πολλά μάτην.

22. λαβῆ, (also λάβε) from λαμβάνω. Accented on the *ι*, it is 2. aor. imperat. act.; but if accented on *α*, it is the Ionic form of the 2. aor. ind. act. 3. sing.

ἀποθανούσιν, from ἀποθνήσκω.

23. βῆδον, used instead of the comparative; *is* understood.

3. εὐρίν, from εὐρίσκω. B. p. 119. F. p. 129.

τοὺς τόπους, αὐτῶν understood; *their forms*.

4. πάντα, *in all things*. B. p. 266.

9. ἤμην, Attic for ἦν. B. p. '99. F. p. 114.

ἰσίοιεν ἂν, *I would do*.

τὰ, *the things of the nightingale, or the things the nightingale does*. B. p. 21. F. p. 155.

12. πολυκοιρανίη, Ionic, instead of πολυκοιρανία.

14. ἐπίωσι, from ἵπιμι.

15. ἀντιτιταγμένοις, from ἀντιτάσσω.

εἰς ᾧδου, δῶμα understood.

17. ἴσμεν, by syncope for ἴσμεν. 1. pl. pres. ind. of ἴσμεν. B. p. 202.

18. ἴσσημι, used intransitively, with the signification of the present. B. p. 192. F. p. 113.

19. ἀίσσησαι, agreeing with ἀνθρώποι understood.

20. ἴδωκεν, from ἴδωμι.

τῷ. The order is, τίς δὲ υμῶν ἰδεύσατο βωμὸν τῷ εὐρέντι τὴν ἀλήθειαν.

εὐρέντι, from εὐρίσκω.

21. Ἀριστῶντι, from ἀριστάω.

22. περισσῶντι, contracted for περισσῆσάντις.

24. Οὐδὲ, *not even*.

ἴω, from ἰάω.

26. λίγουσι. The order is, λίγουσι τὸν Κρόνον μετασπῆσαι τοὺς καὶ ἑαυτὸν ἀνθρώπους ἐξ ἀρχαίας διαίτης εἰς βίον ἡμερον.

30. Δίδω, *allow*; from δίδωμι.

- 25 31. *ἔχων*, *having gloves*, instead of *with gloves*.
- 26 1. *ἴν*, for *ἴνα* · *ἀναδιδόν*, *he might give or put it*.
ὡς θερμίστατος, *as warm as possible*.
7. *ἐν δὲ*, instead of *ἐοὔτε δὲ*. B. p. 258. F. p. 155.
8. *συνῆκα*, *εἶναι γυναικᾶ* understood.
9. *ληφθῆς*, 1. aor. part. pass. of *λαμβάνω*.
10. *πλαστική*, *εἴχτη* understood.
12. *ἴθω*, instead of *ἴσθι*.
Οὐδὲν. The order is, *οὐδὲν (ἴσθι) ἀπιστιότερον θαλάσσης* · for *ἢ θαλάσσης*, *than the sea*.
14. *καὶ τις*, *and many a one*.
ἀναχθῆς, from *ἀνάγω*.
15. *ἢ συγκατεῖν*, instead of *ἢ κατεῖν σὺν*, &c.
16. *ἀπιστώθη*, from *ἀποσώζω*.
18. *εἴλω*, from *αἰρίω*.
ἀπιδότες, from *ἀποδίδωμι* · in the middle it signifies *to buy or purchase*.
21. *ἔρχεσθαι*, from *ἔχω*.
24. *τιθέναι*, contracted form for *τιθησθῆναι*.
πάκιστος, instead of *καὶ ἱστίος*.
27. *λίοντα*, *the Nemean lion*.
28. *ἡμφίστατο*, from *ἡμφίσταμαι*. For the augment, see B. p. 100.
 F. p. 74.
πέρικε, *as a helmet*
- 27 2. *ἑκτίλεια*, *as the foundation*.
4. *πᾶν*, instead of *καὶ ἐὰν* (*ᾧ* with the subj.)
θάνη, from *θάσσω*.
5. *ἥς τῷ ὕδατι*, *with the water of which*.
7. *Ὅτε δὲ δύναται*, a milder form of negation for *οὐ δύναται*.
μὴ καμῶν, *if you do not labor*.
11. *τὸ μὴ*. The order is, *τὸ μὴ δύνασθαι φέρειν κακόν*, (*ἴσθι*) *μήγα κακόν*.
13. *τοὺς παριόντας*, from *παρίστω*.
16. *Ἐκτάκκαμι*, from *ἐκτάω*.
θανάτω, *by the death*.
18. *τιχθίς*, *when born, after birth*.
19. *ἔλαβεν*, from *λαμβάνω*.
20. *τῶν φίλων*, to be rendered as if the original stood as follows,
οἱ φίλοι Ἀλαξάνδρου τοῦ Φιλίππου, ἰοντιῶντι αὐτόν, &c.

20. τὸ μίλλον παρατεθέναι, *what was to be set before him.* 27
22. γάμους ἰστυῶντες, *celebrating nuptials.*
23. ἰδίως, literally signifies *immediately*; it here means, *at the beginning of the banquet.*
24. παρμίνον, *exhausted*, from παρίημι.
26. χλαμύδα. Aristippus knew how to conduct himself in every station of life: χλαμύς is here used as the garb of wealth, ῥάκος as the clothing of a beggar.
2. λίγους. The order is, λίγους τὴν εὐρίην γραμμάτων δοῖναι 28
ταῖς Μούσαις παρὰ Διός.
6. τῶν Τροϊῶν θειῶν, *sacred images*, which Æneas saved from the conflagration of Troy, and brought to Rome, where they were preserved in the temple of Vesta.
7. Κρεῖττον, ἔστι understood.
ἡμῖσι, from ἡμπίπτω.
10. Εἰπόντες τινός, *genit. absol.*
11. Ἑμπιστώμεναι, from ἡμπίπτω.
12. Τί μᾶλλον, ἡμῖς εἰς αὐτοὺς understood.
13. ἔγρημι, from γαρίω.
14. ὃν παρμυλήμεναι, *of whom we have heard.*
15. ὃν ἡμερῶν, *than he passed days*; instead of τῶν ἡμερῶν 2
διήγαγε.
18. ὅς με εἰληχας (λαγχάνω), *to which I have fallen*, conceiving men to be assigned, *as by lot*, to the minister of fate.
20. Εἰς τοῦτο like the Latin *eo*, *to such a degree*; the construction is Εἰς τοῦτο ἀνοίγας.
23. Ἐὰν μνημονεύῃς, *if you are mindful, or remember.*
25. εὐρὺν, from εὐρίσκω.
27. πυθόμενον τινος, *genit. absol.*
1. σπουδάζειν, *that he was in a hurry.* 29
2. ἰσίδραμι, from ἰσινδρίχω.
- ληλαστούντες, the participle agrees with οἱ στρατιῶνες understood, which is contained in the collective στρατιά.
3. διέβησαν, from διαβαίω.
4. ἀποθανῶν (ἀποθήσκω), for εἴ τις ἐστυχῶν ἀπέθανε.
6. εὐθνήσκεαι, from θνήσκω.
8. γιγνόμεναι, from γίνομαι.
10. ευχῶν, from ευγχάνω with the genitive.
διαλλαγείς, from διαλλάσσω.

- 29 11. ἱγμεν, from γαμεν.
 12. ἀνήλωσιν, from ἀναλίσκω.
 ἱμάσανιν, from μαραίνω. The aorist here expresses habitual action, contrary to the more general usage of the Greek. B. p. 236, at bottom.
 13. ἴσθαι, from πάσχω.
 15. τιῦρ, from συγχάσκω with the genitive.
 17. οἶσι, from φέρω.
 τῶν ἄλλων, governed in genit. by μέν.
 18. θιοῦ, ἴργαν understood.
 21. κατιδραμον, from κατατρέχω.
 25. διήλθιν, from διέρχομαι· εἰς τὴν Μιλησίαν (γῆν understood), the empire of Miletus.
 26. εἴλι, from αἰρίω.
 28. Ἀδμήτου μίλλοντος θανῶν, when Admetus was about to die.
 31. ὁπίτι, so often as.
 ἀφίλειτο, from ἀφαιρίομαι.
- 30 1. κατιβρόβη, from καταβιβράσκω.
 4. πληγῆς, from πλήσσω.
 5. γιγόναι λίγεται, is said to have been.
 7. καθῆρξε, from καθίργω.
 8. ἐξίπτη, from ἐξίπταμαι.
 10. ἐκλήθη, from καλῶ.
 μέλλει θίω, was about to sacrifice.
 11. ἀναβάει, from ἀναβαίνω.
 12. ἀφίπιτο, from ἀφίπνομαι.
 14. μηδὲν αἰσχερόν, instead of τὶ αἰσχερόν.
 15. εἶν, instead of εἶν.
 18. μάχην, νικᾷν τινα μάχην, to conquer one in battle.
 ἀπολώλαμεν, from ἀπόλλυμι.
 19. ἐκπυσὼν, from ἐκπίπτω.
 21. ἀπωλόμην, we fall; with the particle εἰ it means, we should have fallen.
 22. πλὴν ὧσιν, except those who.
 23. μετισχάπασιν, from μετίσχω, with the genit.
 26. κοινωνοῦντα, as a partaker; used substantively.
 29. φυγὼν, from φύγω.
- 31 5. διὰ τοῦ ἡλίου, in the sun.
 10. ἡμίπλησιν, with the genitive. B. p. 268. F. p. 163.

10. *δυναστιών*, with the genit.

31

15. *ξυμπα*, from *ξυμπαάω*.

18. *ἀντιτάττει*, from *ἀντιτάσσω*.

19. *ἀτίστυλι*, from *ἀποστίλλω*.

21. *ἀναλίσκονται*, from *ἀναλίσκω*. The participle future signifies design or intent.

22. *καταπληγίς*, from *καταπλήσσω*.

26. *ἰστίαις*, from *ἰστιάω*.

27. *ἠφάνισιν*, from *ἀφανίζω*.

1. *ἴσα*, as.

32

4. *ἐν τῇ Καδμείᾳ* · the name of the citadel of Thebes.

6. *ἴπλισι*, from *πλίω*.

9. **Ἡ*, instead of *ἴα* with the subjunctive.

10. *καθήσω*, from *καθίημι*.

14. *μιτιζῶ*. B. p. 117. F. p. 97.

16. *τινέξεται*, from *τίνεω*.

ἀναπτῶσα, from *ἀνίσταμαι*.

19. *ὡς ἀποθανούμιναι*, as if they were to die.

21. *ὑπὸ χεῖρ*, from *ὑποσχεῖμαι*.

23. *λέψεται*, from *λαμβάνω*.

24. *ἰσιτάτην*, from *τίω*.

25. *ἦ*, because.

26. *ἦσαν*, were. The more common usage connects the verb singular with neuters plural.

27. *ὧν τὰ μὲν*, some of which ; *τὰ δὲ*, others.

28. *ἐπηνίσθη*, from *ἐπαινίω*.

Μηδίποσι, with the 2. aor. subj.

ἐπὶ μηδινὶς, concerning any thing.

29. *ἴτι*, that.

30. *ἀφρείθη*, from *ἀφαιρώ*.

31. *τραφεὺς*, from *τρέφω*.

1. *καταβρώθη*, from *καταβιβρώσκω*.

33

5. *διελήφισαν*, from *διαλαμβάνω*.

6. *τὸν ἄρσεν διὰ χεῖρας*, instead of *ὁ ἀντὶς ἄρσεν διὰ χεῖρας ἦν*.
ἐκτισμένη, instead of *ἐκτισμένη*.

7. *πρῶτον*, firstly.

9. *ἐπ' αὐτοῖς*, after these.

10. *φλόγην*, *ἰσθήματα* understood.

11. *Γινώθι*, from *γινώσκω*.

- 33 11. *μὴ*, with the pres. imperat.
 13. *τοῦ νοῦ*, genit. governed by the preposition in composition.
 15. *μίμησιν*, with the genit.
 19. *ἀπ' ἡχοῦ*, with the genit.
φιδου, with the genit.
 20. *χερῶν*, from *χεράμαι*, with the dative.
Λαβὼν, having taken.
 22. *ἔχου*, from *ἔχομαι*, have intercourse with.
 24. *Μίνως*, Minos, the judge of the lower regions, according to the Grecian mythology, pronounces sentence in the following passage on certain souls.
 27. *τὸ ἥπαρ*, governed by *κατὰ* understood. For the construction of the accusative *ἥπαρ*, see B. p. 265. F. p. 174.
 29. *ἀντ' ὧν*, instead of *ἀντὶ τούτου ὧν*, for this, that.
 31. *ἵνα ἰσθίωσιν*, that they might eat.
- 34 5. *Εἰ ὅμοιως ἀγανακτοῦσιν οἱ μὴ ἀδικούμενοι τοῖς ἀδικουμένοις*, if those who were not injured were equally angry with those who were injured.
 10. *οἷα ποιοῦσι*, what they do, that is, what those who get drunk do.
 16. *διήνιγκιν*, from *διαφίρω*.
ὅποτε, whenever, so often as, with the optative.
 19. *ἢ τις, κ. τ. λ.* and if any other one should dare to commit an offence against them.
 24. *ἀκούσας*, with the genit. hearing his brother say. B. p. 295. F. p. 177.
 25. *Ἀπολοίμην*, from *ἀπόλλυμι*.
 26. *ἡμᾶς*, instead of *ἐμὲ*.
 30. *ἀνακαύσεις ἂν*, thou canst stir up, kindle, like *accenderis* for *accendes* in Latin, with an idea of possibility.
 31. *ἀποσβίσεις*, from *ἀποσβίννυμι*.
 33. *τοῖς ἄλλοις πράττεσθαι*, when others do them.
- 35 5. *λίγην διαφέρειν*, said that he differed.
 6. *ἵν' ἰσθίωσιν*, and *ἵνα ζῇ* see the first sentence of the last section, where these same words occur, but in the optative mode.
 11. *Τὸν δῖον*, instead of *ὁ δῖος ἦν πῖνῃ τις αὐτὸν μισγίης, ἄσθης* (from *δῆμι*) τὸ σῶμα.
 15. *μίλλῃ τιλουτῆν*, (*moriturus esset*) was about to die.
 16. *τῷ θανάτῳ*, the gen. governed by the preposition in composition.
 18. *διαστάντων*, genit. absol. resolved with the conjunction *when*.
 19. *μὴ γιγνώσκων*, without knowing.

26, 27. μὴ ἐλθῶν, πᾶσι ταῦτο understood.

35

30. πᾶν, from παῖς. Sneezing was thought auspicious or ominous according to circumstances.

ἐν ἰσῇ κακῶς, when any one utters an ill-omened word.

1. 'Εδιδάχθη, from διδάσκω.

36

5. πλεῖς, from πλήσσω

ἀπίθανον, from ἀποδύναμι.

12. πρατύν, with the genit.

κακολογίῃν and ἐπιγίλῃν, with the dative.

16. τὸν Ἀγήμερον, οὐδὲν understood.

17. ἀποσταλῆναι, from ἀποστέλλω.

18. ἰντολὰς λαβόντα, receiving commands.

20. ἀνυρεῖν, from ἀνυρίσσω.

22. γῆμαι, from γαμίζω

26. ἰνάσθαι, from ἰνάλλομαι.

27. ὅτι γιγνέται, translated like the ind. act.

29. εἴδομαι, from εἶδω.

31, 32. τὸ δὲ συμβουλευσθαι, but the advising, to advise; used like a substantive.

3. ἀναδοῦναι, from ἀναδίδωμι.

37

6. ἀναβιβλασθηκέναι, from ἀναβλαστάνω.

7. τραφῆναι, from τρέφω.

8. γιγνέναι, from γίνομαι.

10, 11. πρὶν φαῖναι, before he appeared.

12. φανέντος τοῦ Θεοῦ, when the god appeared.

ἀναδραμῶν, from ἀνατρέχω.

14. κρεῖναι, from κρίνω, with the genitive.

15. ἀπολογησάμενος Περικλέους, genit. absol.

19. ἄδυνατο, from δύναμαι. for use of the augment, see B. p. 96.

F. p. 73. But he could not answer him; he was too weak to answer him.

20. ἐμὲ, instead of καὶ ἐμὲ, that I also.

ἐλθέτω, if you come (to me understood.)

21. τραφῆναι, from τρέφω.

24. ἐνύπναι, from πνέθαι.

ἰζεύχθαι, from ζεύγνυμι.

25. δισπάρειν, from διασπάτω.

27. ἀποστήσειν, from ἀφίστημι, with the genitive.

ἀσχαμένους, τῆς μίσεως understood.

- 37 29. *ὁ φαῦλος*. The order is, *ὁ φαῦλος πολεῖται καὶ ζῶν καὶ θανάτῳ*.
 30. *ἰπτόντα*, from *ἵπμι*.
- 38 2. *πατισκάφθαι*, from *πατασκάπτω*.
ἠθύμεν, from *ἄθυμι*.
 3. *διαβεβηκότα*, from *διαβαίω*, *outstretched, separated*, as they are in walking.
 4. *διατιταμίνας*, from *διατίω*.
 7. *καθιμίνας*, from *καθίημι*.
 10. *Βασκάνῳ ἰσχυρωπακέτος*, gen. absol. resolved with the conj. *when*.
 12. *πρὸς τὸν*, to one.
 15. *πιφροντικόντα*, from *φροντίζω* with the genit.
 17. *ἰγρηγρότα*, from *ἰγίρω*, *waking, while awake*.
ὑπνοῦντα, *while sleeping*.
 18. *ἀμφοτέρω*, *παιῖ* understood, *they do both*.
 20. *τοῦ δὲ φήσαντος*, and *when he said*.
 21. *Οὐκ ἔστιν*, it is not permitted.
 23. *εἰς ἀγῶνα*, *τῆς λοιδωρίας* understood.
τοῦ νικῶντος, governed by *κρίντων*.
 25. *τὸν βίον*. The order is, *τὸν βίον ἐν ᾧ οὕτως εἶναι τριπτότερον τοῦ (βίου understood) ἐν ἀγροῖς*.
 28. *οἶον*, (*quale sit*) that is, *how pleasant is it*.
 30. *οἶον θάμα*, *what a pleasant sight!*
 32. *μηδὲν πρὸς*, *nothing in comparison*.
τὴν ἀπ' ἐκείνων ἡδονήν, *the pleasure arising from these things*.
- 39 2. *κατὰ τὴν Αἴτην*, instead of *τῆς Αἴτης*.
 3. *ἐπιλθεῖν*, from *ἐπιέρχομαι*.
 8. *κλαπαῖς*, 2. aor. part. pass. of *κλίπτω*.
ἐκτιθεῖς, from *ἐκτίθημι*.
 10. *πακύντος*, from *τήκω*, *τοῦ κηροῦ* understood. *Dædalus* had made wings of wax for *Icarus*, in order that he might fly over the sea.
 11. *περιβρίντων*, from *περιβρίω*.

FABLES AND ANECDOTES.

NOTES ON ÆSOP.

ÆSOP'S FABLES. Æsop is supposed to have flourished about the year of the world 3463, the first year of the 52d Olympiad, and 57 years before Christ. He was born a slave, at *Cotyæum*, a town in

Phrygia. His first master was Xanthus, a Lydian; but he finally 43 came into the possession of Iadmon, a Samian, who gave him his freedom. On receiving his manumission he set out to visit foreign countries, and in his various travels he became so celebrated as a wit and philosopher, that Cræsus, king of Lydia, invited him to his court at Sardis. He remained at Sardis some time, until he was sent by Cræsus to Delphi with an offering to Apollo. Here a quarrel arising between him and the Delphians, they contrived against him an accusation of sacrilege, on which he was cruelly and unjustly put to death by being thrown from the Phædrian rock.

The popular account of the life of Æsop, written originally by Maximus Planudes, a Greek Monk, is to be regarded as a mere romance; and what is there said of the deformity of his person, though probably not without some foundation in truth, is rendered absurd by exaggeration. Many ancient writers mention him as the author of Fables; but whether those which bear his name at the present day are his genuine productions is a very doubtful question; nay, they have been rejected as altogether spurious by some of the most learned modern critics, and especially by the famous Dr. Richard Bentley. [See his celebrated "Dissertation on the Epistles of Phalaris, Themistocles, Socrates, Euripides, and others, and the Fables of Æsop," printed at London, A. D. 1697.] [See also a "Disertation on Babrius," by Thomas Tyrwhitt, London, 1776, p. 25.] In the larger collections of the Fables of Æsop, there is a great variety of style, which forbids the supposition that they are all the productions of the same pen. Many of them, however, are characterized by a wonderful simplicity, which savours of a very remote antiquity, and is eminently calculated to engage the attention of the young student. Of this description are the few selected for this volume. There have been numerous imitators of the Fables of Æsop, of whom the most distinguished amongst the ancients was Phædrus, the freedman of Augustus; and amongst the moderns, La Fontaine. They have expressed in poetic numbers what Æsop wrote in prose; often introducing, however, and generally with bad effect, their displays of wit in place of the simplicity of Æsop. For the benefit of such as are desirous of obtaining a complete collection of the Fables of Æsop, we mention the following editions. ΜΥΘΩΝ ΑΙΣΟΠΕΙΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ. FABULARUM ÆSOPICARUM COLLECTIO, QUOTQUOT GRÆCÆ REPERIUNTUR. Accedit Interpretatio Latina. OXON.

- 43 1718, in 8vo. 2. *FABULÆ ÆSOPICÆ GRÆCÆ*, quæ *Maximo Plauti* tribuuntur. Ad veterum librorum fidem emendatas, cum Joachimi Camerarii interpretatione Latinâ, Joannis Hudsoni suisque annotationibus, et indice omnium verborum, edidit Jo. Michael Heusinger. Isenaci et Lipsiæ, 1741, 1755. Vel cum præfatione Klotzii, omissâ Camerarii interpretatione, 1770 et 1775. 3. *FABULÆ ÆSOPICÆ GRÆCÆ*, cum variis lectionibus, et notis Joh. Christoph. Gottl. Ernesti. Lipsiæ, 1781, in 8vo. 4. *ΜΤΘΩΝ ΑΙΣΩΠΕΙΩΝ ΣΤΝΑΓΩΓΗ*. [An edition, with a preface in modern Greek, by Coray. Paris, 1810.] 5. The most complete collection, is that entitled, *ΑΙΣΩΠΟΥ ΜΤΘΟΙ*, or, *Fabulæ Æsopicæ*, a Francisco de Furiâ, with Critical Notes, and an Index by Car. Ern. Christoph. Schneider. 8vo. Lips., 1810.

2. ἦν, *there was*, εἴη ἦν, *there would be*. The particle εἴη gives to the imperfect of the indicative (ἦν) the force of the subjunctive mode; and the Greek idiom does not require the repetition of the particle with another imp. ind. in the same sentence.

4. ἐπὶ τὸ εἰςτιν, *for bringing forth, because she brought forth*. διὰ παντός, χρόνου understood, *in her whole life time*.

5. ἓνα, σκύμον understood, *one young*.

6. ἐκαθίσθη, from καθίζομαι.

8. ἦλθες, from ἔρχομαι.

ἔγνω, 2. aor. ind. of γινώσκω.

10. εὐρών, 2. aor. act. part. of εὐρίσκω.

πιστηγόσα, from πρήγνυμι.

11. Θερμανθεῖς, *being warmed, becoming warm*, from θερμαίνω.

14. περιεμίνους, from περιμέννυμι.

15. ἐπειράτο, *was trying, kept trying, tried*, from πειράομαι, ἔματι.

Πολλὰ, *much*. It is taken adverbially; from πολὺς, παπυ.

καμῶσα, *having labored*, from κάμνω.

καὶ μὴ δυνηθεῖς, *and not having been able*, from δύναμαι.

44

1. παραμυθουμένη, from παραμυθιομαι, οὔμαι.

Ὀμφακίς, *sour grapes*, from ὀμφαξ.

3. ἴσως, the same as ἴσσηκός; from ἴσσημι.

παρίοντα, from παρίημι.

9. Ἀλλὰ, in the beginning of a sentence, shows that one is willing to acquiesce in what another says.

σώζειν, from σώζω, the dative governed by μέμφοι.

12. ἱστογραφίς, from ἱστογράφω.

15. ὑπὸνιγνας, from ὑπονίγω.

17. λύκου, genit. absol.

44

20. διαφθερῆναι, from διαφθείρω.

21. ἰσινδύει, from ἰσινδύω.

24. ἐπιδραμόντις, from ἐπιτρέχω. B. p. 228. F. p. 136, τρέχω.

3. τίξεται, from τίκτω.

45

5. ἡδύνατο, from δύναμαι.

6. βουλομένων, genit. absol.

παῶς, the peacock. Attic S. Gen. παῶ, D. παῶ, A. παῶν, V. παῶς. Dual. N. A. παῶ, G. D. παῶν. Plur. N. παῶ, G. παῶν, D. παῶς, A. παῶς, V. παῶ.

ἑαυτὸν ἤξιον χυροτονῶν, deemed himself worthy to be chosen. The infinitive active in Greek is used in cases, where the passive supine in Latin would be employed. Καλὸς ἰδῆν, *pulcher videre*, i. e. *visu, beautiful to behold*; so in French, *beau à voir*; and *beau voir*. Viger. Ch. 5. § 3. r. 4. In some English phrases either the infinitive active or passive is employed; thus, *a house to let*, or *to be let*. In Latin it would be, *ædes locandæ*. The primitive meaning of *χυροτονῶ* is *to stretch forth and raise the hand, or to vote by extending the hand*; as was the custom of the ancients in their public assemblies for the purpose; from *χὺρ*, the hand, and *τείνω*, to extend: *ἤξιον*, from *ἄξιον*.

12. Εἴμαρτο, from μέρομαι.

δαρῆναι, governed by εἴμαρτό σοι understood. The apology which slaves made for any fault committed by them, referred itself to the philosophy of their master, viz. "that all things depended on an immutable fate."

13. Πρὸς τό. The definite article is here used instead of the indefinite τις, τί. This is sometimes done in narratives, where a previous acquaintance with the subject is, as it were, thereby taken for granted.

16. συνιῆρύκειν, from συρίω.

21. ἀπαγγίλῃσι. The subjunctive is used after questions expressive of doubt.

2. Οὐ τὸν τρέπον. We here observe the similarity of sound between τρέπον and ἄνθρωπον. 46

3. ἱφικειν, from φημί.

4. χερῆσθαι, from χεράμαι, with the dative.

6. εἴη, he was. In indirect or conditional speech we use the Opt. mood. B. p. 283. F. p. 61.

13. αὐτοῦ, that is, τοῦ ἀδελίσχου, the babbler frequently saying; genit. absol.

- 46 13. Οὐ θαυμαστόν, τοῦτ' ἐστὶ understood.
 14. ὃ τις, instead of ἔτι τις. After expressions of wonder, the Attics use ὃ instead of ἐτι.
 17. καταφρονῶν. For the use of the participle for the inf., see B. p. 297. F. Rule XXXII.
 19. πιστάνας. This may be resolved into πρὸς τὸν πιστάνα *Ξινοκράτη* ἴην.
 24. αὐτοῖς, here expresses *herself, her husband, and their children*. By αὐτοῖς, persons are opposed to things.
 κατασχουσῶν, from κατέχω.
 47 4. εἰς πάντα, for every kind of occasion.
 5. ἐπείτατο, from ἐπειτῶ.
 7. Ἐπιστίλλας, from ἐπιστίλλω.
 8. βραδύνοτος, ἐκείνου understood, the person requested by Diogenes to prepare him a hut.
 ἔσχω, from ἔχω, *he occupied*.
 9. πατρίδα, Sinöpe in Asia Minor on the Euxine Sea.
 11. ἀπιδρα, from ἀποδιδράσκω.
 17. κατέαξι, from κατάγνυμι · with respect to the augment of this word, see ἄγνυμι. B. p. 211. F. p. 125.
 19. ἀλοῦς, from ἀλίσκομαι.
 21. κήρυκα, the crier, who sold the slaves by auction. Captives and prisoners of war were usually sold as slaves.
 22. εἴη, see note above, p. 46, l. 6.
 24. αὐτῷ. The order is, γὰρ διὸν πεισθῆναι (καὶ ἰατρῷ ἢ κυβερνήτῃ), εἰ καὶ δούλος εἴη σὺ καί τις δούλοις οὔσι. For we ought to obey a physician or a pilot, even if or although they be slaves.
 26. εἰσὶτω, from εἴμιμι.
 27. ἄν, used with the optative, expresses condition.
 29. τῷ δὲ, τυβομένην understood.
 ῥῆλος, λούσαι understood.
 48 2. ἔχω, when you can, that is, when you can get it.
 ὀριταμίνου, when Plato defined; from ὀρίζω.
 3. εὐδοκимоῦντος, and when he had gained applause for this definition.
 4. τίλας, from τίλλω · Diogenes understood.
 εἰσφύγειν, from εἰσφύγω.
 11. γὰρ, here refers to some such phrase as "no wonder," understood.

13. *μετάβασι*. Diogenes lived alternately at Athens and at Corinth. 48
14. *ταῖς*, agrees with *διατριβαῖς* at the end of the sentence.
βασιλῆως. The king of Persia is here intended, often called by the Greek writers simply "the king."
ἱερῶς, the genitive of time.
18. *ἐργασμαι*, from *ἐργάζομαι*.
22. *ψηφίσασθαι, εἶναι* understood, *to vote the asses (to be) horses*.
23. *ἡγουμένων, Ἀθηναίων τοῦτο* understood.
24. *χωροτομηθέντες*. There were yearly chosen at Athens ten officers on whom devolved the affairs of war and sometimes also the state concerns.
25. *ἱμπίσῳ*, from *ἱμπίστω*.
26. *ἀποθανόντος*, from *ἀποθνήσκω*.
1. *βιώνοντες*, that is, We, the philosophers; *ἰμοίως*, in like manner, 49
as if the laws existed.
2. *τίνι*, wherein, in what.
4. *εἴθι*, from *εἶθω*.
τίνι, see note above, p. 49, l. 2.
5. *ὦ, πτε, διαφίρουν* understood.
8. *τι*, in what, governed by *κατὰ* understood.
10. *καθιζήσεται*, from *καθίζομαι*.
λίθῳ. The seats in the theatres were of stone.
11. *ἔστησι*, from *αἰτίω*.
12. *Τοσούτου*, for so much, for that price. The genitive of the price.
13. *Πεῖω*, pres. imperat. of *πεῖμαι*.
ἔξω, 1. fut. of *ἔχω*. The present of this verb should be *ἔχω* but as the Greeks seldom suffer two aspirated syllables to come together, the first is changed into a soft. That reason ceases to operate in the future, which ends in *ξω*, and therefore resumes the aspirate in the first syllable. Such is the case with *εἶχω*, *εἶφω*, and *εἶφα*.
δύο, ἀνδράποδα understood, viz. the purchased slave and the illiterate son.
21. *ταῦτα*, that is, the vegetables.
23. *ἱπλυνε*, from *πλύνω*.
24. *επαρχθῆναι*, from *επαρσσω*.
25. *διδόναμι*, from *δίδω*.
29. *ἱναμεν*, each of us, that is, We the philosophers, and ye the unlearned.

- 49 28. *ἱκλαυσι*, from *κλαίω*.
 30. *τοῦτο*. 'The order is, δι' αὐτὸ τοῦτο, for this very reason.'
 31. *διαίτη*, dative governed by *χρόμινος*.
- 50 8. *ἀδελφῷ*, representing *Death* as the brother of *Sleep*.
 11. *ἀφῆκιν*, from *ἀφίημι*.
τιμαρίαι, governed by *ἀμύνων*. B. p. 269. F. Rule XV.
 12. *τὸ δὲ, τὸ τιμαρῶσθαι* understood.
 15. *ἴσισι*, from *πίσσω*.
 16. *ἱστιμῖνοι*, from *στήθω*.
 18. *γινναίως, ἀπίθανι* understood.
ἱπιθίσθαι, from *ἱπιτίθωμι*.
 19. *εἰπῶν*, said; from *ἴπω*.
 20. *γίγνηται*, that I begat him.
 22. *δυαὶ νυκτῶν*, for two nights, or during two nights.
- 51 1. *Ἀσισίας*. He was accused of having betrayed the Eleusinian Mysteries, in one of his tragedies.
 4. *τῆς χιεύς*. B. p. 268. F. p. 163.
ἀριστιύων ἱτυχι, instead of *ἀρίστουσι*. B. p. 297. F. p. 178.
 6. *ἱτυχι*, he was the first who gained the prize for bravery.
 7. *τὸ πάθος*, the mutilation.
ὑπεμνήσθαι, from *ὑπεμνήσκω*.
 10. *ἀνακλήσις*, from *ἀνακαλῶ*. *ἵκτω* is inserted to give the apodosis greater force.
 12. *τινός, χρένου* understood.
 13. *Ποῖ δὲ σύ;* whither art thou going?
 15. *ἀνίγνω*, from *ἀναγιγνώσκω*. The *Œdipus Coloneus* is among the tragedies of Sophocles still extant.
 17. *τὸν νοῦν*, governed by *παρὰ* understood.
ὀγκίζων, he was sound.
 21. *αὐτῷ*, that is, for Philemon.
 24. *ἀκράτου, οἶνου* understood. It was the practice to drink undiluted (*ἀκράτου*) wine after eating.
 26. *τὸ σῶμα*, governed by *παρὰ* understood.
ἀνατραπῆναι, from *ἀνατρέπω*, infin. governed by *ῥῆθις*.
 27. *μολίβδου*, genitive of the material.
φασί, they say, in Latin, *dicunt*, *narrant*.
 31. *μιταδῶ*, to make one a partaker, requires a genitive in Greek as well as in Latin and English. *Σκιοῦ*. *Τίνος* καὶ (ἴπαι) τῶν ἱμῶν [*τραγμάτων*] *μιταδῶ*, Of which of my possessions shall I make you

a sharer? (κείμενος ἴση, Μισαδὲς τοῦτου τοῦ πράγματος) ὃ βούλει, 51
and he replied, Make me a sharer of whatever you please; from
μισαδίδωμι.

31. τῶν ἰμῶν, πραγμάτων understood, of my possessions.

32. βούλει, thou wishest, 2. pers. of βούλομαι. The formation of
this person was originally in εἶμαι, thus εὔπετ-εμαι, εἶμαι, εἶμαι. The
Ionians, who delight in a concourse of vowels, dropped the ε, and
made it εὔπεται. The Attics, who, on the contrary, love contractions,
shortened it into εὔπεται, which the common language of Greece
changed into εὔπετα. The Attic form is always used in βούλει, εἶμι,
ἔψαι.

2. Ἔνα, μισθὸν αἰτίαι understood. 52

4. ἀναγιγνούς, from ἀναγιγνώσκω.

8. οὐχ ἄπαξ, that is, ἄρα πολλάκις, καὶ οὐχ ἄπαξ μόνον.
οὐχ μίλλυς λέγειν, will you not recite it?

16. τρέφειν, that he supported, or nourished.

20. μακαρίζειν, he blessed, or he pronounced happy.

21. εἰ, used for ὅτι in cases like this. The Athenians chose ten
commanders annually, not only to lead in war, but occasionally in
civil affairs.

25. Τοὺς μίλλοντας, those that will betray me, that is, those who
have not yet. Philip referred to traitors among the nations with
which he was at war; and regarding all his partizans in those nations
as treacherous at heart, he made no distinction among them, but that
in the text.

7. ὃν ἔξῃς, ἡμίση understood. 53

8. ἐβρίμεινον, perf. pass. part. of βρίσσω. Neoptolemus supposed
this change of fortune to be a tragical event, and more remarkable
than any which the great tragedians, Æschylus, Sophocles, and
Euripides had ever introduced upon the stage.

10. νίκησαν· νικῶν Ὀλύμπω, ἀγωνίσματα understood, to conquer
in the Olympic Games.

14. εἰθίκεν, is wont, is accustomed.

16. Ἐπαφθίς, from ἐπαίρω.

ῥίστε, from ῥίμαι.

17. ἀπομνησέμεθα, to be reminded.

22. πατιστάγη, from πατιστάσθαι.

23. αὐτοῦ, governed by μηχανισμός.

24. ἄμην, instead of ἦν. The following ἄμην is the same as εἶμαι ἄλλω.

- 54 4. *Δάγω*, governed by *οὐ* understood.
 8. *τοῦ* for *τοῦτο*, but with an expression of pointing to the thing; *this here*.
 11. *ἀπούς*, with the genitive. B. p. 269. F. p. 164.
 The perfect *ἔδωκε* has the signification of the present; hence it is followed by the subjunctive and not by the optative.
 15. *ἀπὸν ἔχισε*, *he departed*. For this construction of the participle, see F. p. 178.
 16. *πολίτας*, 'without emotion,' understood.
 22. *μὴ ἐπιλάμποντες*, that is, *οἱ δὲ ἥλιος μὴ ἐπιλάμπωι* · *μὴ* is a conditional negative.
κίνδυνος, agrees with *ἐστὶ* understood, *there is danger, there would be danger*.
 25. *ἀνίσχοντες*, a milder expression instead of *ἀνίστανται*.
- 55 3. *ἦ*, instead of *ἔξ*, *was possible*.
 12. *Ἦδει*, from *εἶδω*. This word is the same as if it were written *ἦδαι* · the *ι*, instead of being subscribed, may be written at the side of the vowel, when this is a capital letter.
 16. *ἱδοξες*, *renowned*.
 17. *μήτ' ἂν γινέσθαι*, instead of *ἴτε μήτε ταῦτες γίνοντο ποιητῆς ἀγαθῆς, οἱ ἄδου παρὰ μίλος*. The ancient lyric poets chanted their own compositions, accompanying themselves on the lyre or harp.
 20. *ὑπερῖχονσι, ἄνθρωποι* understood.
 27. *Ἔλγι*, *he advised*.
 28. *ἀγορᾷ*. All public and private business was transacted in the market place: See Acts of the Apostles, xvii. 17.
- 56 4. *διαβληθέντες*, from *διαβάλλω*.
 7. *συντετάχθαι*, from *συντάσσω*.
 11. *ἀνδρείωτατα*, *in a manly manner*.
 14. *Ἔτε*, gives emphasis to the interrogation; we say in like manner, in English, 'Wouldst thou not *then* wish.'
 15. *ἀποθήσκων*, the nominative of the participle used for the infinitive.
 18. *Ὅσαι*, *so many as*.
 19. *τοὺς κειρὺς*, *cowards*.
- 57 4. *ταυῶν*, *πάλιν* understood.
 7. *λίγους, ἀνθρώπους* understood; the Lacedæmonians being trained up from youth to speak but little.
 10. *Ἐρέων*, the Cephissus and Eurotas were rivers respectively in the neighbourhood of Athens and Sparta.

15. Ἰωαννῆς, B. p. 283. F. p. 188.

57

18. μή, lest, φανῶσί μοι αἰσχροί, that is, from the contrast with the beauty of the garment.

19. κατασπλιτικὸν βίλος, a catapult, or weapon thrown by the catapult.

21. ἀριτὰ, for ἀριτῇ, according to the Doric dialect, which dialect the Spartans used.

23. μιμουμένην, governed by ἀκούσαι.

Αὐτῆς, the nightingale herself.

27. κατακινῶσαντος, of having disposed.

28. τιτρωμένην, from τιτρώσκω.

31. τὰ μὲν ἄλλα, as for the rest.

32. ἡδίτε, instead of αἰδούμενος.

34. καί, is often thus used after the relative giving a kind of emphasis, not to be imitated in a literal version. .

5. τρέπον, that is, with Laconic brevity and point.

58

7. Εἰλώσαν. The Helots were slaves of the Spartans, and tilled the lands. The reference is here to the poem of Hesiod on husbandry, entitled *Works and Days*.

10. νιάσκον, who had deprived Lycurgus of his eye.

11. τούτου, that is, τοῦ τιμωρήσασθαι.

12. θίατρον, where the people used to assemble.

18. προδιδόναι, to betray.

20. συμβιβημένων, from συμβαίνειν · hearing of these circumstances.

21. Ἀθηνᾶς. Minerva, under the epithet of χαλκίοικος, had a temple of brass at Sparta, which enjoyed the privilege of asylum.

23. ἀπὸ τῆς, from ἀναίρειν. A traitor could not be buried in his native land.

24. ὄρεος, is distinguished from ὄρος, a mountain, by the breathing, as well as by the gender of the article joined with it.

26. δηχθεὶς, from δάκνω.

30. Πύλαις. Thermopylæ, so called from its warm saline springs, where Leonidas and his band met the Persians.

34. βαρβάρων, the Persians. The Greeks called all foreign nations barbarians.

οὐδὲ ἔστιν, it is not possible.

3. ὥς, as being to sup. The participle often follows ὥς in this manner, in the accusative case, without agreeing in case with the noun to which it refers. 59

- 59 6. ἀφιπόμεναι, *coming*, to the field of battle.
 7. καὶ τὰ ὅπισθεν, *ὄπισθεν* understood.
 8. τὰ ἑσπέρια, *on the breast*, literally, *the opposites*.
 10. τραυμάτων, instead of αἱ δὲ τὰ αὐτῶν τραύματα ἰδίως ἔχον.
 16. ὑπομνησθήσῃ, from ὑπομνήσκω.
 19. ταῦται, ταῦτε, Doric, instead of ταύτην and ταύτην. *Either* bring *this* back, or come back slain upon it.
 20. ὧς, instead of ὅτι, *because*.
 21. Μίνοι, *we alone*.
 24. τῶν ἐξ Ἀμφιπόλειος, *of the inhabitants of Amphipolis*, where Brasidas fell in the Peloponnesian war.
 27. Μὴ λίγισι, ταῦτε understood.
 31. πίνεσι ὄντας, *of whom there were five*.
- 60 1. ἀποβήσονται, the optative mode, in *sermone obliquo*. B. p. 283.
 2. πυλωμένης, αὐγῆς understood.
 4. Φήσαντες, αὐτοῦ understood.
 5. Ασμίην, equivalent to ἀσμίνας.
 δίχομαι, *I hear of*, literally, *I receive*.
 7. τραυτίς, from τριτάσκω.
 12. Ἴωνικῆς. The Ionians were remarkable for their effeminacy and love of show.
 17. αὐτὸν, that is, Cleomenes.
 18. βασιλῆα, referring to Darius.
 19. ὅσῃ, that is, ὅσῃ πλείονα ἐκείνος ἀντίλγει, τόσῃ.
 20. εἰσῆσιον, the comparative instead of the positive or the superlative ὡς εἰσῆσιον.
 26. καὶ γὰρ, *for*, (scilicet.)
 εἰς πολὺν, χρόνον γράφω understood.
 ἴφιοροι, Spartan magistrates, so called, charged with the preservation of the constitution and the censorship of manners.
- 61 3. τοῦ λοιποῦ, χρόνου understood, *for the future*.
 6. λαφύεις, from λαμβάνω.
 7. συσταθῆς, from συνίστημι.
 8. σιμυνομένῃ, καὶ λίγοντος understood, these words in effect being included in σιμυνομένῃ.
 10. Ἀθηναίων, genitive governed by verbs of *commanding*.
 13. βασιλῆος. Pausanias was strictly a general, and guardian of the king, a minor.
 15. χλίσασθαι. The construction is κλιόντος μετὰ χλίσασθαι.

24. ἀπιγνωμέναις, from ἀπογιγνώσκω, in some desperate cures; 61
as is also said in English, instead of cures of desperate maladies.

ἐπιελήθη, from ἐπιελάλω.

27. ἀναγιγνῆς, from ἀναγιγνώσκω. The infinitives χαίρειν and
ὀφθαλμίζω, are explained by the addition of εὐχομαι.

29. εἰς τοσοῦτον τόφου, to such a degree of conceit.

1. τὰ μὲν πρῶτα, at first.

2. κατὰ μικρὸν, by degrees.

3. καὶ ταῦτα, and that too, and besides.

7. τὸ ἄστυ, the city of Athens. B. p. 297. F. p. 178.

12. συνικῶν, instead of ἔχων τὸ ἀφρόστυμα, or εὖτως ἀφροσύνην.
ἀναχθίς, from ἀνάγω.

14. ἐταύσατο, ὁ Θράσυλλος understood.

Ἐμίμνητο, from μιμνήσκω with the genitive.

20. ἄλλους, παρελθὼν καὶ ἐκκλίνας understood.

21. αὖξ, you will cause.

22. ἄπαντι τοῖσιν, to all these, who now surround and admire thee.

24. ἐπὶ τῷ εἶναι, for being.

29. ἰμοῦ. The order is, ὡς ἀκριβοῦς ταῦτα μᾶλλον ἰμοῦ.

3. προέθηκε, that is, προέθηκε.

τις ταλάντου, in which the prize was a talent.

NATURAL HISTORY.

5. πλάτος. B. p. 265. F. p. 174 and 184.

9. φασί, ἀθροῦσι understood.

τοὺς, ὅτι; understood, which were in the army, with Pyrrhus,
king of Epirus.

14. ζῶν, alone of all animals.

18. θαυμάσων ἴσον, to admiration.

19. διανοσίων. The comparative degree governs the genitive.

6. ἰσχυροῦς, κ. τ. λ. to go through complicated movements.

8. ἰνέουσι, on every occasion.

9. νεότης. B. p. 267. F. p. 183.

13. ἦν, it seemed, (videbatur.)

15. τελευτόν, that is, for a child.

17. ἄλλα, ἄλλα τι.....καὶ, other wonderful things, and those which
concern, &c.

- 64 18. *λαυτὸν, τῇ ποταμῷ* understood.
 19. *ἀποθωροῦσιν*, that is, *ἀπὸ τῆς γῆς θωροῦσιν*, *from the bank*.
 21. *ἀσφαλείας*, a *great abundance of security*, that is, entire security. With respect to *ὡς*, thus used with the accusative of the participle, see B. p. 299. F. p. 180.
 22. *Ἀναβάντις, θηρεται* understood.
 24. *ἐκλύσσει*, that is *τοὺς ἀγρίους* understood.
 27. *Ἐπιβιβηκότες*, from *ἐπιβαίω*.
 28. *οἱ μὲν, πρῆτις εἰσιν* understood.
 31. *συμβαβηκότες*, from *his peculiarity*.
- 65 6. *θηρίῳ*, viz. the elephant.
 12. *ἴππος, ποτάμιος* understood, *the river-horse*.
 15. *ὅτα, ἴχθυ* understood. The datives *ἴππῳ* and afterwards *ἰλίσσαντι* are used elliptically, the whole being placed for the particular parts in question; *ἰλίσσαντι* instead of *τῷ κύττι τοῦ ἰλίσσαντος*, and *ἴππῳ* for *τοῖς ὡπὶ καὶ κίρκῳ καὶ φωνῇ ἴππου*.
- 66 2. *φωναῖς*. These words are inserted only to make an antithesis with *τοῖς μὲν σῶμασιν*.
 8. *μίγιθες*, equivalent to *πάντα καὶ τὰ μέγιστα ἐντῷ. κατατρεθί, swallowed, from καταπίω*.
 10. *παρίστα*, from *πήγνυμι*.
 12. *ὕπαιγουσα, ἡ ἀλώπηξ* understood.
 13. *αἰσθῆται*, from *αἰσθάνομαι*.
ὀποριεαμένοι, for *τὸ βῆμα ἰγγὺν ὑποφίριστα*. After verbs signifying to know, remark, experience, &c. the participle often follows.
 14. *διὰ βάθους*, that is, *βαθείαν*.
 15. *κἂν ἰᾷ τις*, *if any one permit her*, i. e. if no one hinder her.
 16. *ψοφεῖν*, that is, *εἰ δὲ ὁ ποταμός, τῷ μὴ ψοφεῖν, θάρος ἱπποῦ αὐτῇ*, instead of *εἰ δὲ μὴ ψοφεῖ ὁ ποταμός*.
- 67 1. *ἀναλαμβάνει, τὰς βῆγας* understood.
 3. *ταμιευμένοις*, that is, *καὶ ταμιεύσθαι*, *dividing them with each other*.
 7. *ἄνθρωποι, οὔσαν ὁπὴν* understood.
 10. *ἐκείνην*, that he (the dog) remained for this the third day without food, &c.
 13. *πάρδος*, a *passing in review*.
 15. *ἐξίδραμι*, from *ἐκτρέχω*.
 18. *γινίσθαι*. The construction is, *ὅστι τοὺς ἀνθρώπους μὴ μόνον λαίην (τῇ βασιλῇ), ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς παροῦσι δι' ὀρυφίας (ὀρύσσουσι) γινίσθαι*.

23. ἐπὶ ἡμῶν, τῇ πυρρῇ understood. 67
26. ἐκφρεσμένον, τοῦ νεκροῦ understood.
27. συγκρατήσας, from συγκρατᾶν.
31. φανερόν εἶναι, it was manifest.
15. ἀνέρχον, ζῶον understood. 68
16. συνηγμένον, from συνάγω, gathered to a point.
1. χρεῖμα, a periphrasis for κίτταν θαυμασίως πελόφονον. 69
6. ὡς τὴν ἰσοῦ, as was the custom. The funeral processions were accustomed to halt in the market-places.
12. ἦσαν. They believed that other barbers from jealousy had made the magpie dumb, by means of sorcery.
15. ἀφ᾽ ἑαυτῶν, may be rendered as governing φωνὴν understood; or also (and this is preferable) as governing the accusatives οὐδὲν and τὰ μίλην, in which case ἀνὰ will be understood after φθιγγαμίην.
19. τίκτοντες. The construction is, τοῦ ζώου τίκτοντες ἀὰ παραπλήσια τοῖς χηνίοις, to which, in the apodosis, the words τοῦ δὲ γεννηθέντος αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ correspond.
23. μεῶν, in either jaw; the upper and the under jaw.
2. βοήθημα, assistance; κατὰ τῶν ἀνθρώπων, to the injury of man. 70
7. κατὰ λόγον, in proportion.
8. τὴν κάτω, the lower jaw; τὴν ἄνω, the upper jaw.
15. συνομένῃ, governed by ἅμα, an adverb of accompanying.
18. τὰ, the practice.
20. ὅτι τοῦ μὴ, in order not to be.
22. διδασκόμενος, from διδάσκω.
23. οἶον, as it were.
24. λάθωσι, they may be concealed.
26. διγόντας, from διγγάνω.
3. ἐκπίση, τοῦ ὕδατος understood, 71
4. τοῦ πάθους, the numbness.
5. περιτρέφοντες, the water being changed in nature, and assuming the property of the animal. Plutarch, from whom this extract is taken, was ignorant of the simple conducting agency of the water in this phenomenon.
6. προσιπνύσας, part. perf. mid. of προσιπνύω.
8. προσιπνύσας, keeps watch over the muscle, sitting before it.
ἀνισχυμένην, from ἀνίσχυω.
διακχινηνύσαν, from διακχινύω.
15. ἐκχυθῆσιναι, from ἐκχύνω.

- 71 17. *παράγινον*, i. e. *καὶ παράγεται*.
 19. *διφθάρται*, from *διαφθίρω*.
 20. *ἐκὺν* δὲ, τὸ ζῶν, τὸν ἡγίμονα.
 21. *ἰνὸς*, as the anchor, when weighed, is stowed in the vessel.
 22. *ἀναπνευσίνου*, τοῦ ἡγίμονος, understood.
 δὲ, αὐτοῦ understood.
 24. *ἢ*, or else.
 καὶ πολλὰ, κήτη understood.
 διφθάρη, from *διαφθίρω*.
 25. *ἐξινιχθίντα*, from *ἐχθίρω*.
 ἀνυβρίεντα, like vessels without a pilot.
- 72 7. *ἐν τρεσούταις, ἡμίραις* understood.
 10. *ἀνέρωπις*, as a man opens a treasure or deposit of gold.
 14. *ταῦτόν*, that is, τὸ αὐτό.
 16. *ἤρεται*, from *ἔρτάω*.
 19. *καὶ*, instead of *καὶ ἵαν* with the subjunctive following.
 20. *διαπίπτει*, from *διαπίπτω* · αὐτὰ understood.

MYTHOLOGY.

21. τὰ ἔξω, as to the parts without, that is, externally ; τὰ agrees with *μίσχ* understood, and is governed by *κατά*.
 Ὑπερβάντι, to him who entereth, that is, on entering.
- 73 5. *εἰχνης*, of every species of art.
 μὲτὰ δὲ, further on.
 8. *ὑποχῶνται*. The order is, *Οἱ δὲ θεοὶ ὑποχῶνται καθήκοντι παρὰ Ζηνί*. These words are borrowed from Homer ; hence the poetical form of *Ζηνί* for *Διί*.
 15. *παρατίθενσι*, from *παρατίθημι*.
 ἀμφεροσίαν, for its government, see B. p. 272. F. p. 174.
 νίκταρος, governed by *μισθύσκονται*, see B. p. 268. F. p. 166.
 17. *αὐτῇ κρίσει*, for *σὺν τῇ κρίσει*.
 ἀννηγίμιν, part. perf. pass. of *ἀναφίρω*.
 19. *ἄλλοι ἄλλας*, some, one sacrifice, and some, another.
 25. *ἀνιζωσμήνην*, from *ἀναζώννυμι* · with respect to the accusative *αἰγίδα*, see B. p. 272. F. p. 174.
 28. *διαβιβηπότα*, part. perf. of *διαβαίνω*.
- 74 17. *λαβῶν, μυθολογοῦσι* understood.
 18. *κακοπαθευσῶν*, that is, *γυναικῶν*.

25. *τάξις*, an employment corresponding to her name. These 74 names are the same which are afterwards mentioned. *Εὐνομία, Δίκη, Ειρήνη, Right, Justice, Peace.*

33. *τῶν*. B. p. 261.

2. *ἀφ' ὧν*, equivalent to *καὶ ἀπὸ τούτων*.

75

9. *ἴσα*, instead of *ἀπάντων ἴ.*

16. *γινόμενῃ*, in diseases which were regarded as the effects of the displeasure of the gods, and of course could only be cured by consulting them.

17. *τυγχάνειν· συνίβαινι τυγχάνειν* is a paraphrastic expression; the phrase is equivalent to *οἱ ἀβήροστοῦντες ἐτύγγανον Διρακτίας.*

19. *τοξίαν*. B. p. 256. F. p. 154.

28. *τὰ τῶν ἄλλων*, that is, *τὰ ἀλλότρια.*

30. *λύραν*, the lyre; a musical instrument, supposed by poets to be the instrument, to the sound of which poetry was sung.

32. *πολλοὺς τῶν καρπῶν*, instead of *πολλοὺς καρποὺς (τῆς ἐπώρας.)*

4. *σφίων*, instead of *αὐτῶν*.

76

7. *ὑπιλήφασι*, from *ὑπολαμβάνω*.

9. *κεκλημένον*, from *καλέω*.

11. *καί*, even (fearful or terrible.)

12. *τὰ τοιαῦτα, ὀνόματα* understood.

13. *μίσιστον*, used absolutely, *but what is the greatest (thing).*

B. p. 266. F. p. 143.

14. *ἴνι*, that is *ἴνιστι*.

16. *βασιλίας, Πλούτanos* understood.

16. 17. *τὴν φρουρὰν ἐπιτίτραμίνης*, being entrusted with the guard; as if it were, *ᾧ ἢ φρουρὰ ἐπιτίτραπται*· perf. pass. of *ἐπιτίρω*.

MYTHOLOGICAL NARRATIONS.

4. *τὰ περὶ Θήραν*, the chase, and whatever regards it.

77

8. *χάσμα*, the hole in the rock, over which the sacred tripod stood.

ἀνιλὼν, i. e. *ἀνίλι καί*. The following present tense *καταλαμβάνω* is used instead of *παρίλαβι*.

14. *πατρεῖς*. This word, being in the singular number, must be coupled with *μητρεῖς*, which together are put absolutely with *διόλονταν*· the two substantives in the genit. sing. being constructed in the same manner as a substantive in the plural.

- 77 15. ὑπεραπείθανι, from ὑπεραποδήσκω.
 16. ἡ Κάκη, that is, ἡ Πικριφόνη.
 19. ὑπείσχοντο, from ὑπισχνόμαι.
 20. τυχίῳ, future of τυχίζω. B. p. 117. F. p. 233.
- 78 1. προῦθκει, instead of προΐθκει.
 4. λήψεται, from λαμβάνω.
 6. βουλομένου, αὐτοῦ understood.
 10. κατάρχει, from κατακίω.
 12. ἐπὶ πλείον, exceedingly.
 13. παρρησίας, boldness, or liberty of speech.
 17. ἀσεβείῃς, that is, the abode of the impious.
 19. τὰς ἴσας, the same number of daughters. Her spouse was Amphion the Theban.
 26. γινίσθαι, that she was.
 28. καὶ ἐκίῃ, that is καὶ ἐκίῃ.
 32. κυνηγός, instead of τὴν κυνηγητικὴν. The English idiom conforms with this, was brought up a hunter.
 καταβρέβη, from καταβρώσκω or καταβιβρώσκω.
- 79 1. εἰς ἔλαφον, instead of εἰς ἐλάφου μορφήν.
 13. ἐπὶ πολλόν, very zealously.
 15. μὴ, lest.
 16. ἀλλήλοις. He feared lest they might aid each other, instead of resorting to the gods.
 18. ἐμίλλησε ῥίπτειν, was about to precipitate him.
 19. ἐνιαυτὸν, yearly, every year.
 29. μεμνηώς, from μαίνομαι.
- 80 6. διαφθαρείς, from διαφθείρω.
 10. εὐληφώς, from λαμβάνω.
 18. ἀπιμνωλήσονται, αὐτὸν understood. The future participle indicates design.
 20. οἱ δὲ, ναῦται understood.
 24. οἰνοποιεῖν, the making of wine
 28. νοήσαντες, τὸ πιπραγμένον understood.
 31. κακίστη, that is, καὶ ἐκίστη.
- 81 4. ποτὶ, τῶν βιωῶν understood.
 7. ἐκκαθάρας, from ἐκκαθαίρω.
 9. ἀνίπρουν, εἰ τοὺς βόας ἴδουν understood.
 10. εἰπὼν, they could not say; literally, they had it not to say.
 11. ἠλάσθησαν, from ἠλύνω.

11. δύνασθαι. The construction is, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἐρεῖν Ἰχθυος. 81

12. κίπλοφα, from κλίπτω.

16. ἡρηνῖτο, ἴχθιν αὐτὰς understood.

17. λύρας. B. p. 269. F. p. 164.

18. βόας, that is, in recompense for the lyre.

19. πηξάμινος, from πήγνυμι.

21. ἐκίστητο, from κτάμαι.

ἰδιδάξατο, from διδάσκω.

27. τούτου, under his reign.

1. ἤμιλλον, habituri essent: ἤμιλλον in the plural agrees with ἴπαστος in the singular as a collective. 82

3. Σάλασσαν. What is here called a sea was properly a salt spring.

5. Πανδρσίω, a chapel in one of the temples of Minerva, in the Athenian Acropolis.

14. ὀφθαλμούς. B. p. 265. F. p. 174.

17. ἤθιλον, οἱ θεοὶ understood.

20. ἀποκαταστήσαι, αὐτῷ understood.

22. ἀκοῆς, τοῦ Τιμειοῦ understood.

23. ὁμοίως τοῖς βλέπουσιν, as well as those who see. B. p. 270. and 299. F. p. 161 and 187.

27. ἐπὶ τοῖς, that is, ἐπὶ τοῦτοις τοῖς ἔθλοις.

3. ἤλασι, from ἱλάνω.

6. Ἀῖδω, for ἄδω by the ancient epic dialect.

7. ἤιγκιν, 1. aor. act. of φέρω. F. p. 77.

23. ἔντα, from the circumstance that the arrows did not penetrate. With respect to this use of the participle, see B. p. 296. F. p. 177.

28. ἰπίταξιν, Εὐρυσθίδος understood.

8. συνίβη γίγνισθαι, instead of ἐγίγνιστο ἰσχυρότατος, ἐπὶ ψαύει 84
τῆς γῆς.

10. διξήμι, from διέξιμι.

14. ἱστιστήμην, governed by κατὰ understood.

21. καθισθίντις, from καθίζω.

23. λίγοντες, i. e. πλιόνοντες.

25. ὑπίστησαν, instead of οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἔβιδον, ἀλλὰ πόλιμον ὑπίστησαν.

2. μητρυνᾷ, Ino. Ἀπὸ τῆς μητρυνᾷ instead of τῆς μητρυνᾷ, the 85
signification being strengthened by the preposition.

3. αὐτῶν, Phrixus and Helle.

- 85 5. ἀποσισῶν, from ἀποσίπτω.
 6. ἐν, for καὶ ταύτην, instead of ἢ ἀπ' ἐαυτοῦ 'Ελλήσποντος ἰσχυρὰ ἐθῆναι λίγισται.
 7. κατινιχθῆναι, from καταφίρω.
 12. ἀπινίγκωσι, from ἀποφίρω.
 15. τοιμήσαι. The learner will distinguish between τοιμήσαι and τολμήσαι.
 19. ἔγνω, from γιγνώσκω.
 26. τὶ ἂν ἐποίησιν, *what he would do.*
 ἔχων, instead of εἰ ἐξουσίαν ἔχοι. *In case he had the power therefor.*
 27. πρὸς πολιτῶν, *to be slain by one of his countrymen.*
 28. ἂν προσέταττον, *I would command.*
- 86 4. 'Αθηναῖς ὑποθιμίνης, *at the suggestion of Minerva.*
 8. χρωμίνῃ, 'Ιάσων understood.
 14. προὔλειγαι, instead of πρέλειγαι.
 16. μητρεὺς, his second spouse, Idea, called here, in relation to his children of the first marriage, μητρεὶά.
 21. προσινίγκασθαι, from προσφίρω.
 25. καταπατῶσαι, from κατίπταμαι.
 30. καταλάβωσι, τὸ διωκόμενοι understood.
 34. 'Απολλώνιος, author of a poem on the expedition of the Argonauts.
- 87 2. δούσας, from δίδωμι.
 12. ἀπολομένην, ἰδῶσιν αὐτὴν understood.
 17. συλλαβεμένης 'Ἡρας, *with the assistance of Juno.*
 ἄκρα, instead of τῶν ἄκρων περινοσίντων.
 24. ἰσिताγίντα, from ἰσिताτόω or ἰσισάδω.
 25. ὑπὸ χεῖρας, from ὑποσχιόμαι.
 29. ἐβύξαντι, *after he had yoked them.*
 31. ὧν, instead of τούτων οἷς.
- 88 3. ἐγχευεῖν, from ἐγχευέω.
 6. μίλλοντα, (*jugum tauris impositurum*,) for καὶ ἐκείνους αὐτὰ μίλλοντα καταβιβάντας τοὺς ταύρους τούτῃ χεῖραι, &c.
 χεῖραι, *to annoint, χρίσασθαι to annoint one's self.*
 18. ἰώρα, from ἰράω.
 19. ἀλλήλους. They fell into a dispute with each other about the stones, not knowing who cast them.
 23. νηπὶς. B. p. 267. F. p. 183.

28. ἀπογεννέει, from ἀπογεννίσκω. 88
1. ἀδικήθη, i. e. περι τῶν ἀδικημάτων, δ ἀδικήθη ὑπὸ τοῦ Πηλείου. 89
4. ὀπασχῆ, from ὀπίσσω.
15. θηχθείσης, from θάκνω.
16. φῶν, δῶμα understood.
22. ἡλικίαν, κατὰ understood.
25. ἡμῶν, governed by κραταῖν.
26. ἐξινιχθῆναι, from ἐκφίρω.
27. τὸ πρῶτον. B. p. 257. F. p. 146.
13. ῥέθηκη, a reed with a porous pith, used as tinder. In 90
such a reed Prometheus was fabled to have concealed the fire from
heaven.
- ἥσθητο, from αἰσθάνομαι.
16. ἀειδμέν. B. p. 266. F. p. 183.
- διετίλισι, from διατιλίω.
19. κλαπίντος, from κλίπτω.
29. τὰ πλυσίον, ὅντα understood.
31. ἴσας, as many, an equal number.
4. ἀνομάσθησαν, οἱ οὗτοι γεννημένοι understood. 91
8. ἐξηραμίνας, from ξηραίνω.
20. αὐτοὶ is equivalent to *in like manner*.
34. Ἰδοκιν. Danaus appointed games, in which his daughters
were assigned as prizes to the victors.
8. ποδῶν. B. p. 270. F. p. 166. 92
12. τὸ αὐτό. This might be imitated in English, *what one and the
same animal is?* &c.
17. προβληθῆν, from προβάλλω.
21. μητέρα, i. e. Jocasta.
- τῇ λύσαντι, to *whomever* should solve the riddle.
26. ἰδιδόικει, δίδωκε has the power of the present; ἰδιδόικει of the
imperfect.
34. ἐγχευοῦσα, from ἐγχεύω.
1. πατερῶν, i. e. τὸ θνητὸν αὐτοῦ μέρος, τὸ ἀπὸ τοῦ πατρὸς. 93
8. διένιγκειν, from διαφίρω.
16. Ἑλλήων, that is, in behalf of all the Greeks.
19. Κίρη, that is, τῇ Περσιφόνῃ.
22. Ἀριστείδην. The prize was Hesione, the daughter of Laomedon.
27. φεσθῆναι. The construction is, καὶ φασὶ μένου τούτου τῶν
προγεννημένων ὑμῖναι φεσθῆναι ὑπὸ τῶν Διῶν ἐν ταῖς γάμοις.

93 28. Οἱ, instead of *οὗτοι* stands like *qui* in the beginning of a clause, instead of the demonstrative pronoun.

33. *ἑκατέρωθεν*, on each side, i. e. on the part of the Greeks and of
94 the barbarians.

3. *συνέκλιν*, from *συνέκλιος*.

9. *τὸ γένος, τῶν κινταύρων*.

11. *οὗς ἰδὼν*, instead of *ὡς ἰδὼι τοὺς*.

15. *φύσις*, here signifies *monster, creature*.

MYTHOLOGICAL DIALOGUES.

Lucian was a native of Samosāta, a city of Syria, from which he derived the name of Samosatian. He is said to have lived about A. D. 164, in the reign of the emperor Marcus Antoninus. Being born in humble circumstances, he applied himself at first to the trade of a sculptor. He was soon dissatisfied, however, with this employment, and devoted himself to liberal studies. For a considerable time he practised at the bar, at Antioch, and afterwards gained great reputation for eloquence, in journeys which he made through Gaul, Macedonia, Ionia, and Achaia. Disgusted at length with the legal profession, he gave himself wholly to philosophy and literature. The emperor M. Aurelius appointed him register or clerk to the Roman governor of Egypt. He was a man, "*nullius addictus jurare in verba magistri*;" in respect to his opinions and sentiments he would acknowledge no master. He thought with freedom, and wrote what he thought. The boldness with which he exposed to ridicule the gods, as well as men, drew upon him the general censure of his contemporaries, and gained him the appellation of Atheist and Blasphemer. But however impious his sarcasms upon the heathen deities may have appeared to the good men of his time, they may be read with interest and delight by us, who attach no sacredness to the Pagan religion. Hence the best instructors have recommended portions of Lucian to the attention of the young, as being an engaging and useful subject of study.

For, as Erasmus remarks, such is the beauty of his diction, the felicity of his invention, the playfulness of his wit, the keenness of his sarcasms; so happy is his combination of the gay with the serious and the serious with the gay; there is so much truth in his pleasantry and so much pleasantry in his expression of truth; such is his power

of exhibiting, as with a pencil, the characters, passions, and dispositions of men; such his art in presenting things, not to be read merely, but to be seen by the eyes, that, whether you regard pleasure or profit, no comedy or satire will bear a comparison with these dialogues. His writings are numerous, but it is not necessary to enumerate them here. The reader is referred to the following editions. 1. *Luciani Samosensis Opera*, ex versione variorum, cum J. Bourdelotti, Theodori Manilii, et Gilb. Cognati notis. Lutetiæ Paris., 1615, in fol. 2. *Eadem Gr. et Lat. a Joanne Benedicto*, 2 tom. Salmurii, 1619, in 8vo. (Harles calls this a very excellent and correct edition.) 3. *Eadem Gr. et Lat. ex versione Johannis Benedicti cum notis variorum, et Isaaci Vossii scholiis ineditis*. 2 tom. Amst. 1687, in 8vo. [Harles calls this a very bad edition.] 4. *Eadem, cum novâ versione Tiberii Hemsterhusii et J. Matth. Gesneri, Græcis scholiis, ac notis variorum, ac præcipue Mosis Solani et J. M. Gesneri. Curantibus Tib. Hemsterhusio et Joan. Friderico Reitzio*. 3 tom. Amst. 1743, in 4to, (which has been republished at Deux Ponts [Biponti], 8vo.) A fourth volume has been added which contains an Index, by Car. Conr. Reitz. Utrecht, 1746, 4to. Various parts of Lucian's works are frequently found published separately. For example. 1. *Colloquia Selecta et Timon: Cebetis Thebani Tabula, &c. cum notis Tib. Hemsterhusii*. Amst. 1708, et Basil, 1771, in 12mo. 2. *Nonnulli e Luciani Dialogis selecti* — ab Edvardo Leedes. London, 1721, in 8vo. For more information respecting this author, see *Fab. Bib. Gr. Lib. IV. c. 16*, and Harles *Introd. ad Hist. Gr. Ling.* p. 405.

19. *οἶσθα*, by syncope for *οἶδαςθα*, and this Æolic for *οἶδας*.

23. *τῷ τρόπῳ*, i. e. *ἐν τίνι τρόπῳ* · *τῷ* Attic for *τίνι*.

ἐν ἀλλάγῃ, was she changed? from *ἐναλλάσσω*.

24. *μετίβαλεν*, changed; from *μεταβάλλω*.

1. *ἐπιμηχανήνται τῇ κακοδαίμονι*, she has contrived against the unhappy female, viz. Io; from *ἐπιμηχανόμαι*.

2. *τοῦνομα*, i. e. *κατὰ τὸ ὄνομα*, by name; *ἐπίστηνεν*, has placed over; from *ἐφίστημι*.

5. *Καταπτάμινος*, having flown down; from *κατίπτειμι*.
που, somewhere.

8. *τελοῖπόν*. The article in the neuter gender is used absolutely in the accusative case with all parts of speech excepting the conjunction. In most instances, however, *κατὰ* is understood, and the article is so united with the word to which it belongs, as to form with it appar-

95 ently but one word. Thus *τολοιπὸν* is the same as *κατὰ τὸ λοιπὸν*, *hereafter, in future, from this time.*

8. τοῖς ἐκεῖ, i. e. τοῖς ἀνθρώποις ἐκεῖ οὔσι, *to the men who are there, i. e. to the inhabitants of the place.*

καὶ τὸν Νῦλον ἀναγίτω, *and let her raise the Nile; that is, ἀναβαίνειν ποιεῖτω.* The inundation of the Nile, on which the fertility of Egypt depended, was ascribed to Isis.

11. ἤκω, *I am come.*

12. εἰ καὶ. The phrase is elliptically expressed; and the following clause strictly requires ἄλλῃς ὅξυν ὄντα (instead of ὅξύντατον), *sharp enough, even if it were necessary; εἰ καὶ, even if.*

13. διατεμιῖν, from διατίμνω.

14. δίλῃς, *divide; from διαιρίω.*

15. κατενιγκὼν αὐτον, viz. τὸν πίλεκον, *bringing it down, fetching a stroke with it; from καταφέρω.*

16. Πιρῶ μου, εἰ μέμνηαι, *are you trying if I be mad? from πιρᾶομαι and μαίνομαι.*

Περὶσταττι δ' οὖν τάληθῃς, *command in earnest; τάληθῃς, for τὸ ἀληθές.* The οὖν refers to a gesture or motion on the part of Jupiter, by way of negative to Vulcan's question.

22. ποιήσωμιν. According to the received rule that *μὴ, ὅπως, and ὅπως μὴ* require the indicative future after them, we ought here to read *ποιήσομιν.* But the passages where the Aorist subjunctive follows these particles, are so numerous that the rule must be received with limitation.

23. οὔτε κατὰ τὴν Εἰλείθυιαν μαιώσεταιί σε, *nor will deliver thee after the manner of Lucina; from μαίωμαι.*

27. κατόισω, from καταφέρω.

96 7. κίρς. Bluish green eyes like those of the lion. The text indicates that this color has something terrible, but in unison with the polished helm.

15. ἃ μὴ Θίμῃς ποιοῦντα. He was struck with lightning because he restored Hippolytus to life. See Virgil, *Æn.* VII.

16. μετίληφας, from μεταλαμβάνω.

17. Ἐπιλίλῃσαι γὰρ καὶ σύ. Γὰρ refers to something understood. Why do you say so? *for have you forgotten; επιλίλῃσαι, 3. sing. ind. pass. in the middle sense, from λήθω, for which λανθάνω is used; λανθάνομαι, mid. I forget; επιλίλῃσαι — καταβλῖσις, have you forgotten that you were burnt? The verb is here joined with the*

participle, as is often the case ; ἐν τῇ Ὄτῃ on mount *Œta*, celebrated 96. for the death and sepulchre of Hercules.

19. Οὕκουν ἴσα καὶ ὅμοια βιβίωται ἡμῖν, *we have by no means lived upon an equal footing and after the same fashion* ; οὕκουν, with the acute accent, is a negative particle ; ἴσα καὶ ὅμοια, are used adverbially, and βιβίωται impersonally.

20. τοσαῦτα δὲ πεπόνηκα, *have performed so great labors.*

23. ἐπιθήσουιν τῶν φαρμάκων · before τῶν, ἐκ or μέρος τι is understood.

24. ἐπιδιδυγμένος, from ἐπιδίδυμι.

26. διφθαρμένος τὸ σῶμα, i. e. ἐν τῷ σώματι, *having your body wasted.*

27. τοῦ χιτῶνος τοῦ πυρός. These words agree in the genitive with ἀμφοῖν. Lucian here refers to the garment which Hercules received from Dejanira, infected with the poison of a hydra ; and to the pile which he raised and ascended, on mount *Œta*.

28. οὕτι ἔβαινον ἱρία, *nor did I card wool* ; from χαίνω.

1. περφυρίδα ἰνδιδυνώς, *having put on a purple garment* ; from 97 ἰνδύνω.

ἐπὶ τῆς Ὀμφάλης, *by Omphale*, the queen of Lydia, to whom Hercules was a slave three years.

2. οὐδὲ μιλαγχολήσας ἀπέκτεινα τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα, *nor did I, in a fit of phrenzy, slay my children and my wife.* He here reproaches Hercules with the murder of his wife Megara, and the children which he had by her ; from μιλαγχολίω and ἀπεκτείνω.

4. Εἰ μὴ παύσῃ λοιδορούμινός μοι, *unless you cease to reproach me.*

12. καὶ. This phrase is elliptical ; at length it would be αὐτὴ καλὴ οὖσα καὶ τέκνα καλὰ ἔτιναι · ironically spoken. The γὰρ refers to something understood, as εἰκότως ὑπερέφαινος εἶ. The reply of Latona is still more ironical.

18. παῖδες. The nominative is often thus used before distributive clauses instead of the genitive, as here instead of τῶν δὲ σῶν παιδῶν, ἢ μὴν ἀρρίνικῃ.

*19. τιλιευταῖον. B. p. 257. F. p. 155.

20. οἷα ἰσθίω, *quali (quam nefando) victu utatur.* Juno would say ἰσθίω κρία ἀνθρώπων, but expresses it by a circumlocution, as if through horror.

24. ἱεραστήρια τῆς μαντικῆς, *oracle shops*, in derision.

27. πολλοί, *sic* understood.

1. τιρατιόμενος, that is, οἱ συνιστάμενοι οὐκ ἀγνοοῦσιν ὅτι τὰ πολλὰ 98 τιρατιέται.

98

2. ἱώμινον, that is, Hyacinthus.

4. καὶ ταῦτα, *quavis, idque.*10. Ἐγίλασα, *I must needs laugh.*

13. ἄλλως. The adjective is thus used for the adverb by a poetical idiom.

ἀλούς, that is, νεκροί, the aorist ἔαλον and the perfect ἤλωκα have a passive signification.

15. ἐξαγορεύσῃ, from ἐξαγορεύω.

16. κύνας. See the history of Actæon above, p. 78. § 6.

21. Ἐγὼ μὴν we may understand this as opposed to the clause understood, εὐ δὲ οὐκ αἰσχύνη.

23. πόμην. B. p. 272. F. p. 174.

τὰ πολλὰ, *for the most part.*

99

9. κλήμασιν, like Lycurgus in Thrace.

10. μητρὸς, like Pentheus in Thebes.

12. οὐδὲς φθόνος, *it must not be grudged him.*13. οἷος, *how brave.*15. Ἔστι γάρ τις γὰρ refers to something preceding in their conversation. Perhaps Mercury had asked, "*Do you not pity me,*" or something similar. *For is there any one, &c.*

18. Τί μὴ λίγω, i. e. διὰ τί, &c.

21. διαστρώσαντα τὴν κλισίαν, *after having arranged the couch;* from διαστρώνωμι.23. καὶ ἰσπανιθόντα ἴτι κισσημένον, *and after I have returned, all over dust;* from ἰσπανίζομαι and κοιῶ.24. Ἐξὶν δὲ τὸν νέωντον τοῦτον εἰνεχέον ἦκιν, *and before this newly bought wine-bearer came,* i. e. Ganymede: "*rapti Ganymedis honores.*" Virgil, *Æn.* I.

100

3. ἀλλ' ἴτι νικητὰ συνδιατρέττιμι μαιριζόμενον, *but I must moreover manage the affairs of the dead, distracted as I am;* from μαιρίζω.4. τὰ μὴν τῆς Λήδας τέκνα, Castor and Pollux. Castor having fallen in battle with the Athenians, Pollux shared his own immortality with him, and obtained from Jupiter permission for both to live alternately. *LEXDES.* See Virgil, *Æn.* VI. 121. and the note of the learned Ruæus upon the passage.

5. ἐν ᾧδον εἰδόν, δῶμα understood.

6. Καὶ εἰ μὴν Ἀλκμήνης καὶ Σιμίλης, i. e. Hercules and Bacchus. Hercules was the son of Jupiter and Alcmena; Bacchus, the son of Jupiter and Semele, the daughter of Cadmus. *LEXDES.*

8. Ἀτλαντίδος. Maia, the daughter of Atlas, one of the oldest 100 gods, is here proudly contrasted with common mortal women.

10. Συγκατρός, Europa.

πίπομφε, for πίμψαι.

11. ὀνόμενον. The participle of the future expresses design.

15. σιπρᾶσθαι, from σιπράσκει.

16. δουλείοντες. Allusion is made to a law at Athens, by which slaves who were treated with too great severity, could demand to be sold to another master.

22. ἀφ' οὗ, χρόνου understood.

24. τὴν πομπήν, instead of τίς ἐστὶν αὐτὴ ἡ πομπή, ἣν λίγυς; or περιεί τίνας πομπῆς λίγυς;

26. ἀπειλιφθης. B. p. 267. F. p. 164.

28. γὰρ, here refers to some such phrase as Οὐκ ἰδυνάμην ἰδεῖν αὐτό.

1. παρὰλιν, that is, τὰ παρὰλιν μίση τῆς Ἰνδικῆς χώρας.

101

7. γὰρ, refers to a phrase understood, like "Thou hast no need to tell me this."

15. δρομαῖος, equivalent to δρόμος.

17. ἐκπλαγῖσα, from ἐκπλήττω or ἐκπλήσσω.

18. κίρατος. B. p. 270. F. p. 182.

21. ἡδῖον, instead of ἡδίστα.

25. ἡμίνας, from ἔκτω.

29. ἄλλο, instead of καὶ τὰ ἄλλα τῶν θαλασσίων ὅσα μὴ φοβερά ἐστίν. ἰδῖν, (Latin *visu*) to be seen.

2. ἐφαίνετο, i. e. ἠφανίσθη.

4. θίας. B. p. 269.

102

γρύπας, fabulous animals supposed to exist in India and on the sea-shore.

6. πῖπονθα, from πῖσχω.

9. ἀπιπάλι. Compare Homer's *Odyssey*, IX, 365.

18. ἀνίκαισα, from ἀναπαίω.

23. φάρμακόν τι, wine, with which the Cyclops were till then unacquainted.

26. ἤμην, for ἦν.

27. μοχλὸν, the stake, the trunk.

1. ἐκείνου, χρόνου understood.

103

2. σοί. This use of σοί corresponds with the English idiom, *I am blind for you*.

- 103 3. βαθύν, *βαπτον* understood.
 5. ἰδυήθη. The construction is εἶδ' ὅσα γὰρ ὅτι οὐκ ἰδυήθη εἰς ἀποκρινῆσαι.
 10. κριῶ. Compare Homer's *Odyssey*, IX, 447.
 12. ἐκίνοις, that is, τοῖς προβάτοις. The construction is, ὅτι ἔλαβον ὑπεξιλῶν ὑπ' ἐκίνοις, that is, περιρριμμένους.
 15. ἤρουτο, from ἤρομαι.
 16. καγὼ, i. e. καὶ ἐγώ.
 17. οἰηθίντις, from οἶομαι.
 19. με, ὅτι τοῦτο understood; *that which is that*.
 23. πλιόντων, τὰ τῶν πλιόντων, *the fate of navigators*.
 104 1. ἐν τοσούτῃ, χρίνω understood.
 3. ἀπειληλίσσαν, from ἀπείρομαι.
 10. κατεκλίνοντο, alluding to the custom of reclining at table.
 11. Κάπιδῃ, i. e. καὶ ἱκιδῇ.
 13. ἐκίνων, the goddesses above named.
 ἐκάστη, as in English, *they each claimed it*.
 18. ὅς, for οὗτος.
 20. θῆαι, ἐποίησαν understood.
 105 1. Δίξαι, from δίχομαι. Concerning this story, see Homer's *Iliad*, XXI.
 πισποθέτα, from πάσχω.
 κατάσβισεν, from κατασβίννυμι.
 3. κατίκυσεν, from κατακίω.
 4. ἀπηνθρέκαμαι ὅλος, *I am reduced quite to a cinder*; from ἀπανθρακίω.
 8. ἰ.... ἐπαύσατο, ἀπὸ understood. *Did not cease from his rage*.
 ἐλίτυσεν. Compare Homer's *Iliad*, XXI, 214, and the following lines.
 9. ἀνίφραττι,...βούν, *was damming up my current*; from ἀποφράττω.
 10. θίλων, τὸν Ἀχιλλεῖα understood.
 11. ἀτόσχοιτο, i. e. σχίοτο ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν, *might hold himself from the men*, i. e. *might abstain from the men*; which is the evident signification of the 2. aor. opt. From ἀτίχω.
 ἔτυχι γὰρ, *for he happened to be somewhere near*; *τυχάνειν* is often joined in this manner with a participle; thus *τυχάνειν ὦν, I happened to be*; *ἐτύχαιον ὦν, I happened to be*; *ἐτυγχάνομεν ὅντις, we happened to be, &c.*

12. *Λημνῇ, Αἴττῃ*, Lemnos and Etna, the workshop of Vulcan. 105

13. *ἑσθιέει πανταχοῦ*, every where else.

15. *αὐτὸν δὲ ἰμὶ*, i. e. *ἑμαυτὸν δὲ* *ὕπερκαχλάσαι ποιήσας*, and having made me boil over.

16. *μικροῦ διῦν*, he has almost made me quite dry; *μικροῦ διῦν* and *ἀλίγου διῦν*, are put absolutely, signifying *almost*. Hoogeveen upon Viger. cap. v. sec. 3.

19. *Θαλίρως*, supply *ἴ*.

ὥς ἰκνός, as it seems.

τὸ αἶμα μὲν *ἢ δὲ ἰσχυρὸν δὲ*, supply *τοῦτο ἔποίησαν* or some similar phrase.

21. *ἐκόντως*, *οὕτω διάκτισται* understood.

ὧς. The relative pronoun thus used expresses the ground or reason.

νιωνόν. The sea was the mother of Thetis.

22. *ἦν*, instead of *οὐκ αἰδισθίς αὐτὸν Νηρηίδος υἱὸν ὄντα*.

106

1. *Τί ἄγχις*, i. e. *Διὰ τί*, &c. *Why art thou strangling Helen, after having made an attack upon her? Why hast thou attacked Helen, as if thou wert going to strangle her? προσπίπτω*.

2. *ἡμιτιλῇ μὲν τὸν δόμον*, see Homer's Iliad, II, 701.

4. *γυναιῖκα*, Laodamia.

5. *Αἰτιῶ*, 2. sing. pres. imp. for *αἰτιάου* from *αἰτιάομαι*.

7. *αἰτιατίον*, *ἔστί μοι* understood, or *ἐκινός μοι αἰτιατίος*.

8. *Οὐκ ἰμὶ*, i. e. *οὐκ αἰτιατίον ἔστί σοι ἰμὶ*, you ought not to blame me.

9. *ξένου*. Menelaus was the host of Paris, when he formed the design of carrying off Helen.

13. *Ἀμεινον*, *ἔσθι* understood.

Δύσπαστις, ill-starred Paris, an epithet borrowed from Homer's Iliad, III, 39. and Dr. Clarke's note upon the passage.

14. *ἀπὸ τῶν χειρῶν*, supply *μου*.

15. *Ἄδικα τοῖσιν* for *ποῖσις* · the participle must be conceived of in connexion with the preceding sentence, i. e. *Εἰ οὐκ ἀφίσεις ποτ' ἰμὶ ἀπὸ τῶν χειρῶν, ἴσθι τοῖσιν ἄδικα*, If you will not release me from your hands, you will do injustice.

καὶ ταῦτα ὁμνῶντις ὄντα σοι · *καὶ ταῦτα* in the middle of a sentence followed by a participle, may be translated *although*, and also *especially*. Thus Plato, in Gorg. p. 508. *Σὺ δὲ μοι δοκίς οὐ προσέχων τὸν νῦν τούτους, ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ σφοδρῶς ὦν*, But you do not appear

106 *to me to give your attention to these things, AND THIS being a wise man; i. e. although you are, &c.* The word *σοῖς* must be understood, to render the sentence complete, *and this you do, who are a wise man.* Hoogeveen upon Vig. cap. iv. reg. 16. *Καὶ ταῦτα, ἰμέτιχον ὄντα σοί.* This sentence may be thus supplied; *Καὶ σοῖς ταῦτα ἰκινὸν ὄντα ἰμέτιχον σὺν σοί.* [Where, it may be observed, the verb, *σοῖς* has after it two accusatives.] *and you do this to one who is of the same trade with yourself:* or, it may be expressed elliptically in English, as in Greek, *and that too to one who is of the same trade with yourself.*

16. *καὶ τῇ αὐτῇ θεῷ κατίσχημαι, I am bound to the same god; from κατίχω.*

17. *Οἶδα δὲ, ὡς ἀκούσιόν τι ἐστί.* Lucian here seems to allude to the conversation on love between Cyrus and Araspes, in the *Cyropædia.* See the history of Panthea, in Coll. Græc Maj. p. 65.

23. *Φῆσι γὰρ αὐτὸς τοῦ ἑξῆ γιγνησθαι αἴτιος.* This Greek idiom is generally rendered in English by *that* and the indicative of the verb. *For he will say that he was the cause of the love.*

25. *ἐκλαθόμενος; having forgotten, forgetful of; from ἐκλαθάνω.*

27. *προσπῆδσας τῶν ἄλλων, i. e. ἐπῆδσας πρὸ τῶν ἄλλων, you leaped before the others; from προσπῆδω.*

δόξης ἐρασθεῖς, enamoured of glory.

107 2. *καὶ τὸ οὕτως ἐπικικλῶσθαι, and its being so ordained by fate; from ἐπικλώθω.*

4. *ὁμῶν, for ἰμέτιχον.*

5. *οὔτι* naturally requires another *οὔτι* in the following clause; instead of which an affirmative clause follows here with *καί*, as also, in Latin, sometimes *neque* is followed by *et*.

8. *ἀτίκτινιν, αὐτὸ* understood.

12. *μπτροπάτορες, Acrisius.*

13. *αὐτοὺς, i. e. τὴν μπτέρα καὶ τὸ παιδίον.*

15. *ἰδῆν, to be seen, in appearance.*

19. *Ἑστάλῃ, from ἐτίλλω.*

20. *βασιλεῖ.* Polydectes, king of Seriphus, where he had been saved.

22. *ἦσαν, αἱ Γεργόνες* understood.

26. *διητῶντο, dwell; from διατῶμαι.*

108 1. *ἀτίκτοι μισίν, i. e. οὐ δίμης αὐτὰς διασθαι.*

ἢ Ἀθηνᾶ δὲ, Minerva, I say. A sentence, broken off by a parenthesis, is renewed by *δὲ* with a change of construction.

8. πόμης. B. p. 270. F. p. 164.
 9. ἀνιγρίσθαι, from ἀναγίρω.
 13. καθιμίνην, from καθήμι. The participle is, by a particular idiom, made to agree, not with the thing, but the person; the phrase in the text is used for καθιμίνας τὰς κόμας ἔχουσιν.
 17. καταπιόμινον, from καταπίνω · the future indicating design.
 18, 19. τῇ μὲν τῇ δὲ, χεὶρὶ understood.
 19. Γοργόνα, i. e. τὴν Μιδούσης κεφαλὴν.
 21. πολλὰ, μίση understood.
 24. Κηφίως, οἶκῳ understood.
 25. τυχόντα · οὐ τὸν τυχόντα, ἀλλὰ τὸν κάλλιστον καὶ δοκιμώτατον.
 28. καλλίων, ἡμῶν understood.
 29. θυγατρὶ, for her daughter becoming a prey to a sea monster.
 31. ἢ τι, the indefinite pronoun instead of ἄτινα · so in Latin *si quid* instead of *quæ*.

GEOGRAPHY.

3. τοῖς, ὅσιν understood. Instead of ἀμαξιτοῖς, Prof. Oertel 109 supposes ἀμαξίοις, living in wagons.

6. ἡμμεῖται. The construction is, ἀλλὰ καὶ τὰ φαύλος εἰπούμενα ημμεῖται, λαβόντα (i. e. ὅτι ἔλαβι) ἐπιμιλητὰς ἀγαθοῦς.

Καθάπιε, as for instance.

10. ἀγχιωτίρους. The masculine here agrees with ἀνθρώπους, which is involved in ἴθνη.

11. πολιτικῶς ζῆν, to live in organized political society.

12. καὶ ταύτη, διότι, in this also, that . . .

16. ὑπορουμίνοις, instead of ὡς εἴ τις σπανίζεται οὐδὲν χεῖρον αὐτῇ ὁ βίος ἔσθιν, ἢ εἰ ὑπορίται.

‘Ὡς δ’ αὖτως, instead of ὡσαύτως δί.

20. τὴν πολλὴν, for the most part.

21. πρὸς τῇ τραχύτητι, in addition to the unevenness of the soil.

22. στηλῶν. The portion which lies on the Atlantic ocean. The ‘Pillars of Hercules’ are the modern straits of Gibraltar.

3. ῥιζοφαγοῦντες ὅστω ῥιζοφαγοῦντες. The masculine gender is 110 used, though referring to λαγιδίων which is neuter. This, strictly speaking, is ungrammatical, but very common in the case of animals.

- 110 which are naturally masculine or feminine, though their names, in the diminutive form, are grammatically neuter.

6. οὐδαμῷ τῆς γῆς, (*nusquam terrarum.*) The genitive serves to complete the idea expressed by the adverb.

29. κατακαῖναι, from κατακαίω. F. p. 79, 2.

- 111 2. χρωμένους, that is, ἐμπόρους ὄντας.

3. ἀντιδόσεις. As the value of this metal was unknown to these tribes, the Phœnicians purchased it for trifling articles of merchandise.

23. διὰ... φύσει, *by their own nature*, that is, without artificial aid.

25. διαβαίνουσιν, τοὺς ποτάμους understood.

στρατοπόδων μυριάδεις, instead of ὅλα στρατόποδα μυρίων ἀνδρῶν.

32. θάλασσαν, the Mediterranean sea.

- 112 3. ἱμαλιν, that is, ἐκ τῆς ἰσθ. θαλάσσης, εἰς τὸν Ὠκεανόν.

9. ἴσθ' ὅτι, i. e. ἔστιν ὅτι, sometimes.

11. καὶ αὐταί, which also in like manner.

19. κρείττιστον ἰππικὸν, the most efficient portion of the cavalry.

26. ιδιότητα, τὸ ξανθὸν understood.

31. ἀπὸ τῆς κατιργασίας, by this treatment.

- 113 8. Ὅταν τὴν μάχην, when any one accepts the challenge.

13. ἡμαγμίνα, from αἰμάσσω.

20. Ἑρκυνίων δρυμῶν. The Hercynian woods, an indefinite name for an immense forest, north of the Alps. In the text, the woods and mountains of the north of Germany are referred to; and in this region the Harz mountains are still supposed to derive their name from the old Hercynian forest.

27. παραδίδονται, i. e. λίγονται.

33. διαλλάττοντας. B. p. 267. F. p. 165.

- 114 6. ἀγωγάς. B. p. 265. F. p. 174.

9. ὀρεινὰ, μίση understood.

17. γιωγικῶν. B. p. 268. F. p. 158.

Πολεῖς οἱ δρυμοί, instead of Τοῖς δρυμαῖς χρεῶνται ἀντὶ τῶν πέλων.

31. θησκειρίζιν. They lay up no stores of any kind, but live on what the present moment supplies.

33. τοιοῦτον is used for τοιοῦτα, as ταῦτ' ἐν is often used for ταῦτά.

- 115 4. καταστίψασαι. The victims were crowned with a garland.

7. ἱκίστον, τῶν αἰχμαλώτων understood.

11. περιεταμίναις, from περιτείνω. The sides of the wagons were formed by skins strained over the wagon frame.

21. Αἰτωλίδος. Juno was an object of particular veneration in 115 Argos, and Diana in Ætolia. Diomed, through his father, was of Ætolian descent; but, by right of his spouse Ægialea, he reigned in Argos.

24. ἀνίχισθαι, *permitted*; from ἀνίχω.

25. διῦρε, that is, εἰς ταῦτο τὸ ἄλσος.

31. λατομεῦσι. The labor of cultivating consists rather in breaking and reducing the stones, than in tilling the soil.

34. τῇ συνεχείᾳ, πόνων understood; more distinctly, *καὶ τῇ φυσικῇ ιδιότητι τῆς χῶρας, τῇ συνεχείᾳ τῶν πόνων.*

3. ἀνδράσιν. B. p. 270. F. p. 161.

116

8. Ἐμπορευόμενοι, i. e. ἐμπορίας χάριν.

22. διυρίγκαντες, from διαφίρω.

31. πνευσσοσκοπία. The interpretation of thunder and lightning, and various other phenomena, which were superstitiously believed by the ancients to regulate human affairs, constituted an important part of the science of augury, (*τετρατεσκοπία.*)

10. τινα, equivalent to *ἄτινα.*

117

22. Ὡς δ' αὖτως, instead of *ὡσαύτως δέ.*

24. τούτων, above the towns of Pompeii, Naples and Herculaneum.

31. ὕλη. The first eruption of Vesuvius, of which there is any account, took place A. D. 79. As this was in the reign of Titus, it was of course unknown to Strabo, from whom the extract in the text is taken and who lived under Augustus. Marks of older eruptions however were visible on the mountain and in the whole circumjacent region.

5. Σάγρα. The citizens of Crotona were defeated in a great 118 battle by the Locrians at the river Sagra.

16. τοσοῦτον μόνον, *his strength went so far only.*

17. ἀποληφθίοντα, l. aor. part. pass. of ἀπολαμβάνω.

21. Τοσοῦτον, for τοσοῦτο (as above τοιοῦτον for τοιοῦτο.)

22. τὸ παλαιόν, *formerly, anciently.*

28. ἰλόντες, εἰ Κροτωνιάται understood.

29. ἐπήγαγον, τῇ νόλῳ understood. After κατέκλυσαν also, αὐτῇ must be supplied in thought.

33. ὄσιν, from σίμῳ, *to be.*

1. Τίμαιος. Timæus, the author of a history of Italy and Sicily, 119 which is not extant.

2. λαβὼν, with the verb ἔφη. In Latin, *disit se accerpisse.*

- 119 3. πρὸς δὲ, i. e. καὶ πρὸς τοῦτον.
 7. μὲν αὐτῶν, τῶν Λακεδαιμονίων included mentally in Λακεδαιμόνα.
 8. ἀνανόμους, while he knew it only by report.
 10. δὲ ἐλίσθαι, would prefer, (*praepotaturum esse*.)
 13. ἐκτερυφῆσαι, i. e. εἰς τερυφὴν.
 16. ῥηθῆναι. The infinitive ῥηθῆναι is governed by δεῖν above.
 18. 'Ες ἐπικλυῖται τερυφῇ, to that or to such a degree of luxury.
 22. καὶ ἄμα, and as soon as.
 24. ἔχοντες, that is, ἐν αὐτοῖς τοῖς ἀναβάταις.
 34. περιιλέφασι, from παραλαμβάνω.
- 120 4. ταύτην, τὴν νῆσον understood.
 5. Καὶ Κέρην, periphrastically for Καὶ τῆς ἀρπαγῆς Κέρης.
 14. αἰσθῆναι, instead of τῆς φυσικῆς αἰσθητικῆς ἐμποδιζομένης.
 31. διίληπται, from διαλαμβάνω.
- 121 5. πολλὰν ἔχει, instead of τὰ πολλὰ ἀρετὴν ἔστιν.
 9. δὲ πρὸς ἀλλήλους, instead of πρὸς ἀλλήλους δι, that is, as respects their conduct to each other.
 14. καὶ, instead of καὶ ἰάν.
 23. σχῆμα, as to its form. B. p. 265. F. p. 174.
 30. καὶ αὐτῇ, also in like manner.
- 122 2. ἐκίοντο ἐκλυφόντες, when oracles ceased to be given here.
 3. ἴσμεν, i. e. τὴν πολλὰν καὶ ὑγνωστον ἀρετὴν, the well-known present repute.
 8. τούτων, τῶν ἀνελμάτων understood.
 10. χρυσοῦ. B. p. 268. F. p. 182.
 11. οἱ, instead of αὐτοῖ. The more common phraseology would be τῇ αὐτοῦ κεφαλῇ.
 17. τῇ Διῷ, instead of τοῦ Διῶ.
 18. καὶ τῶν ἀνθῶν τὰ κρίνα, and of flowers, the lily.
 23. ῥαδίαν. B. p. 288. F. p. 175.
 30. ἀνίγξαι, from ἀνοίγω.
 31. πολυτίλειαν, an undertaking, promoted by the luxury of the Romans, who attached a great value to the marble of Laconia.
- 123 13. Ἐφόρων, magistrates at Sparta, first created by Lycercus. They were five in number, and had power to check and restrain the kings, and even imprison them, if guilty of irregularities.
 17. Καρύσιον, a cave in Cilicia, with a grove which produced excellent saffron.

27. *ἔμπερα, δισπίσματα* understood. The oracles began to answer in prose, from the time of their decline. 123

33. *παμφοροντάτη*. This apparently refers to the multitude of fish, which are caught on the coast of Attica.

4. *λίθος*, marble; alluding to the white marble quarries of Pen- 124
telicus.

7. γῆ, i. e. *μῖρος τι τῆς χώρας*.

8. *πολλαπλασίους*, that is, *πολλῶν πλείονας*.

15. *ἀκροπόλις*, the citadel of Athens, at the bottom of which was a temple of Minerva.

16. *δήμοις*, τῆς Ἀττικῆς understood. Attica was divided into one hundred and seventy-four *δήμοις* or districts; ἡ πόλις, that is, Ἐλυσίς.

19. *προσιληφύια*, from *προλαμβάνω*.

31. *πολλῶν, χρόνου* understood.

2. *μιμαθηκίνας*, from *μανθάνω*.

3. *φοιτῶν*, from *φοιτάω*.

125

13. *διίζωνκε*, from *διαζώννυμι*.

16. *Οἱ ποταμοί*, the nominative absolute before distributive clauses, of which some cases have been already noticed.

18. *ὡς*, is often thus pleonastically used with prepositions expressing direction, as *ἐπὶ* and *πρὸς*.

2. *λίγινται* *χιμάρρους*, the same as *οἱ χιμάρροι λίγινται χερ-* 126
σὶν παταφίρουν.

4. *κατατιτρεῖναι*, perf. pass. part. of *κατατιτρεῖναι*, commonly used by the Attics for *κατατιτρεῖναι*. We also find *τιτρεῖω*, a reduplicated form for *τρεῖω*, from which are formed the fut. *τρήσω*, perf. *τήρηκα*, and perf. pass. *τήρημαι*.

5. *ἀφ' οὗ* *διέως*. This clause would be more fully expressed thus, *καὶ ἀπὸ τούτου ἀρχὴν λαβίσθαι τὸν μῦθον τὸν περὶ τοῦ χερσομάλλου διέως* - the fable of the golden fleece derived its origin.

13. *Τῆς* *τὰ μὲν*, one portion of the region.

20. *ταύτῃ δὲ καὶ*, and for this reason also.

28. *πρὸς* *τῷ βίῳ*, in respect to the other parts of the economy of life.

30. *ἀκριβὲς*, instead of *τῶν ἀκριβῶν*.

33. *διίληπται*, from *διαλαμβάνω*.

10. *ἄλλοιθις*, nominative absolute for the genitive; see above, 127
p. 125, line 16.

15. *ἀδούλωτοι, ὄντις* understood.

27. *φύσους, ἰώδεις*, odorous substances.

- 128 1. *παιῖν*, with *δόντι* instead of the indicative. B. p. 289. F. p. 175.

κοσμημάτων. The jewelers set precious stones in Arabian gold, in order to improve their beauty.

8. *οἱ* *πιδάγισι*, instead of *οἱ* *πλίσιντις*.

πρὸς *παιῶνται*. To find the paths out of these deserts, it is necessary, as at sea, to observe the stars.

16. *ἀρδιύοντις*, *οἱ* *ἐγχώριαι* understood.

25. *αἱ* *συστάσισι*, those which are shorter and more delicate in their forms.

- 129 1. *κληῖται*, that is, *ἡ χώρα πρὸς τῶν ἐπιχωρίων Μισσοποταμία κηλύται*. The accusative *ὄνομα* might be omitted, and the sense would be uninjured.

11. *ἰδιῶς*, that is, *ὅποτε* (as often as) *σφίσι* *ὕδατος Ἰνδία γίγνεται*.

23. *ἄρκτων*, from *ἄρκτος*, literally, a bear; the northern constellation called the *Great Bear* or *Seven stars*; it is here put for the north.

- 130 1. *ἄκτιραι*, *ἱσμῖν* understood.

2. *ἕρμα*, cotton.

6. *εἶτα* *λαμβάνουσιν*, i. e. *εἶτα πρὸς τὸ κάτω νύοντα αἰχάνονται*.

9. *ἄλλην* *παιῶσιν*, they form another layer, or shoot. The tree here described is the *Rizophora* or *Banyan tree*, each of which of itself, often forms a whole grove.

17. *πολλὴ μὲν ἐν τῇ παραλίᾳ*, i. e. *ἥς πολλοὶ μέρους ἐν τῇ παραλίᾳ κῆται*.

18. *πόλεως*, τοῦ *Περσικοῦ* understood.

26. *τῶν*, *πόλεων* understood.

- 131 5. *καταξαμμένα*, perf. pass. part. of *καταξαίνω*.

9. *ταφάς*. As there was no door-way into the tombs, the bodies of the deceased monarchs in their coffins, being raised up by machines on high (*ἐξαιρέμενοι*), were let down into the sepulchres prepared for them.

14. *διεπύρηνσαν*. This happened in the second Persian war. *Thaïs*, out of revenge, prevailed upon Alexander, while intoxicated at a banquet, to burn the palaces of *Persepolis*, the ruins of which are to be seen at this day. The city of *Persepolis* stood several centuries after Alexander's death.

26. *εἰπὲς*, i. e. *ἄλλων ταιούτων*, *ἃ δὲ γίγνισθαι εἰπὲς ἔστιν*, or *δοσιε εἰπὲς*.

33. *πιδ* *ἔχιν*, instead of *ταῖς ἀχαρίστους θιῶν οὐ μίλιν*.

- 132 6. *πιδ*, for drinking.

9. τοῦτου, χρένου understood. 132
17. ἀξιώλογον. The smaller outlets were more numerous, the larger ones were reckoned nine.
23. ἐν καμπαῖς, i. e. ἐν ταῖς καμπαῖς ἀς ποιεῖται.
24. συστέλλεται ὄγκοις, instead of οἱ αὐτοῦ ὄγκοι συστέλλονται, i. e. μειῦνται ὁ ποταμός.
7. τοῦ Σίτου, in summer. 183
21. τὸ καὶ γινῆς, i. e. ὅτι καὶ νῦν ἴσται ἐν τῇ Θηβαΐδι χώρα μὲς γινῆς.
26. βάλου, genit. absol. with μεινύσης.
27. προσιθύνει, is connected with ἵστην· to one who goes farther, a mountain opposes; instead of if one goes farther.
30. ἑπτὰ θιάμασι, the seven wonders of the world so called.
8. αὐτῆς, is used as if πόλις had preceded, which is included 134 virtually in Θήβας.
10. Ἐν τῇ αἰρείᾳ, on the other side of the Nile.
13. τὰ . . . καθίδρας, the part from the seat upward.
32. αὐτοὺς, for μένους.
5. καύσαντας. The vein of rock containing the gold is made 135 brittle and softened, by kindling fires against it.
12. μαρμαρίζουσαν. The ore in those mines had a lustre like marble.
13. οὐ . . . προσάγουσιν, i. e. οὐ τίχνην τινὲν, ἀλλὰ βίᾳ μόνον χράμεναι.
24. ὄντων. The pounded ore was placed in a series of hand mills, and in them more finely reduced.
32. τὸ . . . ἴχον, that which contains gold.
10. ἄλλων, of the other substances thrown in as a flux, to promote 136 the fusion of the metal.
27. ὅν, ὁ περιβόλος understood.
- λίμνης, the lake Mareotis.
6. τῶν, πόλιων understood. 137
17. χρεῶνται, use for food.
2. νύοντα, inclining, literally, nodding. 138
17. τῶν . . . ἄγριον, i. e. ἄγρια ἐκτενδιύματα.
7. Σίτας. The whole region extending inward presents to the 139 eye a continued series of sand hills.
- ἵσται σπανίζει, so great is the scarcity.
8. ποσῶνται πληθεῖν, so great is the abundance.
13. ἐπεγγράσκειν, αὐτοῦς understood.

- 139 15. περιγραφούσης, i. e. ἰχθύσης.
 16. Ἰχοντα τιῆχος, i. e. τιτυχισμίνον.
 24. ἀποικία στηλῶν, the colonies founded by the Phœnicians in Spain, not only on the Mediterranean, but on the Atlantic, without the pillars of Hercules.
 27. τήν οἰκῶν, that part of Lybia which admitted any other than the wandering mode of life; ὅσον τ' ἦν, for ἔξην.
 30. αὐτοῦς, i. e. τοῦς 'Ρωμαίοις contained in 'Ρώμη.
 31. αὐτῶν, τῶν Καρχηδονίων understood.
- 140 1. ἐν τῇ πόλει, in the capital.
 4. πολυμηθεσόμενοι, in the hope of escaping a war.
 Κρηθίντες; ἀναπολιμῶν, an attempt was made to renew the war, viz. by the Carthaginians.
 8. τρίχα, on account of a want of hemp, the women gave their hair, in order to make of it the necessary ropes for the Catapulta.
 16. ἰάλω, from ἁλίσκω.

HISTORY AND BIOGRAPHY.

Plutarch was born at Chæronea, in Bœotia, A. D. 50. He went to Rome, and there taught philosophy. Having received the office of consul from the emperor Trajan, he became prefect of Illyricum; and was afterwards appointed by Trajan governor of Greece. In his old age he was a priest of Pythian Apollo, and died in his native country about A. D. 130. He has left many monuments of his great learning and fertile genius; but in style he did not acquire the elegance of the great masters of antiquity. His writings, however, constitute a large and valuable treasure of learning, from which the old, the middle-aged, and the young may derive the greatest pleasure and profit. The works of Plutarch are commonly divided into two classes; the one comprehending his LIVES, a very excellent and useful work; the other his MORALS, &c. all of which are enumerated by the learned Fabricius in his Bibliotheca Græca. The following are some of the editions of his works. 1. PLUTARCHI CHÆRONENSIS opera quæ extant, Græcè, ex vetustis codicibus emendata per Henricum Stephanum, 6 tom. apud ipsum Steph. 1572, in 8vo. 2. Eadem, Gr. et Lat. ex versione Hermanni Crusæii et Gul. Xylandri, cum notis Xylandri et H. Stephani, &c. 2 tom. Francof. 1620, in fol. 3. Plutarchi

Chæronensis quæ supersunt omnia; Gr. et Lat. Principibus ex 140
Editionibus castigavit, virorumque doctorum suisque annotationibus
instruxit Jo. Jac. Reiske; 12 tom. Lipsiæ 1774—1782, in 8vo.
4. Plutarchi Vitæ Parallelæ, cum singulis aliquot, Gr. et Lat. — ex
recensione Augustini Bryani: 5 tom. Lond. 1723, 1724, et 1729.
in 4 to. 5. Plutarchi Apophthegmata, Gr. et Lat. Ed. More Mich.
Maittaire. Lond. 1741, in 4to. 6. Plutarchi Chæronensis Mora-
lia, &c. Græca emendavit, &c. Daniel Wytttenbach, &c. Oxon.
1795, &c. in 8vo. For further information respecting Plutarch,
consult Fab. Bib. Gr. Lib. IV. cap. xl. & Christoph. Theoph.
Harles Introd. in Hist. Gr. L. p. 331.

1. *ἄστυ*, the city of Athens, which is always understood by the 141
word *ἄστυ* in speaking of the concerns of Attica.

2. *πολεμῶντες ἱξίκαμον*, a stronger expression than *ἱξισίλισαν*,
fought through.

3. *γράφαι* and *ἱστῆναι* express the one a *written proposal*, the
other a *verbal recommendation* of a law.

6. *ἄρχῆς*, equivalent to *προφάσις*, *pretence, occasion*.

9. *παραινεστικῶς ἵχυν*, is equivalent to *παραινεῖν* in its neuter
signification, *to be insane*.

10. *ἀπὸ στόματος*, *by heart*.

11. *ἱξιστῆδον*, as if he had just arrived from a journey; for on a
journey only, the Greeks wore caps.

12. *κέρυκος λίθον*, an elevation from which the heralds were wont
to address the people.

13. *ἐν ᾧδῃ*, equivalent to *ᾄδων*, *singing*.

14. *ἦλθον*, instead of *ἔλθλυθα*, as also in prose the aorist is often
used instead of the perfect.

15. *ἰσίων*, to be pronounced in scanning as two syllables — used
instead of *ἵκη κοσμίως συντιθέντα*.

ᾧδῃν θύμους, instead of *ᾄδων*, as *τίθεσθαι* is used instead of
ποιεῖσθαι.

ἄντ' ἄγορῆς, i. e. *ἄντ' δημογορίας*, a song instead of an ha-
rangue; or, *ἄντ' τῶν πρὶν λόγων οἷς οἱ δημογοροῦντες ἐν ἀγορᾷ
χρῶνται*.

17. *πειποιημένων*, rather than *πειποιημένων*.

21. *προσηγάμενοι*, being in the middle voice, here indicates, ap-
pointing as commander over themselves.

- 142 1. Τὰ μὲν οὖν δημῶδη τῶν λιγυμένων for τὰ μὲν δημοσίᾳ λιγόμενα, and that equivalent to τὰ μὲν ὑπὸ τῶν πλείστων λιγόμενα. The τὰ μὲν is opposed to ἄλλοι δὲ in the last sentence of this section.

2. καταλαβὼν, instead of εἰδὼν.

5. καλύψοντα, future participle, expressive of design.

7. τὴν ταχίστην, instead of ὡς τάχιστα. Vigerus. S. ii. note 15.

10. νωτίων. The order is, προσίταξι τοὺς μηδὲνα γινιῶντας τῶν νωτίων..... παῖζιν καὶ χοριῦν.

16. ὡς ἐπ', i. e. νομίζοντες ἐπὶ γυναῖκας ἐκπηδῶν.

17. ἔστι, i. e. ἐν ταύτῃ τῇ ἀμίλλῃ, ἐν ταύτῃ τῇ θορόβῳ, τῶν νῶν ἐρμησάντων ἐπ' αὐτούς. — τὴν νῆσον, i. e. Salamis. — ἔχουν, i. e. καταλαβὼν.

20. φυλῆς. The citizens of Attica were divided into ten tribes φυλαί, and these again geographically into 174 δήμους.

21. δῆμον. The name of the *Demos*, to which Aristides belonged, was *Allopeke*.

'Αλωπεκῆς, F. p. 183.

22. εἰ μὲν, instead of being followed by εἰ δὲ, a varied expression is introduced, πρὸς δὲ τούτων τὸν λόγον Δημήτριος, &c.

25. Φαληρεὺς. Demetrius Phalereus was a distinguished and opulent rhetorician and statesman, under Alexander's first successors, who doubtless would consider poverty a great evil.

- 143 4. χρημάτων. The genitives *χρημάτων* and *δόξης* add emphasis to *πρῶτα* and *ἀμισθί*, and the whole phrase is equivalent to οὕτω χρημάτων οὕτε δόξης μισθὸν ἐκδιξάμενος. Adjectives and adverbs compounded with a privative frequently govern the genitive, when the idea of privation (*ἀνυ*) is predominant.

8. Οὐ γὰρ. These lines are from the play of Æschylus called *The Seven against Thebes*. They are a descriptoin of the genius and temper of Amphiaræus.

9. Βαβύαν. The character of Amphiaræus is here compared to a deeply ploughed and therefore fertile field; *καρποῦμνος*, that is, *ἔχων καρποφόρον βαβύαν ἄλοκα*.

14. ἰσχυρότατος ἦν ἀντιεῖναι πρὸς, &c., that is, τῶν δικαίων ἵπκα, δυνατὸς ἦν καὶ ἔχθρας ἀμνημονεῖν, καὶ δι' εὐνοίαν μὴ χαρίζεσθαι.

16. μετὰ τὴν κατηγορίαν, after the accusations, or charges were made, or exposed.

ὁ βουλευμένων, on account of the great esteem which was entertained toward Aristides.

16. *κινδυνεύοντες*, the defendant; the plaintiff was called *διώκων*. 143
17. *ψῆφον*. The most ancient way of giving sentence was, by black and white pebbles called *ψῆφοι*; the black were used to condemn, and the white, to acquit.
18. *ἴσως ἀκουσθήη*. The optative is placed after a conjunction, which expresses design, if preceded by a verb of the past time.
21. *λειψυπηλός*. Sometimes that word which by its signification would be the principal verb, is made a participle, and depends on another verb.
25. *αἰσθῆσιν παρῴχι*, i. e. *οἱ πολλοὶ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ μάλιστα ησθάνοντο*.
26. *ἐπάρχειν*, used with the article *τὸ* as a neuter noun, and governed by *διὰ*.
26. *δημοτικὸς*, *ὁ* understood, — the mere private man and citizen, opposed to *βασιλικωτάτην*.
28. *Δίκαιον*, in apposition with *προσηγορίαν*; or as if it were, *ὅτι αὐτὸν, ἄνδρα πίνητα καὶ δημοτικὸν ἦντα, προσηγόρευσαν τὸν Δίκαιον*. The amendment adopted by Reiske (*τοῦ Δικαίου*) is a more convenient, than correct reading.
28. *Ὅ*, (*id quod*), referring to the preceding clause.
29. *Πολιορκηταί*. Alluding to Demetrius Poliorcetes; Ptolemy Ceraunus, king of Macedonia; Seleucus Nicator of Syria; Pyrrhus the Eagle of Epirus; and Antiochus Hierax.
1. *νίκη*, the victory over the Persians. 144
4. *ὄνομα* *Θίμιοι*. That is, giving the 'fear of tyranny' as a name to their envy of glory.
6. *κόλασις*, check or restraint.
7. *ὀστράκων*, the shells on which the voters wrote their decision.
9. *τυχόντων*, as to a casual bystander.
11. *μή* is often, as in this place, only an emphatic particle of interrogation.
14. *ἀποκρίνασθαι*, *λίγεται* understood.
19. *καὶ*, refers to other events related previously. — *Λακεδαιμονίων ἡγουμένων*, while the Lacedæmonians were at the head of the Grecian confederacy.
20. *ταχθεῖναι*, to be assessed; *κατὰ πόλιν ἰκαστοί* for *ἰκαστῇ τῶν πόλεων*. — *τὸ μίτριον* their proportion.
23. *δύναμιν*. The construction is, *ἰκίσαι ἰκαστῇ* (for *ἰκαστῇ τῶν πόλεων*) *τὸ κατ' ἑξίαν καὶ δύναμιν*.
24. *τρέποντιναι*, in some sense.

- 144 32. καὶ *τριπλασιασθέντος*, and especially when, soon after, *their tax was doubled, and again tripled*, by other rulers; *φόρου* understood.
33. *εἰς τὸ ἔχειν*, inasmuch as Aristides procured to Athens to take the lead, or possess the Hegemony, in Greece.
- 145 2. *δαδούχης*, torch-bearer, one of the greatest dignities at the Eleusinian mysteries.
4. *περὶ ὧν*, with respect to the things charged; *μετρίως κατηγοήσαν*, they accused him faintly.
5. *λίγον ἔκθεσι*, (opposed to *περὶ ὧν*) a point not included in the indictment.
9. *μυγῶντα φανεῶς*, that shivering from cold in public, i. e. *τὸν δυνάμει φανῶν τριβῶντι ἀμπεχόμενον*.
17. *διδόντες* may be rendered *offering*. It is what the old grammarians called "conatum sine effectu."
18. *ὥς*. The construction is, *ὥς αὐτῷ μᾶλλον προσήκει μίγα φεῖναι διὰ τὴν πειρίαν, ἢ Καλλιῶ διὰ τὸν πλεῦτον*.
26. *τοὺς βαρβάρους*, i. e. *τοὺς Πέρσας*, the Persians.
27. *εἰνους ἐρεῖσθαι*. The nominative is here used with the infinitive referring to Themistocles.
- 146 3. *ἰῶν*, optative mode in *sermone obliquo*.
7. *ἡλείφει*, anointed himself, that is, prepared himself, a figure borrowed from the palaestra.
9. *Λαυριωνικῆς*, so called from *Laurium*, a ridge in Attica abounding in silver mines.
11. *παρελθὼν*, a word peculiar to Orators when mounting the rostrum.
15. *H, see note above p. 55. l. 12.
17. *καὶ δῖος* *παρεῖχον*, instead of *καὶ τὸ περὶ τῆς αὐτῶν ἀφίξι-
ως δῖος ἀμφέβολον ἦν*.
17. *ἱππισίων*, holding up before them, like a scarecrow, for example, a Gorgon on a shield.
22. *τὴν πόλιν*, equivalent to *τοὺς πολίτας*, with which *ἀξιομά-
χους* in the next clause must be considered as agreeing.
23. *ὥς*, thus used with a participle expresses ground or reason.
27. 28. *δέρεα, ἀσπίδα*, the implements of free citizens.
31. *καθαροῖν*. The strictness and purity of republican government requiring that the citizens be exempted from all servile labor.
- 147 4. *οἶμαι*. The construction is *κατίλιπον Μαρδόνιον ἱμποδῶν εἶναι*, he left Mardonius to obstruct the Greeks in the pursuit.

8. *ἐκλιπόντας*. The construction is, *καὶ ἵπαισιν (αὐτοὺς) ἐκλιπόντας* 147
τὴν πόλιν.

ὥς *Ἑλλάδος*, with the superlative, *as far as possible from Greece*.

9. *Προσιχόντων, τὸν νοῦν* understood.

11. *τῶν μὲν Ἑλλήνων, ἄλλων* understood, *the other Greeks*.

13. *ὁμοῦ τι*, equivalent to *σχιδὸν, nearly*.

16. *ὑπισχνόμενες*. The construction is *ὑπισχνόμεναι παρέξιν τοὺς Ἕλληνας ἰκόντας πισθόμενους αὐτοῖς*.

ἄνδρες ἀγαθοί, gallant warriors:

22, 23. *Αἱ μάχαι* viz. the battles at Artemisium.

6. *ἱππῶν*. The construction is, *οὐ κακῶς εἶπεν ἱππῶν*.

148

ἔθι, for *εἶ*, where : *φαινῶν* Doric for *φαινῆν* · *κρηπίδα, base, foundation*, a favorite trope with Pindar.

14. *περικυβήμενων, being wholly occupied with the Peloponnesus* : *ἰσθμῷ, within the Peloponnesus*.

19. *στρατοῦ, τῶν πολέμων* understood.

20. *ἐμφοῦναι, to trust to*.

21. *ὥς ἱσισταμένοι προΐμενων, nor did they acknowledge that as a preservation whereby men were obliged to desert the temples of the gods and the monuments of their fathers*. *Προΐμενων* agrees with *ἀνδρῶν* understood, and that is governed by *σωτηρίαν*.

25. *αὐτοῖς*, in reference to the collective noun *πληθος*.

27. *μεδιούση, i. e. ἀρχούση*.

τοὺς ἐν ἡλικίᾳ, those of age, i. e. able to bear arms.

33. *πάνταχόθεν*. The construction is *καὶ ἔξῃναι (ἐψηφίσαντο) τοὺς παῖδας πανταχόθεν λαμβάνειν τῆς ὁπώρας*.

1. *τὸ θίαμα*. The construction is, *τὸ θίαμα τῆς τέλμης τοῖς μὲν* 149
παρυῖσι εἶπτον, τοῖς δὲ θαῦμα.

2. *προσιπνόντων, τῶν πολιτῶν* understood, included in *πόλει*.

4. *καὶ τέκνων*. These words have been conjectured to be interpolated. But Plutarch, in his description of the separation, could hardly forget the children ; it gives also to the sentence a roundness and finish.

ἧσον, that is, Salamis.

6. *ἴλιον ἔχον, i. e. ἐκείνου*. So, *φόβον ἔχων, to inspire fear*.

7. *γλυκυθυμία τις ἀπὸ τῶν ζώων ἦν, ἐκπλαῶσα (τὸν θυμὸν), moving the feelings*.

14. *λίγουσι*. The construction is, *οἱ εἴθεοι εἶναι λίγουσι τὰ δεινότερα, etc.*

- 149 15. Ταῦτα, *the following*.
 17. αἶψιν, τὰς ἀγκύρας understood; *to weigh anchor*.
 21. τοὺς ῥαπίζουσι *they chastise those who start before the signal*.
 26. ἀπῆγει (απ), instead of ἱπανῆγει.
 27. ἄπολις, because Athens was deserted by its inhabitants and in the possession of the Persians.
 30. καταλιλοίπαμιν, perf. mld. of καταλείπω.
 32. αἶ. The construction is, αἶ τῶν παριστάσει βοηθῶ ὑμῖν βουλευόμεναι σώζεσθαι δι' αὐτῶν.
 34. τις Ἑλλήνων, *every one of the Greeks*: more forcible than αἱ Ἕλληνες. Themistocles threatened a removal in the Athenian fleet, in order to settle in a new country.
- 150 3. δῖος τῶν Ἀθηναίων instead of δῖος μὴ αἱ Ἀθηναῖοι. The genitive shows the object of the fear.
 5, 7. μὲν δέ, sometimes indicate that two circumstances are contemporaneous, in which case the first clause may be expressed by *while*.
 6. ἀπὸ τοῦ παταστρώματος, *from or upon the deck*.
 γλαῦκα, the οὐλ, sacred to Minerva, the protectress of the Athenians.
 13. θυάμιων, τῆς περικῆς καὶ τῆς ναυτικῆς understood.
 ἐξήρπυσαν Ἑλλήνων, *the words of Themistocles escaped from the minds of the Grecians*.
 18. εἰ, for εἴ, by a frequent idiom.
 19. βοήθειαν, *advantage*.
 20. τὴν πραγμασίαν. The article indicates that the circumstance was well known; *the notorious stratagem with Sicinnus*.
 25. τὰ βασιλῆως, *the cause or interest of the king*.
 27. ἐν ᾧ, χρόνῳ understood.
 29. εἰλες, is here equivalent to ἱστολὴ *command*.
 32. πύρον, the strait between Salamis and the main land.
 διαζῶσθαι, from διαζώννυμι.
- 151 2. Φανόδημος. Phanodemus wrote a history of Attica, which is lost: of Acestodorus nothing is known.
 3. ᾧ, dat. sing. of δῖς, δ, ἦ. It is also used adverbially for ᾧ ὁδῷ, *in what manner*; and also for ὅπου, *where, in which place*.
 5. Κεράτων, two mountains, opposite Salamis and near the boundary between Megara and Attica.
 6. παραστησάμινοι, *placing near himself*.
 10. ἔλεξεν, governed by δν. F. p. 166.

11. ὑπέρκομοι, i. e. αἱ ταχυτέρῃ ἔξοποι εἶναι.

151

12. λόγος, the computation.

13. τὸ πλῆθος, governed by κατὰ understood.

15. ὧν, of whom; governed by εἰσσεαίρει.

17. φυλάξεις, instead of τηρέσεις, watching, observing.

19. τὸ πνεῦμα λαμπρὸν, a fresh, strong wind; ἄραν κατὰ γένεσιν. At a certain hour in the morning, a wind from the sea always prevails in these regions.

23. πρὸς ἴπτον, this participle agrees with ὁ the relative pronoun at the beginning of the sentence.

24. πλερίαις. The winds and waves brought the Persians' ships round broadside to the Greeks and thus exposed them to the latter.

28. Θριάσιον. The Thriasian field of Eleusis was traversed by the procession of the initiated when they bore the image of the young Iacchus from Athens to Eleusis.

30. Ἴακχον, the name of Bacchus in the Attic Mysteries.

1. ἀπ' Αἰγίνης, coming from Ægina.

152

2. Αἰακίδαί, i. e. Peleus and Telamon, who were worshipped in Ægina.

6. τὸ πλῆθος ἰξισούμενοι, equalling them in numbers, because, in the narrow strait, a part only of the Persian vessels could be brought into action.

10. ἐνέλιον ἔργον, i. e. ναυμαχία.

13. Πόλιων. Το πόλιων μιν in the protasis, ἀνδρῶν δὲ in the apodosis ought to correspond. Instead of ἀνδρῶν δὲ, however, Θιμιστοκλῆς stands, which is equivalent.

16. τοῦ βωμοῦ. From the altar of Neptune the commanders received each two ballots (ψῆφοι) in order to vote, who was entitled to the first and who to the second prize.

17. δεύτερον, literally second; it here signifies next.

28. αὐτῷ, instead of ὑπ' αὐτοῦ.

1. λυπόμενος inferior to.

153

4. ἀμήχανον ὅσον, in Latin, immane quantum.

6. ἱκεῖν, endeavoured to persuade, exhorted.

8. τὰ ὅπλα θίσειν, to put themselves in battle array.

9. τῶν πολλῶν, (plerisque,) See Hermann. ad Viger. p. 723, 96.

10. Κεραμικοῦ. The name of a street and ward in the western part of Athens.

11. χαλνόν. It was the custom to consecrate in a temple whatever one foreswore the use of, thenceforward: διὰ χειρῶν for ἐν χειρὶ.

- 153 21. Μαράτῳ, i. e. τῶν ἐν Μαράτῳ πρᾶχθόντων.
 Ὁρμήσανταπολιτίαν, *engaging with zeal in political life.*
 23. μιστὸς ὢν, i. e. κομισθεὶς, *being satiated, weary of &c.*
 25. Οὐκ ἤμιστα, instead of μάλιστα.
 26. εὐφύιαν ἐνεῶν τῷ ἤτι, for ὁρῶν τὴν εὐφύιαν τὴν ἐν τῷ ἤτι.
 27. ὁον, as ὅ, (*quasi*).
 ἀντίπαλον, a figure borrowed from the games, in which antagonists of equal strength were matched together.
 29. Μηδων, instead of Περσῶν. The names are often interchanged.
- 154 1. ἀρχὴν, *the general command, ἡγεμονία.*
 8. ὑπολαμβάνων, i. e. Κίμων.
 9, 10. ἔλαβεν περιλόμινος. B. p. 297, Rem. 5.
 20. ὅθεν, *whence*; the antecedent of this relative adverb is Θεῶν, as *whence* in English may have for its antecedent either persons or things.
 22. τοὺς πελειοκουμένους, that is, the Persians shut up in Eion.
 26. ἀφιλήθη· ἀφιλιῦσθαι τι is to profit by a thing: πλείστον agrees with χρημάτων.
 30. καλῶς, *honorably gained in war.*
 32. Τῶν ἀφίλι, *he removed the fences from his fields.*
- 155 2. ἐφ' ᾧ, that is διῴων. Cimon provided a table at his house for the poor citizens, that they might live without working and be able to devote themselves exclusively to politics.
 5. Λακιαδῶν. According to Aristotle, Cimon provided these public suppers not for all the Athenians but for the members of his own tribe, the Lacian.
 9. τὰ ἱμάτια, *the outer garment*, which, being a simple cloak, was easily removed.
 11. κομψοῖς τῶν πινήτων, *the more respectable of the poor*: for κερματίων, see B. p. 267. F. p. 166.
 14. Οὐ Ἑλλήσιν. *For he did not so much send him routed from Greece, but pursuing him closely, before the barbarians could rest and halt, he sacked and subverted, &c.*
 18. ἄχρι, *as far as.*
 20. Ἦρχε, and other verbs of the same kind govern the genitive; ἄρχω has the same force as ἄρχων ἐμὶ, *I am commander, of an army*, for instance. They are also sometimes followed by the dative, as, ἡγίωμα αὐτοῖς, i. e. ἐμὶ ἡγίων αὐτοῖς, *I am a leader to them, I lead them.*

21. Ἐφορος, Καλλισθένης, *Ephorus and Callisthenes*, celebrated 155 historical writers, whose works are now lost.

25. πρὸς πλοῦσας, part. pres. of πρὸς πλύνω.

28. βιασθῆναι, instead of βιασθήσαν, 1. aor. opt. pass. of βιάζω.

30. ὡς δ' Ἐφορος, ἰσταρεῖ understood.

33. ἐξέπιατον, they escaped.

34. παραστιαγμένον, drawn up, in battle.

1. Τῶν δὲ πειζῶν genit. absolute; the land forces, literally, *shot* 156 forces or infantry.

1, 2. μίγα ἔργον..... ἀπέβασεν, it seemed to Cimon an arduous undertaking to force a landing.

8. διξαμένον, τοὺς Ἕλληνας understood.

9. συνέστη, from συνέστημι, ensued.

10. ἔπειον, 2. aor. act. of πίπτω.

12. χρημάτων, governed by γαμουσας, B. p. 268. F. p. 163.

15. παρεληλυθός, equivalent to ὑπερβαλλόμενος· τρέπαιον, equivalent to νίκη.

ἱππηγώνισατο, from ἱππαγωνίζεμαι, added another combat or victory; ἄλλον ἔτι ἀγῶνα μετὰ τὰς νίκας ἡγωνίσατο.

17. Ὑδρην, *Hydrus*. As no place of this name is to be found, Lubinus thinks that we should read Σύδρην, (*Sydra*) a maritime town of Cilicia. *Hydrus* however may be only a corruption of Cyprus, as Cimon sailed to that island immediately after his victory.

διὰ τάχους, instead of ταχίως.

19. στρατηγῶν, τῶν νικῶν understood. The order is, τῶν στρατηγῶν ἰδόντων οὐδὲν βίβαιον.

μετιώρως ἐχόντων, being in anxious expectation.

22. ἔργον, i. e. μάχη.

23. εἰρήνην, this peace, if it was actually concluded, was not an immediate, but remote consequence of the victory of Cimon.

23, 24. ἴππου δρόμον, four hundred stadia, according to the computation of Plutarch at the end of the life of Cimon.

25. Κυανίων. The *Cyanean* rocks were at the entrance of the black sea, and the *Chelidonian*, opposite the south coast of Lycia.

1. ἀνομοιότητας, inequalities. See Corn. Nep. Vit. Alcib. 1. 157 "Omnes admirarentur, in uno homine tantam inesse dissimilitudinem, tamque diversam naturam."

6. πιζόμενος, or according to some manuscripts, πιζομένους, corresponding with the following πιζούντος.

157 6. τὰ ἄμματα, a technical term in wrestling, signifying the opponent's arms around the neck.

7. οἷς ἦν, See Viger, p. 121.

10. Ἐτι μικρὸς ὦν, *being yet small, or while he was yet a boy.*

13. τῇ παραδῇ τῆς ἀμάξης, *in the track or passage of the wagon; the way in which the wagon was going.*

Μὴ τιθεμένον, τοῦ ἀνθρώπου or φρεσίνου understood.

15. πατάβαλον, ἑαυτὸν understood.

16. οὔτως, equivalent to αὐτοῦ οὔτως κειμένου.

23. σχῆμα, in reference to the appearance of the whole body, μορφή, to the countenance or face.

διαφθείμεν, ἔλγει understood.

24. αὐλοῖς δι. The construction is, αὐλοῖς δι φωνῶντος ἀνθρώπου τῇ στίματι τὸ πρόσωπον καὶ (even) τοὺς συνήθεις πᾶν μάλιστα ἀν διαγινῶναι.

26. λῦεν....συνᾶδεν, *that the lyre spoke and sang with him who used it.*

27. ἀποφρέττειν, τὸν αὐλῶντα, understood, i. e. τὸ τοῦ αὐλῶντος τόμα.

158 2. διαλίγισθαι. The Boeotians were derided by the Athenians, as inferior in capacity.

5. ἀλκμήν. Marsyas, who found the pipes which Minerva had cast away, and challenged Apollo to a trial of musical skill with him.

9. ἰξίσις, a technical expression, used of players who were hissed from the stage. It is here synonymous with ἰξιβλήθη.

τῶν ἑλευθέρων διατριβῶν liberal pursuits; (*artium liberalium, ingenuarum.*)

13. καθ' ἑαυτόν. See Viger, p. 633.

15. Εἶτα, strengthens the expression of a question, and shows sometimes astonishment and sometimes indignation.

20. τρεῦματι περιπίσιντος, equivalent to τρεβήντος.

22. μετὰ τῶν ὀπλων, whereby he escaped the disgrace of losing his shield,

24. περιβῆναι, a tropical expression taken from the act of crowning.

26. ἐν τοῖς καλοῖς, *in what was honorable.*

27. πανοπλίαν, the armour, of which the prize of bravery consisted.

29. ἐπίδοσις, a voluntary contribution to the state.

33. ἔρτυγος. Quails were, like cocks, trained to fight.

159 4. Αἱ ἵπποτροφίαι.... ἀρεμάτων, *his zeal in the rearing of horses for the games was famous, especially (καὶ) in the number of cars, or spans.*

6. Ὀλυμπιάδων, at Olympia, at the Olympic Games.

7. ὡς Θουκυδίδης. See Thucyd. Lib. VI. 16.

10. ἐν ᾠσμῳ, in a triumphal song, on the victories of Alcibiades.

11. ἡ νίκη for ἡ νίκη and Ἑλλάνων, are Doric forms, used often by the Attic lyric poets. See B. Introd., last paragraph.

δ μηδὲς, ἔλαχεν understood.

18. αὐξάνεσθαι, δόξῃ understood; to increase, in fame.

19. τοῖς ἄλλοις, in reference to his abilities and splendid accomplishments.

τιρὶ τὸν λόγον, i. e. τῇ τοῦ λόγου διδόντῃ.

20. ἀγωνίαι, public contests, in the forum.

21. Εὐπολῖς. Eupolis, a writer of old comedy.

22. Λαλιῦν, governed by ἄριστος · F. p. 175. obs. 2.: λαλιῦν and λίγναι are opposed to each other; as Pliny in like manner says, *aliud esse eloquentiam, aliud loquentiam*.

23. Περιθοίδης. Perithoedæ was one of the Attic δῆμοι.

25. ἀεὶ παρειῶν. Hyperbolus, constantly derided in the theatre, afforded sport to almost all the comedians.

26. κακῶς ἀκούειν, (male audire.)

28. ἐπιθυμῶν, that is, ὅτι ἐπιθυμοῖ.

29. τὸ ἐστραπεῖν, instead of τὸν ἐστραπεῖσθαι.

31. παραμυθεύμενοι, soothing, hence diminishing.

33. ἐν τῶν τριῶν. Either Nicias, Phæax, or Alcibiades.

1. τὰς στάσεις, the parties.

9. ἀγνοίας. The sense of this sentence may be seen in the following paraphrase: ἀπελωλέτων ἤδη τῶν πραγμάτων (τῆς πόλεως δουλοπείας) λογισμοῖς χρησάμενοι, οἷς πάσαι, ὅτι σώζεσθαι ἔτι ἰδύμενοι, οὐκ ἐχρήσαντο, συνέσαν ἤδη τὰς αὐτῶν ἀμαρτίας.

10. ἐργάν. Alcibiades, after his first banishment, had been placed in command of the navy. He was deprived of the place, because he had failed to fulfill all the expectations of the people, and thereupon betook himself to Bisanthe in Thrace.

11. ὑπερίστη, Antiochus, who in the absence of Alcibiades, and against his order, engaged the Spartan fleet and suffered a defeat.

14. ἐκ τῶν παρόντων, i. e. τῶν πραγμάτων οὕτω κακῶς ἔχόντων.

ἀνίφει, ἑαυτὴν understood; the same as ἀνιέλλεται, like a blazing light, alternately growing dim and renewing itself.

16. πρέττειν φεύγειν, for ἐν τῇ πρέττειν φεύγειν.

20. ἐπὶ, equivalent to ἐπὶ ἑαυτῷ.

- 160 23. *ὡς οὐκ*. The construction is, *ὡς οὐκ ἔσται* (*ἔξισται*) *Λακιδαιμονίους ἀσφαλῶς ἔρχιν τῆς Ἑλλάδος*, 'Athenaïan δημοκρατουμένων.
- 161 1. *πῶν καθιστώτων*, the existing organisation.
 2. *τιλῶν*, magistrates.
 4. *κἀκείνων*, i. e. τῶν τιλῶν.
 5. 'Αγιδι, *Agis*, the personal enemy of Alcibiades and king of Sparta.
 6. *Φαρνάβαζον*, *Pharnabazus*, the Persian governor in Phrygia.
 15. *ἔξισται*, issued out; from *ἐκπίπτω* ' *ἔξισται*, he fell or rushed out, would be a more correct reading.
 16. τὰ *ἱμάτια*, which he had cast into the fire.
 21. *ἐκ τῶν παρόντων*, as well as circumstances permitted.
 22. *ἐκθύει*, 1. aor. act of *κθιεύω*. She buried him in a town called *Melissa*; and we learn from *Athenæus* that the monument was in existence in his time. The emperor *Adrian*, erected a marble statue, and ordered an annual sacrifice to be made at the place, in honor of his memory.
 25. 'Αχαιῆς, a *δῆμος* of Attica near Athens, about fifteen hundred paces from the city.
- 162 1. *ὡς* *ἀντιζομένων*, that is, *τομίζοντες τοὺς Ἀθηναίους οὐκ ἀναζομένων*, &c.
 5. *ὅτι τῆς πόλεως*, to the danger of the city, if the battle should prove unsuccessful.
 τοὺς δὲ, i. e. Ἀθηναίους.
 12. τὰ ὄπλα, τῆς νῆος understood; the tackle of the ship.
χεῖνται τῇ τέχνῃ, i. e. τὰ δόντα κατὰ τέχνην ποιῶ.
 13. *ἰάσας*, that is, *ἀμιλῆσας*.
 20. τὰ πράγματα, i. e. the public property.
 21. 'Εσιφύετο, (*adoriebatur*) that is, *κατηγόρει*. *Cleon* took advantage of the unpopularity of *Pericles* to gain an influence over the people himself; the same *Cleon* that *Aristophanes* satirized.
 26. *εἰκουρῶν*, an expression borrowed from the prudent care of the mother of a family.
 29. *ἀνιλάμβανει*, i. e. *ἀφίλει*.
πληρουχίας. It was the custom of the Greeks to divide the conquered lands by lot among the citizens.
- 163 2. *ῥῥῶντες* i. e. *οἱ Πελαγονήσιοι*.
 3. *οὐκ ἂν*, *περὺβησαν*; i. e. τὸν πόλεμον οὐκ ἂν εἰς τσαῶντον χρόνον μῆκος ἔξισται. The war lasted more than 26 years.
 8. *οἱ περιόντες*, i. e. *ἐκ τοῦ λοιμοῦ*, those who survived the plague.

10. ἀνημιτρῶντο, *recalled*.

18. Οὐδῶς, is connected with the genit. τῶν ὄντων Ἀθηναίων.

μίλαν ἱμάτιον, *the black garment worn in mourning and on occasion of a prosecution.*

22. εἰ, instead of ὅτι.

24. ἀπὸ τηλικαύτης δυνάμει, i. e. καίποτε τηλικαύτην ἔχον δύναμιν.

25. ἰχθῶν, from ἰχθρα, not ἰχθρός · ἰχθρα ἀνήκιστοι, *an irreconcilable enmity.*

1. Ἐκ τούτου, after the battle at Ægospotamos in which Ly- 164
sander, in the twenty-sixth year of the Peloponnesian war, wholly destroyed the fleet of the Athenians.

2. οἷς πιστεύχοι. The order is, οἷς Ἀθηναίων πιστεύχοι, τούτους πάντας ἐξίλιμι · or πάντας Ἀθηναίων οἷς πιστεύχοι.

3. φρίσσειν, λίγων understood.

ἢ ἂν λάβῃ, (*quemcumque deprehendisset.*)

7. εὐπόρως, that is, πάντα τὰ πιστόδια ἔχοντες.

τοὺς δῆμοι, the democratical forms of government.

12. ἑαυτῷ, emphatically — *for himself*, not *for the Lacedæmonians*.

13. ἀριστίνδην, πλουτίνδην, (adverbial forms) i. e. οὔτε ἀριστῆς, οὔτε πλούτου λόγον ἔχων.

14. ἱσχυρίαις, the political associations which he had mustered together.

15. ξινίαις, the associations or clubs alluded to above.

19. Ἀλλὰ καὶ, *but rather, on the contrary.*

21. γύσαντες, like deceitful wine-sellers, who give good wine as a sample to taste, but measure out that which is bad and sour, (ὄξος).

Εὐδὺς, i. e. ἀπ' ἀρχῆς.

22, 23. οὔτε καὶ, as we sometimes use *neque* *et*.

23. τῶν πραγμάτων, i. e. τῆς πολιτείας.

9. τοῖς φυγάσι, the oligarchists, who had been banished from Samos. 165

τὰς πόλεις, i. e. τὴν τῶν πόλεων διοίκησιν.

11. παριστήσατο, i. e. ἔλι.

14. Μουνυχῶνες, *Munychion*, corresponding to the month of April.

15. ἐν Σαλαμῖνι, *near Salamis*. See Viger, p. 605.

17. φερόντων, that is, τῶν Ἀθηναίων.

20. ἑτέραν γνώμην, *another opinion*.

προθέσειν, ἐν τῇ τῶν συμμάχων συνουσίᾳ understood; ἑτέραν
λειψύεσθαι, *and that he should now propose a different counsel (γνώμην)*
or opinion in respect to them as unfaithful to their engagements.

- 165 22. *ώς*, strengthens the meaning of the adverb.
 27. *πάρῳδον*, the name given to what was chanted by the chorus in entering the orchestra.
 28. *ἤλυθον*, instead of *ἦλθεν* the original form of *ἰλιύθω*.
 29. *Περὶ* for *πρὸς*, *πάν* for *σὴν*, *αὐτὰν* for *αὐτὴν*, are Doricisms.
ἀγρεύειαν αὐτάν. According to Euripides, Electra was given in marriage by her mother to a needy peasant. This fortune of the princess and her royal house was compared by the hearers to the fate of Athens, once so renowned and now so fallen.
 30. *φαιῆναι, αὐτοῖς* understood.
- 166 9, 10. *συναρμάμινος*, more correctly *ἀρμάμινος* or *ὑπαρμάμινος*.
 10. *συναγανιάκτησιν, Καλλιζίῃ* understood.
 16. *ἱστός*. It was considered a point of modesty or decorum to carry the arms wrapped in the cloak.
ὅτι τύχοι, because he seldom wore a cloak.
 17. *Ἐπί*, (*siquidem*.)
 18. *γυμνός*, with under-clothing alone.
 18, 19. *εἰ μὴ εἴη*. The Optative sometimes expresses an action that may be repeated.
 22, 23. *ἀπὸ τοῦ προσώπου*, from the expression of his countenance.
 25. *Χάρις*. Chares, a general in ill repute: *ὄφρῦς*, like the Latin *supercilium*, supposed to be the seat of haughty disdain.
λίγοντι πρὸς, i. e. σκώπτουσι εἰς τὰς τοῦ Φωκίωνος ὄφρῦς.
 2. *Σφήττιος, the Sphettian*; Sphettos was an Athenian *δῆμος*; *Ρο-
 167 lyucclus*, one of the orators of the day.
 3. *ρήτωρ*, expresses rather rhetorical skill, *εἰσιῶν δυνάτατος* persuasive power, as a speaker.
 6. *ἀσπίμα, i. e. ἡσυχῇ*.
 9. *ἀντιῖμῳπον*, equal to *ἴσθην* * *πίστιν*, i. e. *δύναμιν εἰς τὸ πείθειν*.
 11. *ἱστῶν*, such for instance as Chares. The rapacious conduct of the troops and their commanders was a subject of general complaint among the allies.
 14. *εἰ δὲ, i. e. ἐπὶ*.
ὡς αὐτούς * *ὡς* is used for *πρὸς*, with persons.
 16. *κατῆγον, 2. aor. act. of κατέγω*.
 17. *τῶν Ἀθηναίων*, genit. absolute.
ἱκπιπόλιμωμένων, i. e. εἰς πόλεμον καταστάντων.
 19. *ῥημίνων*, perf. pass. part. of *αἰρίω*.
κατάπλιοντι, 1. aor. act. of καταπλίνω, F. p. 76. Exc. 2.

19. *πρωτον μιν* · these words refer to 'Ως δ' *ὅκ* below. 167
21. *ισχυρεῖς*, *zealously*; *τὰς διαλύσεις*, *the conditions of peace offered by Philip*.
22. *ἀντιπρὸςαντος*, i. e. *ἀντιλιξαντος*, or *ἀντιτίσαντος*.
ἐμθέτων, part. perf. mid. of *ἵσθαι*.
24. 'Εγὼ γι ἔρξαι · γι affirms the question, strengthening the assertion of the interrogator. *I dare*, replied Phocion, *even though I shall govern you, in case of war, and you me in case of peace*.
28. Ω *τᾶν*, see Gr. and Eng. Lex. under Ω *τᾶν*.
29. Οὕτω γὰρ, *ἔαν νικήσωμεν* understood.
30. πᾶν δινόν, that is, πᾶς κίνδυνος. The justness of Phocion's fears was confirmed by the events, as the fatal battle of Cheronæa followed these transactions.
31. 'Αλιξάνδρῳ. Phocion was sent ambassador to Alexander after the accession of the latter to the throne.
2. *εἰπὼν*. The construction is, *καὶ εἰπὼν πολλά εὐστόχως καὶ 168*
πρὸς τὴν φύσιν καὶ βούλησιν 'Αλιξάνδρου.
3. *ταῖς πράγμασιν*, *τῆς 'Ελλάδος* understood.
4. *ἢ τι* *αὐτὸν*, a euphemism for *εἴ τι πάθῃ*, as in English, if any thing should happen to him.
αὐτὸν, i. e. 'Αλιξάνδρον.
11. Τὸ *ἴσται*, *what is admitted to be true with respect to the presents (χρημάτων)*, is, &c.
- 13, 14. τί δή ποτε, *cur tandem*.
19. *ὁ δὲ*. There is a slight irregularity in the construction here. After *τὴν μὲν γυναῖκα* should have followed *τὸν δὲ Φωκίωνα ἀνιμήσαντα*.
24. *ἐβφημῶν*, a strong expression of dissent; in Latin, *bona verba, quæso*; in English, *God forbid*.
25. Καὶ μὴν, *and yet*. Phocion would say, that to live contented with less was to be a better man.
26. Τὸ δ' ὅλον, instead of τὸ δ' ὅλον *εἰπῶν*, *in a word*.
27. *ἀπακύνειν*, 'Αλιξάνδρῳ · *διαβαλῶ* *πόλιν*, *I shall bring into suspicion with the city*.

After the death of Antipater, his son Cassander, and Polysperchon 169 the guardian of the Macedonian king Aridæus, strove to acquire severally the possession of Greece. Phocion being accused by the people, at the instigation of Polysperchon, of treasonable attachment to Cassander, was deposed from the rank of commander, and delivered over to the people for trial by Polysperchon.

169 1. εἰς Ἀθήνας. They had been to the camp of Polysperchon to justify themselves.

5. τὸ θιάτρον. The public assemblies were often convoked in the theatre.

ἄτιμον. Those pronounced infamous for certain crimes, lost all civil privileges, among others, that of voting.

7. ἀλλὰ παρασχόντις, but throwing open (ἀναπισταμένον παρασχόντις) the tribunal and theatre to all of either sex.

10. ἐκίνοις, i. e. Ἀθηναίοις. Polysperchon here cajoles or rather derides the Athenians, by calling them free and independent.

17. τῶν πολλῶν the mass, the mob.

22. μὴ ἀκούσαντις, that is, εἰ μὴ ἀκούσαντι.

25. τούτους δ', his fellow prisoners.

170 1. Ἀγωνίδης. The person who had denounced Phocion to Polysperchon.

11. στρεβλώσομεν. The rack, usually applied only in the case of slaves, was sometimes also made to precede the death of citizens.

14. Ἐπικυρωθὲντος ἀποδοθείσης. The decree being decided (that is, that it should be death without the torture) and the vote put.

16. στυφανεσόμενοι, as after a victory.

22. οἱ ἄλλοι, i. e. καταδικασθέντων.

24. τὸ δὲ Φωκίανος. The sentence would have been more accurately expressed thus, τὸ δὲ Φωκίανος πρόσωπον ἰφαίνετο οἷον ὅτι στρατηγῶν (as a commander) ἐκ' ἑκκλησίας προὔπτεμνιτο (escorted), ὃ βλίσσαντις, ἰθαύμαζον, &c.

28. "Οτι, in the beginning of a subject instead of τότε.

171 2. οὐκ ἔφη (negavit), he refused.

3. ἑλκῆν, a weight, and especially the weight of a drachm, which was the usual portion for those who were condemned.

5. δωρεὰν (gratis), for nothing.

6. τὸ περμάτιον, i. e. τὰς δώδεκα δραχμάς.

7. τῷ Διῷ, in honor of Jupiter.

9. τοῖς στυφάνουσιν, as mourners.

13. μὴδ' ... ἱερτάζουσιν that the city celebrating a festival had not refrained that day and kept pure from a public execution.

15. Οὐ μὴν ἀλλ', on the contrary.

ἡγωνισμένοι. The order is, ἴδοξε τοῖς ἑχθροῖς, ὥσπερ ἐνδύσσοιτο ἡγωνισμένοι (as if they had inadequately pursued the race of passion and cruelty), καὶ τὸ σῶμα, &c.

22. *χῶμα κινόν*, a cenotaph.
24. *παρὰ τὴν ἱστίαν*, by the hearth. 171
23. *αὐτοί*, i. e. *οἱ Ἀθηναῖοι*.
3. *μικροῦ δύν*, almost, literally, wanting little. 172
4. *εἰς τοῦτο*, i. e. *τὸ λῡγῖν*, the art of speaking.
9. *Εἰπόντες, ῥῆσιν τινα* understood.
- μιταλαζόντα*, like *φάναι* above, is construed with *λῡγῖται* at the beginning of the sentence.
13. *πρόστι*. The construction is, *πισθίντα δὲ ἔσεν κλέμου καὶ χάριτος πρόστι τῷ λόγῳ ἐκ τῆς ὑποκρίσεως*.
13. *μικρὸν καὶ τὸ μηδὲν*, little or nothing, a hyperbolical expression.
15. *Ἐκ τούτου, χρόνου* understood.
19. *συνάπτειν*, (*continuâsse*) to have passed in succession.
20. *ὥτις αἰσχύνῃ*, so that it should not be possible for him through shame to go out, even though he much wished it.
21. *ᾠρηται κοινὰ*, he engaged in public affairs.
- Φωκικοῦ*. The Phocian war was waged on account of the plundering of the temple at Delphi, between the Phocians on the one hand and the Bœotians, Locrians, and Thessalians on the other. Ol. cv. 4.
25. *περίβλιστος ἦρθη*, a stronger expression for *περίβλιστος ἰγίνετα*.
29. *ὅτι ἴσθιν*, that they had to contend with an illustrious man.
1. *Ἡ φανερὰ*, instead of *φανερὸν ἦν ὅτι ἡ πολιτεία Δημοσθένους ἦν* 173
(it was plain that it was the political system of Demosthenes) *οὐδὲν ἴσθιν*.
3. *ἰφ' ἑκάστῳ*, on every occasion.
6. *δικατος*, i. e. *αὐτὸς μετ' ἑννία ἄλλων*, he himself with nine others.
8. *Οὐ μὴν*, (*nec tamen*) nor indeed.
10. *τοὺς περὶ Αἰσχύνην*, not only signifies, those about *Æschines*, but *Æschines and his company*.
- Φιλοκράτην*, or, according to some copies, *Φιλοκράτη*.
13. *βασκαίνων*, i. e. *ὕπὸ βασκανίας*.
19. *ἑξερμῆσι*, equivalent to *ἐκίνησι στόλον ἐκτίμειν ὁ Δημοσθένης*.
24. *συνίστησι*, united them all in one confederation.
26. *πολιτικῶν δυνάμειν*, municipal troops.
27. *τοῖς ξῖναις*, mercenaries.
31. *ὁ μίγιστος*, i. e. *χαλιτώτατος*.
34. *ἰδοικιμῶντας*. The Thebans at this time enjoyed great military reputation in consequence of the battles at Leuctra and Mantinea.
2. *εὐεχαστομύμους*. The Thebans had lately received great bene- 174
fits from Philip after the Phocian war.

- 174 5. διαφορῶν. The order is, καὶ μάλιστα τῶν πολυμικῶν διαφορῶν (the hostile feuds) ταῖς πόλιν πρὸς ἑλλήλας ἀναξαινομένων ἐκείστοι (being exasperated mutually) ταῖς ἀψιμαχίαις διὰ τὴν γειτνίασιν (by skirmishes arising from vicinity.)

9. ἐν μίση, i. e. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

10. Θεβαίων ἔχισθαι, to adhere to the Thebans.

μιστριώσαι, i. e. ἰσάρας, (ad spem erigens) encouraging.

13. Τὸ συμφέρον, viz. the advantage of avoiding war and remaining at peace with the Macedonians; the Thebans having suffered severely in the Phocian war before their union with Philip.

20. καλὸν, opposed to συμφέρον.

22. ἐλθὴν, in anxious expectation.

25. Βιωτάρχαι. The heads of the Bœotian deputies assembled in Thebes.

ἐκκλησίας. The order is, διοικῖσθαι τι οὐδὲν ἦτορ τὰς ἐκκλησίας τὰς Θεβαίων ἢ τὰς Ἀθηναίων.

30. ἀμολογούμενοι, that is, ὅμοιοι, corresponding.

31. ἔχιστο λιπών. See Viger, p. 349. F. p. 178.

175

1. κωμάσας, marching insultingly.

2. ψηφισματος. These, the first words of the decree for the war proposed by Demosthenes, happen to form an Iambic tetrameter; hence πρὸς πόδα διαίρων (dividing by the measure) καὶ ὑποκρούων (and beating time with the foot.) — Παιανίδης, of Pæania, a demos of Attica.

8. κίνδυνος. The order is, ἀναγκασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἀναρρίψαι (to incur) τὸν κίνδυνον ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας καὶ τοῦ σώματος.

9. ἀτυχίας, the defeat at Chæronea.

12. τιμῶν διατίλει, continued to honor him. B. p. 297. F. p. 178. obs. 3.

14. ὄστιν, i. e. τῶν ἐν τῇ μάχῃ πεπτακέντων.

15. ἔπαινον, the eulogy usually pronounced over those who had fallen in battle.

17. μεταμίλισθαι, though here used without, is commonly used with a preposition, as ἐπί.

19. Ἀντίπατρος καὶ Κρατήρως, Antipater and Craterus, generals of Alexander, who succeeded him in the European part of his monarchy.

20. οἱ περὶ τὸν Δημοσθένην, Demosthenes and his friends.

22. γραψάντος, τὸ ψήφισμα understood.

24. Φυγαδάρης, the Hunter of the fugitives.

Θούριον, Thurium, a Grecian colony in Lower Italy.

31. *Ἰπιδιν*, *endeavoured to persuade*. 175
32. *ὥς*, that is, *λίγων*, *αὐτὸν οὐδὲν δυσχερὲς πείσισθαι*.
ἔτυγχανεν ἰωρακῶς κατὰ τοὺς ὕπνους, *he had seen in his sleep*.
2. *κατίχων τὸ θίατρον*, that is, *τοὺς θιατὰς εὐφραίνων*, so that he 176
maintained his place on the stage.
3. *χορηγίας*, the wardrobe and other articles necessary for the representation, which the Choregus was obliged to furnish.
4. *ἀναγλίψας*, *Δημοσθένης* understood.
5. *οὔτι* *ἴπισας*, *thou hast never persuaded me* to think thee what thou appearedst in the play.
8. *τὰ ἐκ τοῦ Μακεδονικοῦ τρίποδος*, *the truth as thou hast it from the Macedonian tripod*, the command of Antipater.
9. *ἰπίσχις*, instead of *ἰπίσχιθι*, from *ἴπιχον*.
12. *δακῶν*. The pen contained poison.
17. *ἀνακυκλῶν*, *repeating*.
20. *Οὐκ* *Κρίοντα*, *Delay not now to play Creon in the tragedy*, who in the *Antigone* of Sophocles gives command to leave the body of Polynices unburied.
22. *ἴτι ζῶν*. Because the presence of a dead body rendered a temple impure.
23. *τῷ Ἀντιπάτρει*, i. e. *ὑπὸ τοῦ Ἀντιπάτρου*.
24. *ὑπολλίπεται*, perf. ind. pass. of *ὑπολείπω*.
25. *τῷ*, dat. sing. of *ὁ, ἡ, τὸ*.
πρὸς τοῖς, used as a substantive with *τῷ*, governed by *ἄμα*.
- F. p. 187. 1.
26. *παρελλάξει*, equivalent to *παρμηΐψαι*.

LETTERS.

1. *Ἑσπῆς*, from *ἑσπῆς*. 177
καταλαβίῃ, here signifies to *find*.
3. *παρὰ τοσούτοις*, *almost*.
ἑσπᾶς, from *ἑσπᾶς*.
4. *γῆς*, 2. aor. subj. of *γίγνωσκω*.
δύναται, *can do*, or *avails*.

177 8. ἀποθηρεῖ, *make fierce or savage*; the verb in the singular agrees with ταῦτα, neuter plural.

9. ἀποθηλύνει, *make effeminate*.

10. φάλουε, governed by ποιῖ understood.

11. βούλι, Attic for βούλη.

13. φιλοσόφου, εἶπον understood.

ἴνα, *where*.

15. κακία, ἐμβαίνει τῇ ψυχῇ understood.

Ἀμπιον and Φιλομοσχus names of Peasants.

178 1. ἐμπιστεύσα, from ἐμπίσταται.

3. ἐνχ εἶον, *it is not possible*.

4. πέρουεν, instead of πέρουσι, the υ being added because the next word begins with a vowel.

Δένουσεν, 1. aor. imperat. act. of δαινίζω.

5. μιδίμνουε, from μιδίμνος, a measure containing about five pecks.

ἴχοιμι, equivalent to δυνάμην.

7. λῶϊον, literally *better*, it here signifies *more*.

8. σπινὸν τοῦ καιροῦ, equivalent to σπινὸν καιρόν.

10. ἀνίλωντο, a form of malediction, (as in Latin, *male pereat*,) *may he be destroyed*.

11. ἀναβοήσας, literally, *crying out*; it here signifies *crowing*.

13. βαθύπλουτος, ἀθροως understood.

15. χιῖρε, governed by κατὰ understood.

18. παριστάται, from παρίστημι.

19. Θιάτρον, where the people frequently assembled to deliberate on public affairs.

προελθόντες, agreeing with δῆμος, a collective noun.

20. Μισούσης τῆς χειρονομίας, *in the midst of the voting*, which was by the holding up of hands.

21. φάσμα, *the dream, or vision*.

23. ψυδίστατα. Dreams or visions seen during the Autumn months, in which the leaves were falling, were believed to forebode some evil.

Ἀμπελιον and Εὐεργus names of Peasants.

179 1. Πολύς, *severe, rough*.

τῆτις, see Gr. and Eng. Lex.

4. ἐνιδος, ἐστὶ understood.

7. ἔξον, from ἔξω, distinguished from the verb ἔξω by the accent and breathing.

8. ὅσον οὕτω, immediately.
 9. ἐκρίμαντε, from κριμάννυμι, or κριμάω.
 πτρεῶν, see B. p. 270. F. p. 166.
 10. ἐχόμεναι being held or retained.
 εἰλημμένοι, being caught; from λαμβάνω.
 11. ἀπίσταλλα, from ἀποστίλλω.
 12. ἀγαθόν, ἰστί understood.
 φθονούντων, instead of φθονίσαντων.
 πονηροὶ τῶν γειτόνων, wicked neighbours, literally, the wicked of
 neighbours

Philocōmus and Thestylus, inhabitants of the country.

15. ποθῶ, contracted form of ποθίω.
 16. τ' ἄλλα ὅσα, other things in which.
 20. ἐπιτηδεύς, μάλλον understood.
 21. τὰ πολλὰ, often; εἶσω πυλῶν, i. e. ἐν τῇ ἄστει.
Gamochæron and Phagocætes, names of parasites.
 1. Ἐθιάσω, 1. aor. mid. of θιάσμαι.
 ὅ, who (lives), τὴν οἰκίαν ἔχων, understood.
 4. κυμβαλισμόν. It seems that barbers attracted custom to their
 shops by all kinds of buffoonery.
 7. περιθίς, putting around me.
 9. ἐν αὐτῷ τούτῳ, in this very thing.
 10. παρὰ μέρος, partly, in part.
 11. πολλαχοῦ, in some places, πελλαχοῦ, in other places.
 13. κατὰ τὸ εἰωθός, according to custom, as usual.
Πασίωνες, οἶκον understood.
 16. τριχῶν, see B. p. 270. F. p. 166.
 17. ἀπερρίψωσα, from ἀπορρίζω.
 18. ἀλιστήριον, κουρία understood.
 19. παίζουσι, i. e. παίζοντες ποιοῦσι.
 ταῦτα, the same.
 20. ἐτόλμησε, παίζειν understood.

POETICAL EXTRACTS.

Homer, (from whose writings the four following extracts have been made) was, according to Plutarch, an Asiatic Greek, a native of

- 183 Smyrna, to whom his mother gave birth on the banks of the river Meles. The age in which he lived is not certainly known, though some suppose it to be about 168 years after the Trojan war, or according to others, 160 years before the foundation of Rome. A

The best editions of Homer now extant are those of Clarke and Wolfe; the text of the latter being received as the standard.

The parting of Andromache with Hector, who was going to a battle, in which he perished, has always been deemed one of the best, most tender, and pathetic of all the passages in Homer's *Iliad*.

1. φανίσας. Hector had been conversing with Helen, in the house of his brother.

8. Εἰ δ' ἄγε. The precise signification of εἰ in this place is uncertain; the phrase is probably elliptical; εἰ δὲ βούλῃσθε, *if you please*.

10. γαλῶων, Παλάμους or Δόμους understood.

11. Ἀθηναίης, ναόν understood.

18. πύργον, one of the towers in the wall, from which a view could be had of the field of battle.

20. ἀφικάνει, the present tense for the aorist.

21. Μαινομένην, is used of any excessive passion; here of grief and care.

22. Ἥ for ἦφθ from ἡμί.

25. ὧ for ταύτῃ, *there, on that spot*: διεξίμιναι for διεξίνααι; B. p. 193.

- 184 28. Ἡσιῶν, the nominative case is not strictly grammatical. The connexion requires the genitive, but such a license is common.

Ὑπὸ Πλάκῃ. Πλάκας (feminine), the name of a mountain in Asia Minor. The city Thebe at its foot was called ὑποπλακίη, to distinguish it from others of the same name.

30. ἔχιδ' (ἔχιδε) Ἐκτορι, equivalent to ἄλσος ἦν Ἐκτορος.

35. Ἀστυάνακτ', honoring the father in the name of the son. This manner of giving proper names to children, derived from any place, accident, or quality belonging to them or their parents, is very ancient, and was customary among the Hebrews. The Trojans called the son of Hector Astyanax, because his father defended the city.

38. Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ, for ἐνὶ φεῦ αὐτῇ, *she seized his hand*, as it were *growing to it*, for this is the literal meaning of ἰμφύεμαι.

43. ἀφαιμαρτύση, i. e. σοῦ στερηθείση.

δύναι for δύναι.

44. ἰπίσσης, aorist of ἰφίσσω, see ἴπω, B. p. 217: ἰπισπῶν τὸν πόντον, *to follow, to hasten after death*; equal to θανῆν or ἰλίθαι.

46. Ἀχιλλεύς. In the first year of the war against Troy, Achilles 184 laid waste the neighbouring regions.

51. ἐφύτισαν. It was the custom to plant about tombs only such trees as *elms, alders, &c.* that bear no fruit, as being most suitable to the dead. Trollope.

54. οἱ μὲν, instead of οὗτοι μὲν. The seven brothers whom I had at home, they all (οἱ μὲν πάντες) in one day (ἐφ' ἡματι) entered within the realm of Hades.

57. Μητέρα, i. e. with regard to my mother; accusative absolute.

58. Τὴν instead of αὐτήν.

διῷξ', instead of διῷξο, into the Grecian camp, which was stationed before Troy. Troll.

60. βάλ' Ἀρτιμῖς. The Greeks ascribed all sudden deaths of 185 women to Diana. In the same manner, the sudden deaths of men are ascribed to Apollo. Troll.

62. θαλαρῆς παρακοίτης means properly *blooming spouse, (virens, florens.)*

63. πύργῳ. This tower was built upon a part of the battlements, where the ascent to the city was less steep, and the wall more open to the attacks of the enemy: Troy, with its citadel, Pergama, was situated upon one of the lower ridges of Mount Ida, and fortified by a wall, fabled to have been raised by Apollo and Neptune. From behind, the city was overhung by the lofty promontories, Gargarus and Lectum; on the former of which was the altar of Jupiter. In front lay an extensive plain, gently declining towards the Hellespont, and watered by the Simois and Scamander. At a short distance from the Scæan gate, in the direction of the ships, was a little hillock or watch tower; and near it the ἱερνὸς, or *fig tree*; v. 65. Troll.

64. θάιης, subjunctive for θάιης, and this for θῆις.

66. ἀμεινός, accessible.

67. ἐπιτρέσανθ', ἀναλαίνων καὶ ἐπιδραμεῖν understood.

70. ἴσῃσι, second aorist of the irregular verb ἴστω.

διοσροπίων εἰδὼς, skilled in prophesyings.

75. Ἀἷ τι, is equal to εἷ τι.

νόσφιν ἀλυσπάζω πολέμοιο, if I wander far from the war.

76. ἄνωγεν, ἀλυσπάζειν, understood.

ἴμιναι, see line 25, in the note.

78. ἴμὸν αὐτοῦ. ἴμὸν supplies the place of a genitive (ἴμου), with which αὐτοῦ is in apposition.

185 79. Εἰ γὰρ. The particle γὰρ is here elliptical, and may be translated *although*. Troll.

81. ἱμμιλίω, Gen. ἱμμιλίας, Ionic -ιω, Contr. -ω.

84. εἴ κεν πίσιον, (*qui forte occubuerunt.*) The optative here has a potential signification.

86. σι. F. p. 255. B. p. 83.

87. ἱλιύθερον ἡμας, that is, ἱλιυθερίαν · ἀπούρας, see Lexicon.

88. πρὸς ἄλλης, (*aliā jubente,*) at the command of another.

91. Καὶ ποτὶ τις εἴπῃσιν (εἴπῃ), the subjunctive often thus expresses probability; *then, haply, some one may say.* — καταχίουςαν δάκρυα.

92. ἀοιστιύσις, B. p. 155. F. p. 240.

186 95. δούλιον ἡμας for δουλεία. The construction is, ἀνδρὶς τοιοῦδε (capable) ἀμύνειν, &c.

98. ἐρίζατο. This form of the middle voice is not unusual, in which the direct action is done on the agent himself, but in reference to another person. Troll.

106. πῶλ. We must understand τὸν δι' υἱὸν Ἰλαβι · πῶλι from πάλλο.

108. δῆ. This is often used with the imperative to strengthen its force. The construction here is, *δοτε καὶ τότῃ παιδα ἡμὸν γίνεσθαι ἀρεπρία, δεσπε καὶ ἐγὼ (ἀρεπριότης υἱί.)*

110. ἀνάσσειν, governed by δότι.

111. Καὶ ποτι, &c. See v. 91.

112. ἀνόντα, governed by εἴπῃσι.

113. χερσίν, opt. aor. pass.

119. ὑπὲρ αἶσαν, contrary to fate.

121. ἐπὶ τὰ πρῶτα γίνεσθαι. The idea was very generally imbibed, in early times, that the period of a man's life was fixed at the time of his birth. It may be proper here to observe, that the true Homeric notion of *Fate*, is that of an original purpose of the almighty power of Jupiter. Troll.

124. ἐπείχασθαι, literally, *to approach*, or *to attack*, hence *to undertake* or *be busy about a thing*.

125. ἱγγιγνάσκειν, the poetical form for ἱγγιγνάσκει.

187 128. Ἐντροπαλιζομένη, repeatedly looking back.

131. γόνιν in this verse is, according to some grammarians, a syn-copated form of ἰγίασιν, ἰγίαν: and according to others a 2d. aorist, ἰγόν, with omission of the augment.

134. *μιν*, though short, is made long by being in the *arsis* of the foot. 187

II. 3. *Οὐλύμποι*, the summit of a chain of mountains in Thessaly which the ancient Greeks made the abode of the Gods.

4. *σφ'*, that is *σφι*, for *αὐτοῖς*.

Ἰδοὶ δ' ὑπήκουον πάντες, a tmesis for *ὑπήκουον*, they obeyed (his summons.)

8. *διακίρσαι*, ancient form of the aorist from *διακίρω* (like *ἔρσω* from *ἔρω*, *κίλω* from *κίλλω*.) To cut off (*διακίρσαι*) a command (*ῥπος*) is to disobey it. Jupiter does not immediately announce his decree, but implies it in the punishment denounced. In the tenth verse, however, he proceeds *ὅν δ' ἂν ἰγῶ*, as if he had previously said *μή τις Σιῶν ἀρηγίτω*, &c.

9. *Αἰνῶτ'*, *acquiesce*.

10. *ἰθίλοντα*, must be construed with *ἰλθόντα*, in the next line; *voluntarily coming*.

14. *βέρεθρον*, an abyss; it was also written *βάρεθρον*, whence the Latin *barathrum*.

15. *πύλαι*, the gates which separate *Tartarus* from *Hades*.

17. *ἴσιθ'*, instead of *τότι*.

18. *Εἰ δ', ἄγε*. See above, p. 183.v. 8. : *ἰῖδιτι* is here put by poetical license for *ἰῖδητι* in the subjunctive mode.

19. *Σιεῖν*. There are many different opinions respecting this chain 188 of Jupiter. The more general belief of the ancients was, that it meant the sun. It seems more probable, and certainly more consistent with the natural simplicity which pervades his writings, that Homer meant no more than the plain signification which his words convey. Troll.

21. *ἰξ οὐρανόνθεν*, a common pleonasm of the preposition.

23. *ὅτε δὴ καὶ ἰγῶ*, but when I, in my turn (*καί*).

24. *ἐρύσαιμ'*, *σιεῖν* understood. The preposition *σὺν* is often thus omitted before *δοτός*.

25. *περὶ ρίον Οὐλύμποιο*. Olympus is here represented as detached from the earth, a separate celestial region.

28. *ἀπὸν ἰγίνοντο σιωπῇ*, equivalent to *ἡσυχίαν ἤγαγον σιωπήσαντες*. The expression *ἀπὸν ἰγίνοντο* is of uncertain construction, and was obscure even to the ancient grammarians.

29. *κραιπρῶς*, angrily, in a threatening manner.

III. 6. *σὺν τούχισι*, that is, armed as we are.

11. *ἄκλαυτος*, that is, not yet honored with the solemn lamentation over the dead.

188 13. *μῆτιν*, for *μῆτιν*, from *μῆτιμι*.

189 14. *καταλήθοντ'*, that is, *οἱ ἄλλοι*.

Εἰ κῆθι, *Although others of the dead (τῶν θανόντων) are forgotten in Hades, yet will I even there, &c.*

16. *παῖνον*, a hymn of victory.

20. *μῆδιτα*. *Μῆδισθαι*, like *παῖν*, *λίγειν* &c. governs two accusatives, one of the person and the other of the thing.

24. *τεύχε'*, the arms of Hector.

25. *τῶ*, the horses.

26. *Τοῦ κούρσας*, equivalent to, *ἦν (ἰκινύτο) πόνοις, τοῦ ("Ἐκτορος) ἱλκυμένον*.

27. *πίλιντο*, i. e. (*προσπιλάζοντο*) *ταῖς κούραις*.

30. *Ὀ*, &c. Hecuba, Hector, and many others had, from the walls of Troy, witnessed the battle between Achilles and Hector.

35. *Τῇ δὲ ἄκρῃ*, it was most like that (which would have arisen), if all Ilium had, from its summit, been wrapped in flames.

39. *κατὰ κόπρον*, i. e. simply in the dust.

41. *Σχίσθε*, hold off, forbear.

190 43. *Δίσσωμ'*, 'na understood, as in v. 75.

48. *τηλεπόντας*, (*virentes*), properly applied to plants, as in E. P. v. 55.

52. *Τῇ*, instead of *οὕτως γάρ*.

55. *ἱζήχε*. Here the lamentations of the mother of Hector begin. *γόνο*, lamentation, Ionic genit. of *γῶος*.

56. *τί νυ βίωμαι*, why do I live? *βίωμαι* from *βίωμι*, which is equivalent to *βαίνω*, go, that is, live. Some grammarians however explain it as derived from *βιώσσομαι*.

57. *ὃ μοι*, for *ὅς μοι*.

58. *πιδέσκω*, for *ἐπίδω*, wert.

60. *Διδίχατ'*, from *δίχομαι*, with strengthened reduplication; *regarded, honored*. The verb *τίω* is often used in a similar sense.

61. *Ζωὴς ἰὼν*, hadst thou lived, *ἦσθα (ἦς) καὶ (ἄν)*, thou hadst been.

κηχάνει, not now pursues, but, having pursued, possesses, sieges, oppresses you.

69. *λοιτρά*. Warm baths were much used by the ancients, and were considered particularly refreshing after any exertion or fatigue.

70. *ὃ μιν*, instead of *ὅτι μιν*.

77. *Στήθεσι*, is added, as a farther explanation of *ἐμοὶ αὐτῇ*.

79. *Αἱ γὰρ ἱπες*, far from my ear be the tale.

81. *πρὸς τὸν πόλεμον*, to the battle-field.

190

82. *ἀγχοπέρας*, that is, *τοῦ μίνους*. Andromache calls Hector's courage *ἀλγεινὴν*, on account of its leading to his destruction.

191

83. *ἣ μιν ἔχισα*, which possessed him.

84. *τὸ δὲ μίνος*, that is *τῷ ἑαυτοῦ μίνος*.

85. *μαινάδι ἴση*. Compare v. 21. p. 183.

92. *ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν*, (*animam efflavit*), literally, poured out his soul or life.

93. *Τῇλει*. In the violence of her fall, the ornaments worn on the head by Andromache were thrown to a distance.

94. *Ἀμπυκᾶ*, used to tie back the hair that grew on the fore part of the head ; *κιχρύφαλον*, a veil of net-work, which covered the hair when it was so tied ; *ἀναδίσμην*, an ornament to tie back the hair that grew on the temples. *Κρηδισμὸν*, a fillet, perhaps embroidered with gold, which bound the whole, and completed the dress. Troll.

95. *Χρυσίη*, the standing epithet of Venus, which may be rendered brilliant.

99. *ἀτυζομένην*, (*percussam, mente alienatam,*) i. e. *οὕτως ἀτυζομένην ὥστε ἀπολίσθαι*.

100. *ἄμπνυτο*, from *ἀναπνίω*.

101. *Ἀμβληθὴν*, with deep sighs,

105. *τυτθὸν*, for *τυτθὴν*, by a poetical neglect of the gender.

106. *ὤφιλλε*, for *ὤφιλε*.

114. *ἀπουρίσσουσιν*, from *οἶρος* (Ionic for *ἕρος*) instead of *ἀφορίσσουσι*.

115. *παναθήλικα*, deserted by all his equals.

116. *ὑπὸ μνήμῃ*, hangs down his head, is sad.

192

119. *τυτθὸν*, is used adverbially with *ἐπίσχιν*. These aorists *ἐπίσχιν* and *ἰδίνην*, indicate an oft repeated action.

121. *ἀμφιθαλὴς*, literally, *omni ex parte florens* ; hence it generally signifies *one whose parents are both living* ; (*patrimus, matrimus.*) Troll.

123. *Ἐπὶ οὕτως*, go thus beaten.

125. *Ἀστυάναξ*. Andromache here applies her observations more immediately to herself. Troll.

126. *ἴδισκε*, from *ἴδω*, as *εὐδισκε*, in the next line but one, from *εἶδω*.

127. *νηπιαχιών*, playing in the manner of boys.

129. *Θαλίαν*, delicacies.

135. *κίονται*, for *κῶνται*.

137. *κηλίφ*, to be read as a dissyllable.

138. *σόνγ'*. Costly garments burned with the dead body rendered

192 the obsequies more honorable. Hector, who has fallen into the enemy's hands cannot thus be honored; but the burning of his garments before the Trojans (πρὸς, ἱμπεροῦν) will do honor to his name.

193 IV. 2. Τῇ instead of ἧ, *where*: ἐν for ἐν αὐτῇ, or absolutely for ἱερῶν.

3. καθίστατο, instead of καθιῖτο, and this for the more common form καθῆντο.

12. ἐφ' οὐνοῦ, δῶμα understood.

16. Μνησάι πατέρι σιῖο. This speech of Priam to Achilles has been admired in all ages for its affecting simplicity and pathos, and its natural representation of the sorrows of the afflicted father. Troll.

194 31. αἰδῶτο θεούς. The person of a suppliant was looked upon as sacred, and under the protection of the gods. Troll.

35. πατέρι, genitive of the cause.

39. ἄλλοι. It would have been more agreeable to usage, if ἄλλοι had preceded πατέρι, as well as Πάτριον. See v. 57.

41. τισάρεται, *was satiated*. This verb was originally used of pleasant things.

42. χιρὲς, taking him *by the hand*, like λαβὴν χιρὲς.

45. ἀνσχίω, for ἀνσχου.

47. πολίης, for πολλούς. See B. Anomalous and defective adjectives. Rem.

47. ἦ τοι ἔξανόριζα. A transition from the third person to the first.

48. σιδήριον ἤτορ, *an obdurate heart*, which is moved by no fear.

50. κατακλιῖσθαι, *to remain (quiescere)*.

51. κερῆς, *avail or profit*.

53. ἄχνημίνοις, signifies rather *subject and liable to sorrow*; and not, *exposed to continual misery*.

54. κατακλίσσεται, for κατακλιῖται · οὐδὲ, from οὐδας.

55. κακῶν, ἱτιρος μὲν understood.

ἰδών, that is, ἀγαθῶν, derived by some grammarians from ἰδῶ, ἱώς, by others from ἰδῶ, ἰδῶ, ἰδῶ · it here agrees with δόσιον.

56. ἀμύξας, that is, ἀναμύξας τὰ κακὰ τοῖς ἐσθλοῖς.

58. λωβητόν, i. e. ἀνεμύξως τῶν ἀγαθῶν.

ἰθὺς, that is, τοῦτον.

59. βούβρωσσι, properly, *excessive hunger, famine*, hence *consuming care*.

195 62. ἐπ' ἀνθρώπους, for ἐν ἀνθρώποις.

67. παναώριον, *to perish by a premature death*.

71. "Ορσεν, ἀνδρῶν understood.

Μάκκαρος, genit. of Μάκκαρ, who founded Lesbos, which bounded the realm of Troy on the south, ἄνω, as Phrygia did on the east, and the Hellespont on the north.

73. Τῶν. "Ορσεν is not grammatically in correspondence with τῶν in this verse though they refer to each other: *of as many* as the bounds of Troy enclose (ἰέγου, *of them* (τῶν), &c.

76. "Ανδρῶν, for ἀνδρῶν, imperat. 2. aor.

78. πρὶν, rather.

80. Μὴ μίπω, for μήτω μί.

86. Μηκέτι μ' ἐρίθῃς, that is, by repeatedly urging thy request.

νόω, *I surmise*. Considerable surprise has been expressed by some of the commentators, at the sudden burst of irritability in Achilles upon this occasion. The most probable cause of his excitement seems to have been the impatience and importunity of Priam, who refuses his proffered hospitality, with an apparent distrust of his generous intention to give up the body. Troll.

94. Τῷ, *on which account*, viz. thy coming by divine guidance. 196

ἐν ἄλλοις, ὅσα understood.

95. Μὴ σε ἰάσω, *lest I spare not even thee*.

96. ἐλίσσεται ἱερὸν μὲν, εἰς understood.

98. ἄλλα, a syncopated aorist, ἠλάμην, from ἄλλαιμι.

99. τῷγιν, governed by ἔμα, an adverb of accompanying.

102. ζυγῶν, for ζυγῶν.

104. Καὶ ἴσαν· κατὰ before ὃ is often thus, by epic license, changed into καὶ.

ἐπὶ δῖφρου, simply, *on a seat*.

105. Ἐπτορῆς κεφαλῆς, for Ἐπτορῆς alone.

107. πυκνάς, *having shrouded*. The verb πυκνάζω signifies to cover thickly or closely, from the adverb πύκν. Troll.

115. Ἀνδρὶς εἰς, Achilles, *raising the body* (from the ground) placed it on the bier, and his companions, &c.

118. πυκναιμένῃ, the infinitive for the imperative.

121. τῷδ'. Achilles promises to Patroclus a share of the ransom of Hector's body, intending to consecrate it at the sepulchre of Patroclus.

124. Τείχεα τοῦ ἱέρου, κατὰ understood.

τοῦ ἱέρου, that is, τοῦ ἱερῶν.

126. ἄμα δ' ἡαυ φαινομένη, *at the appearing of the dawn*.

127. "Οψιαι, see F. p. 236. II. Syncope of σ in 2. pres. sing. of verbs.

197 129. δῶδεκα. Euripides mentions *seven* only, as the number of Niobe's children : Phœn. 161.

130. Ἐξ, is distinguished from the preposition by the accent and breathing.

131. πύφην ἀπ' ἀργυρίου βωῖο : ἀπὸ indicates *proceeding from*, and in this case alludes to the fatal arrows shot from the bow.

134. Φῆ, that is ἴφη γὰρ ἡ Νιόβη τὴν Λητώ δὺς μόνον τέκνῃν, αὐτὴν δὲ πολλούς.

136. κίετ', for ἵκνιντο.

οὐδὲ παρθέψαι, *there was no one present to bury them.*

137. λίθους. The farther particulars here given by Homer differ from the common mythology, and are therefore imperfectly known.

141. ἑνὰς νυμφῶων, *the habitations of the Nymphs.*

ἱρήσαντο, *danced* ; from ῥόρμαι.

143. Θιῶν ἐκ, that is, Θιῶν οὐρανόθεν.

145. κιν κλαίῃςθα, that is, κλαίῃς δὲν, *thou mayest lament.*

154. ἔξ ἔρον ἔντο · ἔξιντο, from ἔξιμι, *to dismiss, i. e. to satisfy.*

156. ἄντα, that is, ἄντις δὲν, *being opposite.*

161. Δίξον, that is, κοίμισον.

198 164. Ἐξ οὗ, χρόνον understood.

166. κατὰ κόπρον, *in the dirt or mire.*

174. ἱκονόεσαι. The verb ἱκονοῦν, *to serve diligently*, occurs only in this place, and in the same line repeated in Od. H. 340. Ψ. 291. Troll.

175. ἐπισπαστομίαν, *with jesting tone.*

176. λίξο, for λίλιξο, imperat. 2. pers. sing., as δίξο for διδιξο, Il. T. 10.

177. οἶτε μοι αἰὶ. The poet here shows the importance of Achilles in the army. Though Agamemnon be the general, yet all the commanders apply to him for advice ; and thus he promises Priam a cessation from arms for several days, purely by his own authority. The method that Achilles took to confirm the truth of the cessation, agrees with the custom which we use at this day ; *he gave him his hand upon it.* Troll.

181. ἀνάβλησις, *a delay or impediment.*

183. Ποσειδάμαρ, for πόσας ἡμέρας.

πτερίζεμιν, Doric for πτερίζειν.

186. τιλίσαι. This verb is properly applied to the performance of the last rites to the dead. Troll.

187. *Τὸς*, that is, *ποσῆσαις*.

198

188. *ἐλθέτω* from *ἔλλω*.

τηλόθι δ' ὕλη ἀξίμην, the wood is at a distance to fetch. The verb depends upon the adverb *τηλόθι*, with *ᾧςτε* understood.

189. *διδίκασι*, perf. mid. of *δίδω*.

191. *δαίνυτο*, by Syncope for *δαίνοτο*. The imperfect *δαίνυτο* has the penultima short.

197. *ἐπὶ καρπῶν*, by the wrist.

199

199. *προδόμεν*, the front hall or vestibule.

NOTES ON ANACREON.

ANACREON, a celebrated lyric poet, was a native of Teos in Ionia; 200 whence he is often called the Teian. He is said to have flourished about 232 years before Christ. On account of his brilliant talents and agreeable manners he was invited by Polycrates, king of Samos, to repair to his court, and was received by him with distinguished favor. He afterwards went to Athens, on the invitation of Hipparchus, the son of Pisistratus, by whom he was very much beloved. After the death of Hipparchus he returned to his native country, where he died in the 85th year of his age, being choked, as is said, by a grape-stone. He was of a lascivious and intemperate disposition. But the uncommon sweetness and elegance of his poetry have been the admiration of every age and country, and have gained him the reputation of being first in the lighter kind of lyric poetry. Only a few of his works have come down to us; viz. about fifty-six odes and some fragments. The principal editions are the following. 1. Anacreon Græcè seorsim; ab Henrico Stephano, &c. Lutetiæ, 1554, in 4to. [N. B. Several Editions of Anacreon were published by R. & H. Stephens.] 2. Anacreon, &c. Græcè, adjectis exadversum partim Stephani, partim Andreæ metricis interpretationibus, et Tanaquilli Fabri notis. Salmuri, 1660, in 12mo. [Also in 1690.] 3. Anacreontis et Sapphûs Poëmata Græcè; cum Gallicâ interpretatione Annæ Dacieriæ, ejusque ac Tan. Fabri notis, &c. Parisiis, 1662, in 12mo. item Amstel. 1699, 1716, &c. 4. Anacreontis et Sapphûs Opera; Græcè; cum Longopetræi [Longuepierre] metricâ versione Gallicâ et notis. Parisiis, 1682, 12mo. 5. Anacreontis Teii Carmina. Plurimis mendis purgavi, turbata metra restituit, notasque cum novâ interpre-

- 200 tatione adjecit Willielmus Baxter. Editio altera, &c. Londini 1710, in 8vo. 6. Anacreon Teius, Poëta Lyricus, &c. Operâ et Studio Josuæ Barnes, S. T. B. — Editio tertia, Londini, 1734, in 8vo. 7. Anacreontis Opera Græcè; cum Latinâ Versione, Notis, et Indice. Londini excudebat Gul. Bowyer, 1725, in 4to. 8. Anacreontis editio altera, cum novis versionibus, scholiis, et notis. Lond. excudebat Gul. Bowyer, 1740, in 4to. [N. B. These two are the very splendid editions of Michael Maittaire, of which only a hundred copies were printed.] 9. Anacreontis Odæ et Fragmenta, Gr. et Lat. cum notis Joan. Corn. de Pauw. Traj. ad Rhen. 1732, in 4to. [Concerning this edition consult D'Orville's Vannus Critica. Amstel. 1737, in 8vo.] 10. Anacreontis Teii Carmina; cum notis perpetuis; et versione Latinâ, numeris elegiacis paraphrasticè expressâ. Lond. 1742. in 8vo. 11. Bis edidit Anacreontem Joh. Frid. Fischerus. Lipsiæ. 1754, 1776, in 8vo. [The second edition is much more full than the first.] 12. Anacreontis Carmina e MSS. Codd. et doctorum virorum conjecturis emendata. Argentor. 1778, in 12mo. Anacreontis Carmina. Accedunt Selecta quædam è Lyricorum Reliquiis. Editio secunda emendatior. Argentor. 1786, in 12mo. [These are the editions of Brunck, who had formerly published Anacreon in his *Analecta Vet. Poet. Græc.* 3 vols. 8vo.] For further information respecting Anacreon, consult these editions, also Fabricius' *Biblioth. Græc. Lib. II. cap. 15.* and Harles' *Introd. in Hist. Ling. Gr.* p. 73.

I. 3. 4. 'Α βάρβιτος δι' ἡρδαῖς Ἐρωτα μόνον ἤχῃ, *but my Lyre with its strings, sounds only love; or, but the strings of my Lyre sound Love alone.* ἡ βάρβιτος, *my Lyre.* "This instrument, according to an ancient commentator upon Horace, was 'an ivory lyre, having seven strings;,' 'Lyra septichordis eburnea.'"

BAXTER.

5. Ἡμισφα, &c. It is to be remarked that the ancients used to change the strings of their instruments, when they changed the subject of the song. *Id.* From ἀμείβω.

7. Κἀγὼ μὲν ἦδον ἄθλους, *and I began to sing — and I fell a-singing the labors, &c.* The poets often omit the article where it would be used by prose writers; thus ἄθλους for τοὺς ἄθλους, and *ver.*

1. Ἀσπερίδας for τοὺς Ἀσπερίδας, and *ver.* 8. λῦσθαι for ἡ λῦσθαι.

10. Χάριστε λαιπὸν ἡμῖν, *Farewell henceforth for me; λαιπὸν is used adverbially, like many other adjectives in the neuter gender, in the singular or plural number, with or without the article.*

 The verse in, which this ode is written, is called Iambic Dimeter 200 Catalectic, of which the first foot may be an Iambus, or Spondee, the second must be an Iambus, the third an Iambus, one syllable closing the verse.

II. 1. 2. Τὸ ῥόδον μίξωμεν, *Let us mingle with wine the Rose of the loves.* Διόνυσος, *Bacchus*, is here used for wine; as *Ceres* for corn, &c.

4. Κροτάφοισιν, Ionic for κροτάφοις.

5. ἄερά, is used adverbially.

6. 7. Ῥόδον, ὦ φίριστον ἄνθος, *O Rose! exquisite flower,* Ῥόδον 201 ἱάρος μίλημα, *Rose; thou favorite of the spring.* Εἶαρος for ἱαρος.

10. Στίφεται καλοῖς λούλοις. Στίφωμαι τοὺς λούλους ῥόδοις, and στίφωμαι τοῖς λούλοις ῥόδα, may be used. BARNES.

11. Χαρίτῃσι, for Χαρίσι, is governed by εὖν in composition.

15. Ῥοδίνοις στιφανίσκοις πεπυκασμέναις, *adorned thick with rosy chaplets; ῥοδίνοισι.* Ionic.

 This ode contains several kinds of verse, concerning which instruction must be given by the teacher.

III. The ancients, when they wished to send a message home speedily, used to take doves with them on their journeys, and to let them loose, when there was occasion to send home, with a letter, or something else, attached to their neck or feet. The doves, on account of their love of their young and their home, would return swiftly, and convey the desired intelligence respecting the safety of the traveller. The knowledge of this custom illustrates this ode; which seems to be the production, not of man, but of the combined efforts of the Muses and Graces. TAN. FABER.

2. πόθεν πίτασαι, *whence art thou flying?* "Barnes without necessity adopts πίτασαι. Other editors read πίταται. But the true reading is πιτᾶσαι. For it is not formed from πίταμαι, πίτασαι, of which the two first syllables are always short, but from πιτάομαι, πιτάσαι, πιτᾶσαι, πιτάται, πιτᾶται. BRUNCK.

3. 4. 5. Πόθεν μύρον, &c. The order is, Πόθεν, ἐπ' ἥρος θύουσα, πνίμις τε καὶ ψιπάξεις [ἐπὶ] τοσούτων μύρων; *Whence, as thou movest in the air, dost thou waft and diffuse odors from such a profusion of ointment?* For, as the learned Madam Dacier has remarked, the ancients used to perfume their doves as the moderns do their lapdogs.

6. Τίς εἶς; — τί σοι μίλιν δέ; *who art thou? — and what is thy business? thy errand? thy commission?* I agree with Brunck in preferring this reading. H. Stephens has, Τίς ἐστὶ, σοι μίλιν δέ. But he has proposed in a note, Τί δ' ἐστὶ σοι μίλημα; Barnes has it, Τίς ἐστὶ

201 *ου*, Μίλνι δὲ, and Baxter *Τίς ἐστι, σοὶ μιληδών*; and others *differently*.

9. 10. *Τὸν ἄρτι τῶν ἀπάντων*, *who now commands and reigns over the affections of all — who is now the universal favorite*.

11. Πίσπρακι. What could more clearly evince the poet's excellence than that he should obtain from Venus one of the doves, of which she was so fond, as the price of a single song. TAN. FABER.

14. Διακονῶ τὰ αὐτὰ, i. e. Διακονῶ τὰ αὐτὰ πράγματα ὥσπερ νῦν διακονῶ, *I execute such (important) commissions as the present*.

15. Καὶ, νῦν, ἐρῶ. This ingenious emendation of Stephens appears preferable to the common reading *οὐκ*. HARLES.

19. καὶ, for καὶ ἴαν.

202 22. Ὅρη τι καὶ κατ' ἀγροῦς, i. e. κατ' ἔρη καὶ ἀγροῦς.

23. καθίζων, *to perch upon*, ἑμαυτὸν, understood,

26. Ἀφαρπάσασα χιρῶν, i. e. ἀρπάσασα ἀπὸ χιρῶν.

31. 32. Καὶ δισπότην, &c. H. Stephens has it, καὶ δισπότην Ἀνακρίοντα περιόισι συγκαλύψω. But the learned suppose Ἀνακρίοντα to be a gloss, which has taken the place of the true reading; ἐμοῖσι is also proposed by Stephens, and perhaps nothing better can be found; for ἔδοντα, which has recently been proposed is inconsistent with the measure. All the verses of this exquisite ode have an Iambic for the third foot; nor is ποιήσιν an exception, the first syllable of it being shortened by the poets. "Instead of συγκαλύψω, one manuscript has συσκιᾶσω, not συσκιάζω, as Barnes erroneously asserts. The measure requires this to be changed for συσκιᾶζω, as Salmasius correctly observes; and thus we have the passage as it now stands. The particle δὲ should be rendered by *soleo*, *I am wont*, in which sense it may be joined with the pres. ind. BRUNCK. R. Porson, however, denies that the particle δὲ is ever used with the present indicative. See Coll. Græc. Maj. vol. ii. p. 131.

33. Καυωμῖν, *going to rest*.

IV. 5. Ἡ Νύκλον ἢ πρὶ Μίμφιν, i. e. ἢ ἐπὶ Νύκλον ἢ ἐπὶ Μίμφιν.

8. 9. δὲ ἰ μὲν Πόλος, περιεῖται, *and one Loveling is just fledgling*, ἰ δὲ ἀκμήν ἐστιν ᾄων, *and another is now an egg*, ἰ δὲ ἥδη ἡμιλωπτος, *and a third is just half hatched*.

203 17. Τί μῦχος, &c. *What remedy is there?* Not, as Dacier renders it, *What end shall there be?* ΑΛΟΝ.

19. Ἐρωτας, ἐπεσῆσαι. "Commonly ἔρωτας ἐπεσῆσαι; a very corrupt reading, which it is useless to attempt to defend; and no one has amended it happily before me." BRUNCK.

V. 6. *ἰδύει*. The verb *ἰδύειν* signifies either *to come*, or, *to go away*. And here it seems to denote not only a return, or migration, but also a mode of flying peculiar to the crane. ANON.

7. Ἀφιλῶς δ' Ἰλαμψι Τῖτάν, and *Titan shines constantly bright*. See Coll. Græc. Maj. Vol. I. p. 19. n. 6. Edit. 2. 3. and 4.

10. 11. *Καρποῖσι γαῖα προκύπτει*. I regard this line as spurious. BRUNCK. So also Tan. Faber. *Καρπὸς ἱλαίας προκύπτει*, the fruit of the olive bends forth.

12. Βρομίου στίφεται νᾶμα. What the meaning of this verse is, I cannot tell; nor perhaps could the author, if he left it as it now stands. BRUNCK. The poet without doubt alludes to the wine, or cup, which used to be crowned with flowers at a feast; a circumstance which is often mentioned. In spring likewise the liquor of Bacchus was more pleasant; and the cup then begins to be crowned with flowers, because the flowers then begin to flourish. ANON. It is to be rendered, then, *the liquor of Bacchus now begins to be crowned with flowers*, viz. in the cup. The same sagacious critic, with Barnes, reads τὸ νᾶμα, supposing the measure to require it.

14. Καθίλων ἤθησι. Baxter renders *καθίλων*, drawing itself down i. e. hanging; Barnes, spreading itself; Dacier, putting itself forth. I confess I am not satisfied that *καθαίρειν* will admit of any one of these significations. ANON. If we suppose *ἔσθῃ* to be understood after *καθίλων*, a meaning sufficiently clear will arise; *beside the leaves and along the boughs, the fruit, having destroyed the blossoms, abounds, or the fruit flourishes upon the ruin of the blossoms*. For the fruit does not appear upon trees until the blossoms are dead. "In my opinion, *καθαίρειν* means *to draw*, or *bend down*, rather than *to destroy*. Thus Aristoph. Nub. V. 748. *καθίλοιμι νύκτωρ τὴν σιλήνην*. I would render the passage thus; *Along the leaves, along the branches, the fruit bending them down, flourishes*." DUNBAR.

VI. 3. ἀλλ' ἐτρώθη, but was stung.

4. 5. Τὸν δακτυλον, &c. The common interpretation of these lines is as follows; *δαχθεὶς δὲ [παρὰ] τὸν δάκτυλον τᾶς χειρὸς, ὠλέλυξε*, and being bitten in the finger of his hand, he cried out. But the learned Brunck, perceiving in these words a pleonasm unworthy of Anacreon, amended the passage thus; [in both Strasburg editions, 1778, and 1786,]

— ἀλλ' ἐτρώθη

τὸν δάκτυλον. πατάξας

τὰς χεῖρας, ὠλέλυξε.

— sed vulneratus est

digitum. Collisis

manibus, ejulavit.

204 13. 'Α δ' ἔπειν. 'A Dor. for ἦ.

16. ἦρους σὺ βάλλεις, i. e. ποσοῦται ἦρους, &c.

VII. 1. For an account of this tuneful insect, its habits, and the wonderful apparatus by which its music is produced, see Shaw's "General Zoölogy," Vol. VI. p. 149: Kirby and Spence's "Entomology," Vol. II. Letter 24, *On the Noises of Insects*: and especially "The Library of Entertaining Knowledge," *Insect Architecture*, pp. 147 - 152; *Insect Miscellanies*, pp. 83 - 87, 150.

The *τίττιξ* or *cicāda* being scarcely ever found in England, Pope and all preceding English translators of the Greek and Latin poets mistook its nature, and wrongly translated it "grasshopper," an insect of an entirely different order, and unlike it as well in external form as internal economy. The more recent translators have wisely naturalized the name *cicāda*; though Elton, in the title to his version of this Ode, styles it also "the Tree Locust." From Dr. Harris, a distinguished American entomologist, we learn (*Encyclopædia Americana*, Vol. VIII. art. *Locust*) that, in some parts of the United States, it is called "the Harvest Fly," and also simply, but very erroneously, "the Locust." Mr. Rennie ("Library of Entertaining Knowledge," as above cited,) has attempted to save it from being ranked among grasshoppers by imposing on it the unpoetical name of "Tree-hopper"; since it is commonly observed on trees in an open, sunny situation.

In the *Iliad* (III. 151.) where the eloquence of Priam and his aged counsellors is compared to the song of the *τίττιξ*, Cowper translates it by the general name *fly*; and not inappropriately, if we regard the form of its body, its wings and legs, and the sucker (instead of mouth) by which it lives entirely on liquids, as dew and the juices of plants.

"All indefatigable as the *fly*,
Which, perched among the boughs, sends forth at noon
Through all the grove its slender ditty sweet:"

The same passage is translated by Sotheby thus:

"They seemed like shrill *cicadæ* that prolong
In summer bowers their sweet and slender song."

Virgil says: "Et cantu querulæ rumpent arbusta *cicadæ*:"

"And shrill *cicadæ* all the woodland tire:" (*Sotheby*)

and various modern poets and travellers speak of their music as an annoyance rather than a pleasure. But the song of the *cicada*, like the chirping of crickets and the piping of frogs, gives delight by being associated with the season; — *Σίγης γλυκὺς προφήτης*, "prophet sweet of summer hours."

3. Ὀλίγην δρῶσιν πιπυνῶς, *having sipped a little dew.* So 204 Virgil, Eclog. V. 77. *Dumque thymo pascentur apes, dum rore cicadæ.* Compare Hom. Il. Γ. 151.

7. Χ' ὀπία, for καὶ ὀπία, the diphthong *ai* suffering an elision; *κ* is changed into *χ* before an aspirated vowel. In the same line I have with Brunck adopted the reading ὅλαι, instead of the common *ῥεαι*, the seasons.

15. Τὸ δὲ γῆρας οὐ σε τρίζει, *old age does not emaciate thee.* There is here an allusion to Tithonus, who, having obtained from Aurora the gift of immortality, soon became old and infirm, so that life was a burden to him. He was then changed into a cicada; because it lays aside its skin in old age, and renews its youth. *Lucret.* IV. 56. *Cum veteres ponunt tunicas æstate cicadæ.* BARNES.

16. Σοφὶ γηγινής. The cicada is called σοφός, on account of its skill in singing. Γηγινής, *earthborn*, as the Giants, Cyclops, Titans, Saturn, and others are said to be sons of the earth, &c. Moreover the cicada is born in the fields. There is besides an allusion to the Athenians, who boasted that they were ἀντίχθονες, *sprung from the soil of Attica.* ID.

17. ἀναιμώσαται, See Hom. *Iliad.* E. 342.

VIII. 2. Φιλῶ νῖον χερεινάν. Barnes, through mere partiality to 205 the Ionic, reads χερεινάν. BAXTER.

4. 5. Τρίχας, i. e. κατὰ τρίχας, and φρίνας, i. e. κατὰ φρίνας.

NOTES ON BION.

BION was a native of Smyrna, a celebrated city in Asia Minor, 206 whence he is often called the Smyrnæan. He is said to have flourished about A. M. 3807, or 177 years before Christ. Moschus of Syracuse was his friend and disciple, whose pieces, which are chiefly Bucolics, are usually published with those of Bion. Both wrote in the Doric dialect. They deserve the praise of elegance and purity, though they did not attain the natural simplicity and variety of Theocritus. The principal editions are, 1. That of Henry Stephens, published in the *Græci Poetæ Principes*, fol. Paris, 1566. 2. That of Fulvius Ursinus at the end of *Carmina Novem Illustrium Fœminarum.* Antwerp, 1568. 8vo. 3. That of Ralph Winterton, in the *Poetæ*

206 Græci Minores. Camb. 1652. 8vo. 4. Bionis et Moschi Idyllia, ex recensione Nic. Schwobelii, cum ejusdem animadversionibus, et notis variorum, &c. Venet. 1746, in 8vo. 5. Bionis Smyrnæi et Moschi Syracusani, quæ supersunt. Notis Johannis Heskin, ex Æde Christi. Oxon. 1749. 6. An edition, cum notis variorum, edited by M. Jo. Adam Schier. Leipsic, 1752. 8vo. 7. Bion and Moschus are also inserted by Brunck in his *Analecta Veterum Poetarum Græcorum*. Strasburg, 1773. 3 vols. 8vo. 8. Theocriti, Bionis, et Moschi Carmina Bucolica, Gr. et Lat. &c. edidit L. C. Valckenaer. Lugd. Bat. 1781, in 8vo. See Fab. Biblioth. Gr. lib. III. cap. 17.

I. 1. ΑΙΑΖΩ τὸν Ἀδωνιν. This elegy consists of 98 verses, of which only 47 are given here. Adonis is said to have been the son of Cinŷras, king of Assyria, and to have possessed such beauty, that Venus fell in love with him. Hence her grief; and hence the festival so celebrated in ancient times, called Ἀδώνια, from his name. See Theocr. Idyl. XV, inscribed Συναπούσαι, ἢ Ἀδωνιάζουσαι, and Potter's Antiquities, B. II. ch. 20.

2. 3. Μὲρὸν ὀδόντι, &c. The order is, τυπίς [κατὰ] λευκὸν μὲρὸν ὀδόντι, λευκῇ ὀδόντι, having his white thigh wounded with a tusk — a white tusk. Instead of λευκῇ Heskin proposes λυγρῇ, to avoid the play upon words, which he thinks unworthy of Bion. But Valckenaer condemns the alteration.

6. Καὶ τὸ ῥόδον φύγει. The order is, καὶ τὸ ῥόδον τῷ χεῖλεος φύγει.

9. ὅ μιν ὅ by apocope for ὅτι.

13. Πάχχας ἀμπιτάσασα κινύριτο, extending her arms she cried with a pouting voice: ἀμπιτάσασα, for ἀναπιτάσασα.

16. καὶ ἔρχεται, See Moor's Elements, &c. p. 121.

17. Καὶ στυγνὴν βασιλῆα, i. e. Pluto.

20. τὸ δὲ πᾶν καλὸν ἰς σὲ καταρρεῖ, every fine thing devolves to thee. See Theocr. Idyl. I. 5.

21. πόθος δὲ μοι ὅς μοι, ὥς ὄναρ, ἔπειτα, has long appeared to me to be the true reading. VALCK.

22. Σοὶ δ' ἄμα πιστός. Concerning the cestus of Venus, see Hom. *Iliad*. ἔ. 214.

τί γὰρ, τολμηρὴ, κυνάγχις; Καλὸς, &c.: τί γὰρ, τολμηρὴ κυνάγχι, Καλὸς τοσοῦτο μιμηνας θηροὶ παλαίω, is a conjecture of Valck.

207 28. Ἄλμα ῥίπον τίπτει, See Ovid. *Met.* Lib. X. Fab. 12.

31. Ἐστ' ἀγαθὸν στίβας, See Theocr. Idyl. XV. = Dor. for ἄλλ' ἀγαθὸν for ἀγαθὴ.

36. *χῶ μὲν δίστασι*, for *καὶ ὁ μὲν δίστασι*. 207
39. *φορέσιν*, for *φορέει*.
40. *πτερύγεσιν*, Poetic for *πτερύξει* : the dative plural poetic being formed from the nom. plur. by adding *σι*.
43. *ἔξιπτασσι*, for *ἔξιπίτασι*, that the penultima may be long.
45. *κλαίοντι*, Dor. for *κλαίουσι* : *τῶ Κινύραο* for *τοῦ Κινύρου*.
47. *κῶρα*, viz. Proserpine; whence *her* festivals were called *κῶρια*. *ἐθίλω* sometimes signifies *to be able*.
- II. 3. *πύξιοι*, Ion. Gen. 2. declen. from *πύξος*.
5. *Τῷ καλᾶμῳ ἀλλάλοισι*, for *τοῦ καλᾶμου ἀλλήλοις*.
6. *Τᾷ καὶ τᾷ*, for *τῇ καὶ τῇ*, *ἀμφιδόκουν*, *he watched Cupid who was leaping, hither and thither*.
7. *ἔνεχ' εἰ τίλος οὐδὲν ἀπάντη*, *because there was no end of this*. 208
- ἔνεχ'* before an aspirated vowel for *ἐνεκα*. *ἀπάντη* for *ἀπάντασι*.
12. *Φεῖδιο τᾷς θήρας*, i. e. *φείδου τῆς θήρας*. *τῶρον ἐρχου*, i. e. *τὸ ὄρνις ἐρχου*.
- III. 2. *εὔχαι*, See Moor's Element. L. Gr. 121.
8. *ἐπίτραπιν*, *permits*, as the Aor. often signifies. See Coll. Gr. Maj. Vol. I. ad p. 19. n. 6. Edit. 2. 3. et 4.
18. *ᾄς*, for *ἡώς the morning*, which is here used for *the day*.

* NOTES ON MOSCHUS.

I. A BEAUTIFUL Idyl, replete with elegance and grace; to 209 which Spenser alludes, Fairy Queen, B. 3. Ch. 6. St. 11. HESKIN.

1. 2. 'Α Κύπρις. The order is 'Α Κύπρις μακρὸν ἐξώστρι τὸν νῆα Ἔρωτα — εἴ τις εἶδεν Ἔρωτα — πλανώμενον ἐπὶ τρείδοισι, *Venus proclaimed aloud her son Cupid — if any one has seen Cupid — wandering near the public ways*.

6. *ἢ ἑκοσι πᾶσι μάθοις νιν*, *you will know him among a whole score*. See Sam. Clarke, Iliad. 2. 470.

13. *Μικκύλα* : *μικκύλος*, dimin. from *μίκκος*, which see. — *τήνη*, Gen. Dor. for *ἐκείνου*.

22. *Πάντα μὲν ἄγρια, πάντα*, &c. Valckenaer seems to prefer a different reading, viz. *Ταῦτα μὲν ἄγρια πάντα*, &c.

23. *ἄλιον* for *ἥλιον*.

II. 9. *Πλουτήϊ*, from *Πλούτις*. 210

* See note, p. 206. Idyls of Bion.

210 14. Ἀχὼ δ' ἐν δρυάκισσι, ἀεῖδᾶς, *Echo among the reeds feeds upon thy songs.*

18. Τεῦρε, Μίλην, Meles, a river in Ionia which flowed near the walls of Smyrna. Some of the ancients supposed that Homer was born on its banks; whence he was called Melesigines, before he became blind. After this calamity he was called Homer. LONGPIERRE. See the beginning of the Idyl of Blon.

211 36. Κήϊον ἄστυ. Simonides rendered the Ceian city famous. VALCK.

42. ζῶντα, φέροντι, Dor. for ζῶνσι and φέουσι.

INDEX OF PROPER NAMES.

ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ

- * *Ἀγαθοκλῆς, ἱσος, ὁ, Agathōcles*, an ignoble youth, son of a potter.
- * *Ἀγάθων, ὠσος, ὁ, Agātho*, a Pythagorean philosopher.
- * *Ἀγαμέμνων, ὠσος, ὁ, Agamemnon*, king of Mycēnæ and Argos, and brother to Menelāus.
- Ἀγαυή, ης, ἡ, Agāve*, daughter of Cadmus and Harmonia.
- * *Ἀγήνωρ, ὠσος, ὁ, Agēnor*, king of Phœnicia, and father of Cadmus.
- * *Ἀγησίλαος, ου, ὁ, Agesilāus*, died 362 B. C. after a reign of 36 years.
- * *Ἀγσιπύλλης, ἰσος, ὁ, Agesipōtis*, son of Cleombrōtus, and 1st king of Lacedæmon.
- * *Ἄγρις, ἰδος, ὁ, Agis*, king of Sparta.
- * *Ἀγνωνίδης, ου, ὁ, Agnonides*, the person who accused Phocion.
- * *Ἀδμεντος, ου, ὁ, Admētus*, son of Phœres and Clymène.
- * *Ἄδωνις, ἰδος, ὁ, Adōnis*, the favorite of Venus; he died of a bite from a wild boar which he had wounded in hunting.
- * *Ἀθάμας, αντος, ὁ, Athāmas* king of Bœotia, married Nephēle and by her had Phrixus and Helle.
- * *Ἀθηνᾶ, ᾶς, ἡ, Minerva*, the protectress of Athens; she had a temple at Sunium, a promontory of Attica.
- * *Ἀθίναζι*, adv. to *Athens*.
- * *Ἀθῆναι, ὦν, αἱ, Athens*, the capital of Attica.
- * *Ἀθναίη, ης, ἡ, Minerva*, see *Ἀθηνᾶ*.
- * *Ἀθηναῖος, α, ου, Athenian*, of or belonging to Athens.
- * *Ἄθως, ω, ὁ, Athos*, a mountain in Macedonia, the inhabitants of which were said to be very long

ΑΙΤΩΛΙΣ

- lived.
- Αἰακίδης, ου, ὁ, son of Æacus*; there were two, Peleus and Telamon.
- Αἰανὸς, οὔ, ὁ, Æacus*, one of the judges of Hell, with Minos and Rhadamanthus.
- Ἄας, αντος, ὁ, Ajax*. There were two of this name, Ajax Telamon and Ajax Oilēus.
- Ἀἰγύς, ἰως, ὁ, Ægēus*, king of Athens, and son of Pandion.
- Ἀἴγινα, ης, ἡ, Ægina*, an island in the Ægæan Sea.
- Ἀἰγινήτης, ου, ὁ, an Æginian*, an inhabitant of Ægina.
- Ἀἰγύπτιος, ου, ὁ, an Egyptian*, an inhabitant of Egypt.
- Ἀἴγυπτος, ου, ἡ, Egypt*, an extensive country of Africa.
- Αἰήτης, ου, ὁ, Æētes*, king of Colchis, and father of Medea.
- Αἰθιοπία, ας, ἡ, Ethiopia*, an extensive country of Africa, south of Egypt.
- Ἀἰθιοψ, οσος, ὁ, an Ethiopian*, of or belonging to Ethiopia.
- Αἰνίας, ου, ὁ, Enēas*, a Trojan prince, son of Anchises and Venus.
- Ἀισχίνης, ου, ὁ, Eschīnes* a celebrated Athenian orator.
- Ἀισχύλος, ου, ὁ, Eschylus*, a celebrated poet of Athens, who is said to have drunk to excess, and never to have composed, unless while intoxicated.
- Ἄιτνη, ης, ἡ, Ætna*, a volcanic mountain of Sicily.
- Αἰτωλία, ας, ἡ, Ætolia*, a country near the middle of Greece.
- Αἰτωλὶς, ἰδος, ἡ, an Ætolian*, a woman

AKAPNAN

- of Ætolia.
- Ἀκαρνᾶν, ἄνος, ὁ, ἡ, *an Acarnanian*, an inhabitant of Acarnania, in Greece.
- Ἀκάστος, ου, ὁ, *Acamus*, son of Pelias.
- Ἀκισίνης, }
Ἀκισίνος, } *Persia falling into the Indus.*
- Ἀκιστόδωρος, ου, ὁ, *Acestodorus*, a Greek historian.
- Ἀκρυγαντίνας, ου, ὁ, *an inhabitant of Agrigentum*, in Sicily.
- Ἀκρίσιος, ου, ὁ, *Acrisius*, son of Abas, King of Argos.
- Ἀκταίων, υγιος, ὁ, *Actæon*, a famous huntsman, who was devoured by his own dogs.
- Ἀττῇ, ἡς, ἡ, *Attica*, literally the shore, Attica being near the sea.
- Ἀλβανία, ας, ἡ, *Albania*, a country between the Caspian sea and Iberia.
- Ἀλβανοί, ὧν, οἱ, *Albanians*, inhabitants of Albania.
- Ἀλεξάνδρεια, ας, ἡ, *Alexandria*, a city west of the Delta, founded by Alexander.
- Ἀλεξανδρίδης, ἰως, ὁ, *an Alexandrian*, of or belonging to Alexandria.
- Ἀλέξανδρος, ου, ὁ, *Alexander*, surnamed the GREAT, son of Philip, celebrated for his extensive conquests.
- Ἀλκестίς, ἰδος, ἡ, *Alceste*, who delivered herself up to death, in behalf of Admētus.
- Ἀλκιβιάδης, ου, ὁ, *Alcibiādes*, an Athenian general, whose life will be found in the text.
- Ἀλκμήνη, ης, ἡ, *Alcmēna*, daughter of Electryon, and mother of Hercūles.
- Ἀλπεις, ἰων, αἱ, *the Alps*, mountains of Italy, considered the highest ground in Europe.
- Ἀλπια (ἄρη), ὧν, τὰ, *the Alps*, mountains of Italy.
- Ἀλπικος, α, ον, *Alpine*, of or belonging to the Alps.
- Ἀλωκίς, ἰως, ὁ, *Alocus*, a giant, whose

ANAXAPSEIS

- two sons made war against the Gods.
- Ἀλωπεκῆσιν, *adv. from Alopeke*, the δῆμος of Aristides.
- Ἀμαζόνις, ἰδος, ἡ, *an Amazon*, one of a nation of famous women who lived near the river Thermaōdon in Cappadocia.
- Ἀμινίας, ου, ὁ, *Aminias*, a famous pirate, whom Antigōnus employed against Apollodorus, tyrant of Cassandria.
- Ἀμισοδάρας, ου, ὁ, *Amisodāras*, by whom the Chimæra, a monster sprung from Typhon and Echidne, is said to have been nourished.
- Ἀμφιάρεος, ου, ὁ, *Amphiāræus*, son of Oicléus, or, according to others, of Apollo, was one who accompanied the Argonauts.
- Ἀμφιδάμας, αντος, ὁ, *Amphidāmas*, a son of Busiris, killed by Hercūles.
- Ἀμφίπολις, ἰως, ἡ, *Amphipōlis*, a town between Macedonia and Thrace, where Brasīdas fell in the Peloponnesian war.
- Ἀμφιτρίτη, ης, ἡ, *Amphitrite*, daughter of Oceānus and Tethys; it is often put for the sea itself.
- Ἀμφιτρυών, υγιος, ὁ, *Amphitryōn*, a Theban prince, son of Alcæus and Hipponōme.
- Ἀμφίων, υγιος, ὁ, *Amphion*, son of Antiōpe.
- Ἀνακρέων, οντος, ὁ, *Anacreon*, a famous Grecian lyric poet, see Notes, page 200.
- Ἀναξαγόρας, ου, ὁ, *Anaxagōras*, a Clazomenian philosopher, preceptor of Socrates and Euripides.
- Ἀνάχαρχος, ου, ὁ, *Anaxarchus*, a philosopher of Abdēra, one of the followers of Democritus, and friend of Alexander.
- Ἀναυρος, ου, ὁ, *Anaurus*, a river of Thessaly, near mount Pelion, where Jupiter lost one of his sandals.
- Ἀνάχαρσις, ἰως, ὁ, *Anacharsis*, a

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Scythian philosopher, who, on account of his wisdom and integrity, has been called one of the seven wise men.

**Ἀνδρομάχη, ης, ἡ, Andromäche*, the wife of Hector.

**Ἀνδρόμηδα, ης, ἡ, Andromēda*, the daughter of Cepheus; she was exposed to a sea monster, in order to appease the resentment of Neptune.

**Ἀννίβας, α, ὁ, Hannibal*, a celebrated Carthaginian general, son of Hamilcar.

**Ἄννων, υνος, ὁ, Anno or Hanno*, a celebrated Carthaginian general.

Ἀνουβις, ιος, ὁ, Anubis, an Egyptian deity, represented with the form of a man and the head of a dog.

**Ἀνταῖος, ου, ὁ, Antæus*, a giant of Lybia, son of Terra and Neptune.

**Ἀνταλκίδας, α, ὁ, Antalcidas*, of Sparta, was sent to Persia, where he made a peace with Artaxerxes, by which the Greek cities of Asia became tributary to Persia.

**Ἀντίγονος, ου, ὁ, Antigonus*, one of Alexander's generals; he died in the 80th year of his age, 301 B. C.

**Ἀντιόπη, ης, ἡ, Antiōpe*, daughter of Nyctæus, king of Thebes, and mother of Amphion.

**Ἀντιόχης, ἰδος, ὁ, Antiōchis*, the name of a tribe of Athens.

**Ἀντίοχος, ου, ὁ, Antiōchus*, surnamed the GREAT, was king of Syria and Asia, and reigned 36 years.

**Ἀντίπατρος, ου, ὁ, Antipäter*, one of Alexander's generals.

**Ἀντισθένης, ου, ὁ, Antisthēnes*, an Athenian philosopher.

**Ἀπεννίνα, ου, τὰ, the Apennines*, a ridge of mountains, which run through Italy, and join the Alps.

**Ἀπίκιος, ου, ὁ, Apicius*, a famous glutton of Rome. There were three of this name; the second (here referred to) lived in the time of Tiberius.

ΑΡΙΑΔΗΝΗ

**Ἀπόλλων, υνος, ὁ, Apollo*, son of Jupiter and Latōna; he killed the serpent Python, sent by Juno to torment Latōna.

**Ἀπολλώνιος, ου, ὁ, Apollonius*, a poet of Naucrātis in Egypt. Of all his works nothing remains except his poem on the expedition of the Argonauts.

**Ἀραβία, ας, ἡ, Arabia*, a large country of Asia, between the Arabian and Persian gulfs.

**Ἀράβιος, ὁ, ὁ, Arabian*, of or belonging to Arabia. (*Κόλ-Ἀραβικός, (πος) the Red Sea.*)

**Ἀργανθώνιος, ου, ὁ, Arganthonius*, king of Tartessus, who is said to have lived 150 years.

**Ἀργία, ας, ἡ, Argolis*, and *Argia*, a country of the Peloponnēsus, between Arcadia and the Ægean Sea.

**Ἀργύριος, α, ου, Argive, Grecian.*

**Ἀργυλειώτης, ἰδος, ὁ, Argileōnis*, the mother of Brasidas.

**Ἀργοναῦται, ὧν, οἱ, the Argonauts*, the name of the heroes who went on the Argonautic expedition, 1263 B. C.

**Ἀργος, ους, τὸ, Argos*, the capital of Argölis, in the Peloponnēsus.

**Ἄργος, ου, ὁ, Argus*, son of Arcstor. He is said to have had an hundred eyes; also *Argus*, a son of Phryxus.

**Ἀργώ, οὔς, ἡ, Argo*, the name of the ship which carried Jason and his 54 companions on the expedition for the recovery of the golden fleece.

**Ἀρία, ας, ἡ, Aria*, where Cadmus destroyed the dragon that guarded the neighbouring waters.

**Ἄρης, ιος, ὁ, Mars*, the god of war among the ancients, was the son of Jupiter and Juno.

**Ἀριάδνη, ης, ἡ, Ariadne*, daughter of Minos, 2d king of Crete; she married Theseus, by whom she was forsaken in the island Naxos.

APIOMANΔΗΣ

- Ἀριμανδης**, ου, ὁ, *Ariomandes*, son of Gobryas, was general of Athenians against the Persians.
- Ἀρισταγόρεω**, ου, ὁ, *Aristagōrus*, tyrant of Miletus, incited the Athenians against the Persians, and fell in a battle against the Persians, 499 B. C.
- Ἀρισταῖος**, ου, ὁ, *Aristaeus*, son of Apollo, and father of Actæon.
- Ἀριστιδης**, ου, ὁ, *Aristides*, a celebrated Athenian, son of Lysimachus; his great temperance and virtue procured him the surname of Just.
- Ἀριστιππος**, ου, ὁ, *Aristippus*, a philosopher of Cyrène, and a disciple of Socrates.
- Ἀριστοτέλης**, ου, ὁ, *Aristotle*, a famous Grecian philosopher.
- Ἀριστοφάνης**, ου, ὁ, *Aristophanes*, a celebrated comic poet of Athens, son of Philip of Rhodes.
- Ἀρκαδία**, ας, ἡ, *Arcadia*, a country of the Peloponnesus; in it was situated the celebrated lake Stymphälis.
- Ἀρμενιστί**, adv. according to the Armenians, or after the fashion of the Armenians.
- Ἀρμονία**, ας, ἡ, *Harmonia*, daughter of Mars and Venus, whom Jupiter gave in marriage to Cadmus.
- Ἄρπυια**, ας, ἡ, a *Harpy*, one of the winged monsters sent to plunder the tables of Phineus.
- Ἀρσινόη**, ης, ἡ, *Arsinöe*, a town of Egypt near lake Mæris, where the inhabitants paid the greatest veneration to the Crocodile.
- Ἀρταξέρξης**, ου, ὁ, *Artaxerxes*, son of Xerxes, succeeded to the kingdom of Persia.
- Ἀρτεμις**, ιδος, ἡ, *Diana*, the goddess of hunting. Her festivals called Artemisia, were celebrated in all Greece, especially at Delphi.
- Ἀρτεμισιον**, ου, τὸ, *Artemisium*, a promontory on the island of Eubœa.

ΑΤΤΣ

- Ἀρχίλαος**, ου, ὁ, *Archelæus*, king of Macedonia, who was killed by one of his favorites, after a reign of 23 years.
- Ἀρχίας**, ου, ὁ, *Archias*, a poet of Antioch.
- Ἀρχίδαμος**, ου, ὁ, *Archidamus*, son of Agesilæus, of the family of the Proclidæ.
- Ἀσδρούβας**, ας, ὁ, *Asdrubal*, a Carthaginian, son-in-law of Hamilcar. He founded New Carthage, and succeeded Barcas.
- Ἀσία**, ας, ἡ, *Asia*, the largest of the three parts of the ancient world.
- Ἀσκανία** (λίμνη), ἡ, the *Ascanian* (lake) in Asia Minor.
- Ἀσκάnios**, ου, ὁ, *Ascanius*, son of Ænëas, after whose death he inherited the kingdom.
- Ἀσκληπιεῖον**, ου, τὸ, the temple of *Esculapius*.
- Ἀσκληπίος**, ου, ὁ, *Esculapius*, son of Apollo and Corönis, was the god of Medicine.
- Ἀστὺς**, οὔ, ὁ, *Astus*, the name of a dog.
- Ἀστυάναξ**, ακτος, ὁ, *Astyanax*, son of Hector and Andromache.
- Ἀταλάντη**, ης, ἡ, *Atalanta*, daughter of Schœneus, king of Scyros, was celebrated as being almost invincible in running.
- Ἀτλαντίς**, ιδος, ἡ, daughter of *Atlas*, one of the oldest gods, and father of seven daughters, called the *Atlantides*.
- Ἀτρείδης**, ου, ὁ, son of *Atreus*; there were two of this name, used by Homer for Agamemnon and Menelæus.
- Ἀττικὴ**, ης, ἡ, *Attica*, a country of Achaia, south of Bœotia, and north of the Saronicus Sinus.
- Ἀττικὸς**, ὁ, ἐν, *Attic*, of or belonging to *Attica*.
- Ἄττυς**, ους, ὁ, *Atys*, an ancient king of Lydia.

ΑΤΤΕΙΑΣ

- Ἀβυστίας, ου, ἰ, Abysus*, son of Eleus, the cleansing of his stables was proposed as the 7th labor of Heracles.
- Ἀῤυσσῖς, ου, οἰ, Ausonians*, the name of the native race who inhabited Italy.
- Ἀὐτόλυκος, ου, ἰ, Autolycus*, one of the Argonauts; he instructed Heracles in the art of wrestling.
- Ἀὐτομήδων, εντος, ἰ, Automædon*, a son of Dioreus, who went to the Trojan war with ten ships.
- Ἀὐτονόη, ης, ἡ, Autonoe*, daughter of Cadmus and Harmonia.
- Ἀὐχῖσαι, ὤν, αἰ, the Auchisæ*, a tribe of Africa.
- Ἀφροδίτη, ας, ἡ, Venus*, the goddess of beauty, the mother of love, the queen of laughter, and the mistress of the graces and of pleasures.
- Ἀχαΐα, ας, ἡ, Achaia*, called also *Hellas*, a country of the Peloponnesus, north of Elis.
- Ἀχαιοὶ, ὄν, οἰ, Achæians*, inhabitants of Achaia.
- Ἀχαρνᾶν, ὤν, αἰ, Acharnæ*, a δῆμος of Attica, near Athens.
- Ἀχιλῆϊος, η, ου, Achelœan*, of or belonging to *Achelœus*.
- Ἀχερουσίος, α, ου, Acherusian*; (λίμνη), a lake of Egypt, near Memphis.
- Ἀχιλλεύς, ἰως, ἰ, Achilles*, the bravest of all the Greeks in the Trojan war.
- Ἀψυρτος, ου, ἰ, Apsyrus*, brother of Medæa.

B.

- Βαβυλών, ὤντος, ἰ, Βαβυλονία, ας, ἡ,* { *Babylon*, a celebrated city, capital of the Assyrian empire, on the banks of the Euphrates.
- Βαβυλώνιος, α, ου, Babylonian*, of or belonging to *Babylon*.
- Βαϊτική, ἡς, ἡ, Bætica*, the name of

ΒΡΑΣΙΔΑΣ

- a part of Spain.
- Βαίτις, ἰος, ἡ, Bætis*, now the *Guadalquivær*, a river of Spain, from which part of the country was called *Bætica*.
- Βακτριανή (χώρα), ἡ, Bactriana*, a country of Asia, fruitful as well as extensive.
- Βάκτριος, α, ου, Bactrian*, of or belonging to *Bactriana*.
- Βάκχαι, ὤν, αἰ, Bacchæ*, priestesses of *Bacchus*.
- Βάκχος, ου, ἰ, Bacchus*, the god of wine, son of Jupiter and *Semèle*.
- Βαλλιαριῖς (ἤνται), οἰ, Balcæres*, three islands in the Mediterranean, now called *Majorca*, *Minorca*, and *Yvica*; the inhabitants were expert archers, whence the islands had their name.
- Βάρκας, α, ἰ, Barcas*, a Carthaginian, the father of *Hannibal*.
- Βελίριον, ου, τό, Belerium*, a promontory in Britain.
- Βῆλος, ου, ἰ, Belus*, king of Egypt.
- Βίων, ὄντος, ἰ, Bion*, a philosopher and sophist of Borysthènes in Scythia, died 241 B. C.
- Βοιωτάρχης, ου, ἰ, a Boeotarch*, the chief magistrate of *Boeotia*.
- Βοιωτῆς, οὔ, ἰ, a Boeotian*, an inhabitant of *Boeotia*.
- Βοιωτία, ας, ἡ, Boeotia*, a country of Greece, north of Attica.
- Βορυσθίνης, ους, ἰ, Borysthènes*, a large river of Scythia, falling into the *Euxine*, now called the *Dnieper*.
- Βόσπορος, ου, ἰ, Bosphorus*, or *Bosphòrus*; there were two straits of this name, the *Cimmerian* and *Thracian* *Bosphorus*, situated at the confines of Europe and Asia.
- Βούτης, ου, ἰ, Bules*, a general of *Xerxes*.
- Βούσις, ἰδος, ἰ, Busris*, king of Egypt, son of *Neptune*.
- Βρασιδᾶς, α, ἰ, Brasidas*, a famous general of *Lacedæmon*.

BPETTANIA

Βρεττανία, ας, ἡ, *Britain*, see Βρεττανική (ἡσος).

Βρεττανικός, ἡ, ὁν, *British*, of or belonging to Britain.

Βρεττανική (ἡσος), *Britain*, an island in the Northern ocean, the largest in Europe.

Βυζάντιος, ου, ὁ, a *Byzantian*, an inhabitant of Byzantium, a town on the Thracian Bosphorus.

Βύρσα, ας, ἡ, *Byrsa*, a citadel in the middle of Carthage, where was a temple of Æsculapius.

Γ.

Γάγγης, ου, ὁ, *Ganges*, a large river of India.

Γαλάται, ὧν, οἱ, *Galatians*, inhabitants of Galatia.

Γαλατία, ας, ἡ, *Galatia*, a country of Asia Minor.

Γαλήνη, ης, ἡ, *Galēne*, the name of one of the Nereïds.

Γαλλία, ας, ἡ, *Gaul*, the ancient name of France.

Γανυμήδης, υ, ὁ, *Ganymede*, a youth of Phrygia, the cup-bearer of the Gods.

Γερμανία, ας, ἡ, *Germania*, a country east of Gaul.

Γερμανοί, ὧν, οἱ, *Germans*, inhabitants of Germania.

Γερώνης, ου, ὁ, *Gerjōn*, a celebrated monster, destroyed by Hercules.

Γλαῦκος, ου, ὁ, *Glaucus*, son of Minos 2d and Pasiphæë, he was smothered in a tub of honey.

Γρίφων, ους, ὁ, *Griphōn*, a proper name, used for a miser.

Γοργίας, α, ὁ, *Gorgias* (surnamed Leontinus), a celebrated sophist and orator.

Γοργώ, ους, ἡ, *Gorgo*, the wife of Leonidas.

Γοργών, ὄντος, ἡ, *Gorgon*; there were three, whose names were Stheno, Euryale, and Medusa.

Γόρτυνα, ας, } ἡ, *Gortyna*, an inland town of Crete.

Γόρτυν, ους, }

ΔΗΜΑΡΑΤΟΣ

Γρύλλος, ου, ὁ, *Gryllus*, son of Xenophon, slain at Mantinea 363 B. C.

Γυμνήσαι (ἡσιν), αἱ, *Gymnēsaiæ*, two islands near the Ibērus in the Mediterranean, called *Baleāres* by the Greeks.

Γωβρύας, ου, ὁ, *Gobryas*, a Persian nobleman.

Δ.

Δαίδαλος, ου, ὁ, *Dædālus*, an Athenian, the most ingenious artist of his age, who made a famous labyrinth at Crete.

Δανάη, ης, ἡ, *Danæë*, daughter of Acrisius, king of Argos.

Δαναΐς, ου, ὁ, *Danāus*, son of Belus and Anchinōë; also a Trojan.

Δαρδανίης, ὧν, οἱ, *Trojans*, inhabitants of Troy.

Δαρδανίδης, ου, ὁ, *Dardanides*, a descendant of Dardānus.

Δαρδάνιος, α, ὁν, *Trojan*, of or belonging to Troy.

Δαρδανιάων, instead of Δαρδανίων, from Δαρδάνιος.

Δαριῆς, ου, ὁ, *Darius*, a noble satrap of Persia, son of Hystaspes.

Δάφνις, ἰδος, ὁ, *Daphnis*, a Sicilian shepherd, son of Mercury by a Sicilian nymph.

Δέλτα, *Delta*, a part of Egypt, so called from its resemblance to the fourth letter of the Greek alphabet.

Δελφοί, ὧν, οἱ, *Delphi*, a town of Phocis, where the serpent Python was killed.

Δευκαλίων, ους, ὁ, *Deucalion*, son of Prometheus, married Pyrrha.

Δήλος, ου, ἡ, *Delos*, one of the Cyclades, north of Naxos; so called from its suddenly appearing in the sea by the power of Neptune.

Δημάδης, ου, ὁ, *Demādes*, an Athenian, taken prisoner by Philip at the battle of Chæronea.

Δημάρετος, ου, ὁ, *Demarātus*, son and

ΔΗΜΗΤΗΡ

successor to Ariston on the throne of Sparta 526 B. C.

Δημήτηρ, *τις*, *ς*, *η*, *Ceres*, daughter of Saturn and *Vesta*, and mother of *Proserpine*.

Δημήτριος, *ος*, *ι*, *Demetrius*, (surnamed *Poliorecetes*), son of *Antigonus* and *Stratonice*.

Δημοσθένης, *ος*, *ι*, *Demosthenes*, a celebrated Athenian orator.

Δημόφιλος, *ος*, *ι*, *Demophilus*, an Athenian archon.

Δημόναξ, *ακτος*, *ι*, *Derionax*, a celebrated philosopher of Crete, in the reign of *Adrian*.

Δίδυμα, *αν*, *τα*, *Didyma*, an oracle of *Apollo* in *Argolis*.

Διδώ, *ως*, *η*, *Dido*, queen of *Carthage*.

Δίκταιος, *α*, *ον*, *Dicæan*, of or belonging to *Dicte*, a mountain in *Crete*.

Διογένης, *ος*, *ι*, *Diogenes*, a celebrated Cynic philosopher of *Sinope*.

Δίδων, *ανδρ*. instead of *ἀπὸ Διός*.

Διομήδης, *ος*, *ι*, *Diomed*, son of *Tydeus* and *Deiphyle*, was one of the bravest chiefs in the Trojan war.

Διονύσιος, *ος*, *ι*, *Dionysius*, tyrant of *Syracuse*.

Διόνυσος, *ος*, *ι*, *Bacchus*, the god of wine.

Διόσκουροι, *αν*, *οι*, sons of *Jupiter* (*Dioscūri*) a name given to *Castor* and *Pollux*.

Δούρις, *ιδος*, *ι*, *Duris*, an historian of *Samos*.

Δράκων, *οντος*, *ι*, *Draco*, a celebrated lawgiver of *Athens*.

Δρύας, *αντος*, *ι*, *Dryas*, son of *Hippolochus*, and father of *Lycurgus*.

Δύσπαρις, *ιδος*, *ι*, *Ill-starred Paris*, an epithet of *Paris*.

Δωδώνη, *ιδος*, *η*, *Dodona*, a town in *Epirus*, from the forest of which the ship *Argo* was built.

Δωριεύς, *ιος*, *ι*, a *Dorian*, an inhabitant of *Doris*.

ΕΜΠΕΔΟΚΛΗΣ

Δωρίς, *ιδος*, *η*, *Doris*, wife of *Nereus*, and mother of 50 daughters, called *Nereids*; also, a country of *Greece*.

E.

Εἰλείθυια, *ας*, *η*, *Lucina*, a goddess who presided over the birth of children.

Εἰλώτης, *ος*, *ι*, *Helot*, a slave of the Spartans.

Ἑκάβη, *ης*, *η*, *Hecuba*, the wife of *Priam*.

Ἑκτορίδης, *ος*, *ι*, the son of *Hector*.

Ἑκτορ, *ος*, *ι*, *Hector*, son of *Priam* and *Hecuba*, was the bravest of all the Trojan chiefs.

Ἐλάτεια, *ας*, *η*, *Elatæa*, the largest town of *Phocis*, near the *Cephisus*.

Ἑλένη, *ης*, *η*, *Helen*, the most beautiful woman of her age, and the cause of the Trojan war.

Ἐλευσίνιος, *α*, *ον*, *Eleusinian*, of or belonging to *Eleusis*.

Ἐλευσινόθεν, *ανδρ*. from *Eleusis*.

Ἐλευσίς, *ινος*, *ι*, *Eleusis*, a town of *Attica*, equally distant from *Megara* and the *Piræus*.

Ἑλικὼν, *ωνος*, *ι*, *Helicon*, a mountain of *Boeotia*, on the borders of *Phocis*.

Ἑλλάς, *άδος*, *η*, *Hellas*, an ancient name of *Thessaly*, sometimes applied to all *Greece*.

Ἑλλη, *ης*, *η*, *Helle*, daughter of *Athamas* and *Nephelæ*; from her the *Hellespont* derived its name.

Ἑλλην, *ητος*, *ι*, a *Grecian*, an inhabitant of *Hellas*, or *Greece*.

Ἑλληνικός, *ος*, *ον*, *Grecian*, of or belonging to *Hellas* or *Greece*.

Ἑλληνίς, *ιδος*, *η*, a *Grecian woman*, an inhabitant of *Hellas* or *Greece*.

Ἑλλησπόντος, *ος*, *ι*, *Hellespont* (*Dardanelles*), a narrow strait between *Asia* and *Europe*.

Ἐμπεδοκλῆς, *ιος*, *ι*, *Empedocles*, a philosopher, poet, and historian of

ENETOI

- Agri^{gen}tum in Sicily; he flourished 444 B. C.
- Ἐννεα, *en, ai, Henē*, a people near Paphlagonia.
- Ἐννα, *en, ai, Enna*, a town in the middle of Sicily, where Proserpine was carried away by Pluto.
- Ἐπειμνίδης, *en, i, Epēminondas*, a famous Theban, descended from the ancient kings of Bœotia.
- Ἐπίκουρος, *en, i, Epicūrus*, a celebrated philosopher, born in Attica.
- Ἐπιμηθεύς, *en, i, Epimetheus*, father of Pyrrha, married Pandora.
- Ἐρασίστρατος, *en, i, Erasistratus*, a celebrated physician, grandson of the philosopher Aristotle.
- Ἐράτω, *en, ai, Erato*, one of the Muses.
- Ἐργάνη, *en, ai, Ergāne*, an epithet of Minerva.
- Ἐρεχθίδης, *iden, ai, Erechthēan*, of or belonging to Erechtheus.
- Ἐρεχθίνιος, *en, i, Erichthonius*, fourth king of Athens, fabled to have sprung from the ground.
- Ἐρευνία (δρυμνία), *ai, Hercynian* (woods), a celebrated forest of Germany.
- Ἑρμῆς, *en, i, Mercury*, a celebrated god of antiquity, called *Hermes* by the Greeks; he was the messenger of the Gods.
- Ἐρυθρία, *en, ai, Erythrā*, an island between Gades and Spain, where Geryon reigned.
- Ἐρυμάνθιος, *en, i, Erymanthian*, of or belonging to Erymanthus, a mountain or town of Arcadia, where Hercules killed a prodigious boar.
- Ἐρύξ, *en, ai, Eryx*, a mountain of Sicily, where was a temple of Venus.
- Ἐτρουσκῶν, *en, ai, Etruscan*, inhabitants of Etruria, a country of Italy, west of the Tiber.
- Ἐυαγέρας, *en, i, Evagēras*, king of Cyprus, distinguished by his virtues.

EXION

- Εὐβοεύς, *en, i, a Eubœan*, an inhabitant of Eubœa.
- Εὐβοία, *en, ai, Eubœa*, a large island, east of Greece, in the *Ægean Sea*.
- Εὐρέης, *en, i, Evēres*, the father of Tiresias.
- Εὐκλείδης, *en, i, Euclides*, a native of Megara, and disciple of Socrates.
- Εὐρίνος (εὐρίνος), *en, i, Eurine* (sea), between Asia and Europe.
- Εὐπλόις, *en, i, Euplois*, a comic poet of Athens, flourished 435 B. C.
- Εὐρυδία, *en, ai, Eurydice*, the wife of the poet Orpheus.
- Εὐριπίδης, *en, i, Euripides*, a celebrated tragic poet, born at Salamis.
- Εὐρίππος, *en, i, Eurippus*, a narrow strait which separates the island of Eubœa from Bœotia.
- Εὐρυβιάδης, *en, i, Eurybiades*, a Spartan general at the battles of Artemisium and Salamis against Xerxes.
- Εὐρυμῆδον, *en, i, Eurymedon*, a river of Pamphylia.
- Εὐρύσθευς, *en, i, Eurystheus*, king of Argos and Mycenæ.
- Εὐρύτος, *en, i, Eurýtus*, king of Æthalia, who instructed Hercules in shooting with the bow.
- Εὐρώπη, *en, ai, Europe*, one of the three grand divisions of the earth.
- Εὐρώτας, *en, i, Eurótas*, a river of Laconia, flowing by Sparta.
- Εὐρώπη, *en, ai, Euterpe*, one of the Muses.
- Εὐφράτης, *en, i, Euphrates*, a celebrated river of Mesopotamia.
- Ἐχίδνα, *en, ai, Echidna*, from whom, by Typhon, the Chimæra sprung.
- Ἐχινάδες, *en, ai, Echinades*, or *Echinæ*, five small islands near Acarnania, at the mouth of the river Achelous.
- Ἐχίων, *en, i, Echion*, one of those who sprung from the dragon's teeth sown by Cadmus.

ΖΕΥΞΙΣ

Z.

- Ζεύξης, ἰδός, ὁ, Zeuxis*, a celebrated painter, born at Heraclea.
Ζεύς, gen. Διός and Ζηνός, ὁ, Jupiter, the most powerful of all the gods of the ancients.
Ζέφυρος, ου, ὁ, Zephyrus, one of the winds, generally the west wind.
Ζήνων, ανος, ὁ, Zeno, a philosopher, founder of the sect of the *Stoics*; he was born at Citium, in the island of Cyprus.
Ζήτης, ου, ὁ, Zetes, the son of Boreas.

H.

- Ἥβη, ης, ἡ, Hēbe*, daughter of Jupiter and Juno, was married to Hercules.
Ἡγήμων, ανος, ὁ, Hegemon, a Thracian poet, in the age of Alcibiades.
Ἡγησίλαος, ου, ὁ, Hegesilaus, a Spartan.
Ἡδῶναι, ὧν, οἱ, Hedōni, or *Hedōnes*, a people of Thrace, near the river Strymon.
Ἡσίων, ανος, ὁ, Hesion, the father of Andromache, was killed by Achilles.
Ἠλις, ας, ἡ, Elis, a province of Peloponnēsus.
Ἠλιῶται, ὧν, οἱ, Elians, inhabitants of Elis, in Peloponnēsus.
Ἠλέκτρα, ας, ἡ, Electra, daughter of Agamemnon, king of Argos.
Ἠλύσιον (πεδίον), τό, Elysian (plain), a place in the infernal regions, the abode of the blessed.
Ἡπειρώτης, ου, ὁ, an inhabitant of Epirus.
Ἥρα, ας, ἡ, Juno, a once celebrated deity among the ancients, daughter of Saturn and Ops.
Ἡρακλῆς, ἰους, ὁ, Hercules.
Ἡρακλῆιους (πόλις), ἡ, Heracleopolis,

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

a city of Egypt.

- Ἡρακλειώτικος, ἡ, ὁν, Heracleotic*, of or belonging to *Heracleopolis*.
Ἡράκλειτος, ου, ὁ, Heraclitus, a celebrated Greek philosopher of Ephesus.
Ἡριγόνη, ης, ἡ, Erigone, daughter of Icarus, hung herself on account of the death of her father.
Ἡριδανὸς, οὔ, ὁ, Eridanus, called also *Padus*, a river of Italy.
Ἡρόδοτος, ου, ὁ, Herodotus, a celebrated historian of Halicarnassus.
Ἡσίοδος, ου, ὁ, Hesiod, a celebrated Grecian poet.
Ἡσιόνη, ης, ἡ, Hesiōne, rescued by Hercules from a monster, sent to destroy her, while exposed upon a rock.
Ἡφαιστος, ου, ὁ, Vulcan, a god of the ancients, who presided over fires.

Θ.

- Θάλια, ας, ἡ, Thalia*, one of the Muses.
Θαλῆς, οὔ, ὁ, Thales, one of the seven wise men of Greece; he was the founder of the *Ionian* sect of philosophers.
Θάμυρις, ἰδός, ὁ, Thamyras, a celebrated musician of Thrace.
Θεανὼ, οὔς, ἡ, Theano, the wife of Pythagoras.
Θεοδόμας, αντος, ὁ, Theodamas, king of Mysia, and father of Hylas.
Θεμιστοκλῆς, ἰους, ὁ, Themistocles, a celebrated general, born at Athens.
Θεοκρίτης, ου, ὁ, Theocritus, a Greek poet who flourished at Syracuse in Sicily.
Θεοπόμπος, ου, ὁ, Theopompus, king of Sparta.
Θερμῶδων, αντος, ὁ, Thermōdon, a famous river of Cappadocia.
*Θεσσαλία, { ας, ἡ, Thessaly, a coun-
 Θεσσαλίας, { try of Greece.*

ΘΕΤΙΖ

- Θέτις, ἰδὸς, ἡ, *Thetis*, daughter of Nereus and Doris, married Peleus.
 Θῆβαι, θν, αἰ, *Thebes*, a city of Boeotia.
 Θεβαῖος, ἡ, θν, *Theban*, of or belonging to *Thebes*.
 Θεβαῖος, ον, ἡ, α, *Theban*, an inhabitant of *Thebes*.
 Θεραμῖνος, ον, ἡ, *Theramēnes*, one of the thirty tyrants of Athens.
 Θεσεύς, ἰως, ἡ, *Theseus*, king of Athens, who abandoned Ariadne on the island of Naxos.
 Θυδῖππος, ον, ἡ, *Thudippus*, a friend of Phocion.
 Θουκυδίδης, ον, ἡ, *Thucydides*, a celebrated Greek historian.
 Θούριοι, ον, αἰ, *Thurians*, inhabitants of Thurium, a town of Lucania, in Italy.
 Θράκη, ης, ἡ, *Thrace*, a country of Europe, west of Macedonia.
 Θράξ, κός, ἡ, *Thracian*, an inhabitant of Thrace.
 Θράσυλλος, ον, ἡ, *Thrasyllus*, a man of Attica, so disordered in his mind, that he thought all the ships which entered the Piræus, his own.
 Θράττη, ης, ἡ, α, *Thracian woman*, an inhabitant of Thrace.
 Θρήνη, ης, ἡ, see Θράκη.
 Θριάσιον (τιθίον), τὸ, *Thriasian* (field), a region in Attica.

I.

- Ἰακχος, ον, ἡ, *Iacchus*, a surname of Bacchus.
 Ἰαπετός, ον, ἡ, *Japetus*, son of Cœlus or Titan by Terra, and father of Prometheus.
 Ἰάσων, ον, ἡ, *Jason*, son of Æson and Alcimède, and leader of the Argonautic expedition.
 Ἰβηριοί, ον, αἰ, *Iberians*, the ancient inhabitants of Spain, who derived their name from the river Ibérus.

ΙΣΙΖ

- Ἰβηρία, ες, ἡ, *Iberia*, a country of Asia, between Colchis and Albania.
 Ἰδν, ης, ἡ, *Ida*, a celebrated mountain of Troas.
 Ἰδομνεύς, ἰως, ἡ, *Idomeneus*, son of Deucalion.
 Ἰδυία, ας, ἡ, *Idyia*, wife of Æetes, king of Colchis, and mother of Medæa.
 Ἰθακήσιος, α, ον, *Ithacan*, of or belonging to *Ithaca*, a famous island in the Ionian sea.
 Ἰκαρία, ας, ἡ, *Icaria*, a small island in the Ægean sea.
 Ἰκάριος (πιλαγός), τὸ, *the Icarian* (sea), a part of the Ægean sea.
 Ἰκάριος, ον, ἡ, *Icarius*, an Athenian, father of Erigōne.
 Ἰκάρος, ον, ἡ, *Icārus*, son of Dædalus, who with his father escaped on wings from Crete.
 Ἰκτίνος, ον, ἡ, *Ictinus*, a celebrated architect, 430 B. C.
 Ἰλιον, ον, τὸ, *Ilium*, *Troy*.
 Ἰλιος, ον, ἡ, see Ἰλιον.
 Ἰναχος, ον, ἡ, *Ināchus*, son of Oceanus and Tethys.
 Ἰνδική, ἡς, ἡ, *India*, a country of Asia, near the Indus.
 Ἰνδικός, ἡ, θν, *Indian*, of or belonging to *India*.
 Ἰνδός, ον, ἡ, *Indus*, a large river of Asia.
 Ἰνώ, οὔς, ἡ, *Ino*, daughter of Cadmus and Harmonia, and mother of Learchus and Melicertes.
 Ἰξίων, ον, ἡ, *Ixion*, king of Thessaly, and son of Phlegias.
 Ἰσφῶν, ὠντος, ἡ, *Iōphon*, son of Sophocles.
 Ἰππόλυτος, ον, ἡ, *Hippolytus*, son of Theseus and Hippolyte, was famous for his virtues and his misfortunes.
 Ἴρις, ἰδὸς, ἡ, *Iris*, one of the Oceanides.
 Ἰσις, ἰδὸς, ἡ, *Isis*, a celebrated deity of the Egyptians, supposed by

ISOCPATHΣ

- some to be the same as *Io*.
Ἰσοκράτης, *ισ*, *ῖ*, *Isocrātes*, a celebrated Grecian orator.
Ἰταλίη, *ης*, *ῆ*, *Italy*, a country of Europe.
Ἰταλικός, *ῆ*, *ὁν*, *Italian*, of or belonging to *Italy*.
Ἰφιανάσσα, *ης*, *ῆ*, *Iphianassa*, one of the Nereids.
Ἰφικράτης, *ισ*, *ῖ*, *Iphicrātes*, a celebrated general at Athens.
Ἰὼ, *οῦς*, *ῆ*, *Io*, daughter of *Ināchus*, was said to have been changed by *Jupiter* into a heifer.
Ἰωλχός, *οῦ*, *ῖ*, *Iolchos*, a town of *Magnesia*, where *Jason* was born.
Ἴωνες, *οἱ*, *Ionians*, inhabitants of *Ionia*.
Ἰονία, *ας*, *ῆ*, *Ionia*, a country of *Asia Minor*, bounded north by *Æolia*, west by the *Ægæan sea*, south by *Caria*, and east by *Lydia*.
Ἰωνικός, *ῆ*, *ὁν*, *Ionian*, of or belonging to *Ionia*.

K.

- Κάδμεια*, *αι*, *ῆ*, *Cadmea*, the name of the Citadel at *Thebes*.
Κάδμος, *ου*, *ῖ*, *Cadmus*, son of *Agēnor*, king of *Phœnicia*; he slew the dragon at the fountain of *Aria*.
Καίικουρον, *ου*, *τὸ*, *Cæcūbum*, a place on the borders of *Latium* and *Campania*.
Καῖσαρ, *αρος*, *ῖ*, *Cæsar* : *Caius Julius*, first emperor of *Rome*, died on the 15th of *March*, 44 B. C. in the 56th year of his age.
Κάλαϊς, *ιδος*, *ῆ*, *Callāis*, the son of *Boreas*.
Καλαυρία, *ας*, *ῆ*, *Calauria*, an island near *Trœzene*.
Κάληνος (*οἶνος*), *ῖ*, *Calenian* (wine), of *Cale* or *Calēnum*, a town of *Campania*.
Καλλίας, *οῦ*, *ῖ*, *Callias*, an Athenian, a torch-bearer at the *Eleusinian*

ΚΕΙΟΣ

- mysteries.
Καλλίβις, *ου*, *ῖ*, *Callibis*, a general in the war between *Man'inæa* and *Sparta*.
Καλλιμέδων, *οντος*, *ῖ*, *Callimēdon*, a partisan of *Phocion* at Athens.
Καλλιόπη, *ης*, *ῆ*, *Calliōpe*, one of the *Muses*.
Καλλισθένης, *ους*, *ῖ*, *Callisthēnes*, a Greek historian.
Καλυψώ, *οῦς*, *ῆ*, *Calypso*, one of the *Oceanides*, who kindly received *Ulysses*, when shipwrecked on her coast.
Καμβύσης, *ου*, *ῖ*, *Cambyses*, king of *Persia*, conquered *Egypt*, and plundered their temples.
Καμπανία, *ας*, *ῆ*, *Campania*, a country of *Italy*, of which *Capua* was the capital.
Κανωπίος, *ῆ*, *ὁν*, *Canopian*, of or belonging to *Canopus*; *Canopicum ostium*, one of the mouths of the *Nile*.
Κάρνος, *ου*, *ῖ*, *Caranus*, one of the *Heraclids*; he first laid the foundation of the *Macedonian empire*, 814 B. C.
Καρία, *αι*, *ῆ*, *Cariu*, a country of *Asia Minor*.
Καρμανία, *ας*, *ῆ*, *Carmania*, a country of *Asia*, between *Persia* and *India*.
Καρχινών, *ινος*, *ῆ*, *Carthage* (New), a town of *Spain*, built by *Hasdrūbal*.
Κασπία, *αι*, *ῆ*, *Caspian* or *Hyrca-nian* (sea), situated between the *Caspian* and *Hyrca-nian mountains*.
Κάστωρ, *αρος*, *ῖ*, *Castor*, son of *Jupiter* and *Leda*; he instructed *Hercules* in fighting.
Κάτων, *ωνος*, *ῖ*, *Cato*, a celebrated Roman general.
Καύκασος, *ου*, *ῖ*, *Caucasus*, a celebrated mountain between the *Ruxine* and *Caspian seas*.
Κανσιανοί, *ων*, *οἱ*, *Cansianians*, an unknown tribe.
Κύος, *ου*, *ῖ*, *Cean*, of or belonging to

ΚΕΚΡΟΨΙΑ.

- Ceos*, *Cos*, or *Co*, an island in the *Ægean* sea, one of the *Cyclādes*.
Κεκροψία, *as*, ἡ, *Cecropia*, the original name of *Athens*, in honor of *Cecrops*, its first founder.
Κεκροψ, *ος*, ὁ, *Cecrops*, king of *Attica*, described as having a mixed nature of a man and a dragon.
Κελτικὸς, ὁ, ὁν, *Celtic*, of or belonging to the *Celtæ*.
Κελταί, *ων*, οἱ, *Celtæ*, the name of a part of the inhabitants of *Gaul*.
Κεραμικὸς, *ων*, ὁ, *Ceramicus*, a public walk, and place of burial, at *Athens*.
Κερβεὺς, *ων*, ὁ, *Cerberus*, a three-headed dog, the guard of the infernal regions.
Κερκυραῖος, *α*, *ος*, *Corcyrian*, of or belonging to *Corcýra*, an island in the *Ionian* sea.
Κηφίος, *ιος*, ὁ, *Cephus*, king of *Æthiopia*, and father of *Andromeda*.
Κηφισίος, *ων*, ὁ, *Cephisus*, or *Cephissus*, a celebrated river of *Greece*.
Κιθαίων, *ωνος*, ὁ, *Cithæron*, a mountain of *Boeotia*.
Κικέρων, *ωνος*, ὁ, *Cicero* (*Marcus Tullius*), a very celebrated *Roman* orator.
Κίλικις, *ων*, οἱ, *Cilicians*, inhabitants of *Cilicia*.
Κιλικία, *ας*, ἡ, *Cilicia*, a country on the sea-coast of *Asia Minor*.
Κίμβροι, *ων*, οἱ, *Cimbri*, a people of *Germany*.
Κιμμέριος, *α*, *ος*, *Cimmerian*, of or belonging to *Cimmerium*.
Κίμων, *ωνος*, ὁ, *Cimon*, an *Athenian* general, son of *Miltiades*.
Κινίας, *ων*, ὁ, *Cinæas*, friend of *Pyrrhus*, king of *Epirus*.
Κίρκη, *ης*, ἡ, *Circe*, a powerful sorceress, one of the *Oceanides*.
Κλαζομένιος, *ων*, ὁ, a *Clazomenian*, an inhabitant of *Clazomene*, or *Clazomèna*, a city of *Ionis*.
Κλάρος, *ων*, ὁ, *Clarus*, or *Claros*, a town of *Ionis*, famous for an ora-

ΚΟΡΩΝΙΣ.

- cle of *Apollo*.
Κλεάνθης, *ων*, ὁ, *Cleanthes*, a *Stoic* philosopher of *Assos*, and successor of *Zeno*.
Κλιτύς, *ων*, ὁ, *Clitus*, a friend of *Alexander*.
Κλίου, *ων*, ἡ, *Clio*, one of the *Muses*.
Κλεομβρότος, *ων*, ὁ, *Cleombrotus*, son of *Pausanias*, and brother of *Agésilus* 1st.
Κλεομένης, *ων*, ὁ, *Cleomènes*, king of *Sparta*.
Κλεοπάτρα, *ας*, ἡ, *Cleopatra*, betrothed to *Philip* of *Macedonia*.
Κλείων, *ωντος*, ὁ, *Cleon*, an *Athenian* general.
Κλινίας, *ων*, ὁ, *Clinias*, son of *Alcibiades*.
Κνίδος, *ων*, ὁ, *Cnidus*, a town of *Caria*.
Κνωσός, *ων*, ὁ, *Cnossus*, a celebrated city of *Crete*, the residence of *Minos*.
Κοῖος, *ων*, ὁ, *Cœus*, son of *Cœlus* and *Terra*, and father of *Latona*.
Κολυττίς, *ιος*, ὁ, a *Colyttee*, an inhabitant of *Colyttus*, a parish of *Attica*.
Κολχικὴ, *ης*, ἡ, *Colchian* land, on the *Euxine*.
Κολχίς, *ιδος*, ἡ, *Colchis*, a country of *Asia*, famous for the expedition of the *Argonauts*, and as the birth-place of *Medea*.
Κόλχοι, *ων*, οἱ, *Colchians*, inhabitants of *Colchis*.
Κολώνος, *ων*, ὁ, *Colonus*, an eminence near *Athens*; see *Class. Dict.*
Κόνων, *ωνος*, ὁ, *Canon*, a famous general of *Athens*, son of *Timotheus*.
Κόρινθος, *ων*, ἡ, *Corinth*, an ancient city of *Greece*, on the isthmus of *Corinth*.
Κορινθιακός, { *η*, *ος*, *Corinthian*, of or
 Κορινθίος, { belonging to *Corinth*.
Κόρσις, *ας*, ἡ, *Corsica*; see *Kýnos*.
Κορωνίς, *ιδος*, ἡ, *Corōnis*, a daughter of *Phlegias*, loved by *Apollo*; she was the mother of *Æsculapius*.

ΚΡΑΘΙΣ

- Κράθις, ἰδος, ἡ, Crathis*, a river of Achaia, falling into the bay of Corinth.
- Κραταῖρος, οὔ, ὁ, Cratærus*, one of Alexander's generals.
- Κράτης, ητος, ὁ, Crates*, a philosopher of Bœotia.
- Κρέων, οντος, ὁ, Creon*, the father of Jocasta; he was killed by Theseus.
- Κρης, ητες, ὁ, a Cretan*, an inhabitant of Crete.
- Κρήτη, ης, ἡ, Crete*, one of the largest islands in the Mediterranean sea.
- Κρητικὸς, ὁ, ὁν, Cretan*, of or belonging to Crete.
- Κριτίας, ου, ὁ, Critias*, one of the 30 tyrants of Athens.
- Κρῆσος, ου, ὁ, Cræsus*, king of Lydia.
- Κρόνος, ου, ὁ, Saturn*, son of Cælus or Œranus by Terra.
- Κρότων, υνις, ἡ, Crotōna*, a town of Italy, still known by the same name, in the bay of Tarentum.
- Κροτωνιάτης, ου, ὁ, a Crotonian*, an inhabitant of Crotōna.
- Κτησίβιος, ου, ὁ, Ctesibius*, a mathematician of Alexandria, and inventor of the Clepsýdra and other hydraulic instruments.
- Κυδωνία, ας, ἡ, Cydonia*, a town of Crete.
- Κυζικηνοὶ, ὦν, οἱ, the Cyziceni*, inhabitants of Cyzicum.
- Κύκλωψ, οπος, ὁ, Cyclops*, one of a gigantic race of men.
- Κύκνος, ου, ὁ, Cycnus*, son of Neptune, killed by Achilles.
- Κυλλήνη, ης, ἡ, Cyllène*, a small town of Arcadia, where Mercury was born; hence his epithet *Cyllenius*.
- Κυνόπολις, ιως, ἡ, Cynopolis*, a city of Egypt.
- Κυνουπόλις (νηὸς), ὁ, Cynopolitan* (district), a district in Egypt.
- Κύπριος, α, ου, Cyprian*, of or belonging to Cyprus.
- Κύπρος, ου, ἡ, Cyprus*, a large island in the Mediterranean sea, south of

ΛΑΟΜΕΔΩΝ

- Cilicia.
- Κυρηναϊκὴ, ἡς, ἡ, the Cyrenaic kingdom*.
- Κυρήνη, ης, ἡ, Cyrène*, a celebrated city of Libýa.
- Κύρνος, ου, ἡ, Cyrnus*, an island on the coast of Liguria, the same as Corsica.
- Κῦρος, ου, ὁ, Cyrus*, king of Persia, son of Cambýses.
- Κύψιλος, ου, ὁ, Cypsælus*, a man of Corinth, son of Eëtion, and father of Periander.
- Κώθων, υνις, ὁ, Cothon*, a small island near the citadel of Carthage, with a bay, which served as a dock-yard.
- Κωλίας, αδος, ἡ, Colias*, a promontory of Attica.
- Κῶς, ου, ὁ, Coan*, of or belonging to Cus, an island, one of the Cyclādes.
- Κορύκειον (ἄντρον), τοῦ, Corycian*, (cave), in mount Parnassus, sacred to the Muses.

Λ

- Λάγος, ου, ὁ, Lagus*, a Macedonian of mean extraction.
- Λάκαινα, ης, ἡ, a Lacedæmonian woman*, a female of Lacedæmon.
- Λακεδαιμόνιος, ου, ὁ, a Lacedæmonian*, an inhabitant of Lacedæmon or Sparta.
- Λακεδαίμων, υνις, ὁ, Lacedæmon or Sparta*, the capital of Laconia, in the Peloponnēsus.
- Λακιάδης, ου, ὁ, a Lacian*, a person of the Lacian tribe.
- Λάκων, υνις, ὁ, a Lacedæmonian*, an inhabitant of Lacedæmon.
- Λακωνικὴ, ἡς, ἡ, Laconia*, a country in the Peloponnēsus.
- Λάμαχος, ου, ὁ, Lamachus*, son of Xenophānes, sent into Sicily with Nicias.
- Λαομῆδων, υνις, ὁ, Laomædon*, son of Ilius, king of Troy; whom Admētus served in Phrygia.

ΛΑΠΙΘΑΙ

- Λάπιθαί, ὧν, *oi*, *Lapithæ*, a people of Thessaly.
- Λατίνη, *ns, ñ*, *Latium*, a country of Italy, near the Tiber.
- Λατίνοι, *ων, οι*, *Latini*, inhabitants of Latium.
- Λάτμος, *ου, ð*, *Latmos*, a mountain of Caria, near Milætus.
- Λαυριωτικὸς, *ῆ, ὄν*, *Lauriotian*, of or belonging to Laurium in Attica.
- Λεάρχης, *ου, ð*, *Learchus*, son of Athamas and Ino.
- Λεοντίνος, *ου, ð*, *Leontine*, an inhabitant of *Leontium*, a town of Sicily.
- Λερναῖος, *ου, ð*, *Lernæan*, of or belonging to Lerne.
- Λέρνη, *ης, ῆ*, *Lerna*, a country of Argolis, where Hercules killed the famous hydra.
- Λευκάδιος, *ου, ð*, a *Leucadian*, an inhabitant of the island Leucas, or Leucadia.
- Λευκοθήα, *ας, ῆ*, *Leucothœ* or *Leucothea*, the wife of Athamas.
- Λούκυλλος, *υ, ð*, *Lucullus*, a Roman, who gained some celebrated victories over Mithridates and Tigranes.
- Λεωνίδας, *ς ου, ð*, *Leonidas*, a celebrated Lacedæmonian king.
- Λήδα, *ης, ῆ*, *Leda*, the wife of Tyndærus, king of Sparta.
- Λήμνος, *ου, ῆ*, *Lemnos*, an island in the Ægean sea, sacred to Vulcan.
- Ληναῖος, *ου, ð*, *Lenæus*, an epithet of Bacchus.
- Λητώ, *ούς, ῆ*, *Latona*, daughter of Cæus, and mother of Apollo.
- Λιβύς, *ων, οι*, *Lybians*, inhabitants of Lybia.
- Λιβύη, *ης, ῆ*, *Libya*, a name given to Africa, but more properly only a part of Africa west of Egypt.
- Λιβυκός, *ῆ, ὄν*, *Libyan*, of or belonging to Lybia.
- Λίγυς, *ων, οι*, *Ligurians*, inhabitants of Liguria.
- Λιγουρική, *ῆς, ῆ*, *Liguria*, a country west of Italy.

ΜΑΚΑΙ

- Λίνος, *ου, ð*, *Linus*, son of Mercury and Urania.
- Λοκροί ('Οζόλαι), *οι*, the *Locri* (*Ozölæ*), a tribe of Magna Græcia, in Italy, near Rhegium.
- Λουσιτανοί, ὧν, *οι*, *Lusitanians*, inhabitants of Lusitania.
- Λυγκίς, *ίς, ð*, *Lynceus*, married Hypermetra, the daughter of Danaus.
- Λυδία, *ας, ῆ*, *Lydia*, a celebrated kingdom of Asia Minor.
- Λυδοί, ὧν, *οι*, *Lydians*, inhabitants of Lydia.
- Λυκομήδης, *ου, ð*, *Lycomædes*, an Athenian, the first who took one of the enemy's ships at the battle of Salamis.
- Λυκούργος, *ου, ð*, *Lycurgus*, a celebrated lawgiver of Sparta.
- Λύσανδρος, *ου, ð*, *Lysander*, a celebrated general of Sparta.
- Λυσίας, *ου, ð*, *Lysias*, a celebrated orator, son of Cephælus, a native of Syracuse.
- Λυσίμαχος, *ου, ð*, *Lysimachus*, son of Agathocles, and one of the generals of Alexander.
- Λύσιππος, *ου, ð*, *Lysippus*, a famous statuary of Sicily.
- Λουσιτανοί, ὧν, *Lusitanians*, inhabitants of Lusitania.
- Λουσιτανία, *ας, ῆ*, *Lusitania*, the name of a part of Spain.

Μ.

- Μάγας, *ου, ð*, *Magæus*, the brother of Pharnabazus.
- Μαῖα, *ας, ῆ*, *Maia*, wife of Jupiter, and mother of Mercury.
- Μαινάδης, *ων, αι*, *Furiæ*, the ministers of vengeance of the Gods.
- Μαιῶτις, *ίδος, ῆ*, *Meotis* (palus), a large lake, or part of the sea between Europe and Asia, north of the Euxine.
- Μάκται, ὧν, *οι*, *Macæ*, a people of

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

- Africa, near the larger Syrtis.
Μακεδονία, *ας, ἡ*, *Macedonia*, a country situated between Thrace, Epirus, and Greece.
Μακεδονικὸς, *ἡ, ὁ*, *Macedonian*, of or belonging to Macedonia.
Μακεδὼν, ὄνος, ὁ, *Macedonia*, a celebrated country between Thrace, Epirus, and Greece.
Μάνης, ιος, ους, ὁ, *Manes*, a servant of Diogenes.
Μαντινία, *ας, ἡ*, *Mantinæa*, a town of Arcadia in the Peloponnēsus.
Μαραθὼν, ὄνος, ὁ, *Marathon*, a village of Attica, 10 miles from Athens, celebrated for the victory of Miltiades over the Persians.
Μαρδόνιος, ου, ὁ, *Mardonius*, a general of Xerxes.
Μάριος, ου, ὁ, *Marius*, a celebrated Roman.
Μαρμαριδαί, *ων, οἱ*, *Marmaridæ*, the inhabitants of the part of Lybia between Cyrene and Egypt.
Μαρσύας, ου, ὁ, *Marqyas*, a celebrated piper of Cyllene, said to have invented the flute.
Μεγαρά, *ων, τὰ*, *Megæra*, a city of Achaia, on the Sinus Saronicus.
Μεγαρεὺς, ιως, ὁ, *a Megarian*, an inhabitant of Megæra.
Μεγαρεῖς, ἰδος, ἡ, *Megæris*, a small country of Achaia.
Μεγαριεὺς, ἡ, ὁ, *Megarian*, of or belonging to Megæra.
Μέδουσα, ης, ἡ, *Medûsa*, the chief of the three Gorgons.
Μελικέρτης, ου, ὁ, *Meliceretes*, son of Athamas and Ino.
Μελπομένη, *ης, ἡ*, *Melpomène*, one of the Muses.
Μεμνόνειον, ου, τὸ, *Memnonium*, a statue of Memnon, which uttered melodious sounds when struck by the rays of the sun.
Μίμφις, ἰδος, ἡ, *Memphis*, a celebrated town of Egypt, on the western bank of the Nile.

ΜΙΝΩΤΑΤΡΟΣ

- Μενικράτης, ιος, ὁ**, *Menecrâtes*, a physician of Syracuse, famous for his vanity and arrogance.
Μενέλαος, ου, ὁ, *Menelâus*, king of Sparta, and brother of Agamemnon.
Μεσοποταμία, ας, ἡ, *Mesopotamia*, a country of Asia, which receives its name from its situation between two rivers, the Tigris and Euphrates.
Μισσηῖς, ἰδος, ἡ, *Messêis*, a fountain of Thessaly.
Μισσηνή, ας, ἡ, *Messênæ*, a city of Peloponnēsus, capital of Messenia.
Μισσηνία, ας, ἡ, *Messenia*, a province of Peloponnēsus.
Μισσηνιακὴ, ἡς, ἡ, *Messene*. See *Μισσηνή*.
Μισσηνιοί, ων, οἱ, *Messenians*, inhabitants of Messenia.
Μεταπόντιον, ου, τὸ, *Metapontum*, a town of Lucania in Italy.
Μήδεια, ας, ἡ, *Medæa*, daughter of Æetes, king of Colchis, and wife of Jason.
Μηδία, ας, ἡ, *Media*, a celebrated country of Asia Minor, east of Armenia.
Μηδιστὶ, *adv. after the manner of the Medes*.
Μήδης, ου, ὁ, *a Mede*, an inhabitant of Media.
Μηλιεύς, ιως, ὁ, *a Meliensian*, living on the Malian gulf, in Thessaly.
Μιθριδάτης, ου, ὁ, *Mithridâtes*, (surnamed *Eupâtor*, and the *Great*) succeeded his father at the age of 11 years.
Μίλητος, ου, ἡ, *Milêtus*, the capital of Ionia, in Asia Minor.
Μιλτιάδης, ου, ὁ, *Miltiâdes*, an Athenian general.
Μίλων, ὄνος, ὁ, *Milo*, a celebrated athlete of Crotôna.
Μίνως, ωος and ω, ὁ, *Minos*, king of Crete.
Μινώταυρος, ου, ὁ, *Minotaur*, a celebrated monster, half man, and half bull.

ΜΝΗΜΟΣΤΝΗ

- Μνημοσύνη, ης, ἡ, Mnemosyne*, daughter of Coelus and Terra, and mother of the nine Muses.
- Μνήμων, υῶος, ὁ, Mnemon*, a surname given to Artaxerxes, on account of his retentive memory.
- Μουνυχία, ας, ἡ, Munychia*, a port of Attica, between the Piræus, and the promontory of Sunium.
- Μουνυχίων, ὄνοτος, ὁ, Munychion*, corresponding to the month of April.
- Μῦσαι, ὡν, αἱ, Muses*, daughters of Jupiter and Mnemosyne, nine in number; Clio, Euterpe, Thalia, Melpomene, Terpsichore, Erato, Polyhymnia, Calliope, and Urania.
- Μυκῆναι, ὧν, αἱ, Mycænæ*, a town of Argolis in Peloponnēsus.
- Μυρμιδόνες, ὡν, οἱ, Myrmidones*, a people of Thessaly, who were said to have been originally ants.
- Μυσία, ας, ἡ, Mysia*, a country of Asia Minor.
- Μυσελλας, ου, ὁ, Mysellus*, a native of Achaia; he founded Crotona in Italy.

N.

- Ναβαθαῖοι, ὡν, οἱ, Nabathæans*, inhabitants of Nabathæa, a country of Arabia.
- Νάξιοι, ὡν, οἱ, Nazians*, inhabitants of Naxos.
- Νάξος, ου, ἡ, Naxos*, the largest of the Cyclādes, about 105 miles in circumference, and 30 in breadth.
- Νασαμῶνες, ὧν, οἱ, Nasamōnes*, a savage people of Libya, near the Syrtis.
- Ναυκλίδης, ου, ὁ, Nauclydes*, son of Polybiades.
- Νεῖλος, ου, ὁ, the Nile*, anciently called Ægyptus, a river which flows through the middle of Egypt.
- Νεμῖα, ας, ἡ, Nemæa*, a town of Argolis, where Hercules killed the Nemean lion.

ΞΑΝΘΟΣ

- Νεμῖος, ας, ὁ, Nemean*, of or belonging to Nemæa.
- Νεεκλῆς, ἰους, ὁ, Neëcles*, the father of Themistocles.
- Νεοπτόλεμος, ου, ὁ, Neoptolēmus*, son of Achilles and Deidamia, called Pyrrhus from the yellowness of his hair.
- Νέρων, υῶος, ὁ, Nero*, a celebrated Roman emperor.
- Νέστωρ, ὁρος, ὁ, Nestor*, son of Neleus and Chloris, and king of Pylos.
- Νεφέλη, ης, ἡ, Nephelæ*, mother of Phryxus and Helle.
- Νηρεὺς, ἰως, ὁ, Nereus*, father of Thetis, married Doris.
- Νηρηΐς, ἰδος, ἡ, a Nerëid*, one of the nymphs of the sea, daughters of Nereus and Doris.
- Νικίρατος, ου, ὁ, Nicerätus*, the father of Nicias.
- Νικίας, ου, ὁ, Nicias*, an Athenian general, son of Nicerätus.
- Νικευλῆς, ἰος, ὁ, Nicëcles*, a friend of Phocion.
- Νικωκρέων, ὄντος, ὁ, Nicocreon*, a tyrant of Salāmis, in the age of Alexander the Great.
- Νίνος, ου, ὁ, Ninus*, a son of Belus, married Semirāmis, queen of Assyria.
- Νιδέη, ης, ἡ, Nidæe*, daughter of Tantalus, king of Phrygia.
- Νίσος, ου, ὁ, Nisus*, king of Megara, and son of Pandion.
- Νομάδες, ὡν, οἱ, Nomādes*, the name of any wandering nation.
- Νουμᾶς, ᾶ, ὁ, Numa*, second king of Rome.

Ξ.

- Ξανθίππη, ης, ἡ, Xanthippe*, wife of Socrätes, remarkable for her ill humor.
- Ξανθίππος, ου, ὁ, Xanthippus*, or Xantippus, the father of Pericles.
- Ξάνθος, ου, ὁ, Xanthus*, a river of

ΞΕΝΙΑΔΗΣ

- Troas, the same as the Scamander.
Ξενιάδης, ου, ὁ, Xenιάdes, a Corinthian, who went to buy Diogenes the Cynic, when sold as a slave.
Ξενοκράτης, ου, ὁ, Xenocrātes, an ancient philosopher, educated in the school of Plato.
Ξενοφῶν, ὠντος, ὁ, Xenōphon, an Athenian, celebrated as an historian and a philosopher.
Ξέρξης, ου, ὁ, Xerxes, son of Darius, who succeeded his father on the throne of Persia.

O.

- Οδυσσεύς, ἰως, ὁ, Ulysses*, king of Ithaca, son of Anticlea and Laërtes.
Οἶαγρος, ου, ὁ, Œāgrus or *Œāger*, father of Orpheus by Calliōpe.
Οἰκίους, ἄδος, ὁ, Œikios, son of Laïus and Jocaste.
Οἶτη, ης, ἡ, Œta, a celebrated mountain between Thessaly and Macedonia, upon which Hercules burnt himself.
Ὀλυμπία, ας, ἡ, Olympiā, a town of Elis in the Peloponnēsus, where was a temple of Jupiter with a celebrated statue 50 cubits high, reckoned one of the seven wonders of the world.
Ὀλυμπιάς, ἄδος, ἡ, Olympiad, a space of four years; also *the Olympic games*.
Ὀλυμπιονίκης, ου, ὁ, a victor at the Olympic games.
Ὀλύμπιος, α, ου, Olympian, of or belonging to *Olympiā*.
Ὀλύμπος, ου, ὁ, Olympus, a mountain of Thessaly and Macedonia.
Ὀλυνθος, ου, ὁ, Olynthus, a celebrated town of Macedonia.
Ὀμβρία, ῆς, ἡ, Umbria, a country of Italy, separated from Etruria by the Tiber.
Ὅμηρος, ου, ὁ, Homer, a celebrated poet of Greece. See Notes.

ΠΑΝΟΪΗ

- Ὀμφάλη, ης, ἡ, Omphāle*, queen of Lydia, daughter of Jardānus.
Ὀρθία, ας, ἡ, Orthia, an epithet of Diana.
Ὀρφεύς, ἰως, ὁ, Orpheus, a celebrated poet of antiquity; he was torn in pieces by the Thracian women.
Ὀσκι, ου, αἱ, Osci, a people between Campania, and the country of the Volsci.
Ὀσσα, ης, ἡ, Ossa, a mountain of Thessaly, near mount Olympus.
Οὔναφρον, ου, τὸ, Venāfrum, a town of Campania.
Οὔσσουϊον (ἔρεος), τὸ, Vesuvius, a mountain of Campania, about 6 miles east of Naples.
Οὐρανία, ας, ἡ, Urania, one of the Muses, presided over astronomy.

Π.

- Παγγαῖον, ου, τὸ, Pangæus*, a mountain of Thrace, where Lycurgus was torn in pieces.
Πάδος, ου, ὁ, Padus, (Po), also called Eridānus, a river of Italy.
Παιανίης, ἰως, ὁ, a Pæanian, an inhabitant of Pæania, a demos of Attica.
Παιήων, ονος, ὁ, Pæon, a celebrated physician, who cured the wounds which the gods received during the Trojan war.
Παλαίμων, ονος, ὁ, Palæmon, son of Athamas and Ino; his original name was Melicertes.
Παμφυλία, ας, ἡ, Pamphylia, a province of Asia Minor.
Πάν, ανός, ὁ, Pan, the god of shepherds, huntsmen, and of all the inhabitants of the country.
Πανδίων, ονος, ὁ, Pandion, king of Athens.
Πάνδωρα, ας, ἡ, Pandōra, a celebrated woman; according to Hesiod, the first that ever lived.
Πανόπη, ης, ἡ, Panōpe, a sea nymph,

ΠΑΡΘΕΝΟΝ

- one of the Nereids.
- Παρθενών, ὄνος, ἡ, *the Parthēnon*, a temple of Athens, sacred to Minerva.
- Πάρις, ἰδός, ἡ, *Paris*, son of Priam, and Hecuba.
- Παρμενίων, ὄνος, ἡ, *Parmenio*, a celebrated general in the armies of Alexander.
- Παρνασσός, ὄν, ἡ, *Parnassus*, a mountain of Phocis, and the seat of the Muses.
- Πάτρειος, ὄν, ἡ, *Patricius*, one of the Grecian chiefs in the Trojan war.
- Παυσανίας, ὄν, ἡ, *Pausanias*, a Spartan general.
- Παφλαγονία, ας, ἡ, *Paphlagonia*, a country of Asia Minor.
- Πειραιὺς, ἰως, ἡ, *Piræus*, a celebrated harbour at Athens, about 3 miles distant from the city.
- Πιρῖθους, ὄν, ἡ, *Pirithus*, son of Ixion.
- Πισιστράτης, ὄν, ἡ, *Pisistratus*, an Athenian, early distinguished by his valor in the field.
- Πελίας, ὄν, ἡ, *Pelias*, son of Neptune and Tyro.
- Πελοπίδας, ὄν, ἡ, *Pelopidas*, a celebrated general of Thebes.
- Πελοποννησιακός, ἡ, ὄν, *Peloponnesian*, of or belonging to *Peloponnesus*.
- Πελοποννήσιοι, ὄν, οἱ, *Peloponnesians*, inhabitants of the *Peloponnesus*.
- Πελοπόννησος, ὄν, ἡ, *Peloponnesus*, a peninsula, which comprehended the southern part of Greece.
- Πίλοψ, ὄνος, ἡ, *Pelops*, son of Tantillus, king of Phrygia.
- Πενθεύς, ἰως, ἡ, *Pentheus*, son of Echion and Agave, was torn in pieces by the *Furies*.
- Πέργαμος, ὄν, ὃ, { *Pergamus*, the
Πέργαμα, ὄν, ὃ, { name of the cit-
adel of the city
Troy.

ΠΙΕΡΙΑ

- Περιανδρός, ὄν, ἡ, *Periander*, a tyrant of Ambracia, ranked by some among the seven wise men of Greece.
- Περικλῆς, ὄν, ἡ, *a Periklidian*, an inhabitant of Perithœdæ, a demos of Athens.
- Περικλῆς, ἰως, ἡ, *Pericles*, an Athenian, son of Xanthippus and Agariste.
- Περινθίος, ὄν, ἡ, *a Perinthian*, an inhabitant of Perinthus, a town of Thrace.
- Περσέπολις, ἰως, ἡ, *Persepolis*, a celebrated city, the capital of the Persian empire.
- Περσεύς, ἰως, ἡ, *Perseus*, son of Jupiter and Danæ; he was exposed by his father in a chest with Danæ, and thrown into the sea.
- Περσιφόνη, ης, ἡ, { *Proserpine*, wife
Περσιφάντα, ης, ἡ, { of Pluto, and
queen of the infernal regions.
- Πέρσης, ὄν, ἡ, *a Persian*, an inhabitant of Persia.
- Περσία, ἰδός, ἡ, *Persia*, a province of Persia, between Carmania and the Persian Gulf.
- Περσινός, ἡ, ὄν, *Persian*, of or belonging to Persia.
- Πήγασος, ὄν, ἡ, *Pegæus*, a winged horse, sprung from the blood of Medusa.
- Πηλεΐδης, ὄν, ἡ, *Pelides*, a patronymic of Achilles and Pyrrhus, as sons of Peleus.
- Πηλεΐς, ἰως, ἡ, *Peleus*, king of Thessaly, married Thetis, one of the Nereids.
- Πηλουσιακός, ἡ, ὄν, *Pelusian*, the name of one of the mouths of the Nile.
- Πίλοψ, ὄνος, ἡ, *Pelops*, son of Tantillus, king of Phrygia.
- Πιερία, ας, ἡ, *Pieria*, a small country in Thessaly or Macedonia, whence the name *Pierian*, was applied to

ΠΙΝΔΑΡΟΣ

the Muses.

Πίνδαρος, *ov, i, Pindar*, a celebrated lyric poet of Thebes.

Πίστις, *ως, i, Fides*, a Roman deity, first worshipped by Numa.

Πιττακός, *ov, i, Pittacus*, a native of Mitylène in Lesbos.

Πλαταιάι, *ων, αι, Plataea*, (also found in the sing.), a town of Boeotia, near mount Cithæron.

Πλάτων, *ωνος, i, Plato*, a philosopher at Athens; he died in the 81st year of his age, 348 B. C.

Πλειστονάξ, *άκτος, i, Pleistónax*, or *Plistónax*, son of Pausanias, and general of the Lacedæmonian armies in the Peloponnesian war.

Πλούτων, *ωνος, i, Pluto* son of Saturn and *Opz*, and god of the Infernal regions.

Πολυβιάδης, *ov, i, Polybides*, a Spartan, father of Nauclicles.

Πολύευκτος, *ov, i, Polyuctos*, an ancient orator.

Πολυκράτης, *ως, i, Polycrates*, the tyrant of Samos, at whose court Anacreon lived.

Πολύμνια, *αι, i, Polyhymnia*, one of the Muses.

Πολυξένη, *ης, i, Polyxena*, daughter of Priam and Hecüba.

Πολυσπέρχων, *ωντος, i, Polysperchon*, king of Macedonia, one of the generals of Alexander.

Πομπήιος, *ov, i, Pompey*, a celebrated Roman general.

Ποντικὴν (πύλαγος), *τα, Ponticum mare*, the sea of Pontus, generally called the Euxine.

Ποσειδών, *ωνος, i, Neptune*, son of Saturn and *Opz*, and father of Pelias.

Ποτιδαία, *αι, i, Potidaea*, a town of Macedonia, situated in the peninsula of Pallène.

Πρίαμος, *ov, i, Priam*, king of Troy.

Πρόκνη, *ης, i, Procne*, daughter of Pandion, king of Athens; she was

ΠΥΡΙΦΛΕΓΕΘΩΝ

changed into a nightingale.

Πρόμαχος, *ov, i, Promachus*, a son of Æson, killed by Pelias.

Προμηθεύς, *ιός, i, Prometheus*, son of Japetus by Clymène; he stole fire from heaven, and brought it to the earth in a hollow reed.

Πρυτανεύον, *ov, τα, Prytanæum*, a large hall, where the Prytanes (magistrates of Athens) used to assemble.

Πρωτεσίλαος, *ov, i, Protesilaus*, king of Thessaly.

Πτολεμαῖος, *ov, i, Ptolemy*, (surnamed Philopator), died 204 B. C.

Πυγμαῖοι, *ων, αι, Pygmaei*, a nation of dwarfs in India; they made war against certain birds, supposed to be cranes.

Πυθαγόρας, *α, i, Pythagoras*, a celebrated philosopher, born at Samos; he was the founder of the sect called "the Italian."

Πυθαγόρειος, *ov, i, a Pythagorean*,
Πυθαγορείης, *α, i, a follower of Pythagoras.*

Πύραρχος, *ov, i, Pytharchus*, an inhabitant of the island of Cyzicum in the Propontia.

Πύθιας, *ov, i, Pytheas*, an archon at Athens.

Πύθια, *αι, i, Pythia*, the priestess of Apollo at Delphi.

Πυθόκλης, *ιός, i, Pythocles*, a man put to death with Phocion.

Πύθων, *ωνος, i, Python*, the celebrated serpent, sent by Juno to persecute Latona.

Πύλαι, *ων, αι, Pylæ*, which signifies gates, was applied to any straits; it here refers to those of Thermopylae.

Πύλος, *ov, i, Pylos*, a town of Messenia, on the western coast of the Peloponnesus.

Πυρηναία, *ων, τα, Pyrenæi*, a ridge of mountains between Gaul and Spain.

Πυριφλεγέων, *ωντος, i, Pyriphlegon*.

ΠΥΡΡΑ

- thon*, a river in the infernal regions.
Πύρρα, ας, ἡ, Pyrrha, wife of Deucalion.
Πύρρος, ου, ὁ, Pyrrhus, king of Epirus.
Πόλος, ου, ὁ, Polus, a celebrated Grecian actor.

Ρ.

- **Ραδάμανθς, ους, ὁ, Rhadamanthus*, a judge of the infernal regions.
Ῥία, ας, ἡ, Rhea, wife of Saturn, and mother of Jupiter.
Ῥῆνος, ου, ὁ, Rhine, one of the largest rivers of Europe, which divides Germany from Gaul.
Ῥοδανὸς, ου, ὁ, Rhodanus, a river of Gallia Narbonensis, one of the largest in Europe.
Ῥόδιος, ου, ὁ, a Rhodian, an inhabitant of Rhodes.
Ῥόδος, ου, ἡ, Rhodes, a celebrated island, in the Carpathian sea.
Ῥωμαῖος, ου, ὁ, a Roman, an inhabitant of Rome.

Σ.

- Σαβίνα, ης, ἡ, Sabina*, the region of the Sabines in Italy.
Σαβῖνοι, ου, οἱ, Sabini, a people of Italy, east of Etruria.
Σάγρα, ας, ἡ, Sagra, a small river of Italy, in the country of the Brutii.
Σαλαμῖνιος, ου, ὁ, Salaminian, an inhabitant of Salamis.
Σαλαμίς, ἴνος, ἡ, Salāmis, an island in the Sinus Saronicus, on the southern coast of Attica.
Σαλμυδεσσὸς, ου, ὁ, Salmydessus, a bay on the Euxine sea.
Σαλμωνὶς, ἰως, ὁ, Salmoneus, king of Elis; he wished to be called a god and to receive divine honors from his subjects.
Σάμιος, ου, ὁ, a Samian, an inhabi-

ΣΙΚΑΝΟΙ

- tant of Samos.
Σάμος, ου, ἡ, Samos, an island on the coast of Asia Minor, where Juno was held in great veneration.
Σαρδανάπαλλος, ου, ὁ, Sardanapālus, the 40th and last king of Assyria, celebrated for his luxury and voluptuousness.
Σαρδανία, ας, ἡ, Sardinia, the largest island in the Mediterranean except Sicily.
Σάρδεις, ἰων, αἱ, Sardes, the capital of Lydia in Asia Minor.
Σαρδῆνοι, ου, οἱ, Sardinians, inhabitants of Sardinia.
Σαρδῆνον (πέλαγος), τὸ, the Sardinian (sea).
Σαρματαί, ου, οἱ, Sarmatians, inhabitants of Sarmatia.
Σαρματία, ας, ἡ, Sarmatia, a country at the north of Europe and Asia.
Σατύρος, ου, ὁ, a Satyr, a fabulous monster, half man and half goat.
Σαμνῖται, ου, οἱ, Samnites, a people of Italy.
Σαμνιτικὸς, ἡ, ἰν, Samnitian, of or belonging to the Samnites.
Σελεύκος, ου, ὁ, Seleucus, king of Syria.
Σεμίλη, ης, ἡ, Semèle, daughter of Cadmus and Hermiōne.
Σεμιράμις, ἰδος, ἡ, Semirāmis, queen of Assyria, wife of Ninus.
Σερίφιος, ου, ὁ, a Seriphian, an inhabitant of Seriphus.
Σερίφος, ου, ἡ, Seriphus, an island in the Ægean sea.
Σῆρες, ου, οἱ, Seres, a nation of Asia, between the Ganges and the eastern ocean, in the modern Thibet.
Σιδὼν, ὄνομ, ἡ, Sidon, an ancient city of Phœnicia.
Σιδωνίος, ου, ὁ, Sidonian, of or belonging to Sidon.
Σικανία, ας, ἡ, Sicania, an ancient name of Sicily.
Σικανοί, ου, οἱ, Sicilians, inhabi-

ΣΙΚΕΛΙΑ

tants of Sicania.

Σικελία, ας, ἡ, *Sicily*, the largest and most celebrated island in the Mediterranean sea.

Σικελιώται, ὧν, οἱ, *Sicilians*, inhabitants of Sicily.

Σικελικός, ἡ, ὁ, { *Sicilian*, of or be-
Σικελός, ἡ, ὁ, { *longing to Sicily*.

Σίκιννος, ου, ὁ, *Sicinnus*, a man sent by Themistocles to deceive Xerxes.

Σικυών, ὠνος, ἡ, *Sicyon*, the capital of Sicyonia.

Σικυονία, ας, ἡ, *Sicyonia*, a province of Peloponnēsus.

Σιλύιος, ου, ὁ, *Silvius*, from whom all the kings of Alba were called Silvii.

Σιμωνίδης, ου, ὁ, *Simonides*, a celebrated poet of Cos, who flourished 538 B. C.

Σινύσσα, νς, ἡ, *Sinuessa*, a maritime town of Campania, originally called Siuōpe.

Σινωπίς, ιδος, ὁ, *Sinopian*, an inhabitant of Sinōpe, a town of Pontus in Asia Minor.

Σίπυλος, ου, ὁ, a *Sipylus*, or *Sipylum*, a town of Lydia.

Σίσυφος, ου, ὁ, *Sisypheus*, brother of Athāmas and Salmoneus.

Σκία, ὦν, (πόλις) αἱ, *the Scæan gates* of Troy.

Σκαμάνδριος, ου, ὁ, *Scamandrius*, a name of the son of Hector, also called *Asiānar*.

Σκηπίων, ὠνος, ὁ, *Scipio* (surnamed *Africanus the younger*), gained many celebrated victories in Africa.

Σκυθός, ου, ὁ, a *Scythian*, an inhabitant of Scythia.

Σκυθία, ας, ἡ, *Scythia*, a large country, situate in the most northern parts of Europe and Asia.

Σκυθικός, ἡ, ὁ, *Scythian*, of or belonging to *Scythia*.

Σκύλλα, ας, ἡ, *Scylla*, the daughter of Nisus, king of Megāra.

Σιάνης, αν, οἱ, *Siānes*, a people of

ΣΥΜΠΛΗΓΑΔΕΣ

Colchis, near Caucāsus.

Σόλων, ὠνος, ὁ, *Solon*, one of the Seven Wise Men of Greece.

Σουνίας, ἀδος, ἡ, *Sunias*, an epithet of *Minerva*.

Σούνιον, ου, τὸ, *Sunium*, a promontory of Attica, where was a beautiful temple of *Minerva*.

Σούσα, αν, τὰ, *Susa*, a celebrated city of Asia Minor, and capital of the Persian empire.

Σοφοκλῆς, ιδος, ὁ, *Sophocles*, a celebrated tragic poet of Athens, who was educated in the school of *Æschylus*.

Σπάρτη, νς, ἡ, *Sparta*, a celebrated city of the Peloponnēsus, capital of *Laconia*.

Σπαρτιάτης, ου, ὁ, a *Spartan*, an inhabitant of *Sparta*.

Σπίνθαρος, ου, ὁ, *Spinthārus*, a Corinthian architect, who built *Apollo's* temple at *Delphi*.

Στρατονίκη, νς, ἡ, *Stratonice*, daughter of *Demetrius Poliorcetes*, married *Seleucus*, king of *Syria*.

Στροφάδες, αν, (ἤσσι) αἱ, *Strophādes*, two islands in the *Ionian sea*, which took their name from the word *στρέφω* (*verto*), because the sons of *Boreas* turned back there, after they had pursued the *Harpies*.

Στρυμών, ὄνος, ὁ, *Strymon*, a river which separates *Thrace* from *Macedonia*, and falls into the *Ægean sea*.

Στύμφαλος, ου, ὁ, *Stymphālus*, a lake of *Arcadia*, infested with birds, called *Stymphalides*, and which were killed by *Hercules*.

Στύξ, γος, ἡ, *Styx*, a river of the *Infernal Regions*.

Σύβαρις, ιδος, and ιδος, ἡ, *Sybāris*, a town of *Italy*, on the bay of *Tarentum*; also a river of the same name.

Συβαρίτης, ου, ὁ, *Sybarite*, an inhabitant of *Sybāris*.

Συμπληγάδες, αν, αἱ, *Symplegādes*, two rocks at the entrance of the

ΣΥΡΙΑ

Euxine sea.

Συρία, ας, ἡ, Syria, a large country of Asia, near mount Taurus, west of the Euphrātes.

Σύρτης, αν, αἱ, Syrtes, two large sand banks, in the Mediterranean, on the coast of Africa.

Σφίγξ, γγῆς, ἡ, Sphinx, a fabulous monster of antiquity.

Σωκράτης, ιος, ὁ, Socrātes, the most celebrated philosopher of all antiquity, and a native of Athens.

Σώστρατος, υ, ὁ, Sustrātus, a musician.

T.

Ταΐναρος, ου, ὁ, Tēnārus, a promontory of Laconia.

Τάναϊς, ιδος, ἡ, Tanāis, now the *Don*, a river which divides Europe from Asia.

Τάνταλος, ου, ὁ, Tantālus, king of Lydia, represented by the poets, as punished in hell, by being placed up to his chin in the water, which flows away whenever he attempts to touch it.

Ταρεντίνοι, αν, οἱ, Tarentines, inhabitants of Tarentum.

Τάρταρος, ου, ὁ, Tartārus, one of the regions of hell, where the most impious of mankind were punished.

Ταρτήσσιος, ου, ὁ, a Tartessian, an inhabitant of Tartessus, a city of Spain.

Ταΰγιτος, ου, ὁ, Tājgētus, a mountain of Laconia in Peloponnēsus.

Τιρῆσιος, αν, ὁ, Tiresias, a celebrated prophet of Thebes, son of Evēres and Chariclo.

Τηλαμών, ὄνος, ὁ, Telāmōn, brother of Peleus, and king of Salāmis.

Τίμπια, ὤν, τὰ, Tempe, a valley in Thessaly, between mount Olympus and Ossa.

Τέρμων, ονος, ὁ, Termīnus, a Roman divinity.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, Terpsichōre, one

ΤΡΟΙΖΗΝ

of the Muses.

Τειῦκος, ου, ὁ, Teucer, son of Telāmon and Hesione.

Τηθύς, ὄος, ἡ, Tethys, the greatest of the sea deities, wife of Oceanus, and daughter of Urania and Terra.

Τήνος, ου, ὁ, Tēnos, an island in the Ægean sea, celebrated for its fountains.

Τηρεῖς, ἰας, ὁ, Tereus, married Procne, daughter of Pandion; he was changed into a hoopoe.

Τιβέριος, ου, ὁ, Tiberius, a Roman emperor, descended from the family of the Claudii.

Τίβρις, ιδος, ὁ, Tiber, a river of Italy, on whose banks the city of Rome was built.

Τιγράνης, ου, ὁ, Tigrānes, king of Armenia, son-in-law of Mithridātes.

Τίγρης, ητος, ὁ, Tigris, a river of Asia, forming the eastern boundary of Mesopotamia.

Τιθράυστης, ου, ὁ, Tithraustes, a Persian satrap 395, B. C.

Τίμαιος, ου, ὁ, Timæus, an historian of Sicily, who flourished 262 B. C.

Τιμάνδρα, ας, ἡ, Timandra, the mistress of Alcibiādes.

Τιμόθεος, ου, ὁ, Timotheus, an Athenian general, son of Conon.

Τίμων, ὄνος, ὁ, Timon, a native of Athens, called the *Misanthrope*.

Τμῶλος, ου, ὁ, Tmolus, a river of Lydia.

Τουρδίτανοι, ὤν, οἱ, Turdetāni, or *Turdūti*, a people of Spain, inhabiting both sides of the Bætis.

Τούσκει, αν, οἱ, Tusci, the inhabitants of Etruria.

Τρινακρία, ας, ἡ, Trinacria, an ancient name of Sicily.

Τριπτόλεμος, ου, ὁ, Triptolēmus, son of Oceanus and Terra.

Τρίτων, ὄνος, ὁ, Triton, a sea deity, son of Neptune.

Τραζήνη, ητος, ἡ, Træzēne, a town of

TPOIZHNIOΣ

- Argos, in the Peloponnēsus.
 Τροϊζήνιος, ου, ὁ, a *Træzenian*, an inhabitant of Træzēne.
 Τρωάς, ἄδος, ἡ, the *Troad*; also a *Trojan* dame.
 Τρῳῆς, ὤν, οἱ, *Trojans*, inhabitants of Troy.
 Τρῳαί, ὤν, αἱ, *Trojan* women.
 Τρῳικός, ἡ, ὁν, *Trojan*, of or belonging to Troy.
 Τρῳικά, ὤν, τὰ, the period of the *Trojan* war.
 Τυνδάρειος, ιω, ὁ, *Tyndārus*, king of Sparta, married Leda.
 Τυνδαρίδαι, ὤν, οἱ, *Tyndarīdæ*, the children of Tyndārus, viz. Castor and Pollux.
 Τύρος, ου, ἡ, *Tyrus*, or *Tyre*, a very ancient city of Phœnicia.
 Τυρρήνία, ας, ἡ, *Tyrrhenia*, or *Etruria*. See Ἑτρούσκαι.
 Τυρρῆνοι, ὤν, οἱ, *Tyrrhēni*, inhabitants of Etruria.
 Τυρρηνικός, ἡ, ὁν, *Tyrrhenian*, of or belonging to Etruria.
 Τυρῶ, οὖς, ἡ, *Tyro*, a beautiful nymph who had two sons by Neptune, Pelias and Neleus.
 Τυφὼν, ὄνος, ὁ, *Typhon*, a giant, born of the Earth; he was said to have had the mixed natures of a man and a wild beast.

Υ.

- Ἵδασπης, ου, ὁ, *Hydaspes*, a river of Asia.
 Ἵδραώτης, ου, ὁ, *Hydraōtes*, a river of India, crossed by Alexander.
 Ἵδρος, ου, ὁ, *Hydrus*. See Notes.
 Ἵλας, α, ὁ, *Hylas*, son of Theiodamas, king of Mysia.
 Ἵπανις, ἰδος, ὁ, *Hypānis*, a river of Scythia.
 Ἵππελοος, ου, ὁ, *Hyperbōlus*.
 Ἵππεριν, ης, ἡ, *Hyperia*, a fountain of Thessaly.
 Ἵππερμνήστρα, ας, ἡ, *Hypermnestra*,

ΦΘΙΑ

- one of the fifty daughters of *Dan*.
 ἄις, married Lynceus.
 Ἑρκανία, ας, ἡ, *Hyrcania*, a large country of Asia, west of Media.
 Ἑρκανὸς, ἡ, ὁν, *Hyrcanian*, of or belonging to Hyrcania.
 Ἑρπαις, ιως, ὁ, *Hyphāsīs*, a river of India.

Φ.

- Φαίθων, ὄντος, ὁ, *Phaëthon*, son of Phœbus or the Sun, and Clymēne.
 Φαίαξ, απος, ὁ, *Phæax*, an Athenian, who opposed Alcibiādes in his administration.
 Φάλιρνος (οἶνος), ὁ, *Falernian*, (wine) of Falernuz, in Campania, famous for its wines.
 Φαληρὸν, οὔ, τὸ, *Phalëron*, or *Phalërum*, an ancient harbour of Athens.
 Φαληρικὸς, ἡ, ὁν, *Phalerian*, of or belonging to *Phalërum*.
 Φανόδημος, ου, ὁ, *Phanodēmus*, an historian who wrote on the antiquities of Attica.
 Φαρνάβαζος, ου, ὁ, *Pharnabāzus*, a satrap of Persia.
 Φάρος, ου, ὁ, *Pharus*, an island opposite Alexandria.
 Φᾶσις, ἰδος, ὁ, *Phasis*, a river of Colchis, which the Argonauts entered after a long and perilous voyage.
 Φιδίας, ου, ὁ, *Phidias*, a celebrated statuary of Athens, who died 432 B. C.
 Φιδων, ὄνος, ὁ, *Phidon*, a Grecian, who had the chief power at Argos.
 Φεραί, ὤν, αἱ, *Pheræ*, a town of Thessaly, where Alexander reigned.
 Φεραῖοι, ὤν, οἱ, *Pheræans*, inhabitants of Pheræ.
 Φερηνδάτης, ου, ὁ, *Pherendātes*, a Persian set over Egypt by Artaxerxes.
 Φερης, ου, ὁ, *Pheres*, king of Pheræ, and father of Admētus.
 Φθία, ας, ἡ, *Phthia*, a town in Thes-

ΦΙΑΗΜΩΝ

- Italy where Achilles was born.
- Φιλῆμων, *ωνος, ὁ*, *Philēmon*, a Greek comic poet, contemporary with Menander.
- Φιλῆτας, *ου, ὁ*, *Philētas*, a poet of Cos, in the reign of Philip.
- Φιλισσιππίδης, *ου, ὁ*, *Philippides*, a comic poet in Alexander's age.
- Φίλιππος, *ου, ὁ*, *Philip*, king of Macedonia.
- Φιλοκράτης, *ου, ὁ*, *Philocrates*, an Athenian, famous for his treachery.
- Φιλομήλα, *ας, ἡ*, *Philomēla*, daughter of Pandion, king of Athens; she was changed into a swallow.
- Φιλόξενος, *ου, ὁ*, *Philoxenus*, a poet of Cythēra; also a philosopher, who prayed to have the neck of a crane, that he might enjoy his ailments.
- Φινεύς, *ῖως, ὁ*, *Phineus*, a prophet, son of Agēnor.
- Φοινίκης, *ων, οἱ*, *Phœnicians*, a people of Asia.
- Φοινίκη, *ης, ἡ*, *Phœnicia*, a country of Asia, at the east end of the Mediterranean.
- Φόρκος, *ου, ὁ*, *Phorcus* or *Phorcys*, a sea deity, son of Pontus and Terra.
- Φρίξος, *ου, ὁ*, *Phrixus*, son of Athamas king of Thebes.
- Φρυγία, *ας, ἡ*, *Phrygia*, a country of Asia Minor.
- Φρύξ, *υγίης, ὁ*, a *Phrygian*, an inhabitant of Phrygia.
- Φωκίς, *ίδος, ἡ*, *Phocis*, a country of Greece, west of Bœotia.
- Φωκίδης, *ῖως, ὁ*, a *Phocian*, an inhabitant of Phocis.
- Φωκινός, *ῶ, ὁν*, *Phocian*, of or belonging to Phocis.
- Φωκίων, *ωνος, ὁ*, *Phocion*, an Athenian, celebrated for his virtues, public as well as private.
- Φῶκος, *ου, ὁ*, *Phocus*, the son of Phocion.

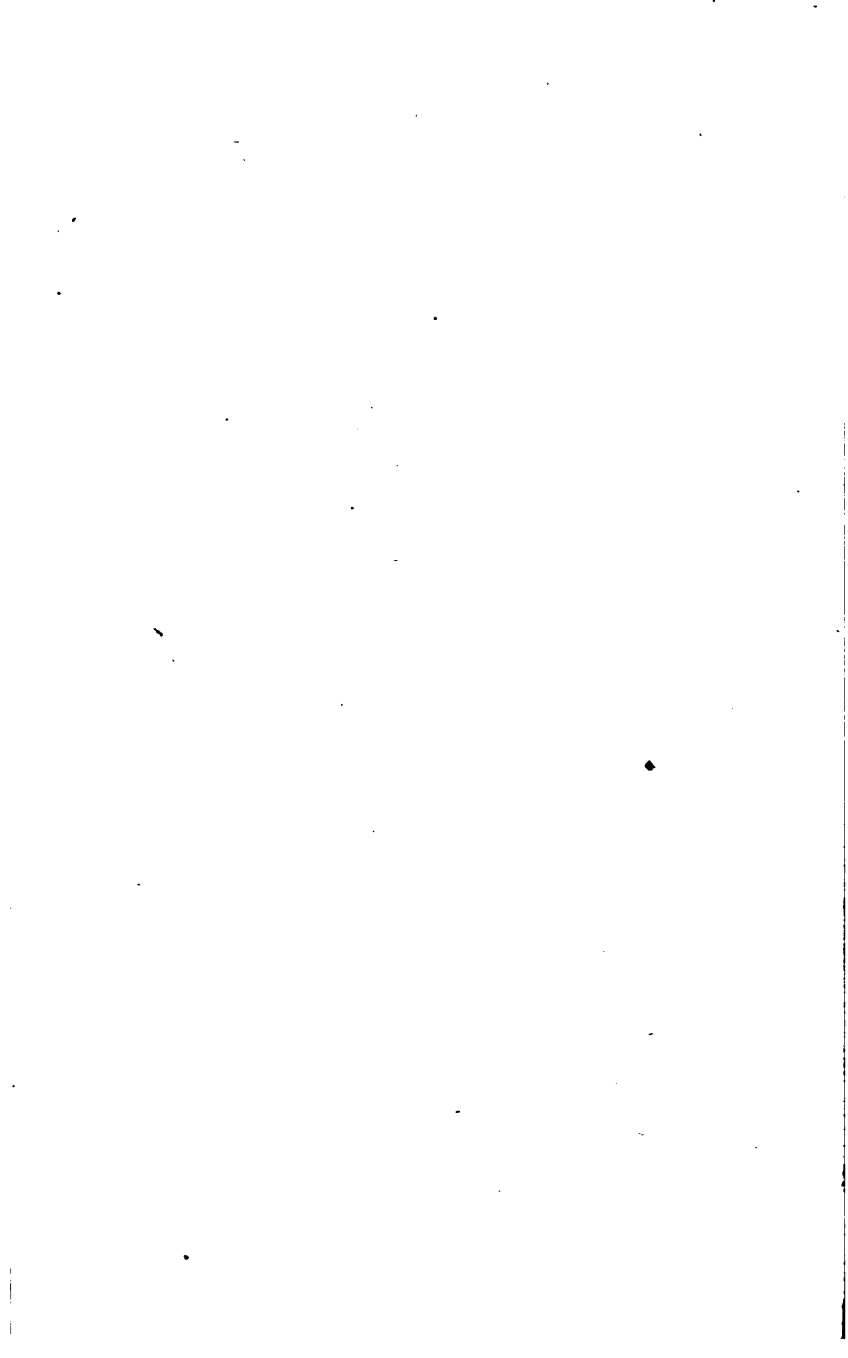
ΩΚΕΑΝΟΣ

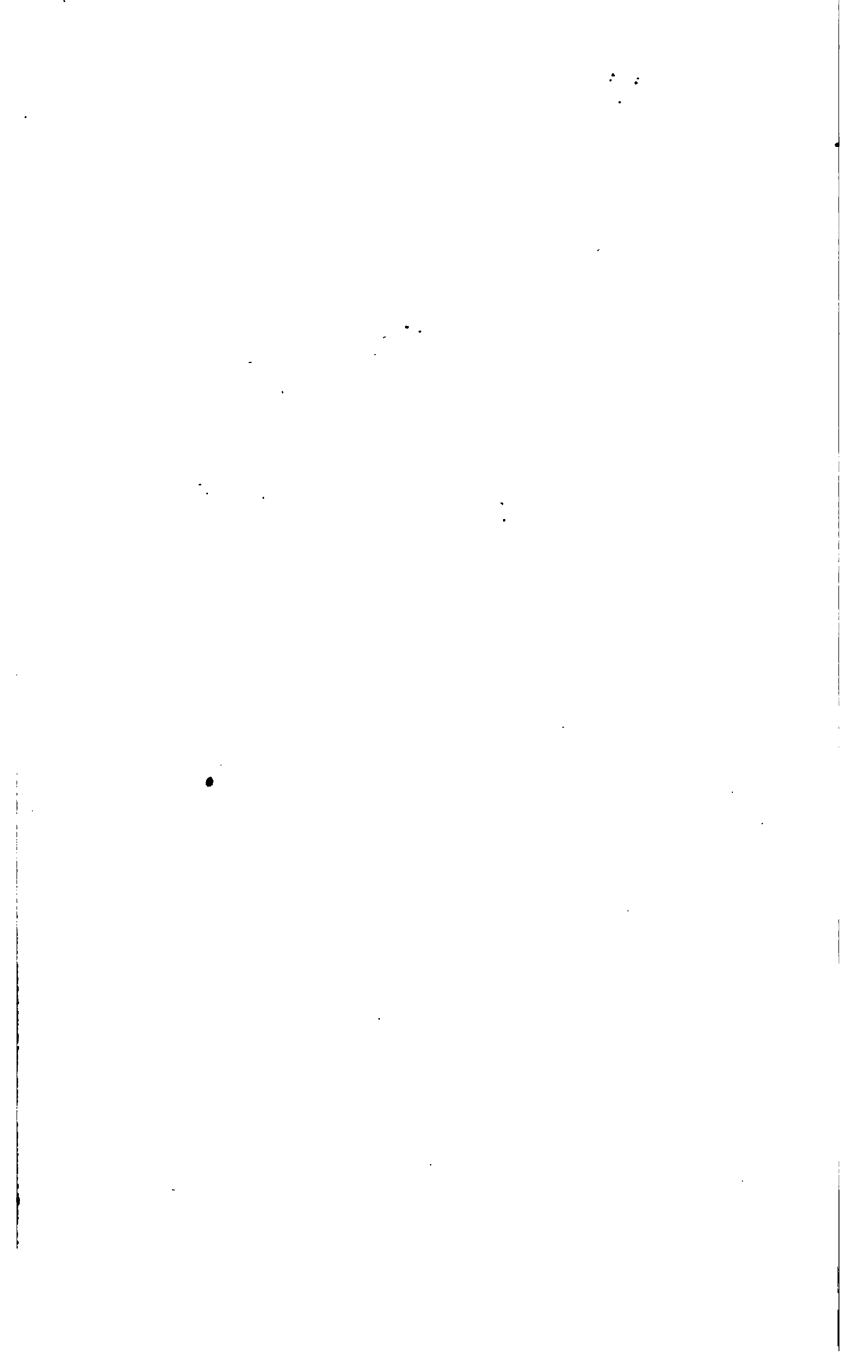
X.

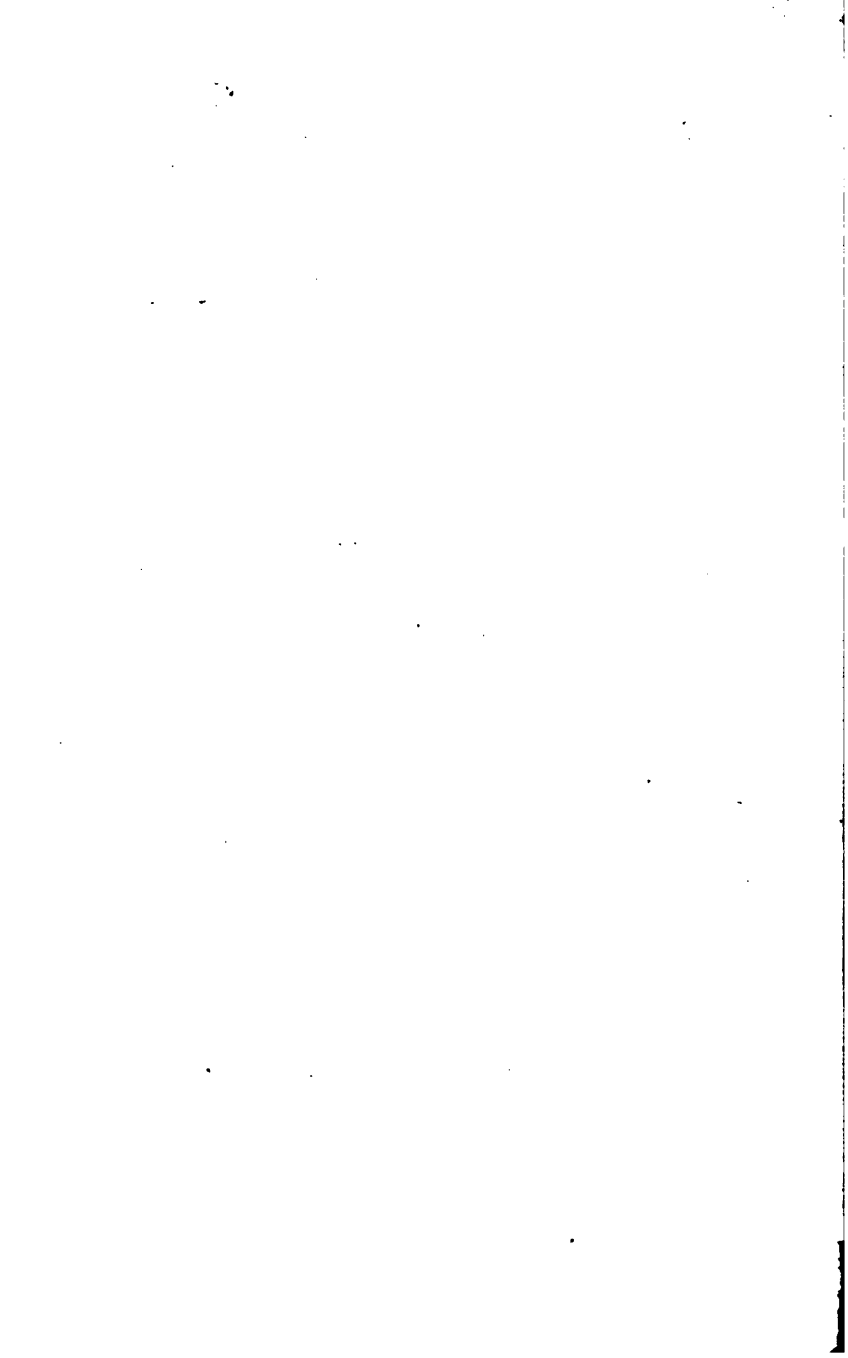
- Χαιρωνία, *ας, ἡ*, *Chæronēa*, a city of Bœotia, celebrated by a famous victory of Philip over the Athenians.
- Χαλδαῖοι, *ων, οἱ*, *Chaldæans*, the inhabitants of Chaldæa, a country of Asia, between the Euphrates and Tigris.
- Χάρης, *ητος, ὁ*, *Chares*, an Athenian general.
- Χαρικλῆς, *ῖους, ὁ*, *Charicles*, one of the 30 tyrants of Athens.
- Χαρικλῶ, *ῶς, ἡ*, *Chariclo*, the mother of Tiresias.
- Χαρίλαος, *ου, ὁ*, *Charilæus*, or *Charillus*, son of Polydectes, king of Sparta, educated and protected by his uncle, Lycurgus.
- Χάριτες, *ων, αἱ*, *Gratiæ* (*Græcs*) three in number, Aglaia, Thalia, and Euphrosyne.
- Χαρμίδης, *ου, ὁ*, *Charmides*, a Greek of an uncommon memory.
- Χίλων, *ωνος, ὁ*, *Chilon*.
- Χείρων, *ωνος, ὁ*, *Chiron*, the centaur, half man, and half horse, son of Philŷra and Saturn.
- Χίλων, *ωνος, ὁ*, *Chilo*, a Spartan philosopher, one of the Seven Wise Men.
- Χίμαιρα, *ας, ἡ*, *Chimæra*, the name of a fabulous monster, sprung from Echidne and Typhon.

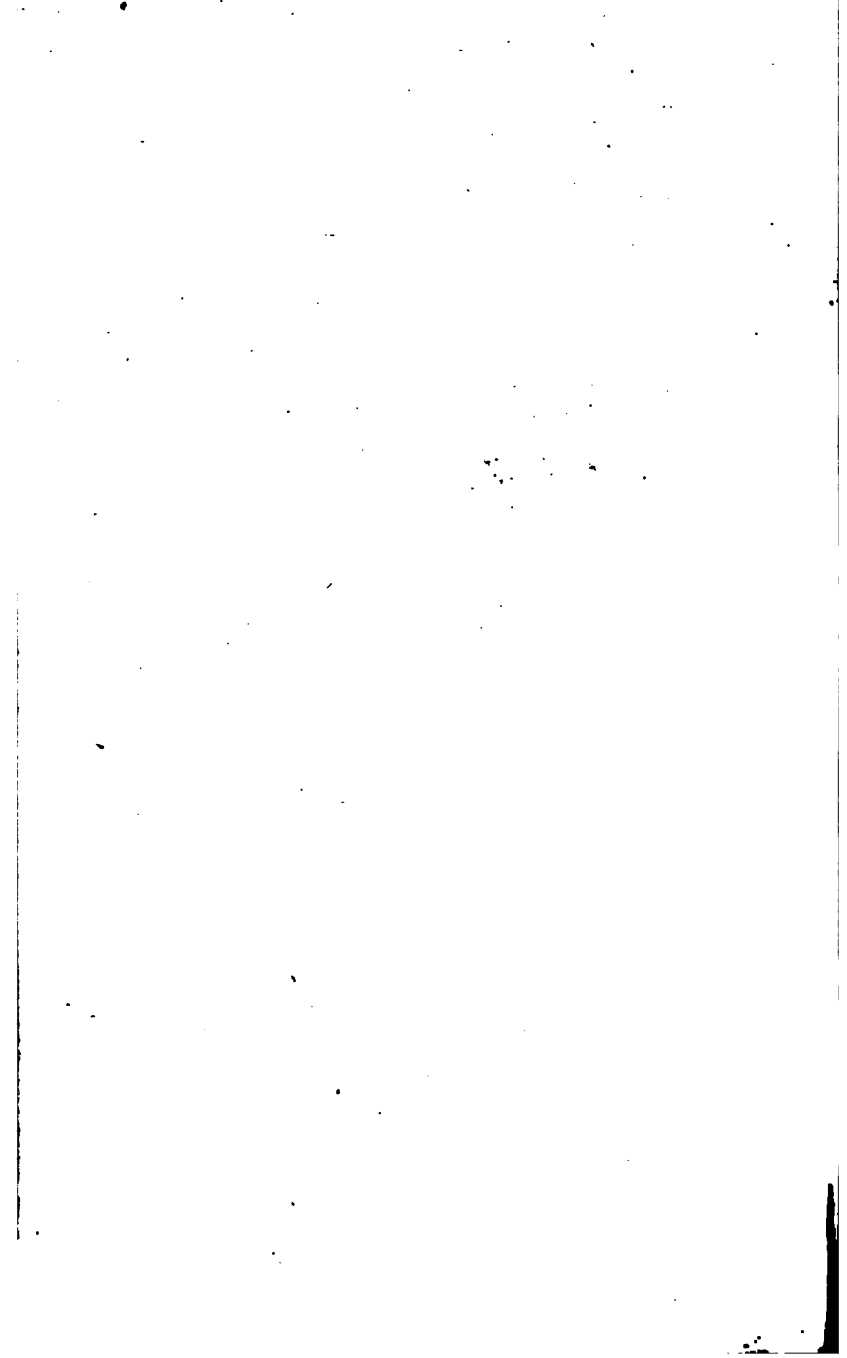
Ω.

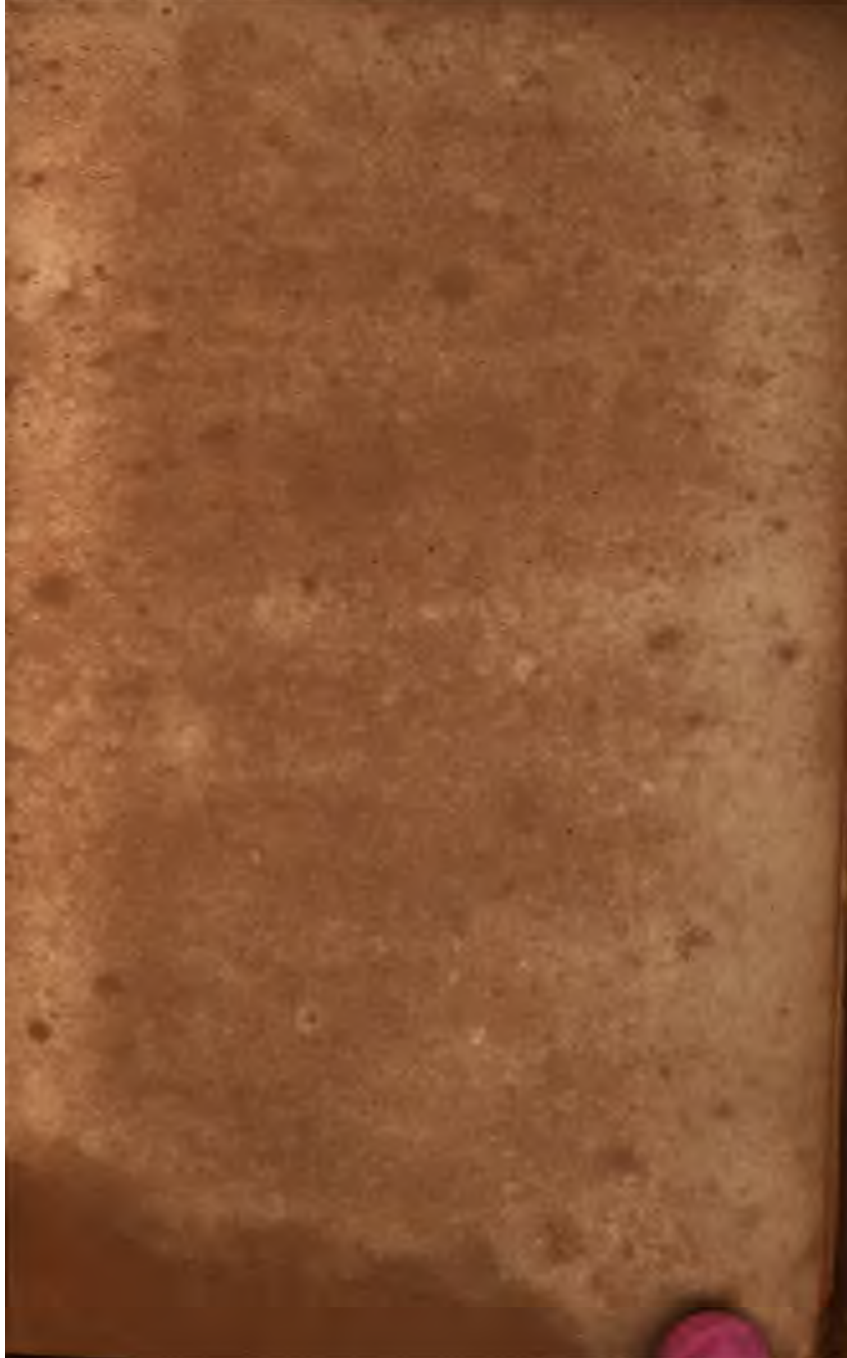
- Ὠκεανός, *ῶν, ὁ*, *Océanus*, a powerful deity, son of Cœlus and Terra.
- Ὠστία, *ῖων, τὰ*, *Ostia*, a town at the mouth of the Tiber, about 16 miles from Rome.

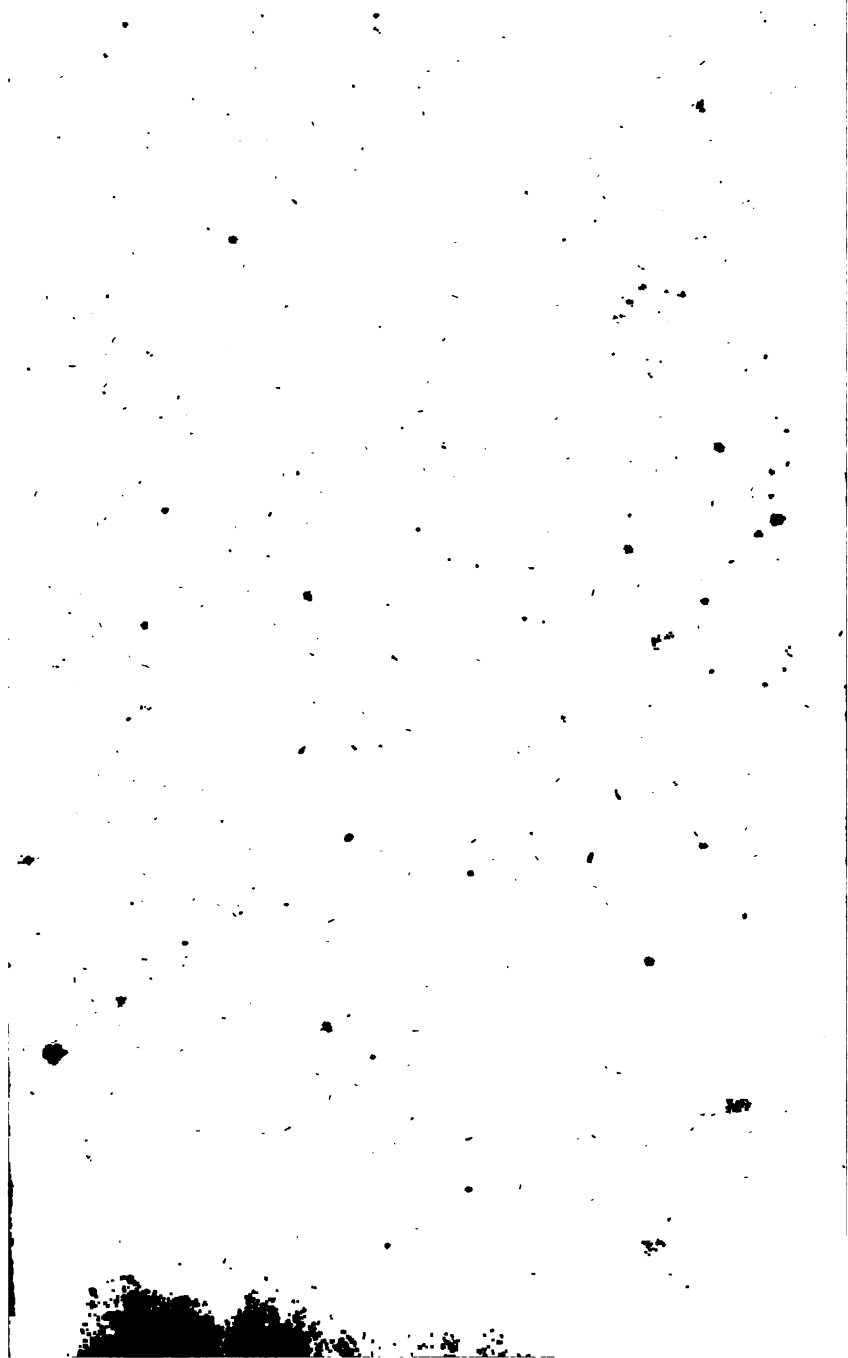

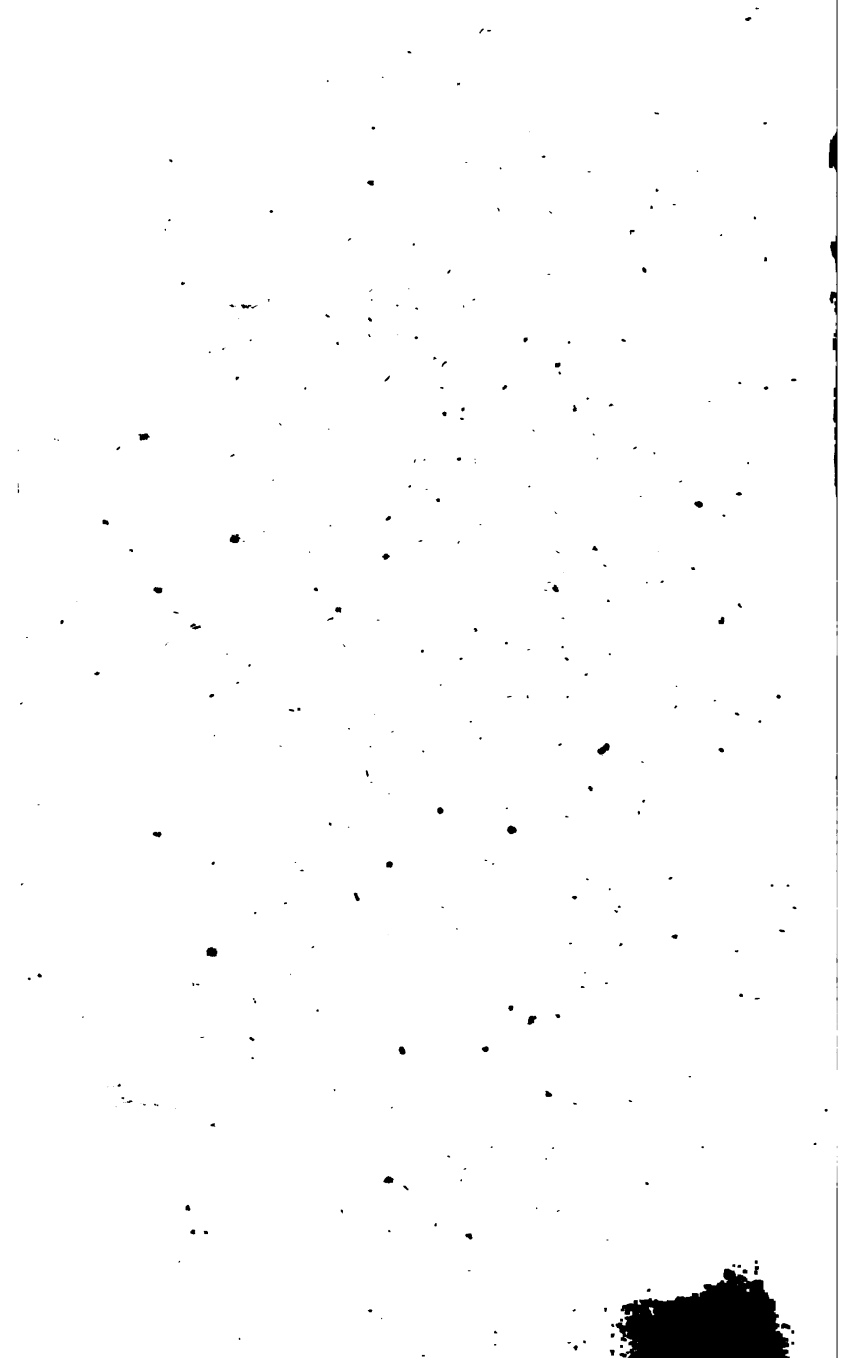

Ar

Ar	8
Ar	2
Ar	1
Ar	2
Ar	2 0
Ar	2 6
Ar	4
Ar	5
Ar	8
Ar	10
Ar	1

